چیخۆف نووسینی/ هنری ترویا وهرگیّرانی/ حهمه کهریم عارف

ناوى كتيْب: چيخۆف

نووسهر: هنری ترویا

وۆرگێڕ:حەمەكەريم عارف

بابهت: سهربهوردنامه

ديزايني ناوهوه:

تيراژ:

نرخ:

چاپی یهکهم: چاپخانهی سهردهم/ ساڵی:۲۰۱٥

كوردستان-سليْمانى

پێشكهشه به: دايكم: رهحمه دهروێش كهريم باوكم: عهبدولكهريم عارف وههموو كچ و كورهكانيان

*- حەمەكەرىم عارف،يياويك لە...

فەسلى يەكەم: ژينگەي خانەوادەيى

فهسلني دووهم:ههلاتن له قوتابخانه

فەسلى سىڭيەم:ئەفسىوونى مۆسكۆ

فەسلى چوارەم:رابەرى تازەى مالبات

فەسلى پېنجەم: رۆژنامەوانى و پزيشكى

فەسلى شەشەم:ھەوەلىن سەركەوتن، ھەوەلىن ناكامى

فهسلی حهوتهم: ژیانی بیزاری

فەسلى ھەشتەم:لە ساخالينەوە بۆ پاريس

فهسلى نۆپەم:خاوەن مولك

فەسلى دەيەم: مىلىكۆۋۆ

فەسلى يازدەيەم: نەورەس

فهسلى دوازدەيەم: يالتا

فەسلى سىيازدەيەم:سىلاق لە تۆ ئەي دوا...

فهسلى چواردەيەم: ئاشقينى بە نامە

فەسلى پازدەيەم: كە نووسىنى ئەم شانق نامەيەم بەلاوە...

فهسلی شازدهیهم: ئیش شتربه=من دهمرم

فەرھەنگۆك

ژینامهی وهرگیر

حهمه کهریم عارف پیاویّك له بارانی وشهی بهردهوام!

شێرکێ بێکەس

ئهو وهختهی به عشقهوه ئهنووسیت وئهبیته هاودهمی زمانی بهخشین وداهینان.ئهو کاتهی ههموو ژیانت ئهدهیته دهست قهلهم وئهبیت به پهروانهی دهوری وشه وچرای کتیب ورستهیه کی جوان. تق ئیتر لهوه دهرئهچی به تهنها بق خوّت برژیت و تق ئیتر تهمهنت ئهبی به تهمهنی گهلاوگولی خوّشهویستی و ژیانت به ژیانی میلله تیك و تیکه ل به ئاینده ئهبی وله گهلا باراندا ئهباریت وله گهلا هه تا و دا هه تا و ا

نهباریت ولهگهل ههتاودا ههتاو! حهمهکهریم عارف پیاویّك له شهونخونی و له پیژنهی وشهو خوشنه کوسک و خوشنه کردنهوهی قهلهم و پهنجهرهیهك بو خهمی کهسك و گزنگی بهیان. حهمهکهریم عارف جهمهکهریم عارف تییهك بو خوشهویستی نهبهدی و پیهنده بو چاوی مروّقایهتی و گورانیی ههمیشه پاراوی گهرووی ژیان! ههشتا نهستیرهی کتیّب لهو تهمهنهدا ههشتا فرین لهو ناسمانه زیوینهدا. ههشتا ماچی منیش لهم نووسینهدا!

ئەمشەو بە تەنھا خۆم لەسەر ميزەكەم

گیّرانەوەى حیكايەتى باڵندەيەكى دەنگ زامدار!

به تهنها خوّم، نه حهمه کهریم خوّی زانی و

نه رۆژنامەيەك ونە گۆڤاريك و

نه شهقامێکی کهرکوك ونه مهقامێکی

عهلى مەردان،تەنھا ھەر خۆم وميزەكەم

كەسى ترنا.

كەركوكىيەك

پړ پړ له کوردستان و

ليّوانليّو له جيهان!

كەركوكىيەك

ههموو دنيا دينيته ناو ئهم پهيڤهوهو

پەيقىش ئەبى بە گولى سان.

له دنياوه

چەندىن دەرياچەي رۆمانى

رژانه ناو ئهم ولأتى زمانهوه.

چەندىن نزارى چىرۆكى

هینایه ناو ئهم رووبهری زمانهوه.

چەندىن ئاوينەي دىرۆكى

به دەووىنماندا ھەلواسىي.

كەركوكىيەك

باخی نووسی و

كيْلْگەى نووسى و رانەوەستا!

كەركوكىيەك..

خۆرەتاوى ناو جيهانى بۆ وەرگيراين

مانگه شهوی بو وهرگیراین

عەشقى گەورەى ئەفراندنى بۆ وەرگيراين

لەندەن.گۆگۆل.سىيرۆس پرھام.بليخانۆف.كريس كۆچرا.مەھدى حسێن.سابت رەحمان.ئەحمەد مەحموود.سەمەدى بيهرەنگى.عەزيز شەريف.نەجەف قولى يسىيان. ئەشرەفى ديھقانى.مەسعود

ئەحمەدزادە.گەوھەر مراد.يەلماز گوناى..چەندىن وچەندىن كەۋو دەرياچەو دەشت و رووبارى تريش...

له سى وپينج ساليدا ههشتا چراوگى

به ژوورهکانی ئهم زمانهدا ههڵواسی.

له سى ويننج ساليدا..ههشتا ريكاي تازهي

لهم نهخشهیهدا کردهوه

ههشتا تۆوى گولى شەست پەر

ههشتا پهیژه،ههشتا شهبهنگ و

هەشتا تابلق

لهم زمانهدا...ئهم گهرووی چریکانه دهگمهنن.

لهم رەنگانەدا..ئەم تۆنى دەنگانە دەگمەنن.

لهم ههورانهدا..ئهم بارینانه دهگمهنن.

لهم دەغلانەدا..ئەم گوله گەنمانە دەگمەنن.

من ئەمشەو تەنيا ھەر خۆم وچەند شيعرى

ئەم چراى رێزلێنانە لە سەر مێزەكەم دائەگيرسێنم.

بۆ كەركوكىيەك كە سەر رێژە لە وشەو

كه ليوانليوه له خورهتاو..سلأو ئهى بارانه

جوانهکهی زمانی کوردی.سلاف ئهی

كەركوكى خۆشەوپست!سىلاو!

سلهیمانی ۲۰۰۹/۷/۱۵

ئەدەب وھونەر/ژمارە(٦٤٣)/پێنجشەممە/٢٣/ ٢٠٠٩

ژینگهی خانهوادهیی

ئانتون چیخۆفی چکۆله هیشتا له قۆناغی یهکهمی خویندنی سهرهتاییدا بوو، له جمنازی تاگانروك،١ تەمەنى نزيكەى نۆ سالنك دەبوو، ئەوپەرى ھەولى دەدا ھەموو ھۆش و گۆش و زەيىنى بخاتە سەر كتىپبى ريزمانى زمانى لاتىنى كە لەبەر رووناكى مۆميكىدا لەبەردەميا كرابووهوه. كەچى بىرى لەسەر لاپەرە چاپ كراوەكەى بەردەميا دەفىرى بۆ (ژوورە گەورەكە) ئەو ژوورهی که بابی، پاول یگوروفیچی بهسام و ترسناك، سرووت وئهرکه ئاینییهکانی خوّی تیا ئەنجام دەدا. لەم ژوورە تايبەتيەدا، كتيبيكى قوداس (نويْژ) لەسمەر يەحلەيەك دانرابوو. ديوارى ژوورهکه به جۆرهها ئیکونه رازابوونهوه. شهو و رۆژ چرایان لهبهردهما دهسووتا، شووشهی چراکان رهنگا و رهنگ بوون. ئەوەى سەير بوو، خوايەرسىتى و ديندارى ياول يگوروفيچ، زياتر رژدی دهکرد لهسهر ئهوهی که له مالهوه، به زاکون و زهبر و زهنگ بی. چونکه قهناعهتی وابوو ههر رهفتاریکی ئهو دهقاو دهق دهگهل ویست و مهشیهتی خوادا تیکدهکاتهوهو، پهیوهندیهکی تايبەتى دەگەل زاتى خوادا ھەيە، بۆيە بە دەستىكى پۆلايىن فەرمانرەوايى خانەوادەكەي دەكرد. ههر كاتى له حوزورى خانهوادهكهيدا دهنگى هه لْبِيبا، يوگنيا پاكوڤلڤناى هاوسهرى (كه ژنيْكى ورديله و گويرايه ل بوو) و كوره كانى: ئەلكساندر و نيكولاى و ئانتون، ئيڤان و ميخائيل و ماریای۲ کیژی، ههموو لهرزیان لیدههات. دهرکهوتنی پاول یگوروفیچ بهس بوو بو ئهوهی ههر يهكيّكيان لاى خۆيەوە خۆى به تاوانبار بزانىّ. ھەر كاريّكى نابەجيّى ديتبا، وەكو فيشەكە شيّته دهچوو به ئاسمانا، ئیدی بهردی بهبا دهکرد، جنیوی دهدا، ههرهشهی دهکرد، دهستی دهوهشاند. بارانى زلله و شهيه لاخ داى دەكىرد. خۆ له حالهتى خەتەردا، قامچىه كەي له شوينى خۆي دادهگرت و هەردوو قۆلى ليههلادهمالى. چيخۆف دەربارەى ئەم هەوەلىن يادگاريانەى خۆى دەليت: "هيشتا تهمهنم نهگهيي بووه يينج سالان، بابم دهستي به تهربيت دانم، يان به گوتهيهكي سادهتر دەسىتى بەلىدانم كرد. ھەر بەيانىيەك كە لە خەو رادەبووم، ھەموو ھۆش و گۆشم لاى ئەمە بوو: "ئايا ئەمرۆش كوتەك دەخۆم؟".كاتى يەكىك لە ھاويۆلەكانى بە رىكەوت بۆي گىرايەوە كە كەسىوكارەكەي لەمالەوە ھەرگيزليى نادەن. باوەرى پينەكردو بە درۆزنى زانى. ھەنگى ئانتۆنى جكۆله، دواى كوتەك خواردن، به پشتى به ئازارەوه، دەبوايه، بەپێى عادەتى باو، ئەو دەستەى که بهو سهختیه تهمیّی کرد بوو، ماچ بکات. ئهلههقی پاول یکوروفیچ نه به تورهییهکی زور و نه به مهبهستى ئازاردان له مندالهكانى نهدهدا. مندالهكانى به شيوازى تايبهتى خوّى خوشدهويست و قەناعەتى وابوو كە بەو رەفتارە توندەى خۆى، يارمەتيان دەدات. ئەمەى بۆ قازانجى ئەوانە. پرەنسىيى سەختگىرى بە سەريا زال بوو .بۆيە لەوە غافل بوو كە ئەخلاقيات و تەربيەتدان جيايە له دارو دارکاری. قهناعهتی وابوو، دهبی به توبری و بهزهبری لیّدان، حهقیقهته پیروّزهکان بخاته میشکی منداله لاسارهکانیهوه. جا بو یاکهنهو یاساوی ئهم سهختگیریهی خوی به ژنهکهی

دهگوت: "منیش بهم جوره گهوره کراوم، به خوت دهبینی چون دهرچووم! ئهم سووکه سهرکهوتنهی به دهستم هیّناوه، هی ئهو تهربیّتهیه." چیخوف پاشان، به کهسهرهوه ئهو پهوشه دهگیّریّتهوه و دهلیّت: "ئاغاو فیودالهکان له باپیرهمیان دهدا، بچووکترین کارمهند و فهرمانبهر دهیتوانی مارههنجنی بکات، باپیرهمان له بابمانی دهدا، بابمانیش له ئیّمهی دهدا. ئیدی بهخوّت بزانه چ ئهعسابیّك، چ خوینیّکمان به میرات بو ماوه تهوه؟" له شویّنیّکی دیدا دهلیّت: "به مندالیهتی، مندالیهتیم بهخوّوه نهدیتووه."

یوگنیا یاکوڤلڤنا، هەندیٚجار هەوڵی دەدا، توپەیی و سەختگیری میٚردەکەی دابمرکیٚنیٚتەوە. بەڵام چونکە کەسیٚتیهکی به هیٚزی نەبوو و شەش منداڵی، لەماوەی نزیك له یەکترەوە، بوو بوو، تەواو چروسا بووەوە و توانای ئەوەی نەبوو بابی منداڵان کە پیاویٚکی توپە و تپۆ وزاڵ و بە زاکون بوو، بیننیٚته پەدایه. لەپاسىتیدا، پایهی بابسالاری لەوە بەرزتر بوو، که وەکو کارەکەر پەفتار دەگەل ئەم ژنەدا نەکرپت. نەك ھەر بەرگری پی له منداڵەکان نەدەکرا، بەڵکو جاری وا ھەبوو، لەسەر بەڵییه یان نەخیریْك، وەکو کارەکەریٚك سەرزەنشت دەکرا. چیخوف پاشان، لەنامەیهکا بۆ ئەلكساندری برا گەورەیان دەنووسینت: "تکایه ئەوە وەبیربیننەوە کە ھەر جەورو درۆ بوو کە گەنجیەتی دایکتی ویران کرد. ھەر جەورو درۆ بوو کە منداڵیەتی ئیمهی به جۆری شیوان، کە ئىستاش بیری لیدەکەمەوە خەریکە زیپە دەکەم، دلام تیک ھەلدیّت. ئەو ترس و لەرزو نیگەرانیانه وەیادبیننەوە کە ئەو پۆژگارە ئیمهی تیا بووین، کاتی باوکمان لەسەر خوانی ئیواری،گەر شلەکە تۆزی سویر بایه چەندىنىدى دەنايەوە چۆن توپە دەبوو، چۆن دایکمانی بە گەمرۋە نالوری سویری سویر بایه چەندىنەدە كەرنشلەكە تۆزى سویر بایه چەندىنەدە كەندىنىدە ئالىدى بە ھەرحال مرۆۋ مەزلۇوم بی نەك زالم.*"؟"

ههر کاتی ٔ ئانتون بیری له دایکی دهکردهوه، یان بهدهم کارو مهشغه نه ته وه موبه قه که دا ده ی بینی، یان به سهر مهکینه ی خه یا تیه که یه یه بینی که سهر قانی درومان بوو. چ بکات، دایکی شهش مندال بوو، به چی خوراك و پوشاکیان بو دابین بکات ٔ که ده یبینی جله کانیان زوو ده دران و زوو گه وره ده بوون و جله کانیان به به ریان ته نگ ده بوو زوری خه فه ت ده خوارد. کیشه ی دابین کردنی پوشاکی مندانه کان بوو بو و به وه سوه سه ی هوش و بیری: درین کردنه وه ی چاکه تیك کردنی پانتونی کی زوری ده ویست. کوپیك کوپیك پاره ی کینه کرده و بازه یه به بادا میرده که ی سهر کونه ی بکات گوایه که یبانویه کی بی سه روبه ره ، ناتوانی مانه که یه به ریوه به ریو به رید .

ئانتونی چکۆلهش، ههمیشه، له بهیانیهوه تا شهوی، ههر نیگهران و ههراسانی سهر زهنشت بوو. که دهکهوته خویندنهوهی ریزمانی زمانی لاتینی، له دلّی خویدا دهپارایهوه، دهکهوته نویّر و نزایه که ئه و روّره بهسهلامهتی کوّتایی بیّت و هیچ شتیّك له سوّنگهی ئهم دهرسهوه نه قهومی. بهلّام ئهوهتا گویّی له دهنگی پیّیان بوو که لهپشت دهرگاکهوه نزیك دهبووهوه. بابی وهژوور دهکهوی، قورس و زهلام، چوارشانه، ردیّن رهش و بروّ پر، نیگا مهغروورو پر متمانه. پالتوّیهکی ئهستووری زستانهی لهبهره. جووتی پروتی دریّری چهرمی لهییدایه. دهلیّت:

"ئانتوشا*٤ من هەندىك كارم ھەيە، تۆش ھەستە برۆ بۆ دوكان، بەلّام ئاگات لە دوكانەكە بىي،"

ئانتوشا، به چاوانی پر پوندکهوه، بهدهم سکاڵاوه دهڵێت: "دوکانهکه سارده. لهوهتای له قوتابخانه هاتوومهتهوه تا ئێستا له سهرما ههڵدهلهرزم."

- قەيدى نيە، خۆت باش بېيچەوە سەرمات نابى !
  - يەك دنيا دەرس و دەورم ھەيە بۆ سبەينى.
- له دوكان دەوربكهوه. دەى ھەسىتە بېرۆ. ئاگات له شىتەكان بىي. دەى خيراكه، تەمەلى نەتگرىّ. "ە*

ئانتون، بـهدهم سـپرينی فرمیسك و چـنمهكهیهوه، نهسهر سـهندوقه سـابوونیکی قـازانی دادهنیشینت، کتیبی دهستوری زمانی لاتینیهکهی نهسهر میزهکه دهکاتهوه، زوّر بهجدی و ئازایانه نیبرا که ئهرك و مهشقهکانی بنووسینتهوه. بهنام که دهیهوی قهنهمهکهی به شووشه مهرهکههکهدا به شووشه مهرهکههده دا بکات. نووکی پوناینی قهنهمهکهی نه نیو شووشه مهرهکههکهدا به پارچه سههونیک دهکهویت. جووته شاگرده چکونهکه نهجینی خویانهوه دهکهونه ههنبهزو دابهزتا گهرمیان ببینتهوه، زوّری نهبرد کهوتنه چهنهبازی، نهخیر شوونیان نی ههنکیشاو به دزییهوه کهوتنه پیکهنین. مشتهری دین و دهرون، مامهنه و سهوا دهکهن، موناقهشه دهکهن. دهنگیان نه ژیّر میچه نزمهکهدا دهنگ دهداتهوه. نهم ههراو فهرتهنهیهدا نه خهوتن دهکراو نه دهرس و دهور. گاوهروانیهوه، نه دوکان بهریته سهر، چونکه ههر کاتی بابی، به نیازی دیداری دوستان یان به چاوهروانیهوه، نه دوکان بهریته سهر، چونکه ههر کاتی بابی، به نیازی دیداری دوستان یان به نیازی چوونه کنیساو نوییژ و نیزا نه دووکان دهردهچوو، کورهکهی ههر نه بیر نهدهما، بویه نانتون، نهکاتیکا دهستهکانی نه بهرکی پهستاوتبون و قامکی پییهکانی نه نیو چهکههکانیا کرژ کردبوونهوه، بیری نهو نمره خراپانه دهکردهوه که سبهینی نه پول وهری دهگرتن، ههستی دهکرد خوریکه نه داخ و نه ترسا بهره بهره نهره بهر دهدات و سست دهبیت.

ئهم دوکانه تاریك و پیسه ههموو جوّره کالایه کی تیا بوو. عهتاری و ئازووقه به جیّی خوّی، به لام نهوت، چرا، یلیته، گویزان، ته ماکوّ، بزمار، و وهزهنیشی تیا بوو. یاکه ته چای له یال گورزه

مۆم دا له سهر رەفەكان ريز كرابوون. له عاردى گونيه ئارد نرابوو به قەد فەردە گولەبەرۆژەوە. رشه باسو ق و سجوق بهسهر يێشخوانهكهوه ههڵواسرا بوون ئهم كاڵايانه بوٚنێكى تێكهڵ و ييْكه لْيان ليْده هات. قاوه، بۆنى نهوتى ليْده هات، برنج، بۆنى ييوى ليْده هات، ئهو تابلۆيەي كه له سەرووى دەرگاكەوە ھەلواسرابوو، بە خەتى رەش و زيرين لەسەرى نووسىرا بوو: چاى، شەكر، قاوهو قەخارن- بۆ مالى بەرەوە يان ليرە بيخۆوە. ئەم رستەيەى دوايى خۆى لە خۆيدا دەعوەتى مشتهری بوو که یهك دوو پیاله ڤۆدگا له ژیرخانی دوکانهکهدا بخواتهوه. چهند مشتهریهکی ههمیشهیی، ئهم شوینه توزاوی و بوگهنهیان کرد بوو به نیمچه یانهیهك. ههرکه خور ئاوادهبوو له دەورى تونگه مەيەكان خردەبونەوە و دواى تۆزيك گۆنايان ئال دەبوو و گريسى زمانيان دەكرايەوە. ئانتون، كە بابى لەوى نەبا، خۆى بە ژيرخانەكەدا دەكرد، تونگە و بوتلەكانى پر لە قْوْدگا دەكردەوە، خزمەتى مشتەريەكانى دەكرد، حيسابى دەگەل دەكردن، يارەى لى وەردەگرتن و هەڵيدەگرت. ڤۆدگا، لە رووسىيادا گران نەبوو، دەتتوانى بە چەند كوييكێك تێرو پـر بخۆيتـەوە. مەيخۆرەكان نوكتەي بى يەرەدەيان دەگيرايەوە. ھەر كاتى يەكيكيان ويستباي نوكتەيەكى تەواو بيّ دەريىّ بگيريّتەوە رووى دەكردە كوريژگەكەو دەيگوت: "ئانتوشا، تۆ گويّ مەگرە، تۆ ھيّشتا مندالْيت!" بهلَّام ئانتوني چكۆله گوێي له ههموو شتێك دەگرت، له ههموو شتێك حاڵي دەبوو، ـ ههموو نوکتهکانی هه لده هینا. ویرای ئهوهی که مندال بوو، ئه زموونیکی تهواوی دهگه ل کویّرهوهری، دزیّوی، تهمهلّی و گهوجاتیدا ههبوو.

ئەنجام يەكىك لە دوو شاگردەكە، كە پاسىپىردرا بوو چاودىرى شەقامەكە بكات، بەدەم ھاوارەوە وەژوور دەكەوت: "بابە واھاتەوە." ئانتون، پشىتى پاسىت دەكىردەوە، چاوە خەوالوەكانى ھەلدەكلۆفت و چاوانى دەكردنەوە و بەدەم دلە پاوكىيوە ئامادەى ھەر سەرزەنشتىك بوو. پاول يگوروفىچ، بە چاوانى ھەلۆ ئاساوە چاوى بە دوكانەكەدا دەگىپرا. ئەوسا دەكەوتە تاوتويكردنى دەفتەرى حساباتەكە، ئانتون ھەناسەى لە خۆى دەبېرى. واوەيىلا بەحالى ئەگەر لەحىسابەكەدا ھەللەيەكى كردبيت! كاتى كە بۆ مال دەگەپايەوە، ھىلاك و ماندوو، تاسەر ئىسقان سەمابردوو، دايكى دلخۆشى دەدايەوە. ھەندىنجار زاتى وەبەرخۆ دەناو، دەويىرا بەپىنزو حورمەتەوە بەمىردەكەى بلى ئەم كارە پەنگە لەوە قورسىرىي كە ئەم بىستە مىندالە لە عۆيەى بىت. پاول يگوروفىچ، بەرسقى دەدايەوەو دەيگوت: "چارنيە، دەبىي پايى! من كار دەكەم، بۆ ئەو كار يەكات؟ مىندال دەبىي يارمەتى بابىيان بدەن!

- به لام هه موو هه فته که هه رله سه ردوکان بووه، به لای که مه وه یه ک شه ممه ی بده یه با ئیسراحه تیک بکات!

- لهجیاتی ئیسراحه تبکات، دهگه ل کو مه لیک منداله ورتکه دا به نیو کوچه و کو لانان دهکه وی و وهکو سه گی پی سووتا و گه وج ده سوو پیته وه. نهگه ریه کیک له منداله کانی خو مان له دوکان نه بی شاگرده کان ده که و نه درینی شه که رات و شیرینیه کان و کاتی به خود ده زانی ده خیله که شده ددن ا!"

هەركە ئانتون، سووكە گلەييەكى كردبا كە لەبەر سەرماو ھاتوچۆى مشتەريان فريا ناكەوى مەشقەكانى بنووسىيت و دەرسەكانى دەور بكاتەوە، بابى لەبن ليوانەوە دەى بۆلاند: "باشە چۆن من فريا دەكەوم رۆژى دوو مەزموران لە كتيبى پيرۆز بخوينمەوە، بەلام تۆ ناتوانى تاقە دەرسىيك دەور بكەيتەوە و ئەزبەرى بكەيت!" قسىەى باوى سىەر زارى ئەمىە بوو: "كالااى بى خاوەن دهگری!" ویّرای ئەمەش، به دهگمەن خوّی لەپشت پیٚشخوانەكە دەبینرا. ئەدی كوړی بوّ چ بوون؟ مۆتەكەي دوكانەكە، لە مێشكى ئانتون دا، دەگەل مۆتەكەي كڵێسادا يەكانگير بوو بوون، هێندەي دی باری قورس کردبوو. یاول یگوروفیچ هینده ناشقی دین و دینداری بوو، که زوربهی کاتی خۆى بە خويندنى ويردو نزايان، بەخويندنەوەى كتيبانى ئاينييەوە دەبردە سەر. ئەوەى ئەوى بۆ دینداری و مومارەسەی ئەركێن ئیمانداری رادەكێشا، رێنماییەكانی مەسیحییەت نەبوو، بەڵكو زیاتر جوانی سرووته هیدی و ئارام و نهینی ئامیزهکان، پرشنگ و بریق و باقی ئیکونهکان و چوارچێوه زێڕینهکانیان، جیلوهی جل و بهرگی وێردخوانهکان، سروودی دڵگیر، بانگ و گازی سوجده بردن، نیشانهی خاچ کیشان، بۆنی مهست کهری بخورد بوو. کوپهکانی ناچار دهکرد، رِوْژانه لهگهڵیا بچنه فهرزه سهرهکیهکان. جا چونکه له کلیّسا ئهرتهدوٚکسیهکاندا کورسی و شوينى دانيشتن نهبوو، مندالهكان، به سهعاتان، حايرو سهرسام لهو نويد و نزاو پارانهوه دەسىتەجەميانەي ئەنجام دەدران، بەيپوه دەوەسىتان. دواي ماوەيلەك پاول يگوروفىچ، ھەر بهوهندهوه نهوهستا، ئهم كارهى بهكهم زانى، جا چونكه دهنگيكى خۆش و گويچكهيهكى هەستيارى هەبوو. ليبرا كه تيييكى سروود خوانى بۆ كليسا دابمەزرينى. مەشق و راهينان له سهعات دەوە تا دوازدەى شهوى، له هۆلىكى تەنىشت دوكانەكەدا ئەنجام دەدرا. زۆربەي ئەندامانى تىيەكە، لە ئاسنگەرانى بە ھێزو توانا بوون. سەرۆكى تىيەكە بۆ ئەوەي ھەمئاھەنگى و هاوسهنگیهك بخاته نیّو ئهم دهنگه جیاوازانه: باس، باریتون، تینور، سیرانو و ئالتو، كورهكانی خوّى هیّنانه ناو تییهکه. یهکهمین و دووهمین سیرانوّی به ئهلکساندرو نیکوّلای سیارد و ئالتوی به ئانتون سىيارد. ئەمانە لە سەر سەندوقى سابوونان، لە دەورى ميْزيْك دادەنىشتن. ياول يگوروفيچ كەمانى (ويلون) ى ليدەداو ئەوانىش سروودى شكۆمەندىي خودايان دەخوينىد. پاول يگوروفيچ دهيگوت: "تازه رهبهنان تاكو بهرهبهيان ، نوينژ و نزايان و سرودان دوخوينن و ئهمه هيچ ئاسيوێكيان يى ناگەيەنێت، سروودخوانى له كڵێسادا سينەى منداڵەكان دەكاتەوە، به هيّزى دەكات. من له منداليهوه تاكو ئيستاش ههر سروودم خويندووه و شوكر بو خوا تهندروستيم زوّر باشه، پياو ههرچيهك له راى خواو لهپێناوى خوادا بكات زهرهر ناكات!" چونکه پهیوهندی و تهماسی دهگهل کورو ئهنجوومهنانی سهر به ناوهنده کلیساییهکان ههبوو، داوایان لیکرد که له زور بونهی سروودخوانیدا بهشداری بکات که بهخوی زوری شانازی بهمهوه

دەكرد، بەلام منداللەكانى ئەمەيان لەبەر گران بوو. ئانتون، بە تايبەتى لە رۆژانى يەك شەمەو رۆژانى تەحتىل، كە رێوەرەسىمى عيبادەت و سروود خوانى لە بەيانى زووەوە دەسىتى يێدەكرد، دەترسا. چونكه دەبوايه خۆى و براكانى له كليسادا ئامادەبن و بەشدارى سىروودخوانى بكەن. بابیان به دوو سی سه عات له پیش ریو ره سمه که دا له خهوی هه لده ستانن تا فریا بکه ون. له باری جەستەيى و روحيەوە خۆ بۆ ئەو عيبادەتە دەستەجەميە كە لەينشيان بوو، ئامادە بكەن. كە شهكهت و ماندوو بو مال دهگهرانهوه، بابيان لهمالهوهش نيمچه قوداسيكى ئاينى تازهى، كه تايبهت بهخوى بوو، بهسهردا دهسه پاندن. چهند داربخورديكى له بوخوردانيكا، له ههنبهر ئیکۆنهکاندا دادهگیرساند، داوای لهخیزانهکه دهکرد که بهدهنگ و ئاوازهوه بهشداری نوحه خوانیه کانی بکهن. ئیدی باب و داك و مندالان تیكرا سهریان دهبرده سوجده و به دهنگی بهرز له خوا دهیارانهوهو ستایش و سویاسیان دهکرد، ئهمه تا دوا قوداسی بهیانی بهردهوام دهبوو. که زەنگەكان جاريكى دى ليپيان دەدا، ھەموان بە ييپيان بەرەو كليسا دەچوونەوە. چيخۆف، لە ١٨٩٢/٣/٩ نامەيەكى دەربارەي ئەم مەينەتيەي خۆي بۆ (ئيڤان ليونتيڤ – شچگلوف)ى دۆسىتى نووسیوهو دهڵێت: " لهسهردهمی منداڵیهتیمدا یهروهردهی ئاینیم دیتووه، لهگهڵ تییدا سردووم خویندووه، نامهی یهیامبهران و مهزمورانم له کلیسادا خویندووه، به بهردهوامی نویرژی بهیانیم كردووه، له ههيكهل و ميحرابدا ئاماده بووم، ناقوسانم ليداوه. بهچى دهچينت؟ كاتى كه بير له قوْناغي مندالْيهتي خوّ دهكهمهوه، ههموو شتيّك لهبهر چاوما تاريك و ليلّ دهنويّنيّ. تروسكهي تيا بهدى ناكهم. ئيستا زەرەيەك دينم لا نهماوه. دەزانى، ھەر كاتى من و براكانم سىروودى "دوعاكانم قەبوول بفەرما" يان "دەنگى سەرۆكى فريشتانمان" لە كلّێسا دەخوێند، ھەمووان بە سهرسامي تهمه شايان دهكردين و بهغيليان به داك و بابمان دهبرد. به لام ئيمه لهوكاته دا وامان هەستدەكرد، مندالانى مەحكووم بەبنگارە زندانين.. وامان دەزانى بنگارمان پندەكەن... قۆناغى مندالیهتی بو ئیمه، بو من و براکانم، به راستی عهزاب بوو نهگالته." ویرای ئهوهش، چیخوف دان بهوهدا دهنی که بابی، سهرباری بیر تهسکی و زبر رهفتاری خوّی، لهواری هونهریدا کهسیکی بەزەوق و سەلىقەدار بوو. نەك ھەر لەبەر ئەوەى خۆ بە خۆو بى مامۇستا فىرى كەمانچەۋەنى بوو بوو، به لکو به شیوه یه کی ساکارانه و پر له خشوع و ریزه وه ئیکونانیشی رهسم دهکرد. چیخوف دهڵێِت: "بههرهمان له بابهوه بوّ ماوهتهوه، بهڵام روحمان لهداكهوه بوّ ماوهتهوه."

 ههنگی بۆی ههبوو دوای ئهم حیله شهرعه، به ویژدانی ئاسوودهوه، تهنهکه زهیتهکه له دوکانا دابنی و بهنرخی زهیتی پاك بیفروشیت. دیاره ئهم کاره له جهویکی زوّر داخراودا ئهنجام درا، به لام ههوالهکه دزهی کردو دهرو دراوسی زوو به واریقاتهکهیان زانی و زوّر پهست و تووره بوون. بهلام زهیتهکه دوای ئهوهی کهشیشهکهش فتوای پاکبوونهوه حهلالی دا. مشتهری ههر نهبوو. ئیدی گومانی پیسی کهوته سهر ههموو شتهکانی ناو دوکانهکه و تهنیا مهینوشان وهکو جاری جاران هاتوچوی یانهکهیان دهکرد.

پاول یگوروفیچ، که کهوتبووه نیوان بهرداشی دکتاتوریهت و وشکه دینداریهوه، بیهوده ههولی دهدا پلهو پایهیه کی بازرگانی شایسته بهدهست بینی، به لام ویپرای ئهوهش به یه کیک له چینی مامناوه ندی بازرگانانی تاگانروّگ دهژمیردرا. بویه به پهزامه ندیه کی ساکارانهوه، به زنجیریک نیشانه ی ئه م چینه له به روّکی خوّی دهدا. پوژانی یه ک شهموان، تا شه پقهیه کی حهریری نایابی لهسه ر نه ناباو کراسی سپی لهبه ر نه کردبا، له مال نهده چووه دهری. که دهیروانیه پابردوو و بیری له و ژینگه کومه لایه تیه ده کرده وه که لیوه ی ها تبوو، به پاستی دهیروانی شانازی به و پیشکه و تنه و بیری که بهده ستی هینابوو.

بابى يگوروفيچ، واتا يگور ميخائيلوفيچ چيخ (باييرى چيخۆف لهبابهوه) كۆيله بوو. چونكه كابرايهكى زيرهك و ئيشكهرو بهمشور و پاشهكهوتكهر بوو، توانى ببيّت به بهريّوهبهرى پاڵاوگهى چەوەنەرى شەكرى ئاغاكەي. خۆي فيرى خويندن و نووسين و حيساب كرد، ھەمان داواشى لە منداله کانی کرد. له سالی ۱۸٤۱دا پاش ئهوهی پارهیه کی باشی پاشه کهوت کرد، توانی ئازادی خۆی و ژنهکهی و ههرسی کورهکهی به بههای ههر سهرهی حهوت سهد روبل که پارهیهکی زور بوو، بكريتهوه. به لام كه نوره هاته سهر تاقه كچهكهى، پارهى پى نهما، ئهوه بوو (كۆنت چرتکوف)ی ئاغای که پیاویکی دڵاوابوو به خوٚړایی، وهکو پاداشتیّك کچهکهی پیّ بهخشیهوه. يگورميخائيلوفيچ هەركە ئازاد بوو، بەھۆى چاكى و راستگۆيى خۆيەوە بوو بە يېشكارى مۆلكە بهر بلّاوه کانی دونتمیر یلاتوقا، که که وتبوونه نیّوان تاگانروك و روّستوّقی کهنار رووباری دنهوه. ئیدی کهس به تهوسه وه بهچیخ بانگی نهده کرد، بوو به چیخوف به و ئومیده ی که ئاینده ی خانهوادهکهی خوّی دابین بکات، میخائیلی کوری نارد بو کالوگا تا فیّری سهحافی و جزوبهندی كتيبان ببيت. ميتروفاني بو روستوف نارد تا لاي كابرايهكي بازرگان دوكانداري بكات، ياولي وه کو ژمیریار نارده لای کوبیلنی گهوره بازرگان و کویخای تاگانروك. یاول وه کو ژمیریار، ئەركىكى گەورەى دەستۆ بوو، گويرايەلانەو خاكيانە ئەركى خۆى بەجى دەگەياند. بۆ ماوەي دەدانه سال به كريپيهكى كەم كارى دەكردو هەموو خواريهكى دەكيشا، له ناخى خۆيا بيتاقەت بوو. پاشان له ۲۹/ت۱/ ۱۸۵٤ دا دهگهل پوگنیا پاکوڤلڤنادا، که ئهویش وهکو خوی له بنهمالهیه کی به بنه چه کویله بوو، زهماوه ندی کرد. بابی یوگنیا، له مورشانسکدا بازرگانی کوتال بوو، له سهفهریکیا بو نوڤوچرکاسك، به نهخوشی كولیرا مرد بوو. كاتی هاوسهرهكهی (دایكی یوگنیا) که لهو بهری رووسیا بوو، چوو بووه سهردانی ژنیکی خزمی له ده قهری فلادیمیر، هەواڭى مەرگى ميردەكەي زانى بوو، گاليسىكەيەكى بەكرى گرتبوو، بە مەبەسىتى دۆزىنەوەي

گۆپى مێردەكەى، دەگەڵ ھەردوو كىيژەكەيدا، ملى پێگاى سەڧەرێكى بێ ئاكام و دوورودرێـڔ و تىرسىناكى گرتبـووە بـەر . يوگنيا، بـﻪ تاسـووقەوە باسـى ئـﻪم سـﻪڧەرەى بـۆ ئـانتونى كـوپى دەگێڕايەوە كە چۆن دەشت و دەرو جەنگەڵانيان تەى كردووە، چەند دىمەنى جوانى تەبىعەتى بىيابانيان برپيوە، چۆن دەشت و دەرو جەنگەڵانيان تەى كردووە، چەند دىمەنى جوانى تەبىعەتى بىيابانيان برپيوە، چۆن تووشى وشكە دىندارى سەرگەردان بوون، چۆن لە خان و كاروانسـەرايانى شووم لايان دابوو، چۆن دەبوا لە ترسى پێگرو دزان دەرگا لەسەر خۆيان دابخەن. چۆن تا زياتر بەمەوايەكى شاعيرانە . چۆن كاتێ كە لە ترس و ماندوو بوونى سەڧەرەكەيان دەبوو بە جۆرە كەش و مەڧويەكى شاعيرانە . چۆن كاتێ كە لە ترس و نيگەرانى پزگار بوو بوون، ھەندێجار لە دەرەوە دەنووسـتن و ئاسمانيان بـﻪ ئەسـتێرە جوانەكانيـەوە بـﻪخۆدا دەدا، لـﻪ ژێـر ئاسمانى سـاڧ و بېگەردا، مەگەر تەنيا دەنگى زيك زيكە يان قيـژەى لە ناكاوى تاق تاقكەرەيـەك بێدەنگىدكەى بشلەقاندبايە. ئانتون، بـﻪ درێـژايى تەمـەنى ئـەم حيكايەتـﻪ جوانانـەى دايكـى لـﻪبير نـﻪكرد. لـﻪ چيرۆكى (ستێپ دا = دەشت) ھەندى لەم پريسكانە ھێندە بـﻪ ئاو و تاو، پـڕ جۆش و خرۆشەوە، ھێندە بە سۆزو گودازەوە دەگێږێتەوە لە تۆ وايە بەخۆى تيايدا ژياوە. ئىدى گۆپەكەى بابە گەورە موروزوف نە دۆزرايەوەو بۆيە بێوە ژنەكەى دەگەڵ ھەردوو كيژەكەيدا، ھيچ چارێكيان نـﻪماو لـﻪ شارى بەنـدەرى تاگانرۆكـدا ئاكنجى بـوون. ئيدى لەوێـدا پـاول يگـوروڧيچ. تووشـى ھاوسـەرى ئايىنـدەرى خۆى دەبێـت.

ژیانی هاوبهشی ژن و میردایهتیان له سهرهتاوه زهحمهت و دژوار بوو. جهنگی قرم ههموو چالاکیهکی بازرگانی له بهندهری تاگانروگدا ئیفلیچ کرد، زوّری نهبرد که شار لهلایهن هیّزی دهریایی هاوبهشی فهرهنسی — بهریتانیهوه توّپباران کرا. یوگنیا، که لهو کاته اسکی ههبوو، دهگهل میّردهکهیدا، باریان کرد بوّ دهوروبهری شار. دوای شووکردنه کهی به دهمانگ یه کهم مندالی، ئهلکساندر هاته دنیا. ههرکه جهنگ تهواو بوو ژن و میّرد ده گهل نوّبهره کهیاندا بو شار گهرانه وه، چوونه کوختهیه کهوه که بابی پاول یگوروفیچ بوی کری بوون. ئه نجام له سالی کهرانه وه، چوونه کوختهیه کهوه که بابی پاول یگوروفیچ توانی به ئاواتی خوّی بگات و بو خوّی دوکانیّکی و شکه فروّشی بکریّت. لیّرهدا، له ناو جهرگهی تاگانروگدا، له مالّی گنوتوفدا، له شهقامی پولیتزیسکایادا، ئانتون چیخوف له پوّژی ۷۱/ک۲/ ۲۸۱۰ له دایك بوو. گنوتوفدا، له شهقامی پولیتزیسکایادا، ئانتون چیخوف له پوّژی ۷۱/ک۲/ ۲۸۸۰ له دایك بوو. قهره بینایه که یه که نهو، دهلاقه و په نجهره کانی سهوز و سهربانه کهی شیّروانی بوو، زوّر زوو قهره بینایه که یه که نهو موبو، دهلاقه و په نجهره کانی سه وز و سهربانه کهی شیّروانی بوو، نور زوو تهره بینایه که یه که نه نه نه موبان تیای نه دهبوه وه که نه شاه ناکنجی شار ئاکنجی شون.

ئانتون چیخۆف، یادگارییهکی خهمناکی لهمه پئه مالانه ی که مندالیه تی خوّی تیا به سه بردوو، له لا به جیّما. له چیروّکی "ژیانی مندا" دهنووسیّت: "له پوّژانی جهژندا بوّنی چیّشتی حهوترینگه له ماله کانه وه به به دهبووه وه ، له پوّژانی دیدا بوّنی سهگ ماسی سووره وه کراو له پوّنی گوله به پوّژه دا، ده هات. خواردنمان نا گهوارا بوو، ئاوه کهمان پیس و ناسازگار بوو. له سهرانسه ری شارا تاقه پیاویکی دروستکار و شهریفم شك نه ده برد." له نامه یه کا بو براکه ی

ده لَيْت: "له تاگانروکدا نیشته جیّم... هه ست ده که م خه لکی هرکولانم یان پوّمپیم... ماله کان هه موو سواون، عومریّکه بوّیه نه کراونه ته وه... سه ربانه کان بوّیه کانیان چووه ته وه، په نجه ره کان داخراون. هه رکه ده گهیه سه ره تای شه قامی پولیتزیسکایا، ئیدی قوره، قوریّك که کزر ده بیّته وه هه نگی هه لَده توّقی که به ناو شارا ده پوّیشتم ئه وجا بوّم ده رکه و تکه تاگانروّگ چه ند پیسه، چه ند چوّله، چه ند بوّش و به تاله، چه ند ته مه ل و نه خویّنه واره، چه ند تاقه تبه ره. هیچ تابلوّیه کی چه ند چوّله، په نه هه له ی پیّنووس بیّت. ته نانه تابلوّیه کم بینی لیی نووسرا بوو (مهیخانه ی پووصی)! جاده کان چوّلن: مه گه ر به ریّکه و ت چه ند کریّکاریّکی بارئه نازی له خوّرازی، یان چه ند که سیّکی فشه که ری خوّنویّنی کلّاو لاری، پالتوّ دریّن بدینی ... ته مه لی له م شاره دا زاله، خه لکی به چه ند کوبیکیّکی که م، به لاّم ئاینده یه کی نادیار قه ناعه ت ده که ن و چ ده بی با ببیّ. ئه وه ی لیّره دا، له هموو شتیّک ناشیرینتره ئه م یه نجوره هه میشه داخراوانه یه "

له نامهیه کی دیدا، به بهرواری ههمان روز، که بو روزنامهوانیکی ناردووه به نیوی نیکولای لیکین، رەوشەكەی بەمجۆرە باس كردووە: "ھەرچىيەك لە دەروروبەرى خۆ دەبينم ئاساييە، هەندێجار باوەر بەچاوى خۆم ناكەم. شەش هەزار كەس. جگه له خواردن و خواردنەوەو مندالٚ خستنهوه، هیچ خهمیکی تریان له ژیاندا نیه. بو ههر کوی دهروی تهنیا کیک و کولیجهو هیلکهو تەنيا شەرابى سانتورانى و مندالانى بەر مەمكە دەبىنى. نە رۆژنامەيەك، نە كتيبيك... ليرە نە نيشتمان پەروەرنك ھەيە، نە بازرگانى، نە شاعيرنك، تەنانەت نانەوايەكى ماقوولىش نيه..." ئەوەي راسىتى بى تاگانرۇگ، يانى ئەو شارەي كە كەوتبووە سەر كەنارى باكوورى رۆژھەلاتى دهریای ئازوفهوه، لهو سهروبهندهدا. روو له نهمان و مردن بوو. ئهو بهندهرهی که به فهرمانی پترۆسى گەورە دروست كرا بوو، رۆژگارىك رەونەق و بوژانەوەيەكى تايبەتى بەخۆوە بىنى بوو ژمارهیه بازرگانی زور، که زوربهیان یونانی بوون روویان کرد بووه ئهم شاره کاروباری هەناردەكردنى بەرھەمين كشتوكاليان گرتبووە دەست. ئەمانە گروييكى ئەرستوكراتى يارەدار یان یپکهپنا بوو، فهرمانرهوایی خه لکی ئهسلی شاره که یان دهکرد که دهوری فهرمانبه ری بازرگان يان كريكاريان دەبينى. له نيّو ئەو ئاغا دەولەمەندانەدا، له نيّو مليۆنيْرانى تاگانروگدا، گويّت له ناوانی وهك: "قالیانق، سكارانگا، كوندویاكی، موسوری، سفائیلو دهبوو. به لام تاقه یهك ناوی وهكو: (ئيڤانوڤ يان يتروف) يان تيا نهبوو. ئهم مليونيرانه له گهرهكيكى تايبهت به خويان ده ژيان هاتووچۆی پەكتريان دەكرد، به گاليسكەي فاخير هاتوچۆيان دەكرد، خۆيان بەجل و بەرگى پاریسییهوه دهنواند، کۆمهکیان پیشکهش به شانؤو کاری شانؤیی ناوچهیی دهکرد، ئهمانه له پاروس و كاراراوه، مەرمەريان دەھيناو پەيكەرو كيليان بۇ خۆو خانەوادەكانيان، لە گۆرسىتانى يوتانيه كان يى دروست دەكرد. كاتى كه تزار ئەلكسندرى يەكەم كوت و پر بەشيوەيەكى گۆنگ و ئالوز له سالى ١٨٢٥دا، له تاگانروگ مرد، ئهم شاره سووكه ناوو شورهتيكى پهيدا كرد. بهلام دوای ماوهیه کی کهم دیسان ئهم شاره دهریاییه، ناو وناوبانگی کویّر بوهوه. لم و قور لیته به رادهیهك كهنداوهكهی پر كردهوه، كه كهشتیه گهورهكان ناچار بوون، لهدوورتر و لهناوهندی دەرياكەدا لەنگەر بخەن. لە ھەمان كاتدا، شارۆچكەى روستوڤى نزيكى تاگانرۆگ، كە كەوتبووە

سهر پوباری دوّن، بهره بهره گهشهی کرد، گهوره بوو، بوو بهمه به بندی بازرگانی ههموو ناوچهکه، ئیدی له ناوه پاستی قه پنهوه، تاگانروّك بوو به شاروّچکهی تاپوّیان. ئانتون چیخوّف ههم له خاموّشی و مردوویی شاره که بیّزار بوو، ههم خهفهتی بوّ جوانی و ئهفسوونه ناته ندروسته کهی ده خوارد. بیگانانی دهولهمه ند، به کهش و فشهوه، های لایف له شاره کهدا ده ژیان و پووسه کانیش، که بریتی بوون له کریّکاران، حهمالی باراندازه کان، دوکانداران و خورده فهرمانبه ران، نانیان بهدویان نه ده گهیی و به وپه پی کولهمه رگی ده ژیان. جاده و شهقامه کان قیرتاو نه بوون، له پایزان و به هاراندا ده بوون به قوپو چلپاویّکی ئهوتو تا گوزینگی پیّی پیّبواران دههات. له هاویناندا، به پیچهوانه وه، گیاکه له پیّگاکانی به جاری ده کرده ژیّره وه. ته نیا دوو شهاری گاکهی ناو شار، به ئاسته م پرووناك بوون، بوّیه خهلکی شار که به شهوان له مال وهده رده کهوتن، ناچار ده بوون فانوّس ده گهل خوّدا هه لگرن. ناو به ناو که ههوالی گوم بوونی کیژیّك بلاو ده بووده وه خه لکهکه ده یانگوت به حهره مسه رای عوسمانیان فروّشتووه. ههندیّجار زاندانیانی، زندانی شاره وانی عاره بانه یه کی پی له گونیه ئاردیان به به ینی زهویه به یارو پهرژین و زاندانیانی، زندانی شاره وانی عاره بانه یه کی پی له گونیه ئاردیان به به ینی زهویه به یارو په رژین و به دون، تاقیبی سه گ و کسوّکانی خویّهی و به ره لا به به رچاوی خه لکی و پیبوارانه وه، به به کون، تاقیبی سه گ و کسوّکانی خویّهی و به ره لا به به رچاوی خه لکی و پیبوارانه وه، به کونیان و به به رچاوی خه لکی و پیبوارانه وه، به کونیان و به به دونانی رانه به بیانکوژن.

ئاو کهم و پیس و ناسازگار بوو. رۆژانی شهموان جارچی شار، گسکیکی گهورهی حهسیری دهنایه سهر شانی و به شهقامهکانی شارا دهسورایهوهو بانگهوازی دهکرد: "بو گهرماو! برون بو گهرماو! برون بو گهرماوی شارهوانی!"

ئانتونی چکۆله کهسهراپا لهم شارهپیسهدا، لهم شاره فهرامۆش کراوهدا، پووسان گوتهنی لهم شاره "کهپه"دا نقووم بوو بوو، کهوتبووه نینوان بهرداشی بینزاری و میهرهوه، بهرداشی یاخی بوون و ملکهچیهوه. ئهم شاره، ئهم گۆشه بینازهی دنیای زوّر چاك دهناسی. ئهوانهی له دهروبهری خوّیدا دهی بینی خه نگانیك بوون، وهکو دایك و باوك و کهسوکاری ئهو، له کوختهیّن دارینی چکۆلهدا دهژیان، خانوّچکهی دارینی داروخاو، که ههر یهکهیان بهرههیوانیکی ههبوو و به زهحمه له گهرمای هاوینی دهپاراستن، سهرو باخچهی پهرپووتی تهپوتوزاویان لهبهر دهرگادا ههبوو. ئانتوون ناو و ناوبانگی یهکه به یهکهی دراوسیکانیانی دهزانی، ناوی سهگهکانیانی دهزانی، ژمارهی مریشك چهند مریشك دهزانی، ژمارهی مریشك چهند مریشك و کهلهشیری تیایه، ئیدی ههر نهخوشیهك، ههر مردنیک، ههموویانهوه ههبوو. پکابهری یهکیان دهکرد، به ههموویانهوه ههبوو. پکابهری یهکیان دهکرد، به غهموویان به یهک دهبرد، ویّپای ئهمهش پشتیوانی یهکیان دهکرد. ئاخر چوّن دهکری شویّنیکمان خوّش نهوی که چاومان تیا ههنیناوه، که بچووکترین بهردی له یادگهماندا نهخشاوه؟ چیخوّفش ههستی دهکرد که بوونی بهشیکه له سستی پر لهزهتی ئهم دهقهرهی پهووسیا. بهام له ههمان کاتدا، زوّری خهفهت لهوه دهخوارد که سهر به کوّمهاگههیهکی ئهوهنده پاشکهوته و شهخسیهت سزه، که هیچ باوهریکیان به ئایندهیهکی باشتر نهبوو، دهستیان له دنیا

پەراويىز:

۱- جمناز: مهکتهبیکی پرووسیه، ئهم مهکتهبه له پرووسیادا بریتی بووه له ههشت پول، پولی یهك نزمترین قوناغی خویندن بووه، یولی ههشت بهرزترین و دوا قوناغی خویندنی بووه.

*- تاگانرۆگ، شارۆچكەيەكى باشوورى رووسىيا بووە لەسەر دەرياى ئازۆڭ.

۲- ئەلكساندر لە سالى ١٨٥٥، نيكولا لە سالى ١٨٥٨، ئانتون لە ١٨٦٠، ئىڤان لە ١٨٦١ و
 ماريا لە ١٨٦٣ و ميخائيل لە سالى ١٨٦٥ له دايك بوون.

٣- (... مەزلوم بى، نەك زالم): لە نامەيەكى ٢/ك٢/٩٨٨٩ى چيخۆفەوە وەرگيراوە.

٤- ئانتوشا: سووكهله ناوى ئانتونه.

٥- (... تەمەنى نەتگرى): ئەم دىالۆگەو دىمەنەكەى دواترىشى لە ياداشتەكانى ئەلكساندرى براى چىخۆفەوە وەەرگىراوە.

٦- پيو: چەورايى ناو زگ، پىڤ.

٧- فەرسىەخ: دەكاتە ١٠٦٧ مەتر.

اس: بهرزترین دهنگی پیاوانه له زاراوهی موسیقاییدا $-\Lambda$

٩- باریتون: سنوری مامناوهندی دهنگی پیاو، که دهکهویته نیوان تینورو، و باسهوه.

۱۰ - تینور: نزمترین دهنگی پیاو

۱۱ – سپرانۆ: نزمترين دەنگى ژن.

١٢- ئالتۆ: بەرزترىن دەنگى ژن.

۱۳(.. ئيكونانيشى رەسم كردووه...) چيخۆف ھەندى لەم ئيكۆنانەى پاراستووەو تاكو ئيستاش لە موزەخانەكەى چيخۆفدا، لە يالتا پاريزراون

١٤- كۆنت چرتكوف: باوه گەورەي موريدو سەروەسىيتەكەي دواترى لىڭ تولستۆيە.

۱۵ - ئانتون چیخۆف ۱۷/۵۲/۱۲ ، ئهم خانووه، هیشتا له ژیّر ژماره ۱۶۷، له شهقامی چیخوّفدا ماوه.

۱۹- هرکولانم، و پومپی: شاریکی کونه له باشووری پوژاوای ئیتالیا، له نزیکی ناپولی که سالی ۷۹ زاینیدا دهگهل یومیی دا بههوی گرکانی کیوی قیزوقیزو مهحوو بووهوه.

۱۷ – سانتوران: جۆرە شەرابێكى يونانيە.

۱۸ – (.. ئەم پەنجەرە ھەمىشە داخراوانەيە..) لە نامەيەكى ۱۸۸۷/٤/٧وه وەرگيراوە.

ههڵاتن له قوتابخانه

پاول یگوروفیچ، دلشکاو له کهسادی و بی بازاری کار و کاسبی، روزی له دوکانهوه بو مال هاتهوه، بریاری دا که مندالهکانی دهبی بین به شتی گهورهتر له دوکانداری عهتاری له دلی خویدا دهیگوت مادامیکی بازرگانانی دهولهمهندی یونانی کاروباری تاگانروگیان له دهست دایه، دهبی نهویش چاو لهوان بکات. له جیاتی نهوهی ئانتون و نیکولای بنیریته قوتابخانهی رووسی، که ژنهکهی حهزی دهکرد بچنه قوتابخانهی رووسی، وای به چاك زانی بیانخاته قوتابخانهیهکی که ژنهکهی حهزی دهکرد بین قوتابخانهی رووسی، وای به چاك زانی بیانخاته قوتابخانهیهکی یونانی، که گوایه لهویندهر فیری زمانی سهوا و مامهله و بازرگانی دهبن. پیی وابوو که فیری زمان بین ئیدی له ئایندهدا به ئاسانی له کومپانیایهکی ئالوویری بازرگانیدا، دادهمهزرین و بهره بهره، ههنگاو به ههنگاو، پیپلیکهی تهرهقی و پیشقهچوون دهبرن و دهگهنه بهرزترین پله.

مامۆستایه کی قوتابخانه یۆنانیه که ی سه ربه کلیسا، به نیوی نیکوس قوتسینا، که پیاویکی که ته کاره هاندا. که ته ی زهلامی، ردین سووری، ته پرزمانی، گوم په چه له که بوو، باوکیانی بو ئه م کاره هاندا. کابرایه کی هینده زمان لووس بوو که زور به ئاسانی پاول یگوفیچی پرته و پهزیل و دهست نوقاوی پازی کرد که پیشوه خته بیست و پینج پوبلان وه کو پیشه کی خه رج و مهسره فی سالانه ی خویندنی منداله کانی بدات. به مجوّره ئانتون و نیکولای، ئومید و ئاواتی ئاینده ی بنه ماله که، پوویان کرده ئه و قوتابخانه یه کوته ی قوتسینا، برارده ی بازرگانانی شار، له ده رچووانی ئه وینده ر بوون.

ئەوەى پراستى بى ، بىناى قوتابخانەكە بريتى بوو لە يەك ھۆڵى بى سەروبەرى داپوخاو، ھەقتا كوپيژگەى يۆنانيان تى پەستاوت بوو كە تەمەنيان لەنئوان شەش سال و بيست سالدا بوو. پئنج پيزە پەحلەيان تيا پيز كردبوو، ھەر پيزەى ژمارەيەكيان لى دابوو: ١، ٢، ٣،... ھتد. ھەر ژمارەيەك نيشانەى پۆلىك بوو. قوتابيانى پيزى يەكەم لەبەر ئەلف، با، جيم، دال-(١) يان دەخويند. قوتابيانى پيزى پينجەم گەنجانى بەقوەت بوون، بەدەنيان لە فانيلەى بەدەن چەسپى موقەلەمى شىيندا جەپى بوو، مىيژوى يۆلەكانى بە ھەمان تىن و تاو دەگوتەوە. قۆتسىينا تاقە مامۆستاى ئەويندەر بوو. دەرسى ھەموو پۆلەكانى بە ھەمان تىن و تاو دەگوتەوە. پاش ئەوەى كە ئانتون و نيكۆلاى، كە يەكەميان حەوت سالان و دووەميان نى سال بوو، لە پيزى يەكەمدا دانان، سەرو كتيبى (ئەلفباى نوى)ى دانى و پينى گوتن: "سبەينى يەكى بيست و پينج كوپيكم ھەقى ئەم كتيبانە بى بىزەرە دەچورە سەر ئەر پيزى، توتابيەكانى سەر زەنشت دەكرد، سرواى پەيدا كرد كە بە زمانىكى جيا لە زمانى وان قسانيان دەكرد، ترسيان لەم مامۆستا پدين سوورە پەيدا كرد كە لەم ريزەرە دەچورە سەر ئەر پيزە، قوتابيەكانى سەر زەنشت دەكرد، سىزاى پەيدا كرد كە لەم پاستە دەپكىشا بە دەست و سەرياندا، لە سەر خويى زېر بە چۆكيا دىنان، يان قورسى دەدان: بە پاستە دەپكىشا بە دەست و سەرياندا، لە سەر خويى زېر بە چۆكيا دىنان، يان گە فراۋىن بىنبەشى دەكردن. قوتسىنا ھەركە بىنى برايانى چىخوف، ويراى ھەموو ھەپەشە و گورەشەيەكى ئەر، نەيانتوانيوە كتيبى ئەلفبا —كەيان پەران بەكەن. ئىدى وازى لىھىنان. ئانتون و

نیکولا، که خرابوونه ریزی تهمه له کانهوه. له سه عات نوّی به یانییه وه تا سیّی دوانیوه روّ ده ست له سه رسینگ، خاچ ئاسا، داده نیشتن و گویّیان بوّ ریّژنه و شه و پهیڤانیّك دهگرت، که هیچی لی حالّی نه ده بوون، له وان وایه گویّزیان بوّ ده ژمیّرن. به لام ویّرای ئه وه ش، ئیّره یان له دوو کانه که یان له کلیّسا پی خوّشتر بوو. تاقه ترسی ئانتون ئه وه بوو که بابی به خراپی نمره کانی بزانی ، به لام کاتی پاول یگورفیچ، دوای دوو سی هه فته هه والّی ده رس و ده وری کوره کانی له قوّتسینا پرسی، قوّتسینا، به متمانه وه گوتی که ده رس گوتنه وه که که دی که ده رس بو بی خوری کوره که که دی نیکولادا سه لماندنی قسه که ی خوّی دوو ئافه ریننامه ی دا به برایانی چیخوّف له ئافه ریننامه که ی نیکولادا نووسرابوو "دروستکار" و له وه ی ئانتون نووسرابوو "کوشا".

له پشووهکانی جهژنی کریسمسدا پاول یگورفیچ ههندی له دوّسته یوّنانییهکانی بو مالهوه دهعوهت کرد، تا پیشکهوتنی کورهکانی له فیّربوونی زمانی هوّمیروّسدا، بهوان پیشان بدات، لی مخابن، نه نیکوّلای "دروستکار" و نه ئانتوّنی "کوّشا" کهسیان نهیانتوانی تاقه سی وشهی یوّنانی بلیّن. پاول یگوروفیچ که بینی له بهرچاوی میوانهکانی بوو به گهپجاپ، عهینی خواوهندانی ئوّلهمپ تورهبوو، غهزهبی لیّدهباری. بهلّام چونکه پیشوهخته کریّی خویّندنی سالّانهی منالهکانی دابوو، ههردوو کوره تاوانبارهکهی ناردهوه بو قوتابخانهکهی قوتسینا تاکو تا کوّتایی سالّی خویّندن لهوی دهوام بکهن.

ئەوەبووە لە ۲۳/۸/۸/۲۳دا ئاواتەكەى گوگىنا ياكوقلقنا ھاتە دى و لەو رۆژەدا ئانتون بۆ يەكەمجار جلى يەكچەشنى نىلى قۆپچە مەعدەنى لەبەركرد، تا بچێتە پۆلى بەرايى سەرەتايى لە قەتابخانەى جمنازى رووسى لە تاگانرۆگ. ئانتون لەو سەردەمەدا منداڵێكى رەنگ زەردى، گۆشتنى، دەموچاو خرى، قژنى، چاو درشتى قاوەيى رەنگى نىمچە خەواڵوو بوو. ھەرچەندە شەرمن و دوورەپەرێز و گۆشەگىر بوو، بەڵام كە لە پر رووى دەكرايەوە، دەيتوانى بە زەبرى توانا و بەھرەى خۆى ھەموو ھاورێكانى والێبكات كە ھەست بە پووچىيەكانى دەوروبەر بكەن و پێى يۆپكەنن.

قوتابخانهی جمنازی پرووسی، لهچاو قوتابخانه تاك ژووریه کهی قوتسینادا زوّر گهوره دیاربوو. بینایه کی سپیواژ بوو، دیواره کانی له په له ی و شه که وه بوو بووی ته په شه وعدا، به له که بووبوون، سه ره کهی شیراونی بوو، به بوّیاغی سه وز بوّیه کرابوو. به پاره وه دوورودرینژ و توّزاوییه کانیا زیاتر له ئوّردوگای سوپایی ده چوو. ده رگای هه رژووریک کونیکی چکوّلهی تیابوو، که چاودیره کان دهیانتوانی له دیوی ناوه وه خوّیان له قوتابیه کان داگرن و چاودیرییان بکه ن بینه وهی به خوّیان به دیوی ناوه وه خوّیان له قوتابیه کان داگرن و چاودیرییان بکه ن بینه و یونانی و سلاقی کلیسایی و پرووسی ده خویند. هه رکه سیک ئه م قوناغه ی بریباو ده رچووبا ناوی له نزمترین پولی چوارده پولهی (قوتابخانه ی پولان) قه ید ده کرا. ئه م قوتابخانه ی به به رله سه ده و نیویک له لایه نیتروسی گهوره وه دامه زرابوو، ئیدی ئه وه وه و وتابخانه ی جمنازی ته واو کردبا، ئه گه رخوی ویستبای، خوّ به خوّ له زانستگه وه رده گیرا.

ئهو مامۆستا و بهپێوهبهر و چاودێرانهی که ئهرکی فێرکردن و سهرپهرشتی و پێگهياندنی ئهم گهنجه شاروٚچکه نشینانهیان دهکێشا، له ئاستێکی مامناوهندیدا بوون. (دیاکونوف)ی مامۆستای چاودێری گشتی، قوتابیهکان ناویان نابوو (ههزار پێ) چونکه به دزییهوه بێ خشپه دهکهوته دوویان و گزوگومهت له ناویانا پهیدا دهبوو و به ئامۆژگارییه ئهخلاقییهکانی دهی چهوساندنهوه. کرامساکوف که دهرسی جوگرافیا و مێژووی دهگووتهوه، به زمانێکی زبر و پیس قوتابیهکانی دهشکاندهوه، بهڵام مامۆستا ئیپان که زمانی لاتینی دهگوتهوه و کابرایهکی چیکی بوو، سیخوپی بهسهر قوتابییهکانهوه دهکرد و له دوورهوه بونی ههر دهسیسه و پیلانێکی سیاسی دهکرد و پاپورتی بو پولیس دهنارد. پاپورتی له مامۆستاکانیش دهنووسی. له گوییان لهوه نییه، که ئهو ژوورهی کوپوونهوهی تیا دهکهن ئیکونهی تیایه، ویّنهی خاوهن شکو تراری تیا ههڵواسراوه". بیگومان ئهوهی چیخوف دواتر له چیروکی "پیاویکی ههگبهدار" تراری تیا ههڵواسراوه". بیگومان ئهوهی چیخوف دواتر له چیروکی "پیاویکی ههگبهدار" نووسیوویهتی دهقاودهق دهربارهی ئهو ماموستا بیر وشك و داماوانهیه که دهڵیت: "ئاخر ئیّوه ماموستان؟ ئاموژگار و پهروهردهکارن؟ نهخیر ئیّوه کومهڵیك کارمهندی گوناحن ،جیّگهی ماموستان؟ ئاموژگار و پهروهردهکارن؟ نهخیر ئیّوه کومهڵیك کارمهندی گوناحن، بخیگهی

تهنیا پاپا پوکروفسکی، ماموستای میدژووی ئایینی، له نیدو ههموو ماموستاکاندا سام و پیزیکی لای ههبوو. ئهم پیاوه کهسیکی خوینهوار و پوشنبیربوو، حهزی له ئهدهبیات دهکرد، بی هیچ دوودلییهك له پولدا، باسی شهكسییر و گوته و پوشکینی دهکرد...

ههر زوو پهی به بههرهی تهنزئامیزی ئانتون برد و به پیزه وه نازنازی (چیخونتی) لینا و ئاموژگاری ده کرد که به رهه مه کانی مولیی و سویفت و سالتیکوف شچدرین بخوینیته وه. هاو پیکانی ئانتون هموو دلبه ندی توانا و به هرهی له بن نه ها تووی گیرانه وهی چیروکین تهنزئامیز و کومیدیانه ی ئه وبوون. به لام که سیکی گوشه گیر بوو. تهنانه ته گیرانه وهی نوکته ی کومیدیشد اهه رشه رمن و گوشه گیر بوو. نه گه رشوخیه کی خوشیشی به خهیالد اها تبا به خه لکانی تری ده گیرایه وه.

سوعبهت و حهنهك و تهنزهكانى سووك و پاك و دوور له ههر غهرهز و بهدخواييهك بوون. چونكه جارى وا ههبوو گالتهى به خويشى دهكرد. به خويشى پيدهكهنى. ههرچهنده پوكروفسكى زورى هاندهدا كهچى نمرهكانى ههميشه نزيكى سفر بوون. ههميشه ئهم بيانوو و پاساوهى به دهستهوهبوو كه لهبهر كارى دوكانهكه و سروود خوانى لهگهل تيپى كليسادا، دهرفهتيكى زور كهمى بو سهعى كردن و دهرس و دهور بو دهمينيتهوه.

جا پاول یگوروفیچ، ئەنجام بە مەبەستى پەروەردە و فیربوونى زیاترى مندالهكەى، ناردیە لاى خانم شوپیه كە زمانى فەرەنسى فیر ببیت و ناردیه لاى فەرمانبەریکى بانك، كە شارەزاى بوارى سولفیچ بوو،تا مۆسیقا فیر بیت. بەلام كە ھەسىتى كىرد ئەم زانیارییانە ھیچ بایەخیکى پراكتیكیان نییه، ھەستا ناوى كوپەكەى كە تەمەنى سیانزە سالان بوو، لە فیرگەیەكى فیربوونى خەیاتیدا، قەید كرد. نیكولا و ئیقانى براشى لەو كارگە و وەرشەیەدا بوون. بەلام زۆرى پینەچوو

که ههردووکیان لهسه رسه رکیشی و تهمه لی ده رکران. ئانتون به ته نیا به دیار ده رزی و دروومانه و مایه وه. کاتی ههستی کرد مههاره تی ته واوی پهیداکردووه، ههستا پانتولیکی تایبه تی بو نیکولای برای دروو. ئه م پانتوله هینده باریك و ته نگ بوو، که خانه واده که بو سه عبه ت و شوخیان ناویان نا (پانتولی ماکه رونی).

ئانتوان ويْراى هەموو پابەندىيەكى بەكاريْن دوكاندارى، كلْيْسا، قوتابخانە و فيْرگەي برين و خهیاتییه وه ناوبه ناو دهرفه تی دینا، خوی ده دزییه وه و پیاسه یه کی ناو شاری ده کرد. هەرچىيەكى دەبىنى پێكەنىنى پێدەهات، پێكەنىنى بە ھەموو شتێك دەهات: سەگى كە كلكى وهكو شهيپور بهرز كردووه تهوه، ريورهسمى بهريكردنى جهنازهيهك كه كهسوكارهكهى به دهم گریانهوه دوای دهکهون، قهرقهشهی نیّوان دوو حهمالّ. ههر ههموو ئهم رووداوانه له یادگهیدا نهخش دەبوون. زۆرجار سەرى گۆرستانەكانى دەدا، ھەولى دەدا نووسىينى سەركىلى گۆرەكان بخوێنێتهوه، له خهياڵي خوٚيدا بيري له چارهنووسي ئهو سهدان خهڵکه ناديارهي ژێر ئهو بهرد و گله دەكردەوە. ئەوەى راستى بى لە سەرانسەرى ژيانيا رموودەى گۆرستانان بوو، ھەلبەتە لەو زهمان و رِوْژگارهدا زیاتر حهزی له گۆپستانی دیهاتهکانی دهوروبهری تاگانروّگ دهکرد، چونکه لهويّ لهجياتي دارودره ختى سهروو، داري گيّلاس و ئالوبالويان لهسهر قهبران دهرواند. كه دەنكە گيلاس و ئالوبالومكان دەكەوتنە سەر تاتە بەردى تەنىشت گۆرەكان، پەلەيەكى سووريان بهجيّدههيّشت ريّك "وهكو پهلّهي خويّن". ئانتوّن، ههنديّجار دهگهلّ براكانيا دهچوونه دەرودەشت و لەنيو پنجە درك و دالدا خۆيان لە بۆسە دەنا و كلاوكورەيان دەگرت و لەبن بنجك و دەوەناندا دەيان شاردنەوە و دوايى دەيانفرۇشتن، دانەى بە يەك كۆپىك.يان لە پاركى ئىلىزابىتدا له دهوری په کدی خر ده بوونه وه گهمه ی کاوبوی و سورپیستانیان ۱۳۳ ده کرد، یان وه کو جیمزفنیمور کوپر ومین رید پیستی سهری یهکتریان دهکهند. یان به شهقامی پولتزیسکایادا بهرهو بهندهر دادهگهران و به سهعاتان به قولاپ راوهماسیان دهکرد و مهلهیان دهکرد. بهیانییهك ئانتون به دەم مەلەوە لە ژير ئاوەكەوە، دەركەوت، زاميكى قوولى كەوتبووە سەر، شوينەوارى ئەم زامە تا كۆتايى تەمەنى ھەر نەسردرايەوە.

زهبر و زهنگ و زاکونی بابیان کردبوویه کاریّك که زوریهته کهی چیخوف، که خیّلی چیخوف یه کبخات، سرووتی تایبهتی و پاز و نهیّنی و زمانی تایبهتی خوّیان ههبیّت. ههر ههموویان ئهندامانی ئهم خیّزانه خهلکانیّکی تهبیعه خوّش و سوعبه تچی بوون. به لام ئانتون له ههموویان پتر ریتمی ئهم گیانی سوعبه تچیاتیه ی پاده گرت. ئهم مندالانه، ئهم چیخوّفزادانه، ههرچهنده له بنه مالهیه کی دهستکورت و هه ژاربوون. ههمیشه پووبه پووی پهفتاری زبر دهبوونه وه، ههستیان ده کرد پیّویستیان به سوعبه ت و پیکهنینه و ئهم شوخی و پیکهنینه خهم و نائومیّدی لیّده رواندنه وه.

تاگانروّگ، له پشووی دوورودریّری هاویناندا، له ته پوتوّزدا غهرق دهبوو. مندالهکان به پینی خاوس، به توّی کراسیّك له مال وهدهردهکهوتن، شهوان، له ناوهندی باخهکهدا، له نیّو ئهو کوختانهدا دهنووستن که به خوّیان دروستیان دهکرد. ئانتوّن، کوختهکهی له ژیّر درهختیّکی

گهوهرهدابوو، که میّـوی کیّـوی ههمووی داپوشی بوو و، وهکـو کهپری لیّهاتبوو. له ویّـدا شـیعروٚکانی بـه کـیْش و سـهروای دهنووسین وای تهسـهور دهکـرد " نهیوبـه لـه ژیّـر دار ههنجیرهکهیدا". کچوّلهیهکی دراوسیّی دیوار به دیوار، به جوّری شهیدای بوو که به دهباشیر چوارینهیهکی نه فینداری لهسـهر دهرگای باخهکه بو نووسی. ئانتونیش، به چوارینهیهکی تهنزئامیّز بهرستی دایهوه و ناموژگاری شاعیروٚکه چکوّلهکهی کرد، که له بری نهوهی دهر و دیوارهکان بهو شهره پشیلانه پیس بکات. بچی خهریکی بووکهلهبازی خوّی بیّت باشتره.

ئیدی کیژی گانتهی پیکردو و به دیهاتی و موژیکی* (۳) ناو برد. ئانتون توره بوو یه کیسه ی توزاوی زوخانی به سهریا کیشا. به و جوره یه که مین شیعری دلداری ئانتون کوتایی هاتبوو. له نامه یه کی به رواری ۱۸۹۲/۲/۲۲ که بو تیخونوفی ناردبوو، به ته نزه وه نووسی بووی: "من له سیازده سالیدا به نهینییه کانی ئه شقم زانیوه".

یوگنیا یاکوقلقنا، ئانتۆنی پرادەسپارد که بهیانیانی زوو بازاپی بۆ بکات. کوپیکی جدی بوو، ههستی به مهسئولیهت دەکرد، که دەچوو بۆ بازاپ، ئەوپەپی هەولی دەدا که جدی بنوینی. ههمیشه دەستی به پارەکهوه له گیرفانی دەنا. میخائیلی برایشی به ههلتهك ههلتهك دووی دەکهوت. پۆژی به پیکهوت له بازاپ مراویهك دەكپیت، له گهپرانهوهدا بۆ مال، به دریزایی پیگا، ئهو بالنده بهستهزمانه ههلدهگلوق و نوقورچی لیدهگریت، تا بقیپینی و خوی گوتهنی "ههموو خهلکی بزانن، که بۆ شیو مراوی دهخوین."

خانهوادهی چیخوف، یه شهمموان، ناوبه ناو، بو فراقین دهچوونه مانی هاپو میتروفان، که نهویش له تاگانروگدا دوکانی عهتاری ههبوو، دوکانه کهی ئه و، چ وه کو شوین، چ وه کو کانا، چ وه کو به پیوه بردن له دوکانه کهی پاول یگوروفیچی برای باشتربوو. ئیدی کار و کاسبیه کهی په وه کو به پیوه وه و په واجیکی ههبوو، پیاویکی زور دیندار بوو، زورجار ئایه و گوتاری ته وراتی به گه نوسه و گهنگه شهکانی خوی ده خست. به ههرحال پیک به پیچهوانهی پاول یگوروفیچه وه، هه مبه قسه و هه مبه کرده وه مه سیحییه کی باش و دروستکار بوو، دژی هه در جوره سزایه کی به ده نوو، پیزی ژنه کهی ده گرت، ده گه ن مندانه کانیا نه به و، نیان بوو، زور ده گه ن برازاکانیا، به کوپ و کچه وه، میهره بان و دلوقان بوو، سهردانی مانی هاپو میتروقان بو ئانتون جه ژن بوو. ئه م پیاوه ی کچه وه، میهره بان و دلوقان بوو، سهردانی مانی هاپو میتروقان به نات به سهروسیمای خوش ده ویست و سوعبه و شوخی ده گه ن ده کرد. پوژیک ها و به سهروسیمای مهلوول و گهداوه بچی بو مانی مامی، میتروفان نه پناسی بووه وه، که چاوی به سهروسیمای مهلوول و داماوی که و تبوو، به زمی پییدا ها تبووه و سی کوپیکی خستبووه ده ستییه وه، ئیدی هه موو داماوی که و تبوو، به زمی پینیدا ها تبووه و سی کوپیکی خستبووه ده ستییه وه، ئیدی هه موون داماوی که و تبوو، به زمی پینیدا ها تبووه و سی کوپیکی خستبووه ده ستییه وه، ئیدی هه موون داماوی که و تاماوه یکی زور له به پنی خویاندا به م شوخیه فریونامیز و بیگه رده، پیکه نی بوون.

به لام ئهم سووکه شوخیانه، هیچ نهبوو له چاو ئه وانه دا که له پشووی درین هاویناندا، کاتی که ده چوون بو مالی باوه گهوره یان، بابی بابیان، پیشکاره کهی دو تمیر پلاتوف، له گوندی کنیاژایا، ده یانکرد. ئهم گونده له ده شتی دونتری هه فتا کیلومیتری تاگانروک بوو. جا بو ئهم سه فه ره گالیسکه یه کی که وره ی فه لاحییان به کری ده گرت. ئه مگالیسکه یه سپرینگی نهبوو. یه کسه رناوه ته خته کهی دهنیشته سه رئه کسله کانی، دوای ئه وه ی یاول یگوروفیچ (که

خۆشبەختانە لە تاگانرۆگ بە ديار دوكانەكەيەوە دەمايەوە و لەگەليان نەدەچوو) بەدەم ئامۆژگارى و دوعاى خيرهوه به ريى دەكردن، ئيدى يوگنيا ياكوڤلڤنا دەگەل كيژەكەي و ھەر يينج كورەكەيدا، خۆيان به گاليسكەكەدا دەكرد و به سەريەكا كەلەكە دەبوون. ھەركە جيى خۆيان خۆش دەكرد و ،گاليسكەكە وەريدەكەوت، ئيدى خۆشى و پيكەنين دەسىتى پيدەكرد. گالیسه که که به خاوی و به لهقه لهق و تهقه تهق، به نیّو گهرده لووی ته پوتوّزا دهروّیی و دهچووه پیشی ده شتی پان و بهرین، تا چاو برکات له ژیر ههتاوی گهرم و پرشنگدارا راکشابوو، يهكيارچه پووش بوو، دهگهل سووكترين شنهبادا، دهكهوته شهيۆلدان و له دوورهوه دهبريقايهوه. ههزاران پیشکهی ورد لهو گرهی گهرمایهدا به گیزه گیز کهپروکهیان دهبهست. ئانتون به دهست خۆى نەبوو، ھەرگيز نەيدەتوانى بير لەو سەفەرە نەكاتەوە كە دايكى بۆى گيرا بووەوە. ئەو سەفەرەى بە پانى و درينزى رووسىياى بەربلاودا، بە دواى گۆريگا گرتبوويە بەر. يادگارى ئەم حيكايهته دهگهل ههسته شهخسييهكانيدا تيْكهل دهبوو.بيْنُهوهي به خوّى بزانيّ، ويْنه و ديمهن و بۆن و دەنگەكان لە ھزر و خەياليا كەلەكە دەبوون، تا ياشان برژينىه ناو شاكارەكەي ئايندەيەوە (ستيِّب =دەشت): "ولَّاتيِّكى سەير نائاسايى. كە كاتى خوّى لە كونا، دەچوومە ئەوى، ھەستم دهکرد له ماڵی خوّمدام، چونکه شارهزای بست به بستی بووم". (له نامهیه کی ساڵی ۱۸۸۸ وه كه بق پلشچييف نيردراوه، وهرگيراوه). زورجار به خيزاني له ريكا لاياندهدا، ماوهيهكي زور دەمانەوە، لە قەراخ رِيْگادا نانيان دەخوارد، لە گولاويْكدا مەلەيان دەكرد، لەسبەر كۆمەللە پووش پالْدهکهوتن، شهویان له خانیّکدا ڕوٚڗْ دهکردهوه یان ههر ئاگریّکیان دهکردهوه و ههر لهو دهشتهدا دەمانەوە. ئانتون كە دەيروانيە بليسەى ئاگرەكە، ھەسىتى دەكىرد دلى سەر ريى دەبيت لە خۆشەويستى و ستايشى ئەم ئاسمانە زۆر بەرز، زۆر ساف و بېگەردە، لە بۆنى گيا و پووش و دووكەل، لەم بيدەنگىييە قوولە، لە خۆشەويسىتى ئەم كەسىوكارە ئازيزانەي دەورى كە لە سەرما خۆيان له چاكهت و يالتۆكانيانهوه ييچابوو.

باپیره یگور میخائیلوفیچ له کنیاژایادا، زوّر به گهرمی و دلّاوایی پیّشوازی نهوهکانی دهکرد. خانوویه یکی گهوره دا دهبینییه وه، دهخسته خزمه تیانه وه، ئیهدی خوّیان له حهوشه و سهیرانگهیه کی گهوره دا دهبینییه وه، دهیانتوانی به ئاره زووی خوّیان پاکه پاك بکهن، یه کتر پاو بنه ن، به دار و درهختاندا هه لزنن، به کامی دلّ مهله بکهن. نیکولای له کاتی ئه میاریانه دا، کلّاویّکی شاخداری له سهر دهکرد، مهگهر ههر خوّی بزانی له کویّی پهپدا کردبوو. ئهوه بو پوژیّک ئانتون توانی به زهربهیه له سهری بیپه پینی و بکهویّته دهریاچهیه کی دهستکرده و بهره بهره بهره بقوم ببیّت. له بههه شته کهی کنیاژایادا تهنانه تکارکردنیش مایه ی خوّشی و شادی بوو، به ئهمری باپیره یگوروفیچ زوّرجار مندالّانی چیخوّف، له وهرزی دره و وخه له و خهرماندا بو کیلّگهکان دهنیّدردران و کاریان پیّده کرا. ئانتون ئیستاش بیری ماوه که چوّن ناچار بوو دهستبه رداری هه لبه ز و دابه زبیّت و به دریّرایی ئه و پوژه چاودیّریی کوّمپاینه که بکات و دانه و یُله دووراوه کان له ده فته دریّکا توّمار بکات. له نامهیه کی بهرواری ۱۸۸۱۸۸ دا بو

و خشهخش و دهنگی یهکنهواو فرهفری برندهی له گهرمهی کارکردنا، زیکه زیکی پیچهکهکانی، ههنگاونانی سست و خاوی گاجووتان، تهپوتوّز و دووکه لی ههور ئاسا، دهموچاوی ئارهقاوی رهش هه لگهراوی نزیکهی پهنجا زهلام، ههر ههموو ئهمانه له میشکمدا و هکو "دوعای رهبانی" نهخش بووبوون.

له پاییزی سالی ۱۸۷۳دا، ئانتون، به ماوهیه کی کهم پاش گهرانه وهی له کنیاژایا، خولیایه کی كوتوپرى كەوتە سەر كە بە دريزايى تەمەنى ليى نەبووەوە: ئەويش خولياى شانۆ و دنياى شانۆ بوو. رەنگە پیشتر پتر له سهد كهرەت به بهر شانۆ چكۆلەكەي شارەوانى سەرجادەي بتروفسيكايادا رهت بوو بي و ههر به خهياليشيدا نه هاتبي بچيته ژوورهوه. تا له تهمهني سيازده ساڵيدا برديان بۆ ديتنى ئۆپراى "هيلينى جوان"ى ئوفينباك(٤). ئەم ئۆپرايە سەرانسەرى ژيانى ههڵڲێڔٳيهوه. ئهو پارچه شينهي که وهکو رهمزي ئاسمان دانرابوو، پر بوو له چرچ و لۆچى ترسناك، له تو وايه دانت لي جير دهكاتهوه، ئهستوون و يايه مهرمهرهكان، هينده سست بوون له تۆ واپه مقەوان، ئەكتەر و گۆرانى بېرەكان، بە جلوبەرگى بى سەروبەر و نەگونجاوى بريق و باقهوه ههر به دەورى خۆيانا دەسورانەوه. كەچى ويراى ههموو ئەمەش ئەم ئۆيراپ به شێوهیهکی گشتی کارێکی ئهفسوناوی له کوریژگهکه کرد. ئهمه دهرگای دنیای خهون و خهیاڵی رەنگاورەنگى ليكردەوە و بە تەواوەتى شەيداى ئەم خوليا تازەيە بوو، ھەموو خولياكانى دىكەى وه کو گهمه ی شهری کاوبویان و سوورپیستان و راوه کلاوکوره و سهردانی گورستانی له بیر بردهوه، دهستبهرداری ههموو ئهو که لکه له و خولیایانه بوو و خوّی بوّ خولیا و حهزه تازهکهی تەرخان كىرد. بە ھەمان جۆش و خرۆشەوە دەگەل شانۆنامەي ھاملىتى شەكسىيى، جەنابى موفهتیشی گۆگۆڵ، بهڵای زیرهکی گریبویدوڤ، کوختهکهی هایوٚ توٚم که بوٚ شانوٚ ئاماده کرابوو، و نمایشی ئهو میلودراما و كۆمیدیانهی كه له نموونه فهرنسییهكانهوه ئاماده كرابوون، دهژیا.

ئانتون، به جۆرى حەزى چوو بووه سەر شانۆ، ناچار پەناى دەبردە بەر فەند و فيلان بۆ ئەوەى دەرفەتى ديتنى شانۆيان بە دەست بينى و كامى دللى خۆى دابمركينيتەوه. چونكە قوتابيانى قوتابخانەى ناوەندى جمناز، بۆيان نەبوو بەبى ئيزنى بەرپوەبەرى قوتابخانەكە بۆ سەيرى شانۆ برۆن . بەلام ئانتون و ھەندى لە ھاورپيكانى، لەوانە قشنقسكى كە پاشان بوو بە ئەكتەر، و ئاندرى درۆسى كە لە بنەمالەيەكى خانەدان و دەولەمەند بوو، توانيان بەسەر ئەم گرفتەدا زال بن، پالتۆو جلكى بابيان لەبەر بكەن و عەينەكى شين لە چاو بكەن تا نە ناسرينەوە. بەمجۆرە و بەو جلكانەوە گەورەتر لە تەمەنى خۆيان بەديار دەكەوتن، و بەردەوام بە تىرس و لەرزەوە، بە دزييەوە بە بەردەم چاويرىيى جمنازەكەوە كە لەسەرى بوو نەيەلىت ھىچ قوتابىيەك بچىتە ئەم بىكەي گومراپيە، تىدەپەرين.

ئانتون، بۆ ئەوەى باشترین شوینی له سەرەوە، له دالانەكەى سەرەوە، دەست بكەوی، به دوو سەءات بەر لە دەستپیكردنی نمایشەكە خۆى دەگەیاندە بەردەم باجەى بلیت فرۆشییهكه، زۆرجار نەیدەزانی چ شتیك نمایش دەكریت، درام، كۆمیدیا، تراجیدیا، یان ئۆپرا یان ئۆپەریت، هەموو ئەمانەى پی باش بوو، بۆ ئەو فەرقى نەدەكرد. لە كاتیكدا كە لە ریزى پیشەوە و لە

نزیکی شانوّکه دادهنیشت، به دهم بوّنکردنی بوّنی غوبار و توّز و کریّمی دهموچاو و سهمغهوه، به تاسه و پهروّشهوه چاوهروانی ئهو ساته ئهفسوناویهی دهکرد که پهردهکه دهکرایهوه.

دالّـان و هۆلهكـه بـهره بـهره پردهبـوو لـه جـهماوهريّكى پـپ هـهرا و ههنگامـه، شروشـهپريّو، جهماوهريّك كه به دهنگى بهرز قسانيان دهكرد، قاقا پيّدهكهنين، گولّه بهروّژهيان دهقرتاند.

ئەوسىا لىۆژە گرانبەھاكان و كورسىييەكانى بالكۆنەكىە پىپ دەببوون لىە پىياو ماقوللان دەولەمەندان: لە يۆنانىيانى دەولەمەندى كەشتىدار و بازرگانانى خۆمالى خواپىداو دەگەل ژنە شىك و خۆش مكياجەكانيان، ژاوە ژاوىمى خۆش و پې ھەلچوونى چاوەپوانى لە سەرانسەرى ھۆلەكەوە بەرز دەبووەوە. بىرو تەسەورى ئەوەى كە ئەم ھەموو خەلكە مجىزجىياوازە، بى دىتى و ستايشى ھەمان شانۆنامە ھاتوون، واى لە ئانتۆن دەكرد، ھەست بەو دەسەلاتە نائاساييە بكات كە ئەكتەر بەسەر زۆربەى بەشەرەوە ھەيەتى. ئانتۆن ژيانى ئەكتەرانى بە ھەموو پووداويكى چاوەپوان نەكراوەوە، بە ھەموو موبالەغەكارىيەكەوە، بە ھەموو درۆيەكىيەوە، بە ھەموو خوياندا خەيالپەروەرىيەكىيەو، بە بەراوورد دەگەل ژيانى وشك و برينگ و نەگۆپى خانەوادەيى خۆياندا زۆر لەلا خۆش بوو. چەند حەزى دەكرد ئەويش يەكىك بى وەكو ئەو ئەكتەرانەى كە ژيرا و ژير تەماشاى دەكردن. مكياج بكات. خۆى لە خەلكى بگۆپىت. لاسايى شىيوەى پەفتار و گوتار و سەروسىماى ئەم ئەكتەر يان ئەو ئەكتەرە بكاتەوە كە ژيراو ژير تەماشاى دەكردن.

ئهوهبوو تیپیکی شانویی تایبهتی بو خوی دروستکرد، بهرنامهی پیشکهش به جهماوهریکی خویی دلپاك له کهسوکار و دوست و برادهر و دهرودراوسی دهکرد. ئهم تیپهی دهگه لاخوشکهکهی و براکانیدا دامهزراند که ههموویان بههرهی خوپسکی ئهکتهرییان تیابوو. شهویک دهوری دکتوری ددانی دهبینی که به خوو مقاشیکی زوخالگیرهوه، به کهش و فشیکی تایبهتییهوه، ههولی دهدا ددانی نهخوشیکی سهرسهخت بکیشیت. شهویکی دی خوی دهکرد به کهشیشیکی کهودهنی زوّر پیر، که له بهردهم قهشه باشیدا (ئوسقوف) ئیمتیحانی دهدا، بهلام ئهم دیمهنانه، تهنیا ئهو کاتانه نمایش دهکران که بابی له وی نهبایه، چونکه ئهوهی پی قهبوول نهدهکرا که به بهرچاوی ئهوهوه گالته به خهلکانی پوّحانی بکریّت. ههر هیچ بابهتیکی دهست نهدهکرا که به بهرچاوی کویّخا و شارداری تاگانروگهوه و لاسایی دهکردهوه که چوّن سهرپهرشتی ناههنگ و بوّنهیهکی له کلیّسادا دهکرد و دوای ئهوه به سهروسیمایهکی سهرپهرشتی ناههنگ و بوّنهیهکی له کلیّسادا دهکرد و دوای نهوه به سهروسیمایهکی

ئانتۆن، پاشان که زیاتر تهماح گرتی، کهوته خولیای ئهوهی که خوّی له شانوّنامانی راستهقینه بدات و دهوری گهوره بدینی نهوهبوو له شانوّنامهی جهنابی موفهتیشدا، دهوری موفهتیشی بینی، ملی قوت، ورگی که به سهرین دهریه راندبوو، زل، سینگ و بهروّکی پر له میدال و نیشانانی کارتوّنی، جهنابی موفهتیشی کرد بوو به مهسخه رهیه کی نهوتو که تهماشاڤانان لهبهر پیکهنین خوّیان بو نهدهگیرا. پاشان، دوای ماوه یه کهم، به شیّوه یه کی سهرکه و تووتر، دهوری پیرهژنی چهنه بازی له شانوّنامه ی (عهره بانچی یان زیره کی نه فسه ریّکی سواره) نووسینی گریگوریفدا بینی. که نه ندری دوسیی هاوریّی مندالّییه تی دهلیّت: "ههر جاری که ئانتوّن

پاقلوقیچ دهچووه سهر شانق، قاقای پیکهنینی ئامادهبووان به جوّری بهرز دهبووهوه که تهسهور ناکرید. هه نبه ههقی خوّیهتی ئهم گهواهییهی پهوایهی بوّ بدهین که ئهلههقی زوّر به باشی دهوری خوّی دهبینی".

تیپهکهی چیخۆف، له ماڵی دایك و بابی ئاندری دروسی دا، دهبینی، که ماڵیکی بورژوازی دهولهمهندی کراوه بوون و ئهو شتانهیان زوّر به لاوه خوّش و ئاسایی بوو. هوّلی دانیشتنهکهیان به پهردهیهکی نهخشینراو به چوّلهکهیهکی ههنجیرخوّری، پهنگاوپهنگ کرابوو به دووبهشهوه. لایهکی هوّلهکه شانوّکهبوو، لایهکی تری که چهند پیزه کورسییهکیان تیا دانابوو، کرابوو به شویننی دانیشتنی تهماشاڤانان. ئهکتهرهکان شویننیکی تایبهتییان ههبوو بو جلوبهرگ ئهویندهریان پردهکرد له کهلوپهلی پیویست وکهرهستهی مکیاج و کلاوقر و ئهو شتانه. زوّری پینهچوو که ئانتون تهماحی سهرکهوتن گرتی، کهوته نواندن و پیشهکهش کردنی ههندی لهو کومیدیانهی که به خوّی نووسی بوونی، ئهم کومیدیانه پهخنه و ئیراد بوون له هاوشاریانی کومیدیانهی که دوای پیشهکهش کردن و خوّی. ئهم دوقی، ئهم دومیدیانه بهخنه و ئیراد بوون له هاوشاریانی خوّی. ئهم دهقانه له دهفتهری مهشقی مهکتهبدا دهنووسرانهوه. ئیدی دوای پیشهکهش کردن و نمایش، نووسهر به خوّی دهیفهوتاندن، هیچ یهکیك لهو دهقانه نهماون و نهگهییوونهته ئیمه.

لهو سهروبهندهدا، مالباتي چيخوف باريان كرد بو خانوويهكي تازه كه ياول يگورفيچ له شەقامى كونتورسكايا (پاشان كرا بە شەقامى ئيليزاڤيتينسكايا) لەسەر پارچە زەويەك دروسىتى كردبوو كه باوكى پيى بهخشيبوو. ويراى حيساب و كيتابى ورد و دهستگردتنهوهى زور، ئهم خانووه پارهیه کی زوری تیچوو، ههرچییه کیان پاشه کهوت کردبوو، ههر ههمووی قووت دا.پاول يگورفيچ ناچار له ساڵي ١٨٧٤دا بۆ تەواوكردنى ئم خانووه، سلفەيەكى پێنج سەد رۆبڵى لە كۆميانياى بيمهى هاوبهشى شار وەرگرت. چونكه دەستيان كورت بوو وكهوتبوونه سهر ساجى عەلى، بەشنىك لەم خانووەى بەكرى دا بە كارمەندىكى چكۆلەى دادگاى بازرگانى كە ناوى گابريل يارفنتيوڤيچ سيليڤانوڤ بوو. له سالي ١٨٧٥دا، ئانتون لهلايهن برايهكي سيليڤانوڤهوه، كه له ریّگهی ژنخوازییهوه یایهیه کی باشی بهده ستهیّنابوو و بوو بوو به خاوهنی مولّکیّك له گوندیدا، دەعوەتكرا كە يشووى ھاوين لەلاى ئەوان بەسەر بەريت.ئانتۆن لە ريْگادا وەستا تا لە رووباريكى نیمچه بهستهلهکی ژیر ههتاویکی گهرمی گهرمدا مهله بکات و خوی فینك بکاتهوه.دوای ئهوهی شهویکی به دهم ئازارهوه له ویستگهیکی یشووی یوستهدا بهسهربرد، تووشی بایهرو برك بوو و بۆ تاگانروكيان بردەوه. ئيدى لەم نەخۆشىييەوە تووشى مايەسىرى بوو كە ھەرگيز ليى نەبووەوە. دكتۆريْكى جمنازەكەي خۆيان بە نيّوي ستراميف، بەو پەرى دىسىۆزىي كەوتە چارەسەكردنى. هیننده دلسوزانه دهرمانی دهکرد که ئانتون بریاری دا ئهویش ببیّت به دکتور. دلسوزی و گەورەيى و پياوەتى ئەم دكتۆرە، ئەم بيرەى لاى نەخۆشەكەى چێكرد كە ئەويش رۆژى لە رۆژان ههمان دلسوزی بنوینی و دهستی یارمهتی بو نهخوشانی وهکو خوی دریش بکات. بهلام پیشهی دكتۆرى كۆشش و سەعييەكى زۆرى دەويست، نمرەكانى لە پۆلى پێنجەمدا ھێندە نزم و خراپ بوون، ناچاربوو ساڵی دووهمیش ههر ههمان پۆل بخویننی. ئهمه جگه لهوهی ژینگه و کهش و ههوای مالهوهیان ئهوه نهبوو که بو کاری فیکری و کوشش و سهعی جدی له بار بیّ.

برا گهورهکانی ئانتون، ئهلکسانده و نیکولای، هیننده له زهبر و زهنگ و زاکونی بابیان بیزابوون، تهنیا بیریان لهوه دهکردهوه که له پیگای دهریاوه سهفه بکه و خویان پزگار بکهن. ئالکساندر، که کوپیکی پاپاو تونده مجیّز بوو، له تهمهنی نوّزده سالیدا، کهسوکاری بهجیهیشت، چووه مالی بهپیوهبهری جمنازه که تا سهرپهرشتی مندالهکانی بکات و دهرسی تایبهتییان پی بلیتهوه. پاول یگوروفیچ ئهمهی به جوّره یا خبوونیک و به سووکایهتی بو خوّی زانی، بویه نامهیه کی پر سهرزه نشتی بو کوپهکهی نارد: "به داخهوه که وا زوو داك و بابی خوّت له بیر کرد، ئهو داك و بابهی له کانگای دلهوه خوّشیان ویستوویت و خوّشیان دهویی و له پیناوی توّ و پهروهرده کردنی توّدا، مال و گیانیان له بهرچاو نهبووه، له ئیستا به دواوه تهنیا یهك شتم له توّ دهوی به گویی بهو گازانده یهی بابی نهدا، دوای ئهوهی زوّر به سهرکهوتووی دوا سالی خویندنی بپی، گویی بهو گازانده یهی بابی نهدا، دوای ئهوهی زوّر به سهرکهوتووی دوا سالی خویندنی بپی، بخوینی نیکولاش که ئهو کاتانه تهمهنی شازده سال بوو و هیشتا خویندنی ئاماده یی تهواو بخوینی نیکولاش که ئهو کاتانه تهمهنی شازده سال بوو و هیشتا خویندنی ئاماده یی تهواو نه مؤسکو بچینه پهیمانگهی هونه ره جوانه کان. ئهم جووته سهرکیشه له مانگی ئابی ۱۸۷۷ دا له مؤسکو بچینه پهیمانگهی هونه ره جوانه کان داریان دا به روّحی پاول یگوروفیچ دا.

ئانتوون که له برا گهورهکانی که زوّری خوّش دهویستن و هوّگر و دلّبهندیان بوو، مهحرووم بوو، هیّندهی دی ههستی به باری قورسی زهبر و زهنگی بابی دهکرد. بوّ نهوهی خوّی له کهش و ههواو ژینگهی خهفتباری مالهوه بدزیّتهوه، کهوته بلّاوکردنهوهی بلّاڤوٚکیٚکی دهستنووسی یهك نوسخه یی و ناوی نا (زمانگیر). که زوّر به جدی، دیمهنه نموونه ییهککانی ژیانی تاگانروگی به تهوسه وه دهخسته پروو، سهرکهوتنیٚکی خیّرا و زوو به زووی لهو کارهدا به دهست هیّنا. قوتابیانی جمناز زوّر به تاسهوه چاوه پروانی دهرچوونی ههر ژماره یهکیان دهکرد. بلّاڤوٚکهکه پاش نهوه ی له نیّو قوتابیانی قوتابخانهی نیّو برا و دهستاو دهستی دهکرد، ههنگی بو موّسکوّیان دهنارد تا نهلکساندهر و نیکوّلای بیدینن. داوه ری نهلکساندهر دهبارهی بلّاڤوٚکهکه زوّر توند بوو، دهنارد تا نهلکسانده و باوکی دهربارهی ژمارهی مانگی سپتامبه ردهبارهی بلّاڤوٚکهکه زوّر توند بوو، له نامه یهکیا بوّ دایك و باوکی دهربارهی ژمارهی مانگی سپتامبه ردهبارهی بلاڤوٚکهکه ی دابهزیوه، سهرنجراکیّش نییه، نهو تامهی جارانی نییه، خویّی کهمه". بهم داوه رییه توونده کردیه کاریّك که ئانتون چیتر لهسه رچالاکی پوّژنامهوانی خوّی به دردهوام نهبیّت.

پۆژ به پۆژ مەيلى ساتىر و قوشمايەتى دەيدايە كزى. كێشەى نەبوونى بوو بوو بە خەمى پۆژانەى خانەوادەكەيان. دوكانەكەيان وەكو پێويست كارى نەدەكرد، دەرامەتێكى كەمى ھەبوو، پاول يگوروفيچ تەنانەت نەيدەتوانى قسىتى ئەو عەقارەش بداتەوە كە بۆ دروسىتكردنى خانووەكەيان وەريگرتبوو. نامەيەكى بۆ ئەلكساندەرى كوپى نووسى: "دەرامەتم پۆژ بە پۆژ لەكزىيە، بازاپم كەسادە. خەريكە نائومێد دەبم. نازانم تەگبىرى من و دايكت چىيە. ئاھ پارە، پارە! زۆر زەحمەتە پياو بتوانى بە حەلالى پەيداى بكات!"، بەلام ئەلكساندەر كە لەم كوپزانەوەيەى

بابی بیّزاربوو، وهڵامی دایهوه که ئه و نیکوّلای برای زوّر له و خراپتن. ههم برسین و ههم بی بهرگن، جلهشران لهبهردهکهن. ترس و نیگهرانییهکانی پاول یگوروفیچ بهجیّ بوون، به رادهیهك که وتبووه تهنگانهی داراییهوه که ترسی ئهوهی ههبوو نهتوانی خهرجی خویّندنی مندالهکانی بکیّشیّت و ناچار بیّت له مهکته دهریان بیّنیّ. یوگنیا یاکوڤلڤنا نامهیه کی بو کورهکانی موّسکوّی نارد: " ئانتوشا و ڤانکا(٥) یه که ههفتهیه نهچوون بو مهکته ب.. قوتابخانه کهیان داوای مانگانه دهکهن و ئیّمهش پارهمان نییه بیدهین ... دویّنیّ ۹/ت۱ پاول یگورفیچ چوو بو لای بهریّوه به ری قوتابخانه کهیان رازی بوون که ڤانکا بهخوّرایی، بیّئهوهی مانگانه بدات، دهوام بکات. بهلام ئانتوشا هیّشتا له مالهوه دانیشتووه، چل و دوو روّبل ههقی ئه و وماشا(٦) قهرزارین و دهبیّ بیدهین. ئاخر چوّن دهتوانم نیگهران نهبم؟".

به لم نه لکسانده رو نیکولا که و تبوون به سه رخه می خوّیانا، ئالکسانده رله هه ول و کوّششی تاقه ت پروکیّنا بوو که له بواری زانستی ماتماتیکدا خویّندنه که ی ته واو بکات و پله ی دکتوّراکه ی وه ربگریّت، له پیّگه ی کاری تاقه تپروکیّنی پروونووسییه وه، ژیانی خوّی و نیکوّلای برای دابین ده کرد. نیکوّلای که هه موو کاتی خوّی به په سم کردنه وه ده برده سه ربه ئومیّد و هیوای ئه وه بوو که په رجوویه که هموو کاتی خوّی و براکه ی له و هه ژارییه سه خت و دژواره پزگار بکات، ویّرای ئه و هه موو ته نگانه یه ی که تیّی که و تبوو، په شیمان نه بوو له وه ی که تاگانروّگی به جیّ هیشتبوو. ئه لکسانده رله نامه یه کا بوّ باوکی ده لیّت: "که پیاو دلّی ته نگ بیّ، نائومیّد و په شبین بیّ، به لای که مه وه چاوه پروانی ئه وه ده کات، ده ستیّکی دوّستانه ی بوّ دریّنژ بکریّت، په شبین بیّ، به لای که مه وه چاوه پروانی ئه وه ده کات، ده ستیّکی دوّستانه ی بوّ دریّنژ بکریّت، قسه یه کی خوّشی به گویّدا بدریّ، به لام توّ له جیاتی دلّدانه وه، ناموّرگاریمان ده که یت که بوّ کلیّسا بین!".

پاول یگوروفیچ گلۆلهی کهوته لیژی، پۆژ به پۆژ، وهزعی خراپتر دهبوو، نۆری پینهچوو که به فهرمی نابووتی و مایهپووچی خوّی پاگهیاند. ئهوهبوو له ۱۸۷۲/۶۲، له ترسی ئهوهی نهبا له سۆنگهی قهرزارباریهوه بخریّته زیندان، به دزییتوه ئاگانروٚکی بهجیّهیّشت بو ئهوهی کهس نهیناسیّتهوه چوو بو شاروّچکهیه کی دراوسیّی خوّیان و لهویّندهر سواری قیتاربوو و موسکو خوّت بگره واهاتم. دوای سالهها خهون دیتن به سهرکهوتنی کوّمهلایهتییهوه، ئاقیبهت، ئهوهتا تهنیا و داماو، زهلیل، کهساس و لیقهوماو وهکو دزیّك خوّی له فارگوّنیّکی نمره سی دا دهریناره بلیّن گوپهکانی، که په هارهکانی که به تاقی تهنیا له تاگانروّك بهجی هیشتبوون چی دهرباره بلیّن گوپهکانی، کوپه گهورهکانی چوّن له موسکوّ پیشوازی بکهن پیشوازی ئهم باوکهی که پوروژان، زوّر دهگهلیاندا تووند و به زهبر و زهنگ بوو، ههنووکه کابرایهك بوو ناکام، له تهمهنی پهنجا سالیدا و داوی سییی کهوتبوونه پدیّنی بانی بیّزار بوو، بهلّام ههرهس و داپوخانهی زوّر لهبهر گران بوو. ههرچهنده له زهبر و زهنگهکهی بابی بیّزار بوو، بهلّام بهزهیی به حالی ئیستایدا دههاتهوه. ههمیشه داشداری له بهدبهختان و لیّقهوماوان دهکرد تا له سهرکهوتووانی فشهکهر و خوّههلکییّش. له نیّو ههموو براکانی دیکهیدا، تهنیا ئهو له تاگانروّگ مابورهوه و دهیتوانی یشتیوانی له دایکی بکات و یارمهتی بدات. دایکی که له ژیّر باری ئهو

کارهساتهدا دهینالاند، ناردی بو لای کابرایه کی سووت خور که یارهی به سووت به قهرز دهدا، بهو ئومیّدهی که خانووهکهی ییّ بفروّشیّت یان به رههنی بدات، کابرا هیچ مهیلیّکی نیشان نهدا. هەنگى يەناى بردە بەر كەسىوكار و خزمان، تا كۆمەكىكى كاتى بكەن. بەلام ھەموويان خۆيان دزييهوه. تهنانهت هايو ميترووڤاني ميهرهبانيش گوتي ئهوهنده بي پاره و پووله، تواناي ئهوهي نييه تاقه كۆبيكێكيان بداتى. پاشان سيليڤانوف، كرێچييهكهيان، به دڵ و گيان، به چاوانى ساف و بینگهردی چوون ئاسمانهوه هاته پیشی نمهگهر دوستی ئهم مالباته نهبوو؟ وهکو فەرمانبەرى ئەو دادگايەى كە كەيسەكەى پاول يگوروفىچى ليبوو، دەپتوانى كەيسەكە لە چاونووقانێکدا چارەسەر بکات. ھەرواشى كرد: دواى ئەوەى پێنج سەد رۆبڵەكەى، ئەوەى كە پاول یگوروفیچ له کومیانیای بیمهی هاوبهش قهرزی کردبوو، دایهوه، توانی له ریگهی حیله قانونێکەوه،ماڵەکەي ماڵباتى چيخۆف بكاتە ناوى خۆى. بەڵام قەرارى داداگا، وێڕاى ئەوەش، ئەوەبوو كە كەلوويەلى ناو مالەكە، لە برى ئەو فايزەى ھاتبووە سەر سىلفەكەى، بخريتە ھەراج و مزادهیهوه. ئهوهبوو یوگینا یاکوڤلڤنا، دوای بیست و دوو سال له شووکردن، دهستیکی کهوته ئەمبەر و يەكىكى كەوتە ئەوبەر، نە خانووى بە دەستەوە ماو نە كەلوپەلى ناومال، لە ۱۸۷٦/۲/۲۳ دا، دەسىتى مىخائىلۇ و مارياى گرت و رۆپى بۇ مۇسكۇ تا بچى بۇ لاي مىردە بينهواو و داماوه کهی. به لام ئيڤان، که لای پوری لای مالباتی موروزوف مايهوه، چهند مانگيکی دى له تاگانروْگ مايهوه و پاشان به تهنيا رؤيى بو مؤسكو. به ههرحال مانهوهو ژيان له مالى کهسیکی دی، له رووسیادا کیشه نهبوو. میوانپهروهری و میوانداری له نیو رووسهکاندا، به شَيْوهي ههموجوّر باو بوو. ئهگهر شويّني نووستنت نهبا، دهتتواني له ماڵي دوّستيّك، يان خزمیکدا وهمینی. خو ئهگهر ئهم دوسته به خوی چووبا به میوانی و لهلای دوست و برادهرانی دى بميننيتهوه، دەيتوانى زۆر بە ئاسانى ميوانەكەشى دەگەل خۆيدا بۆ ئەويندەرى ببات. ئيدى مالي رووسهکان، به زوري پربوون له ميوان. چ خزم و کهسوکار بان و چ بيگانه ياني پربوون له مشهخۆرانى ناچارى، مشهخۆرانى خۆشەويست، ئەوانەي كە بووبوون بە بەشنىك لە تانويۆي هەمىشەيى يېكهاتەي خيزان. تەنيا ئانتون، لە مالەكەي خۆياندا، ئەو مالەي كە بوو بە مولكى مالباتى سىيلىقانوق، مايەوە. خاوەن مالله تازەكە، كە بىي ھىيچ شەرم و شورەييەك بە سەركەوتنەكەي خۆپەوە دەنازى، گۆشەپەكى داپە ئەنتون كە شەوانە تياي بخەوي (گۆشەپەك نەك ژوورىك) قايىكىشى بۆ خستە سەر مىزەكەي.جا دەبوايە ئانتۆن لە برى ئەم جىگاكردنەوە و قايهدا دەرس به پيوتەر كراڤتسوڤى برازاى سيليڤانوڤ بڵيتەوه. پيوتەر، ھاتبوو بۆ ماڵى مامى تا به شداری تاقیکردنه وهی قوتابخانهی سویایی بکات و بچیته قوتابخانهی ناوبراو. سیلیڤانوڤ به دهم بزهیه کی خوّیه سندانه وه، به ئانتونی گوت: "من پیّویستن به توّیه و توّش پیّویستت به منه!" ئانتۆن حەزى دەكىرد بتوانى داواى ئەو كابرايە رەفىز بكاتەوە كە بەو شىيوەيە كەسىوكارەكەي خستبووە سەر ساجى عەلى. بەلام رووى نەبوونى رەش بى، كە كۆلەي كوتابوو. بۆيـه هـهموو خواريـهكى قـهبوول كـرد، بـهو ئوميدهوه دهژيا، كـه رۆژى لـه رۆژان سـهركهوتووانه مەكتەبەكلەي تەواو بكات، ئەگەر كاروبارەكانى ئاسايى رۆيشىتبان ئەوا دەيتوانى دواي سىي

سالّان، كارنامهكهى له بهركى بنيّت و بهرهو موّسكوّ له شهقهى بال بدات. ئيدى دهبوايه ليّرهوه تا ئهو روّره ديّت، تهنيا پشت به خوّى ببهستيّت.

پەراويىز:

١- (.. ئەلف. با، جيم، دال): له دەقەكەدا بە لاتينييە.

۲- پارکی ئیلیزابت: ئهم پارکه به ناوی هاوسهری ژنهکهی ئهلکساندهری یهکهمهوه(تزاری رووس) ناونراوه.

٣- موژيك: دينهاتي وجووتياري رووس.

3- ئۆفىنباك: (۱۸۱۹-۱۸۱۹) ئاھەنگساز و سازقانى ئەلمانى نەۋادى فەرەنسىيە، دەيان ئاوازى لە پارىس داناوە، لە كۆتايى تەمەنيا سەفەرىكى بۆ ئەمەرىكا كرد و يادگارىيەكانى خۆى لە كتىبىكدا بە ناونىشانى "يادگارىيەكانى نەواۋەنىكى رىبوار (۱۸۷۷)" بلاوكردەوە.

٥- ڤانكا: سووكهڵه ناوي ئيڤانه.

-7 ماشا: سووكه له ناوى ماريايه.

ئەفسىونى مۆسكۆ

پاش ههرهسهیّنانی بونیاد و بناغهی خانهوادهیی، ئانتون له جاران پتر ههستی به تهنیایی و گوشهگیری و پهریّشانی دهکرد. راسته لهو بیّگارانه پزگار بووبووه که جاران باربوون بهسهر شانییهوه: دوکانداری و مشتهری بهریّکردنی له کوّل بووبووهوه، سروودخوانی و تیپی کلّیسای له کوّل بووبووهوه، سروودخوانی و تیپی کلّیسای له کوّل بووبووهوه، ملکهچی له ههنبهر زهبر و زهنگی بابیا لهسهر نهمابوو. به لام ئام ئازادییه تازهیه پوویه کی تالیشی ههبوو: له تهمهنی شازده سالیدا، دهبوایه به خوّی مشووری گشت پیّویستییه کی خوّی بخوات. له مالاندا دهرسی تایبهتی دهگوتهوه، ههموو شاری دهدایه ژیّر پیّوه، له مالی ئهم قوتابییهوه بو مالی ئهو قوتابی دهچوو، به سهرما و سوّلهی زستان به توّی چاکهتیّکی تهنکی تالکیّشهوه دههات و دهچوو. پارهی نهبوو جووتیّ پاتهی لاسیك بکریّت، شهرمی له پیّلاوه شر و قوراوییه کانی خوّی دهکرد، له کاتی دهرس گوتنه وهدا،بو ئهوهی پیّلاوه کانی بشاریّته وه، لاقی دهخسته ژیّر میّزه کهوه".

هەنديٚجار، هەندىٚ لە كەسوكارى دڵاواو بە سۆز و بەزەيى قوتابىيەكانى كوپىٚ چايان دەدايە تا گەرم ببيٚتەوە. لە گەورەيىدا باسى ئەو ھەۋارىيە دەكات كە لە نۆلاويدا چۆن پيۆوى ناڵاندووە و دەڵێت: "وەكو دان يەشەيەكى بى ئامانى ھەمىشەيى وابوو". ھەرچەندە ئانتون، ئالوودەى نەدارى بوو، كەچى تووشى بوو بە تووشى كەسيٚكى لە خۆى نەدارترەوە، كە ھاوپێيەكى گەنجى جوڵەكەى خۆى بوو بە نيٚوى ئىسحاق سرولىڤ، ئەمە گەنجىٚكى چالاكى زىتەڵى زىرەك و ھۆشن بوو، نانى نەبوو بىخوات. ئانتون، بى ھىچ دوو دڵييەك پيشنيازى بۆ كىرد كە بە شەرىكى و بە نۆرە دەرسى تايبەت بە يەكىك لە قوتابىيەكانى ئەو بلىننەوە، كە ماڵيان زۆر دووربوو، لەوبەرى ھىڵى ئاسىنى شار بوو. ئەم دووە مانگى سى پۆبلىيان لە برى ئەم دەرسانە وەردەگرت و ئەم كىي كەمەيان برابەش لە نىٚوان خۇياندا بەش دەكرد.

دایکی ئانتون، کهمیّك پییش ئهوهی تاگانروگ بهجیّ بیّلیّ، ئانتوانی راسپاردبوو که ئهو که به کهلوپهلانهی بهجیّی هیِشتوون، بفروّشیّت و به خوّیشی له گیرفانی خوّی چهند روّبلیّکی بخاته سهر و بوّی بنیریّت بوّ موّسکوّ. ئه و کهلوپهلانه بریتی بوون له: کوّمهدییهکی چهکمهدار، چهند کورسییه شکاویّك، جلهکوّنه، ههندی مهنجهل و پاتیلهی کون. کاتی که ئانتوّن، له جیّبهجیّکردنی راسپاردهکهی دایکی دواکهوت، دایکی به نامهیّن ساده و بی ریا، به دهست جهتی ناخوّش و خالبهندی نادروست و بی سهروبهرهوه، لیّی کهوته گلهیی. ئهوهی ئهم ژنه بینهواو داماوهی، له ههر شتیکی دی پتر پهست دهکرد ئهوهبوو که کورهکهی به شیوهیهکی بهننواو داماوهی، له ههر شتیکی دی پتر پهست دهکرد ئهوهبوو که کورهکهی به شیوهیهکی تهنزئامیّن له تاگانروگهوه وهلّامی دهدایهوه. غافل بوو لهوهی که ئهم تهوس و تهنزهی کورهکهی که ههلقولّاوی ئهوپهری بهدبهختی و نامورادی بوو، بو خوّی جوّره کبریا و کهرامهت و نهفس بهرزییهکه. ئهوهبوو له ۲۵/ت۲/۲۷۸دا له نامهیهکا بو ئانتوّن دهلیّت: "له کاتیّکا دوو نامهی پر به تهنز و گالّته ئامیّزی توّمان به دهست گهیی، که بو کرینی خواردن و موّم تهنیا چوار له تهنز و گالته ئامیّزی توّمان به دهست گهیی، که بو کرینی خواردن و موّم تهنیا چوار

کوپیکمان به دهسته وه بوو. چاوه پروانی ئه وه بووین پاره مان بۆ بنیریت، به پاستی پیمان ناخوش بوو، بیگومان تۆ باوه پمان پیناکه یت که ماشا فه روه ی نییه، من چه کمه ی ناو فه روم نییه، ناچار له مال ناچینه ده ریّ. مه کینه ی خه یاتیم نییه که دوو عانه ی پی په یدا بکه م. تو تا ئیستا پیت نه گوو تووین، که ئاخو به م زووانه پاره ی شته کانمان بو ده نیریت یان نا، به پاستی وه زعمان شره، کاره ساته. مه عز بو په زووانه پاره ی شته کانمان بو ده نیریت یان نا، به پاستی وه زعمان بمرم". ئالکساندرش، له نامه یه کی خویدا، ده رباره ی ئه م وه زعه ده لیت: "وه زعمان زور خراپه، پاره مان پی نه ماوه. هه موومان خواردووه، هیچ هه والیک تازه مان نییه، هه مان تاس و هه مان حه مامه. هیچ شتیکمان نه ماوه نه ی خه ینه په هه والیک ی تازه مان نییه، هم مان تاس و هه مان

ئانتوان بی خهم و خهیال، ههرگیز گلهیی نهدهکرد، یهکیّك نهی ناسیبا دهیگوت پهنگه فهرشی گولی بو پاخرابی. به و گهنجیّتییهی خویهوه دهرسی هاوسهنگی مهعنهوی و ئهخلاقی به کهسوکارهکهی دادهدا. ئهوهتا له نامهیهکیا بو میخائیلی برا بچووکی دهلّیّت: "شتیّك له نامهکهتا ههیه پیّم ناخوشه. بوچی خوّت به برا بچووکیّکی کهم و بی فه پ و بی نرخ و بی مانا دهزانیت؟ دهزانی ئینسان له کویّدا بچووکه ؟ چاك بزانه که تو تهنیا له ههنبهر خوادا، یان له ههنبهر هوشمهندی و زیرهکی ئینساندا، له ههنبهر جوانی و تهبیعهتدا بچووکی قهبوول بکهیت، نهك لهبهردهم خهلکیدا. پیاو لهبهردهم خهلکیدا دهبی ئاگای له کبریا و کهرامهتی خوّی بیّت. تو کهسیّکی ئابپومهند و دروستکاریت، خویّپی و فریوکار نیت، وانییه؟ کهواته پیّزی ئهو مروّقه دروستکار و ئابپومهنده بگره که له ناخت دایه، دلنیابه که ئینسانی دروستکار ههرگیز کهم و بی نرخ و بهها نییه. تهوازوع جیایه و خوّ بهکهمزانی جیایه، ئهو دووانه تیّکهل مهکه". (بپوانه نامهی ۸/٤/۸).

ئانتون به حهماسهت و جوامیری و میریقانیه کی کهم وینه وه، خوازیاری دوستایه تی یه کیك له کوره مامه کانی بوو: ئهم ئامۆزایهی نیوی میخائیل چیخوف بوو، ده دانه سال له خوی گهوره تر بوو، له مؤسكو داده نیشت و ههرگیز یه کتریان نه بینی بوو. ئیدی نامه و نامه کارییه کی گهرم و گور و پر متمانه یان له نیواندا به ریابوو. کار گهییه ئهوهی که ئانتون ئهم میخائیلهی به برای خوی ده زانی "برای دهره جه دوو". ئانتون له نامه یه کیا داوای وینه ی شه خسی لیکرد، ده یوست همموو شتیک ده زانی "برای ده ره جه دوو". ئانتون له نامه یه کیا داوای وینه ی شه خسی لیکرد، ده یوست زور پیویستم به وه یه که نهمه برانم". (بروانه نامه ی ۸/۲/۷/۲/۸) هه روه ها داوای لیکرد که چاویکی له دایکی، یوگینا یا کو قلقنا بیت: "پیاوی چاك به و ئاگایه کت له دایکم بی، دلخوشی چاویکی له دایکی، یوگینا یا کو قلقنا بیت: "پیاوی چاك به و ئاگایه کت له دایکم بی، دلخوشی شووبرایت، به لکو زور له وه زیاتری. دایکم ته بیعه تی وایه که به پشتیوانی مه عنه وی هه ر که وی که سیکی دی، زور دلی خوش ده بیت و وره ی به رز ده بیته وه. جا سه باره ت به من، له م دنیا که سیکی دی، زور دلی خوش ده بین بیاه بویه نه گه ر چاویکت له دایکم بیت که له داخا نیوه که ان بووه و، داخوشی بده یته وه نه وا به نده زور زور منه تباری خوت ده که یت". (بروانه نامه یک گیان بووه و، داخوشی بده یته وای چه ند هه فته یه کی دی له نامه یه کی تردا بو هه مان میخائیل

چیخۆف دەڵێت: "باوك و دایكم، لای من ئازیزترین دوو كەسى سەرانسەر ئەم دنیایەن. كەسم لەوان خۆشتر ناوی، ئەگەر كەمترین شتم لیبوەشیتەوه، له سایهی هەول و كۆششی ئەواندایه. دوو بەشەری زۆر دلۆڤان و دلسۆزن، خۆشەویستیان بۆ مندالهكانیان له رادەبەدەره، له سەرووی هەر ستایشیکه، به ئەندازەیهكه كه هەر هەموو ئەو هەلله و دریغیانهیان دەسریتهوه، كه هەندیجار به هۆی ژیانی زۆر سەخت و دژوارەوه روودەدەن". (بروانه نامهی ۱۸۷۹/۷/۲۹).

ئانتون، ویٚڕای ئه و ههموو کیٚماسی و دریٚغییهی که له دایك و باوکی دیتبوونی، ئه و مافهی به خونی نهده دا که گلهیی و گازانده یان لیٚبکات. بیره وهرییه کی خوٚشی چهند سهعاتهی خانه واده یی، ههمو و بی میهری و دریٚغییه کی دایك و باوکی له لا ده سرپیه وه. به شیّك له هو ی تاسه ی چوونه موٚسکو ئه وه بو ی که سوکاره که ی ده کرد و تامه زروی دیداریان بوو. له نامه یه کا بو میخائیل چیخوف ده لیّت: "له تاگانروگ هیچ شتیکی تازه نییه، یه کپارچه بیّزارییه، بینزارییه کی کوشنده".

ئانتوون، به سکی برسی و میشکی پر له نیگهرانییهوه زور به جدی پهیگیری دهرس و دهوامی خۆى دەكرد. لە يۆلە سەرەتاپيەكاندا قوتابيەكى تەمەلى خەياليەروەر بوو. بەلام ئيستا كە گەيى بووه یۆله بەرزەکان بوو بوو به قوتابییهکی جددی و مانگ به مانگ له جمنازدا نمرهکانی بهرز و بهرزتر دەكىردەوە. هـهموو خوليا و خـهياليّكى هاتبووه سـهر وەرگـرتنى شادەتنامەكەي، ئـەو شادەتنامەيەى كە دەرگاى خويندنى پزيشكى ليدەكردەوە. رۆژانى يەك شەمموان و پشووەكان، دهچوو بو کتیبخانهی شارهوانی که تازه کرابووهوه. ئیدی لهویدا، بی هیچ جیاوازییهك بەرھەممەكانى ھاريت بيچەر سىتوو، شوپنهاوەر، ھامبولىدت، قىكتىۆر ھۆگىۆ، سىيرقانتس، گونچاروف، تورگینیف و بیلینسکی دهخویندهوه... ئیدی به جوری ههناسهی دهنا به ههناسهی لاپەرە چاپكراوەكانەوە، ھەندىجار لە بىرى دەچوو نان بخوات. بەرە بەرە، ھەولى دەدا لە دوورەوە خۆى بكات به نموونه بۆ براكانى تا هانيان بدات خۆيان يەروەردە بكەن. كاتى كە ميخائيلى برا بچووکی له نامهیهکدا بۆی نووسیبوو که زۆری لهزهت له (کوختهکهی هایو تۆم) دیتووه، یهکسهر وه لامي دايهوه: "ئاخرى خانم بيچه رستوو، هيناتييه گريان؟ من كاتي خوّى جاريك لامسه رلايي كتيبهكهيم خويندهوه، به لام شهش مانگيك لهمهوييش به مهبهستى دهرس وهرگرتن، بو جارى دووهم خوێندمهوه، كه تهواوم كرد، وهكوچۆن كهسێك مێوڗٛه رهشكهيهكى زۆر بخوات، بهو ئاوايه ههستم به بیزاری و بیتاقهتی کرد، کهواته دونکیشوتیش بخوینهوه (چایه تهواوهکهی، حهوت یان هه شت به رکه) ته قریبه ن له ناستی شه کسییردایه ". (بروانه نامه ی V-V/(2/4)). فەلسەفەي شوپنهاوەر كاريكى ئەوتۆي لە ئانتون دەكرد، كە ھەندىجار ھەسىتى دەكرد، لە قەراخى ھەلدىدى نائومىدىدا وەسىتاوە و ژيانى دروارى تاگانروك-ش ھىچ دەرويەكى گەشى ليّناكاتهوه. ئيدى بو خودزينهوه له نائوميّدى و رهشبيني كهوته خويّندنهوهي ئهو روزنامه كۆمىكيانەي كە لە مۆسكۆ و سان پترسبۆرگ دەردەچوون، وەكو: "سيسىرك، سەعاتى زەنگدار، ورده و پرتکه). کاتی که له هوڵی خویندنهوهدا و له تهنیشت ئاندری دروسی هاورییهوه دادهنیشت و ئهو وتار و نوکته تهنزئامیّزانهی دهخویّندهوه، به جوّریّ له قاقای پیّکهنینی دهدا، که خویّنهرهکانی دی بیّزاردهبوون و دهکهوتنه گلهیی.

ئاندرى درۆسىى، خوشكىكى گەنجى يەجگار بەناز و عىشوەى ھەبوو كە ئانتۆن شەيداى بووبوو. له باخی شارهوانیدا پیاسهی دهگهل ئهم کیژهدا دهکرد و ههموو جاری نوقل و نهباتی دەدايىيّ. كيژەش لەبرى ئەمە ريّى دەدا كە بچيّتە ژوورەكەي. بەلام ئەم دلّدارى وڤيانە رەوتەنيە لەوەندە تىنەپەرى. بە پىچەوانەوە، چىخۆف پاشان بۆ سوڤورىنى گىراوەتەوە كە لە گەنجىتىدا، تووشى ھەلويسىتى شەھوانى ئەوتۆ بووە كە ھەرگيز بيرناچنەوە. رۆژى لە رۆژان كاتى بەديار بيريْكەوە دەوەسىتى و سەيرى بنكى بيرەكە دەكات، كيژۆلەيەكى ديْھاتى يازدەسالە، ديْت بەسەرا بۆ ئاو پركردن، كينژى هينده جوان دەبيت كه ئانتۆن خۆى پيناگيريت و باسكى له قهدى دەئاڵێِنیٚ و دەپەوەیٚ ماچی بكات، كيـژیٚ لـەجياتی داكـۆكی لـه خـۆی بكـات، پەكسـەر مـل بـۆ نەوازشتەكانى دەدات. ئىدى ئەم دەست لە ملانى ساويلكانەيە گەييوەتە چ ئاستىك؟ ئانتون كە ههمیشه کهسیکی به ئهدهب و به یاریزبوو، لهوه زیاتری دهرباره نهگوتووه. بو میخائیلی برا بچووكيشى گيراوهتهوه كه له تاگانروگدا چهند چيرۆك و به سهرهاتيكى ئاشقينى ئەفسووناوى و خۆشى ھەبووە. كاتى ئەلكساندرى برا گەورەى بە ھيوا ئەشق ئاميز و بى ئوميدىيەكانى ئانتون دەزانێت بۆي دەنووسێت: "پێويست ناكات كە كيـژان پابەندى خۆت بكەيت، ھەروەھا هیچ پیویست ناکات به دوویاندا غار بدهی". ئهوهی راستی بی ئاشقینییهکانی ئانتون زیاتر له رووی سوزداری و میهرهبانییهوه بوون تا له رووی ههوهسرانیهوه بن، تهنیا ههستیکی سەرقەسەرقە بوو. ھێشتا لەوە منداڵتر بوو كە مەيل و ئارەزووى پەيوەندى سێكسى بكات.

ئەلكساندەرى برا گەورەى پیش جەژنى پاكى ۱۸۷۷، بلیتیکى قیتارى بو نارد تا بو جەژنى پاك سەفەرى موسكو بكات. ئانتون به دەم خوشىيەكى ئاویته بە ترسەوە، پیگاى ئەم سەفەرە دوور و دریژه، ئەم سەفەرە ھەزار و دووسەد كیلومەترییهى گرتەبەر، كە ئاخو كاتی دەگاته جی دوور و دریژه، ئەم سەفەرە ھەزار و دووسەد كیلومەترییهى گرتەبەر، كە ئاخو كاتی دەگاته جی چى دەبینی، لەبەر پوشنایى نامەكانى دایكى و براكانیا، خوى بو پرووبه پرووبودەومى وەزع و پروشیکى دژوار ئامادە كردبوو. بەلام واقیعهكه لەوە خراپتر بوو كە ویناى دەكرد. خانەوادەى چیخوف له یەك ژوورا دەژیان، بە ھەموویان یەك پایەخیان ھەبوو، لە ژوورەكەدا پایان خستبوو، كە شەویان لیدەھات، ھەر ھەموویان بە پال یەكەوە لەسەر ئەو پایەخە دەنووستن. نیكولا و برادەریکى كە نیگاركیش بوو، داریان لە عەرەبانان دەدزى تا سوپاى پی گەرم بكەن.دایكیان بەر بادەریکى كە نیگاركیش بوو، داریان له عەرەبانان دەدزى تا سوپاى پی گەرم بكەن.دایكیان بەر لە سییده لە خەو پادەبوو، پالتویەكدا (كارگە) كریکارى دەكرد و دەكەوتە خەیاتى. باوكیان كە ماوەیەك لەوەپیش لە وەرشەیەكدا (كارگە) كریکارى دەكرد، ئیستا بی كار بوو. بە ناو شار دەكەوت كە گوایە بە قسەى خوى لە دووى دۆزینەوەى ئیش و كار دەگەپا، بەلام لە پاستیدا دەكور بادەرەكانیدا دەچووە مەینوشى. ماریاى ناسك و ئارام، كە ئەو كاتە چواردە سالان بوو، مالى گسك دەدا، چیشتى لیدەنا، جلوبەرگى دەشت، لەبەر بی پارەیى نەدەجووە قوتابخانە. بە دەم كارى ناو مالەو، ملیدی خوورى دەچنى، و دانەى بە يازدە— بیست كۆپیکیك دەفروشت.

دوو برا گەورەكە پارەيەكى كەميان بۆ مال دينايەوە! لە رىگەى دەرس گوتنەوە و پاكنووس كردنى محازەرات و بەشداريكردن لە رۆژنامانى وينەدارى كەم بايەخەوە پارەيەكى كەميان بە دەست دينا. ئەلكساندر دەبوايە خەرجى ئەو ژنەش بكيشيت كە لە خشتەى بردبوو و لەبەر خاترى ئەو وازى لە ميردەكەى ھينابوو.

نیکولاش زیاتر له مهیخانه کهی گه په کدا می ولی بادهنوشی بوو تا له قوتابخانه ی هونه ره جوانه کاندا خه ریکی نیگار کیشی بیت. بنه ماله که پوژ به پوژ به ره و هه ره س و داپوخانی زیاتر ده پوزی ی شایه تا گانروگدا، له چاوه وه زعی ئیستایاندا، ژیانی پاشایه تی بوو.

ئانتۆن، که گهییه مۆسکۆ، ئهوهی له ههموو شتیك سهرنجی پاکیشا، ههلویستی بابی بوو، مایهپووچی و نابووتی کهم و زۆر نهی گۆپیبوو، ویپای ئهو شکسته گهورهیهی که تووشی بوو بوو، ههمان باوکه به زهبر و زهنگ و دیندارهکهی جاران بوو. بهردهوام بوو لهسهر وهعزخوانی خوی. کتیبی ئایینی له مجیوری کلیساکهی دراوسییان دهکپی. خو ئهگهر یهکیک له کوپهکانی پپکیشی کردبا و له کاتی زیکر و ویردخوانیدا قسهی پی بپیبا، هاواری دهکرد: "بیدهنگ بن، خوا نه ناسینه!" دوای ئهوهی له خویندنهوهی ههر وهعزیک دهبووهوه، وهعزهکهی به بزماریکا ههددهواسی و ژماره و به رواری لیدهدا و له ژیریا دهینووسی: "نرخ: یه کوپیکی زیو. سوپاس بو خوا!".

ههروهها پاول یگوروفیچ، به دهست خهتی خوّی پروٚگرامیکی ناوخوّی له ژیٚر ئیکونهکان دابوو، به ناونیشانی: "بهرنامهی بنهمالهی پاول چیخوف له موٚسکوٚدا". ئیدی ههر یهکیّك له مندالهکان -جگه له ئهلکساندهر و ئانتون - دهبوایه پهیرهوی ئهو بهرنامهیه بکات و به گویّرهی ئهو بهرنامهیه له خهو ههستیّت، بخهویّت، نان بخوات و بو کلیّسا بروات.

(نویژ و نزای به یانیان، روزانه سه عات حه و تده ستی پیده کرد، له جه ژن و پشوواندا، نویژ و نزای به یانیان، روزانه سه عات شه ش و نیو و له سه عات نودا ئه نجام ده درا). له ژیر ئه فرمانه باوکانه یه دا، ئه م ناگادارییه نووسرابوو: "ئه وانه ی ئه م ئه رکانه ئه نجام نه ده نای دواتردا، دارکاری ده کرین". ناو و ئیمزای یه که م به توندی سه رزه نشت ده کرین و له قوناغی دواتردا، دارکاری ده کرین". ناو و ئیمزای "سه رگه قاری خانه واده، پاول چیخوف" له پاینی ئاگادارییه که درابوو.

یه که مین که سه که له سه رسه رپیچی لیدانی خوارد میخائیلی دوازده سالان بوو. هوی لیدانه که شی ئه وه بوو که ته نیا هه شت ده قیقه دره نگتر له کاتی دیاریکراو، له خه و هه ستابوو. دوای ماوه یه کوره هاته سه رلیدانی ئیفان، هه نگی ته مه نی شازده سالان بوو، له ژیر لیدانا، به جوری هاواری ده کرد، که دراوسیکان هاتنه ده نگ. هه موو وه لامیکی پاول یگوروفیچ ئه وه بوو که به داخ و که سه ریکی زوره وه گوتی خه لکی شاره گه وره کان، زور له خه لکی تاگانروک که متر په ی به کرنگی زهبت و رهبت و دیسپلینی خانه واده یی ده به ناه به شری بین خانه واده یی ده به ناه واده یک مه موی بینکارییه که ی خویان لی فه راموش کردووه. بویه ئه و کاره ی خوی به ناه وا نه ده زانی که هوی بینکارییه که ی خویان لی پرسیبا، خیرا چاوی ده برییه دوور، که میک پاده ما و به نایه تینکی ئینجیل وه لاامی ده دایه وه: "ته ماشای مه لی ناسمان بکه ن، نه ده چین و نه ده دوورنه و و نه عه ماران پر له زه خیران ده که ن

و، بابی ئاسمانی ئیّوه پرتقیان دهدات و بهخیّویان دهکات". ئهوجا دهگهرایهوه و به دهنگی بهرز دهیگوت: "بابه و دایه دهبی بخوّن"(۱). وای ههست دهکرد به دریّرایی تهمهنی ئهوهندهی پهنج له پیّناوی مندالهکانیا داوه، که چاوه پوانی ئهوهیان لیّبکریّت که جهوری ئهو بکیّشن و تا کوّتایی تهمهنی پیّزی بگرن و چاویان لیّی بیّت و نهیه لن هیچ کاریّك بکات. به مندالهکانی دهگوت ئهمه بهشیّکه له یهکیّتی و هاوبهستهگی خانهوادهیی. جا به دهم چاوه پوانی و خهیالی ئهو حالهوه، ئهو تهمهلییهوه، خووی دابووه خواردنهوه و مهینوّشی. جا ههندی شهو، کوخته کهیان دهبوو به مهکوّی ههندی له براده رانی بابیان. ئیدی قاپ له دووی قاپ دههات. قاپ به قاپی دهگوت بهولاوه: قرّدکا و شهرابی قرم. ئیدی میوانه کان ههرکه سهریان گهرم دهبوو، به شیّوازی پووسی دهکهوتنه فهلسه فه پیّسی ده رباره ی ژبان، جاویدانی پوّح و سهلماندنی بوونی خوا. ئهوجا به کوّمه لا سروودی کلیّساییان ده خویّند، و پاشان هه رکه سه، به زمانی قورس و چاوی به فرمیّسکه وه ملی ریّی خوّی دهگرت و دهروّیی.

ئانتون، که کهسوکارهکهی به وحاله بی حاله وه بینی زوری لهبه رگران بوو، به لام ئه مه کولی پینه دا، له جاران مکورتر بوو له سه رئه وهی که ئه و تاقه که سه که بتوانی به کار و میهری خوی رزگاریان بکات. براکانی که خه لکانیکی به ره لا و ته مه ل و، سه رکیش و خوسه ربوون، ئه وه نه بوون که له م پروژه یه دا، پروژه ی ژیانه وهی خانه واده که یاندا، پشتیان پی به ستی. که چی ویرای ئه وه ش، وه کو خووی هه میشه یی خوی، گله یی لینه ده کرن. ئیدی وه کو خویان، مامه له له ته کدا ده کردن و به زه یی به به دبه ختییاندا ده ها ته وه.

جا بۆ ئەوەى خەمى دل برەوينىتەوە، دەگەل مىخائىلى برا بچووكىدا دەچووە پياسە و گەرانى ناو مۆسكۆ. ريك به ييچهوانهى كەسوكارەكەيەوە، كە داخيان بۆ تاگانرۆگ دەخوارد، بە ديتنى گەورە شارى مۆسكۆ دڵى دەكرايەوە. ھەرچىيەكى دەبىنى بەلايەوە جوان و دڵگير بوو: شەقامە قەرەبالغ و ير ھەرا و ھەنگامەكانى، يياوان بە جلوبەرگى مۆدى ئەوروپايپەوە، ئەفسەران و ياپە بهرزان به جلوبه ركى يهكچه شن و شيكهوه. خانمانى شيك يۆش، ژنه دێهاتيانى سهريۆش لەسەر، مووجیکانی ردینداری پوستین پینهپیناوی، هاواری ئەو عارەبانچییانهی که بانگی ریبوارانیان دهکرد و سهوای کریکانیان دهگهل دهکردن، پووکاری ئهپارتمانی به شکو، که به جۆرەھا بۆيەى ناسك و جوان بۆيەكرابوون، جامخانەى كۆگا و موغازەين كەماليات فرۆشى... كە گەييە مەيدانى سوور، شيفتەي ديوارەكانى كرملين بوو، كە بە تەرتيبيكى سەير، بورجى زەنگان و گومهز و خاچین زیر کفت، له و دیویه وه جیلوه فروشیان دهکرد. پاشان له پیشه وهی مەيدانەكەدا چاوى بە كليساى سانت باسيلوس كەوت، قەدەرى لينى راما، كليسايەكى گەورەى به نهخش و نیگار و دلگیر بوو، دهتگووت كۆمهلیك ئهسیاب و گهمهیه و له قهراخ میزیک هه لچنراوه. له بهردهم رووكارى به شكوى شانوى بولشوى دا، له فكران راچوو، ده خهيالهوه چوو. له و شهقامه تهنگ و باریکانهی، که بهرهو روباری مؤسکو داده کشان، ریگهی گوم کرد. تووشى ئامۆزاكەي بوو، ھەمان مىخائىل چىخۆفى كە بە بەردەوامى نامەي بۆ دەنارد، بە خۆشحالىييەوم، بۆي دەركەوت كە مەزەندەكەي بە فييۆ نەچووبوو كە ئەو ھەموو متمانەيەي پى

کردبوو. میخائیل چیخۆف گهنجیکی خوشپرهفتار، سهنگین و پوشنبیر بوو. لای یهکیك له بازرگانه گهورهكانی شار، خهریکی كاریك بوو كه خهریك بوو پهواج و پهونهقی پهیدا دهكرد. میخائیل زوّر دلسوزی مالی مامی بوو. چونكه دهیزانی ئانتونی ئاموزای زوّری حهز له شانویه، یهكسهر دهگهل خوّیدا بو شانوّی برد.

كاتى ئانتون بۆ تاگانرۆگ گەرايەوە، دواى ئەوەى ھەواى گەورەى شارى مۆسكۆى ھەلمرى بوو، ههستی دهکرد، له ئیستا به دواوه ناتوانی له کهش و ههوای شارو چکاندا، به ئاسانی هه لبكات. ههر جاري كه بيرى له مؤسكو دهكردهوه سهرى به گيرژهوه دهچوو. له نامهيهكى ٤/ت١٨٧٧/دا بۆ مىخائىلى ئامۆزاى دەلىنت: "ماوەيەك لەمەو پىش چووم بۆ شانۆى تاگانرۆگ، دەگەل شانۆى مۆسكۆدا بەراوردم كرد. فەرقىكى يەجگار زۆريان ھەيە. ھەركە خويندنى جمنازم تهواو كرد، يهكسهر بال دهگرم و بهرهو مؤسكو له شهقهى بال دهدهم. ئهو شارهم زور خوش دەوىٰ". (بروانه نامەي ٤/ت٧٧/٢). تەنيا يەك شت ريْگەي نەدەدا كە لە يشووى ھاويندا بۆ مۆسكۆ بگەريتەوە. لە تەنزيكى خەمناكدا باسى دەكات و دەليت: "ياشان وەزيرى دارايى ييت دەڭيْت بۆچى!" جا لە ترسى ئەوەى نەبا بە نامە سىكاڭائاميْزەكانى دەربارەي ھەژارى و نەدارى کەسوکارەکەي، کورە مامەکەي بيّزار بكات، دلّنياي كرد كه به جدى بير لەوە دەكاتەوە كە لە رِیْگهی بازرگانییهوه سهروهت و سامانیّك پیّکهوه بنیّت: "پیّموایه دهبی تا ماوهیه کی دیکهش تهجهمولی ئهم وهزعه بکهین، من دلنیام وهکو چون دوو جاران دوو دهکاته چوار، بهو ئاوایه دەوللەمەنىد دەبم. گەورە دەبم، بالا دەفىرىنىم، سىەرم لىه بىن مىچان دەدات، ھەنگى نانى سىپى و ههنگوینت دەرخوارد دەدەم، دەعوەتى باشترین شهرابت دەكەم، چونكە تۆ بە كردەوە رێـز و خۆشەويسىتى خۆت دەرھەق بە ئىمە سەلماندووە و برايەتى خۆت نواندووە. بە راسىتى بى ھىچ رووبینییهك وه کو برایهك دهیلیم که تو له زور رووهوه پیاویکی باشیت، پیاویکی مهرد و رهندی ئوميدهوارم سهد دانه سال بژيت". (برونه نامهی ١٨٧٧/٦/٩).

ئهم ئارەزووى به بازرگان بوون و دەوللەمەندبوونه، تەنيا ئەوەندە بچى كرد تا لە نووسىينى نامەكەى بووەوە. ئىيدى بايدايەوە سەر خولىا پزىشكىيەكەى. كە لە دەرس دەبووەوە، بە مەبەستى ئىسراحەت دەچوو بۆ گوندى "كارانتىنە" كە كەوتبووە چەند كىلۆمەترى تاگانرۆگەوە بۆيە ناويان نابوو كارانتىنە چونكە كاتى خۆى لە كۆنا بە ھۆى بلاوبوونەوەى نەخۆشىيەوە خەلكى شارەكەيان چۆل كردبوو و پەنايان بردبووە ئەو گوندە چكۆلەيە كە كەوتبووە سەر پەخى دەريا. جا ھەنووكە چەند كۆشك و قىيلايەكيان لىدروست كردبوو كە گەنجان لە وەرزى گەرمادا، خۆ بە خۆ بۇ ئەوىنىدەر دەچوون. جا ئانتون لەوى لە ھۆبەيەكى ئەستوونداردا كە لە پەخى ئاوەكە دروستكرابوو، دىدەنى ھەندى لە ھاوپۆلەكانى خۆى دەبىنى. ئەوانە زۆربەيان پەمودەى ئاوەكە دروستكرابو، ئەدەنى ھەندى لە ھاوپۆلەكانى خۆى دەبىنى. ئەوانە زۆربەيان پەمودەي ئىدىدبووەوە و بە سەرامەدى ئازادىخوازانى پووسى سەدەى نۆزدەميان دەزانى. ئەمانە ھەموو كەنجى خوين گەرم بوون. پەخنەيان لە پۈيمى تزار ئەلكساندەرى دووەم دەگرت و خەونيان بەگەنجى خوين گەرم بوون. پەخنەيان لە پۈيمى تازار ئەلكساندەرى دووەم دەگرت و خەونيان بەھنىيى ھەندى دەروسة تېرۆرسىيىيە تازەكانەرە، گەيى سەرنگونى حكومەتى وەختەرە دەبىنى. بەھۆى ھەندى لە پەرەتە تېرۆرسىيى تازەكىلەرى دەرەتە تەرەرسىيى تازەكىلەرە، گەيى

بوونه قهناعهت که شهپۆلیکی گشتگیری یاخی بوون به پیوهیه و زوّری پیناچیت که سه رانسه ری پوونه قهناعهت که شهپولیکی گشتگیری یاخی بوون به پیوهیه و زوّری پیناچیت که سه رانسه ری پووسیا ده گریته وه. خه باتی ئازادیخوازانه شتیکی ئاشکرابوو، موّرك و شهقلیکی تووند و تو په خوّگرتبوو، ئانتون سه ری داده خست و گویی ده گرت، به شداری گفتوگو و گهنگه شانی نهده کرد، به پیچه وانه ی هاو پیکانییه وه، خوّی له موناقه شه گرنگه کانی ئه و مهسه لانه نهده دا که پهیوه ندییان به دنیای خویندنه کهی ئه وه وه نه بوو. هه موو کاتیک ئه و هه لویسته ی هه لده برژارد که له ژیانا بینه ر و ته ماشاقان بیت نه ک ئه که که ده.

ئانتون، لهجياتي گهنگهشه بي ئاكامهكاني كارانتينه، زياتر حهزي له پۆژاني ئهو پشووانه بوو که لهگهل کهسوکاری پیوتهر کرافستوڤی قوتابی خوٚیدا، له مهزراکهی ئهواندا بهسهری دهبرد، مەزراكەيان لە دەشىتى دۆندا بوو. لەويندەر شيوە ژيانيكى نزيك لە سروشىتى دەبىنى. شيوه ژیانیکی وهکو ئهوهی مالّی بابه گهورهی، له مولّکهکانی دوّتمیر یلاتوفدا، که زوّری حهز لیّدهکرد. سهرهتا له ههنبهر ئهم دهشته یان و بهرینه زهردباوهدا، ههستی به نازادی تهواو دهکرد. بهلام له كۆتاپيدا ديمهني چۆل و تا چاو بركات تەختانى و بى هيچ جەنگەل و دار و درەخت و هەردە و هەلْەتىك، دلّى تەنگ دەكرد. بەلّام خۆشبەختانە دەيان سەرگەرمى لەم مەزرايەدا فەراھەم كرابوو. ئانتون به گالیسکهکهی قوتابییهکهی ، پیوتهر کرافستوف، فیّری سواری و تیرهندازی و راو بوو. سىەگەكان، چونكە لە ماللەوە نانيان نەدەدانى، وەكو گورگى درەندە لە دووى نيچير دەگەران. تهنانهت جوّره درندایهتیّك بهسهر كولانهی مریشكهكانیش دا زال بوو، نهگهر بو خواردن پێويست به مريشكێك بوايه، له دوورهوه به تفهنگ نيشانهيان لێدهگرتهوه و دهيانكوشت. ههر بۆ مهشق، بۆ دەست راهاتن ئەمەيان دەكرد. مەشق و راهينانيكى ديكەش ھەبوو كە بريتى بوو لە رامكردنى ئەسىپى چەمووش و سەركىش. ئانتون، بە چاوى كراوەوە تەماشاى دەكرد، بايەخى بە ههموو شتیّك دهدا، ئهو ویّنه و دیمهنانهی ژیانی له هزریا عهممار دهكرد. چونكه بیری له پیشهی ئەدەبيات دەكردەوە. ديارە ئەم بيركردنەوەيە ھێشتا بە تەواوەتى نەخەمڵى بوو، زياتر لە يێناوى وهدهست هيناني سووكه بژيويهك بوو. له تشريني دووهمي سالي ١٨٧٧دا، چهند "شتيكي تورههاتی" بق برا گهورهکهی، ئەلكساندەر نارد، براكهی ئهو شتانهی پیشانی چهند بلاقوكیکی ساتیری مۆسکۆ نیشان دا که هەولهکانی بیهوده بوو. سالی دواتر شانونامهیه کی سووکه لهی كۆمىدى بە ناونىشانى: "مرىشك بۆچى دەگارىنى"، ھەروەھا كومىديايەكى رەخنەئامىر بە ناوى: "ديداري دەگەل خەريفەكەيدا كردووه"، ھەروەھا درامايەك بە ناونيشانى: "دون والد" كە باسى ئەسىپ دزان، ھێرشكردنه سەر قيتار و، رفاندنى كيژان دەكات. ھەڵبەتە رەئى ئالكساندر، که به تهبیعهت کهسیّکی درژ پهسند بوو، دهربارهی ئهم درامایه ئهمه بوو که: "ههرچهنده زادهی نيازپاكيه، به لام بوختانيكى له بهخشين نههاتووه". به لام سهبارهت به كۆميدياكه، بۆ كۆمهلىك برادهر و دۆسىتى، كە يەكىك لەوان سولوڤىيڤ-ى شانۆكار بوو، خويندبووهوه، ئەلكساندر بۆ ئانتۆنى نووسىي بوو، كە بۆچوونى گويكرەكان بە قازانجى ئەو بووە: "شيواز و ستايلەكەي نايابه، كارەكە زيرەكى تيايه، ھۆشيارانەيە، بەلام روانينى بۆ ژيان قوول نييه، بە ئاشكرا بى ئەزمەوەنى پيۆە ديارە". "كى دەزانى(٢)" لەوانەيە بە تيپەربوونى رۆژ ببى بە نووسەريكى لە زەبر(٣)" ئەمە پيشبينى گويگرەكان بوو.

به ڵام "نووسهری لهزهبر" له و کاتانه دا سه رقائی ئه وه بوو که خوّی بو تاقیکردنه وه ی ده رسه کانی ئاماده بکات. دایکی له ۱۸۷۹/۲/۲۹ دا له نامهیه کدا بوّی نووسی: "خیّرا ده رسه کانت ته واو بکه و وه ره بو ئیّره، به تاسه وه چاوه پوانت ده که م. زوّرت بیر ده که م، ئه گه ریّن منت له لایه بچوّره قوتابخانه ی پزیشکی. پزیشکی باشترین پیشهیه. ئه گه ر تو ئیشکه ربیت، هه میشه له موسکوّدا کار پهیدا ده بیّت، پیموایه ئه گه ر تو بیّی بو ئیّره، من وه زعم باشتر ده بیّن.

له رادهبهدهر شاد و دلخوش بوو ويراى ههموو ئهو يادگارييانهى كه به تاگانروگيانهوه دهبهست، خواخوای بوو به زووترین کات له و شاره ناخوش و تاقه تبه وه بروات. شهیدا و دلْبهندي مۆسكۆ و جوانىيەكانى مۆسكۆ بووبوو. دەبى بە خويندكار، دەخوينىتەوە، دەنووسىيت، دوست و هاورنی تازه دهگریت، دهچیته شانویان. تاقه شتیك كه ئهم دیمهنهی لیل دهكرد: زهبر و زهنگی باوکی بوو. به لام گرنگ نییه، دهگهل ئهوهشا رادیّت. ژیانی تهنیایی تاگانروّگ، فیّری حيكمهت و ئهزموونيكي گهورهتر له تهمهني خوّيي كردبوو. ياني تهواو يوخته بووبوو. كهسيك بوو جدی و گوشهگیر، خاکی و بی فیز، منهوهر، سوور بوو لهسهر پاراستنی ئازادی بیرو کرداری خوى. "موسكو! موسكو! موسكو!" ئەمە بانگ و گازى ئوميد و هيوايەك بوو، كە بەرلەوەى بیخاته سهر زاری قارهمانانی شانونامهی "سی خوشك"، به خوّی، بهر لهوهی تاگانروّکی زاگهی خوّى بهجيّ بيّليّ دهيان جار دووبارهي كردبووهوه و ئاواتي پيّ خواستبوو! پاش ئهوهي له هـهموو تاقيكردنهوهكانيشــى بـووهوه، ناچـاربوو بهشــيّك لـه يشــووى هاويّنهكـه لـه تاگـانروّك بەسەربەريّت، تا معامەلەي ئەو بۆرسىي خويّندنى بكات كە شارەوانى دەيىدا بەو كەسانەي دریدژهیان به خوینندن دهدا، بری بورسه که (منصه) مانگی بیست و پینج روبل بوو. ههروهها ئانتون، توانى قەناعەت بە دوو ھاويۆلى خۆى بكات، ساڤلييڤ زامبولاتوڤ. كە ئەوانيش حەزيان دەكرد بچنه بەشى پزيشكى له مۆسكۆ، كه بۆ جيْگه و نانخواردن لاى دايكى ئاكنجى ببن، به وهعد و بهنینی "دهستاوی خوش و بهتام".

ئەنجام، پاش ئەوەى ھەموو كار و بارەكانى جێبەجى كرد. لە 1/4/9/4دا دەگەل ھەردوو ھاورێكەيدا، سوارى ڤيتار بوو و، مۆسكۆ خۆت بگرە وا ھاتم. ئەم زانيارىيانەى خوارەوە لەو

روخسهتنامه فهرمییه دا تۆمار کرابوو که شارهوانی دابووی به ئانتون و دهیدا به هه در رووسییه کی دیکه که شوینی دانیشتنی خوی بگوریبایه: "تهمهن: نوردهسال، بالاً: دوو ئارشین(٤) و نو قرشوك(٥) ده کاته نزیکه ی ۱۸۱سم، قر و برو قاوه یی کال، چاو: قاوه یی، لووت و دهم و چهناگه: مامناوه ندی، دهموچاو: دریزکوله، رهنگی رووخسار: سپیکه له، نیشانه ی تایبه تی: جی برینیک له سه ر ته ویلی له ژیر قریبه وه ".

کاتی ئانتۆن گهییه مۆسکۆ، گالیسکهیهکی به کری گرت و ئهدرهسی تازه کهسوکارهکهی دا به عهرهبانچییهکه. برادهرهکانی، واته ساڤلییڤ و زامبولاتوڤ، دهبوایه دهرفهتی بدهن که جاری ماوهیهك به کهسوکارهکهی شاد و شوکر بنتهوه و پاشان پهیوهندی پنوه بکهن. ههرکه له بهر مانی خۆیاندا، له گالیسکهکه دابهزی، پووبه پووی میخائیلی برای بووهوه که لهبهر دهرگادا خۆی دابووه ههتاو. ئانتون به پادهیهك گۆپابوو، که میخائیل له ههوهلهوه نهیناسییهوه. له زهرق دووسالدا بوو بوو به گهنجینکی گۆنا گۆشتنی بالا بهرزی، باریکهلهی، سیما جوانی، پهنگ کال. دهستیك جلی کۆنهی تهسکی لهبهردابوو، شهپقهیهکی خپی لهسهرنابوو که زوّر بهسهری بچووك بوو. قری دریژ بوو. سمیلی تازه بوّر کردبووهوه. به نیگای قوول و ئارامی له مهسیح دهچوو، به نیگای قوول و ئارامی له مهسیح دهچوو، بهلام مهسیحیک به زهردهخهنهیهکی گالتهئامیزهوه. گالتهی به کیّ دهکرد؟ به خوّی یان به خهلکی به نانتون، به دهنگنگی بهرز بهلام نهرم گوتی: "میخائیل پاڤلوڤیچ چونی؟" ئهوجا میخائیل براکهی ناسییهوه، به خوّشییهوه هاواری کرد: "ئانتون، ئهمه توّی!" و به لهز خوّی به ژوورا

 ههمووان هینده به کهیف و دهماخ بوون، که ئانتون، دوای چهند پیکیک له بیری چوو که لهم ژیانه تازهیهیدا، چ کیشه و گرفتیک له کهمین دایه بۆی.

پەراويىز:

۱- (بابه و دایه دهبی بخون): چیخوف زورجار له نامهکانیا ئه و دهسته واژه باب سالاریهی به ته و سه و د دو باره دهکرده و ه.

٢- (كي دەزاني؟): ئەمە لە دەقەكەدا بە فەرەنسىييە.

٣- دەستنووسىي بەرھەمەكانى سەردەمى لاوى ھىچيان نەماون، ھەموو فەوتاون.

٤- ئارشين: پێوانهيه كى ڕووسييه، يهكسانه به ٧١سم.

٥- ڤرشوك: پێوانهيهكي رووسييه، كهمێك له ٤سم زياتره، ياني بهم پێيه باڵاي چيخوٚف نزيكهي

۱۸۰سم بووه.

رابهرى تازهى مالباتهكه

ههرکه شادی و خوشی پورژانی ههوه ل به به به به بایتون، به خهمینی کهوته دیقه تدانی نه و شوینانه ی که ده بوا تیایا بری. ما لباتی چیخوف، له وساوه که تاگانرو گیان به جی هیشتبو و نه مه دوازده مین جاریان بوو که به ناچاری بو نه م شوقه یه بار بکه ن نیستا ما لیان له شهقامی گراشو قکا، له گه په کی ناوز پاوان! له ژیر زهمینیکی سه به کلیسای سان نیکو لاوس بوو. له م نه شکه و ته تاریکه دا هه میشه جلی نیمچه ته په به ته نافه و بوو. پیاو نه یده توانی له ده لاقه و په نجه ره تاریکه دا هه میشه جلی نیمچه ته په به تاریکه دا هه میشه به پینی پیبواران هیچ شتیکی دیکه بدینی پیاو که ده چووه ده رهوه ، په به به پووی دیمه نی ویرانه و دو کانانی چکوله و پیس و ژنانی له شفروش ده بووه وه که به پووبه پووی دیمه نی ویرانه و دو کانانی چکوله و پیس و ژنانی له شفروش ده بووه وه که به ته کوچه و کولانه کاندا پیبان ده کرد. هه موو شتیک هه ژاری و گهنده لی لیده باری. به لام گه په که چه ته ماشاگه یک بوو بو نه و پیاوه نازار دیده یه ی که ده بوایه پوژیک له پوژان، نازارین تیره ی به شه روین به که به به کوی به شه روین به کوی به شه روین به کوی به شه روین به کوی به شه روین به که به به کوی به شه روین به که که ده به به کوی به شه روین به کوی به که به به کوی به شه روین به که به به کوی به شه روین به کوی به که ده به به کوی به که ده به به کوی به که دی به کوی به

ده دانه کهس لهم شکهفته بهد ههوایهدا ده ژیان. خویندکاریکی دیکهش به ناوی کوروبوف (ناسك عهيني كچ) ئەويش تەقدىمى كۆليرى پزيشكى كردبوو خۆبە خۆ ھاتبووه دەف دوو كريچييهكهى ديكه. پاول يگوروفيچ، حالى حازر لهو بهرى شار، لاى خاوهن كارهكهى دادەنىشت. تەينا يەك شەمموان بۆ مال دەھاتەوە. كريكەي كەم بوو، مانگى سىي رۆبلى وەردەگرت، بۆيە بەشدارىيەكى كەمى لە مەسرەف و خەرجى خىزانەكەدا دەكىرد، ئەلكساندرش، وهکو بابی له دەریّی مالّهکه دەژیا. توانا و بەھرەپەکی باشی ھەبوو، دەم دەمی مجیّز و تەبیعەت، بەرزەفر، خەيالباز، فشەكەر، دوودل و رۆشنبير بوو. بابەتى بۆ گۆڤاران دەنووسىي، بەلام ناو و ناوبانگیکی ئەوتۆی پەيدا نەكرد. بۆيە ناكامى و نائومیدییهكانى خۆی بە مەي مینوشى فهراموش دەكرد. نيكولاى كوريكى لەشبەبارى دەست بلاوبوو، ھەم لە بوارى مۆسىقا و ھەم لە بوارى نيگاركيشيدا، زۆر بەھرەدار بوو، بەلام ئەويش قەدرى ئەو بەھرانەي خۆي نەدەزانى، بهرهبهره، ئهو توانا و بههرهیهی له نیّوان سستی و مهستیدا، که ئالووده بوو بوو و روِّژ به روّژ وهزعى خراتردهبوو، له دهست دا. به دهگمهن بهر له نيوهرو له خهو رادهبوو، كه له خهويش ههلْدهستا، بیری دهچوو دهست و دهموچاوی بشوات. بهلّام ناوبه ناو تابلوّیهکی دهفروّشت و لەرىگەي وتنەوەي دەرسى نىگاركىشيەوە پارەو پولىكى كەمى بە دەست دىنا. بەلام ئىڤان كە خۆى بۆ فێركارى ئامادە دەكرد، بە پێچەوانەى دوو برا گەورەكەيەوە، گەنجێك بوو كەمدوو، كۆشيار، كەم ھۆش، بى ھىچ خەون و خەيال و ئارەزوويەك. ئانتون، ھەموو جارى بە تەوسەوە دەربارەى ئەو دەيگوت: "يەكێكە لە ئەندامە ھەرە پەسىند و توندوتۆلەكانى خێزانەكەمان". ئانتون، به ئاشكرا ميخائيلي زيتهل و بزيوي خوشتر دهويست. مارياش به گياني كارا و، هەستيارى و ئاقلى خۆى خۆشەويستى و سەرنجى ئانتونى بۆ خۆى راكيشا بوو. ئانتون بريارى دا، به ههر نرخی بووه ماریا و میخائیل دریژه به خویندنی خویان بدهن. بریاری لهمهش باشتری ئەوەبوو: كە لە جياتى چاو لە ئەلكساندرى برا گەورەى بكات و خۆى لە وەزع و حالى نالەبارى خانەوادەكەيان بدزيتەوە و بچى بە تەنيا برى، باشترين كار ئەوەيە كە جيكاى براكەى بگريتەوە و خۆى بكات بە شەريكى ھەموو مالويرانى و ھەۋاريەكى خانەوادەكەيان و لە ويوە ھەولى پرگاركردنيان بدات. پيى وابوو كە ئەو مينحە بيست و پينج پۆبليەى كە بۆ خويندنەكەى وەرى دەگرت، لە گەل ئەو شەست پۆبلەى لە ھەرسى كريچييەكەيان وەردەگرت، لە گەل بەشدارى باوكياو ئەو چەند كۆپيكەى لەم لاو لەولاوە دەست دەكەوت، ئەگەر بە پيكوپيكى خەرجى مالەكە بكريت، بەشى بريوى خانەوادەكەيانى دەكرد. ئيدى لە غيابى باوكيانا، كە ناو بە ناو دەھاتەوە، بەريتى كە دەورى كارەكەرى مالەكەى دەبىينى، تواناى ئەوەى نەبوو جلەوى بەپيوەبردنى دايكىيان كە دەورى كارەكەرى مالەكەى دەبىينى، تواناى ئەوەى نەبوو جلەوى بەپيوەبردنى كاروبارى مالەكە بگريتە دەست. ئىدى ئانتون بەوپەرى تواناو خوينساردىيەوە، ئەم ئەركەي گرتە ئەستۆى خۆي.

پاول یگورفیچ، ئهمهی زوّر له بهر گران بوو، ههستی دهکرد ئهم کوپه بویّره، ماق سهرگه قاری ئهوی داگیر کردبوو. تهنانه ت که ههفته و ههفته بوّ مال دهها ته وه، له هیچ بریار و قهراریّکی پیّویستدا شیره ت و پاویّری پیّنه دهکرا. له ههوه له وه زوّری له لا ناخوّش بوو، به لام ئه نجام ملی بوّ ئهم حاله دا، به تایبه تی که ئه نتوّن زوّر به پیّز و حورمه ته وه پهفتاری ده گهل دهکرد.

بهمجۆره له سایهی رابهریی سهرگهقاری تازهی نۆزده سالهی خیزانهکهدا، که ههم به دیسپلین و ههم میهرهبان بوو، ههماجی مالهکه، تو بلی کوختهکه تهواو گورا. نه لیست و پروگرامی رینمایی قهد دیوار، نهسزای بهدهنی، نه هات و هاواری هیستریایی نهمان. ئانتون که ههمیشه ئیقناعی بهسهر ههرهشهدا پهسند دهدا، به رهفتار ئهوانی تری ئاموژگاری دهکرد. ههر بو هاندانی خوشك و براكانی رایگهیاند که ئهو ههفتهی یهك روژ کاروباری مالهکه بهریوه دهبات و با براكانی و خوشکهکهیشی به نوره له روژهکانی تری ههفتهدا کاروباری مال بهریوه ببهن.

ئانتۆن، به نەرمى مىخائىلى گەنجى، كە بە ئاساتى نەدەھاتە سەر خەت، ئامۆزگارى كرد، كە جلوبەرگى رىكوپىك لەبەر بكات، درۆ نەكات، لە ھەموو كات و شوينىكا بە ئىنساف بى. بەرەبەرە ئارامى و نەرم ونۆلى ئانتون، كارى لە ھەمووان كرد، تە نانەت كارى لەوانەش كرد كە لە ھەولەوە لىلى بە گومان بوون. ئەلكساندەر بە سوعبەتەوە ناوى نا "پاپا ئەنتۆشا". "ئانتون چ دەلىى؟"، لىلى بە گومان بوون. ئەلكساندەر بە سوعبەتەوە ناوى نا "پاپا ئەنتۆشا". "ئانتون چ دەلىى؟"، ھەر كاتىك كىشە و گرفتىك بۆ خانەوادەكەيان ھاتبا پىشى، ئەو پرسيارە تەقىلىديانەيان دەكرد. ھەموو ھەولىكى ئانتون بۆ ئەوە بوو كە بىلىگەردى و دروسىتى ئەخلاقى وگيانى كۆشيارى بۆ كەسوكارەكەى بگەرىنىنىتەوە. لە كاتىكا كە خۆى ئامادە دەكرد بۆ خوينىدنى قورس و درىرىرى بۆ كەسوكارەكەى بىرى لەۋە دەكردەۋە، رىكەيەك بدۆزىتەۋە كە بتوانى كرىلى خوينىدنى برا بچووكەكانى و خوشكەكەى دابىن بكات، زۆرتىرىن سوود لە بەھرە و تواناى ئەلكساندەر و نىكولاى ۋەربىگرىت و بەھرەكانيان ببورىنىتەۋە، باوكى لە كارىن سووك رىگار بكات، بارى قورسى كاروبارى مال، لە سەرشانى دايكى سووك بكات. لە پىناۋى دەرھىنانەۋەى كەسوكارەكەى لەۋ زەلىلى بە لاۋە گەۋرە و زەحمەت بكات، بارى قورسى كاروبارى مال، لە سەرشانى دايكى سووك بكات. لە پىناۋە گەۋرە و زەحمەت نەبوو. لەۋ پىناۋەشدا سىلى لەھىچ قىداكارىيەكى بە لاۋە گەۋرە و زەحمەت نەبۇۋ. لەۋ پىناۋەشدا سىلى لەھىچ قىداكارىيەكى بە لاۋە گەۋرە و زەحمەت نەبۇۋ. لەۋ پىناۋەشدا سىلى لەھىچ قىداكارىيەك نە دەكردەۋە. مانگىك بوۋ گەيى بوۋە مۆسكۇ،

کاریکی وای کرد که مالباته که یان بو سیازده یه مین جار باربکه ن و مال بگوازنه وه . ئیدی مالباتی چیخوف، شره و پرهیان پیچایه وه و ژیر زهمینه تاریك و شیداره که یان بو خانوویه کی دیکه، له هه مان گه ره کی ناوز راو گواسته وه، به لام ئه م شوقه یه گه و ره تر و له قاتی دووه ما بوو. ئانتون له گه لا میخائیل و نیکولایدا ژووریکی ها و به شیان هه بوو. ئه مه یه که مه نگاو بوو به ره و روناکی، میخائیل چه ندین سال له وه دوا، له و باره یه وه ده نووسیت: "ئه گه رئانتون، له کاتی خویدا فریا نه که و تا به تاگانروگه وه نه ها تباوه، که س نه یده زانی چی به سه رخانه و اده که ماندا ده هات؟ یه کینتی و ته باییه کی دلسوزانه له نیوان هه مو واندا چی بووبو که ته وه ره که که نانتون بوو".

به راستی له ماوهی چهند ههفتهیهکدا، وهزعهکه باش بوو: میخائیل و ماری که دهمیّك بوو بی هوده له مالهوه دهسورانهوه، ریکهی خویان گرتهبهر، یهکهمیان بهرهو قوتابخانهی دواناوهندی و دووهميان بهرهو ئەنسىتىتۆى كچانى رايقسىكى. ئىقانىش گەرايەوە بۆ خانەى مامۆسىتايان. ئانتونش چوو بۆ زانستگەي مۆسكۆ و خۆي لە سالى يەكەمى كۆليْژى يزيشكى ناونووس كرد. ئانتون له خهيالي خۆيدا، واي ويناكردبوو كه زانستگه، جۆره يهرستگايهكي گريگييه و ههتاوی زانست و زانیاری گهرم و روناکی دهکاتهوه. به لام که بینی بریتییه له کومه لیّك بینای تاریك و ناشرین و ویرانه، زوری بهلاوه سهیر و باوهر نه کردهنی بوو. ژووری ناونووسی که ژوورێکی نزم بوو، پربوو له خوێندکارانی قر درێری، جلوبهرگ نارێکوپێك که بهدهم کێشانی تووتنی ههرزان و خرایهوه، به دهنگی بهرز گهنگهشه و موناقهشهیان دهکرد. ئانتون، که حهزی له بى نەزمى و بى ئەدەبى نەدەكرد. ئارەزووى دۆسىتايەتيانى نەكرد. كە چووە دەرسىەكانى سهرهتاوه هینندهی دی تووشی نائومیدی بوو. ئهوهتا پاشان لهو بارهیهوه دهنووسیت: "ریک وهكو قوتابياني سهرهتايي واين، ههرچييهك لهبهر دهكهين دهيليّينهوه و ياشان به زووترين كات له بیری دهکهین". به لام ویرای ئهم نائومیدییهش، زور مکور بوو لهسه ر دهرس و دهور و دهوامی خوّى. دەرس و دەور و مەشقى يراكتيكى ناو تاقيگەكان، خويندكارانى لە بەيانىيەوە تا سەعات سيّى ياش نيوهرو مژوول دهكرد. زوربهي ماموستاكان، زاناي به ناوبانگ بوون. ئانتون، كه گوێي لهوان دهگرت، ئهوجا رادهي نهزاني خوي بو دهردهكهوت. له دڵي خوٚيدا بيري لهوه دەكردەوە، تۆ بلْيى رۆژى لە رۆژان زانستىكى ئەوتۆ پەيدا بكات، كە بتوانى مومارەسەي پىشە دلنخواز و ههلبژاردهکهی خوی بکات! ههرچهنده له سهرهتاوه دلبهند و شیفتهی روّلی خیرخوازانه و مروّقدوّستانهی دکتوّران بوو، بهلّام خهونی بهو ریّز و حورمهت و پیّگهیهشهوه دەبىنى كە ئەو پىشەيە بۆ خاوەنەكەي دابىنى دەكرد. ئىدى ناچار نەدەبوو بۆ كريى خانوو يان كريني جووتي پيلاوي نيو داشت پهنا وهبهر كارين سووك بهريت. يان شهرم له ههژاري و نهداري خيرانه كه يان بكات. خهوني به خانوويه كي سهر جادهوه دهبيني! هه لبه ته خويند كاره كاني هاورێشي، خهويان به سهركهوتني ئايندهي خوٚيانهوه دهبيني، چاويان له سهركهوتن بوو، بهڵام له ریکهی رهخنهگرتن له سیاسهتی سهرکوتکارانهی تزار، تؤلهی وهزعی نالهبار و پهراویزیی ئيستاى خۆيان دەكردەوە. له كۆر و كۆبوونەواناندا، له گازينۆ و چاخاناندا، قسانيان دەكرد، نهخشه و پیلانیان دادهرشت، وتار و نامیلکهی رهخنهییان بلّاودهکردهوه. ئانتون، لیّرهشدا،

وهكو ئامادهيي تاگانروّگ، بهشداري ئهو خويّنگهرم و ههلّهشانهي نه دهكرد. ئانتون، كهسيّك بوو ليهاتوو و نەرمەيياو، بەلام بريك سىل و گۆشەگير، بۆيە ھاتبووە زانستگە، تا ببى بە دكتۆر و دەرمانى ناخۇشان بكات. نەك كودەتا بكات و رژيم بگۆرى. باوەرى وابوو يياو ناتوانى له هەمان كاتدا ههم پزيشك و ههم شوْرگير بيت. ئهمه جگه لهوهى هه لچوون و جوش و خروشى خويندكاراني بهبيهووده و نمايشي دهزاني. به تهبيعهت رقى له ئاژاوه و خو نواندن بوو. ههروهها حهزی له پهرچهکرداری ساویلکانهی دهستهجهمی نهبوو، که بهلای ئهوهوه بیری رمخنه گرانه ی تاك له هه را و ههنگامه ی ئه و كۆپ و كۆپوونه وانه دا كال دهبووه و ون دهبوو. له وه تاكگەراتر بوو، رادەسىتى ھىچ گوشارىكى دەستەبازى بېيت، داشدارى لە ھىچ كەسىك نەدەكرد، خۆی له ئیمزای ههر بهیاننامهیه کی سیاسی دوور ده گرت. کاتی که له ۱۸۸۱/۳/۱ تزار ئەلكسەندرى دووەم كوژرا، به بۆمباي كەسىپكى تيرۆرىست يارچە يارچە كرا. ئانتون، كە بە تەبىعەت درى تىرۆر بوو، ئەمەى يى سەير بوو، ھەرچى دەكىرد، نەيدەزانى بۆچى ئەم گرويە تووتدرهوه كوشتنى ئهو ياشا ليبرالهيان به ييويست زانى بوو، له كاتيكا ئهو كۆيلەي زەوى ئازاد كرد، ئەو سىسىتەمى دەستەى سويندخوارانى ھينايە ناو دادگاكان. ئەو سىزاى جەستەيى لابرد، بەلنىنى يەكەمىن دەستوورى ولاتى رووسىياى بە ھاولاتيانى رووس دا. ھەلبەتە ئەگەر مەبەسىتى شۆرشگێرەكان لـه نێوبردنى رەمزى ئيمپراتۆريش بووبى، ئەوا ئەو مەبەستەيان نـه ھاتـەدى. چونکه جێگرهکهی تزار ئەلکسندری سێيهمی کوړی يهکسهر سياسهتێکی سهرکوتکارانهی تهواو عهیاری گرتهبهر. پروژهی دهستووری ولاتی لابرد، راوهدوونان و گرتن زیادی کرد، بکوژانی تزار ئيعدام كران، سانسۆر زيادى كرد، چاوديرى خويندكاران لهلايەن پۆليسەوە تووندتر بوو. كەچى دوای ماوهیه کی کهم و دهگه ل هیوربوونه وهی وه زعه که دا، هاوریکانی ئانتوون سه ر له نوی دەستيان بە نارەزايى خۆ دژى دەولەت كردەوە. ئانتون، ھەرچەندە دەيويست لە نيازى ئەوانە تى بگات، به لام کهم و زور خوی شیلو نه کرد و ورتهی لیوه نه هات. ئه وه تا یه کیك له هاوریکانی به نیدی نارادین، له بارهیهوه دهنووسیت و دهلیت: "ئانتون، تیکهاوی کور و کوبوونهوهی هەشتايەكان نەدەبوو، لاڤرۆڤ، ميخائلوڤسكى و، باكۆنينى بە جدى نەدەخويندەوە، بەشدارى ئەو گەنگەشانەي نەدەكرد، كە دەربارەي چالاكى رادىكائى لە رووسىيادا دەكران. كەسىپكى داخراوى، تەرىك بوو". برادەريكى دىكەى بە ناوى پووسىولىمو وە لە ياداشتەكانى خۆيدا دەنووسىيت: "هەرچەندە چیخۆف جارجاریّك بەشدارى لە گردبوونەوەكانى زانستگەدا دەكرد، بەلّام تەنیا وەك تهماشاقان بهشداری دهکرد و ئاماده دهبوو. له دووهمین سالی خویندنماندا، له سالی ۱۸۸۰-۱۸۸۱دا پیش سهرهه لدانی پهشیوییه کانی یه کی ئازار که (کوشتنی ئهلکسندری دووهمی ليْكهوتهوه) له ريزى ئهو خويندكارانهدا وهستا كه هيچ پهيوهندييهكيان به بي موبالاتهكانهوه نهبوو و به هیچ جۆرى به شۆرشگيرانى چالاك نهدە ژميرران". ئانتون، له كلۆلى و كويرهوهرى بينهوايان، بيناگا نهبوو، به پيچهوانهوه له رادهبهدهر بهزهيي پيياندا دههاتهوه و هاوسنوز بوو دەگەلياندا. بەلام ھەسىتى دەكرد كە خەلكى رووسىيا پيويستە بەر لە بيرارى و ھەر گلەييەك، بە ههول و كوشش به كار و كردهوه، وهزع و حالى نالهبارى خويان بگوړن. قهناعهتى وابوو كه له

رِیْگهی خوینهواری و ویستی تاکهوه، پیشکهوتنی کوههل بهدی دینت. خویندنی پزیشکی هیندهی دیکه باوهر و قهناعهتی به هیزی کهمالبهخشی زانست، یتهوتر دهکرد.

بۆ يارە، بەردەوام چيرۆكانى بۆ گۆۋارى جۆراوجۆرى كۆمىك دەنارد، جا ئەم چيرۆكانە لەسەر داوای سهرنووسهرانی ئهو بلّاڤۆكانه، دهبوایه كورت و كۆمیدی بن. برینی بن له حیكایهت و سكێچان، دەربارەى خەڵكانى كەودەن، گەپچار، مێردى گێل و خەڵەتێنراو، ژنانى سەرشێت، فەرمانبەرانى بەرتىل خۆر، بازرگانانى دەغەلباز، ئەفسىەرانى سىەرخۇش، دكتۆرانى ددانى ھىچ نەزان، قەيرەكچانى چروساوە. ئىدى ئانتون بە رىنمايى ئەلكساندرى براى پابەندى ئەو جۆرە بابهته بوو. پاش ئەومى ژمارەيەكى زۆر لەو دەقانەى كە دەيناردن، رەفزكران، رۆژيك لە گۆڤارى هەفتانەي "سيسىركە" لـه بـەروارى ١٣/ك٢/٠٨٨دا، لـه پۆسىتەي خويندەواراندا، لـه وەلّـامى نووسهرانی تازهکاردا، ئهم پهیامهی دهبارهی خوّی خویّندهوه: "خراب نییه، ئهوهی ناردووته بلّاوى دەكەينەوە، ھيوادارين بەرھەمى ئايندەت باشتر بيّت". زۆرى ييّنەچوو كە لە نووسىينگەى ههمان گۆڤارەوە نامەيەكى يێگەيى، ئاگاداريان كردبوو كە لەبرى هەر دێرێك(١) يێنج كۆييكى دەدەنىي. بەلام دەبووايە دوو دانە مانگ چاوەروان بكات، تا چيرۆكى (نامەيەك لە سىتىقان فلادیمیروفیچ.ن، خاوهنی دونهوه بو دراوسی زاناکهی دکتور فریدریك) به خهتی درشت له رِوْژنامەدا بِلْاوببِيْتەوە. چيرۆكەكە ناوى پيوە نەبوو، تەنيا پيتى (ۋ) ليدرابوو. ئانتون هيچ جۆرە بەرزەفرىيەكى ئەدەبى نەبوو. ئەوەى كە بەلايەوە گرنگ بوو ئەوەبوو كە بە ئاسانى بريك پارە، لە رِيْگُهى قەلەممەوم بە دەسىت بىننى. ئەندامانى خىزانەكە، بە بۆنەى ئەم سەركەوتنەوە لە دەورى كێكێكى گەورە كە بە يەكەمىن دەرامەتى چىرۆكەكە كرىيان، كۆبوونەوە و ئاھەنگێان گێـرا. هه لبهته ئانتون، لهو كاتهدا، كه تهمهنى بيست سالٌ بوو و، خهونى بهوهوه دهبينى ببيّ به پزیشك، لهو باوه رهدا نهبوو كه پیشهى راستهقینهى ئهو لهم رووداوهوه دهستى پیكردبوو.

ئهم سهرهتا خوّشه، کردیه کاریّك، که زوّربهی کاتی ئازاد و دهست به تائی خوّی بوّ نووسین تهرخان بکات. هه لبهته دهبوایه لهم چیروّکانهدا، پهزامهندی سهرنووسهر پهچاو بکریّت. جا چونکه ئهم دهقه به زهروورهت کورتانه و له ههمان کاتدا کوّمیدیانه، پاداشتیان کهم بوو، بوّیه ناچار بوو چیروّکی زوّر بلّاو بکاتهوه بوّ ئهوهی له کوّتایی مانگدا ئهوهندهی پاره دهست بکهوی که خانهوادهکهیان کهلههریّکی پیّبگرن. ئانتون لیّکدا لیّکدا چیروّکی بوّ "سیسرکه" دهنارد وبه تاسهوه چاوهپوانی وهلّامی دهکرد. له سالّی ۱۸۸۰دا نوّ چیروّکیان بو بلّاوکردهوه، له سالّی ۱۸۸۸دا نو چیروّکیان بو بلّاوکردهوه، له سالّی پیپورتاج گهیینه سهدوبیست و نوّ نووسین. نووسینی زوّر خوش لهبهر دهپوّیی، لهزهتی له به هرمی خوّی دهبینی، بهلّام ههرگیز بیری لهوه نهدهکرهوه که ئهم "ههلهق و مهلهقانه" به ناوی پراستهقینهی خوّیهوه بلّاوبکاتهوه. چهندین ناوی خوازراوی بهکار دهبرد، لهوانه: "پیاوی بیّ زراو، برای برام، ئولیس، ئانتوشا" و زوّرجاریش: "ئانتوشا چیخوّنتی" بهکار دهبرد، ئهمه ئهو نازناوه بوو که به مندالّی، پاپا پوکروفیسکی ماموّستای میّرووی ئاین، لیّی نابوو. ویّپای نازناوه بوو که به مندالّی، پاپا پوکروفیسکی ماموّستای میّرووی ئاین، لیّی نابوو. ویّپای نازناوه بوو که به مندالّی، پاپا پوکروفیسکی ماموّستای میّرووی ئاین، لیّی نابوو. ویّپای نازناوه بوو که به مندالّی، گاپا ههدری لهم نووسه که گونجهی خوّی دهکرد، گههیک له

دهستنووسهکانی پهفز دهکرد و به زمانیکی زبر له پوستهی خوینهراندا وهالمیان دهدایهوه: "ئهم وینه کال و کرچ و بی تامانه، به چهند وشهیهکی جوان و بریقهدار نایهنه سپینهوه". یان "ئهم سهرهقه لهمانه بلاوناکهینهوه. به کاری ئیمه نایهن، بو ئیمهت نهنووسیوه، بیگومان بو گوفاریکی دیکهت نووسیوه، بیگومان بو گوفاریکی دیکهت نووسیوه". یان: "زور درییژه، بی پهنگه، له نهواریکی کاغهزی سپی دهچی که سیحربازیک له دهمییهوه دهری بینی". وهالمی سیسرکه بو ئانتون، دهربارهی دوا نووسینی که له کوتایی سالی ۱۸۸۰دا بوی ناردبوون بهمجوره بوو: "تو گهشه ناکهیت، له حالی وشک بووندایت، حهیفی! به پاستی ههر کهسیک به ههستی پهخنهوانییهوه مامه له دهگه ل نووسینی خویدا نهکات، ناتوانی بنووسیت". ئانتون، به جوری پهنجا که بریاری دا چیتر بهرهم بو دهستهی بهریوه بهرانی لهخوبایی (سیسرکه) نهنیریت. هه لبهته یه کیک له ئهندامانی دهستهی بهریوه بهری نافری نافری ناهبری ئهم هولویستهی هاوپیکانی خوی زور پی ناخوش بووو لهو بهریوه بهری نافری ناوسه درانی گهوجی سیسرکه چیروکی نووسه دیکیان به نیوی باره یهوه ده لیت: "دهستهی نووسه درانی گهوجی سیسرکه چیروکی نووسه دیکیان به نیوی ئانتوشا چیخونتی یهوه، پهفر کردووه، که تاکو ئهمپوکهش، لاپهپهکانی سیسرکه شتیکی هاوتای ئهو دهقهیان به خووه نه دیتووه (۲)".

ههرچهنده بلاوکردنهوهی بابهت لهو بلاقوی ساتیریانه دا دروار بوو، به لام وهرگرتنی پاداشته کهی زوّر دروارتر بوو. زوّربهی کات، وه ختایه که میخائیل ده چوو بو وهرگرتنی پاداشتی نووسینه کانی براکهی. به لای کهمهوه له دوو که په تا که پییان ده گوت پارهیان نییه، قاسه کهیان به تاله. نهمه نه گهر له جیاتی پاره، بلیتی شانویان به ملیدا نه دابا، یان پیکو په وان پییان نه گوتبا که به ریوه به رله ده رگای پشته وه هه لا تووه.

ئانتون له مانگی ۷/۰۸۸۰دا، پاش ئهوهی تاقیکردنهوهکانی سائی یهکهمی کۆلیٚجی پزیشکی بریشکی بریش کی (له ههموو دهرسهکاندا نمرهی باشی هیّنابوو تهنیا له تویّکاریدا نهبیّ) دهگهل زمبولاتوڤی برادره و کریٚچی خوّیاندا، موٚسکوّیان بهجیّهیّشت به مهبهستی بهسهربردنی پشووی هاوین له باخه هاوینهکهی مائی داك و بابی ئهودا. جا بو ئهوهی که لکه لهی پزیشکی خوّی بنویّنیّ، کاسه سهریّکی له ژوورهکهیدا دانا، برا بچووکهکهی خانهخویّیهکهشی راسپارد که چهند قورباقه و جرجیّکیشی بو بگریّت. ئهوجا ئهو جووته خویّندکاره، له بهرچاوی ئهو دیّهاتیانهی که به ترسهوه دهوریان دابوون، کهوتنه تویّکاری گیانلهبهرهکان.

کاتی ئانتون بو موسکو گهرایهوه، کتوپر که لکه له و خولیای شانوی که و ته وه سهر، له ماوه ی رستانه که دا و به و په په په و خروشه و خروشه وه شانونامه په که دریزی بی سه روبه ری له چوار په رده دا نووسی، ناونیشانی بو دانه نا، دوای ئه وهی میخائیل نووسخه په کی جوانی له به رنووسیه وه، ئانتون به خوی بردی بو ماریا په رمولو قا، که ئه کته ریکی زور به ناوبانگ بو و و ده گه ل شانوی مالی دا (مالی له زمانی پووسیدا به مانای بچووك دیت). کاری ده کرد. وه کو پیشبینی ده کرا، ئه م شانونامه په په وفزکردنه ی زور له به رگران بو و، ده ستنووسه که که فه و تان، به لام یه که مین په شانونامه په ده ستخه تی چیخوف خوی، که سالی فه و تان، به لام یه که مین په شانوناه و و له ژیر سه رنا قی (پلاتونوف) بلاو کرایه و ه. (کور ته په کی

ئهو شانونامهیه له ژیر سهرناقی: "پلاتونوقی شیّت"دا که پول کوانتان ئامادهی کردبوو، له فهرهنسادا نمایشکرا، ئهگهر شانونامهکه به تهواوهتی و بی هیچ دهسکارییهك نمایش کرابا، حهوت دانه سهعاتی دهخایاند. دوای ئهوه له ژیّر سهرناقیّن جیاوازدا، له ئه نمانیا و ئهمریکا و ئینگلتهرادا پیشهکهش کرا، به نام له یهکیّتیی سوّقییهتدا، بو یهکهمجار له سانی ۱۹۵۹دا پیشکهش کرا).

ئهم کاره، که هی سهردهمی گهنجاتی نووسهر بوو، به ههموو میلودرامیهتیکی خویهوه، به ههموو شپرزهییه کیهوه، به ههموو دریژدادریه کیهوه، ههوین و ماکی ههموو تیمه سهره کییه چیخۆفییهکانی له خو گرتبوو، تۆنی بهرههمهکه، له ههولین دیّر و دیالوّگهکانیهوه دیاره: "هيچ... زۆر بێزارين... بێزارين نيگولاگيان.. هيچ شتێك ناكرێت... خهمناكى.. بيرێن تاريك.. نازانم چار چییه.." دیمهنی لادیّ. بیّزاری قورسی دیّهاتیانه. خهلّکانی بیّ ئیش و کار، بیّ دەسەلات و بيورە، بە دەم باويشكى تەمەلىيەوە، خەون بە ژيانيكى باشترەوە دەبينن، كەچى ھىچ هەولْيْك نادەن ئەو سسىتى و تەمەلْييە لە خۆ برەويْننەوە، نەوەى نوى، واقىعگەرا، ئامادەن لە ييّناوي دەسىهڵاتى خوّدا ههموو شتيّك بكهن، بيّ يارەيى، وايان ليّدەكات خانوو و مولّكه جوانه کانیان، بق دانه وهی قهرز بفروشن، قودکا وه کو ناو دهروات ، مهستی و سستی، قسه ین بۆش و بەتائى بە تەنتەنە، ئاھو نائەي ژنانى جوانى بى بەش لە ژيان و ئەشىق... بەلام پلاتونوف، قارهمانی شانونامه که، سهباره تبه ژنانی دهوروبه رئه فسوون به کاردهبات، ئەفسوونىك كە دەرەقەتى نايەت. لە ژيان بىزارە، قىزى لە ژيان دەبىتەوە، چارەى ئەمە لە رىسكى عاتیفی و موغامهرهی شههوانیدا دهبینیّتهوه. ئیدی مهراقی ژن بوو، ههر ژنیّکی دیتبا دهبوو به مەراقى، ھەلبەتە مەبەسىتى ئاشقىننى و ھاوسىزى ژنان نەبوو، بەلكو مەبەسىتى ئەوەبوو، لە رووى مهعنهوی و جهستهییهوه ویرانیان بکات و خوّی له میّبازیدا ون بکات. ئهم قارهمانه ئاویّتهیهکه له میملیکی قیرهون و دون جوانیکی رووخاوی ناموراد. یان وهکو یهکیك له قوربانییهکانی دەسىتى ئەو گوتوپەتى "خويرپپەكى نائاساپپە" ويراى ئەمەش لە ھەندى ساتى نائوميديدا، یه شیمانی خوی دهرده بری اویرانکردنی ژنانی بی دهسه نات و بیگهرد و بی گوناح، له ناوبردنيان. خو ئهگهر به شيوهيهكي ديكه، به شيوهيهكي جياواز به دهم شهيولي سوزي هۆڤىيەوە وەكو بابايەكى ئەسىيانيايى ئەمەم دەگەل كردبان ھەر نەيسىە، ھەستم بە يەشىيمانى نەدەكرد. بەلام ھەموو ئەم كارانەم زۆر... گەوجانە وەكو بابايەكى رووسىي كرد. كابرايەك بوو برسى ، جلوبەرگ شرۆڵە، گومرا، بەرەڵڵا... ھاتمە ئەم ماڵە... پەنايان دام، جێگەيان كردمەوە، جلوبهرگیان دامی، میهرهبانیان دهگهل کردم.. تهماشا چۆن چاکهی ئه و ههموو پیاوهتییهم دانهوه".

ئهم قارهمانه گومرا و دهغه لبازه، له ههندی شانوی دیکهی چیخوف دا دهردهکهویتهوه. ههروهها کاراکتهره لاوهکییهکانیش. هوّلی نمایش پره، به لام ئهم کاراکتهرانه، هیشتا ههر سیمای کاریکاتوریان ههیه. پاشان چیخوف دیالوگهکان ههندی خاو دهکاتهوه و کاریگهرییهکانی نهرمتر دهکات، زمانهکهی بژار دهکات، مهبهستهکانی دهیالیّوی دونگی ویّنهکان

گهشتر دهکات. به ههرحال، به هرهی هاندان و جولّاندنی کارهکتهرهکان لیّرهدا فرهیه، هونهری بایهخدان به کاراکتهره بنهرهتییهکان و رهنگ و بوّی درامی، زالّ دهبیّت.

چیخۆف، دهگهل ئهم چیرۆك و حیكایهتانهدا، به دریّـــ و كورتیانــهوه، به ســهركهوتوو و ناكاميانهوه، به پهله ديارده و رووداوهكاني ژياني رۆژانهي مۆسكۆي كۆ دەكردهوه. وهكو رییورتهر و پهیامنیری روزنامهوانی، بابهت و زانیارییهکانی له هولهکانی دادگاوه، له یانه ئەدەبىييەكانەوە، يان لە يشت يەردەى شانۆكانەوە وەردەگرت و ھەلدەھينجا. بە ھۆي ھەمەجۆرى ئەو ناوەندانەوە كە بە مەبەستى چێكردنى راپۆرەكانى ھاتوچۆى دەكىردن، بوو بوو بە خودانى جیهانبینی و نورینیکی کراوه و دهولهمهند بو جیهان. له تهمهنی بیست و دوو سالیدا، زانیاری تهواوی لهمهر ههموو چین و تویّره کومهالیهتییهکانی کومهالگهی رووسیا ههبوو. زور نموونهی یهنهان و تازهی له هزر و خهیالی خویدا، تاوتوی دهکرد و چاوهروانی بانگ و گازی قهلهمهکهی بوو که به وشه و له وشهدا ژیانیان پی ببهخشیّت و بهرجهستهیان بکات. له بواری رهخهنهشدا، رەخنەگریکی خودان رەئی بوو. که دەربارەی شانۆ قسىەی دەكرد (یەكەمین ناكامی له بواری شانودا، شانو و دنیای شانوی له بهرچاو نهخستبوو) چ له مهیدانی نواندن و چ له مهیدانی دەرهیناندا داوای سادەیی و راستگۆیی دەكرد. كه سارابارناردی ئەكتەرى فەرەنسى له ئاخر و ئۆخرى ساڵى ١٨٨١دا به مەبەسىتى نواندن گەييە مۆسىكۆ، ھەرا و ھەنگامەيەكى زۆر گەورە لە مۆسكۆدا بەرپابوو، گەيانديانە كەشكەلانى فەلەك، چيخۆفيش بە مەبەسىتى تەماشاى نواندنى سارابرنارد، له ههردوو شانونامهی (کامیلیا) و (ئادرین لیکوڤریر)دا چوو بو شانوی بولشوی. ئەوەبوو بارى سەرنج و تيبينييەكانى خۆى لە دوو وتاردا نووسىي و لە گۆڤارى (تەماشاڤان) دا

بڵوی کردنهوه. که به زمانیکی وشك له یه کی له ژماره کانا ده نیت: "له ههر که سیکی ئه دنیایه زاتر عاشقی شوره ته، پیکلام بو خوی ده کات". له ژماره ی دواتردا ده نیت: "هه موو ئاهو ناله کانی ساره برنارد، فرمیسکه کانی، کول و گوقانه کانی، ههر هه موو نواندنه که که، زوّر به وردی و زیره کانه ئه زبه ری کردووه و دووباره ی ده کاته وه کاریکی وه ها ده کات هه موو قاره مانه ژنه کان وه کو خوی ناوه رته و پیزپه ربنوینن. ئه وه ی له نواندنی ئه ودا دیار و به رچاویه، به هره نییه به نکو هه و کو خوی ناوه رته و پیزپه ربنوینن. ئه وه ی له نواندنی ئه ودا دیار و به رچاویه، به هره نییه به نواندنه که یه نواندنه که یه و کوششین کی له پاده به ده ره هم ناوه ناوندنه که یه نواندنه که یان نهوکی ده گریان ئه وکی ده گریان نواندنه که یانه نه نواندنه که یانه پیزانب و و هه موو نه فسوونی کاره که ی پی نه پشتین، چونکه لایه نی ده ستکردی به سه رنواندنه که یدا پرووسیش به هه مان سه ختگیری داوه ری ده کرد و دوای دیتنی نواندنیکی ئه کته ری به ناوبانگ ئی قانو تا که پوزنی ها ملینتی ده بینی، له پوژنامه ی مؤسکودا و تاریکی بلاو کرده و که تیادا ده لیت: "هه رئه وه نده به سنییه که نه کته رئه سه رشانو به وردی هه ستی خوی ده ربی پیت، هونه رمه ندایه تی پووت به سنییه، نه کته رپویسته پاشخانیکی پوشنبیراندن بکیشینت". هونه رمه ندایه تی دوری ها ملینت بدینی، ده بین ده دمه تی خور پوشنبیراندن بکیشینت".

براكانى چيخۆف، ئەلكساندر و نيكولاش دەگەل گۆڤارين ساتيردا ھاوكاريان دەكرد، يەكەميان وه کو یاریده دهری سیکرتیری نووسین و دووه میان وه کو نیگارکیش. چیخوف دنیایه کی قەرەجانەى ،پر ھەراوزەنا،كينايە ئاميزى، مەيزەدە و بى موبالاتانەى خستە ناو ژيانى شەوانەى ئەوانەوە. ئەگەرچى تارادەيەك سووربوو لەسەر گۆشەگىرى خۆى ،بەلام ھاونشىنى ئەو نووسەرە سەركيش و تووندرەوانەي پيخۆش بوو كە لە كۆر و كۆبوونەوەي ئەواندا دەي بينين. يەكيك لەم نووسەرە ئازىزانەى (ليودور يالمين)ى شاعير بوو، ئەمە كابرايەكى شىنتۆكەي شىريۆش، بەلام میهرهبان و بلیمهت بوو، دایمه کومهلیّك سهگی گروی به دهورهوه بوو. به دل و گیان، دلسوّزانه يێيان رادهگەيى. دەگەڵ يىرە دايەنەكەيدا لە كوختەيەكى كولانە ئاسادا دەژيا، ھەركە شەويان لى دادههات هەردووكيان دەستيان به خواردنهوه دەكرد، هيندهيان دەخواردەوە لال و يال دەكەوتنه ژێر مێزهکه. يالمين ههرکه چهند يێکێ ڤۆدکای ههڵدهدا، ئيدی خهياڵ دهبوو، سوٚز دهيگرت، زاری دهکرایهوه"، جوّرهها بیری تازه و رهسهنی، به زمانیّکی ناسك و زندوو دهردهبری. پالمین به ههموو داماویهکی خوّیهوه، کهسیّکی فره روّشنبیر بوو، چهند زمانیّکی به باشی دهزانی، چهند بەرھەمنىكى لە ئەدەبى كلاسىكى بىگانەوە، پاچقەى رووسىي كردبوو. دەمى لە بىروباوەرىن لیبرانی دهکوتا، بزیه دهسه نات لنی دردونگ و به گومان بوو. چیخوف له بارهی ئهم پیاوهوه ده نیت: "پیاو له قسهی بیزار و بیتاقهت نابی، راسته پیاو ئهگهر له گه نیا دابنیشیت، دهبی زور بخواتهوه، به لام ده توانى دلنيا بيت كه به دريرايي سى چوار سهعات قسه و گفتوگو، تاقه درۆپەك يان قسىەيەكى نابەجاى لىي نابىسىتى، كىه ئەمىە بىۆ خىۆى نىشانەي سىەنگىنى و میانرهویه". (بروانه نامهی ۱۸۸۲/۲/۱).

یه کیکی دیکهی ئه م ژینگه قهره جانهیه، پیاویکی به ناوبانگ بوو به نیّوی فلادیمیر گیلیار و قسکی، ئه مه له روزنامه ی "رووسیا نیوز" کاری دهکرد. کابرایه کی کورته بالّای قهله و، به شانو

باهۆ، سورکهله، دهنگ زلی دهنگ لهرزۆك بوو، زور به ماسولکه پۆڵاینهکانی و به یادگهی بهقوهت و تهردهستی و فیڵبازی خوّی له وهرقبازیدا دهنازی. لهسهر بهڵی یهك یان نهخیّریّك، پهنای دهبرده بهر بازوو، یان بو نیشاندانی هیّزی ههرقلانهی خوّی کورسیهکی دهشکاند. ههموو جوّره کاریّکی کردبوو: مهلهوانی له پوباری قوٚلگادا، پیٚکخستنی بارگیری و بارئهندازی، کریّکاری کارگه و کارخانان، پالهوانبازی سیّرکان، پهروهرده و پامکردنی ئهسپ... سهری پر بوو له نوکته و چیروٚکی شههوانی و بی پهرده، به دهم قاقای دیّوئاساوه دهیگیّرانهوه. چونکه ههموو خهلّکی موسکوّی دهناسی، بوّیه زیاتر له هوّلهکانی یانهی ئینگلیزان و کاروانسهراکانی بازاپی خیتروفدا ئاسووده دهبوو. له ژیانی پوژانهی خهلّکی شارهوه جوّرهها سکیّچات و پیّپورتاژ و ههوال و شیعری بو پوژنامهکهی ههلّدههیّنجا و ئاماده دهکرد. دوّستهکانی به (شای پوّژنامهوانان) ناویان دهبرد. ئهم پیاوه چونکه چیخوّق خوّشدهویست، گهلیّك له نهیّنییهکانی ژیانی موسکوّی بو ناشکرا کرد، زوّرجار بیروّکهی ئهو وتارانهی دهدایه که چیخوّف بو یاره و بریّوی دهینووسین.

نهفهریّکی دیکهی ئه مگروپه پیاویّك بوو به نیّوی قیودور پوپدوگلو که نووسهریّکی زهبهر دهستی خاوهن شیّوازیّکی جوان بوو، به الم بادهنوشی به راستی ویّرانی کردبوو و لهوه نهدهچوو زوری به بهرهوه مابیّ. یهکیّکی دیکهی سهر به ههمان گروپ پیوتهر سرگینکو بوو، ئهمه له دهرچووانی کوّنی قوتابخانهی دواناوهندی تاگانروّگ بوو، له ریّگهی قهالهمهکهیهوه، قهاهندهرانه ده رییا. باوه ری به بوّچوونهکانی توّلستوّی بوو. ده ریکای به بوّچوونهکانی توّلستوّی بوو، سویّندی گهورهی به تیوّرییهکانی توّلستوّی بوو. نیکولاش له لای خوّیهوه، نیگارکیشانی شروشهپریّوی دیّنایه مالهوه. که مهشروبیان به سادهیی، بی ئاو دهخواردهوه و به ئاو و و تاو گهنگهشهیان دهربارهی کوّنهپاریّزی و نویّخوازی له هونهردا دهکرد. نیکولای، له ئاخر و ئوّخری سالّی ۱۸۸۰دا، گهنجیّکی جولهکهی کهمپرووی به ئانتون ناساند، ئه و گهنجه ناوی ئیسحاق لیقیتان و تهمهنی نوّزده سالّان بوو، که پاشان بوو به نیگارکیّشیّکی به ناوبانگی دیمهنان. ههنبهته ههندیّجار دوّستانی میخائیل و ماریاش، دههاتنه کوّری ئهم میوانه داهیّنهرانه و کهم و زوّر بهشداری گهنگهشهکانیان دهکرد و مالهکه هیّندهی دی کوّری ئهم میوانه داهیّنهرانه و کهم و زوّر بهشداری گهنگهشهکانیان دهکرد و مالهکه هیّندهی دی

لهم ماوهیهدا، مالباتی چیخوف، دیسان باریان کرد، ئهمجاره شوقهیه کی گهورهتریان له گهره کی سرتنکادا به کری گرت. دهرگای شوقه که بهردهوام بو ههموو کهسیک کراوه بوو، که به پاستی نهمه به دلی چیخوف بوو، چونکه حهزی له هاتوچو و ناسینی خهلکی تازهبوو. ئیدی به کومهل، به دهم یاری و گهمهی دهسته جهمیه وه له دهوری خر دهبوونه وه. یان نیکولای دادهنیشت و پیانوی لیّدهدا، یهکیّکی دی بالالایکای لیّدهدا، ئهوجا به کومهل هیّندهیان گورانی و ئاوازی میللی دهگوت تا گهروویان وشك دهبوو، ئهوسا ناچار دهستیان به خواردنه وه دهکرد. ویّرای ئهوهش چیخوف ههندیّجار گلهیی ئهوهی دهکرد، که به هوّی ئهم ههرا و ههنگامه جهنجالهوه، ناتوانی به ئیسراحه تله ژووره کهی خوّیدا کاربکات. ئهوه تا دهلیّت: "من له وهزعیّکی زوّر نالهباردا دهنووسم. له ژووره کهی تهنیشته وه، مندالی خزمیّکمان که هاتووه ته میوانیمان دهگری. له ژووری دووه مدا بابم به دهنگی به به رز چیوّکی فریشته ی له موّمگیراو(۳)" بو دایکم

دهخویننیته وه. له ولاوه یه کیک سازه که ی کوک کردو وه گوی له گورانیه که ی "هیلینی جوان" ده گریت. حه زده که م بروم بو گوندی، به لام سه عات یه کی شه وه. به راستی بو کاری نووسین، زه حمه ته شوینی له مه خرایتر هه بیت. ته خته خه وه که م، خزمیکی میوانمان داگیری کردو وه، زور جار دیته دیده نی من و ئیدی ده که ویته باسی مه سه له پزیشکییه کان: "دیاره ئه م منداله چکوله یه م ده بی پیچ به سکیا بی، کولنجی کردبیت، بویه ده گری و کرنابیت" به لین به خو ده ده م که هه رگیر مندال نه خه مه وه (٤)".

زۆربىدى شەوانى ئەو گەنگەشانە، بە خواردنەوە دەشكايەوە، شەويكيان ئالكساندر بە سەرخۆشى ھاتەوە، فوول سەرخۆش بوو، لا لامووى دەكرد، كەوتە جنيوى ناشرين لە حوزورى دايكى و خوشكەكەيا، كەوتە ھەرەشە لە ئانتون كە دەمو قەپۆزى دەشكينى. ئيدى زۆر پەست بوو، يەكسەر نامەيەكى تووندى بى نووسىي و بىزى پروونكردەوە: "ئەگەر سەد ھەزار جاريش خۆشم بوينى ئەوا بە ھىچ كلوچ و بە ھىچ بيانوويەك سووكايەتى و ئيھانەت لى قەبوول ناكەم. ئەگەر بيانووت سەرخۆشى و بى ئاگايى بى، ئەوا دلنيابە كە من چاك دەزانم كە مەست بوون ئەو ھەقەت ناداتى كە ... بەسەر كەسيكى دىدا. بريرى سەبارەت بە وشەى "برا" كە تۆ بە مەبەستى ترساندنى من بەكارت بردووە تا بەلكو مەيدانى شەپەكەت بى چۆل بكەم، چاك بزانە، كە ئامادەم ھەر كاتى پيويست بكات لە فەرھەنگ و وشەدانى خۆميا بسېرمەوە، نەك لە بەر ئەوەى دلم نىيە، كەسيكى دل پەقم، بەلكو لەبەر ئەوەيە كە پياو لەم دنيا دوونەدا، ئامادەى ھەموو شتىك بى. من

بیگومان، ئەلکساندر، کە وە ھۆش ھاتووەتەوە، تەوازى بۆ براكەى ھیناوەتەوە، چونكە ئەم پووداوە زوو بیر چووەوە. چیخۆف كەسوكارەكەى زۆر خۆش دەویستن، بۆیە پیگەى بە خۆى نەدەدا پق لە كەسوكار و خزمانى ھەلگریت. ئەمە جگە لەوەى كە نیكۆلاى براشى، پۆژ نەبوو ھەمان نیگەرانى و سەریەشەى ئەلكساندرى بۆ دروست نەكات. نیكولا، نیگاركیشیکى بە توانا و بەھرەمەند بوو، لە بوارى ساتیردا توانایەكى تایبەتى ھەبوو، و زۆر جار سكیچ و وینهى بۆ چیرۆكەكانى ئانتونى براى دەكیشا. ئەگەر متمانەى ئەوەى پى بكرایە كە لە كاتى دیاریكراودا سكیچەكانى پیشەكەش كردبا، لە بوارى پۆژنامەوانیدا پیگەیەكى بەرزى بە دەست دینا. كەسیکى بی وەعد بوو، لە كاركردنا بی بەرنامە بوو، زۆرجار ئەو كارە زەروریانەى كە پییان دەسپارد، لە بیر دەچووەوە. ھەندیجار بە چەند پۆژ دیار نەدەما و دەچوو بو شوینه پەرپووتەكانى مۆسكۆ وشانى لە خواردنەوە قایم دەكرد. ئەوجا شەوی بە دەم پشانەوەوە، دەھاتەوە، ھەر بە جلەكانىيەوە دەبینران، بیست و چوار سەعاتى تەواو دەخەوت، تا تەنیا پییهکانى به پیلاوە دەپاوەكانىيەوە دەبینران، بیست و چوار سەعاتى تەواو دەخەوت، تا مەستى قۆدكا بەرى دەدا.

چیخۆف، زۆری خۆش دەویست، ههرگیز گلهیی لینهدهکرد، بهلام که دهیبینی ئهو بههره گهورهیه بهو جۆره به فیرق دهروات زۆری خهفهت دهخوارد. بۆیه له نامهیهکا ییی دهلینت: "دهبی

بەردەوام كاربكەيت، شەو و رۆژ. نابى لە خويندنەوە غافل بيت، بە قوولى بخوينىەوە، ورەت بەرز بى، كات زيرە... جامى قۆدكاكەت بشكينە(٦)".

ئانتون، سىەبارەت بە داروخانى بەرەبەرەي ھەردوو برا گەورەكەي، لە ھەموو كاتى زياتر هەسىتى بەوە دەكرد كە پيويسىتە، ھەسىتى كەرامەت و پياوەتيان لەلا ببوژينيتەوە. جا ئەمەش ههر به ئامۆژگارى و قسىمى رووت نەدەھاتە دى، بەلكو دەبوايە خۆى بكردايەتە سەرمەشىق و نموونه و به كردهوه بيسهلماندايه، كه كار له كار نهترازاوه و دهرفهتى تهواو له ئاراديه. جا چونکه هیچ باوهریکی به بوچوونه میتافیزکی و ئایینهکان نهبوو، هیچ کاتیک له قاپی خوا نهدهپارایهوه که فریای بکهوی و له کیشه رزگاری بکات، شهری ئهو لهسهر زهوی بوو، چهکی دەسىتى تەنيا خۆشەويسىتى و سەبر و كۆلنەدان بوو تا بگاتە ئامانج. سويندى خواردبوو كە لەو ریّگهیهوه خوّی چاك بكات و خانهوادهكهیان به زانست پهروهرده بكات. دوای چهند سالیّك، نامهیهك بۆ سوڤورینی هاوریی دهنووسیت و دهلیّت: "ئهوهی نووسهرانی ئهشرافزاده به خوّرایی و به زکماك دەستيان دەكەوى، خەلكانى دى، رۆلەين رەش و رووت، دەبى به بەھاى گەنجيتى خۆيان به دەسىتى بينن، گەنجيتى خۆيانى لەسەر دابنەن، دەيسا ھيمەتيك بكه و چيرۆكيك دەربارەي گەنجىك بنووسىه، كۆپلەزادە، كۆنە شاگردى دوكانىدارى، ئەنىدامى سىروودخوانى كلّيسا، مەكتەبلى، پاشان خويندكاريكى گويرايەلى، پەروەدەكراو لەسمەر ريزگرتنى گەورە پیاوانی پلهوپایهدار، ماچکردنی دهستی کهشیشان، بیر و ئهندیشهی خهلکانی دی به پیروز بزانيت. منهتى ههر پاروه نانيك هه لبگريت، ناو به ناو به رقامچى درابي، به جووتي پيلاوى شرِهوه. به مهبهستی وتنهوهی دهرسی تایبهتی مالانهوه، سهرانسهری شاری دابیّته ژیّر پیّوه، ههراو ههنگامهی نابیتهوه، به بیّهوده مهرایی و ریایی لهبهردهم خواو خهلّکی بکات، نهك لهبهر ئەوەي ناچار كرابي، بەلكو لەبەرئەوەي زانيويەتى كە ھيچ نييە. كەواتە بنووسىه، دەربارەي ئەم گەنجە بنووسى كە چۆن ھەولدەدا، وردە وردە خۆى لەو كۆيلەيەى ناخى رزگار بكات، چۆن بهیانییهك له خهو رادهبیّت و بوّی دهردهكهویّت كه ئهو خویّنهی به دهمارهكانیا دیّ و دهچیّت، ئيدى خويّنى كۆيلەيەك نييە، بەلكو خويّنى ئينسانيّكى راستەقىنەيە(٧)".

چیخۆف، به ههموو توانایهکی خۆیهوه، ههوڵی دهدا، که قهناعهت به براکانی بکات، که "ئینسانی راستهقینهن". جا ئهم (لاادری)یه له ناخا باوهریٚکی بهتینی به ئاینده ههبوو، ویٚرای ههموو گوماندارییهکی، باوهری به بایهخی جهوههری نیمچه خوایی تاك ههبوو، ئهگهر له نزمترین پلهی كۆمهالیهتیشا بوایه.

يەراويد:

۱- (.. لەبرى ھەر دێڕێڬ..): كوپيك لە كۆتايى سەدەى نۆزدەدا بەرانبەر بە (٢,٧٠) فرانكى فەرەنسى، پارەى باوى ئەو سەردەمە بوو.

٢- (.. به خۆوه نهديتوه..): ههموو ئهو دهقانه فهوتاون و هيچيان نهگهيوونهته دهستى ئيمه.

۳- (.. فریشتهی له موٚمگیراو..) ئهمه نووسینیکی لسکوقه، ژیانی کوٚمهڵیک له کونه ئیماندارانی
 له خوٚ گرتووه.

٤- له نامهیه کی ئازاری ۱۸۸۳/۸/۲٤ بۆ لیپکینی ناردووه.

٥- بروانه نامهى ئازارى ١٨٨٨

1 - 1 - 1 جامی ڤۆدگاکەت بشکێنه..): بپوانه نامهی ئازاری 1 - 1

۷- (... ئينسانى راستەقىنە...): بروانە نامەي ۷/ك۲/۹۸۸

رۆژنامەوانى و پزيشكى

ئیقانی، خهمین و له ههمان کاتا ئاقلّ، ئهنجام به ئاواته کهی خوّی گهیی و بوو به ماموّستای قوتابخانه یه کی سهر به ئهبره شیه، له گوندی قوسکرسنسکی نزیکی موّسکوّ. لهوی خانوویه کی گهوره ی بهده سته وهبوو، وه ختیّکی زوّری ههبوو. چیخوف، پاش ئهوهی سهرکه و تووانه تاقیکردنه وه کانی سالّی سیّیه می کوّلیجی پزیشکی بری، لیّبرا پشووی هاوینی ئه و ساله، سالّی ۱۸۸۲ له گوندی، لای براکه ی بباته سهر. ئیدی ههموو خانه و اده که شهه له گهلی چوون.

چیخوف له ڤوسکرسنسك، کاتی خوی به دوو جور راوهوه به سهردهبرد، یهکهمیان راوهماسی و قارچك كۆكردنهوه بوو، دووهميان راويكى چەورتر و بەسوودتر بوو، بريتى بوو له راوه نوكته و قارهمانانی چیرۆك. ههمیشه گوی قولاغ، چاوكراوه، كهیوو به بۆن و هزر بیدار، هاتوچۆی ئهم شـوێنانهي دهكـرد: يۆســتهخانه، كابارێيــهك كــه تــابلۆي ســهماوهرێكي ســوورمهيي يێــوه ههڵواسرابوو، بینای دادگا که یهکیارچه تۆز و غوبار بوو، کوختهی دوکهڵاوی جووتیاران، ماڵی ئەسىتووندارى يياوماقولْان، تەنانەت ھاتووچىۆى يانلەي ئەفسىلەرانى فەوجى تۆپخانلەي ناوچهکهشی دهکرد. ئه و خه لکانهی که ئه و هاتووچنوی دهکردن، به ههموو توییژ و چینهکانیانهوه، زوّر دلّیان بهوه خوّش بوو که ئهم گهنجه موّسکوّییه، که دکتوّری ئاینده، به خوّ و قرهدرينر و شهيقه ليوار پانهكهى و، بهوپهرى رينز و حورمهتهوه، رهفتاريان دهگهل دهكات و دەياندوينني. ھەرگيز يەيان بەوە نەدەبرد كە ئەم ميوانە كاتى دەياندوينى و يرسىيار بارانيان دەكات، دەيەوى شتيان لى دەربىنى. كە لە مۆسكۆ بوو و يىش ئەوەى بى بۆ ۋوسكرسنسك، پێشنيازي بۆ كەسوكارەكەي كردبوو ئەگەر ھەركەسێك بيرۆكەي حيكايەتێكى چكۆلەي بۆ بێنىٚ ده كوييكى دەداتى و ئوهى حيكايەتىكى تەواوى بۆ بىنىنت بىست كۆپىكى دەداتى، مىخائىلى برای چهندجاریّك ئهم كارهی كردبوو و يارهی خوّی وهرگرتبوو. به لام له قوسكرسنسك دا چیخۆف بهخۆرایی، بیرۆکه و سیما و ههلویستی کۆمیدی کۆدهکردهوه. وهختایهك بۆ مۆسكۆ گەرايەوە، ھەموو ئەو كەرەستە و تىمە و بارى سەرنجانەى كە لە گوندى كۆى كردبوونەوە، كردن به ههوین و ئامیانی چیروکانی زور وزهبهند و بو روژنامه و بلاڤوکانی جوراوجوری ناردن.

له پال خویندنه که یدا که مهرد و مهردانه ملی پیوه نابوو، بهرده وام له خهمی پاره په یداکردنا بوو تا یارمه تی که سوکاره که ی بدات و فریایان بکه وی که دهستی ده دایه قه نهم و ده که و ته نووسین، زیاتر بیری له پاره ده کرده وه تا بیر له هونه ریه تی کاره کانی بکاته وه. نه مام و ستاکانی و نه هاو پو له کانی که مه و زور ناگایان له کوشش و چالاکیه ئه ده بیه کانی ئه و نه بوو. جگه له چه ند که سیکی زور که م، ئیدی هیچ یه کیک له ناشنا دووره کانی هه رگیز ئه وه یان به بیردا نه ده هات که نهم چیخونته ی، ساتیران له گو قار و هه فته نامانی جو راو جوردا بناوده کاته وه، هه مان چیخون هیمن و بیده نگ و که م دووی خویند کاری کولیجی پزیشکی بیت. به نام چه ند به گومناویه که که کوی د نخوش بوو، به هه مان ئه ندازه ش که می یاداشتی نووسینه کانی له به رگران و ناخوش بوو.

ههنووکهی بیری لهوه دهکردهوه، پشت بکاته ئهو گوٚقار و بلّاقوٚکه کاتی و پیسکانهی که له موٚسکو دهردهچوون و پووبکاته دنیای بهرینی پوٚژنامهوانی پترسبوٚرگ، پیّی وابوو لهوی پاداشتی باش و نهختی دهدهنی دهدهنی .

ئەوەبوو، رۆژنكى ساردى ئوكتوبەرى سالى ١٨٨٢، له كاتنكا دەگەل نىكولاى برايدا، به جاده کانی مؤسکودا پیاسه ی ده کرد، له پر گالیسکه یه ک له ته نیشتیانه و ه و هستا، پالمینی شاعیری یاخی و دوستی چیخوف له گالیسکهکهدا بوو، پیاویکی ورگنی، ردین رهشی، ردین تۆپ له تەنىشتىھەوە دانىشتبوق. ئەق پىاۋە (لىكىن) ى نووسەرى پترسبۆرگى بوق كە سەرنووسەر و بەرپوەبەرى ھەفتەنامەى كۆمىكى بە ناوبانگ (oskolki) بوو. تومەز لىكىن تۆزىك لەوەپىش بە پالمینی گوتبوو، بۆ هەفتەنامەكەی پێويستى بە ھەندىٚ نووسەرى بەهرەمەندى بى فيز و ھەوايە، ههم نووسهری به هرهداربن و ههم خوهه لکیش و فشه کهر نهبن. یالمین یه کسه ر ئاماژه بو جووته براکه دهکات و هاواردهکات: "ئهوه دوو برای بههرهدار! یهکیکیان نووسهره و ئهویتریان نيگاركيشه!" هەركە لە گاليسكەكە دابەزين، يالمين، ئانتون و نيكۆلاي يى ناساندن. چيخۆف زۆر خۆشحال بوو بەوەى كە لىكىن زياد لە ييويست بايەخى ييدا. ئىدى ئەوەى بىركەوتەوە كە چـۆن جارىكىيان لـه تاگـانروگ، لـه كتىپخانـهى شـارەوانىدا، بـەدەم خويندنـهوهى چـيرۆكه تەنزئاميزەكانى ئەم نووسەرە ناودارەوە لە قاقاى پيكەنينى داوە. كە چيخۆف ئەوەى بۆ ليكين گيرايهوه، هيندهي دي ليکدي نزيك بوونهوه. جا چونکه دنيا ساردبوو، دريژهي ئهم گفتوگو و يه كترناسينه يان برده ناو كافه يه كى گهرم و پر ژاوه ژاوى ئه و نزيكانه. چيخۆف، د لبهندى گوي و ردینی لیکین بوو که بهدهم سوسیس خواردن و بیره خواردنهوهوه دهجولان: ههموو دهموچاوی بهدهم خواردن و قسه کردنه وه دهجولًا. ئه نجام سیغاریکی پیکرد، به دهم چهره دووکه لی پیره سيغارهوه، داوا و مهرجه کانی خوّی خسته روو: ئهوهی ئه و دهيويست، بريتی بوو له: چيروٚکی كورت، سەرنجراكيش و به ئاو و تاو، روون و رەوان و پيكهنيناوى. مەرجى بنەرەتى ئەوەبوو كە دەزگاى سانسۆر تورە نەكات، خۆى لە قەرەى ئەو بابەتانە نەدا كە خوينەرى نائوميد ھان بدات، دژى وەزعى نالەبارى باو بوەستىتەوە. ھەنگى چىخۆف لە بىرى ھەر دىرىىك ھەشت كوبىك پاداشتی وهردهگرت. یانی بهم پێیه له بری ههر چیرۆکێك نزیکهی چوار پێنج رۣۅٚبڵی وهردهگرت. دياره ئهم ياداشته له چاو ياداشتى بلّاڤۆكه ساتيريهكانى مۆسكۆدا زۆر زۆر بوو. چيخۆف ئهم پیشنیازهی به رادهیهك بهدل بوو كه نهیدهتوانی شادی خوی بشاریتهوه. به تایبهتی كه لیكین بهلّننی دا بیریّك له بلّاوكردنهوهی رهسمهكانی نیكوّلاش بكاتهوه. ئیدی ریكهوتن و چیخوّفیش بەلىننى دا كە باشترىن بەرھەمى خۆى بۆ گۆۋارى (oskolki) بنيرىت.

چیخۆف، به لیننی خوی برده سهر، به دل و گیان کهوته کارکردن. دهستهی به پیوه به دی گو قاره که به مجوّره وه لامی یه که م به رهه میان دایه وه: "مخابن زوّر دریّره. له پووی فوّرمه وه زوّرباشه، ده میّکه به ناواتی به شداری توّوه بووین کورت ربنووسه و پاداشتی زیاترت ده ده ینیّنا. چیخوّف، بیّنه وه سارد بیّته وه. هه ستا کوّمه لیّک به رهه می دیکه ی بو پرسبورگ

نارد، ئەوەبوو لە ۲۰/ت۱۸۸۲/۲ يەكەم بەرھەمى خۆى لەسەر لاپەرەكانى (oskolki) بە ئىمزا و ناوى چىخونتى، خويندەوە.

مەسەلەى پارە و پول، لە نامەكانى ئەم قۆناغەيدا، زۆر دووبارە بوەتەوە. خانەوادەكەيان بە ملى ئەودا كەوتبوو. نە يدەتوانى دەستبەردارى بى، دواى چەند ساڵێك بەمجۆرە باسى ئەو حاڵەى خۆى لە نامەيەكدا دەكات و بەئاشكرا دەڵێت: "من بايەخێكى زۆر بە پارە دەدەم، من لە ژينگە و ناوەندێكدا لەدايك بووم، پەروەردە بووم، گەورەبووم، چوومە قوتابخانە و دەستم دايە نووسىن، كە پارە رۆڵى يەكەمى دەبىنى، رۆڵێكى ناشىرىن، كە بە راسىتى ئەو واقىعە وێرانى ككردە." (بروانە نامەى بەروارى ١٨٨٨/٨/٢٩)

به هۆی کاری ئەدەبی ناچارپیهوه که زیاتر له بینگار دەچوو، ترسی ئهوهی ههبوو تووشی ئینشانووسی سەرقەسەرقه و چهنهبازی و ههنبراردنی بابهتی ههمهجۆری کان و کرچ ببی. بهخۆی چاك بهمهی دەزانی، بۆیه ههندینجار له مهرجه بازرگانیهکانی لیکین یاخی دەبوو. ئهوهی له ههر شتین پتر بیزار و و پهستی دەکرد، ئهو مهرجه نهگۆره بوو که دەبوا چیرۆك و بابهتهکانی له ههر شتین پتر بیزار و و پهستی دەکرد، ئهو مهرجه نهگۆره بوو که دەبوا چیرۆك و بابهتهکانی له سهد دیردا جیبکاتهوه. لهوهدهچوو که ریزدارانی، دەستهی نوووسهرانی گۆقاری (oskolki) باوهریان وابووبی که هیچ بابهتیک له سهد دیر پتر ههنناگریت... چیخوف له نامهیهکیا بو سهرنووسهری گۆقارهکه دهنیت: "منیش له لایهنگرانی سهرسهختی دەقی میناتوریم، ئهگهر گوقاریکی کومیکیم ههبوایه، ههر زیادهیهکم لیی لادهبرد... بهنام ویرای ئهوهش دان بهوهدا دهنیم که سنووردانانی وهك (نیرهوه تا ئهوی) زورم پهست دهکات. که دهمهوی بابهتیك بنووسم، مهرجی (له سهد دیپ زیاتر نهبی) له دیپ یهکهمهوه، توند دهستم دهگریت. به گویرهی قهریحهی دهیگوشم، کورتی دهکهمهوه، تهندیجار ئهمه بهگویرهی قهریحهی دهیگوشم، کورتی دهکهمهوه، تهتهنهی دهکهم، لیی لادهبهم، ههندیجار ئهمه بهگویرهی قهریحهی نووسهرایهتی من، دهگاته رادهی ئاسیوگهیاندن به بابهتهکه، به زیانی ناوهروک و تهنانهت فورمی

بابهته که دهشکیته وه. هه رکه له کورت کردنه وه و ته ته نه کردن ده بمه وه، دهست به ژماردن ده که م. تا سه د، سه د و بیست، سه د و چل دیپ ده ژمیرم (قه ت له وه زیاترم بو گو قاری oskolki نه وسیوه) هه نگی ترسم لیده نیشیت و بریار ده دهم که نه ینیرم... جا داوام نه وه یه که: پیگه م بده ن که دهستم تا سه د و بیست دیپ کراوه بیت " (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۳/۲۷۲)

ههرچهنده چیخوف له مهرجی "سهد دیّپی" بیّزار و بیّتاقهت بوو، بهرهبهره و به تیّپه پبوونی پورژگار، له مهرجی ساتیّرئامیّزیش بیّزار بوو، خاکیانه تکای له لیکین دهکرد، که پیّگهی بدات، ههندیّجار له ویاسا و پیّسا و مهرجه لابدات. له یادداشتنامهیه کی خهمگینا، که له نیّو نووسین و کاغهزه کانیا دوّزراوه ته وه، پوو له لیکین دهلیّت: "نووسینیّکی کورتی پوون، دهشیّت جدیش بی و به ئاسانیش بخویّنریّته وه... ئهله هی ساتیر و ساتیرنووسی کاریّکی درواره، ههندیّجار ده ته بنووسیّت، که چی کاتی به خوّ دهزانی، شتیک دهرده چیّت، دل لیّی تیک ههلدیّ، ههنگی بته وی و نه ته وی ده که یته جدیه تنووسی." (بروانه نامه ییاش ۱۸۸۳/٤/۱۷).

لیکین، دوای دوودلیه کی زور، به ناچاری قاییل بوو، سهباره ت به چهند چیووکینه، چاوپوشی له مهرج و یاسا و پیساکانی خوی بکات. له وه ده ترسا خوینه رانی گوقاره که که به ده ق و نووسینی کورت و کومیدی ساده پاها تبوون، بپهوینه و و بتورین. به لام که س ناپهزایی ده رنه بپی. چیخونتی، توانایه کی ئه فسوونگه ری تایبه تی هه بوو، له هه ر بواریکی قه له مرانیدا، ده یتوانی خوینه رانی خوی ئه فسوون بکات. هه رچهنده سهرکه و تنی چیخوف، هیشتا سنووردار بوو، به لام ئه م سوو که سهرکه و تنه ش، به غیلی هه ندی له هاوپی و هاوکاره کانی و روژاند. له نامه یه که یا نامه یه که به نامه یه که یک به نامه یه که یا نامه یه که به نامه یا که به که به سهرکه و تنی به سهرکه و تنت خوش حال بن، به غیلیت پیده به نو ژار و قاری خویانت به سه را ده ریزن (بپوانه نامه ی ۱۸۸۳/۲/۲۰)

ئەلكساندرى براى، ئەو كەرامەتە دەروونى و نەفس بەرزىدى ئەوى نەبوو. پاش ئەوەى كارىكى دۆزىدە و لە دايەرەى گومرگى تاگانرۆگ دامەزرا، دەستى ماشقەكەى گرت و مۆسكۆى بەرەو تاگانرۆگ بەجىلەنىشت. ئەم ماشىقەيە ھەدى لە ئەلكساندر كردبوو، مىردەكەى پىاوىكى سەرسەخت بوو و تەلاقى نەدەدا. ئەلكساندر ھەركە دەگەل ماشقەكەى و كوپەكەيدا لە تاگانرۆك جىنگىر بوون بە نامەى نائومىدانە، بە نامەىن پەھسىنانە كەوتە سەرودل گرتنى چىخۆف. چىخۆف، بەوپەپى سەبر و خوينساردىدە، ھەولى دەدا لە دوورەو، ئەم ھەمىشە ناپازىيە ئامۆژگارى و پىنوينى بكات. ئەوەتا لە نامەيەكيا پىيى دەلىت: " تۆ لە ھەوەلى نامەكەتەوە تا كۆتايىدەكەى ھەر دەگرىت." ئەوجا گلەيى ئەومى لىدەكات كە ھىرشى كردووەتە سەر نىكۆلاى برايان، كە داماوە بە جۆرى خووى بە بادەنۆشىيەوە گرتووە، شايستەى سۆز و بەزەييە و، برايان، كە داماوە بە جۆرى خووى بە بادەنۆشىيەوە گرتووە، شايستەى سۆز و بەزەييە و، دوانى دى دەژى، ئىدى بۇ خۆى لىدەبىتەوە." ھەروەھا چىخۆپايى خۆى لە ناودەبات... ئەوپەپى سالى دولنى دى دەژى، ئىدى بۇ خۆى لىدەبىتە بەخۆپايى خەن لە ناودەبات... ئەوپەپى سالى دولنى دى دەژى، ئىدى بۇ خۆى لىدەبىتەوە." ھەروەھا چىخۆف، پىلى ناخۆش بوو كە گلەيى لە باوكيان دەكىد، چونكە پەيوەندى ناپەواى كوپە گەورەكەى دەگەل ژنىكى مىرددارا، پى ناخۆش بوو. لە نامەيەكيا بۇ ئەلكساندر دەلىت: "ئاخر تۆ چاوەروانى چى لە باوكت دەكەيت. بە خۆت

دەزانى كابرا درىمنى خوينى جگەرە و ھەقىرىنى ناشەرعىيە، يانى دەتەوى بىگۆپىت؟... پەنگە بتوانى دايكە و پورە فىدوسيا بگۆپىت، بەلام سەبارەت بە باوكە نا، بەردىكە لەو گۆپە، لە ھەر وشكە ئىماندارىكى كۆن سەختىر و سەختىرىرە... ھەر كەسە ئازادە لەوەى لەگەل كىدا و چۆن دەرى... تىق ئەم ھاوخانەگى و ھەقىرىنىيەى خىقت چىقن دەبىينى؟ لانە و ئاشايانەى تۆيە، كەرمابەخشى تۆيە، خەم و شادى تۆيە، شىعرى تۆيە، تىق بەجۆرى پەفتار دەگەل ئەم شىعرەدا دەكەيت، وەكو ئەوەى گوندۆرەى دزيارى بىلى. لە ھەموو كەس بە گومانى: "تىق لە خەمى ئەوەدايت كە خەلكى چۆن بىر لەم مەسەلەيە دەكەنەوە و چى دەلىنى. ئەمەت لە خىق كىردووە بە كىشە، داخى پىلى دەخىقى، بەردەوام پىيوەى دەتلىيتەوە... چ پىويستت بەوەيە بىزانى مىن، نىكىقلا يان باوكت چۆن بىر لەم مەسەلەيە دەكەنەوە؟ من لە جياتى تۆبام، ھەر گويىشم بەم شتانە نەدەدا، يان باوكت چۆن بىر لەم مەسەلەيە دەكەنەوە؟ من لە جياتى تۆبام، ھەر گويىشم بەم شتانە نەدەدا، ئاخر ئەمە چكارىك لە تىق دەكات؟ خەمى چىتە؟... خەرىكى رىيانى خىقت بەو تەواو." (بېروانە نامەي ۲۸۸۳/۲/۲۰).

هەلبەتە گۆشەنىگاى چىخۆف، لەو سەروبەندەدا سەبارەت بەوەى كە (خەرىكى ژيانى خۆى بيّ) ئەوەبوو كە ھاوئاھەنگى و گونجاننىك لە ننبوان ئارەزووە نهننىيەكانى خۆيىدا چىنبكات: رۆژنامەوانى وەكو سەرچاوەيەكى كاتى بژيوى و، دكتۆرى وەكو يېشە. ئەوەتا لە نامەيەكيا ئەم نهێنييه بۆ ئەلكساندرى براى دەدركێنێ: "ناو و شۆرەتێكم پەيداكردووه، ئەو لێكۆڵينەوانە دەخوينمەوە كە دەربارەي بەرھەمەكانم دەنووسىرين. خويندنەكەم لە وارى پزيشكيدا باشە. ناوبانگی پزیشکیم، خەریكە لە ھەموو شوێنێك دەنگ دەداتەوە. بە زەحمەت باوەر بە خۆم دەكەم كه بهو رادهيه بووبم به ئههلي تهقهل ... هيچ نهخوشيهك نيه من ليّي نهزانم و دهرماني نهكهم. تاقیکردنه و مکانمان نزیك بوونه ته وه. ئهگهر ده ربچم و بگهمه سالّی یینجهم مانای وایه دهگهمه لوتكهی سهركهوتن و " كۆمىدياكه تەواق دەبيّت..." (بروانه نامهی نیّوان 7 و 7/ك ١٨٨٢٠) پاش چەند مانگنىك و لە نامەيەكى تريا بۆ ئەلكساندر دەننىت: "من رۆژنامەنووسىم چونكە زۆر دەنووسىم، بەلام ئەمە كارىكى كاتىيە، بە رۆژنامەنووسىي و بە گومناوى نامرم. ئەگەر بمەوى لهسه ر نووسین به ردهوم بم دهبی دووره په ریزی و گوشه گیری هه نبرید . " هه روه ها له روانگهی ئەو قەناعەتەوە كە ئايندەى ئەو زياتر بە سەماعەى دكتۆريەوە بە ندە تا بە قەلەم، لەسەرى دەروات: "خوّم له دكتوريدا نوقم دەكەم، رزگارى من تەنيا له دكتوريدايه، هەرچەندە هيشتا نهگهیوومه ته قهناعه تی ته واو که ته نیا دکتورم و هیچی دی." (بروانه نامهی ۱۳/۵/۱۳.) ئەوەي راسىتى بى، زۆرى بايەخ بە خويندنەكەي لە بوارى پزيشكيدا، دەدا. سەرى خەستەخانانى دەدا، ئامادەي عەمەلياتى نەشتەرگەرى دەبوو، بەخۆرايى معايەنەي دۆستانى بى پارەي دەكرد، دلسوزانه و بهخورایی سهرپهرشتی و دهرمانی نووسه ر پوپودوگلوی کرد، ئهویش وهکو وهفاداری و پیزانین، وهسینتی کردبوو که کومهلیک کتیبی به نرخ و ههلبژاردهی له کتیبهکانی، پێشكهش بكهن. چيخۆف له نامهيهكيا بۆ ئەلكساندرى براى، لەوبارەيەوە دەڵێت: "به نەخۆشى سه حایای میشك مرد، ههرچهنده من دكتوری بووم، به نام جگه له من خوی به بیست پزیشكی ديكهش نيشان دابوو، بهلّام من تاقه يزيشك بووم، كه هيّشتا له ژيانا بوو، نهخوّشيهكهيم دهست

نیشان کرد. پۆحی شاد و ئاسوودهبی ! خواردنه وه کوشتی." (له نامهیه کی نیبوان ۱۰ و بیشان کرد. پۆحی شاد و ئاسوودهبی ! خواردنه وه کوشتی." (له نامهیه کی ۱۸۸۳ وه وهرگیراوه) به جۆری خوشی به پزیشکیدا چووبوو، لیب پرا، کتیبیکی زانستی دهربارهی پهیوه ندی سیکسی نیبوان نیر و مینی کومه لیک گیانه وه ری جیاواز بنووسیت به ناونیشانی: "میی وی ده سه لاتی سیکسی". به لام زوو له م پروژه یه ژیوان بووه وه. زوّر له تاقیکردنه وه کانی ده ترسا، که به رده رگایان پی گرتبوو، به و زووانه دهستیان پیده کرد. له هه مان نامه ی ناقبریدا بو ئه لکساندری برای ده لیب "پیویسته سه رله نوی اله هه وه له وه که و که وی مهمو و شتیک فیربیمه وه. جگه له تاقیکردنه وه کان (که یه که له دوای یه ک دین) ده بی کاری تویکاری جه نده کانیش بکه م، سه ری خهسته خانان بده م و معایه نهی نه خوشان بکه م، ئیشک بگرم... نامپه رژی سه ری خوم بخورینم، زوّر هیلاک و ماندووم، میشکم له وه زیاتر ناگریت: پیری و ته مه لی و خویندنه وه و نووسین، زوّریان بو هیناوم... ده ترسم له له وه زیاتر ناگریت: پیری و ته مه لی و خویندنه و و نووسین، زوّریان بو هیناوم... ده ترسم له له و کیک له تاقیکردنه وه کان ده رنه چی."

چیخۆف، گیانی بهوهبوو که ئارەزوومەندانە دەچوو بۆ قوسکرسنسك تا ھەندى له كارين خويندن و ئەدەبى دووربكەويتەوە و يشوويەك بدات. له ويندەر ئاشنايەتى دەگەل دكتۆر ئەرگنجلسكى يەيداكرد كە سەريەرشتيار و بەريرسى نەخۆشخانەي گوندى چيكينوى دراوسىيى قوسكرسنسك بوو. لهوى چالاكانه له چارەسەر و دەرمانى نەخۆشاندا، يارمەتى دەدا. ھەنديجار شهوان لای ئهو دهمایهوه. دهگهل دکتوری ناوبراو و ئهو خویندکارانهی له وی مهشقیان دهکرد، ده که و تنه گهنگه شه و گفتوگو و سوودی زوری لییان وهرده گرت. باسی سیاسه ت و ئه ده بیان دەكىرد، باسىي تورگينيىف، سالتكوف – شىجدرين يان دەكىرد. ھەنىدى شىيعرى نكراسىوفيان دەخوينندەوە، بە كۆمەل گۆرانى كۆنى فولكلوريان دەگوت. كاتەكە ھينىدە بەخيرايى دەرۆپى كە چیخۆف هەندیجار بیری دەچوو بابەت بۆ گۆۋاری (oskolki) بنیریت. له نامەیەکیا عوزرخوایی له لیکین دهکات که بابهتی کهمی بو ناردووه و دهلیّت: "بمبوره، دنیا هاوینه، هاوین به کهلّکی كاركردن نايهت... تهنيا شاعيران دهتوانن لهبهر تريفهى مانگهشهودا، ههم شيعر بنووسن و ههم ئاشقیّنی بکهن، ئیّمهی یهخشاننووس، ئهو بههرهیهمان نیه." (بروانه نامهی ۱ یان ۱۸۸۳/۸/۲.) ئهم ئاماژهیه بۆ ئەشق و كارى دل لهوه هيوهتر نهرۆيى. ئيدى چيخۆف، عادهتى وابوو كه رازى ژیانی ئاشقیّنی خوّی نهدهدرکاند، خوّ ئهگهر بهریّکهوت بوّ کهسیّکی باس کردبا، وهکو نوكته يهك، بو ييكهنين و سوعبهت باسى دهكرد. چيخوف، وهكو ئاشناكانى دهيانگيرايهوه پەيوەندى نزيكى دەگەل ژنيكى باليەكار و دەگەل ژنيكى ئەكتەرى فەرەنسى، شانۆي لنتوفسىكى دا، ههبووه. به خۆیشی دان بهوهدا دهنی که هاتوچۆی "یانهی ههمهرهنگ"ی که کافهیهکی به ناوبانگی مۆسكۆ بووه، زۆر پى خۆش بووه، لەوى ئەفسەرانى گۆساخ و كچانى سووكى دەبىنى که بۆ كۆرى يېكەنىن و خواردنەوەيان رادەكېشا. له نامەيەكى بەروارى ۲۵/ك۱۸۸۳/دا بۆ لىكىن دەلْيْت: "سەرانسەرى شەوم بە وەرقبازى دەگەل كچاندا بردەسەر، تا نويْژى بەيانى بەدەم ڤۆدكا خواردنهوهوه، یاریم کردووه، بههوی ماندوویهتی و بیزارییهوه (من تهنیا ناو به ناو دهخوّمهوه، ئەويش كاتى كە بىتاقەت و ماندووبم) سەرم يەكيارچە تەمە." ئهوهی راستی بی چیخوف که ههندینجار ملی بو ناشقینی دهدا، هیچ سوز و سهودایهکی ناشقانهی لهدلدا نهبوو، یانی مهسهلهکهی به جدی نهبوو. ژنان بهلای ئهوهوه هی کات بهسهربردن و رابواردن بوون. جاریک، له یهکیک له ههلچوونهکانیا، له نامهیهکیا (۱۸۸٤/۲/۲٤) بو هاوسهرهکهی سافلیفی برادهری، ههوهسخوازی خوی ناشکرا دهکات و دهلیت: "له کوتایی حوزهیراندا سهریکی تاگانروک دهدهم به و ئومیدهی ئه و کیژه بدوزمهوه که تو وهعدت پی دابووم. مهرجهکانم ئهمانهن: جوانی، ناز ، له گهل جیازیهکی ناچیزی بیست ههزار روبلیدا. گهنجانی ئهم سهردهم و روژگاره زور یولهکی پراگماتی بوون."

چیخۆف، هەرچەندە خۆی به نووسەریکی ناپیشەیی بچووك دەزانی، بەلام حەزی دەكرد باشترین چیرۆکی خۆی له كۆ چیرۆكیكدا چاپ و بلاوبكاتەوە. ئەوەبوو ئەنجام كۆ چیرۆكیكی شەش چیرۆكی له كۆ چیرۆكیكدا چاپ و بلاوبكاتەوە. ئەوەبوو ئەنجام كۆ چیرۆكیكی شەش چیرۆكی له نامیلكهیهكی نەوەد و شەش لاپەپەییدا، به ناونیشانی (حیكایەتهكانی ملپومین) لەسەر ئەركی خۆی، چاپ و بلاوكردنەوە كه شەست كۆپیكی تیچوو. هەلبەته كۆچیرۆكی ناڤیری، به ناوی چیخونتەوه بوو. ئەلكساندر، كه وازی له كارەكهی، له دایهرهی گومركی تاگانرۆك هینابوو و، بۆ مۆسكۆ گەپابووەوه، ئەركی دابەشكردنی كتیبهكهی بەسەر كتیبفرۆشیهكاندا، گرته ئەستۆ. بەلام كتیبفرۆشیهكان به ناونیشانی كتیبهكه (كه له پووسیدا "Sakazki Melpomey"، زیاتر مانای حیكایهتی جن و پهرییان دەگهیهنی) خەلەتا بوون و له بەشی كتیبی مندالاندا، نمایشیان كردبوو و له بەرئەوە خویندرانی گریمانهیی و ئیحتیمالی بەلایدا نەچووبوون. بۆیه پیترەپهكی زۆر كهمی لیفرۆشرا و زۆربهی نوسخهكان بۆ نووسهر كهرینزانهوه. ئەوەبوو ئەلكساندر نامهیهكی گالتهئامیزی بۆ چیخۆق برای نووسی: "پووسیا، ناوبانگی تۆ دەبیستی ئەنتوشا. زوو بمره، جوانه مەرگه به تا ببینی چۆن شیوەنت بۆ دەكەن، ناوبانگی تۆ دەبیستی ئەنتوشا. دوو بورۇزۇناواوه، لەودیوی دەریایانەوه فرمیسكت بۆ دەریشکت بو دەریکی، دەنا هەنگی گەورە دەبیت، ناوبانگ دەردەكەیت. بەلام تا ئەو كاته خەلكی مەگەر به نەبەدلی، دەنا كتیبهكەت ناكرن."

به لام دەرچوونى له دوا تاقىكردنەوەكانى كۆلىجى پزىشكى، قەرەبووى ئەم ناكامىيە ئەدەبى و بازرگانيەى بۆ كردەوە. لە ١٩٨٤/٦/٢٥، كە ھەسىتى دەكرد، پنگەى كۆمەلايەتى بەرز بووەتەوە وھىچ خەمنكى كۆمەلايەتى نەماوە، لە نامەيەكيا بۆ لىكىن. دەنووسىنت: "من ھە نووكە لە گەرەكى ئۆرشەلىمى نوى دادەنىشم... لە ھەواى خۆمدام، مىزانى مىزانم، چونكە شادەتنامەى پزىشكىم لەبەركايە و دەتوانم كارى پزىشكى بكەم." و بەمجۆرە ناوى خۆى لە پاينى نامەكە دابوو "دكتۆر و پزىشكى ناوچە، ئا. چىخۆف".

بهم سهرکهوتنهی پیشه تازهکهم هات، که حهماس گرتمی و ههموو پارهکهم هه لگرت و چووم بو مهیخانه ی بانیکوف، ههر ههموویم دا به قودکا و بیره و ههندی دهوا و دهرمانی دیکه".

كاتى چيخۆف، دەبىسىتى پياويك لە نزيكى ڤوسكرسنسك كوژراوە، مۆلەت وەردەگريت، كە توێکاری جەندەکە کە بەو بسپێردرێ. ئەم کارە لە دەشتا، لە ھەواى ئازادا، لە ژێر سێبەرى دار بەروويـەكى سـەر رىكايـەكى گونديـدا دەكـات. لـە ١٨٨٤/٦/١٧دا لـه نامەيـەكيا بــۆ لـيكين، دەنووسێت: "جەندەكەكەيان، كە كراسێكى سوور و پانتۆڵێكى نوێى لەبەربوو، بە چەرچەفێك دايۆشى بوو، خاوليەك و ئيكۆنەيەكى چكۆلەيان لەسەر چەرچەفەكەوە دانابوو، داواى ئاومان لە دەرەكى گوندەكە كرد... حەوزە ئاوڭك لە نزيكى نزيكمانەوە بوو، كەس قاييل نەبوو سىەتلىكمان بداتی ئاوی یی بینین: گوایه گلاوی دهکهین" پاشان ئهو دیمهنه بوو به ئیلهامبهخشی چیرۆكۆكى چیخۆف به ناونیشانی "جهندهك" كه جووته شاقارهمانهكهی نه بكوژهكهن نه كوژراوهكه، بهلكو دوو جوتياري ديهاتين كه رادهسييردرين شهويّ، لهو جهنگهلهدا، ئيشكي جەندەكەكە بگرن. كاتى كە بەرپوەبەرى خەستەخانەي شارەدىيى زقنىگورود، مۆلەتى دوو ھەفتە وەردەگريّت، چيخوف، داوادەكات، لە ماوەي مۆلەتەكەي ئەودا، بەريّوەبردنى خەستەخانەكە بەم بسييْرن. دياره ئەم كارە، بۆ يزيشكيْكى گەنجى، تازەكارى، بى ئەزموونى وەكو ئەو، لە ريسك و مەترسىي بەدەر نەبوو. بەرىكەوت يەكەم عەمەلياتى، كە بۆ مندالىكى كرد - ھەلىبەتە عەمەلياتىكى زۆر ئاسان بوو – خەرىك بوو كارەساتىكى لىي بكەويىتەوە. مندالەكە كىردى بە شىن و شەپۆر و لەقەفرتىيىەكى ئەوتۇ، كىە چىيخۇف، كىۆنترۆلى خىزى لىە دەسىت دا، ناچار ناردى بىه دووى هاوکاریّکی خوّیا له چیکینو، که هات و کارهکهی له جیاتی ئهو، زوّر به ئاسانی جیبهجیّکرد. سهبارهت به کاروبارهکانی دی، ئیشهکهی له خهستهخانهی ناوبراودا، زور روتینی و ناخوش بوو. رِوْژی سی چل نهخوشی معایهنه و بهری دهکرد. ئیدی پهیتاپهیتا دهبوا مامهله لهتهك كیم و زوخ، زمحیری، سینهیالو وبرك، و كرمى كهدوودا بكات، جگه لهم نهخوْشیه گشتیانه دهبوا مامه له تهك جههاله ت و ييس و يوخلي و نهزاني و سهرخوشي ديهاتي و جووتيارانيشدا بكات، كه به راستى بهم شتانه يهست دهبوو. كوا ئهو جووتياره يهك دل و يهكزمانهى كه تۆلستۆى ئەوەندە، ستايشى دەكرد و بە شانوباليا ھەلدەگوت؟ چيخوف،لە نيوان ھەر معايەنە و معايەنەيەكىدا، لە يەنجەرەي عەيادەكىەي خۆيەوە، چاوى دەبرىيە ئەو بارانەي كە لەوبەرى جادهکهوه به خورزم بهسهر مالهکهی سهروّکی پولیسندا، دهباری. بهوه داخی ئهو ههژاری و بهدبه ختى و نه گبه تيهى كه بهرۆكى گونده كانى گرتبوو، له خۆى دەرەواندەوه، كه له دڵى خۆيدا بیری له پرۆژەيەكى گەورە دەكردەوە، پرۆژەی نووسىينى "مێژووى پزیشكگەرى له رووسىيا"دا. قەناعەتى وابوو كە نووسىينى ئەم بابەتە لە شىيوەى تىزىكدا، پايە و پىگەو ناوبانگى ئەو لە ناوەنىدە زانسىتيەكاندا بە تەواوەتى دەچەسىيىنى. بەلام دواى خويندنەوەى نزيكەى سەد سەرچاوە و كتيب دەربارەي ئەو بابەتە و تۆماركردنى سەرنج و تيبينييەكانى خىزى لەو بارهیهوه، له پروژهکهی سارد و ژینوان بووهوه، چونکه پینی وابوو، ئهو کاره، هیچ خهیال و داهێنانێکی تايبهتی ئهوی تيا نابێت. کاتی بی قوسکرسنسک گهرایهوه، بی ئه و ههر وهکو زقینگورود وابوو، ئاسوودهتر نهبوو. وهزعهکهی به دل نهبوو، خوی گوتهنی، ههواکهی خهفهناك بوو. بویه له ۱۸۸٤/۹/۳دا بو شار، بو مؤسکو گهرایهوه. ئیدی زوری پینهچوو تابلویهکی مسینی بهسهر دهرگای مالهکهیهوه ههلواسی که ئهم دهستهواژهیهی لهسهر ههلکهندرابوو: " ئانتون چیخوف، دکتور له پزیشکیدا"

لهم شارهدا، که پۆژ به پۆژ خوشتری دهویست و دهیگوت قهت بهجیّی ناهیّلّی، جاریّکی دی له پال کاری پزیشکیدا، که نکهنهی پۆژنامهوانی و نووسینی کهوتهوه سهر. به نام که حیساب و کیتابی خوّی دهکرد، دهگهییه ئهو ئهنجامگیرییهی که کاری پزیشکی، له پووی دهرامهت و دهسکهوتی داراییهوه چ بو خوّی و چ بو کهسوکارهکهی، زوّر له پیشه و کاری نووسهرایهتی، مسوّگهرتره. دوای ئهوهی له مؤسکو جیّگیربوو، به نزیکهی مانگ و نیویّك له نامهیهکیا بو ئیقانی برای له قوسکرسنسك، دهنیّت: "خوّزگه نهقنّی مؤسکو دهبوویتهوه و لیّره کاریّکت دهدوزییهوه، ههنگی به مووچهکهی تو و دهرامهته کهمهکهی من، دهمانتوانی وهکو پاشا بریّن. دهسکهوتی من له ههموو ئهوانهی که لهگهل توّدان، پتره، کهچی ویّپای ئهوهش ههر بیّ پارهم، تهنانهت بهشی خواردنی تهواوهتیشم پیّ نییه، کونجیّك نیه تیا دانیشم و کاربکهم. ناتوانم دهگهل نیکوّلادا برژیم، نهك لهبهر ئهوهی چارهیم ناویّ، بهنکو لهبهر ئهوهی خوّی شتی وای ناویّ... حالّی حازر کوپیکیکم پیّ نییه. به دلّ تهنگییهوه چاوهپوانی یهکی مانگی داهاتووم که قهراره له پترسبورگهوه پارهم بو بنیردریّت. شهست پوّبل وهردهگرم، بهنام یهکسهر نامیّنیّ... بو قهراره له پترسبورگهوه پارهم بو بنیردریّت. شهست پوّبل وهردهگرم، بهنام یهکسهر نامیّنیّ... بو هیچ شویّنیّ دهرناچم، ههمیشه سهرگهرمی کارم." (له نامهیهکی نیوهی دووهمی/ ئوکتوبهر/ هیچ شویّنیّ دهرناچم، ههمیشه سهرگهرمی کارم." (له نامهیهکی نیوهی دووهمی/ ئوکتوبهر/

له ۷/ت۱/۸۸۶۱، له گهرمهی ململانیی تاقهتبهری نیّوان ناردنی ئه و بابهتانهی دهینووسین و معایهنه و چارهسهر و دهرمانی نهخوّشانی لات و لهویّپی بیّ پاره و پولا، له ناکاوا تووشی کارهساتیّك بوو که چیخوّف زوّر به ههندی نهگرت، وای دهنواند هیچ نییه: وشکه کوّکه، دهم تال بوون، خویّن ههلهیّنان. یهکسهر هاوپیّ پوژنامهوانهکهی خوّی، سرگینکوی ئاگادار کردهوه که: "نهخوّشی سیل نیه." له ۱/ک۱/۵۸۸۱دا، له نامهیهکیا بو لیکین دهلیّت: "سیّ پوژه خویّن ههلدیّنم. ئهمه له نووسینی کردووم، نایهلیّ بو پترسبورگ بروّم... ئهوهی پاستی بی ههرگیز پیشبینی ئهمه نهدهکرد. سیّ دانه پوژه تفهکهم پاك نیه، نازانم کهی ئهو دهرمانانهی که هاوپیّکانم دهرخواردمی دهدهن، چاکم دهکهنهوه. وهزعی گشتیم باشه. پهنگه هی ئهوهبیّ که دهماریّکم پچرابیّ." ئهوسا له دریّژهی نامهکهیا دهلیّت: "بو نهگبهتی کوّمهلیّك نهخوشی مالّانم ههن، ناتوانم بچم بیانبینم. نازانم چییان لیّبکهم، به پاستی شهرمه به دکتوریّکی دیکهیان بسییّرم. ئهمه جگه لهوهی، پارهیهکیشم لیّیان دهست دهکهویّ."

ههرکه چاك بووهوه، دهستى به تهبابهت و پزیشکگهرى خوّى کردووه. ههرچهنده قهناعهتى تهواوى ههبوو که سیلى نییه، بهلّام بیرى لهوه دهکردهوه که سهفهریّکى دهرمانى بوّ شویّنیّکى کهش و ههوا خوّش، فیّنکى وهکو قرم یان قهوقاز یان ههندهران بکات. بهلّام پاشان دهسبهردارى به تهو تهگیره ماقوولهش بوو. نامهیه که بوّ هایوّ میتروقان چیخوّف دهنووسیّت: "کارى پزیشکیم

باش دەروات، بەردەوام معايەنە و دەرمانى نەخۆشان دەكەم، نەخۆش لە دواى نەخۆش، رۆژانە يتر له رۆبڵێۣك كرێۣى گاليسكەكە دەدەم. دۆستانێكى زۆرم ھەن، لەبەرئەمە نەخۆشى زۆرم ھەن، نیوهیان به خورایی مالیجهو دهرمان دهکهم، نیوهکهی تریان سهر و یینج یان سی روبلم دهدهنی. (له مۆسكۆ، پزیشكان له هەنبەر معايەنە و فەحسى هەر نەخۆشىپكدا له سى رۆبل كەمتر وەرناگرن، ليْره هـهموو شـتيك لـه تاگانرۆگ گـرانتره) ههلبهته تا ئيسـتا هـيچ سـهرمايهيهكم پاشه که وت نه کردووه، به م زووانه ش پیم پاشه که وت ناکریت، به نام ژیانم خوشه و له هیچم که م نييه. ئەگەر، نەخۆشى بەرۆكم نەگريت و ئەمانم بدات، ئايندەى خانەوادەكەمان مسۆگەر دەبيت" (بپوانه نامهی ۳۱/ك۲/۱۸۸۰) وهزعی دارایی چیخوف پوژ به پوژ باشتر دهبوو، زوری پینهچوو هەندى كەلوپەلى ناومال و پيانۆيەكى كرى، دوو كارەكەرى بۆ خزمەت و بەريوەبردنى مالەكەى رِاگرت، شهوانی موسیقا و سازقانی ساز دهکرد، دوای سالانیکی زوری کویرهوهری و ههژاری و بهدبه ختى، ئهم شادى و كهيفه بورژوايانه بهى زور له لا خوش بوو. له تهمهنى بيست و يينج هەسىتى دەكرد، بە يەكجارەكى، بەسەر ئەو بەندەيەدا زال بووە، كە لە رۆژى لەدايكبوونەوە لە ناخي ئەودا دەژيا. ھەرچەندە خوێنى ھەڵدێنا، بەڵام دڵي بەوە خۆش بوو، كە ئەم خوێنە، ھەر هیچ نهبیّ، خویّنی مروّقیّکی ئازاده. ههر له ههمان نامهی پیشوودا که بوّ هایوّ میتروڤانی ناردبوو، به شانازييهوه دهڵێت: " هيچ قهرزێكم لهسهر نيه و پيويستم به قهرزيش نيه، جاران خۆراكم (گۆشت و ئازووقه) به قەرز دەكرى، له دەفتەريكا له سەريان دەنووسىيم. بەلام ھەنووكە شتى وا ناكهم، به نهختى پارهى ههموو شتيّك دهدهم"

هه ڵبهته ئهم نامهیه جوّره گهشبینییه کی دهستکردی تیابوو، زیاتر به مهبهستی د ڵخوشکردنی مامی بوو له گوندی. گومان لهوه دا نهبوو که چیخوف شانازی بهو سهرکهوتنه مادیه وه دهکرد، که به په نخی شانی خوّی به دهستی هیّنابوو. ههموو ئاواتیّکی ئیّستای ئهوهبوو که دهسپو و ئابپوومه ندانه بری. چیخوّف، ههستی دهکرد، له دهرگایه کی چکوّله وه خوّی به دنیای ئهده بدا کردووه و شوّرهت و ناوبانگی که له نووسه رانی ئهده بیاتی پووسی وه که دوّستوی قسکی و تورگینیف و تولستوی، نایه لیّ به ئاسانی دهربکه ویّت... پاسته دوّستوی هسکی له سالی ۱۸۸۸دا و و و روای و تولستوی هه رچه نده هیّشتا له ژیاندا بوو و ، وای دهنواند که پشتی کردووه ته هونه و فهریکی پیّغه مبه ربازیه، به لام به رهه مهکانیان، هیّشتا لای ههموو خه لکی، له لووتکه دا بوون و به جوّری به سه رزه ینی خویّنه ردا زال بوون، که هیچ نووسه ربّی نه وه ی نوی زاتی نه ده کرد هه قرکییان بکات. چما که س هه بوو، ئه و پیشه نگ و سه رئاماده زه به لاحانه به و ئاسانیه تیّبیه ربّنی بیّ

چیخۆف، له سهرهتادا، نهدهویرا به خهیالیش بیر له و جوّره پرسیاره بکاتهوه. بهپهله و خیّراخیّرا دهینووسی تا وهعده بهخیلاف دهرنهچیّت، دهرفهتی ئهوهی نهبوو خوّی له قهرهی دوّن و مهسهله ئهخلاقی یان ئاینی یان کوّمهالیهتیه گهرمهکانی پوّژ بدات، هیچ پهیامیّکی بو خویّنهرهکانی نهبوو. ههموو خهمیّکی ئهوهبوو که سهرگهرمیان بکات یان کاریّکی وههابکات خهون بدینن. ئهوهبوو له نیّوان سالّانی ۱۸۸۰ – ۱۸۸۶دا، به جوّرهها ناوی خوازراوهوه، سی

سهد دهقی له گۆڤاره ساتیره جۆراوجۆرهکانی مۆسکۆ و پترسبورگدا بڵاوکردهوه. له نیّو ئهم ههموو تهنز و ساتیرانهدا، چهند چیرۆکیّکی وهکو: (کچهکهی ئالبیوون، مهرگی فهرمانبهریّك، قهلهو و لاواز، مهدالیا، نهشتهرگهری، قومقمۆکه، تاقیکردنهوهی بهرزبوونهوهی پله، ئیجرائاتی پیّویست) ههبوون که به راستی له باری سایکولوژی و تهنزهوانیهوه، ورد و پر له سهلیقهبوون و زوّر به دلّی لیکین خوّیشی بوون، کهچی بهریوهبهری (Oskolki)، ههر ههموو ئهم دمستنووسانهی پیّشوهخته سانسور دهکرد، و به کهیفی دلّی خوّی، به بی پرسی نووسهر، پهرهگراف و دهستهواژه، بقه و خهتهرهکانی لادهبرد. ئهوهتا له نامهیهکی بهرواری ۱۸۸٤/٤/۱دا بورجی بو چیخوّف، دهلیّت: "ئهو وهسفهی دهربارهی شهوی جهژنی پاك و خزمهتگوزارانی بورجی زهنگی کلیّسا کردووته، هیچ عهیبیّکی نیه، نیوهی یهکهمی ئهم چیروّکهم ناردووه بو پیت چنی، بهلام ههرشتیّك پهیوهندی به سروودخوانی و ویّردهوه، به سهرخوّشی و، جهژنه پیروّزهوه، به سهردانی یهکترهوه ههبوو، بمبووره ههموویم لابردووه."

ههر له ههمان نامهدا دهڵێت: "چیروٚکه کورتهکانت زوٚر جوان و ئهفسووناوین، بهڵام یهکێکیان ههیه دهترسم له سانسوٚر دهرنهچێت. به راستی ماوهیهکه سانسوٚر حهشرمان پێدهکات، خهریکه دهمان خنکێنێ."

هه نبهته لیکین راستی ده کرد، دوای ئه م سوو که هه وه نین ته ته نه و سانسو ره ی که له لایه ن به رپیوه به بری گرفاره که و ده کرا، ئه وسا سانسور چی فه رمی به خیو و قه نهمه شینه ئه ستووره که یه وه ناو نووسینه که ده که وت، به ئاره زووی خوی ده ستی تیوه رده دا. جه نابی پاسه وانی گیانی نیشتیمان په روه ری دیر و وشه ی نه ده بو زر ده سه لامه ترین رسته و وشه ی ساده و رووندا، بو هینمایه که ناماژه و کینایه یه که ده گه را که بونی دژایه تی ترار و سوپا و کنیسا و ئاین و ئاکاری خانه واده یی لیبیت. بویه زور چیون کی چیخوف، به رمقه ستی سانسور ده که و و ده سکاری ده کران، یان زور به ئاسانی ره فر ده کران. له گه ن ها تنه سه رته ختی ئه لکساندری سییه مدا، ئیدی پووسیا پینی نایه قوناغی سه ختگیری و به دگومانیه وه. له سایه ی ده سه نایمی ده سه نایم کونستانتین پوبیدونوستسفی سه روکی ئه نجوومه نی پیروزی کنیسادا، که شیره تکاری تایبه تی تزاریش بوو، ژیانی فیکری و روشنبیری و نات، ره و نه قی خوی له ده ست دا و هه رراو بوچوونیکی شه خسی به خرایکاری له قه نه م ددرا.

ویٚڕای ئهوهش، چیخوف، تهواو خوٚی دهگهل ئهم واقیعهدا گونجان بوو. تهبیعهتی خهلٚکانی یاخی نهبوو، زیاتر تهبیعهتی ئهو چاودیٚرهی ههبوو، که به گومانهوه و له ههمان کاتدا به میهر و سوّزهوه دهڕوانیٚته تهبعی بهشهران. بهبی ئهوهی به خوّ بزانیّ، به شیّوهیه کی خوٚرسك، لهم چیروٚکهوه دهچوو سهر ئهو چیروٚک و تابلوّیه کی گهورهی ژیانی پرووسیای ئهو پورژ و پورژگارهی، بهوپه پی وردی، خاکیانه و پاستگوّیانه، ویّنه دهکیٚشا. ئهوانهی که لهم تابلوّیه دا شان به شانی یهکدی دهبینران، ههر ههموویان، ئهو خهلکه ئاساییانه بوون، که نووسه ر، له شار و له گوندیدا، بهدهم ژیان و داب و نهریتی دزیّو و کیّویانهوه، لهناکاوا، تووشیان بووبوو و کهشفی کردبوون: جووتیارانی نهخویّندهوار و درنده خوو، ئاغا و خانانی بیّ ئیش و کار که به هوّی رزگاری

مسكينانهوه، نيمچه نابووت بووبوون، خويندكاراني ساويلكهي مهستي بيري گهوره، مامۆستايانى بيزار و بيتاقەت، يزيشكانى بى يەغبال، دوكاندارانى دۆش داماو بەسەر دەفتەرى حيساباتهوه، فهرمانبهرانی بهرتيل خور، يارهی باوی مسين. ههر يهكيك لهم بوونهوهرانه كه مايەي بەزەيى بوون، بە بەلايەكەوە، گيرۆدەبوون. چيخۆف، لەرنگەي زىجىرەيەك گۆشە و کینایهی روون و کورتهوه، ئه و راز و نهینییه پیشان بدات که لهودیوی ئه و روالهته تاریکانهیانهوه پهنهان بوو، پوچی ژیانی روزانهیانی وهکو خوی، بی هیچ لایهنگریهك به كورتی و به پوختی نیشان دهدا، نه کهسی تاوانبار دهکرد، نه داکوّکی له کهس دهکرد. حهقیقهتی وهکو خۆى، به هەموو كارەساتباريەكيەوە، فۆتۆگرافيانە وينه دەگرت و دەنواند. سەير ئەوەبوو لەم گەلەريە مەزنەدا، كە پربوو لە پۆرتريت و وينهى شەخسى، نووسەر قەت لە نيوان چيرۆكيك و چيرۆكێكى تردا خۆى دووبارە نەدەكردەوە. ھەگبەي بەھرە و زيرەكى ئەو لە بن نەدەھات. ليكين بهردهوام هانی دهدا: "دهبیّ زیاتر بنووسیّت." چیخوف، به گویّرهی تیّگهیشتنی خوّی له چیرۆك، بایەخى به فۆرم دەدا. بەلام بەرپوەبەرى (Oskolki) ھەمىشە گلەيى ئەوەي ليدەكرد "بۆچى به يێداچوونەوە و ياكنووسى چيرۆكەكانت، وەختى خۆت بە فيرۆ دەدەيت؟ كەس ئێستا شتى وا ناكات." بهڵام چيخۆف گوێي بهو گلهييانه نهدهدا، چيرۆك له دواي چيرۆك يتر بايهخي به فورم و شيواز دهدا، دهيويست خاوهني شيوازيكي ساده، سفت و خيرا و بي گري و گول بيت. شَيْوازيْك كه خويْنهر ههست به بووني نووسهر نهكات و نووسهر له بيربكات و تهنيا دهگهلّ كاراكتهر و قارهمانهكاندا بژى. به هيچ جۆرى حهزى نهدهكرد حوزورى خۆى له چيرۆكهكانيا دياربيّـت. لـه مانگى كانوونى يەكمى سالى ١٨٨١دا ژمارەيـەكى گۆڤارى (تەلـەگراف نوفوروسیسك) یی گهیی، که گوتاریکی درهخشانی دهربارهی کوچیروکهکهی ئهو (حیکایهتهکانی مليومين) تيابوو كه دهليّت: "ئهم چيروّكانه كورتن، خيّرا دهخويّنريّنهوه، جواني و رهوانيان، بزهيهكي خورسك دهخهنه سهر ليوان. تهنزيكي ديكنزانهيان تيايه: ييكهنين ئاميز و ههم خەمناكن. " گوتارەكە ناوى ئياگۆى لەسەر بوو. بەلام چيخۆف زۆر باش دەيزانى كە ئياگۆ، ناوى خوازراوی هاوریی کون و وهفاداری سهردهمی قوتابیهتی خوی، سرگینکویه. بویه ئهم وتارهی به هەند وەرنەگرت و تەنيا وەكو مجامەلەيەكى دۆستانە وەريگرت و بێهيچ ناخۆشيەك ئەوەي لە وتارەكەوە بۆ دەركەوت كە ھێشتا زۆرى ماوە بۆ سەركەوتنى ئەدەبى تەواو.

هەوەلىن سەركەوتن و هەوەلىن ناكامى

ئیقان، دوای ههولیّکی زور، توانی خوّی له قوسکرسنسکهوه بو موسکو نهقل بکات و ببی به بەريوەبەرى قوتابخانەيەكى سەرەتايى، كە مووچەكەى زياتر بوو. ھەرچەندە چيخوف، دەمى بوو بهو ئاواتهوه بوو که خانهوادهکهیان جاریکی دی له دهوری یهك خرببنهوه، به لام ئهم هاتنهوهیهی ئيڤان لايەنيٚكى نەريٚنيشى ھەبوو، ئەويش ئەوەبوو كە خانەوادەكەيان نەياندەتوانى چيتر لە پشووی هاویندا بچن بۆ ئەو خانووه گەورەيەی كە لە ڤوسكرسنسكدا بەدەست ئیڤانەوە بوو. بۆيە دەگەل ھاتنى ھاوينا و خۆشبوونى ھەوادا كەلكەللەي گوندى كەوتە سەر. ئيدى كورى دو کاندار و روز ژنامه وانی بچووك و تازه كوره، ئاره زووی گهشت و گهرانی ده كرد، ئهم گهشت و گەرانەيش لەو مولك و دەشتە بەرىنانەي رووسىيادا دەست دەكەوت، كە تورگىنىف و تولستوى لە بەرھەمەكانياندا وەسفيان كردبوو. ئەو ھاوينانەي كە لە دەوروبەرى مۆسىكۆ بەسەرى بردبوون، ئارەزووى ژيانى لادييان لەلا وروژاندبوو. ئەوەبوو ئەمجارە قيروسىياى ليكرد و ڤيلايەكى لە بابكينو بهكري گرت، ئهم ڤێلايه له دووري سي كيلوٚمهتري ڤوسكرسنسك بوو، موڵك و باخي خانهوادهی کیسلیوف بوو که مندالهکانیان قوتابی ئیڤانی برای بوون. جا بو ئهوهی پارهی ئهم ریسکه قومارئاسایه دابینبکات، ناچاربوو سهد روّبل له بهریوهبهریّتی گوْڤاری (سهعاتی زەنگدار) قەرزېكات. ئەوەبوو، لە ١٨٨٥/٥/٦دا مالباتى چيخۆف، جانتا و كارتۆن و كتيّب و رِوْژنامه و شووشه مرهبا و كروكاسه و له سهرووى ههموويانهوه سهماوهريكيان پيچايهوه، به باروبنهوه سواری دوو گالیسکه بوون، له جهرگهی شهوا، به بهر مالی کیسلیوفدا که له غورابی خەودا بوون، تێيەرين، لەديوى ئەو ديوى باخەكەدا، لەبەر ڤيلا چكولەكەدا، كە بۆ ھاوينى ئەوان دانرابوو، دابهزین. دەرگاكان كرابوونهوه، گلۆپهكان ههلكران، چیخوف سهرسام بوو. نامهیهكی بۆ مىخائىلى براى نارد: "ژوورەكان گەورەن، كەلوپەلى ناو قىلاكە لە يىويسىتى ئىمە زياترن. ههموو شتيّك جوان و بهدلّى خوّمانه، رهحهت، خوّش، جيّ شخارته، تهيلهكي جگهره، دوو دەستشۆر... مەگەر خوا بزانى ئەم ماله چييان بۆ ئامادە كردووين! هيچ شتيك نەماوە بۆيان دا نهنابين! ڤيلا و كۆشكێكى وەها له دەوروبەرى مۆسكۆدا هيچ نەكات پێنج سەد رۆبڵ دەكات... كه هاتى بهخوّت دەيبينى. هەركە چووينه ژوورەوە، من جانتاكانى خوّم بەتال كرد و دەستم بە نان خواردن كرد. پيكئ ڤۆدكايشم بەسبەراكرد و... تەسبەور ناكرى كيە ليە پەنجەرەكانبەوە دەروانيتە درەختە چرە سيبەرەكان و كەنارى رووبارەكە چ دىمەنيكى جوان و خۆشيان ھەيە... بولبولێك دەيخوێند، ئەما خوێندن، باوەرم بەگوێى خۆم نەدەكرد" (بروانە نامەى ١٠/٥/٥/١٠). چیخوف، روزی دواتر به جدی کهوته گهران به باخهکهدا، که کهوتبووه سهر رهخه نشیوهکهی روباری ئیستراوه:باخیکی گهوره و بهرینی وهکو باخهکانی ئینگلتهرا بوو، چرهدار و درهخت، يهكپارچه گول و گولزار، حهوزی ماسی... ئيدی خانهوادهی كيسليوف، دهگهل ههردوو كوره

گهورهکهیانا، ئالکساندرا (ساشا) و سیرگی دا، لهم بهههشته خوش و ئارامهدا ده ژیان. خاتو کیسلیوفا، خانمیکی چالاك و روح سووك بوو، حیکایهتی زوّر به نرخ و پر بههای بوّ مندالّان ده نووسی. مالهکهیان پربوو له خزمه تکارین گویّرایه ل و ئیشکهر، ههمیشه میوانیان هه بوو، یانی میوانیان لیّنه ده برا. ههر زیافه تیّك میوانی خوّی هه بوو، له وه ده چوو ئه مالّباته لیّبرابن، هه رچی سه روه ت و سامانیّکیان ماوه هه مووی خه رج بکه ن، هیچ خه میّکی ئاینده یان نه بیّت. چیخوف که له شانوّنامه ی باخی ئالوبالودا، باسی هه ره س و داروخانی دارایی و مولّکی خانه واده یه ده کات، مالّباتی ناقبری و هیاد دیّنیّته وه.

چیخوف، ههرچهنده لهوکاتهدا، زیاتر لهژیر کاریگهری و باندوری پهفتاری دوستانه و میواندوستی خانهخوییهکانیا بوو، ههرچهنده حهزی دهکرد، بهدریزایی پوژ بی ئیش و بیکار، بی خهم و خهیال بسوپیتهوه، بهلام دهبوا زور به جدی کاربکات، تا پارهی ئهم گهشت و سهیرانهیان له گوندی، دهربینی. بهیانی سهعات حهوت له خهو پادهبوو، له پشت کونه میزیکی مهکینهی خهیاتیهوه دادهنیشت و دهستی به کاری نووسین دهکرد. بهلام جووتیارانی دهوروبهر که بیستبوویان، پزیشکیک هاتووه بو بابکینو، زورجار بو نهخوشی دههاتن بو لای و، ناچار دهستی له کاری نووسین ههلدهگرت. له نامهیهکیا بو لیکین، دهلیّت: "نهخوشان سهرم چول ناکهن، ماندووم دهکهن. نهم هاوینه سهدانم لی معایهنه کردوون، و ههموو دهسکهوتی من یهك پربل بووه." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۸۵/۹/۱۶)

چیخوف، دوا نیوه پروان، ههم به قولاپ و ههم به سهبهته پراوه ماسی دهکرد، سهری له زوّری پراوه کهی خوّی سوپدهما. له نامهیه کی ۱۸۸۵/۰/۱۰ بو میخائیلی برای دهنیّت: "دویّنی ماسییه درکهیه کی گهوره که و تبووه یه کیّك لهم سهبهتانه وه، ئهم بهیانیه بیست و نو ماسی شهبوتمان ده رهیّنا... ئهمپوّ، بو فراڤین سوپی ماسی و ماسی برژاو و ماسی سوره وه کراومان ده بیّ." خاتو کیسیلوف زوّرجار ده گهنیا ده چووه پراوه ماسی، قولاپه کهی ههنده دایه ئاوه که وه، بهده م گرتنی داوه که وه، گهنگه شهی ئهده بیاتی ده گهن چیخوفدا ده کرد، که هه ستی کرد زوّر به تاسه وه گوی له قسه کانی ده گریّت، تا بیانکات به هه ویّنی چیرو که کانی، زوّر حیکایه تی ناو کوّنه گوّقارانی فهره نسی بوّ ده گیرایه وه.

بتهوڤنی لیدهدا، خاتو کیسلیوڤ گلوپهکانی دهکوژاندهوه، چیخوف به تاقی تهنیا، به تاریکی له بانیژهکه دادهنیشت، ههستی دهکرد، ئارامی و شادی دلّی پردهکات، که دوا نوّتهکان له جهرگهی شهوا ئاوا دهبوون، ههنگی، ههرکهسه کروکی بوّ مالّی خوّی دهرویشتهوه.

به چهند رۆژێك پاش ئهوهى گهييشتنه بابكينو، چيخوف ههواڵى زانى كه ئيسحاق ليڤيتانى نيگاركێشى هاوڕێى، له گوندێكى نزيكى ئهواندا، خۆى له كهوێلێك پهستاوه، مێشكى تێكچووه و لهگينه خۆى بكوژێت. يهكسهر چوو به شوێنيا، له كهوێڵهكهى دهرهێنا، بڕێك ئامۆژگارى كرد، له ژوورێكى ئهلاحهدهى ڤێلاكهدا جێى كردهوه. له ٩/٥/٥/٨دا له نامهيهكيا بۆ ليكين، دهڵێت: "ليڤيتانى بهسهزمان وهزعى خراپه، لهوهدهچى كهمێك تێك چووبێت، دهيويست خوى ههڵواسێت. هێناومه بۆ لاى خۆم، جێگهم داوهتى، پياسهى دهگهڵدا دهكهم... پێموايه خهريكه باشتر دهبىێ... تهبيعهت و سروشتهكهى دهوروبهرمان يهجگار جوانه، نه چاو و نه دل له تهمهشاى تێرنابێت..."

بهدهم پیاسهی دوورودریّری دوو قوّلی نیّو ئهم کیّلگه و باخ و باخاتهوه، لیقیتان، بهرهبهره مهیلی ژیانی لا زندوو دهبووهوه. چیخوفش، هاوری دهگهل ئهم نیگارکیّشهدا، به شیّوهیه کی وردتر سهرنجی ئهم دیمه نه سروشتیانه ی دهدا، بچوکترین گیا، بچوکترین گولاو، بچووکترین ساقه ته لاسکه گیا، ههستیان دههه ژاند، ههر ههموو ئهمانه ی له هزر و ههستی خوّیدا، وهکو گهنجی پر بهها، بهوپهری سهبر و حهوسه لهوه، عهمار دهکرد.

مخابن، لهو ماوهیهدا، شفای لیقیتان له هه لکشان و داکشاندا بوو، جاری وا هه بوو له لوتکهی شادمانی و گهشبینیهوه، دهکهوته ههلدیری تووشترین نائومیدی و رهشبینیهوه. ههرکه چاوی به كيژيّك كەوتبا، تەنانەت ئەگەر زۆر جوانيش نەبا، يەكسەر دەكەوتە داوى ئەشقيەوە و، دڵى خۆى بۆ دەكردەوە. بەلام بۆ رۆژى دوايى كە كچيكى دىكەى دىتبا، مەيلى دەدايە و ئەوەى يەكەمى لە بيردهكرد. به قرّه رهش و پر و لوولهكهيهوه، به كهپووه زلهكهيهوه، به چاوه پشكو ئاساكانيهوه، به بروّ ئەھرىمەنيەكانيەوە، ھىچ قۆزى و جوانيەكى تيا نەبوو، كەچى ژنان، تەنانەت ئەو ژنانەش که گلهپیان له بی به قاییه که شی ههبوو، دلبهندی دهبوون. له بابکینو، چاوبازی دهگهل ماریای خوشكى چيخوفدا دەكرد. ماريا تازه يني نابووه تەمەنى بيست و دوو ساليەوه، كچينكى زيتەل و رووخوش بوو، ئاویتهیه بوو له خهیالیهروهری و واقیعگهرایی، دهستی رهسم و نیگارکیشی ههبوو، له خانهی ماموستایانی رایقسکی کچان دهیخویند و خوی ئاماده دهکرد که ببیّت به ماموّستا. سهروسیمای خهمناکی لیقیتان و، بههرهمهندی له بواری رهسم و نیگاران، قسه ئاگرینه کانی، کاری له دل و دهروونی ئهم کیژه ده کرد: به قاره مانیکی رؤمانتیکی نه گبهت و سهر لێشـێواوى دەزانى كـه كـەوتبووە نـاو كۆمەڵگەيەكـەوە كـه لێـى نەدەگەيشـتن. بەيانيـەك كـه لـه باخه کانی بابکینو پیاسه ده کهن، به خوشی و ئارامی دهربارهی ههر شتیک قسان ده کهن، لیقیتان لهبهردهم ماریادا دیّته سهر چوّکان و سویّندی بوّ دهخوات که دلّبهستهی ئهو بووه و دهیهوی زهماوهندی دهگهل بکات. ماریا، دهیهشوکیّت، نازانی چ وهلّامیّکی بداتهوه، به غار بهرهو مال دهگهریّتهوه، خوّی به ژوورهکهی خوّیدا دهکات، به دریّرایی ئهو روّژه گریابوو، تهنانهت بوّ شیقش نه ها تبووه ده ریّ. هه نگی چیخوف ده چیّته ژووره که ی و نه ویش گریّی دلّی بوّ ده کاته وه به به ده مه هه نسب و گریانه وه و هری چیخوف و هری و هالی ده روونی خوّی بوّ ده گیّریِته وه. چیخوف، ئاقلّانه، ئاموّژگاری ده کات که به وردی بیر له مه سه له که بکاته وه. به خوشکه که گوت: "هه لبه ته ده توانی شووی پیبکه ی، به لام ئه وه بزانه که ژنانی ته مه ن بالزاکی ۱* به که لکی ئه و دین نه که کچولّانی وه کو توّ ماریا، به بی نه وه بزانی مه به سستی براکه ی له "ته مه ن بالزاکی" چیه، یه کسه ریی به وه ده بات که چیخوفی برای نیگه رانه له وه ی که ماریا چاره نووسی خوّی به چاره نووسی پیاویّکی ناجیّگیر و رازای وه کو لیقیتان به ستیّته وه. بوّیه لیّده بری نه م خوازگاره له کوّل خوّی بکاته وه. پاشان ده نووسیّت: "هیچ وه لامیّکی لیقیتانم نه دایه وه، یه ک دانه هه فته ی ته واو، په ست و غه مگین، به ده وروبه رما سوراوه ته وه، به لام من له مال و ته نانه ته ژووره که ی خوّی شمه ش مدریّ به مجوّره چیروّکی ناشقیّنیه که مان کوّتایی هات. به لام ویّرای نه مه ش تو کوّتایی ته مه نی کورتیشی، وه کو دوو هاوریّی باش و دلسور ماینه وه درور، ماریا چیخوف)

هاوین، بهرهبهره تیدهپهری، چیخوف زیاتر خهمی بی پارهیی بوو. پارهی پینهبوو قهرزهکانی بابکینوش بداتهوه، تهنانه کرینی گهرانهوهی خانهوادهکهیانی بو موسکو، پی نهبوو. ئیدی ناچار، کهوته داوای پاداشتی بهرههمه بلاوکراوهکانی، له بهریوهبهر و سهرنووسهری ئهو روزثامه و گوقارانه کی که بهرههمه محانیان بلاوکردبووهوه، دهستبهرداریان نهبوو، تا ههندی له پاداشتهکانیان بو نارد، ئهوهبوو به خاوخیزانهوه له کوتایی ئهیلولی ۱۸۸۵دا، بو موسکو گهرانهوه. ئیدی چیخوف، یهکسهر گهرایهوه سهر کاره دوولونهکهی خوی: نوژداری و ئهده به بهلام له کاتیکا که بهم شهقامه "خهمناك و دوزهخ ئاسایانهدا" دهسوورایهوه، بهردهوام خهونی به ئهفسوونی دیهاتیانهی بابکینووه دهبینی. له نامهیهکیا بو خاتو کیسلیوف دهلیت: "ئیستاش لهزهتی یاد و یادگاری راوه ماسی و قولاپ و پهت و سهبهتهی ماسی گرتن و کرمم، لهو دهشته سهوزهدا، لهبیر نهچووه و به رادهیه دهگهل یادگاریهکانی هاویندا دهژیم، کاتی بهیانیان له خهو راده به دوودلم که ئاخو ماسیم گرتووه یان نا" (بروانه نامهی بهرواری ۱ یان ۲/۸۱/۱۸۸۰۰)

ویٚڕای ئهمهش، مانهوهی هاوینی لهو بهههشتهدا، له رووی تهندروستیهوه هیچ یارمهتیهکی نهدا. دیسان کهوتهوه خویٚن ههڵهیٚنان. ماڵباتی چیخوف، پاش گهرانهوهیان به ماوهیهکی کهم، دیسان ماڵیان گواستهوه، ئهمجارهیان بو ئهودیوی روباری موسکوڤا، بو گهرهکیٚکی، وهکو چیخوف له نامهیهکیا بو لیکین، دهڵیّت: "گوندیاتی راستهقینه، پاك و خاویٚن، هیّدی و هیّمن، همرزان و... کهمیٚك فهراموٚش کراو." (بروانه نامهی ۱۸۸۰/۱۰/۱۸)

لیکین، کهمیّك پاش گهرانهوهی مالباتی چیخوف له هاوینه سهفهره کهیان و مال گواستنهوهیان، چیخوف، بق ماوهی دوو ههفته، له سهر حیساب و مهسره فی خوّی بق پترسبورگ دهعوه ت ده کات. چیخوف که هیشتا پایته ختی نهبینی بوو، ئهمهی به ههلیّکی باش زانی، چوو پانتوّل و پالتوّیه کی تازه ی کری، له ۱۸۸۰/۱۲/۱۰ سواری قیتار بوو بهرهو شاری تهم و مژ، شاری دهوله ترانی، و گهوره پیاوانی ئهده ب و مهلّبهند و مهکوّی نووسه رانی پیشهنگی روّژگار

(سالتیکوف – شچدرین، گریگوروڤیچ، لسکوف، ئوسپنسکی، پلشچیف) و شهبهنگی پوحی کلاسیکانی وهك: (پوشکین، گوگول، دوستویفسکی، و نکراسوف.)... چیخوف، له نیّو ئهو گالیسکهیهوه که له ویّستگهوه بو مالّی لیکینی دهبرد ، سهری هیّنابووه دهری و به تاسهوه دهیپروانیه شهقامه پان و دریّرهٔکانی شار، بینای جوانی به روکاری ئیتالیایی فستقی یان قاوه یی ئامال زهرد، سهرما و ریّك و پیّکی شار، بینای جوانی به روکاری ئیتالیایی فستقی یان قاوه یی مؤسکوی په نگاو رهنگی ئاشفته و گوندیانه بوو، که ئهو زوّری خوش دهویست. که گهییه ئهویّنده، نهیدهزانی ئه و چیروکانهی که خوی به "گالتهی مندالانی" ناودهبردن، لیّره پهواجیّکیان ههیه و خهریکه ناو و شوّرهتی نووسهریّکی پاستهقینهی بوّ پهیدا دهکهن. سهری له پیشوازی گهرمی ئهو نووسهرانه سوپمابوو که لیکین پیّی دهناساندن. له نامهیه کی پیشوازی گهرمی ئهو نووسهرانه سوپمابوو که لیکین پیّی دهناساندن. له نامهیهکی دهکردم. منیش لای خوّمهوه ههستم به تهریقی دهکرد که تا ئهو کاته بهوپه پی بی موبالاتی، بهرههمهکانم نووسیون، ئهگهر بمزانیبا بهمجوّره نووسینهکانم دهخویّننه وه، ههرگیز به گویّرهی بهرههمهکانم نووسیون، ئهگهر بمزانیبا بهمجوّره نووسینهکانم دهخویّننه وه، ههرگیز به گویّرهی داوا کاری نووسینم نهدهکرد." (بروانه نامهی ریّکهوتی ٤/٢٨٨د)

دوای دوو ههفته له نامهیهکیا بو بیبلین، که یهکیک بوو له نووسهران و سکرتیرانی نووسینی گوقاری (Oskolki) ده نیت: "جاران که نهمدهزانی خه نمی چیرو کهکانم ده خویننه و و داوه ریان دهرباره ده کهن، به و په پی گاسووده یی دهمنووسی، نووسین و بلینی (جوّره کولیچه یه که) خواردنم به لاوه وه کو یه که به بوو، به نام گیستا که دهنووسم، ده ترسم" (بروانه نامه ی ۱۸۸۵/۲۷۷)

چیخوف، له پترسبورگ، ئاشنایهتی دهگهل قوتبیکی گهورهی پورژنامهوانیدا به نیّوی ئالکسی سوڤورین، پهیداکرد، ئهم پیاوه دامهزریّنهرو بهریّوهبهری پورژنامهی "پورژگاری نویّ"بوو، که گهورهترین پورژنامهی ئه سهردهمه بود. دوای ئهوهی چیروّکی (پاوچی)ی چیخوّف دهخویّنیّتهوه، خوّ بهخوّ پیشنیازی ئهوه بو چیخوّف دهکات، که چیروّک بوّ پورژنامهکهی ئهو بنووسیّت و له بری ههر دیّریّک دوازده کوپیکی بوّ حیساب دهکات. ههلّبهته چیخوف، دلّی بهم پیشنیازه خوّش بوو، سهرچاوهیه کی دهرامهتی چهور بوو، ئهوهی زیاتر بوّ ئهم کارهی هاندا، ئهوهبوو که چیخوف له یهکهم بینینهوه سوڤورینی وهکو پیاویّکی پوشنبییر، چالاك و جدی، سهر پاست هاتبووه بهرچاو. پاسته ئهم پورژنامهوانه لایهنگری بی چهند و چوونی حکوومهت بوو، بویه لیبرالهکان به ههلپهرستیّکی بی ئامانیان دهزانی، بهلّام چیخوفیش به تهواوهتی خوّی بوی کردبووهوه و خوّی له سیاسهت، ههوا و ههوهسی سیاسی دوور دهگرت.

ههرکه بو موسکو گهرایهوه، خیرا کورته چیروکیکی به ناونیشانی "نوییژی مردوو" بو "روژگاری نوی" قری کرد و یهکسهر بلاوبووهوه. له ۱۸۸۲/۲/۲۱ سوپاسنامهیه بو سوڤورین دهنووسیت و دهلیّت: "سوپاس بو ئه ههلسهنگاندنه ستایش ئامیزهی که دهربارهی نووسینه کانم کردووتانه، ههلبهته به خوتان دهتوانن حوکم بدهن، که بایه خدانی مهر ئامیزهی کهسیکی کارامه و بهسهلیقه و بههرهداری وه کو ئیوه به بهرههمه کانم، چ کاریگهری و باندوریکی

ئیلهامبهخشی بهسهر بهرزهفری ئهدهبی منهوه ههیه، به راستی بایهخدانیّکی میهر ئامیّزه." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۸۲/۲/۲۱)

به لام ئهم جوش و خروشه فليڤانيهي چيخوف، زوو دامركايهوه، چونكه نهخوشي گرانه تا له شارا بلّاوبووهوه. ئيدى دكتوّران هيلاك و ماندوو به ههرچوارنكالدا، غاريان دهدا، ئيشكيان دهگرت، شهوان تهنيا يهك دوو سهعاتيك دهخهوتن. سهبارهت به چيخۆف، كه به خوّى نهخوّش و لهش بهباربوو، له ههموو كهسيّك يتر، له تووش بوون بهو نهخوّشيه دهترسا. له ١٨٨٦/٢/٢٨دا له نامه یه کیا بق بیلیبین ده لیّت: "گرانه تا، له موسکودا حه شر ده کات، موسکو سه رچاوه ی ئه م درمهيه. من زوّر لهم نهخوّشيه دهترسم، پيّموايه ئهگهر بمگريّت، ليّم نابيّتهوه، دهمكوژيّت. ئهگهری سیرایهت و بلّاوبوونهوهشی له ههموو شوینیک ههیه." تهنانهت ئهو کاتانهش که له معایهنهی نهخوشهکانی دهبووهوه و دهرفهتیکی کهمی یهیدا دهکرد و دهستی دهدایه کاغهز و قەلەم تا بنووسىيّت، بە زەحمەت تەركىزى بۆ دەكرا. قاتى سەرەوەى ئەو ئەيارتمانەى ئەوى تيا دەژيا، له لايەن خاوەن خوارنگەيەكەوە بە كرى گيرابوو، كە ئاھەنگى زەماوەند و ريورەسمى بۆنە و چلهی ماتهمینی و ئاههنگ و بۆنهی جیاوازی ههموو سهندیکاکانی تیا دهگیردرا، ئیدی دهنگی ده هوّل و زورنا و گورانی و تهقوهوری قاپ و دهفر و ئامانان و ههرا و زهنا نه دهبرایه وه. له نامەيەكيا بۆ بيليبن، بە بيزاريەوە گلەيى دەكات و دەليت: "حالى حازر، دەستەيەك سازڤان، بەسەر سەرمەوە، لە ئاھەنگىكى زەماوەندا، دەھۆل و زورنا دەكوتن، نازانم چ كەرگەلىك ژن دىنن و وهكو ئەسىپ سىي جرتەكى، جووتە دەوەشىينن." (بروانە نامەي ريكەوتى ٢/١٤ /١٨٨). ههروهها له ١١٨٨٦/٢/٢٠ له نامهيهكيا بو ليكين، دهليّت: "زوّر ماندووم، كاس و گيّر، سهرم دەسىورىت. شىوقەكەم زۆر قەرەبالغە، يەكپارچە ھەراو زەنايە، دەنگەدەنگ و مۆسىيقايە. ئەو عەيادەيەي كارى تيا دەكەم زۆر ساردە... نەخۆشىش بەردەوام دىن. " ويراى ئەم ھەموو ھەرا و ههنگامهیهش، لهپال، ئهو چیروکه ساده و ساکار و رهوان و تهنز ئامیزانهی که بو گوڤار و بلّاقْوْكانى دەنارد، زور شاكارى چيروْكقانى وەكو: (راوچى، تاوانبار، عەرىف پرىشبىڤ و تازیهباری) نووسی، که چیروکی تازیهباری بهسهرهاتی کابرایهکی پیری عهرهبانچی جهرگ سووتاوى كور مردوو دهگيريتهوه. ئهم پياوه بيهوده ههولدهدات، به گيرانهوهى مردنى كورهكهى بۆ ئەو ريبوارە يەك لە دواى يەكانەى كە دەگەليا سواردەبن، خەمى خۆى لە بيربكات، كە كەس گوێي لێناگرێت، ههنگێ له کاتێکا بهرهو تهويلهي ئهسيان دهروات، لهوێ روودهکاته ماينه پیرهکهی: "وای دابنی جوانوویهکت ههیه، تو دایکی ئهوی، دایکی ئهم جوانووه. وای دابنی ئهم جوانووه، له نكاوا دەمريّت... خەفەتى بۆ ناخۆيت؟" لەو ماوەيەدا كە كابراى عارەبانچى پير، بەسىەرھاتەكە بـۆ ئـەو حەيوانـە دەگێرێتـەوە: "ماينەكـە بـەدەم كاوێژكردنـەوە، گـوێ دەگرێـت و ھەناسىەى دەكا بەسىەر دەسىتوپلى خاوەنەكەيا" ھەرچەندە خوينىەرانى (Oskolki و، گۆڤارى سان – پترسبۆرگ و، رۆژگار نوێ) ئەم چىرۆكەيان زۆر بەدل بوو، بەلام چىخوف ھێشتا ھەر لە خۆى به گومان بوو ونەيدەزانى بۆچى سوڤورين، داواى ليدەكات كه واز له ناوه خوازراوەكهى بيّنيّ و به ناوى راستهقينهى خوّيهوه بهرههمهكاني بلّاوبكاتهوه. ههروهها كاتيّ كه بيليبين، تكاي لیکرد، که کو چیروکه تازهکهی (چیروکین ههمه پهنگ) که به نیازبوو بلّاوی بکاتهوه، به ناوی پاستهقینهی خوّیهوه بلّاوبکاتهوه، چیخوف له نامهیه کی پیّکهوتی ۱۸۸۲/۲/۱۶ که له "کهلهپوری ئهدهبیدا" بلّاوبووه تهوه، وهلّامی دهداتهوه و دهلیّت: "من ناو و شورهتی خانهوادهییم، به دکتوّریهکهمهوه ناوه، ئهو کارهی که تا مردن تهرکی ناکهم. بهلّام ئهدهبیات، زوو یان درهنگ ههر تهرک دهکهم... من له مهبهستی ئیّوه ناگهم، بوّچی دهبی خویّنهران ناوی چیخوفیان له چیخوفیان له چیخونتی پی خوشتر بیّ؟"

له راستیدا، چیخوّف که به تهبیعهت کهسیّکی شهرمن بوو، دوو دل بوو لهوهی که بهبی دهمامك رووبه رووی جهماوه ربینتهوه. وای خهیال دهکرد، ئهگه رناوی خوّی ئاشکرابکات، دهبی به نیشانهیه کی راسته و خوّ ههم بوّ جنیّوان و ههم بوّ ستایش. ئهمه جگه لهوهی که پیّی وابوو کاتی که ناوی خوّی راده نی و ئاشکرا دهکات، مانای وایه ناوی خانه واده و مالباته که شی راده نی ، ئایا ئه و مافهی هه بوو که کاری وابکات ؛ ئهمه جگه لهوهی خوّی گوته نی: "نوژداری کاریّکی جدیه و ئهده ب گهمهیه، ده بی به ناوونازناوی جیاوازه و ه، موماره سه بکریّن." (بروانه ههمان نامه ی پیشوو...)

به چهند ههفته یه پاش ئه وه ی بو بیلیبینی دووپات کرده وه که به ته مانییه بو ماوه یه کی زوّر له سهر شانوّی ئه دهبیات بمیّنیّته وه ، له سان — پترسبورگه وه نامه یه کی پیّگه یی، که خستیه گریان. گریگوروفیچی زوّر به ناوبانگ و زوّر به پیّز، که له سهردانه که ی پترسبوّرگیا، ته عاروق ده کمان کردبوو، له ستایشنامه یه کدا دلبه ندی خوّی به به رهه مه کانی ده رب پی بوو. هه مان گریگورفیچی که چل سال له وه وپیّش به نامه یه کی له وجوّره، مرّده ی له دایکبوونی بلیمه تی گریگورفیچی که چل سال له وه وپیّش به نامه یه کی له وجوّره، مرّده ی له دایکبوونی بلیمه تی دوستویفس کی پاگه یاند دوو. جا ئه م پیّش ینه یه بایه خیّکی گهوره ی، به ستایشنامه و هه نسه نامه و هه نسه ناوی خودا زوّر له و پیاوه زویربووه که به ناوی چیخونتی یه وه بناوبوونه وه تو به مال هنانی که به کارهیّنانی ناوی خوازراوی به پیویست ده زانی ... به نام من د ننیات ده که م که توّ به هره و توانایه کی ناوی خوازراوی به پیویست ده زانی ... به نام من د ننیات ده که م که توّ به هره و توانایه کی که ده ینیم، نه شه نه می نه مه ناوی و یازه که شه تو و پینج سال زیاتره، به نام که ده نامه و تنی بوسه و تازه که شف ده که م، که شتیّکی زندو و تازه که شف ده که م، گهزگه ز با ناده که م، ناگوریّت، بویه به هه دوو ده ستان، ده ستت ده کوش . "

به لام نه و نامه یه ی که دوعای خیری ماموستا و برا گهوره ی بو شایسته ترین میراتگری خوی له خوگر تبوو، له ناموژگاری د لسوزانه ش به ده رنه بوو: "ده سبه رداری نووسینی پهله ببه. من نازانم ده رامه تی داراییت چه نده و چونه. نه گهر که مه و باش نیه، برسیتی بکیشه، وه کو چون نیمه مانان له گهنجیتیدا کیشاومانه، باری سه رنج و تیبینی و نورینه کانت هه لگره بو کارین پوخته و ته واو، نه و کارانه ی که به پهله و به که ره تیک نایه نه نووسین، به لکو له هه ره تی جه زمه

ئامیّزی ئیلهامدا دیّته نووسین. یه کاری له و جوّره که به و نه نه سه و به و کوالیّتیانه بنووسریّت، له سه د کورتیله چیروٚکی، ته نانه ت پاک و پاکیزهی، په راگه ندهی سه ر لاپه په ی گوّقار و پوّژنامان، بایه خدارتره." هه روه ها گریگورفیج، هه ندی گله یی له هاو پی گه نجه کهی، له سه ر به کارهیّنانی هه ندی و شه و ده سته و اژه ی هه رزه کارانه و بیّپه رده و زوّر زه ق له چیرو که کانیا، ده کات. ئایا پیّویست به وه هه بوو که به ناوی واقیعگه راییه وه، باسی "پیّی پیس و نینو کی دریّژ و ناهه موار" یان "ناو کی نووسه روّکیّك؟" له کوّتاییدا زوّر پیّی له سه رئه وه داگر تبوو که کوّچیرو که تازه که یان "ناو کی نووسه روّکیّک؟" له کوّتاییدا زوّر پیّی له سه رئه وه داگر تبوو که کوّچیرو که تازه که کوّتایی "چیرو کیّن هه مه په ناوی پاسته قینه ی خوّیه وه، چیخوف با او با کوتایی و شانه کوّتایی به نامه که ی هیّنابوو: "من ئه م و شانه توه کو ماموّستا و ئاموّژگار بو نانووسم، به الکو به و په په ساده یی و دایا کی داله پیره که مه وه بوتی ده نووسم." (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۸/۳/۲۵)

چیخوف، ئهم نامه دریزهی، که نووسهری "ئهنتون گوریمیکا" و "گوند"ی نیمچه کلاسیکی بوّی نووسی بوو، یتر له ده جاران خویندهوه، ههستیکی غهریبی لا دروست بوو: ههستی کرد، که ئاواتيكى ديريني ئەو، كە ھەرگيز زاتى نەدەكرد باسى بكات، بە ئاشكرا ھاتووەتە دى. لەوە دهچوو گریگوروفیچ به و مهبهسته دهستی بو دریّن بکات و دهستی بگوشیّت، تا له و سنوورهی ئیدی یهکسهر و بهوپه پی پیزانی و خوشکینیهوه وهانامی ئهو نامهیهی دایهوه که داسوزانه پیکهی ئهوی دیاری کردبوو: "نامهکهتان، ئهی مرده بهخشی میهرهبان و ئازیز و له دلّا شیرین، وهكو چهخماخه ليِيدام. هينندهم پيخوش بوو، خهريك بوو له شاديا دهست به گرياني بكهم. ئيْستاش هەست دەكەم كارى لە ناخى ناخم كردووه، خودا ئارامى و ئاسوودەيى بە پيريتان ببه خشیّت، وه کو تو گهنجیّتی منت لاواندهوه! نه وشهیه ک شك دهبهم نه كرداری که شایستهی ئەوەبى سوپاسى تۆى پىبكەم... جا ئەگەر بە راستى بەھرەيەكم ھەبووبى كە شايستەي ريزگرتن بووبیّ، ئەوا لە بەردەم دڵـه ياكەكـەى تۆدا دان بەوەدا دەنـەم كـە تاكو ئێسـتا هـيچ رێزێكـى ئـەو بههرهیهم نهگرتووه و زوّر کهمتهرخهم بووم. ههستم دهکرد که سووکه بههرهیهکم ههیه، بهلّام وا راهاتبووم به ههندی نهگرم و بهبی بایه خی بزانم... سهدان برادهرم له مؤسکودا ههن، که بیست كەسيان نووسەرن، قەت بە بىرم نايەت تاقە يەكىكيان، منى خويندبىتەوە يان بە ھونەرمەندى زانيېم... له ماوهى ئەو يينج سالهدا كه لهبهر دهرگاى ئهم رۆژنامه و ئهو رۆژنامهدا، بهخۆرايى بەسەرم برد، چوومە سەر قەناعەتى ئەوان كە نووسىينەكانم لە رووى ئەدەبيەتەوە ھىچ نىن، بۆيە خووم بهوهوه گرت که به چاوی سووك بروانمه نووسینهکانم و به خهت خهتوکیی بی مانایان بزانم، ئەمە يەكەم ھۆ بوو. ھۆى دووەم ئەمەيە كە من يزيشكم و تا بينا قاقا لە نوژداريدا نقوم بووم. بيرم نايهت لهسهر هيچ چيروکيکم پتر له روژيک کارم کردبيت. چيروکي (راوچي) که ئەوەندە بەدلتە، وەختى نووسيومە كە چووبوومە مەلەوانى... ھەرچەندە نامەكەي تۆ چاوەروان نهکراو بوو. ببوره که ئهم بهراورده دهکهم، بهلّام کاریّکی ئهوتوّی له دلّ و دهروونم کرد، وهکو ئەوەي حاكميْك فەرمان دەربكات كە لە زەرفى بيست و چوار سەعاتدا شار بەجى بيلام. يانى لەير هەستم كرد ييويسته به زووترين كات، ئەو كەلەبەرە بەجى بيلم كە تيى كەوتووم." ئەوسا ئەومى

بۆ ڕۅون کردهوه، که ئه و چیرۆکه چاپ بووه و تازه زۆر درهنگه ناوی ڕاستهقینهی خۆی بخاته سهر، چونکه کهوتووهته بازاږهوه. ئهمه جگه لهوهی له کتیبهکه ڕازی نهبوو، ئهوهتا دهلیت: "کاریکی بی سهروبهره، هی سهردهمی خویندکاریمه، سانسورچیان و به پیوهبهرانی پوژنامانیش، په پوبالیان کردوون."، " ئهگهر زانیبام خهلکانیکی زور دهیخویننهه، یان کهسیکی وه کو ئیوه پهیگیری کارهکانم دهکات، به هیچ جوری پیگهی چاپ و بلاوبوونهوهی ئهم کتیبهم نهدهدا." به ههرحال سویندی خوارد که له ئیستا به دواوه، خوی لهو گومانه زوره دووربگریت و پشوههکانی هاوینانی بو کاری ناوازه و جدی تهرخان بکات و داوای له گریگورفیچ کرد که وینهیهکی خوی بو بنیریت و، بهم پستانه کوتایی به نامهکه هینا: "ههموو ئومیدیکم به ئایندهیه. ئیستا تهمهنم بیست و شهش ساله. لهگینه بتوانم شتیك به شتیك بکهم، همرچهنده کات بهخیرایی دهروات." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۸۸/۳/۲۸).

زۆر دڵی به نامهکهی گریگوروفیچ خوش بوو، پیشانی داك و باب و کهسوکارهکهی و دوّست و براده رهکانی دا، چهند پهرهگرافیکی لی کوپی کرد و بو هاپو میتروقانی نارد، کهچی ههولی دهدا وا بنوینی که زوّر دلّی بهم نامهیه خوش نییه . بهلّام ویّرای ئهمهش بهوپهری غروور و لهخوّبایی بوونهوه، ئهم پرووداوهی به بیلیبین پاگهیاند: "له ناکاوا، به شیّوهیه کی چاوه پروان نهکراو، وهکو ئهوهی دهستیّك له غهیبهوه هیّنابیّتی، نامهیه کم له گریگورفیچهوه پییّگهیی. خهتهکهی زوّر به زهحمه دهخویّنریّتهوه، ئیدی دهسخهتی پیرهمیّردیکه. پیرهمیّرد، داوام لیّدهکات شـتیکی سهنگین و بایه خدار بنووسم، دهستبهرداری نووسینی خیّرا و لامسهرلایی بیم. له نامهکهیدا، جهختی لهسهر ئهوه کردووه که بههره و توانایه کی پاستهقینهم ههیه... نامهیه کی گهرم و گوپ و پاستگویانه یه ههلّبه ته من زوّر خوشحالم، ههرچهنده پیموایه گریگورفیچ زیاد له پیّویست جلّهوی بورواری ۴۸۸۲/٤/۶).

خولیای ئەوەی لە سەرا بوو كە بۆ پایتەخت بگەریّتەوە، چونكە لەویّ خەلْكانیّكی زۆر بەریّن، باوەرپیان بە بلیمەتی و توانای ئەدەبی ئەو ھەبوو. بە ئەلكساندری برای دەلیّت: "من لەویّ دیاردەیهكی تەواو تازە و پەسندم." بەلّام وەكو ھەمیشە كیٚشهی بی پارەیی ھەبوو، پارەی سەفەرەكەی پی نەبوو، ئەمە جگەلەوەی كە كیٚشهی خویٚن ھەلٚهیٚنانەكەی سەری ھەلْدابووەوە و تەواو شپرزەی كردبوو. ھەرچەندە لە تەبیعەتی نەخۆشىيەكەی بە گومان بوو، بەلّام ئەم گومانداریهی پی خۆشتربوو لەوەی كە بە فەرمی بگاتە یەقین و لە نەخۆشیەكەی دلنیا ببیّت. ئەوەتا لە نامەیەكى كۆردبوو لەوەی كە بە فەرمی بگاتە یەقین و لە نەخۆشیەكەی دلنیا ببیّت. ئەوەتا لە نامەیەكى توولّی ھاوكارەكانم بكەم... لەپپ مەسەلەی ھەناسە تەنگیم لی دەدۆزنەوە!... ئەوەندەی من بزانم نەخۆشیەكە زیاتر پەیوەندی بە گەرووەوە ھەیە تا پەیوەندی بە سیپەلاكەوە ھەبیّ... تام لی نیه." ھەركە ھەسىتى بە باش بوون كرد، سواری قیتار بوو و سان پترسبورگ خۆت بگرە واھاتم.

دوو ههفتهی لهویدا، له ۲/۵/۲وه بو ۱۸۸۲/۵/۱۰، به خوشی و شادی، دهگهل دوست و برادهراندا، به هاونشینی دوستانه و بهویه پی رینز و حورمه ت و ستایشه وه بهسه ربرد.

گریگورفیچ و بیلیبین، به پراده یه کستایشیان ده کرد ده یانگه یانده ئاسمان. به لام سو قرین که سی چیرو کی سه که و تووی ئه م نووسه ره گه نجه ی له (پوژگاری نوی)دا بلاو کردبووه وه: (نویدژی مردوو، جادووباز و، ئاکافیا)، خوی به سه رپه رشتیارو داکو کیکاری ئه و، له دنیای ئه ده بیاتدا، ده زانی. سو قورین، پیاویکی قوشمه ی ده و له مه ند و ده ست پو بوو. چیخوف، به پیگه و ده سه لات کومه لایه تی نه وی ده زانی، به لام پیکه نینی به خونواند و خوهه لکی شانه کانی ده هات. ئه وه تا نامه یه کیا بو میخائیلی برای، ده لیت "پیشوازیه کی دو ستانه ی لیکردم، ته نانه ته ته وقه ی ده که کردم و گوتی: "به رده وام به گه نجو من لیت پازیم. به لام زوو زوو ها توچوی کلیسا بکه، قودگا مه خود و کوتی: "به رده و ام هات به ای که بونی قه رخانی له هه ناسه که م نه کرد، ئاو پی دایه و به ده نگی به رز گوتی: "ئه های کوپو!" ئیدی کوپیژگه یه که به غار هات. ده ستوری وه رگرت که چایم بو بینی نه کردان. پاشان چایم بو بینی نه کردان. پاشان جه نابی سو قورین، بولی که بوری دامی و گوتی: "ده بی پاشه که و تی به که یت ... ناگات له وه زعی خوت بیت" (بروانه نامه یه به رواری ۱۸۸۸/۱/۶)

ههر لهو نامهیهدا، دان بهوهدا دهنی که گیرودهی داوی جوانی یهکیک له کیژانی کارمهندی (روژگاری نوی) بووه، کیژیک که بهریرسی ناردنی یاداشتهکانی ئهم بووه و، حهزی کردووه بو جارى دووهم بيبينيّتهوه. ههڵبهته قهت ئهوهي نهدهشاردهوه كه له ئاستي ژناندا، لاوازبوو. به خوّی ده لیّت که دهسته خوشکهکانی ماریای خوشکی بوّ ئه و دهیانکرده "چهپکیّك له کیژانی جوان" پياو حەزيدەكرد بياندينى، بۆنيان بكات، قسەيان دەگەل بكات، تەنانەت ھەندىجار، بىرى لهوه دهکردهوه که پهکێکيان بخوازێ. له مانگي کانووني دووهمدا، وهکو ههميشه له رێگهي ماریای خوشکیهوه، تهعاروفی دهگهل کیژه جولهکهیهکی دهولهمهندا، به ناوی دونیا ئیفروس، کرد، پهکسهر دلبهندی جوانی و زیرهکی و زیتهلیهکهی بوو. شهویک که دهیگهیاندووه بو مالی خۆيان، له رێگادا بێ هيچ پێشهكييهك، داواى لێكرد كه شووى پێبكات. له نامهيهكيا بۆ ڤيكتور بيليبين، به شوخيهوه دهلينت: "خهريكه له تاو ههريسه خوّم له مهنجهلي داووم" دواي دوو ههفته، ههمان داوای له کیژی دووباره کردهوه، کیژی دوودل بوو. جوولهکه بوونهکهی تهگهره بوو، چونکه دهبوایه بو ئهوهی شوو به پیاویکی رووسی ئهرتهدوکسی مهزهب بکات، دەستبەردارى ئاينى خۆى بيت. زۆرى نەبرد كە بەينيان تيكچوو، ئيدى چيخوف، بۆي دەركەوت که ئهو کیژهی، که به دهزگیرانی خوّی دهزانی، کیژیّکی زوّر نهکلّوك و تونده تهبیعهت و شهرانیه. ئەوەتا كە لە نامەيەكى ١٨٨٦/٢/١، بۆ بىلىبىن، كە لە كەلەپورى ئەدەبىدا بلاوبووەتەوە، دهلْيْت: "له سهر ئهم مهسهلهيه كردوومانه به شهر، سبهيني ئاشت دهبينهوه، بهلّام له زهرفي يهك هه فته دا دیسان به شهر دیینه وه... له سهر ئه وهی که ئاین و مه زهب، ته گهرهی بق درووستكردووه، ههرچى قهلهم و وينهى سهرميزهكهم ههيه، ههمووى شكاند و دراند. ئهم ره فتاره رهنگدانه وهی خووته بیعه تی ئه وه... زور شرنده و دره، ئهگه ربشمخواستایه بیگومان دواي سالّي دوان دهبوايه تهلّاقي بدهم." دوای چوار ههفته، به تهواوهتی و بهیهکجاری پهیوهندی دهگهل نهم کیش، بی پهروا و شهراشویهدا بری و له نامهیهکیا بو بیلیبین، دهلیّت: "هیشتا بوخچهی نهکراوهم. وازم له دهنکهکهم هیّناوه، به گوتهیهکی دی نهو وازی له من هیّناوه. بهلّام هیّشتا دهمانچهم نهکریوه و نهکهوتوومهته نووسینهوهی پوّژانه یاداشتان." (بروانه نامهی به رواری ۱۸۸۲/۲/۱۶). دوای دو ههفته له نامهیهکی دیدا پیّی دهلّیت: "ئیدی باسی نهوت بو ناکهم. رهنگه ههق به تو بی که دهلیّی من هیّشتا وهختی ژن هیّنانم نیه... ههرچهنده من تهنیا سالیّك له تو بچووکترم، بهلّام کابرایهکی جیکلّدانه تهنگ و سهرشیّتم. ههندیّجار وا ههست دهکهم هیّشتا له قوتابخانهم، دهترسم ماموّستا بو دهرس ههلّم بستیّنی و دهرسهکهم لهبهر نهبی و نهیزانم... به ههرحال من هیّشتا مندالیّکی ههرزهکارم." (بروانه نامهی به رواری ۱۸۸۲/۳/۱۱).

ههرچهنده ژنی له مالهوه نهبوو، بهلام به تهنیاش نهبوو. چیخوف ههرچهنده له ژاوهژاو و ههرچهنده له ژاوهژاو و ههراو زهناو هاتووچو و قهرهبالغی ناو شوقهکهی بیزار و بهگلهیی بوو، بهلام به تهنیاش ههلی نهدهکرد و ههندینجار حهزی لهم قهرهباغی و جهنجالیه دوستانهیهی دهوروبهری خوی دهکرد. ئهوهتا له نامهیهکیا بو سوڤورین، دهلیّت: "بهبی قهرهبالغی و میوان ههلناکهم. نازانم بوچی کاتی به تهنیا دهبم دهترسم، وهکو ئهوه وام له بهلهمیکی شکاوی ناوهندی دهریاچهیهکی سامناکدا بم." (بروانه نامهی به رواری ۱۸۸۲/۸۹۸.)

ئهو هاوینه، دیسان هاتهوه بۆ بابکینو، چوو بۆ مالّی مالّباتی کیسلیوف و به لیقیتان و میوانه ههمیشهیی و زۆر و زهبهندهکانی ئهویّندهر شاوشکور بووهوه. به دلّ و به گیان بهشداری کۆپ و کۆپوونهوه و شهوبیّریه خۆشهکانی ئهوانی دهکرد، ئهو کۆپانهی که زۆربهی کات به خۆشی و پیّکهنین دهشکایهوه و کۆتایی دههات. ئهوهی لهم کۆپ و ئاههنگانهدا، نهشاز و ناساز بوو، سهرودلّی چیخۆق دهگرت، ئهو پیّشوازیه پۆژنامهوانیه بوو که له کۆچیرۆکه تازهکهی (چیرۆکیّن همهمهرهنگ) دهکرا. پهخنهگری پۆژنامهی "گالّته و گهپ" ئهم کۆچیرۆکهی به "وپیّنهی کابرایهکی شیّت" وهسف کردبوو، بهلّام پهخنهگری پۆژنامهی "پهیکی باکوور" نووسی بووی، کتیّبهکهی چیخونتی: "دیمهنیّکی تراجیدی خوکوژی بههرهیهکی گهنچ"مان نیشان دهدات. نووسهری چیروّکهکانیشی بهوه شوبهاندبوو که " لیموّیهکی گوشراوه و لهبهر تهویلهیهکدا فری دراوه و چیروّکهکانیشی بهوه شوبهاندبوو که " لیموّیهکی گوشراوه و لهبهر تهویلهیهکدا فری دراوه و خهریکه دهرزیّ" ههرچهنده ئهم جوّره چرنوّکانه، چهند مانگیك لهمه پیشتر کاریان له چیخوف نهدوگرد، بهلّام حالّی حازر ئازاریان دهدا. به تایبهتی که دهیزانی خهلکانی وهکو گریگورفیچ و سوقورین دلبهندی بهرههمهکانین و ستایشی دهکهن، بوّیه به کهمترین ئیراد و پهخنهی خهلّکی دهپهشرکا و، له بهردهم ئهواندا خوّی به تهریق و شهرمهزار دهزانی. بیگومان ئازاری مایهسیری و دوپهشوکا و، له بهردهم ئهواندا خوّی به تهریق و شهرمهزار دهزانی. بیگومان ئازاری مایهسیری و دان یهشهی به ترف، هیّندهی دی ههستیار و کهم حهوسهلهیان کردبوو. ئیدی له ههوهلّی مانگی دان یهشهی به ترف، هیّندهی دی ههستیار و کهم حهوسهلهیان کردبوو. ئیدی له ههوهلّی مانگی

ههر که بۆ مۆسکۆ گهرایهوه، جاریکی دی مالی گواستهوه، ئهمجارهیان شوقهی بهکری نهگرت. بهلکو مالیکی سهربهخوی له شهقامی ساردو قایا — کودرنسکایای نزیکی ناوهندی موسکو بهکری گرت. ئهم خانووه، خانوویه کی دوو نهومی سووربوو، دوو بانیژهی چکولهی ههبوو،

چیخوّف گوتهنی خانووه کهیان وه کو کومه دیه کی چه کمه جه دار لیّکر دبوو. کریّی سالّانه ی ئه م خانووه شهش سه د و په نجا پوبل بوو، چیخوف پاره ی نه بوو، بو ئه وه ی قیستیّکی کریّیه که ی بدات که له توانای چیخوّفدا نه بوو هه م سه عاته که ی لای خاوه نانی "جبل التقوی" خسته بارمته وه و هه م بریّك پاره ی له لیکین قه رز کرد.

پیشتر ههرگیز له شوینی واباش و واخوش نه ژیابوو. ژووری کارکردنه کهی خوی، که ههر لهویش. نه خوشه کانی دهبینی، له نهومی خواره وه بوو، ههروه ها ژووری نووستنه کهی خوی و ژووره کهی میخائیل و ژووری کاره که و ناشیه زه کهش له قاتی خواره وه بوون. دایکی و خوشکه کهی له قاتی یه که ما ده ژیان که هوّلی میوان و ژووری نان خواردن و پیانویه کی به کری و ئهستیلیکشی تیابوو. کومه لیک وینه و پهسمی ده گمه ن و پهفه ی به دیواره کانه و هه لواسی بوون و پهفه کاتی پوپودو گلوی براده ری مردبوو بوی به جیهیشتبوو*. (*- له سالی ۱۹۵۶ دا نه م خانوه کرا به موزه خانه ی چیخوف.)

ويداي ههموو ئهم ئاسوودهييه تازهيه، دايكي چيخوف كه به هوى هه لكشاني تهمهن و ييربوونهوه، به تهواوهتي دلّي ناسك بووبووهوه و له بچووكترين شت دهرهنجا و، ههر خوته و بۆلەي بوو، خەمى ئايندەي بوو و گلەيى ئەوەي دەكرد كە سەركەوتنى ئانتون، بووەتە مايەي ئەوە كە لەو، يانى لە دايكى دوور بكەويتەوە. بەدەم خوتە و بۆلەوە، بيزارى خۆى بۆ ميوانان دەردەبىرى و دەيگوت: "وا ھەست دەكەم ئانتون، ئىدى ھى من نىيه!" بە ھەز و خۆزياى ئەو باشترین و شایستهترین کاری ئانتون ههم بو خوی و ههم بو مالباتهکهیان ئهوهبوو که کیری بازرگانیکی دەولەمەند بیننی که هەموویان بحەسینهوه. باوکیان، که له جییهکی دی ده ژیا و بهلام زوو زوو بۆ مال دەھاتەوە، تەواو گۆرابوو، زۆر لە جاران نەرم و نیان تر بوو، زۆر بە سەركەوتن و ناوبانگى كورەكەي، ئانتون، دەنازى. دلبەندى ئانتون بوو، ھەرچەندە پابەندى ئاين نەبوو، بەلام ههولّی دهدا چاویوّشی لیّبکات و لهو رووهوه گلهیی لیّنهکات. بهلّام گواستنهوهی خانهوادهی چیخوف بۆ شوینه تازهکهیان، چیخوف گوتهنی، بۆ کومهدییه چهکمهجهدارهکه، عادهتی میوانیه روه ری پر هه را و هه نگامه ی له لا نه گورین. هه موو شه و پّك دنیایه ك میوانی هه مه جوّر له دەورى چیخوف، که نهیدهتوانی دەرگا له رووی کهس دابخات، خردهبوونهوه. ئهو میوانانه نيگاركێشي گەنجى، دۆسىتى نيكولاو ليڤيتان، رۆژنامەنووسىي عەوداڵي بابەت، خەڵكانى گومناو به خوّ و دەستنووسيانەوە، و نووسەريّن به توانايان تيابوو. چەپكە كيـژانى شوخيان تيابوو كە ماريا دەعوەتى دەكردن. ئەنجام ھەر ھەموو ئەمانە بەدەم ھەراو زەناوە لە دەورى پىرە سەماوەر خردهبوونهوه و له کهش و ههوایهکی پر جوش و خروشدا، دهکهوتنه گهنگهشه و مشت و مر و ههر كهسه و قسهى خوى دەكرد. شهويك، له يهكيك لهم كورانهدا كه نووسهرى ناسراو، قلاديمير كورولينكو، له نووسينهكاني چيخوف پرسى، چيخوف، له وهااما گوتى، ئهمانه ههر ههمووى بو سهرگهرمی و خو خافلاندنه. ههنگی پینی گوت: "دهتهوی بزانی چون چیروکهکانم دهنووسم؟ ئاوها." چاوێکی به سهر مێزهکهدا گێڔا و چاوی به تهپڵهکه سیغارێك کهوت، تهپڵهکهکهی هه لْكُرت و له به ردهم كورولينكوّدا داينا و گوتى: "سبهينيّ ئهمه دهبيّت به چيروّكيّك! به ناوى

(تەيلەك).". ياشان كورولينكو له ياداشتەكانى خۆيدا دەنووسىيّت: "له يىر چاوەكانى بە شادى كرانهوه، وهك بلَّنِي كوّمهلِّيك ويّنهي تاريك، بهسهر تهيلهكهكهدا كهوتنه تهراتيِّن و هيّشتا به تهواوهتی شیّوه و فوّرمی خوّیان وهرنهگرتبوو، بهلّام له حالّی چیّبوونیّکی تهنز ئامیّزدا بوون... که ئیستا ئهو گفتوگۆیهم بیردهکهویتهوه و ئهو هۆله چکۆلهیه دینمهوه بهرچاوی خوم که دایکه پیرهکهی چیخوف، به دیار سهماوهرهکهوه دانیشتبوو و ئیدارهی دهدا، که زهردهخهنهی خوشك و براكاني چيخوف و ئهو كهش و ههوا خيزانيه يهكگرتووه دينمهوه بهرچاو كه ههموو له دهوري گەنجىكى جوانى بەھرەمەندا دانىشتبوون، گەنجىك كە بەوپەرى گەشبىنى دەيروانيە بوون و ئاينده، وا ههست دهكهم كه ئهو سهردهمه، خوشترين سهردهمي قهدهر و چارهنووسي مالباتي چیخوف بـووه." (بروانـه یاداشـتهکانی کورولینکـۆ). زۆربـهی کـات، گهنگهشـهی نیّـوان هونهرمهندهکان، بینهوهی هیچ یهیوهندیهکیان ییکهوه ههبی، تا حهوت نیوهشهو دریژهی دهکیشا و له نزیکی بهرهبهیاندا، به گورانی و فشقیات و نوکته و ییکهنین کوتایی دههات. شهویک، له یه کیّک لهم کوّر و کوّبوونه وه خوّشانه دا، نووسه ری پیر، گریگوروفیچ، بالابه رز، شیك و به ویقار، به لاجانگین خوّلهمیشی شینباوهوه ئامادهبوو. ئه گهنجانهی که لهوی کوّبووبوونهوه، هـەوەڵجار، كـﻪ چـاويان بـﻪم يەيكـﻪرەي مەڵبەنـدى خواوەنـدانى ئـﻪدەب كـﻪوت، دەسـتەونەزەر، بهریزهوه، کروکپ له بهردهمیا وهستان، به لام زوری نهبرد، که گهرانهوه سهر به زم و شادی خۆيان. هەنگى گريگوروفيچ-ش بەگەليان كەوت و بەجۆرى كەوتە جۆش و خرۆش كە بە ئاشكرا تۆلازى دەگەل كچاندا دەكرد. كاتى كە بۆ سان-پترسبۆرگ گەرابووەوە، بۆ ژنەكەى سـوٚڤۆرينى گێڕابـووەوه و گوتبـووى: "خوزيا دەتزانى له ماڵى چيخوفدا چ دەگـوزەرى گيانه! ههموو شهویّك بهزم و شادییه! بهزم و شادی نهگالته!"

چیخوف، هەندیّجار که دەی بیست نیکولای برای مەست و کەلەلا له مەیخانەیەکدا كەوتووه، ناچار دەبوو بۆ ماڵی بیّنیّتەوه. نیکولا لهو سەروبەندەدا مەیخۆریّکی ئالووده بوو، نیگارکیٚشی تەرك کردبوو، قری شانه نەدەکرد، بەرەللا دەسوپایەوه، له دووی ئەم سۆزانی و ئەو سۆزانی بوو. بەلام ئانتون، دەستبەرداری نەدەبوو، بەردەوام هەولّی دەدا بیهیننیّتەوه سەر پیکا و ئامۆرگاری دەکرد، لی نیکولا گویّی نەدەدایه. ئیدی چیخوف له نامەیهکیا بۆی دەنووسیّت: "دلنیابه که من وەکو برا و برادەریّکی نزیك لیّت دەگەم به دل و گیان هاوخهم و هاوسوزی توّم، "دلنیابه که من وەکو برا و برادەریّکی نزیك لیّت دەگەم به دل و گیان هاوخهم و هاوسوزی توّم، ناخوش کردووه، بەخشندەیت، دلاوا و بی فیزیت، دووریت له هەر خوّپەرستیهك، پاستگویت... بەخششیکی ئاسمانیت پیّدراوه که به خهدکانی دی نەدراوه، ئەویش بەهرەمەندییه. ئەم بەھرەمەندییه، ئەم بە هرەداریه، دەتخاته سەرووی ملیوّنان کەسەوه." تکای له براکهی دەکرد که پهمرەمەندییه، ئەم بە هرەداریه، دەتخاته سەرووی ملیوّنان کەسەوه." تکای له براکهی دەکرد که پیرزی ئەم بەھرەیه بگریّت، بیپاریّزیّت و خوّی بو تەرخان بکات و "تەمەلی و میّبازی و ئاشقیّنی پیراستەقینه "ناتوانن به جل و بەرگی دەرەوه بخەون و بەبی موبالاتی بپواننه درزی دیواریّکی پپراستەقینه "ناتوانن به جل و بەرگی دەرەوه بخەون و بەبی موبالاتی بپواننه درزی دیواریّکی پپراستەقینه "ناتوانن به جل و بەرگی دەرەوه بخەون و بەبی موبالاتی بپواننه درزی دیواریّکی پپراستەقینه "ناتوانن به جل و بەرگی دەرەوه بخەون و بەبی موبالاتی بپواننه درزی دیواریّکی پپراستەقینه "ناتوانن به جل و بەرگی دەرەوه بخەون و بەبی موبالاتی بپواننه درزی دیواریّکی پپراستەقینه پیشکان. و هەوای گەن ھەلمۇرش و بەسەر ئەرزی بەلغهماویدا پینبکەن. یان لەسەر تەباخیّکی

نهوتی دوکهڵاوی خواردن بو خو چیبکهن. ئهوپه پی ههوڵدهدهن که غهریزهی سیکسی خو پام بکهن و ئاستیکی مروّقانی بهرزی پیببهخشن. ته نیا هاوخه وی و سیکسی حه یوانی له ئافره تدا نابینن، به لکو به و چاوه لیّیان ده پوانن که سهرچاوهی ناسکی، جوانی، سوّزی مروّقانی و دایکایه تین، نه که سهرچاوهی سوّزانیه ت و ته پداویّنی. هونه رمه ندان له هه موو بونه یه کا، قوّدکا ناخونه و هه رواز، به ده م بوّن کردنه و هو به هه رکون و که له به دریّکا ناکه ن. (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۸/۳).

به کورتیهکهی، مهبهستی چیخوف، لهم ههموو ههول و کوششه ئهوهبوو که براکهی، خوّی گوتهنی بکات به "پیاویّکی پیاوانه". ئهم نامهیهی که بوّ نیکولای نووسی بوو و ئومیّدیّکی ئهوتوّی نهبوو که بتوانی به و نامهیه بهیّنیّتهوه تایم، له راستیدا رهنگدانهوهی بیروباوه ری ئهخلاقی بوو. له تهمهنی بیست و شهش سالیدا، به ئاشکرا کهسیّکی رهواقی ریّباز بوو: باوه ری به نهفس پیّتی و خود کوّنتروّل کردن و، ئابروومهندی و میانرهوی له ههموو شتیّکدا ههبوو. لهو روانگهیهوه زوّر له خوّی دهکرد که زوّر نهخواته وه، جگهره کهم بکیشیّت. رژیمی دهکرد و زیاتر شیرهمهنی دهخوارد تا قهله و نهبیّت و کیشی زیاد نهکات. پیّی وابوو، کار باشترین فاکته ره بو نهوه ی هونه رمهند له ههر زیّده روّییه بیاریّزیّت و دووربخاته وه.

هەرچەندە چیخوف، هیچ ئومیدیکی بەوە نەبوو كە نیكولای بەد مەست بەگویی بكات و بيّتهوه تايم، بهلّام هيّشتا ئوميّدي بهوه ههبوو كه ئهلكساندر له خهوى مهرگ ئاسا، بيّدار بكاتهوه. ئەوەى راستى بى، ئەلكساندر خەرىك بوو ئاقل دەبوو و بەرەو ئەوە دەچوو، براكەى گوتهنی، که "ببی به پیاویکی پیاوانه". حالی حازر له سان پترسبورگ ده ژیا، ئانتونی برای دوای ههوڵێکی زور وهکو پهيامنێر و ڕاستکهرهوه، له "ڕوٚژگاری نویٚ"دا دايمهزراندبوو. له پاڵ ئەوەشىدا، لەوينىدەر، لىه پايتىەختا، جۆرە نوينەرايەتىيىەكى چىخۆفىشى دەكىرد، پاداشىتى نووسینه کانی، له گوقار و روزنامه کانی ئهوینده ر بو وه رده گرت، پهیام و نامه کانی، ده گهیاندنه سەرنووسىەران و ھاوكاران و دۆسىتەكانى، يەيگىرى فرۆشىي كتيبەكانى دەكىرد. ھەلبەتە ھەم ستایشی ئانتونی برا بچووکی دهکرد و ههم بهغیلیشی ییدهبرد. ههلبهته به خویشی، ناوبه ناو خوی له نووسین دهدا، چیخوف به ئاموژگاریهکانی خوی، که ئهویش له ئاموژگاریهکانی گریگورفیچهوه، هه نی هینجابوون، یارمهتی دهدا و دهیگوت: "بیکه به خاتری خوا کهمیّك ریّزی بههرهی خوّت بگره! کاتی که میشکت کارناکات، دهست بو قهلهم مهبه... که نووسیت ناگات له ههر دێڔێکت بیّ، شتی بیّ سهر و بهر مهخه سهریهك." (بروانه نامهی رێکهوتی <math>7/2/1(هەروەها لە ھەندى تەكنىكى نووسىينىش ئاگادارى دەكرد: " لە وەسىفى تەبىعەتدا، دەبى شتە وردهکان به جۆری بدهیته دهم یهکهوه و ئاویّته و مۆنتاجیان بکهیت، که دوای خویّندنهوه، کاتیّ چاو دەنوقيننين، وەكو تابلۆيەك بيتە بەرچاومان... نابى بوارى سايكولوژيش فەرامۆش بكەيت، خواوهند له شتى سواو و پواو و كليشهيى بتياريزت. باشترين شت ئهوهيه خوت له شیکردنه وهی باری دهروونی قارهمانه کان بیاریزیت، چونکه ئهم شتانه دا دهبی له کار و كرده وه كانياندا، رهنگ بده نه و هه ل بهينجرين. " (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸٦/۳/۱۰). هونهری چیخوف ههر ههمووی لهو ئامۆژگاریانهدا چپبووبووهوه. ویپای ئهوهش ههمیشه بو ههمان برای دووپات دهکردهوه، که تا سهر له سهر نووسین بهردهوام نابیّت و ئهوهتا له نامهیهکیا دهلّیّت: "جگه له نوژداری که هاوسهری شهرعیمه، ماشقهیهکیشم ههیه که ئهدهبه، بهلّام باسی ئهمه ناکهم، چونکه ئهوانهی له ناشهرعیهتدا دهژین، له ناشهرعیهتدا دهمرن" (بپوانه نامهی بهرواری ۱۸۸۲/۱/۱۷) ئهلههقی ئهم " ماشقه ناشهرعیه" لهزهتیکی پتری پیدهخشی له (هاوسهره شهرعیهکهی). ئیدی چیخوف شوّرهتی تهواوی پهیداکرد. بهخوّی دهیگیپیتهوه که چوّن ههندی کهس له خورانگهکاندا "ئاماژهیان بوّ دهکرد". له نامهیهکیا بوّ خاتو کیسلیوفا، بهوه دهنازیّت که بوّ یهکهمجار له ژیانیا، له یهکیّك له خوارنگه به ناوبانگ و پپ مشتهریهکاندا، خوّراکی سهده فی خواردووه و دهلیّت: "خوّش نهبوو! خوّ ئهگهر شهرابی سپی و ترشی دهگهل نهبوایه، پیاو دلّی لیتیّك ههددههات." (بروانه نامهی پیّکهوتی ۱۹۸۸/۱/۱۲)

له ئاخر و ئۆخرى مانگى ئەيلولى ١٨٨٦دا مارياى خوشكى دەگەل خۆيدا بۆ سان-پترسبۆرگ برد، تا هەم پايتەخت بدينى و هەم ناوبانگ و شۆرەتى براكەى بژنەوى. ئەمجارەش پادەى پۆشوازى هەوادارانى لە تەسەور بەدەر بوو. لە نامەيەكيا بۆ خاتو كيسليوڤا، سويندى بۆ دەخوات كە ئەو ھەموو ستايشەى پيناخۆشە و دەليّت: "بەداخەوە، سەد حەيف و مخابن! من لە پترسبورگدا شۆرەت و ناوبانگيكى زياد له پيويستم پەيداكردووه، كەچى كورولينكۆ، ئەو نووسەرە گەورەيە، ناويكى ئەوتۆى نيه، زۆربەى سەرنووسەرەكان نايناسىن، ھەموو شار، سەرانسەرى پترسبۆرگ ورينەكانى من دەخويننەوه... پەنگە ئەمە مايەى شانازى بى، بەللە ئاسيو بە ھەستيارى ئەدەبىم دەگەيەنى، بە پاستى من بەزەيىم بەو جەماوەرەدا دىتەوە كە تولەيەكى پەروەردەى پەراويزى ئەدەب دەبىنى و بەدەوريا دىن، كەچى ناتوانى فىلانى ئەو مەيدانە بدينى، بۆيە قەناعەتى تەواوم ھەيە ھەركە دەستم دايە كارى جدى، تاقە كەسىنىك لام بەلادا ناكاتەوه." (بروانە نامەى بە روارى ١٢٧ك/١٨٨١).

ههر ههموو بلّاڤۆكهكان، له ناكاوا كهوتنه بايهخدان به چيخونتى. پهخنهگرى به ناوبانگ ئوبولنسكى له گۆڤارى (سهرمايهى رووس)دا وتاريّكى دەربارهى چيخوف بلّاوكرهوه، كه پيْگهيهكى ئهدهبى بالّاتر له پيْگهى كورولينكوى پى دا. چيخوف به ماوهيهكى كهم پاش گهرانهوهى بۆ مۆسكۆ، نامهيهكى له ئهلكساندرى برايهوه پيْگهيى، باسى ئهوه دەكات كه خهلّكى به چ ريّز و ستايشيّكهوه باسى دەكهن، دەليّت: " خهلّكى به جۆرى لاى من باست دەكهن، وهكو ئهوهى قهناعهتى تهواويان كردبيّت كه تـۆ مهشخهليّكى خـوايى و ئاسمانيت تيايه، يانى چاوهروانى شتيّكت ليّدهكهن كه به خۆشيان به دروستى نازانن چيه."

چیخوف، کاتی که سهرهتای ئازاری سائی ۱۸۸۷دا بیستی که ئهلکساندر تووشی گرانهتا بووه، یهکسهر چوو بو سان-پترسبورگ. تاقه سهلوای نیو قیتاری، خویندنهوهی "ئانای ئازیز و نازدار"= ئانا کارنینا بوو. که گهییه جیّ، سهیری کرد ئهلکساندر عهلهمی نیه. چیخوف، لهمبارهیهوه نامهیهك بو خاتو کیسلیوقا دهنووسیّت و دهنیّت: "له ساتیّکی بیّتاقهتیدا، ههستی به نهخوشی کردووه، ترساوه و دهم و دهست بروسکهی بو من ناردووه." (بروانه نامهی

ریّکهوتی ۲۰/۳/۳۱۰) به لام ژنه کهی به راستی تووش بووبوو. ئیدی چیخوف فریای ده کهوی باشترین ده رمانی ده کات و چاك ده بیّته وه. گرانه تا، له پترسبوّرگدا بلاوبووبووه وه، شار کپوکپ، شهقامه کان چولا و هوّل بوو، نه خوشخانه کان پربوون له نه خوش. خه لکی تازیه بار بوون و هه ماته مگیّران بوون لیّره و لهوی، به شهقامه کانا، جه نده کی ئازیزانیان به پی ده کرد. چیخوف، ماته مگیّران بوون لیّره و لهوی، به شهقامه کانا، جه نده کی ئازیزانیان به پی ده کرد. چیخوف، چووه دیده نی گریگورفیچ که ئهویش نه خوّش بوو. پیره میّر ما چی کرد، له هه میّزی گرت و به سه دریا گریا، به جوّری هه لچوو که سوو که جه لته یه کی دل لیّی دا و خه ریك بوو بیکوژیّت. تاقه تروسکهی ئه م سه فه ره تاریك و خه مناکه ی چیخوف، ئه و گفتووگویه بوو که چیخوف له گه لا سو قوریندا کردبووی، که له سه عات نوّی شه وه وه تا یه کی به ره به یانی خایاند بوو و، به وه شکابووه و که "پوژگاری نویّ" کوّ چیوکی کی بو بلاو بکاته وه و پیشه کی سی سه د پوبلی دابویه، هه قی ئه و چیو کانه ی که قه رار بوو دواتر بو بلاو کراوه ی نافیری قریّ بکات.

دیاره چیخوف، که مودهتیّك بوو کهلّکهلّهی سهفهری باشووری کهوتبووه سهر و یارهی نهبوو، بهم دەست يێشكەرىيە چاوەروان نەكراوە زۆر خۆشحال بوو. ھەركە گەرايەوە بۆ مۆسكۆ، بەدەم يەسىيو و ھەلامەتەوە كەوتە رايى كردنى كارەكانى، چەند دەقىكى بەيەلە نووسىى: (گرانەتا، غەمگىنى ژيان، و نهيننى) ناونىشانى شازدە چىرۆكى، لەو چىرۆكانەى كە حەزى دەكرد لە كۆچىرۆكەكەيدا ھەبن، كىرد بە لسىتىك و دەستنووسىەكەي بۆ سىوقورىن ئارد. بە ھەسىتىكى ئالۆزەوە كەسىوكارەكەي ليرە بەجى ھيشت و بە يادى رۆژگارى منداليەوە بەرەو تاگانروگ وهریکهوت. دیتنی شار و زاگهی خوی، دوای ههشت سال دووری و دابران ئهزموونیکی ههم خوّش وههم خامناك بوو. چونكه دهگهل جم و جول و چالاكى و چهلهنگى و زندوويهتى موسكو و سان-پترسبۆرگدا راهاتبوو، هەسىتى دەكرد خەلكى ئيرە زۆر خاون، تەمەلن، بە زۆر خۆيان بكيش دەكەن، لە كەش و ھەوايەكى زۆر قورسترا دەۋىن. لە تۆ وايە لە سەدەيەكى دىدا دەۋىن، جگه له سووکه به رژهوهندی مادی، هیچ خهم و خولیایهکی تریان نیه. ههرچهنده میوانداریه گەرم و گورەكەي ھايۆ ميتروڤانى زۆر يێخۆش بوو، بەڵام چەنەبازى ئامۆژنى تەحەمول نەدەكرد، هەروەها چەيەلى كارەكەرەكان، بۆنى ناخۆشى ئاوى حەمامەكەيان، بچووكى تەختە خەوەكە و ئەو كۆنە لىفە يەمەييەى كە يىلى دەنووست بىزاريان دەكرد. خواردنە ناخۇش و قورسىەكەيان بە مهعیدهی نهدهکهوت، تووشی سکچوون بوو، دهبوا شهوی ههستی و بهیهله خوی بگهیهنیته ئابخانه، (كه زوّر دوور بوو و له تهنيشت ئاغهلهكهوه بوو) كه زوّرجار دزان لهو يهناو يهسارانهدا خۆيان مات دەدا و چوون بۆ ئەوى "له ژەهرخواردن خەتەرتر بوو". " به رۆژ و به شەو بۆ ئەوى غار دەدەم، به راستى بەشەو عەزابىكە لەو گۆرە: تارىكى، با، تەقوھورى دەرگا كە زۆر بەزەحمەت دەكريتەوە، ھەنگاونانى كويرانە لەو تاريكستانەدا، بيدەنگى ترسىناك، نەبوونى رۆژنامانى كۆن"... له سهرى دەروات و دەلىت: " لەگەنى مىن تىكىردن، مەگەر بە خەو بېينرايە، لە سهرانسهری تاگانروکدا تهنیا دوو کهس شتی وایان له ژوورهوه ههبوو: جهنابی فهرمانرهوای شار و ئالفراكي (كابرايـهكي يوناني دهولهمهندي تاگانروك بـوو). ئـهواني دي هـهر هـهموو نا چاربوون پان میزهکه بکهن به خوّدا پان بیّنه دهریّ و بوّ میزکردنیّ بگهنه ئهویهری دنیا."

چیخوف، جگه له سکچوونهکهی، بهدهست ههوی بۆری ههناسه و ئاوسانی دهماری لاقی چهپ و، مایهسیریشهوه دهی نالاند. چیخوف، کاتی به پۆژهوه دهچووه دهری، له ههر کوچه و کۆلانیک، له ههر گوشه و کهناریک، له ههر جاده و شهقامیک تووشی خهنکانی ئاشنا و ناسیاو دهبوو، بۆ مانی خوی دهعوه تیان دهکرد و ئیدی به پرسیاران دایان دهگرتهوه و ماندوویان دهکرد. جا چونکه چوونهکهی بو ئهوینده ر پیکهوتی پوژانی جهژنی پاك بوو، چوو بو کلیسا و له پیورهسمی ئاینیدا بهشداری کرد، له میانهی بونی بخورد و ههنگیرسانی مومانهوه، پوژانی تائی مندائی خوی، که له تیپی سروودخوانی کلیسادا بوو، وهبیر هاتهوه. ههرچهنده ههموو شتیکی تاگانروک ئهزیهتی دهدا، دهی پهنجاند، دهی توراند و له تاگانروکی دوور دهخستهوه و تاگانروک ئهزیه هی ویپای ئهوهش حهزی نهیدهزانی به چ ئهقنیکهوه ملی بو ئهم سهفهره دژوار و دریژه دابوو، کهچی ویپای ئهوهش حهزی نهدهکرد، بهرلهوهی جاریکی دی تیر به چاوانی دهشتی ستیپ بدینی، بو موسکو بگهرینتهوه.

به ههرحال، ستیپ، بهلای کهمهوه تووشی نائومیدی نهدهکرد. ئهم دهشته پان و بهرینه، تا چاو بربکات سهورهان و میرگوزاره، له ژیر ئاسمانیکی تاحهزکهی فراوان و مهنگدا، بی خهم و خهیال پراکشابوو، مهگهر جارجار واشهیه مهنگی ئاسمانه کهی بشاه قاندایه، ئهم دیمه نه ههستیکی ئاویته له شادی و خهمینی پیده بخشی، گیانی دهفری بهرز دهفری، لی جهسته پییا نهده گهیی. به شداری زهماوه ندیکی دوو پوژهی خانهواده یه کی قوزاقی کرد، ئیدی ده هول و زورنا، موزیقا و هه لپه پهرکی، کوپ و مهجلیسی خواردنه وهی برایانه ههر مهپرسه. له نامهیه کی بهرواری ۱۸۸۸۷/۶/۲۰ بو ماریای خوشکی، له وباره یه و ده لیت: "ئهوه نده مهست بووم، ئهوه نده خهیال بووم که شووشه کانم لی بووبوون به کیژان و کچه کانم لی بووبوون به شووشه." بووك و زاوا، به به رچاوی ئهوه وه، هینده به ئاو و تاو یه کدیان پادهمووسی، له تو وایه، هیچ پوژ و سبهینیه کی تریان له پیش نیه و به و په په یامهزر قیی دهمولیویان به ماچ و مووچ سپاردبوو. "تهمه شای ئه و ماچانه، تامی ترینی زور شیرینی دهخولیانی شوخ و شهنگی و مکووچ سپاردبوو. دهکرد، هینده ی دی لاق یهشه کهمی زیاد ده کرد." کیژه گوندیانی شوخ و شهنگ، وه کو میشی ده کرد، هینده ی دی لاق یهشه کهمی زیاد ده کرد." کیژه گوندیانی شوخ و شهنگ، وه کو میشی عیشوه بوو، به غهمزه وه، ناو به ناو به باوه شینه کهی ده دیگیشا به بازووی چیخوفدا و به عیشوه بوو، به غهمزه وه، ناو به ناو به باوه شینه کهی ده دیکیشا به بازووی چیخوفدا و به شخیه و پی ده گوت: "که لاد پیت!"

چیخوف، به میوانی له مالّی کرافیتسوف لایدا، که کاتی خوّی، به گهنجی، دهرسی تایبهتی به (پیوتهر)ی کوپیان گوتبووهوه، ئهوی ی دیتبوو. لیّرهش ههر نارهحهت بوو، خواردنی بریتی بوو له سبوپی سیر، دهیانبرد بو ناههنگی پاو که له پاستیدا پاو نهبوو، قهسابخانه بوو، یانی به میوانداریه دیّهاتیانهیه زوّر خوّشحال نهبوو، ئهوهی قهرهبووی ئهم ناپهحهتیهی بو دهکردهوه و دلّی خوّش دهکرد، نزیکی دهشت و میّرگی ئه فسووناوی ستیّپ بوو لیّیانهوه. چیخوّف، له مالّی کرافتسوفهوه، بهرهو دیّری کیّوانی پیروّز، که له پهخی روباری دونتس بوو کهوته پیّ. که پازده ههزار زیاره تچی ها تبوونه ناههنگ و جهژنی یادی قهدیس نیکولا. چیخوف، له دیّرهکهدا شویّنیّکی بو مانهوه پهیداکرد: دوّشهکیّکی تهنگ له ژووریّکی پووتا. له پیّ پیّوانی گشتی،

ریورهسمی هه نگرتنی خاچ، به سهرانسه ری ره خی روباره که دا، به شداری کرد. باقی کاته که ی به ته ماشاکردنی هاتوچو (که زوربه ی هه ره زوربان پیره ژن بوون) و گوینگرتن له نوین و نزای زیاره تچیانه وه به سه ربرد. له نامه یه کیا بو خوشکه که ی اله و باره یه وه ده نیت: "باوه پرم نه ده کرد نه مه مه مه و پیره ژنه له دنیا دا هه بن، ده نا له میز بوو میشکی خوم داغان کردبوو." (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۷/۳/۱۱). له گه پانه وه دا، له تاگانرو که لایدا، پشوویه کی کورتی دا و هه نگی سواری قیتار بوو و به ره و موسکو به پینکه وت. هه نبه ته سواری فارگونی نمره سی بوو، چونکه پاره ی له ته واوبووندا بوو. له نامه یه کیا بو لیکین ده نیت: "جوره ها تیبینی و سه رنج و که ره سته و ده ستمایه م لا کوبووه ته وه ، په شیمان نیم له وه ی که مانگ و نیوینکم به م سه فه ره وه کوشتووه ..." (بروانه نامه ی تاقه شتی ناخوش نه وه یه که ده گه مه وه مؤسکو و تاقه کوبیکینکم پی نه ماوه ... " (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۷/۳/۱۶).

یه پوژ له موسکو مایه وه و ئه وسا به په له بو بابکینو پویی، که گهییه ئه وینده و، نه و خوشی و جوانی و ئاوه دانیه ی سالانی پیشووی تیا نه بینی. گهرمکردنی خانووه که خراب بوو، هه واکه ی ناخوش بوو. چیخوف، پوژ به پوژ حالی خراتر ده بوو. له ۱۱۸۸۷/۹/۱۱ له نامه یه کا بو لیکین، ده نیخوشی ده نیزه به پوژ به پوژ حالی خراتر ده بوو اله ۱۱۸۸۷/۹/۱۱ له نامه یه کاییکه کویر بووه ته و دهیی کردووه. سی دانه هه فته یه زور بیتاقه و په ست و غه مگینم. له مال ناچمه ده ری، ده ستم و شکی کردووه. سی دانه هه فته یه زور بیتاقه و په ست و غه مگینم. له مال ناچمه ده ری، ده ستم ته و قه ناه نای ناچمه ده ری، ده ستم ده روونی ئه و تودام که ده ستم ناچیته هیچ کاریک. تاقه و شه یه کم بو نایه ت. " دوای دو و پوژ، له نامه یه کی دیدا، ئه م حاله ی خوی بو خاتو کیسلیو قاشه رح ده کات و ده لیت: "هیچ بیریکی تازه می کونه کانیش له میشکمدا لوولیان خواردووه و تیک ئالاون، ده لیک تازه که ی زاه له ناوه و تیک کالون، ده لیک تازه که ی زاه له ناوه و تیک کالون، ده لیک تازه که ی زاه له ناوه و تیک کالون، ده لیک تازه که ی زاه له ناوه و تیک کارون که تازه که ی زاه له ناوه و تیک کالون، ده نووسه رین به له به ناوه و تیک کارون که که ده ریاره ی خه که که ده ریاره ی خو کی به ده و تا به هروا به هره و تین که و خوا یا کاره ی و هدار به پوچی نووسه و به خوه یا که مه مانای پاسته قینه ی که و نووسینه به نام ه کونه یا که ده داریان که مانای پاسته قینه ی که و نووسینه به نام ه کونه کاری که که نه ده باش ده فرونش کی دو سینه به داریان که دو دایا کاراه ی و هدار به پوچی که که نو به نوسینه به نام ه کاری که کونه که کونه کاری کارونی که دو دایا کاراه ی و هدار به پوچی کی که که ند، باش ده فرو شری گ

ئهم بی ئومیدیه، دهربارهی بیهودهیی ههموو دلخوشیهکانی دنیا، له نامهیهکی پاریشیا، بو ههموو ههمان خاتوو کیسلیوفا دووباره بووهتهوه و دهلیّت: "ژیان چیروٚکیّکی کریّت و پیسه، بو ههموو کهسیّک ههروایه. که به جدی بیری لیّدهکهمهوه، ههستدهکهم ئهوانهی که له مردن دهترسن، خهلکانیّکی نالوژیکین، ئهوهندهی من له ژیان گهیشتووم، جگه له قیّزهونی، دژایهتی، ترس، ململانی و سووکی و چروکی پهیا پهی، هیچی تری تیا نیه... ئیمه لهوپهری پوتیندا دهژین، کهسی شادمان نابینین." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۸۲/۹/۲۹).

پاشان کهوته بیری ئهوهی که له ریدگهی نووسینهوه، ئهم بی ئومیدی و رهشبینییه له خوّی بتارینی. بوّچی ئهم حالهته دهروونیهی خوّی نه کات به تیمه و بابهتی شانونامهیه ک خوّ لهمیّر دورونیه ک خوّی نه کات به تیمه و بابه و بابه تیمه و

بوو سهودای شانونامه ی له سهرابوو. خو کورشی به پیوه به ری شانویی کورش، به هاری پابردوو، دوو چهلان داوای لیکردبوو دهقیکی بو بنووسیت. ههلبه ته چیخوف له ههوه له وه نه داوا و پیشنیازه ی به ههند نه گرتبوو و تهنانه ت له نامه یه کیا بو خاتو کیسلیوقا، گوتبووی: "ههلبه ته شانونامه نانووسم، چم داوه له شانو و جهماوه ری شانود... عهمریان نهمینی." (بروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۷/۹/۱۳)

كەچى زۆر بەخيرايى بى گويدان بە ھىچ كۆسىپ و تەگەرەيەك ئىشى لەسەر ئەم كارە كىرد. دواى سى هەفتە بە يگۆڤى رۆماننووسى راگەياند: "شانۆنامەكەم ئامادەيە." پاشان لە نامەيەكيا به ئەلكساندرى براى دەڵى كە ئەو كارەى زۆر بە ئاسانى و بەخىدايى لەبەر رۆپى و بە جوانى كۆتايى هات: "شانۆ نامەكەم، بينئەومى هيچ بيرۆكە و تەسەوريكى روونم دەربارەي ھەبيّت، تهواوکرد. دوای ئهوهی چهند گفتوگۆپهکم لهو بارهپهوه دهگهل کورش دا کرد. چووم نووستم، بيرم له بابهته که کرده وه و پهکسه ر دهستم به نووسيني کرد... له زمرفي دوو ههفته دا تهواوم کرد، نا ده رۆژ، چونکه له میانهی ئهو دوو ههفتهیهدا، رۆژ ههبوو کارم له سهری نهدهکرد یان خهریکی نووسینی شتی دی دهبووم. هه لبه ته من ناتوانم ستایشی شانونامه کهم بکهم. به لام ییموایه زور كورته. به دڵى خەڵكى دەبينت. كورش زۆرى بەدڵه، دەڵيت له رووى تەكنىكى دراميەوە هىچ كەم و كورييهكى تيّدا نيه. كه ئهمه خوّى له خوّيدا نيشانهى دروستى خويّندنهوهى منه بوّ بابهتهكه. راسته بونیاد و پلۆتەكەي ھەندى ئالۆزە، بەلام گەوجانە و بی تام نیه. ھەر پەردەيەكى بە ھەمان شيوه كۆتايى پى دينم كه له چيرۆكەكانما پەيرەوى دەكەم. پەردەكان زۆر بە ھيمنى و ئارامى دەرۆن، بەلام لە كۆتايىدا، تەمەشاقانان تووشى شۆك دەكەم. ھەموو تواناى خۆم لە چەند بهشیکی گرینگ و بههیزدا چرکردووهتهوه. بهلام ئهو پردانهی ئهم دیمهنانه پیکهوه دهبهستن، هیچ مانایهکیان نیه، دلگیر نین، سست و لهقن. ویرای ههموو ئهمهش دلم پیی خوشه، چونکه ئەگەر تەنانەت شانۆنامەيەكى خراپيش بيت، ئەوا نموونەيەكم داھيناوە كە بايەخى ئەدەبى خوّی ههیه و دهور و روّلی وام تیا داهیّناوه مهگهر ئهکتهری وهکو داڤیدیوڤ دهرهقهتی بیّن و بتوانن بهرجهستهی بکهن و ههموو توانایه کی خویانی تیا بخهنه کار. " (بروانه نامهی بهرواری $.(1 \lambda \lambda V/1 \cdot /1 Y - 1 \cdot$

شانونامهی ناقبری، شانونامهی (ئیقانوف) بوو. دیاره کهسیهتی ئیقانوق، که هاوناوی شانونامهکهیه، یانی شانونامهکه به ناوی ئهوهوه ناونراوه، هیمایه بو نیگهرانی و دهستهپاچهیی پوشنبیران، له ههنبهر سیاسهتی سهرکوتکارانهی حکومهت و ههرهس و داروخانی بار و رهوشی کومهلایهتی له رووسیادا. ئهم قارهمانه نهرینییه، که ناتوانی خهونه جوانهکانی بینیته دی و دهگهلا واقیع و پیویستیهکانی واقیعدا بیان گونجینی ههست به جوره گوناحیک دهکات، نائومیدی و وره روخان، وهکو موریانه تینی دهدهن. ئهم پیاوه قارهمانیکی نهرینیه، کهوتووهته داوی دنیایهک کهنکههی مروقانی، نه گوی به مولکه زورهکهی دهدات و نه به سارهی هاوسهری که زور نهخوشه (ساره، بن جووه، چووهته سهر مهزهبی ئهرتهدوکسی رووسی و ناوی گوریوه بو ئاننا یتروقنا) له گوندی، کیره دراوسیکهیان که ساشای ناوه، حهزی لیدهکات و، بی چهند و

چوون دنی بو دهکاته و ئهوهی پیدهنیت. ساشا، بیگویدان، به هیچ قسه و قسهلوکیک، وا تهسهور دهکات، دهتوانی ئه و پیاوه له گیژاوی ئه و خهمینیه دهربینی که تیی کهوتووه. ئیقانو شه دهکه و یت و بیل که و بیل که و تی که و بیاوه له گیژاوی کی ده دات بی په رستی. به ده م ئاخ هه نیشانه و ده نیست: "شهو و پوژ ههست به عه زابی ویژدان ده که م. خوم زور به گونا حبار ده زانم، به نام نازانم چ گونا حیکم کردووه؟" ئه نجام ئاننا پترو شنای هاوسه ری ده مریت. به نام دوای ماوه یه که م، ئه م بیوه پیاوه لاجانگ سپییه، ده گه ن ساشای ناسکه کچو نه دا زهماوه ند ده کات. به نام کاتی دکتور لقوف، نه پوژی زهماوه نده که یا و به به رچاوی خه نکییه وه سووکایه تی پی ده کات و نه عه نه یک ده دوی و به گهماری ناوده بات، یه کسه ر نه گواستنه و می ساشا ژیوان ده بی تنه و هونه که خووه ده نی و خوی ده کوژیت.

له میانهی بونیاد و تانوپۆی میلودرامی ئهم شانۆنامهیهوه، سی جوره ته هاتووهته بهرجهستهکردن. ته بعی ئیقانوق که ته بعیکی نه کلوک و ناسازه چ ده گهل خوی و چ ده گهل دنیادا. ته بعی ساشای مندالکار، که شایی ئه وهی به خو دیت، که گوایه ده توانی به زه بری ئه شقی خوی ئه م پیاوه له و زهلکاوه ده ربینی که تینی که و تووه. ته بعی دکتور لقوق، که پزیشکیکی گهنجی ئه بپرومه ند و سه ر راسته، به لام کابرایه کی کورتبینه و پینی وایه کیشه کانی ئیقانوف، چاره سه رده کات، به لام له راستیدا ئالوزی ده کات.

ئیدی ئهم شانونامهیه بهپیچهوانهی شانونامهی (بلاتونوف)هوه، که شانونامهیهکی یهکجار تهنز ئامیّز بوو، شانونامهیهکی تهواو تهقلیدی و پیالیستیه و لهسه بناغهی تهکنیکی پووبه پووبوونهوهی تهبیعهتان هه لچنراوه. له کاتیّکا، له کاره شانوّییهکانی دواتری چیخوفدا، شهقل و موّرکی شانوّی ئوتموسفیر زال دهبیّت، ههمووشتیّك ناپاستهوخوّ و، کپ و کپ و، هیّما ئامیّزه. بهلام لهم شانوّنامهیهدا، "ئیقانوف"، پهنگهکان توّخ و زهقن، ههلویستهکان پاستهوخوّ و بی پهردهن، وردهواله بی بایهخهکانی ژیان، له بهردهم گوّپانکاریه دیارهکاندا خوّ ناگرن. پهگهزی زال زممان نیه، بهلکو کهسیهتی ئیقانوقه، که جوّره هاملیّتیّکی پووسیه، که گیروّدهی داوی خهونهکانی خوّیه همیشهییهکانی خوّی.

گومان لهوهدا نیه که چیخوف، سیفهتی میبازانهی ئهم قارهمانهی، له براکانی خویهوه، واتا له ئهلکساندر و نیکولاوه ههنینجاوه. به ام ههندی خهسلهت و سیفهتی خویشی تیا بهرجهسته کردووه. هه ابی ئهوهش له بیر بکهین که ئهم شانونامهیه له کاتیکا نووسراوه، که چیخوف بهخوی له جوره قهرانیکی خهمینی و دانهنگیدا ده ژیا. ههندی له قسه و گفتوگوکانی قارهمانه کهی گوزارشت بوون له بیزاری و بیتاقهتی خوی. به ام چیخوف، به رادهیه پابهندی کهرامه و خوشه ویستی کار بوو، که ههرگیز له کوتاییدا، ملی بو نائومیدی نهدهدا. جوره میره قانیه کی تایبهتی دهرهه ق به (ئیقانوف) ههبوو، میهره بانیه کی خزمانه. یانی به ئاشکرا دهیویست خه الکی ئهم مروقه شرو شهپریوه، ئهم پیاوه داروخاوه، ئهم به شهره بی که الکهیان خوشبوی و هاوسوزی ده گه از بکه نی نامهه که اله نامهه کیا، به سوقورین ده ایت الهگه و ئیقانوف،

لهم شانونامهیهدا، وهکو پیاویکی ههله و ههرزه و بیکهلك دهرکهوتبا و دکتور وهکو پیاویکی گهوره و کهس نهیزانیبا بوچی ساره و ساشا ئیقانوقیان خوشدهویست، ههنگی شانونامهکهم، هیچ داهینانیکی تیا بهدی نهدهکرا." (بروانه نامهی بهرواری ۳۰/ک۱/۱۸۸۷). ئیدی چیخوف، به دوور و دریژی ئهوه بو سوقورین باسدهکات که بوچی ئیقانوقی کلول و نائومید، شایستهی ههر هاوسوزی و چاوپوشیهکه، بوچی لقوف، چاکهکاریکی گهوجه و ناتوانی له ئیقانوف تیبگات، بوچی ساشا، به خهیالی ئهوهی که دهتوانی به زهبری ئهشقی خوی، ئیقانوف، له همرهس و فهوتان رزگار بکات، ئاشقی دهبی و ئهم کارهی بهلاوه کاریکی پیروزه.

پاش ئەوەى شانۆنامەكە، لە كۆرێكى گشتىدا خوێنرايەوە، كورش بى چەند و چوون قەبووڵى كرد. ئىدى چىخوف كەوتە حىسابى دەرامەتى خۆى لە شانۆنامەكە، ئەگەر وەكو قەرار بوو، لە سەدا ھەشتى فرۆشى بلىتەكانى پى درابا، ماناى وابوو ھەشت ھەزار ڕۆبڵى وەردەگرت. ئىدى بە خۆشى ئەو دەرامەتەوە، بە سەعاتان گەنگەشەى دەرھێنان و دەورەكانى دەگەل داڤىدوڧدا، كە قەرار بوو ئەو دەورى قارەمانى سەرەكى ببينى، دەكرد. جا بۆ رىكلام و بانگەشەش، داواى لە ئەلكساندرى براى كرد كە لە بلاوكراوەى "ڕۆژگارى نوىّ"دا، لە لاپەرەى شانۆدا ئەم ئاگاداريە بلاوبكاتەوە: "ئا.ب.چىخوڧ شانۆنامەيەكى كۆمىدى چوار پەردەى نووسىيوە بە ناونىشانى رئىڤانوڧ) كە لە كۆرێكى ئەدەبىدا، لە مۆسكۆ خوێندراوەتەوە، زۆر بە دلى گوێگران بووە. (ئىڤانوڧ) كە لە كۆرێكى ئەدەبىدا، لە مۆسكۆ خوێندراوەتەوە، زۆر بە دلى گوێگران بووە. بابەتێكى تازەيە. قارەمانەكانى، قارەمانى سىێ پەھەندىن." (بپوانە نامەى بەروارى 7 — 10

به لَّام هه رکه دهست به پروِّقْه کرا، تهواو ساردبووه وه ههستی کرد، نووسه ر لهم "پروّژه دەستەجەميەدا" هيچ دەوريكى ئەوتۆى نيە، كەس گوينى ناداتى، ئەكتەرەكان، ئەويان لە دەقەكە دەركىردووە و بەرپوەبەر و دەرھىننەرەكە ھەمەكارەيە . لەو دە پرۆۋەيەى كە قەراريان كردبوو بكريّت، تهنيا چوار يروّقه يان كرد. چيخوف كه له هوّلي نمايش دانيشتبوو و گويّي له ئەكتەرەكان دەگرت كە لە دواى تەلقىنكارەكەوە، دەورەكانى خۆيان ناشيانە دەگوتەوە، زۆرى يى ناخوش بوو. ههستی دهکرد شتاقیان له مهبهست و مانای شانونامهکه نهگهییوون و ناگهن. ئەوەندەى خەمى خۆيان بوو، خەمى نووسەريان نەبوو، زياتر رۆلەكانيان دەگيرا، تا دەگەليا بژین و بهرجهستهی بکهن. کاتی به شهرمیکهوه شهرحی باری دهروونی ئهم کاراکتهر یان ئهو كاراكتەرى بۆ دەكردن، خۆيان لە گيلى دەدا و بەگوييان نەدەكرد. ئەوەبوو لە ٢٤/ت١/٨٨٧دا نامهیه کی بق ئهلکساندری برای نارد، که گلهیی ده کات و ده لیّت: "هه و لمداوه، بیّلایه ن بم، له شانونامه که مدا نه فریشته م دروست کردووه و نه تاوانبار (به لام نه متوانیوه خوّ له لیبوکان ببويّرم) نه كهسم مهحكوم كردووه و نه داكوّكيم له كهس كردووه، جا نازانم سهركهوتووم يان نا؟ كورش و ئەكتەرەكان دلنيان كە شانۇنامەكە سەركەوتوو دەبيّت. بەلام مىن زۇر دلنيا نىيم. ئەكتەرەكان ھىچ نازانن، لە خۆيانەوە قسىەى ھەلەق و مەلەق دەكەن، بە راسىتى دەورەكانيان لە گەلياندا ناگونجى ... من له شەرى بەردەوام دام... ئەگەر بمزانيبا، ھەرگيز خۆم لە قەرەى ئەم كاره نهدهدا." یه که م نمایشی، له مۆسکۆ، شهوی ۱۸۸۷/۲۳/۱۹ کرایه وه. ئیعلانه که ناوی چیخۆڧ له سه ربوو نه ک ناوی چیخونتی. هه نبه ته دوای چه ندین هه فته نیگه رانی و دوود نی، چیخوف زوّری پی سهیربوو، که به رله کردنه وهی په رده که، له پووی ده روونیه وه زوّر هیمن و ئارام بوو. هه موو خانه واده که یان، نیگه ران و نیوه گیان، له لوّجیکدا که نه که بووبوون، چیخوف له پشت په رده وه، له نزیکی ته خته ی شانو که دا، له ژوور یکی په ناگه ئاسادا، دانیشتبوو. ئه کته ره کان به به رده میا ده هاتن و ده چوون و نیشانه ی خاچیان ده کیشا، تا ترس و سامی شانو و به دشانسی له خو بره و یننه و هر هانم که سی تری نه ده گرت، ئه نجام په رده کرایه وه.

پەردەى يەكمەم، وەكىو چاۋەرۋان دەكىرا، بە باشى و ئاسايى رۆيى، ھەرچەندە يەكيك لە ئەكتەرەكان، كىسىلىفسكى، زۆرجار ئەو شتانەي كە لە بىرى دەچوون، بە خۆي و ئىرتىجالى پرى دەكردنەوە. ھەلبەتە لە يەردەي دووەمىشدا، ئىرتىجاليەت بەردەوام بوو، ئەمجارەيان لەلايەن ئەكتەرە سەرەكيەكانەوە نا، بەلْكو لەلايەن ئەو ئەكتەرە لاوەكيانەوە، كە دەورەكانى خۆيان لەبەر نهكردبوو و ههر چهنهچهنيان بوو. بهلّام لهوه نهدهچوو هيچ پهكيّك له تهماشاڤانان ههستيان بهمه كردبيّت. له كۆتايى يەردەي سييەمدا جەماوەرى تەمەشاڤان دەستيان بە چەيلەليدانى كرد و بە ناو داوای نووسهریان کرد. وا دیاربوو سهرکهوتن مسگوره یان چیخوف وای تهسهور دهکرد، ئيدى بهدهم دله خورپهوه چاوه پوانى پاشماوهكهى دهكرد. ههنگى پهردهى چوارهم دهستى پێڮرد، ئەكتەرەكان كە لە بەينى پەردەكانى ديدا سەرو چەند پێكيان لێدابوو نمايشەكەيان كرد به گالتهبازار. كيسيليفسكى كه مەستى مەست بوو، به خۆيشى نەيدەزانى چ دەليت و چ دەكات. له جياتي نواندن ليبوكبازي دهكرد. خوكوژي ئيڤانوف، ههندي له تهماشاڤانهكاني ههژاند و هەندىكى ترى هینانه پیکهنین. ئیدى هۆلەكه بوو به هەرا و زەنا و ژاوەژاویك ئەو سەرى دیار نهبوو: فیکهکیشان و چهیله، تهوس و ئافهرین. ههندی له تهماشاڤانان کهوتنه شهره مست. يوليس ناچار هەندى له ئاژاوه چيەكانيان له هۆلەكە دەركرد. خوشكەكەي چيخوف كە چاوى بهم فهرتهنه یه کهوت خهریك بوو ببوریّتهوه. یه کیّك له براده ره کانی چیخوف "که تووشی نهفهس تەنگى بوو، بە يەلەيروزى لە ھۆلەكە وەدەركەوت. "يەكىكى دى سەرى لە نىي ھەردوو دەسىتى نا و، به دهم نالْینهوه گوتی: "ئیستا چی بکهم؟" چیخوف، له ناوهندی ئهم ههرا و ههنگامهیهدا مایهوه و هیچ خوی شیلو نهکرد، هیمن و نارام وهکو ئهوهی مهسهلهکه، له بنی یهیوهندی بهوهوه نەبىت. ھەرچەندە لە نامەيەكىا بۆ ئەلكساندر دەلىت: "ھەرچەندە ھەست بە ماندوويەتى دەكەم، بهڵام ههست به خوّشيش دهكهم. شانوّدوّستان دهڵێن، قهت، هيچ كاتێك ئهم جوٚش و خروّشه، ئهم ههموو چهیله و ئهم فیکهکیشانهیان نهدیتووه، له هیچ شوینیکی دی ئهم ههموو گەنگەشەيەيان نەدىتووە كە دەربارەي شانۆنامەكەي مىن كىراوە." (بروانە نامەي رىكەوتى ۲۰/ت۲/۲۸۸۷). دوای یهك دوو روزیّن، له ۲۶/ت۲/۸۸۷دا نامهیه کی دی بو ئهلکساندری برای دەنووسىيّت و گالّته به خوّى دەكات و نامەكە بەمجوّرە ئيمـزا دەكـات: "شـيلر شەكسـييروفيچ گوته" رهخنهگری بلّاوکراوهی "ههوالّهکانی موّسکوّ" له وتاریّکا دهنووسیّت: "شانوّنامهکه ههلّهی زوّری تیایه، ههمووی دهگهریّتهوه بو کهم ئهزموونی و نابهلّهدی نووسهر. من تا کوّتایی چاوهروانی شیکردنهوه و روونکردنهوهی تهبع و تهبیعهتی کهسیّتی ئیڤانوڤم کرد، بهلّام شتی وا رووی نهدا و نهدا.". رهخنهگرهکهی "ههوالهکانی موّسکوّ" رایگهیاند که "ئیڤانوف بریتییه له گهوجهگهوجیّکی ناشیرینی گوساخانهی، بی نهخلاقانهی قیّرهون." دوو نمایشی دیکهی شانوّنامهکه له کهش و ههوایهکی ئارامترا کرا و ئیدی وازیان له نمایشکردنی هیّنا.

چیخوف، ئهم ناکامیهی ، فهیلهسوفانه وهرگرت. هیچ پقیکی له کورش ههننهگرت، که زوو دهستبهرداری نمایشی شانونامه که بوو، یان هیچ گلهییه کی له ئهکتهرهکان نهکرد که خیانه تیان له بیروکه ی ئهسلی ئه و کرد، هیچ گازنده یه کی له جهماوه ری تهمه شافانان نه کرد که قه دری کاراکته رانی شانونامه که یان نه ده زانی. هه رکه هه را و هه نگامه که نیشته وه هه ستی به ئارامیه کی سهیر کرد، وه کو ئه وه ی ئه م جه زره به به ئازاره، وه خوی هینابیته وه و ها و سه نگی بو گیرابیته وه جاریکی دی به ئاسووده یی، دهستی دایه قه له م تا به ناوی چیخونتییه وه چیروکین ته نز ئامیز بو پوژنامه و بلا قوکان بنووسیت.

پەراويْز:

ا ... ژنانی تهمهن بالزاکی ... : مهبهستی چیخوف لهو دهستهواژهیه ژنانی تهمهن سی سال و زیاتره.

ژیانی بیزار*ی*

گومان لهوهدا نهبوو که چیخوف، جۆره که لکه له و ئاره زوویه کی خوّرسکی شانوّی له سهردابوو، ههرچه نده سویّندی دهخوارد که ناکامی شانوّنامه ی (ئیڤانوف) بو هه تاهه تایه ئه و خولیایه ی له لاسپرییه وه، به لام ویّپرای ئه وه ش، نه یده توانی شانوّنامه ی ناڤبری، که په نجیّکی زوّری پیّوه کیشابوو و، ئومیّدیّکی فره ی له سهر پوّنابوو، فه راموّش و له بیر بکات. به تایبه تی که سه یری کرد فروّشی هه ردوو کوّچیروّکه که ی "چیروّکیّن هه مه په نگ" و "بولیّل" زوّر خرایه، له دلّی خوّیدا ده یگوت ئه گه ر شانوّنامه ی "ئیڤانوف" که له موسکوّدا ناکام بوو، بدریّته ده رهیّنه ریّکی باش و ده پیّسبورگ پیشکه ش و نمایش بکریّت، ده ستکه و تیّکی دارایی باشی ده بیّت. جا بوّ ئه مه مه به سته ده بوایه خاوه ن شانوّیه که بدوّری پایته ختی کرد.

بۆ ئەوەى مەسىرەڧ زۆر نەبىت، لەسەر داواى ئەلكساندرى بىراى، چووە مالى ئەو، بەلام دواى ماوەيەكى كەم لەو كارەى خۆى ژىنوان بووەوە. ئەلكساندرى ھەمىشە پەست و بىنزار ،توپە و تېق، تەمەل وكەللەپەق دەگەل ماشقەكەيدا كە نەخۆش بوو، لە كوختەيەكى پەرپووتا دەۋيا، ئەلكساندر، زۆر دەم بە گلەيى بوو، لە ھەموو كەس و لە ھەموو شتىك بە گلەيى و گازاندە بوو. چىخوف لە نامەيەكيا بۆ مىخائىلى بىراى، لەو بارەيەوە دەلىت: "پىسى و پۆخلى، بۆن بۆگەنى، فرمىسك و درۆ. ئەگەر ھەفتەيەك لە نك ئەو بمىنىيتەوە، پىك شىت دەبىت، وا ھەست دەكەيت وەكو يەرۆى قاپسىرىنى موبەق پىس دەبىت." (بروانە نامەي ۳/ك ۱۸۸۷/۱).

چ جیاوازیه له نیّوان مالّه بچووك و پهرپووته کهی ئهلکساندری کلّوّلّی دهم به گلهیی و ئهو هولّه پازاوه و چراخان ئاسا و پپ ئهته کیّت و خوّش مهجلیسانه دا ههبوو که زوّربهی شهوه کان چیخوفیان بوّ دهعوه تده کرا! ئاسمان و پیّسمان بوو! پیّش ئهوهی له موّسکوّوه بکهویّته پیّن نوسخه یه کی له شانوّنامه ناکامه کهی، "ئیڤانوّف"ی بوّ دوّستانی پترسبورگ ناردبوو، که گهییه ئهویّنده ر سهیری کرد شانوّنامه کهی دهستاوده سبتی ده کرد. سهیر ئهوه بوو، ههموو ئهوانهی خویّندبوویانه وه، دلّبه ندی بووبوون و به ئاو و تاو باسیان ده کرد. چیخوف له ههمان نامه دا بو میخائیل، لهمباره یه وه دهلیّت: "سوڤورین لهوه توپه و په سته که من ئهو شانوّنامه یه داوه به کورش. به بوٚچوونی ئه و نه تیپه کهی کورش و نه جهماوه ری تهمه شاڤانانی موٚسکوّیی، ناتوانن له ئیڤانوف تیّبگهن. خهلکی ئیّره گالته یان به بلاڤوّکه کانی موّسکوّ دیّت. ههمو و به تاسه وه چاوه پوان که شانوّنامه که لیّره، له پترسبورگ، پیشکه ش و نمایش بکریّت، دلّنیان که لیّره سهرکه و تن به دهست دیّنیّ." (بروانه ههمان نامه یییشوو)

چیخوف، بهدهم شادی و سهرمهستی ئه و ههموو ستایشهوه، لهسهری دهروات و دهلیّت، پترسبورگ شاریّکی زوّر جوانه، لیّره، ههست دهکات به ناسمانی حهوتهما دهسوریّتهوه. له راستیا چیخوف، دلی "به ژیان خوش" نهبوو، مهگهر ناوبهناو له کوّ و مهجلیسی دۆستاندا، خەمى خانەوادە و كيشهى دارايى و تەنيايى خۆى لە بىر بكردايە. گەرايەوە بۆ مۆسىكۆ، ليْبرا سەرلەنوى بە ئىڤانۆفدا بچيتەوە و بەرلەوەى بىدات بە شانۆيەكى يترسبورگ، دەسىكارى بكات. بەلام دواى ماوەيلەكى كەم پرۆژەيلەكى دىكە بەرۆكى گرت، ئىدى لە ١/ك١٨٨/٢ وه دهستى به و پروژهيه كرد كه چهند مانگيك و بگره چهند ساليك بوو بيرى ليّدهكردهوه و دهگهلّيا ده ريا. ئهويش چيروٚكيّك بوو به نيّوي (ستيّي = ييّدهشت)، دوا سهفهري بۆ دەشتەكانى دون، زۆر يادگار و بيرەوەرى يرشىنگدارى مندائى لا زندوو كردبووەوە و هەر ئەوەندەيان مابوو لە قالبى چىرۆكدا بينە دارشتن. پلشچىفى بەريز داواى ليدەكرد كە دەقيكى سهنگين و جدى بۆ بنووسيت تا له (يۆستهى باكوور)دا بۆى بلاوبكاتهوه. گريگورفيچش، له نیسه وه نامه یه کی تازهی بو ناردبوو، داوای لیده کرد که خوی به نووسینی شتی بچووکه وه خەرىك نەكات و بىر لە نووسىنى رۆمانىك بكاتەوە. تەنانەت بابەتىكى بۆ پىشنىازكردبوو، كە بە بۆچوونى ئەو شتێكى باش و كاريگەر دەردەچوو: مەينەتى و ئازارى گەنجێكى ھەڤدە ساڵه، كە له کلّۆلّی و نائومیّدیدا خوّی دهکوژیّت. چیخوف، وهلّامی دهداتهوه که بیّگومان بابهتیّکی باش و ناوازهي لێدهردهچێت، بهڵام حاڵێ حازر دهستي به نووسيني دهقێکي تهواو جياواز کردووه: گێڔانــهوهی واریقـاتی سـهفهرێکی دوورودرێــژه بـه سـتێپ دا، کــه دهکرێــت بــه جــۆره "ئانسكلوپيديايەكى ستێي" دابنرێت.

ههموو پۆژیک زوّر به جدی کاری لهم دهقهدا دهکرد: دهیویست دهقیّکی پوخته دهربچیّت. بهدهم ئه کارهوه، به نهبهدلی چهند سهعاتیّکی بوّ نووسینی کورته چیروٚکیّکی زوّر ساده و

ههستیار، به ناوی (خهوالو)وه، بو گوڤاری "سان – یترسبورگ" تهرخان کرد و جاریکی دی به نەفەسىپكى تازەوە گەراپەوە سەر چىرۆكى (سىتىپ) كە زۆرى خەم بوو. جا ئەوپىك كە لەسەر نووسيني كورته چيرۆكێن چەند لايەرەپي راھاتبوو، ھەنووكە زۆر زەحمەت بوو، بە ئاسانى، لە میانهی بیرهوهری مندالیهوه، ههزاران نهیّنی و، دیّمهنی رِهنگاورِهنگی ستیّپ کهشف و بهرجهسته بكات و ژیانی پی ببهخشید. نهبوونی پلوت و نهخشهیه کی دیار، هینندهی دی بابهته کهی لی دەئالۆزانىد: پيويسىتى بەوە بوو لە جياتى وەرچەرخانى درامىي رووداوەكان و ھەلكشان و داکشانی کوت و پری رووداوهکان، وینهی خهلکهکه و شوینهکان، به جوری بگریت، که ههم له رووی سۆزداریهوه و ههم له رووی کهشفی دهروونیهوه، پهسهند بی. له نامهیهکیا بو کورولینکو دهلیّت: "تیمه و بابهتیّکی باشه، به لهزهتهوه کاری لهسهر دهکهم، بهلّام بو نهگبهتی چونکه فیّری نووسینی دهقی درید نیم، دهترسم زیاد له ییویست درید دادری بکهم و، کاریگهریهکهی يێچەوانە بكەوێتەوە: ھەر لايەرەپەك دەقێكى چكۆلەي سەربەخۆيە، دىمەنەكان بەسەر يەكدا كەلەكە دەبن و لەبەر تەنگى جىگا دەكەونە يالەيەستۆ و يەكتر وەدەرنان و كارىگەرىي گشىتى دهقه که خاو و کال دهکهنه وه... خوینه رلیی بیزار دهبیت و تف بارانی دهکات." (بروانه نامهی -بهرواری 77/ك1/۸۸۸/). ههروهها له نامهیه کی دیدا که له 77/ک1/۸۸۸/ دا بق لیونتیف شچگلوفی دەنیری، دەلیت: "ئەومى شیتم دەكات، ئەومیه كە چیرۆكەكەم هیچ شەقل و مۆركیكى (روّمانس)ی، واته خهیال و ئافرهت و ئاشقینی تیا نیه. چیروّکی بی ئافرهت، وهکو ئامیّری بوخاری، بی بوخاره" (بروانه نامهی ۲۲/ك/۱۸۸۸). ویّرای ئهمهش، تا زیاتر له كارهكهیدا دهچووه پیشی، پتر متمانه و باوهری به خوی پهیدا دهکرد. به ئیعترافی خوی (ستیپ)ی وهکو چۆن: "كەسىپكى خۆش خۆر، بە تاسوقەوە سوپسكەيەك دەخوات" بەو ئاوايە، بە تاسىوقەوە، بە كاوهخو نووسيوه، له نامهيهكيا بو پلشچيف ده نيت: "كاتى كه دهمنووسى، ههستم دهكرد چواردهورم هه هه همووی بونی هاوین و ستییی گرتووه." ههروهها له $(7/2/4)^{1}$ دا) له نامەيەكيا بۆ ھاوريى نووسەر، ئەلكساندر لازاريف – گروزنسكى دەليّت: "لە نووسىينى ستيّپ دا زه حمه تی زورم کیشاوه، فسفوری دنیام سهرف کردووه و به شیلهی روح گوشم کردووه: به دل و به گیان ئیشم تیا دهکرد، گوشاریکی دهروونی زورم لهسهربوو، ههرچی هیز و توانام ههبوو لیّی دەرهينام، زۆرى ماندووكردووم، بەجۆرى خوم گوشىيوه، كە وشىكم كىردووه، ئىدى ئاخۆ سەركەوتووم يان بەسەر سەرا كەوتووم؟ نازانم. بە ھەرحال، ئەمە شاكار و توحفەي منە، لەوم باشترم بۆ نانووسريّت" نووسينى چيرۆكەكە، يەك دانە مانگى خاياند و، يەكسەر بۆ پلشچيفى نارد و تكاى ليكرد، راستگويانه و بيهيچ چاوپوشى و خاترانهيهك، به راشكاوى راوبوچوونى خوّى، لهبارهيهوه دەرببريّت. ئەوەتا لەو بارەيەوە دەليّت: "تو زاتى خوا، شەرم مەكه، بى لە روودامان، پيم بلني ئاخۆ چيرۆكەكەم خراپە يان نا، ھەستدەكەم، زۆرم پيويست بەوەيە كە حهقیقهت بزانم". نامهکه بهمجوّره ئیمزاکرابوو: "بچووك و دلسوّزی راستگوّ و تازهکاری ئیّوه، ئانتون چیخوف." (بروانه نامهی ۱۸۸۸/۲/۳).

دوای پیننج ڕوٚژ، وه نامیکی گهرم و گوری نامهکهی درایهوه: "به تاسهوه چیروکهکهتم خویندهوه، ههرکه دهستم پیکرد، ئیدی نهمتوانی دای بنهم. کورولینکوش ههمان بوچوونی منی ههیه. شینیکی زور سهیر و ئه فسووناویه، شیعریه تیکی ئه و توی تیایه، که ده تخاته سهما، بهرهه میکی جوانه و، پیشبینی ئاینده یه کی پر شکو و پرشنگدارت بو ده کهم."

دیاره ئهم ستایشهی پلشچیف، کاریگهری و بایهخیکی تایبهتی ههبوو، چونکه چیخوف به خویشی چیروکی "ستیپ"ی به باشترین بهرههمی تا ئهوکاتهی خوی دهزانی و له ههموو کارهکانی تری، خوشتری دهویست. به بیرهوهری و یادگاریهکانی سهردهمی مندالی خوی موتوربهی کردبوو، زوری پیخوس بوو که دهیبینی وینه ساده و فولکلوریهکانی ئهو، دهتوانن کار له خهلکانی بیگانه بکهن و ههستیان بههژینی. ههروهها زوریش دلی بهو پاداشته خوش بوو، که ئیدارهی "پوستهی باکوور" له سهر بهرههمیک دابوویانی که به کهمتر له مانگیک نووسی بووی: ههزار روبل، لهلای ههموو هاوریکانی به شانازیهوه باسی ئهمهی دهکرد.

چیروکی ستیپ، له ژمارهی مانگی سینی (پوستهی باکووردا) بلّاوبووهوه، پهخنهگران و خویننهران، یهکسهر و بیّدرهنگ پیشوازیه کی گهرم و جدیان لیّکرد. لیکسوف، باسی بلیمه تی کرد، سالتیکوف — شچدرین و ئوستروفسکی لهوه هیّوه تر پویشتن. به لّام (بورنین)ی پهخنهگری (پورژگاری نوی) نووسه ری به گوگول و تولستوی به راورد کرد. گارشین، که گهنجیّکی دیار و بههرهمه ند بوو، چیروّکه که ی له کوّپ و مهجلیسه ئهده بیهکاندا خویّند بووه وه و پای گهیاند بوو که: "ئهمه نووسه ریّکی دهره جه یه که، خهنی له پووسیا ... وه کو چوّن دومه لیّك دهرده بی، به و ئاوایه ههنوو که ههنت به ئارامی و ئیسراحه ت ده کهم."

دیاره، ئهم دهنگدانهوه و ستایشه نیمچه گشتیه، دهگهریّتهوه بن نهو داهیّنان و نهفراندنه هونهریهی که چیخوف لهم کارهدا بهرجهستهی کردبوو. له چیروٚکیّکی ساده، بهلّام دلّگیر و خویّنهرگردا واریقات و سهربهووردی سهفهری مندالّیّکی نو سالّان به نیّوی ییگور دهگیریّتهوه، خویّنهرگردا واریقات و سهربهووردی سهفهری مندالّیّکی نو سالّان به نیّوی ییگور دهگیریّتهوه، که مامه بازرگانهکهی به گالیسکه، به دهشتی ستیّپدا بهرهو شاری دهبات، شاریّك که مندالّهکه، لهویّندهر دهچیّته یهکیّك له قوتابخانهکانی. ههوراز و نشیّوی ئهم سهفهره دوور و دریّره دهبن به دایکی دهکیّت ییگوری چکولهدا یهکانگیر دهبنهوه. ییگور بیری دایکی دهکات، نیگهرانه لهوهی که له دایکی دادهبریّت، نیگهران و ناپهحهتی ئهو چارهنووس و رایکی دهکات، نیگهرانه لهوهی که له دایکی دادهبریّت، نیگهران و ناپهحهتی ئهو چارهنووس و راییت دهبوی دهبیّت. دهگهلا ههر پیچییکدا، زیاتر ئهفسوونی جوانیهکانی سروشت دهبوو. ییگور، بیّداری دهبیّت. دهگهلا ههر پیچییکدا، زیاتر ئهفسوونی جوانیهکانی سروشت دهبوو. ییگور، بیّداری له باهوری کتوپردا دههاپوریّی و له شهوانی سارد و خاموّشدا ئارام دهگریّت. تهنیا ههندی بهرخورد دهگهلا خهلکانی نهناس، ههندی پووداوی بچووك و بریّك گفتوگوی لامسهرلایی بهدهم بهرخورد دهگهل خهلکانی نهناس، ههندی پووداوی بچووك و بریّك گفتوگوی لامسهرلایی بهدهم بهرخورد دهگهل خهلکانی نهناس، ههندی بهدهم و دریّرهی دهرهواندهوه. ناوبه ناو، له وهخت و بیگگاوه، یهکنهوایی ئهم سهفهره خاو و دوور و دریّرهی دهرهواندهوه. ناوبه ناو، له وهخت و ناوهختا، ئیدی بهگویّرهی واقیعی دهشتی ستیّپ، چهند جووتیاریّك، یان چهند عارهبانچییهك یان چهند بازرگانیّك لهو دهشته پان و بهرینهدا دهردهکهوتن و خهیالی ییگوری چگولهیان

دەشلەقاند، ھەر ھەموو ئەو قارەمانانەي كە زۆر بە وردى وينەگيراون چ موسىاى ميوانخانەدار و سلێمانی برای، چ قەشە كريستوفەر، ھايۆ كوزينكوف، چ قارلاموڧى دەوڵەمەندى ستێڀ، يان ديموفي جووتياري موزير و بيّيهروا، ههر ههموو ئهم كاراكتهرانه، ههم جوان بهرجهستهكراون و ههم له ژیانی راستهقینهوه نزیکن. پلشچیف دهربارهی دیموف دهڵێِت، به تاقی تهنیا ئهوه دێنێ، بكريّت به بابهتى شانوّنامهيهكى سهربهخوّ. چيخوفيش له وهلّاميا دهليّت: "روّرْگار خهلكانى وه کو دیموفی بو له دین دهرچوون یان ئاوارهیی و گومرایی، یان ئاکنجی بوونی شاران دروست نه کردووه، به لکو خوا دای ناون بو شورش، کهچی ویپرای ئهوهش هه رگیز شوپش له پووسیادا روونادات. بۆیه دیموف تا مردن سهر دهکاته خواردنهوه و به ئالوودهیی دهمریّت، یان خوّی له زنداندا دەبىنىتەوە، كەسىيكى زيادە" (بروانە نامەى بەروارى ١٨٨٨/٢/٩) ھەر ھەموو ئەم كاراكتهرانه، به دموري ييگۆرى چكۆله و شهرمن، هەستيار و خەمىندا دەسورينهوه. هەرچيەك دەبىنى و دەژنەوى له يادگەيدا نەخش دەبىت و گىانى شاد دەكات. له زاگه و زىدى خۆى دەركەوتووە تا دنياى دەرەوە، دنياى خەلكانى دى كەشف بكات و ببينى. بۆ ماوەى چەند رۆژنك ستيِّب دهبيّ به قوتابخانه و فيرگهي ژياني. له كوتايي سهفهرهكهيدا، كه ناچار دهبيّ له هاوسهفهرهکانی جیابیّتهوه و بچیّته ئهو خانووهوه که دهبیّ له ماوهی خویّندنهکهیدا تیایا بمێنێتهوه، دڵی پردهبێت و بهری فرمێسکانی پێناگیرێ: ههست دهکات، ههموو رابردووی، له دلّیا ریشه کیش ده کهن: "شه کهت و ماندوو، خوّی دا به سه ر کورسیه کدا و به دهم فرمیسکی خوێنينهوه، پێشوازي ئهو ژيانه ناديارهي كرد كه له بهردهميا بوو. چ ژيانێك بوو ئهو ژيانه، لهچى دهچوو؟"

چیرۆکی ستیّپ، به ستایلیّکی ساده، جوان و دوور له ههر پازانهوهیه کی زمانهوانی دهستکرد، نووسراوه، یانی وهکو ههندی له نووسینه کانی پوشکین، وهختی پیاو له خویّندنهوهی دهبیّته وهست دهکات، مهحاله ئهم چیرۆکه به هیچ زمانیّك، جگه له وشه و زمانی خودی چیرۆکه که بیّته گیرانهوه. یانی تیّکرا پهخشانه شیعریّکه لهو گوره، گهشتنامهیه کی ناوازهیه. چیخوف له سهرهتاوه وای نیازبوو، زیاتر له سهر گیّرانهوهی سهربهوردو واریقاته کانی ییگوری چکوله بروات، به لام دوودل بوو لهم کاره، له دلّی خودا دهیگوت ئهگهر لهوهی پتر له سهری بروات و تا ته مهنی سهرووی مندالیه تی دهگهردی نیّوان قاره مانی چیروّکه که و دهشتی ستیّپ بهتال هاوئاهه نگی و هاوسه نگی پاك و بیّگهردی نیّوان قاره مانی چیروّکه که و دهشتی ستیّپ بهتال نابیّتهوه؟ ئهم هاوسه نگی پاك و بیّگهردی نیّوان قاره مانی چیروّکه که و دهشتی ستیّپ بهتال نهوه بود و گوروو و هستی خویّنه داری و تهواوه و هه ستی ده کرد، هه موو شتیّکی گورتووه و ستیّپ کاریّکی پوخته و تهواوه و، ههنوو که نوّرهی ئهوه بیّخه م و خهیال، له سهر گازی پشت لیّی پاکشی و پووسان گورته نی سهروکه نوّرهی ئهوه و به ماونیشانی "ورچ" نووسی، نهوسا، به ئومیّدی سهرکهوتنی شانونامه یه کی تاك پهرده یی به ناونیشانی "ورچ" نووسی، نهوسا، به ئومیّدی سهرکهوتنی شانونامه یه کی تاك پهرده یی به ناونیشانی "ورچ" نووسی، نهوسا، به ئومیّدی سهرکهوتنی شانونامه یه کی تاك پهرده یی به ناونیشانی "ورچ" نووسی، نهوسا، به ئومیّدی سهرکهوتنی

ئەمجارەيان، لـه شـوقه گـەورە و بەشـكۆكەي سـوڤورين، هـەوارى خسـت، نـەك لـه كوختـه پەرپووتەكمەي ئەلكساندرى برايدا. دوو ژوورى مۆبيلەكراوى جوانى، بە پيانۆپەكى گەورەوە، هارمۆنيكايـەك، قەنەفەيـەك، ژوورى حـەمام و تـەوالێتى تايبەتيـەوە لـﻪ خزمـەتا بـوو، دەگـﻪڵ گالیسکهیه کی حازر و ئاماده دا تا بو هه ر شوینیکی شاری بوی، بیبات. خزمه تکاریکی تايبهتيشى بۆ تەرخان كرابوو. چيخوف له نامەيەكا بۆ ميخائيلى براى، لەمبارەيەوە دەلْيت: "قاسیلی، خزمهتکاری من، له من پوشته و پهرداخ تره، سیمایهکی تایبهتی ههیه، به ئهدهبهوه به دەورما دينت، به سهري پهنجه دەروات، ههول دەدات بزانى چىم پيويسته تا بۆمى جيبهجى بكات." (بروانه نامهی ۵ / ۱۸۸۸/۳/۱). خانهخوييهكانی، بۆ بازاړ و دوكانه تازهكانيان دهبرد و بۆ شیڤ دەعوەتیان دەكىرد و بەدەم شیڤەوە شامیانیایان دەرخوارد دەدا، بۆ ھەركوى دەرۆیى، مهدح و ستایش دهکرا. دیاره نهمه ههم دلخوش و ههم بیرزاری دهکرد، ههم شاد و ههم شەرمەزارى دەكرد، ئەوەتا لە نامەيەكيا بۆ خاتو كيسليوقا، دەليّت: "ھەستم دەكرد بەرەللّا و مشەخۆرىكى راسىتەقىنەم." (بروانىه نامىەى بەروارى ١٨٨٨/٣/١٥). ناخۆشىترىن شىتى ئىەم سهفهرهى ئەوەبوو كه ناچاربوو گوى له قسه ههلهق و مهلهق و بيسهر و بهرهكانى خاتوو سوڤورين بگريّت، كه ههر جارهي له ئاشيّكي دهكرد، بق نموونه له باسي ترسي خوّيهوه له تيرهي بهشهر، بازی دهدایه سهر باسی کرینی چاکهتیک که به سهد و بیست روّبلّی کری بوو، نهوسا كورت و پر دهچووه سهر باسى ژانهسهرى خۆى. چيخوف، ههميشه به كورتى، بهڵام به ڕێڒ و حورمهتهوه وهڵامى دهدايهوه. به پێچهوانهوه سات به سات پتر خوٚشى به رهفاقهت و دوٚستايهتى دوڤوريندا دەچوو. زۆرى پێنەچوو كە ئەم دوو پياوە لەسەر چاپى تازەى كۆچيرۆكى "بولێل" و بلّاوكردنهوهى كۆچيرۆكيّكى تازه ريّكهوتن. سوڤورين، بەرادەيەك متمانەى بە چيخوف و ئايندەى چیخوف بوو، که بهوپهری جدی، پیشنیازی کرد، کیژهکهی خوی بداتی. ئهو کیژهی که ئانتون دەربارەي بە ئەلكساندرى گوتبوو: "هێشتاش، بەبى ئەوەي خۆي دابنەوێنى، دەتوانى بەژێر مێزهکهدا بروات". ئهگهر ئهم کیژهی خواستبا، له ماوهی چهند ساڵێکدا به گوتهی خهزووری دەبوو به خاوەنى نيوەى دەستمايە و دەرامەتى گۆۋارى (رۆژگارى نوي). چيخوف له ھەنبەر ئەم يێشنيازهدا تهنيا يێكهنى بوو و هيچى تر.

سوڤورین، به ههموو پاشکاوی و لووتبهرزی و لاف و گهزاف و ههلپهرستیه کی خوّیه وه چیخوفی، له دلهوه خوّش دهویست و ههستی ده کرد ژیانی لیّهه لَده قولیّت و گیانی تازه بوونه و نویّخوازی تیایه. ئیدی به رهبه ره پهیوه ندی مه عنه وی و پوّش نبیری نیّوانیان گوّپا و بوو به پهیوه ندی دوّستایه تی. سوڤورین که بیست و شهش سال له چیخوف گهوره تربوو، له پووی دهسکه و تی دارایی و ئه زموونی ژیانه وه، زوّر له چیخوف زیاتر بوو. به لام ههردووکیان به پهگ و پهچه له که دهچوونه وه سهر چینی پهش و پووتی جهماوه ری خه لك. با پیری سوڤورین، کوّیله ی پهچه له که ده بیست و شهشداری کردبوو، به خوّیشی، پاش ئهوه ی خویّندنی سهره تایی ته واو کردبوو، له گوندا بووبوو به فیّرکار و به پیوه به ری و توابخانه. ئیدی له و یوونو و په پیوه به دی و زورانامه گهری. نووسینه کانی سه ره تای، تون و زمانی کی زوّر له و په پیوه به تون و زمانی کی زوّر

ليبرالانهي ههبوو. بهلام زوري يينه چوو گهييه ئهو قهناعه تهي كه ئهگهر ئهو له دووي سهروهت و حورمهت و دەسەڵاتە، دەبىّ مەرايى و ستايشى حكومەت بكات. لە ساڵى ١٨٦٧دا، ياش ئەوەي ئیمتیازی رۆژنامەیەکی رۆژانەی بچووك و كەمبايەخی يايتەختى، يانی "رۆژگاری نوێ"ی زۆر به ههرزان كرى و بيهيچ شهرم و شورهييهك كهوته ستايش و پياههلدانى دهسهلاتى وهخت. ئهم بادانهوهیهی ئهو رق و بیزاری روشنبیران و پشتیوانی باوکانهی دهسه لاتی لیکهوتهوه. (روز گاری نوی) له ماوهی ده سالیکدا گهشهی کرد و بوو به گهورهترین رِوْژنامهی رِوْژانهی سهرانسهری رووسىيا. زۆرى نەبرد سىۆقورىن، وەشانخانەى تايبەتى خۆي دامەزراند، مۆلەت و ئىمتيازى كردنهوهى كوشك و كتيبفروشى ههموو ويستكاكانى قيتارى سهرانسهرى رووسياى، له دەسەلاتى تزارى وەرگىرت. ئىدى وەكو مليونلىرىك، ھاى لايف دەۋيا. بە شانازيەوە يادى ئەو رِوْژگارانهی دهکردهوه، که چون هاوسهرهکهی بهپینی پهتی به ناو گوندا دهسورایهوه، تا ييْلاوهكانى كۆن نەبن و نەدرين. ئەم دەولەمەندىيەى ئەو، زادەى خيانەتى بەردەوامى بوو، لە قوولترین هەسىتى خۆى. له رۆژانه ياداشتەكانى خۆيا، هۆڤيگەرى و دكتاتۆريەتى دەسەلاتى ریسوا دهکرد و لهسهر لایهرهکانی (روّژگاری نویّ)شدا، یا دهیتوانی به شان و بالیا ههلیدهدا و ستایشی دهسکهوتهکانی دهکرد. بابایه بوو، خوی خوی ینگهیاندبوو، روزنامهوانیکی بههرهمهندی شانونامهنووس بوو. کابرایهك بوو به گومان، باوه چی به شتین ئایدیالی نهبوو، سەنگى مەحەك لاى ئەو كردار بوو نەك گوتار، خەلْكى، بە كردەوەكانيانا ھەلْدەسەنگاند نەك بە گوتارهکانیان. تاقه تهسهلا و سوکنایی، شکست و نائومیّدییهکانی، تاقه دلّخوّشی ئهو، خۆشەويسىتى ھونەر و ئەدەب بوو.

چیخوف، پاش ئهوهی تیکهااوی ئهم جوره ژیانه جقاکی و کوههاایه بوو، زور زهحمه بروو، بتوانی جاریکی دی به ژیانی خانهواده بی ناو، خوی گوته نی خانووه (کومه دییه چهکمه جه داره که) قاییل ببی، به تایبه تی که هه نووکه هه شت سه رخیزان بوون، به تایبه تی که نیکولا ها تبووه و هه مه مه و سه رخوش، به لاره لار و نیمچه پووت و قووتی ئه م ژوور و ئه و ژووری ده کرد. ئیقانیش ده هات و ، له سه عات سینی پاش نیوه پووه تا دره نگانیکی شه و به ده وروبه دری ئانتوندا ده سو پاول یگوریفیچش هه موو شه و یک سه ریکی ده دا و به پیشه دریزه که یه وه عزدادان. چیخوف له نامه یه کیا بو ئه لکساندر ده لینت: "خو هه موویان خه لکی میهره بان و پووخوش و خوش مه شره بن، به لام زور خو په رست و فشه که رو به لاف و

گهزافن، له پاده بهدهر زوّر بلّی و چهنهبازن، خشهخشی ریّکردنیان ههر مهپرسه، ههموو لات پالهوانی خوان. تووشی سهرهگیژکی بووم." (بروانه نامهی 77/3/4/4). ههروهها له نامهیهکیا بوّ لیونتیف — شچگلوف، دهلیّت: " توّ ژنیّکت ههیه نهگهر پارهشت نهبیّ، له گهلّتا ههلّدهکات و بهسهرتا نابوّلیّنیّ، بهلّام من عوربانیّکم به ملهوهیه، نهگهر مانگانه بریّك پوّبلّ به دهست نهیهنم، ههرهس دیّنیّ، به سهرما و دهروخیّت، وهکو گاشهبهردیّك به سهرما ههرهس دیّنیّ." (بروانه نامهی بهرواری 41/3/4/4).

جا چیخوف، بۆ ئەوەى لەو ھاماجە تەنگە خێڵەكىدە دەرباز ببێ، بە تەگبىرى دۆستێكى خۆى بە نێوى ئەلكساندر ئىقانكو، لە ئۆكرانىيادا، لە ناو مۆلكەكانى ماڵباتى لنتقارىيىڭ دا، شوقەيەكى ھاوينەى بەكرىٚ گرت. ئەم شوقەيە نزىكى گوندى لوكاى بەستێنى ڕوبارى پسىيول بوو. پێش ئەوەى شوێنەكە بدينى و بگوازێتەوە بۆ ئەوێندەر، بەپەلە دەعوەتى سوڤورىن و پلشچىفى كىرد، تا بێن و مىيوانى ئەو بن و لاى ئەو بمێننەوە. خەمى ئەوەشى بوو كە نەباد، بەمە كارێكى نەشىياوى كردبێت و ڕووگىرى ئەوان ببێت. ئەوەبوو لە $\sqrt/7/\wedge /$ دا گەييە گوندى لوكا و ھەنگىٚ ھەستى بە ئاسوودەيى كىرد. ئەو خانووەى بۆ ئەو تەرخان كرابوو، خانوويەكى گەورە، و گەرەى ھەنگىٰ ھەستى بە ئاسوودەيى كىرد. ئەو خانووەى بۆ ئەو تەرخان كرابوو، خانوويەكى گەورە، و گەرەى ھەبوو، بۆن و بەرامەى شكۆڧە و گوڵى كێوى پياوى مەست دەكىرد، بێدەنگى و كېى و كېى تەبىيعەت مەسـتى دەكىردەت. جگە لە پوبارەكە، ئەسـتێڵێكى گەورەشى تىابوو كەدىرى دىرێژىيەكەي كىلۆمەترێك دەبوو. پېبوو لە ماسى. ئەو ژىنگەيەي زۆر پێخۆش بوو: ئىدى ئەو دەروبەرە، پێك زەمىنە و ھاماجى پۆمانى پووسى وەياد دێنايەوە، كە كاتى خۆى باوبوو، پېبن دەبوو. پېبولى ئەدەروبەرە، كەكاتى خۆى باوبوو، پېبن كۆرەبەدە، پىلەردەمى كۆنلايەتى، كچۆڵانى جوان، كە بە ھەزرەتى ئاسايى خىرەتكارانى نىمچە مىردووى سەردەمى كۆيلايەتى، كچۆڵانى جوان، كە بە ھەزرەتى ئاسايى خىرەتكارانى نىمچە مىردووى سەردەمى كۆيلايەتى، كچۆڵانى جوان، كە بە ھەزرەتى ئاسايى تىرىن جۆرى ۋيانەوە دەپوكانەوە" (بېوانە نامەى **

خیزانی دهکرد، به لام چیخوف پنی وابوو "بو تاقه ساتیکیش خوشی و شادی نابینی." کیژه بچووکهکهیان، ناتاشا کچیکی تهبیعهت مندالانه، ههر پیست و ئیسقان بوو، پهشتالهیهکی دهم به هاوار بوو." شهیدا و دلبهندی کهلتووری ئوکرانی بوو. لهسهر حیسابی خوی قوتابخانهیهکی کردبووهوه، له و قوتابخانهیهدا منداله گوندیانی فیری حیکایهتهکانی کریلوف دهکرد، که به زمانیکی ئاسان پاچیقهی ئوکرانی کرابوون. "ههرچهنده کتیبی سهرمایهی مارکسی خویندبووهوه. ئهوجاش ئامادهبوو شوویهکی فیودالانه بکات" (بپوانه نامهی بهرواری ۴٬۳/۳/۳ بو سوقورین). ئهم خانهوادهیه دوو کوریانش ههبوو: گهورهکهیان پاقلی نابوو، که له زانستگه دهریان کردبوو، ئهمه پیاویک بوو هیمن و، بی فیز و، زاهیری پازی به قهدهر و چارهنووسی خوی. کوپی دووهمیان، ئیگوری ناو بوو، له پهیپهوانی پینماییه ئینجیلییهکانی، تولستوی بوو.

چیخوف، تهنیا دلبهندی باشی و، داب و نهریت و هزرینی کونی ئهم بنهمالهیه نهبوو، بهلکو شهیدا و دلبهندی جووتیارانی ئوکرانی خوش مهشرهب و زیرهك و حازر وهلامیش بوو. ئیدی بو خوی دهچووه گهشت و گهران، له رووباره که دا مهلهی ده کرد، به هه فته بازاره جه نجال و پر هه را و زهنا کاندا ده گهرا، سهردانی مولکه کانی دهوروبه ری خوی ده کرد، به شداری شهوانی موزیکی ده کرد، چاوبازی ده گهل کیژاندا ده کرد، راوه ماسی و قرژال و روبیانی ده کرد.

یهکیک له میوانهکانی ئه و هاوینه ی چیخوف، پلشچیفی پیرهمیرد بوو، که کیرانی لنتقاریق زوریان به دل بوو، گولیان پیشکهش دهکرد، به بهله م دهیانبرده گهشت و گهران، گورانی و ئاوازی پر سوزیان بو دهگوت. ئهویش له ههنبهردا، شیعری هینده ناسکی بو دهخویندنه وه که هون هون هون به دهمیه وه دهگریان. چیخوف له ههمان نامه دا بو سوفورین، دهرباره ی بلشچیف دهلیت: "ئه و لیرهشدا، وهکو سان — پترسبورگ، رهمزه، یانی ئیکونه یهکه لهبه رکونی خهلکی کرنوشی بو دهبهن، دهیپه رستن، ئیکونه یهکه که جاران، له رابردوودا، شان به شانی ئیکونانی موجیزاتکاری دیکه دا ههلواسرابوو." (بروانه ههمان نامه ی $\frac{N / N / N }{N }$ بو سوڤورین)

ئەلكساندر، كە تازە ھاوسەرەكەى مردبوو، بە خۆ و مندالەكانيەوە خۆى گەياندە لوكا، ئانتون بە خۆى دەعوەتى كردبوو. ئىدى لىرە، سەرى كردە قۆدكا خواردنەوە، گوايە بە قۆدكا خەمى خۆى لە بىردەكرد. چاوبازى و ئاشقىنى دەگەل ھىلىندا دەكرد، تەنانەت ھاتە سەر ئەو بىرەى كە خوازگارى بكات. چىخوف زۆرى ھەولدا تا ئەو خەيالەى لە مىنشكى دەركرد و ژىنوانى كردەوە. ھەلبەت ئەلكساندرى، بىنباك و بىنىلەروا، لە ھەمان كاتىدا، چاوەچاوى ئەوەى بوو كە پەيوەندىيەكى ناشەرعى دەگەل كىرتىكدا بە نىنوى ناتالىا گولىدن، بەرقەرار بكات، ئەم كىرە خەشكى ئەو ژنە بە مىردە بوو، كە دەگەل نىكولاى براى ئەلكساندرا دەۋيا. پاشان كە ئەلكساندر پۆيى، ھەموو بە جارى ئاسوودە بوون. چىخوف، بە خۆيشى، ويىراى جوانى و دىلگىرى لوكا، خۆى ئامادە دەكرد، مالاوايى لە مالباتى لىتقارىق بكات. لەرە دەچوو بە ھۆى نەخۆشيەكەيەرە، كە وەكو موريانە سەرى تىزەندبوو، وا بخوازى، ناوبە ناو ژىنگە و كۆمەلگەى خۆى بگۆپىت، كە وەكو موريانە سەرى تىزەندبوو، وا بخوازى، ناوبە ناو ژىنگە و كۆمەلگەى خۆى بگۆپىت،

وابیّ، که ئارامی و ئاسوده یی و سه لامه تی ئه و ته نیا له و شویّنانه دا بیّ که ئه وی لیّ نیه. ئه وه بوو له ۱/۸۸۸/۱ دا. کوت و پی، به ره و فیودوسیای قرم پوّیی، مالّباتی سوڤورین، له ویّ کوشک و ڤیلایه کی گهوره یان له په خی ده ریادا هه بوو. دو و هه فتهی، به و په په په په په په به ره به یا ناسوده یی، له ویّنده ر برده سه ر، سه عات یازده له خه و پاده بوو، سه عات سیّی به ره به یا ده نووست، له م به ینه دا، باشترین خواردنه وه ی ده خوارده وه، به له زمت ترین خوّراکی ده خوارد، به مجوّره کاری نووسه ریی فه راموّش کرد. له نامه یه کیدا بو خوشکه که ی، له وباره یه وه ده لیّت: "یه ک حه رفم نه نووسیوه، تاقه کوپیکیّکم په یدا نه کردووه، ته مه لی گرتوومی، ئه گه ر ئه م ته مه لیه بی مانایه م هه فته یه کی یان دو و هه فته به رده وام بیّ، تاقه پولیّکم پی نامیّنیّ، ده که و مه سه رساجی عه لی. هه نگی مالباتی چیخوف، ناچار ده بن، رستان له لوکا به رنه سه ر." (بروانه نامه ی به رواری

دنیا زور گهرم بوو، چیخوف، بو خو فینککردنهوه، روژی چهند جاریك، خوی بهم دهریا جوان و به شكۆيەدا دەكىرد، كە لە نامەيەكيا بۆ ليونتيف – شچگلوف $(^{1\wedge \wedge \wedge / \vee / \wedge \wedge \wedge })$ بەمجۆرەي وهسف كردووه: "شيني شين، نهرم وهكو گيسوي كچيكي پاكيزه." خانمي خانهخويي، كه له سان يترسبورگ، بيزار و يەسىتى كردبوو، ھەنووكە ليره، لە فيدوسىيا، مجامەلە و سەرگەرمى دەكىرد، بەردەوام "وەكىو كەنارى" ھەر جوكەجوكى بوو، ھەر سىەعاتەي جليكى لەبەردەكرد، بەيانيان پيدەكەنى، عەسىران گۆرانى قەرەجانەى دەگوت، ئيواران بە تەنيا، لە كەنارى چۆل و هۆلى دەريادا، دادەنيشت و دەگريا. بەلام سوڤورين، ميوانەكەى خۆى هينابووه ياى گفتوگۆى زۆر جدى، گفتوگـۆ دەربارەي ھەموو جۆرە بابەتێك. چيخوف لە ھەمان نامەدا بۆ ليونتيف – شچـگلوف دەلیّـت: "خەریکـه بەرەبـەرە دەبم بـه ئـامیّریّکی قسـەویّرْ. ئیٚسـتا هـەموو مەسـەلە باوهكانمان چارەسەر كردووه، خەرىكى باسى ھەندى مەسەلەي تازەين كە جاران شىتى وانەبووە. ئيدي دهم ليك نانهين، ئەومى دەپليين ناپليينەوه. بلي، بلي، و بلي. ئەگەر ئەم بايە لەم كونەوم بيّ، دوور نيه بههوّى ئاوسانى زمان و ژيپهكانى گەروومانەوە بمىرين. " و لەسەرى دەروات: "سۆڤورين يياوێکي گهورهيه. له هونهردا، وهکو توڵه تاژيه له راوا، ياني کهيوويهکي به بۆن و ههستیاری ههیه. دهزانی چون ختووکهی ههست و سوز دهدات... که پیاو شارهزای شیوهی قسهکردن و راستگۆیی قسهکانی دهبیّت، که کهم کهس ئهو بههره و توانایهیان تیّدایه، ههنگیّ، له گفتوگو و قسه کانی دهبینیّ." (بیوانه نامه ی به رواری (/////)).

سوقورین حهزی دهکرد، میوانه که ی تا مانگی ئهیلول گل بداته وه، به نام چیخوف نهیده توانی لهوی بمینیته وه، بیانووی ئه وه بوو که پیویسته بگه پیته وه بی نوکا و، به ئیش و کاره کانی پابگات. به نام زوو به زوو بیری گوری و ده گه نهلکسی کوری سوقوریندا، سه فه ریکی ده ریایی دهست پیکرد، که تا سنووری قه فقاز نه وهستایه وه. له فیدوسیاوه به سواری به له میکی بوخاری وه پیکرد، که تا سنووری تا نه وه سوخومی، با توم، ته فلیسی و با کوری دا، با کو و بونی نه و تا کی نه و تاوی با کوری با توم، ته فلیسی و با کوری دا، با کوری نه و تا کوری نه و تا کوری با کوری با کوری با کوری با کوری دا کوری با کوری به با کوری با

له یه کی مانگی ئابدا بو لوکا گه پایه وه و به دوسته کانی، یانی ما نباتی لنت قاریف، شا و شکور بووه وه. به پاده یه ئه نسبوونی، جوانی و د نگیری د یهاتی ئو کرانیا بووه وه، که لیب پرا، له و ده قه ره دا، مو نه و مه زرایه کی چکونه بکریت و باره گا و پاتو قین کی چکونه ی بو نووسه ران تیا بکاته وه. به نام پاره له کوی بینی بینی باشترین کار ئه وه بوو، جاری ده سبه رداری ئه و پروژه یه ببی و بو موسکو بگه پریته وه. له نامه یه کیا بو بلشچیف ده نیت: "ئاه چه ندم پی ناخوشه که ئه مشوینه به جی دینیم، پروباری ناره سه نی بسیول، پوژبه پوژ جوانتر ده بی، ده نینی به ئانقه ست خوی جوان ده که شه و کوکردنه وه که ده که شوینه که شه و می وایه کی خوشی هه یه، جووتیاران، سه رگه رمی دروینه ی گه نم و کوکردنه وه که که له و خه رمانن... که بیر له مؤسکو و سه رما و سونه ی ئه وی، شانونامه خرا په کانی، با پ و خوارنگه سه رپییه کانی، بیروبو چوونه پووسیه کانی ده که مه وه را نه که مشاره به رمه سه ر." (پروانه نامه ی به رواری ۱۸۸۸/۸/۸).

ئەنجام له ۱۸۸/۹/۲ دا لیّبرا، جاریّکی دی بۆ کۆمەدیه چەکمەجەدارەکەی شەقامی سادوڤایا – کودرنسکایا بگەپیّتەوە. له جیاتی ئەوەی به هاوینه گەشتەکانی کەمیّك وەخۆبیّتەوە و له باری تەندروستیەوە باش ببیّت، خراپتر بووبوو. هیشتا به تەواوەتی نەگەیی بووەوە مۆسکۆ، تووشی خویّن هەلینان بووەوه. جاوەکو خووی هەمیشەیی و بۆ ئەوەی پادەی ترسناکی ئەم نیشانانه کەم بکاتەوە، پاساوی بۆ خۆی دینایەوە و دەیگوت، ئەگەر بەپاستی سیلی بوایه، ئیستا لەمیْربوو و لەژیر گلا دەبوو. یانی به گوتهی خۆی، هەرچەندە ناوبه ناو خوین هەلدینی، بەلام هیچ نیشانەیهکی نەخۆشی سیل و دەردەباریکه له خۆیدا نابینی. له نامەیهکیا بۆ سوڤورین بەلیت: "هیچ ترسیکم نیه، تەنیا ئەو دەمانە دەترسم کە خویّن دەبینم، ئەو خویّنهی که وەکو بلیسهی ئاگر له دەممەوە دەپرژی، خەبەریّکی شوومی پییه. بەلام کە خویّنهکە تەواو دەبیّ، هیچ نیگەرانی و ترسیکم نیه که خەسارەتیّکی تازە له ئەدەبی پووسی بدەم!" (بپوانه نامهی پیکەوتی نیگەرانی و ترسیکم نیه که خەسارەتیّکی تازە له ئەدەبی پووسی بدەم!" (بپوانه نامهی پیکەوتی

کیشه و ئاژاوه و پیداویستی خانهوادهیی، ریگهی نووسین و پیشکهوتنیان نهدهدا. نیکولا، ئیش و کاریکی ریک و پیک و بهردهوامی نهبوو، ناسنامهی نهبوو، فیراری سهربازی بوو، پولیس تاقیبیان دهکرد که بیگرن و بو خزمهتی سهربازی بنیرن. چیخوف، ناچار رووی له ههندی برادهر و دوستی پایه بهرزنا، که بوی تیکهون و له خزمهتی سهربازی مهعافی بکهن. ئهلکساندرش،

دوای ماوهیه کی کهم ههمان ئەلكساندر، به مهستی سووكایه تیه کی زوّر به دهستهی نووسهرانی (رِوْژگاری نوی) دهکات. ئیدی چیخوف، له ترسی ئهوهی نهبا براکهی دهربکهن، هەلْدەستیْت پۆزشنامەیەك بۆ سوڤورین دەنووسیّت و هەولْدەدات هۆیەكانى ئەم كارە نابەجیّیەى بۆ روون بكاتەوە: "نازانم چى لە براكەم بكەم، چى دەگەلدا دەكرينت؟ كە نەخواتەوە كۆلىك باشە، زيرهك و شهرمنه، رينك و پيك و راستگۆيه، بهلام كه دهخواتهوه ئيدى كهس دهگهليا ههلناكات... بيْگومان ئالوودەبووه... ئالوودەبوون چيه؟ نەخۆشىيەكى دەروونىيە، نەگونجانـه دەگــهلا كۆمەلگەدا، شىتىكە وەك ئالوودەبوون بە مورفىن، بە دەستىەر و جولىق، بە داويىن تەرى لاى ژنان... هتد ئهم حالهته به زورى له باب و داكهوه، يان له باييره و داييرهوه، نهقل دهبيت. بهلام له بنهمالهی ئیمه دا ئالووده مان نهبووه. ناوبه ناو باوه گهوره و باوکم دهگه ل میوانانی خودا دەيانخواردەوە. بەلام قەت لە كارى خۆ دوا نەدەكەوتن، شەوەكى بۆ نويدى بەيانى ھەلدەسىتان. شهراب و قهخارن ئارامی و روح سووکی یپدهبهخشین، شاد و خورهمی دهکردن. من و مامۆستاكەي برام، ئيڤان ھيچ كاتىٰ بە تەنىٰ ناخۆينەوە، ھيچ بەدمەستيەك ناكەين، چەنمان مەيل لى بوو دەخۆينەوە و، بە زەين و ميشكى ساف و روونەوە لە خەو رادەبين... بەلام ئەلكساندر و هونهرمهنده که مان (نیکولا) دوای دوو سی پیک، ئیدی لیده بنه وه، مهست و سه رخوش ده بن، هەنديٚجار خەرىكە بۆ چۆرى مەشوورب سىويٚيان دەبيتەوە... بە كيٚيان كردووە، نازانم. ئەوەندە دهزانم که ئەلکساندر هەمىشە بيانووى پێيه بۆ خواردنەوه و مەست بوون! که پەست و نائومێد بيّ دەخواتەوە، پيس دەخواتەوە، سەرخۆش دەبيّ. من ئەدرەسى ئەوم لا نيە، بە ئەرك نەبيّ بۆمى بنيره، گلهيى نامهيەكى بۆ دەنيرم، ههم دبلۆماسيانه و نهرم بى، ههم سهرزەنشتئاميز، نامه کانم کاریگه رییان به سه ریه وه ههیه. " (بروانه نامهی ۱۰ /ت ۱۸۸۸).

چیخوف، له گهرمهی ئهم کیشه و سهریهشه خانهوادهپیانهدا بوو که ههوالیّکی خوّشی ییّ گەیى. ماوەيەكى كەم بوو كە چيرۆكێكى "برێك مەبەستدار"ى بە ناونيشانى "ئاھەنگى ناونان" بۆ بڵاڤۆكى "پۆسىتەى باكوور" ناردبوو و، خەرىكى ئەوەبوو كە جارىكى دى بە (ئىڤانۆڤ)دا دەچووەوە، لـه ۱۸۸۸/۱۰/۷ دا، زۆر بـه سەرسـوورمانەوە هـەواڵى زانـى كـه بەشـى ئـەدەبياتى ئەكادىمياى سان پترسىبورگ، بە تىكىراى دەنگ برياريان داوە خەلاتى پوشىكىنى لەسسەر كۆچىرۆكى "بوليْل" بدەنى. ھەر لەخۆوە، بينەوەى متمانەيەكى ئەوتۆى بەخۆ بى چەند ھەفتەيەك بوو، خۆزياى دەخواست كە ئەو خەلاتەي بدريتى. كە ئەو ھەوالەي زانى، لە خۆشىيا لە پيستى خـۆى نـهدههێورى، دەتگـوت " گرفتـارى داوى ئەشــق بـووه. " هـهموو خانهوادەكـهيان بـهم سهركهوتنه خوشحال بوون. له نامهيهكيا بو سوڤورين. دهڵێت: "دايك و باوكم، له خوّشيا كەوتوونەتە وراوه. لە كەيفان لە ييسىتى خۆ ناھيورن... خوشكەكەم، بە سەر يەك بە يەكى دەستە خوشكهكانيا دهگهريّ و ئهم ههوالهيان دهداتيّ، دهگاته ههركهس و شويّنيّ، جار دهدا. من، هيّنده خوّم به بهختیار و بهختهوهر دهزانم، دهمهوی وهکو گوناحکاران، به چاوی نیوهکراوهوه، سهیری ئاسمان بكهم. دەمەوى بەيەلە برۆم و خۆم وەژيىر ميزيك بدەم، لەوينىدەر خۆم بشارمەوە و كروكي، مات و بيدهنگ، ئارام و گويرايهل دابنيشم و فزهم ليوهنهيت... برى خه لاته كه يينج سهد رِوْبِلْه، ئهم پارهیه لهلایهکهوه دادهنیّم،له ئوکرانیا مولّك و مهزرایهکی پیّدهکرم." ههر له ههمان نامه دا له سهرى دهروا و دهليّت: "ههر ههموو ئهوهى تا ئيشتا نووسيومه و ئهم خهلاتهم لهسهرى وهرگرتووه، ئهوپهری تا ده سالی دی له بیری خهلك دهمیّنیّ. " (بروانه نامهی ۱۰/۱۰/۱۰/۱). هەلبەتە گريگورفيچ، كە ئەندامى ئەكادىميابوو، دەوريكى زۆرى ھەبوو لەوەى كە ئەم خەلاتە

چیخوف، سهرباری ئه و ههموو پیشوازی و دهعوه و دهعوه تکاری یه یکه به بونه ی وهرگرتنی خه آلتی پوشکینه وه دهکرا، ویّرای ئه و کوّر و باسانه ی به و بونه یه وه دهگیران، هیّشتا تیامابوو و لهخوّی ده پرسسی که ئایا پزیشکه یان نووسه ر. له نامه یه کیا (۱۸۸۸/۹/۱) بو سوڤورین، ههمان به راورد و شوبهاندنه دلّخوازه که ی خوّی، که پزیشکی هاوسه ری شه رعیه تی و ئهده به ماشقه یه تی، دو و باره ده کاته و و ده لیّت: "که یه کیّکیان ده متوریّنی، شه و ده گه ل

ئەويتريان بەسەردەبەم. رەنگە ئەمە جۆرە ئاژاوە و پەريشانيەكى ليبكەويتەوە، بەلام ناخۆش نبه."

له راستیا له دنیای نووسهرانی گهنجی دیکه، له دهستهبهندیان، پیلانبازیان، خوّیهسهندی و بەرزەفريان، لە مەرايى و روپاماييان بيزار بوو، قەناعەتى وابوو، ئامادەن، لە پيناوى وتاريكى ستايشئاميْزدا، خۆ لەبەر پييان باويْن، پيى سەير بوو، ئەوان، بە ھەموو تازەكاريەكى خۆيانەوم ئەوەندە تينوو و تامەزرۆى شۆرەت و ناوبانگ بوون، لە كاتيكا ئەو، دواى ھەشت سال لە كارى نووسين، هيستا نهيدهزاني بۆچى دەنووسيت؟ بۆيە بە پيچەوانەي ھەموو ئەوانەي دەروبەريەوە، خۆى له هەر دار و دەستەيەكى بەدرا و بەدخوا و بەدنيهاد دووردەگىرت و، دەيويست كەسىپكى ميانرهوي خاكي و سهربه خو بينت. له نامه يه كيا بو ليونتيف شچگلوف ده لينت: "با خه لكيكي ئاسايى بين، به ههمان ههڵوێست و نهفهسهوه رهفتار دهگهڵ ههموو خهڵکيدا بکهين، بو ئهوهى یپویستمان به دهستهبهندی دهستکرد نهبیت." (بروانه نامهی $^{\gamma}$ $^{\gamma}$) و له نامهیه کی دیدا بوّ يلشچيف، به ييّداگرييهكي زياترهوه دهلّيّت: "ئهو خهلّكانهي من ليّيّان دهترسم، ئهوانهن كه له بندیری نووسینه کانی مندا، بو هه لویستیکی تایبه تی دهگه رین و سوورن له سهر ئه وهی که به ليبرال يان محافهزهكارم له قهلُهم بدهن. من نه ليبرالُم نه محافهزهكار، نه يهيرهوي ييشكهوتني بەرەبەرە، نە رەبەنم، و بە بيموبالات بەرانبەر بە جيهان. حەزدەكەم ھونەرمەنديكى ئازاد بم و هیچی تر. بهداخهومم که خوا ئهو توانا و بههرهیهی نهداومهتی، تا ئاوابم. له درو بیّزارم، زۆردارى و نەھەقىم، بە ھەر شىروە و ناوپك پى قەبوول نىيە... مەرايى و روپامايى و كەودەنى و درۆ و زۆردارى هەر لە مالى بازرگاناندا زال و باو نيه، بەلكو لە يوليسخانە و لە زندانان، تەنانەت له ناوهندين روشنبيري و ئهدهبي، له نيو لاوانيشدا، زهق و دياره. بۆيه، بۆيه دلم نه به ياسهوانان و قهسابان، نه به دانایان و نووسهران، نه به نهوهی نوی خوش نیه. ههرچی ناو و ناوبانگ ههیه، به زاده و بهرهنجامی داوهری دهستکرد و پیشوهختهی دهزانم. بۆیه پیرۆزترین شت لای من، بوونی مروقه، نایابترین ئازادی، ئهوهیه ئازادانه رووبه رووی زهبروزهنگ و درو ببیتهوه". (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۸۸/۱۰/۶).

چیخوف، داوای سهربهخوّیی تهواوی دهکرد، ههر له نیّو دوّستانی نووسهر و پهخنهگر و جهماوهری خهلکدا، بانگهشه بوّ سهربهخوّیی نهدهکرد، بهلکو، سهبارهت به کاراکتهر و قارهمانیّن چیروّکهکانیشی خوازیاری سهربهخوّیی بوو و، به ههمان نهفهسهوه بهرخورد و مامهلهی لهگهلدا دهکردن. به چاولیّکهری پوشکین و تولستوی (ههلبهته پیّش ئهوهی بگهریّتهوه و پرووبکاته دین و دینداری) ههستی دهکرد، ئهرکی ئهو پانانی پرس و مهسهلهکانه، نهك چارهسهرکردنیان. نه وهعزی ئهخلاقی، نه پهیامی تایبهتی و نه هیچ ئهنگیزهیه کی پهنامه کی له بهرهه مه ئهدهبیهکانیدا وهعزی ئهخلاقی، نه پهیامی تایبه و هیچی دی. به پای ئهو نووسهر دهبی له خزمهتی کاراکتهر و قارهمانهکانیا بیّ، نه به پیچهوانه وه، کاراکتهر له خزمهتی نووسهردا بن. دهبی ئهوهنده و جورئه ته هه بی که له نیّوان حوزوری ئهوان و خوّیدا، یهکیّکیان ههلبریّریّ. نووسهر ئهگهر خوّی بکات جورئه تی که له نیّوان حوزوری ئهوان و خوّیدا، یهکیّکیان ههلبریّریّ. نووسهر ئهگهر خوّی بکات که کاراکتهران ههلّورتیّنیّ، یاکانهیان بو بکات یان مهحکومیان بکات، یان خوّی بکات

به شەرىكى ھەڵوێستە جۆراوجۆرەكانيان، ماناي وايە لە ئەركى نووسەرايەتى خۆي لادەدا و يىێ له بهرهی خوی وهکو نووسهر، یتر رادهکیشیت. تا کهمتر دهربکهوی و زیاتر خوی له یشتی ئەوانەوە وەشىپرېت، ئەگەرى زندوويەتيان، تەنانەت دواى مەرگى نووسىەرەكەش، يىتر دەبېت. چیخوف له نامهیهکیا بو سوڤورین، دهڵێت: "به باوه ري من، کاري نووسه رئهوه نیه که پرس و مەسىەليّن وەكو خوا، رەشبينى، و ئەو جۆرە شتانە چارەسەر بكات... ئەركى نووسەر تەنيا پیشاندانه، ئهوه پیشان بدات که له چ حالیّکا و چوّن، کهسانیّك باسیان له خوا یان رهشبینی كردووه يان بيريان ليكردوونهتهوه. هونهرمهند بۆى نيه داوهر و قازى و ئهوقاتى كردار و گوتار و هه لویستی کاراکته ره کانی بی، له کردار و گوتاری ئه وانیش به رپرسیار نیه... به لکو ده بی شایه د و بینهریکی بی لایهن بیت... چونکه ئه و ئهنجامگیری و ههنسهنگاندن و داوهریه ئهرکی خوێنەرانە. بەڵام سەبارەت بە من، مەرجى بنەرەتى ئەوەيە بەھرەيەكم ھەبى، شىتى گرينگ لە شتى بى بايه خ جيابكه مهوه، كاراكته رهكانم به دروستى به رجهسته بكهم و بزانم به زمانى ئهوان قسەبكەم". (بروانە نامەى ٣٠/٥/٣٠). دواى چەند مانگىك لە نامەيەكيا بۆ سوڤورين، دىتەوە سهر باسى ههمان بابهت و دهلّينت: "خراترين شت بو هونهرمهند ئهوهيه خوى له قهرهى بابهتيك بدات که دەرەقەتى نەپەت، کە تێى نەگات. پرسە تايبەتيەكان، شارەزا و يسيۆرى خۆپان ھەپـە، چارەسىەرى ئەو جۆرە پرسانە، كارى شارەزا و پسىپۆرانە، ئەركى ئەوانى لە ئەنجوومەنانى هـهرهوهزی جووتیاران، لـه چارهنووس و ئایندهی سـهرمایهداری، لـه زیان و مهترسیهکانی بادەنۆشى، له جزمه و چەكمە، له نەخۆشى ژنان بكۆلنەوە و تاوتويى بكەن و داوەرى دەربارە بکهن. به لام هونه رمهند، دهبی به گویرهی تیگهییشتن و نورینی خوی مامه له دهگه ل بابه ته کاندا بكات." (بروانه نامهی ۲۷/ت ۱۸۸۸/۱).

بابهتگهرایی چیخوف له چیروّکدا، به و مانایه نهبوو، که له بواری وهسف و گفتوگوّ و دیالوّگ دا، بایهخ به وردهکاری و جوانکاری هونهری نهدات و به ههندی وهرنهگریّت. له کاتیّکا که خوّی به نووسهریّکی پیالیستی ناودهبرد، له کرداردا، بهلای ئهمپرسیونیزمدا دایدهکیّشا، بایهخی به شیّواز، به وهردهکاری و به هیّما و ئاماژهیّن بروسکهیی دهدا. لازاریف — گروزنسکی هاوپیّی، ئاموّژگاری دهکرد که خوّی له شیّوازی تهقلیدی و باو دووربگریّت. له نامهیهکیا پیّی دهلیّت: "خهتا دهکهیت که زیاد له پیّویست به چیروّکهکانتا، دهچیتهوه، ههر شتی به خهیالی خوّت، زهق و بی پهرده بیّ، مشت و مالّی دهدهیت. توّ بههره و توانای خوّت لغاو دهکهیت، گیانی داهیّنانت تیا نیه. که وهسفی ژنان دهکهیت، دهبیّ وای وهسف بکهیت که خویّنهر ههست بکات بوّینباخت له مل نیه، قوّیچهی ئیّلهکهکهت کراونه ته وه. یانی دهبی به وجوّره ههم وهسفی ژنان و ههم وهسفی تهبیعهت بکهیت… ئازادی ته واو به خوّت بده." (بروانه نامه یه به رواری ۲/۰/۱۸۸۸).

ئازادی و ئازادی دانی تهواو به خو، له پوانگهی چیخوفهوه دهکاته پهفزکردنی ههر وهعزدادانیکی سیاسی یان فهلسه فی، دهکاته دووره پهریزی له ههر بهند و باو و یاسا و پیسایه کی پیباز و قوتابخانه ئهدهبیه کان، دهکاته پابهندبوون به شیوه و شیوازی تایبه تی خوته وه، دهبی نهمانه بهرنامه ی کاری ههر نووسه ریکی پاسته قینه بن. نهم دووره پهریزیه له

پێوهر و پێوانهێن کڵێشهیی و ئاماده، به ئاشکرا له و نامهیهیدا، که دهربارهی چیروٚکێکی خوٚی به ناوی (ئاههنگی ناونان) بوٚ پلشچیفی ناردووه، دیاره: "پێموایه، خهڵکی دهتوانن به نهوسنی و زوٚرخوٚری، به مهستی و سهرخوٚشی، به ههرزهیی و سووکی، به ساردی و بی مهیلی، به ههر ناو و ناتوٚرهیهك. که خوٚیان بیانهوی توٚمهتبارم بکهن، ئهمه باشتره له ئارهزووی خوّدهرخستن یان خوٚشاردنهوه... من قهت رازپوٚشی خوّم نهبووم." (بروانه نامهی رێکهوتی $^{9/1}$ ^{1}

چیخوف، له کاتیکا که داکوکی له زهرورهتی بیلایهنی و بی ئیلتیزامی روضاننووس و چیرۆکنووس دەکرد، ئەوەيشى لەبیر نەدەكرد، كە بەخۆى ئەھلى شانۆنامەشە، ليرەشا و بۆ ئەم ژانره ئەدەبيەش باوەرى بە پرەنسىيى بى ئىلتىزامى نووسەر بوو. لەمەشا بى لايەنى و بى ئيلتيزامي به ياساي زيرين دەزاني. دياره چيخوف وهكو نووسين ئههلي شانۆ بوو. ههلبهته ههرچهنده له عهلهیی وهزعی شانو دهدوا، نهشی دهتوانی له داوی زهروورهتی رازانهوهی شانو، هەلْيْت. لە نامەيەكيا بۆ سوڤورين دەلْيْت: "دەبىّ ھەموو توانايەكى خۆمان بخەينە كار كە شانۆ له دەسىتى به قال و دوكانداران دەربينين و به دەسىتى ئەھلى ئەدەبى بسىيىرين، دەنا ھونەرى شانق مەحكوم بە نەمانە." (بروانە نامەى بەروارى 7/ت $(1 \wedge \wedge \wedge \wedge \wedge$). ھەروەھا لە نامەيەكىشىيا بق ليونتيف – شچكلوف، دەلْيْت: "شانۆى ھاوچەرخ، نەخۆشى ئاولەيە، نەخۆشىيەكى پىسىي شارانه. دهبي ئهم نهخوشيه بن بر بكري، خوش ويستنى ئهم نهخوشيه قهباحهته." (بروانه نامهی ۱/۲۱/۸۸/۱). هه لبه ته ویّرای ئه و قسانه ش، یه کیّك بوو له شانو دوّستانی جدی و دهچووه تهماشای زوربهی ههره زوری ئهو شانونامانهی که پیشکهش و نمایش دهکران، جاری وا ههبوو چهندین شهوی دهگهل ئهکتهراندا دهگوزهراند، شانونامانی کومیدی ئامیزی وهکو (ورچ، ئاوازی قوو، خوازگاری) دهنووسی، ههروهها دهسکاری شانونامهی ئیڤانوفی دهکرد، گۆړانكارى تيا دەكرد، دەيويست لە رێگەى ئەو دەسكارى و گۆړانكاريانەوە، چەمك و مانايەكى روونترى ييببه خشيت. له نامه يه كيا بق سوڤورين، لهبارهي شانوّنامهي ئيڤانوٚڤهوه دهڵيت: "شانۆنامەى (ئىڭانوف)م ئىستا زۆر مەفھومترە" (بپوانە نامەى بەروارى ^{9} ^{1} ك ^{1}

كاتى نوسخه هەمواركراوەكەي شانۆنامەي (ئيڤانوف) خرايە بەرنامەي شانۆنامەكانى، شانۆي ئەلكساندرىنسكى سان – يترسبورگەوە، كە شانۆيەكى زۆر بە ئىحتوبار بوو. چىخوف لە مانگى كانوونى دووەمى/١٨٨٩ وه، چوو بۆ يايتەخت تا له كاتى يرۆڤەدا، ئامادەبيّت. له لاى سوڤوريني برادەري لايدا. ئەمجارەش، لە شيۆوى بەرخوردى ئەكتەرەكان نارازى و نيگەران بوو، لهوه تورهبوو که ههستی دهکرد ئهکتهرهکان، به دروستی دهورهکانیان نابینن. له ههموو ئەمانەش ناخۆشتر ئەوەبوو كە داڤيدوڤ، كە دەورى كاراكتەرى سەرەكى درابويە و دەبوايە دەورى ئيڤانوڤ بديني، ههميشه گلهيي لهو گورانكاري و دهسكاريانه دهكرد كه نووسهر له دواساتهکاندا، له دهقهکهدا دهیکردن و، ههرهشهی دهکرد که وازدیّنی و دهورهکه نابینی، چیخوف زۆری ههول دهگهلدا دهدا، دهیویست، ئهنگیزه و مهبهستهکانی ئیڤانوفی تیبگهیهنی. ئهم دوو پیاوه رۆژى ده جاران به شهر دههاتن و ئاشت دهبوونهوه. چیخوف، چاوهروانی لهوه خراترى لهم ئەكتەرە خۆيەسەندە دەكرد. ئەوەبوو چيخوف، ئيوارەي يىش كردنەوەي شانۆكە، نامەيەكى بۆ ميخائيكى براى نووسى كە بەش بە حالى خۆى وا تەسەور دەكات كە شانۆنامەكەي سەركەوتوو نابيّت. كەچى شانۆنامەى ئىڤانوف كە لە ٣٠/ك١٨٨٩/١ دا نمايشكرا نەك ھەر ناكام نهبوو، به لكو سهركه وتنيكي سهير و باوه رنه كرده نيشي به دهست هينا. له كوتايي يهكهمين شهوى نمايشه كهدا، چيخوف به لاقه لهرزي و دله راوكييه كى زۆرهوه، چووه سهر شانۆكه و له ناوەراسىتى ئەكتەرەكاندا وەسىتا و، كرنۆشىي بۆ جەماوەرى ناو ھۆلەكە برد، كە ھەموو بەيەك دهنگ و به جوش و خروشهوه هورایان بو دهکیشا. روژی دوایی به خوشی ئهوهوه، دهعوهت و خوانێکيان بهرياکرد، خانهخوێ و خاوهن دهعوهتهکه، به دهم بهرزکردنهوهی پێکهکهيهوه، چیخوفی به گریبیویدوڤی نهمر بهراورد کرد. چیخوف، حایر لهم سهرکهوتنه چاوهروان نهکراوه، يهكسهر بق مؤسكق گهرايهوه. به گوتهى خقى، حهزى كردووه له كونيكا خقى وهشيرى. له نامه یه کیا بو لیونتیف - شچگلوف، ده لیّت: "ستایش و سه رکه و تنش هیّنده، به ژاوه ژاو و هه را و هەنگامەيە، ئەگەرچى خۆشيەكى كەمى تيايە، بەڵام لەكۆتاييدا، بە جۆرى ماندووت دەكات،

ویٚپای ئهوهش، وهختی گهپایهوه ماڵی خوٚی، به جوٚش و خروٚشهوه کهوته پهیگیری پوٚژنامان و بڵاڤۆکان. به شیٚوهیه کی گشتی دنیای پوٚژنامهوانی، هاوپهئی جهماوهری خهڵکه که بوون و ستایشی شانوٚنامهی (ئیڤانوف)یان دهکرد. تهنیا پهخنهگرانی چهپگهرای وهك: میخائیلوفسکی، کورولینکو و، ئوسپنسکی، گلهییان له نووسه ههبوو که گوایه هیچ پهیامیٚکی کوٚمهڵایهتی له شانوٚنامه که یدا نهخستووه ته پوو. چیخوف به م توٚمه تو گلهییه نه که هه شیّلو نهبوو، بهڵکو سوور تر بوو له سه باوه پهی جوٰی که ده بی هونه رله سیاسه جیابیّ، له نامه یه کیا بو سوڤورین، دهڵیْت: "به پاستی پوٚژنامهوانی بچکوّله غهد رله شانوٚنامه کهم، ئیڤانوف ده کهن به جوٚری به به خوری ده کهن وه کو ئهوهی قارهمانه کهم ئیڤانوف نهبیّ، به لکو جهنه رال به بولانجیه بیّت." (بپوانه نامه یه به به رواری ۱۸۸۹/۱۰). له لایه کی ترهوه، گهلیّك له و که سانه ی که نمایشه که یان بینی بوو، نامه ی ده ستخوشیان بو دهنارد و پیوزباییان لیّده کرد، که کاراکته ری

واقیعی داهینابوو. کاراکتهرانیک که پهنگدانهوهی که لکه له باوهکانی پوژ بوون. لیسکوفی به ناوبانگ له پوژانه یاداشتهکانیا، ده لیّت: "به پاستی شانونامهیه کی زیرهکانهیه. بههرهیه کی شانویی گهورهیه."

جەماوەرى، نمايشى شانۆنامەكە لە سان — پترسبورگدا، رۆژ بە رۆژ زياتر دەبوو، ھۆڵى تەمەشا ھەموو شەويك پرى پر دەبوو. كار گەيى بووە ئەوەى، ھەر كەسيك خۆى بە ھاوچەرخ زانيبا، دەبوايە شانۆنامەى ئيڤانوف ببينى. بە راستى سەركەوتنيكى يەجگار خۆش بوو، بە تايبەتى لە دواى ئەو شكستەى كە پيشتر لە مۆسكۆدا رووبە رووى نمايشى ھەمان شانۆنامە بووبووەوە. لە نامەيەكيا بۆ خات كيسليوڤا، لەو بارەيەوە دەڵيت: "ئيڤانوف، سەركەوتنيكى گەورە و بەرچاوى بەدەست ھيناوە. حاڵى حازر دوو قارەمانى ديار لە سان — پترسبورگا ھەن، يەكىكيان فريناى رووتى سىمىرادسىكى ^{*0} يە و ئەوى تريان مىنى پۆشتەيە. ھەردووكمان جەماوەرى خەڵكمان ھيناوەتە جۆش." (بروانە نامەى ريكەوتى ^{*0}

ويْراى ئەوەش، چيخوف، كە لەم ھەموو ستايش و ييْياھەلدانە بيْزار و بيْتاقەت بوو، بە جۆرە فریویکی یوچی دهزانی، بیری لهوه دهکردهوه، له شار ههنی و له دهریی شارا و له گوشهیهکی چەيەكدا، خۆي بە وەرزشە دلخوازەكەي خۆيەوە، واتە بە راوەماسىيەوە خەرىك بكات. لە نامه یه کیا بق لیونتیف - شچگلوف، دهلیّت: "پالکهوتن له سهر پووش و په لاش، دیتنی ماسیه ك که به سهری قولایهکهمهوه هه لده پلی، زور لهوه خوشحالترم دهکات، که وتاریکی ستایش ئامین له روزنامه یه کدا بخوینمه وه، یان له هولیکدا به چه یله ریزان پیشوازی بکریم." (بروانه نامهی ۱۸۸۹/۲/۱۸). نائومیّدی و کول و کوّقان بهرهبهره بهسهر نامهکانیا زالّ دهبوو. له نامهیهکیا بوّ سۆڤورين، دەڵێت: "من بۆ كى و چى دەنووسم؟ بۆ جەماوەر؟ من ھيچ جەماوەرێك نابينم، ئەمانه! من باوه پرم به دوموڤی ۲ زیاتره تا لهم جهماوه ره. نهخوینه وارن، پهروه رده نهکراون، هه ره باشهكهيان دروزنه... ئايا من بو ئهم جهماوهره ييويستم يان نا؟ من سهريان ليدهرناكهم... كه بير لهم شتانه دهكهمهوه، له ژيان بيّزار دهبم. وام ليّهاتووه خهريكه رقم له ههموو شتيّك دهبيّتهوه، جاران وا نهبووم، تازه وام ليهاتووه. گفتوگوي دوورودرين و گهوجانه، ميوان و ميوانداري، لالانهوه و يارانهوه و كۆمهكخوازى، دەست گرتنهوه بۆ ئەو دوو سىي رۆبلهى (كه له برى معایهنهی پزیشکی دهمدهنی) له تو وایه خیرم پیدهکهن، دانی کریی گالیسکهی ئهو نهخوشانهی که هیچ کاتیک یولیکیان یی نیه. به کورتیهکهی ئهوهنده بیزار و وهرزم، ئهگهر به قسهی خوم كردبا، له ميْرْبوو دهبوا سهرى خوّم هه لگرم و مال بهجيّ بيْلْم. خه لْكي قهرزم ليّوهردهگرن و نامدەنەوە، كتيبەكانم دەدزن، وەختم ليدەگرن، كەس نالى ئاخر ئەم كابرايە ئىش و كارى ههیه... تهنیا له ناشقیّنیهکی ناکامم کهمه". (بروانه نامهی بهرواری ۲۳/ك ۱۸۸۹/۱)

له و سهروبهندهدا، چیخوف، حهزی نهدهکرد بچیته ژیّر باری هیچ پهیوهندیهکی جدی یا ناجدی ئاشقیّنی... ههرچهنده مجامهلهی ئه و ئافرهتانهی دهکرد که دهگهل ماریای خوشکیا دههاتنه مالیان، بهلام قهت نهیدهگهیانده ئاستی ئاشقیّنی جدی. بو نموونه دلبهندی لیدیا میزینوفای شوخ و شهنگ بوو، که به لایکا ناسرابوو، ئهمه کچیکی سووکی، ههژدهسالهی،

قه له وی، سپیلکه ی، قر زهردی، چاو مامزی، چاوگهش بوو، یاریدهدهری مام وستا بوو له و قوتابخانه یه که ماریا دهرسی می رو و جوگرافیای تیا ده گوته وه. چیخوف، به به هره و، سیمای جوان و، پیکه نینه شیرینه که ی خوّی، دلّی کچه ی پفاند، به لام تا لیدیا زیاتر لیّی نزیك دهبووه و و پتر بایه خی پیده دا، چیخوف، زیاتر لیّی دوورده که و و مهسه له که ی ده کرد به فشقیات. دوای نه و خووی دایه دهسته خوشکی کی دیکه ی ماریا. نافره تیّکی ژنانه بوو، ما تماتیك زانیّکی ناسراو بوو، ناوی نولگا کونداسوفا بوو، هه رچه ند که میّك که ته و که له ش پیاوانه بوو، به لاه لام پوو پوخساریّکی جوان و دلف پینی هه بوو. نه م نافره ته که م و زور گویّی به موّدبازی و موّدپه روه ری نه ده مان جلکی په شی، یه خه سپی له به رده کرد و پشتینیکی چه رمی پانی له سه ر ده به ست. حه زی له نه ستی ده وی خوف ناوی نابوو "نه ستیزه ناس" و به و ناوه بانگی ده کرد. نه م نافره ته له دلّی خوّیدا و به پاستی حه زی له چیخوف بوو، وه ختیّ به ناماژه چیخوف حالّی کرد، که نه وه ی له دلّیایه، شتیّکه له دوّستایه تی زیاتره. چیخوف، یه کسه ریاشه کشه ی کرد، له وه ده چوو ژنان بیترسینن، به لام نه وه ی پاستی بی نه و به خوّی له ژنان پیترسینن، به لام نه وه ی پاستی بی نه و به خوّی له ژنان به دورسا، خوّی کیشه و سه ریه شه ی که نه به وه و تان به سه ریار.

ئیدی له مۆسكۆ و سان پترسبورگدا، بوو به قاو كه چیخوف، عهیب و شورهیی خوّی به سوڤورین پیاو و ههواداری دهسه لاتی دكتاتۆری فرۆشتووه و، لیٚپراوه كه كچهكهی سوڤورین بخوازیٚت (كه ئهو كیژه لهوكاتهدا، ده سالّان بوو) و بهو زووانه دهبی به ئهندامی دهستهی نووسهرانی پوژنامهی (پوژگاری نوی). ئهوه بوو پلشچیف، كه ئهم مقوٚمقوٚیانهی بیست خیٚرا چیخوٚفی ئاگاداركردهوه كه ههر هاوكاریهك دهگهل پوژنامهیهكی ئهوهنده نزیك له دهسهلّات، بو ههتاههتایه لهكهداری دهكات و دهخریّته سهنگهری كوّنه پهرستانهوه. ههلّبهته چیخوف، لهلایهن گهلیّك له دوسته لیبرالهكانی دیكهشیهوه، له ئاقیبهتی ئهم كاره ئاگادار كرایهوه. بوّیه له نامهیهكیا بو لیونتیف — شچگلیوف، دهلیّت: "ئهم ژاوه ژاوهم زوّر لا ناخوشه، ئهزیهتم دهدا، نهك لهبهر ئهوهی تو له نامهكهتا باست كردووه و ئاگادارت كردومهتهوه. بهلکو لهبهر ئهوهی ههموو لهبهر ئهوهی هموو خویّندكارانی زانكوّكانیش ههموو باسی ئهوه دهكهن كه من به خهلکی دهربارهی دهنووسن و خویّندكارانی زانكوّكانیش ههموو باسی ئهوه دهكهن كه من به نیازم كیرژیکی ملیونیّر بخوازم. که بوختانیّکی ناپهوا و نهنگینه!" (بپوانه نامهی بهرواری نیازم کیرژیکی ملیونیّر بخوازم. که بوختانیّکی ناپهوا و نهنگینه!" (بپوانه نامهی بهرواری

سهرباری ئهم ههموو خهم و پهژارهیهی خوّی، خانهوادهکهشی به هیچ کلوّجی نامانیان نهدهدا. ئیسراحهتیان لی ههلگرتبوو. ئهلکساندری نالهبار، ویّرای ئهوهی تهمهنی گهیی بووه سی و سی سال، هیشتا ههر ئاماده نهبوو رهفتاری خوّی بگوریّت و توّزی خوّی چاك بكات. چیخوف، که له مانگی دوازدهدا سهفهریّکی سان پترسبورگ دهکات، کاتی براکهی به نیمچه مهستی و به تویّی دهرپی کورتهکهیهوه له بهرانبهر ئاشپهزهکهدا دهبینی، خهریکه لهبهردهم مندالهکاندا، جنیّوی پیس و بازاری به ماشقه تازهکهی دهدات ، تووشی شوك دهبی. ههرکه دهگاتهوه موسكو، نامهیهکی (۲/۲) بو دهنیریّت و پیّی دهلیّت: "ببووره که ئهم قسهیه دهکهم، بهلام پیاوی پیاوانه و به حهیا و حورمهت ئه و جوّره رهفتاره دهگهل ژناندا، ههرکییهك بن، ناکات. ئاخر چ هیّزیّکی

ئاسمانی یان زهمینی ئه و مافه ی داویته تی که بیانکه یت به که نیزه و قهره واشی خوت؟ به رده وام سووکایه تیان پیبکه ی، جنیویان پیبده ی، ناشرینترین جنیو، هاواریان به سه ردا بکه ی، له سه ر نانخواردن، داوای پابواردن و سیکسیان لیبکه ی. هه میشه خوته و بوله ی ئه وه بکه ی که ژیانت، زیندانه، دوره خه. ئایا ئه مه نیشانه ی خوسه ری و بی ئینسافیه کی دریو نیه ؟ ژن چه ندیش ناچیز یان گوناه کاربی بی بینتول، له چه ندیش ناچیز یان گوناه کاربی بی به بی پانتول، له حوزوریا به بی بیانتول، له خوزوریا به بی بین بینبده ی که کریکارانی کارخانانش، ناماده نین له حوزوری ژنا ئه و جنیوه ناشرینانه به کاربه رن. تو ده بی پینر و حورمه تی بی ده سه لاتی ژن و مندال بگریت، ده بی مدارای شیعری ژیان بکه یت، نه گه ر په خشان دادی نه دا... مندالان، پاك و پیروزن ... نابی له حوزوری واندا ده مپیسی بکه ین ... له کاتی خوشیدا ماچیان بکه ین و له کاتی تو په ییدا، لییان بده ین ... ئه گه ر خوشت نه وین زور باشتره، له وه ی دکتا توریانه خوشت بوین ... (بروانه نامه ی به رواری ۲/۱/۹۸۱).

سهبارهت به نیکولای بهدمهست و ئالووده، زوّر له ئهلکساندر، خراتر بوو، سهلامهتی و تهندروستی، ئهم کوپه مهی ئالوودهو خوّشهویسته، دهمی بوو مایهی نیگهرانی خانهوادهی چیخوف بوو، له ناکاوا له مانگی ۱۸۸۹/۱دا تهندروستی خراپ بوو: تووشی گرانهتایه کی سووك بوو، به لام به هوی ئاوسانی سییه کانهوه، لینی پیس کرد. چیخوف به پهله کهوته دهرمانکردنی، پاش ئهوهی تایه کهی دهرمانکرد و چاکی کردهوه، سهیری کرد، تووشی سیل و دهرده باریکه بووه. دوای ئهوهی پرسی به چهند پزیشکیکی برادهری کرد و ئهوانیش گهیینه ههمان ئهنجامگیری ئهم. ئیدی لیپرا فریای براکهی بکهوی نهوه بوو له کوّتایی مانگی نیساندا، دهگهل خوّیدا بردی بو قیّلاکهی لوکا، که بو ماوه یه کی تازه، له مالباتی لنتقارییق بهکریی گرتبووهوه، به ئومیدی ئهومبوو لهوی ئیسراحه تی بکات و نهخوشیه کهی زیاد نه کات. که بینی لهوی بههار له هه پهتی شکوّفایی خوّیدایه، هه ر چوارده وری دار سیّو و گیّلاسی تازه خونچه کردووه، بولبول و کوکوختیان پر به دهشت و ده ر دهخویّن و دوّست و براده ر، به خهمیانه وه و ده و خوشحال بوو.

وهختی که بهدیار برا نهخوشه کهیه وه بوو، هه و لی ده دا به خویندنه وه نیگه رانی و خه می خوی له بیر به ریته وه . پومانی (ئوبلوموف)ی گونجاروف، نائومیدی ده کرد، گوگول، مهستی مهستی ده کرد، پومانی (مورید)ی پوماننووسی ئه و پوژگاره ی فه ره نسا، پول بورژی، هه رچه نده له جوری خویدا دلگیر و سه رنج راکیش بوو، به لام به لایه وه ناواقیعی و خراپ بوو. هم رچه ند سه ری دینا و سه ری ده برد، نهیده زانی نه م پومانه، به چ نیاز و مه به ستیک ئه م "جیهاده سه لیبی یه ی درثی پیبازی مه تریالی پاگهیاندووه." له نامه یه کیا (۱۸۸۹/۷/۷) بو سوڤورین ده لیت درثی پیبازی مه تریالیزم، وه کو ئه وه یه پیگه ی حه قیقه ته دوزی له ئینسان بگریت. چونکه هیچ ئه زموون و هیچ زانیاریه که له ده رینی ماده دا نییه، ئه مه ش به مانای نه بوونی حه قیقه ته ... پیموایه کاتی که جه نده کیک تویکاری ده که ین، ته نانه ت پوحانیش ده بی بپرسین که پوحه که له کویدایه".

نیکولا، تا زیاتر بیّهیّز و توانا دهبوو، میهرهبانتر و گویّرایهایّر دهبوو. چیخوف، ههرچهنده له ناخی دلهوه بهزهیی پیّدا دههاتهوه، بهلّام زوّری پیّناخوّش بوو که نهیدهتوانی به بست لیّی دوور بکهویّتهوه و بهجیّی بیّلیّن. وهکو تاوانباریّك خهوی بهوهوه دهبینی که ههوایهك بگوّریّ، بای بالیّك بدات، یانی له و جیّگا و بانه پیسه، له و بهلغهمدانه ههلیّت و بپوات بو ئودیسا، ئهگهر بکری بو پاریس. له نامهیهکیا بو تیخونوفی نووسهر، دهلیّت: "خوّزگه دهمتوانی و سهفهریّکی پاریسم دهکرد و لهسهر بورجی ئیقلّهوه تهماشای دنیام دهکرد. لی مخابن من لیّره دهست و پیهمهره، " (بپوانه نامهی به رواری ۱۸۸۹/۵/۳)

ئەلكساندر، لە نيوەى حوزەيراندا/ ۱۸۸۹، خۆى گەياندە لوكا. ئيقان، لە پيش ئەودا گەيى بووە ئەويندەر. ئىدى بە نۆرە بەديار براكەيانەوە دەبوون. چيخوف، بە ھاتنى ئەوان كەميك وەخو ھاتەوە، ھەسىتى كرد، ھەقى ئەوەى ھەيە مۆلەتيان ليۆوەربگرى و پشوويەك بدات. بەرەو پولتاڤا بەريككەوت تا بە خەيالى خۆى چوار پينج رۆژيك لەوى، دەگەل دۆستانيا، مالباتى سماگىن، بەسەر بەريت و پشوويەك بدات. بەلام لە ريكگادا با و بارانيك گرتى، ئەمما باو بۆران، وەكو ئەوەى ئاسمان، بيەوى، خۆى گوتەنى بە تاوانى ئەوەى شوينەكەى بەجينەيشتووە، سىزاى بدات. رۆژيك دواى گەيشتنى، جووتياريك تەلەگرافيكى تەر وخوساوى گەياندى: "كوليا مرد." (كوليا، سىووكەللە ناوى نيكولايە). ھەرچەندە چيخوف، پيشبينى ئەم ھەوالەى دەكىرد، بەلام زۆر خەمباربوو. يەكسەر، بەو باران و رەھيلەيە، بە نيازى گەرانەوە خۆى گەياندە نزيكترين ويستگە. بە راسىتى سەفەريكى ناخۆش و خەمناك بوو. ناچار بوو لە ويستگەى رومىنى دا، كە ويستگەيەكى چكۆلەبوو، لە سەعات حەوتى ئيوارە و تا دووى بەرەبەيان چاوەروانى قيتار بكات. ئىدى بەدەم چاوەروانى قيتارەوە، شەكەت و ماندوو، تا سەر مۆخ سەرمابردوو، لە باخيكى پرۆۋەى گشتيدا، دانىشت و گوينى لىبوو چەند ئەكتەرىك لەودىو دىوارى باخەكەوە، خەريكى پرۆۋەى شانۆنامەيەكى مىلودرامى بوون.

کاتی گهییه لوّکا، سهیری کرد کهسوکارهکهی زوّر شهکهت و ماتهمبارن. ئهلکساندر، له (۱۸۸۹/۱/۱۹) نامهیه بو بابی دهنووسیّت، دهلیّت: "ههموو یهریشانین، سهرمان به

هەنسىكانەوە ھەلدەگىرى، كولى گريانمان لە جۆش ناكەوى، ھەموو ھاوار و برا رۆمانە، تەنيا ئانتون ناگرى، چاوانى وشكن، ديارە ئەمە نيشانەيەكى خراپه. "چيخوفيش لە نامەيەكيا بۆ پلشچيف دەليّت: "خانەوادەى ئيمە مەرگى نەبىنى بوو، ئەمە يەكەمجاريان بوو كە تابووت بدينن." (بروانە نامەى بە روارى ١٨٨٩/٦/٢٦).

ههرچهنده چیخوف، زور شهکهت و ماندوو بوو، به نام به خوی سهرپهرشتی ههموو کار و بار و پیورهسمهکانی کرد. به گویزه ی داب و نهریتی نهوینده ر، تهرمهکه ی نیکولایان، به تابووته وه خسته سهر سان و بو کلیسا چکولهکه ی لوکایان برد. نه وجا بردیان بو گورستانی گونده که، له نیو بون و بهرامه ی خوشی گیا و گوناندا به خاکیان سپارد. پاشان چیخوف، له نامه یه کا بو دیوکوفسکی، که براده ریکی نزیکی براکه ی بوو، دهنیت: "نهگه ر له رابردوودا هه ر خهتایه کیشی بین، بهده م نازاری دوا روزه کانی ژیانه و ه، سزاکه ی داوه." (بروانه نامه ی ۱۸۸۹/۱/۲).

چیخوف، که بیری له شویّنی خالّی براکهی دهکردهوه، ههم به جوّره شهرمیّکهوه، ئاسووده بوو و ههم له ناخی ناخهوه خهمبار بوو. له نامهیه کیا بوّ لایکین دهلّیت: "ئهوهنده خهمبار بووم، له ناخی دلّمهوه، قیّرم له هاوین، له قیّلاکه و له پوباری بسیول دهکردهوه." (بروانه نامهی ۱۸۸۹/۸/۱۳).

هەركە گەييە ياڵتا، هەرچى دەكرد نەيدەزانى بۆچى بۆ ئەوێندەر ھاتووە. گەرماكەى لەكێشا نە بوو، پياوى دەتاساند. ھەواداران و دڵبەندان ئامانيان نەدەدا. ژنان، بە پەچەوە بە شەقامەكاندا دەسوړانەوە، بۆنێكيان لێدەھات وەكو بۆنى ئايس كرێم. لە نامەيەكيا بۆ پلشچيف $(^{7}/^{1}/^{1})$ دەلێت: "بەيانيان مەلە دەكەم، بە نيوەرۆان لە گەرما لوول دەبم، ئيواران شەراب دەخۆمەوە،

شهوی دهنووم. دهریا زور جوان و بهشکویه، پرووهکان مایهی بهزهیین. ئیره پره له جولهکه. خه نفخوشیکی زوریان تیایه. ههموو پوژی بریاری سهفهر دهدهم و سهفهر ناکهم، لهوه دهچی پیم پی دانهگریت... ویژدان عهزابم دهدا، کهمیک ههست به شهرمهزاری دهکهم که من ئهمه پرهفتارمه له کاتیکا کهس و کارهکهم له پرسه و ناخوشیدان."

وێڕای گهرما و، ئهفسوونی دهریای شینباوی بێسنوور، دهرفهتی ئهوهی هێنا بهشی ههره زوری چیروٚکێکی سهیری پهشبینانه به نێوی: "چیروٚکێکی هیچ" بنووسێت، که بوٚ موٚسکوٚش گهرایهوه، له نامهیهکیا (۱۸۸۹/۹/۱۳) بو فلادیمیر تیخونوفی نووسهر، دهنێت: "به پاستی دهقێکی قورسه، ئهوهنده قورسه پیاودهکوژێت. زوٚر پچڕپچڕ و ناپهوانه. لێرهدا مامهنهم دهگهن بابهت و نێوهروککه تازهیه" وهکو به خوّی بو سهرنووسهری (پوٚستهی باکوور)ی پوونکردووهتهوه، زادهی "ئهو باره دهروونیه نالهباره بوو، که به درێژایی هاوینهکه نهمتوانی له خوّمی دوور بخهمهوه." بهنام له نامهیهکیا (۱۱۸/۱۰/۱۸) بو سـوڤورین، هـهمان بیروبوٚچوونی خـوّی دووپات دهکاتهوه که شـهریکی بیروبوٚچوونی بیره قارهمانهکهی نیه و، له دهقی نامهکهدا دهنیّت: "ئهگهر یـهکیّك قاوهی دایتیّ، به چاوی بیره سهیری مهکه. که من بیروبوٚچوونی ماموّستایهکت عهرز بکهم، باوهږم پینبکه و، وا خهیان مهکه که ئهمه بیروبوٚچوونی چیخوفیشه... له سهرانسهری ئهم چیروٚکهدا تهنیا یهك بیروکه ههیه که من ئهمه بیروبوْچوونی چیخوفیشه... له سهرانسهری ئهم چیروّکهدا تهنیا یهك بیروکه ههیه که من تیایا شهریك به. ئهویش ئهو بیروّکهیهی زاوا خویّریهکهی ماموّستا، یانی گینکره، که دهنیّت: "ییرهمیّر خهنفاوه!" ئیدی ههموو چیروّکهکه زادهی خهیانه."

له پاستیدا، بابهتی (چیروکیکی هیچ) بابهتیکی خهیالیه. ماموستایه به نیوی نیکولا ستیپانوفیچ، که ههست دهکات زور ماندووه، دوا دواییهتی و به و زووانه دهمرینت، ههلاهستی جهردیکی ههموو کار و چالاکییهکانی ژیانی پابردووی خوّی دهکات، دهگاته ئه و ئهنجامگیریهی که ئه و ژیانهی ئه و گوزهراندوویهتی: بیدهنگی و هیوری، زانست دوستی، پهفتاری دهگهل ژنهکهیا، دهگهل کچهکهیا، دهگهل کاتیای دایهنیا، پاوبوچوونی دهربارهی هاوکار و خویندکارهکانیا، نووسینهکانی، سهرکهوتنه پوالهتیهکانی، هه و همووی "پوچ و بی مانایه." و ئیدی تووشی هه ده س و شکستیکی ده روونی ئه و تو دهبی، که ناتوانی دهگهل مال و مندالهکهیدا هه لبکات، ئیدی لییان جیاده بیته و و تهنانه تپهیوهندی دهگهل کاتیای دلبهندی خوشیا ده بری، هم ده پواه پوانی مردنه وه ده پواره و نوره ده ده ده ده و به ده مهاوه پوانی مردنه وه ده و ژووره دا ده ژی.

به گوتهی چیخوف، نیگهرانی و تهنیایی ماموّستای پیر، تا رادهیه کی زوّر له نیگهرانی و تهنیایی ئهوسهر و بهندهی خودی چیخوف چووه. چیخوفیش هیچ ئامانج و بههایه کی ئایدیالی نهبووه، پوٚچی سهرکهوتنی بوّ دهرکهوتووه، زوّر به بیّموبالاتی و خویٚنساردی روانیویه تیه مهرگ و مردن، مهرگی ناوادهی نیکولای برای، گهیاندبوویه ئه و قهناعه ته ی که موتله قناسی کاریّکی ئاسان نیه و قهده رو چارهنووسی ئادهمیزاد دهچیّته وه سهر بیّهودهیی.

خەلكانىكى ئەھلى ئەدەب ھەبوون، كە بەناھەق ئەم چىرۆكەيان دەگەل چىرۆكى "مەركى ئىقان ئىلىج"ى تولوستۆيدا، كە سى سال لەوەپىش بلاوبووبووەوە، بەراورد دەكرد، كە بە راستى بەراوردىكى نابەجى بوو. راستە قارەمانى ھەردوو چىرۆكەكە رووبە رووبە رووى مەرگ دەبنەوە، بەلام ئەم رووبە رووبوونەوەيە لاى قارەمانى چىرۆكەكەى تۆلستۆى، تا ئەو كاتە ترسناكە كە وەعدى نورى خوايى بىۆ كەشف دەبى و ئىدى ئاسوودە و دلنىيا دەبىت. بەلام قارەمانى چىرۆكەكەى خورى خوايى بىز كەشف دەبى و ئىدى ئاسوودە و دلنىيا دەبىت. بەلام قارەمانى چىرۆكەكەى چىدۈف، مامۆستاى پىر، ھىچ ئاسوودەيى و ئۆخژنىك لە دل و دەروونى نەگەرا. دەبوايە بە تاقى تەنيا رووبە رووى ئەو رۆژە رەشە ببىتەوە كە چاوەروانى بوو. وەك بلىي چىخوف گوماندار لىرەشا رووبە رووى تولستۆى ئىماندار ببىتەوە. يەكەميان، واتە چىخوف بەوپەرى گوماندارى و بىلىرەرى خۆيەوە، ھىدى و ھىيمن، ژيانى بەرىدەكرد. بەلام دووەميان، واتە تولستوى، بە باوەردارى عەزاب ئامىزى خۆيەوە، بانگەوازى ئەوەى دەكىرد، ھەر كەسىيك رزگارى روح و باوردارى عەزاب ئامىزى خۆيەو، بانگەوازى ئەوەى دەكىرد، ھەر كەسىيك رزگارى روح و ئاسىودەيى دەروونى خۆي مەبەست و خوازيار بى، دەبىي خىزى لە ھەر لەزەتىكى دىيايى دەروربىگرىت.

وهکو چیخوف، خوی پیشبینی کردبوو، پهخنهگران، زوّر به توندی سهنگهریان له دهقی (چیروٚکیٚکی هیچ) گرت. کهچی میخائیلوفسکی به ناوبانگ، که تا ئهو کاته، به دهگمهن ئاوپی له بهرههمی ئهدهبی چیخوف دابووهوه، ئهمجارهیان ستایشی چیروٚکی ناوبراوی کرد و بهمجوّره وهسفی کردووه: "جوانی و زندوویهتی ئهم چیروٚکه لهوهدایه که نووسهر، به عهزابه تایبهتیهکانی خوّی ئاودیّری کردووه.". به آلم بلشچیف، له نامهیهکا بو نووسهر (بپوانه نامهی بهرواری ۲۷/۹/۹/۸۱) ده آیت: "تا ئیستا هیچ بهرههمیّکی لهمه به پیزتر و قواترت نهنووسیوه. توّنی زمانی ماموّستا و زانا پیرهکه، له سهرانسهری چیروّکهکدا زوّر به جوانی هاتووه. تهنانه تاری سهرنجه شهخسیهکانیش که توّی تیا دهبینینه وه، ئاسیوی به پهوت و پیتمی یهکیّتی و یهکیارچهیی چیروّکهکه نهگهیاندووه."

تازه، ههوه لین کاردانه وه ی جهماوه ر ده رباره ی چیر و کی (چیر و کیکی که یچ) ده رده که وت، چیخوف ده ستی به نووسینی شانونامه ی "دیوی جه نگه لی" کرد. له ههوه له وه به تهمابوو به هاوکاری ده گه ل سوڤوریندا بینووسیت، به لام چونکه سوڤورین، سهرقالی کارین دی بوو، ئیدی لیپرا به ته نیا بینووسیت. ئه مجاره یان پیک به پیچه وانه ی شانونامه ی ئیڤانو فه وه، ده یویست خوّی له هه ر وه رچه رخان و بویه ریکی کوت و پ و چاوه پوان نه کراو دووربگریت. زیاتر بایه خ به کاری ده روونی بدات تا به کاری بیرونی. ده یویست ته مه شاڤانان زیاتر له پیگه ی سایکولوژیه و پابکیشیت تا له پیگه ی ته کنیک و ئه دای شانویه وه کاری کی وه ها بکات ته مه شاڤانان ژیان به هه مان پوتینی وه کورتیه که ی ده یویست شافوه ی کاریکی وه ها بینی به کورتیه که ی ده یویست شافوه ی کاری کی وه کورتیه که ی ده یویست شده و که ده ی که وی که دای به و شه و که سه رکاغه ن کردبووی، هه مان شت که سه دو به دو به دو به دو به دا که وی به وی به دا که دو به دا که دو به دا که دو به دا که دی دو به دا که دو به دو به دو به دو به دا که دو به دو به دو به دا که دو به دا که دو به دا که دو به دو به دا که دو به دا که دو به دا که دو به دا که دو به دا که دو به دا که دو به دو

چیخوف، شانونامهی ناقبری له $^{\wedge / 1 \cdot / 2}$ دا تهواوکرد. یهکسه دایه سانسوّر، پاشان دای به لیژنه $^{\wedge / 2}$ نالکساندرنسکی، له سان $^{\wedge / 2}$ یترسبورگ. لیژنه شانونامهکهیان به و

بیانووه رهفز کرد که: "هیچ کاریگهری و هه لویست و که سایه تیه کی به رجه سته و سه رنج راکیشی تیا نیه". پاشان لنسکی پنی گوت: "با من ئامور گارییه کت بکه م: تو چیرو ک بنووسه. تو رقت له شانو و ژانری درامی یه، به راده یه که م بایه خیان ده زانی، که نه توانی شانونامه بنووسیت. نووسینی شانونامه، زور قورستره له نووسینی چیرو و ئه ده بیاتی خه یالی، ببوره ئه گهر بلنیم سه رکه و تا به راده یه که مهغرووری کردویت، که نه توانیت له سفره وه ده ست پنبکه یت و به ته واوه تی بچیته قول ایی شانو و تیایا قال بیته وه و خوشت بوی." فلادیمیر نه میر وفیچ دانچنکوی شانونامه نووس، که ئه ویش شانونامه که ی خویند بووه وه، هه مان بوچوونی لنسکی، دانچنکوی شانونامه نووس، که ئه ویش شانونامه که ی خویند بووه وه، هه مان بوچوونی لنسکی، به زیاده وه دو و پات کرده وه: "لنسکی له سه ره قه، تو هیچ شتیک له مه رشانو و مه رجه کانی شانونانیت، به لام من هه ست ناکه م تو هیچ رقیکت له شانو هه بی، به لام به ناشکرا، شاره زای شانون نبت."

چیخوف، ههرچهنده ئهم حکومهی پی سهیربوو، به الم خوّی شیّلو نه کرد، به الکو سوپاسی انسکی و نامه که ی کرد و به ایّنی دایه که جگه له ههندی سوو که ده قی وه کو "زهماوه ند"، ههرگیز خوّی له قهرهی نووسینی شانونامه نه دات. ههرچهنده به پواله ته و قسانهی لهبهرگران نهبوو، به الم له ناخا زوّری پیناخوش بوو و، چونکه له نامه یه کیا بو سوقورین، گله یی ده کات و بریاره که ی لیژنه ی هه السه نگاندن به بریاری "دادگایه کی عور فی = سوپایی" ده شوبه ینی و ده این ده نامه که می دوری می اله اله داری اله ده اله نامه که می دوری به نامه که دی دوری به نامه که دوری به دوری به نامه که دوری به دوری به دوری به دوری به دوری به دوری به نامه که دوری به دوری دادی دوری به دور

ئەوەى زۆرى پەست دەكرد و بەلايەوە ناخۆش بوو ئەو دەنگۆيە بوو، كە لە سان — پترسبورگ دا دەماودەمى دەكرد و دەگوترا، كە مامۆستا سربرياكوڧى پير، كە يەكێك بوو لە كاراكتەرەكانى (دێوى جەنگەڵى) نموونەيەكى كاريكاتۆرى سوڤورينە. لە نامەيەكيا، تكا لە سۆڤورينى دۆستى دەكات كە باوەڕ بەو قسە و قسەڵۆكە ڕقاويانە نەكات و دەڵێت: "چەنديان حەز دەكرد زەڕنيخم بۆ لە چايەكەت كردبا، يان وەكو سيخورى سەر بە دەزگاى سێيەم (ئەمن) لە قاوم بدايتايە، ئەم قسە و قسەڵۆكانە تەواو نابن، ھەر ھەمووى قسەى قۆڕ و بى مانايە، ئەم قسە بى مانايانە، ھەرچەندە بايەخيان نيە، بەڵام ژيان، ھەرچەندە بە خۆى زۆر جوان نيە، ناشىرىن دەكەن و لە بەرچاوانى دەخەن." (بروانە نامەي 4×100

هەرچەندە، هیچ متمانەیەكى به شانۆنامەكەى، (دێوى جەنگڵى) نەمابوو، بەڵام لەسەر قسەى نەمیروفیچ — دانچنكو، جارێكى دى نووسىييەوە و داى بە تیپى شانۆیى، شانۆى ئەبرامۆڭ لەمۆسكۆ، كە ئەنجام پەسندى كرد. بەڵام ھەركە لە شەوى 77/ك1/ دا يەكەم نمايش كرا، رەخنەگران، شانۆنامەيەكيان پى قەبوول نەبوو، كە بە پێچەوانەى ياسا و پێسا و مەرجەكانى شانۆنامان نووسىرابوو و لافى ئەوەى لێدەدا كە ژيان بە ھەموو توپەھاتەكانيەوە وێنە دەگرێت، بەڵێ پەخنەگران ئەم شانۆنامەيەيان پى قووت نەچوو، لە ھەموو لايەكەوە داخى خۆيان بەسەرا ھەڵرشت. چىخوف رەخنەكانى بەھەند وەرگرت. شانۆنامەكەى لە چەكمەجەيەك ناو بريارى دا

ههرگیز چاپ و بلّاوی نه کاته وه. چهند سالّیک دواتر، پیره شانوّنامه ی دهرهیّنایه وه، به دهست نووسه که یدا چووه و هه کیّن له شاکاره شانوّییه کانی خوّی (لالوّقانیا)ی لیّوه ههلیّنجا.

مهرگی نیکولا و پیشوازی ساردوسری رهخنهگران له چیروکی (چیروکیی هیچ) و ناکامی و شكستى تەواوەتى شانۆنامەى (ديوى جەنگەلى)، بەتەواوەتى ورەي مەعنەويان داروخاند. بەلام هەندى خالى دلخۆشىكەرەش لە ژيانى ئەم قۆناغەيدا هەبوون، بۆ نموونە يەكىك لەو خالانە ئەوەبوو كە دۆسىتايەتى و ناسىياوى دەگەل چايكوفسىكى دا پەيدا كىرد، بەلام بە شىيوەيەكى گشتی بهلای رهشبینی و گوشهگیریدا مایل بوو. زوربهی هاوعهسرانی تووشی نائومیدی و رەشبىنيان دەكىرد، كە يەكىك لەوانە تولوستوى بوو: تولستۆى ھونەرمەندى يى قەبوول بوو، بەلام تولسىتۆى ھزرڤانى پيقووت نەدەچوو. رەخنەى لە تازەترىن رۆمانى ھونەرمەندى پىر، (سوناتای کروترر) دهگرت و دهیگوت جهنگیکی دهستکرد و ناواقیعی ههلگیرساندووه. له نامهيهكيا (١٨٨٩/٢/١٥) بـ و پلشچيف ده ليّت: "شتيّك ههيه ناتوانم چاوپوشي ليبكهم و نووسىەر ببەخشىم، ئەويش ئەوەيىە كە تولسىتوى زۆر بە بيىپەروايى باسىي شىتانىك دەكات كە هیچیان دهرباره نازانی، و نهگبهتی لهوهدایه سووریشه لهسهر ئهوهی تیّیان نهگات. بو نموونه بیر و بۆچوونهکانی دەربارەی سىفلىس، خانەی مندالانی بېسەيەرشت، بېزارى ژنان لە ئەشىقى بهدهنی و... هتد نهك ههر قابیلی گهنگهشه و پیداچوونهوهن، بهلکو نیشانهی ئهوهن که لهو رووانهوه، پیاویکی زور نهزان و غهشیمه و له سهرانسهری تهمهنی دریدری خویدا، هیچ کاتیک و له هيچ قۆناغێكدا زەحمەتى ئەوەى بە خۆ نەداوە، دوو سىي ناميلكه، لەو ناميلكانە بخوێنێتەوە كه خهلكانى شارهزا و پسپۆپ، لهو بارانهوه نووسيويانه." ههلبهته چيخوفي نووسهر، بهو پاشخانه زانستیهوه که ههی بوو، نهیدهتوانی تاریك بیری خوسهرانهی تولستوی قهبوول بكات. هەڵبەتە ھەمان ڕاوبۆچوونى سەبارەت بە دۆستويفسكىش ھەبوو. لە نامەيەكيا $(^{\circ/\circ/\circ})$ بۆ سوڤورين، دەربارەى دۆستويفسىكى دەلىّىت: "زۆرباشە، بەلام لە بەرھەمەكانيا درىّىردادرىيەكى زۆر دەكات، لەخۆبايى و خۆھەلكيشە، زۆر بە خۆى دەفشىيّ. " لە لايەكى تريشەوە، ھەسىتى بە نزیکی له لیبرالانی بیر تهماوی، نهدهکرد. ریزی تایبهتی بن کهلتوور و رؤشنبیری ههبوو، بهلام له روشنبیران به گومان و دردونگ بوو. ئهگهرچی خوی له تولستوی و دوستویفسکی دوور دهگرت، به لَّام نزیکی دهگه لّ لیبراله کانیشدا نه بوو، ئه وه تا له نامه یه کیا (۲۲/ک ۱۸۸۹) بق سوڤورین بهمجوّره باسیان دهکات: "روّشنبیرانی تهمهلّ، تهوهزهل، بیّ موبالات، ناجدی و سارد و سری ئيمه، كه جگه له قسهى رووت و فهلسهفهريسى، هيچى تريان له دهست نايهت، خهلكانيكن نانیشتمانی، بیزار و بیتاقهت، سست و خاو، بی رهنگ و رهونهق، به پیکیکی بچووك مهست و سـەرخۆش دەبـن، ھەمىشـە بـەرێى قەحپەخانـە پـەنجا كوپێكيەكانـەوەن. ھـەر خوتـەخوت و بۆلەبۆليانه، له هيچ رازى نين، هەموو شتيك رەت دەكەنەوە (چونكە بۆ ئەقل و ئەقلىيەتى تەمەل، رەتكردنەوە ئاسانترە لە قەبولكردن.) خۆ لە ژن هينان و مندال پەروەردەكردن، دەدزنەوە... هتد روح مردوو، جەستە سست، تەمەل و بى جولە، ھزر و ھزرينى نايايەدار."

چیخوف، تهنانهت له خویشی پازی نهبوو، ئهوهتا له نامهیهکیا (۱۸۸۹/۰/۱) بو سوڤورین ده نینت: "لهم دنیایهدا پیاو دهبی بینلایهن بی، پیویستی به کوڵنهدان و بی لایهنیه. تهنیا بی لایهنان دهکارن شتهکان به پروونی ببینن، بهئینسافین و کاربکهن... ناگری دهروونی من، زوّر کره، بی کلیه و بلیسهیه، بویه هیچ شهویک له چوار پینج پهره زیاترم پی نانووسریت، یان ئهوهنده سهرقالی نووسین نابم، که قیروسیا له خهو بکهم و نهخهوم. بویه تا ئیستا نه کاری زوّر خراپ و نه شاکاریکی ئهوتوم نهنووسیوه که جیگهی سهرنج بی... به پاستی ئهشق و تاسهیهکی زوّر کهمم ههیه، ازورجار و، له قوّناغه کهمم ههیه." ئهم پستهیهی (ئهشق و تاسهیهکی زوّر کهمم ههیه) زوّرجار و، له قوّناغه جیاوازهکانی کاری ئهدهبی خوّیدا، دووباره دهکردهوه. دوای چهند ماوهی پینج سالان، بچمه خهلوهتی تهنیاییهوه و خوّم بو نووسینی کاریکی جدی و دروار تهرخان بکهم. من پیویستم به خویدندهههه وه به هوشمهندییهوه خهریکی نووسین بیم، نهك خویندنههههه ههموو شیّوهیهکی قهلهمرانی بیم، من پیویسته به هوشمهندییهوه خمریکی نووسین بیم، نهك همهموو شیّوهیهکی قهلهمرانی بیم، من پیویسته به هوشمهندییهوه خمریکی نووسین بیم، نهك مانگی پینج دهفتهریک بنووسیم." ههروهها له مانگی پینج دهفتهر (۱۸/۱۰/۱۸/۱۸ دهلیّت: "له مانگی کانوونی دوودا، دهبم به سی سال، سلّاو نامهیهکی دیکهیدا (۱۸/۱۵/۱۸/۱۸ دهلیّت: "له مانگی کانوونی دوودا، دهبم به سی سال، سلّاو تهنیایی، سلّاو ئهی تهمهنی ئازیزی بیّهوده!"

ئەوسا لەپپ، لە ناوجەرگەى ئەم تارىكى و تەمتومانەوە، تروسكەيەك بريقايەوە. ئاخر و ئۆخرى سائى ١٨٨٩ بوو، كە چىخوف، بەرىكەوت، ياداشتنامەكانى مىخائىلى براى، خويىندەوە، كە كاتى خۆى وەكو پاپۆرت بۆ دوا قۆناغى خويىندنى بەشى قانونى سىزا، ئامادەى كردبوو، لە دىلى خۆيدا گوتى: "ئىمە ھەموو ھۆش و گۆشمان لاى تۆمەتبارە تا حوكمەكەى دەردەچىت. بەلام كە خرايە زندانەوە، ئىدى بە تەواۋەتى لەبىرى دەكەين! ناپرسىن ئاخۆ لە زنداندا چ پوودەدا و چ باسە؟" لەوساتەۋە ئىدى نەيتوانى ئەم بىرۆكەيە لە مىنشكى خۆى دەربكات. ئىدى ئىرە، مۆسكۆ جىنى ئەۋ نەبۇۋ. دەيويست پشت بكاتە ئەم دىياى دوو زمانى و تەلەكەبازيە و پووبكاتە ئەوپەپى سىبريا ودانەجىپىنى نووسەرانى بەغىل و بوغزن لە بىربكات و لە نزىكەۋە و پاستەۋخۆ، عەزابى سىبريا ودانەجىپىنى نووسەرانى بەغىل و بوغزن لە بىربكات و لە نزىكەۋە و پاستەۋخۆ، عەزابى پەستەقىنەى بەشەر بدىنى، پەردە لەسەر عەزابى زندانيانى دوپگەى ساخالىن، لە باسىفىكى، ھەلمالىي. ئىدى ئەم سەڧەرە تا قورستر دەھاتە بەرچاۋ، زياتر دەبۋو بە خولياى، خۆشحال بوۋ بەۋۋى ئاقىبەت مەبەست و ئامانجىكى بىۆ ژيانى خىزى دۆزى بوۋەۋە! دىدۇشى بەرقىۋە و سەرفرازىيەۋە خەۋن بە ئايندەۋە بدىنى...

پەراويۆز:

ا $-(\dots$ چاوه شینه $\dots$): له راستیدا چاوانی چیخوف، قاوهییه کی کاڵی، گهشی، پرشنگ ئامال شین بوون.

Y = (... دڵی به ژیان...): بروانه یادگارییهکانی کورولینکو.

- ^{7} (... برودینو...): گوندیّکی نزیکی مۆسکۆیه، شهری ^{1} کا نیّوان ناپلیوّن و پرووسیا لهویّندهر رووی دا.
- $^3-(...$ پۆتىمكىن ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} فىلد مارشائى پووسى و ماشوقى يكاترىناى دووەم بوو، لە پىلانى سائى ^{1} ^{1} دا دەسىتى ھەبوو، كە يكاترىنا لەو پىگەيەرە بوو بە تزارى پوسىيا.
- $^{\circ}$ (... فرینای پووت...): تابلۆیەکی سیمیرادسکی بوو ئەو پۆژگارە لە ئەكادیمیای ھونەر جوانەكانی سان پترسبورگ دا ھەڵواسرابوو.
- ⁷ (... دوموڤی...): به گویّرهی فولکلوری پووسی، جنوّکهیهکی مالّییه و له مالّاندا دهسوریّتهوه و کاردهکات.

له ساخالینهوه بۆ پاریس

ههموو دۆست و برادهرهكانى چيخۆف، پرۆژه و بهرنامهكهيان، بهجۆره شيّتايهتيهك دهزانى، دهيانگوت: چۆن كهسيّكى ئەوەندە نهخۆش و لهش بهبار، كهسيّك كه بق هونهرو له پيّناوى هونهردا ده ژيا، دهيتوانى ئهم پيسكه بكات و مل بهم سهفهره ترسناك و بيّهودهيهوه بنى باكانهى ئهم كارهى، جارى پاساوى ئهوهى ديّنايهوه كه له ململانى و كيشماكيشى ناوهندو ئهنجومهنه ئهدهبيهكان بيّزاره، جارى دهيگوت پيويستى بهوهيه ههوايهك بگوپى و باى باليّكى خوى بدات. جاريّك دهيگوت، نووسهر لهسهريّتى، واقيعى ژيانى پووسى، به ههموو جوانى و ناشرينييهكيهوه بجهپبينى جارى دهيگوت حهز دهكات، تويّژينهوهيهكى زانستى لهمه پارهنووسى زاندانيانى تاراوگهكانى سيبريا ئهنجام بدات. ئيدى ههر ههموو ئهو بيرۆكانه، له هزر و بيريا يهكانگير دهبوون و هيّندهى دى له سهر بريارهكەى سوور دەبوو.

به ههرحال، ههندی لهو کهسانهی که لییهوه نزیك بوون، وایان زهن دهبرد، بویه دهیهوی سهری خوّى هەلْگرى و بوّ ئەو يەرى دنيا بروات تا خەم و جەفاى ئەشقىكى ناكام لە بىر خوّى بەرىتەوە، هه لبهته له ناو ئهوانه دا، ژنیک هه بوو به ناوی لیدیا ئه قیلوقا که قه ناعه تی ته واوی به و بوچوونه ههبوو. ئهم ژنه*۱، دوای مردنی چیخوّف، بهچل و سنی سال، له یاداشتهکانی خوّیدا، ئهوه دەگیریتەوە كە گوایە چیخۆف، شەیدایانە ئاشقى بووەو لە نائومیدیدا، سەرى خۆى ھەلگرتووە و بۆ ساخالىن رۆيوه. ھەلبەتە ھىچ بەلگەيەكى بۆ ئەم قسەيەى خۆى نەبوو، تەنيا ئەوە نەبى، كە بە گەنجى زۆر جوان و دلرفين بووه. كه يەكەمجار له سالى ١٨٨٩دا چيخۆفى ديتووه، ژنيكى گەنجى بیست و شهش سالانی، خشکوکی، شیکی، قر زهرد بووه، میردهکهی فهرمانبهر بووهو یهك مندالی ههبووه. *۲ ژنیک بووه ناسک خهیال، قهلهمیکی رهوانی ههبووه و چیروکی ساده و ساکاری ههبووهو، به خهيالي ئهوه ژياوه كه له دنياي ئهدهبدا جييهك بو خوى بكاتهوه. كه يهكهمجار له هـ ولَيْكي سان يترسـبورگ، چـيخوفي ديتـووه، ههسـتي كـردووه "شـتيْك لـه روحيـا، لـه ناخيـا تەقيوەتەوە." ھەلبەتە ئەم ھەستە دوو لايەنە نەبووە، چونكە كاتى چىخۆف لە سالى دواترا بۆ سان پترسبۆرگ گەراوەتەوە، تەنانەت ھەولى دىتنىشى نەداوە. لىديا، نامەيەكى بۆ دەنووسىيت، چیخۆف وهڵامی نهداوهتهوه. دوای سیی سال تهوازۆیهکی ههندی توندو زبری بۆ دینیتهوه: "کاتی خوی نامهیه کی توم پیگهیی، دهربارهی یه کیك له چیرو که کانم، بیرم نه ماوه کام چیرو که بوو، پرسیاری ئەوەت كرد بوو كه مەبەستم لەو چیرۆكە چی بووه. چونكه ئەوسا وەكو پیویست نهمدهناسیت و ناوو شورهتی میرداریهکهتم، بیر چوو بوو که ئه قیلو قایه، ئیدی نامهکهتم فری داو، پولهکهیم کردهوه خستمه گیرفانمهوه. بهو شیوهیه وهلامی ههموو نامهکان، به تایبهتی ئهگهر نامهی خانمان بیّ، دهدهمهوه." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹۲/۳/۱۹).

ئهگهر ئهم ئارهزووی پاکردن و هه ڵاتنهی چیخوّف، له بنه پهتدا، جوّره نائومیّدییه کی تیا بووبیّ، نا ئومیّدی ئاشقینی نهبووه، به ڵکو جوّره نائومیّدیه کی ئهخلاقی و ئهده بی بووه. چونکه

چیخۆف نه له ژیان و نه له هونهرهکهی رازی نهبوو، ههستی دهکرد پیویسته له کاری سهخت و رۆتىنى رۆژانە دوور بكەويتەوە، لە خەلكى دابېرى، لە ميانەي ھەژانيكە وە خۆي تازە بكاتەوە. بهجۆرى شەكەت و ماندوو و بيزار بوو بوو، دەبوا له ريگهى شوكيكەوە چارى خۆى بكات، له نامەيەكيا بۆ سىوڤورين، ئەو سىوڤورينەي تا كۆتايى ھەولى دا لەم كارە مەترسىيدارە ژێوانى بكاتهوه، دهلَّيْت: "من ئهو سهفهره ههر دهكهم، بهلَّام دلَّنيام هيچ خيِّريِّكي بِق نَهدهب يا زانست تيا نابينت... دەمەوى بەلاى كەمەوە سەد تا دوو سەد لاپەرەپەك بنووسىم تا بە شىپك لەو قەرزە بدهمه وه که نوژداری و پزیشکی به سه رمه وهی ههیه، ئه و نوژداریهی وهکو به خوّت دهزانی، وهکو بەراز رەفتارو مامەلەم لە تەكدا كردووه... بە مەزەندەى خۆم ئەم سەفەرە كە كارىكى جەستەيى و فيكرى زور سهخته و شهش مانگيك دهخايهنيت، بو من زور پيويسته چونكه من بابايهكى ئۆكرانىم و خووم بە تەمەلىيەوە گرتووە. پىويسىتم بەرەپ تۆزى خۆم گورج بكەمەرە. رەنگە ئەم سەفەرەم بيهودەبى، جۆرە سەرسەختيەكى تيابى، ھەواو ھەوەسىيكى لە ناكاو بى، بەلام من ناليم تو بليي، له مانهوه دا چيم دهست دهكهوي كه له رؤيشتنا له دهستي بدهم... بو نموونه دهليي ساخالین نه سوودی بو کهس ههیهو نهکیشه و خهمی کهسیشه. ئایا به راستی وایه؟ ساخالین مهگهر تهنیا بهکه لکی کومه لگهیه ك نهیه ت، که ههزاران که سی رهه نهی ئه وینده ر نهکرابی و مليونان پارهي لي خهرج نه کردبي ... ساخالين، جگه له ئوستراليا و کاييني جاران، تاقه شوينه كه بشيّت وهكو كۆلۆنيەكى تاوانباران نشين، ليكۆلينەوهى لەسەر بكريّت... ساخالين، مەلبەندى عهزاب و ئازاريكه مهكهر تهنيا بهشهر، چ ئازاد بي چ كۆيله، تهجهمولى بكات... مخابن من كەسىكى عاتفى نىم، دەنا دەمگوت، ئىمەمانان لە سەرمانە، بە ھەمان باوەرو نەفەسەوە زيارەتى ساخالین و ئهو جوّره شویّنانه بکهین، که تورکان (موسولّمانان) زیارهتی مهکه دهکهن... ئهمه جگه لهوهی دهبی دهریاوانان و مافناسانیش به و چاوه برواننه ساخالین، که سوپا دهروانیته سيڤاستويۆل. بهگوێرهي ئهو سهرچاوانهي من خوێندوومنهوه، ئێستا دهيخوێنمهوه، بوٚم دەركەوتووە كە ئيْمە شەرعيەتمان بەوە داوە مليۆنان خەلك لە زنداندا دابرزيّن، لە رووى بىّ فیکری و هۆڤیگەریەوه شەرعیەتمان داوه که بەبی هیچ هۆیەك، بی هیچ خەتایەك له زنداندا دابرزین. خه لکیمان به کوت و زنجیره وه به ناو سه هو لبه ندانداو به دریزایی دهیان هه زار کیلومه تر ریگاوه بهری کردوه، تووشی ههزارویه دهردی وهکو سفلیس و بی رهوشتیمان کردوون. تاوانبارانمان پهروهرده کردووهو ههموو خهتاکانیشمان به ملی سهریهرشتیارانی کهیوو سووری زنداندا داوه. ئيستا ههموو ئهوروپای رؤشنبير دهزانن که کې بهريرسيارهو دهبي کې به بەرپرسىيار بزانرى: ھەڭبەتە دەبى ئىيمە مانان بە بەرپرسىيار بزانرىين نەك سەرپەرشتيارانى زندان. باشه ئەمە پەيوەندى بە ئيمەوە نيە. گرنگ نيە، خەمى ئيمە نيه. له سالانى پر شكۆو رەونەقى شەستدا (قۆناغى ريفۆرمكارى) ھيچ كاريكيان بۆ نەخۆشان و زندانيان نەكردو بەمجۆرە فەرمانى گەورەى مەدەنيەتى مەسىحيان بە تال كردووه. لە رۆژگارى ئيمەدا ھەندى شىتى كەم بۆ نەخۆشان دەكىرى، بەلام بۆ زاندانيان ھىچ ناكريت، چۆنيەتى بەريوەبردنى زندان، سەرنجى مافناسان راناكێشێت، ههستيان ناجووڵێنێ. نا، دڵنيات دهكهم كه ساخالين گرنگه، جێي بايهخ پێدانه، به لّام من داخی ئهوه دهخوّم که من بوّ ئهویّنده ر دهچم نه ککه که من به تواناتر، که بتوانی هه ست و ویژدانی جهماوه ری خه لّک بیّدار بکاته وه و. بجوولیّنیّ.. چوونه که ی من شتیکی ئه و توّنیه... " (بروانه نامه ی ۱۸۹۰/۳/۹)

چیخۆف، که بریای دا، به شیوهیه کی ئه کادیمی له ژیان و گوزهرانی زندانیانی دورگه ی ساخالین بکوڵیته وه، هه ستی کرد پیویسته هه رهه موو ئه و سه رچاوانه بخوینیته وه و بیشکنی که باسی ئه و جوّره گرفت و کیشانه ده که ن. ئیدی ماری و ده سته خوشکه کانی له کتیبخانه ی پومیانتسفدا که و تنه نووسینه وه ی په ره گرافه بنه په تیانه ی که چیخوف له م سه رچاوه و له و سه رچاوانه دا بوی دیاری ده کردن. ئهلکساندریش له پوژنامه کونه کانه کانی سان – پترسبورگ دا، ئه وانه ی باسی ئه و جوّره بابه تیان بلاو کردبووه وه ، بوی ده گه پا. چیخوف هینده ی زانیاری و پایه و رانای پایه تا نه دیب بی و پایگه یاند که تووشی نه خوشیه کی تازه بوه که ناوی "شینی ساخالینی یه".

لهوسهرو به ندهدا، له گهرمهی ئهو سهرقالیهدا، دهرفهتی هیّناو کوٚچیروٚکی حهوتهمی له ژیّر سەرناڤى (خەڵكى ئاڵۆز)دا بڵاوكردەوە كە بەچايكوفسىكيى يێشىكەش كىرد بوو، ھەر لەو كاتەدا چیرفکیکی دریزیشی بو سوڤورین نارد له ژیر سهرناڤی (ئههریمهنان) تا له روژنامهکهیدا (پۆژگارى نوي) بلاوى بكاتەوە، (كە پاشان ئەو ناونىشانەى گۆرى بە دزان). ئەم چىرۆكە باسى دوو ئەسىپ دزى تەردەسىتى، چاو نەترسى، حيلەباز كە پزيشكياريكى، گەوجى، ساويلكەى، ههوایی فریو دهدهن. کاتی که سوڤورین، دوّستانه گلهیی ئهوهی له چیخوّف کرد بوو گوایه وهکو پيويست سەرزەنشىتى ھەولويست و رەفتارى دزەكانى نەكردووە. چيخۆف، بە توندى وەلامى دابووهوه که نووسه ر دهبی سهبارهت به رهفتاری قارهمانهکانی بی لایهن بی: " تو گلهیی له بابهتگهرایی من دهکهیت و بهبی موبالاتی دهربارهی خیرو شهرو به نهبوونی ئایدیایهکی بالّای لهقه لهم دهدهیت.. هتد. تۆ دەتەوى كاتى كه من باسى دزهكانم دەكهم بلىم:دزى كارىكى خرايه. به لام ههموو خه لکی له مینژه ئهمه دهزانن و ییویستیان بهوه نیه، من ئهوهیان یی بلیم. با دەستەي داوەرى ئەو شەرعە بكەن. ئەركى من تەنيا ئەوەيە وەكو خۆيان، وەكو چۆن ھەن، بەو ئاوایه نیششانیان بدهم و بنووسم: ئیوه سهروکارتان دهگهل ئهسپ دزاندا ههیه. ئاگاداربن که ئەمانە ھەژارو بێنەوا نێن، تێر خۆرو تێر شۆرن، ئيدى ئەمەيان كردووە بەجۆرە يېشەيەك، ئەسىپ دزیی وان، شتیکه له سهرووی دزی رووتهوه، دزی له پیناوی دزیدا نیه، بهلکو جوره حهزو هیوایهتیکه. موتوربهکردنی هونهر به وهعزان خوش و دلگیره، بهلام بهلای منهوه، لهبهر هوّو فاكتهريّن تهكنيكي، يهجگار قورسه، بهلّكو نيمچه مهحاله. ئهگهر بمهويّ باسي دزهكانم له حهوت سهد ديردا بگيرمهوه، دهبي به دريرايي ئه ماوهيه وهكو ئهوان قسه بكهم، وهكو ئهوان بيربكهمهوه، ههمان ههستى ئهوانم ههبيّت. ئهگهر كهمترين بارى سهرنجى خوّميان بوّ زياد بكهم، هەنگى قارەمانەكان كال دەبنەوە و چيرۆكەكە ئەو سخى و چرپيەى تيا نامينى كە بۆ چيرۆكى كورت ييويسته. كاتى كه دەنووسىم، زيرەكى خوينهران له بەرچاو دەگىرم، بەو ئوميدەم كه خوینه ر، ئه و بۆشاییه فیکریانه پر بکاته وه که لهچیر قکه که دا هه ن. " (بروانه نامه ی به رواری (1.4.6 - 1.00)

جا سوڤورین، ئهگەر لەم گەنگەشەیەدا، قەناعەتى بە زەرورەتى بابەتگەرایى داھێنەرانەش لە كارى نووسیندا كردبێت، بەڵام بە هیچ جۆرێك قەناعەتى بەم سەڧەرە مەترسیدارە بۆ ساخالین نەبوو. وێـڕاى ئـﻪوەش زۆرى یارمـﻪتى چـیخۆف دا بـۆ ئـﻪم سـﻪڧەرەى، ھەرچـﻪندە لەگـﻪڵ سەڧەرەكەيدا نەبوو. كاتى چیخۆف بە مەبەستى زەمینە سازى سەڧەرەكەى ھات بۆ پترسبۆرگ، سوڤورین بە پێزێكى زۆرەوە میواندارى كردو له ماڵى خۆى گلى دایەوە. كارتى پۆژنامەوانى پۆژنامەكەى خۆى (پۆژگـارى نـوى)ى بـۆ كـرد، كـﻪ دەیتـوانى بـﻪو كارتـﻪ خـۆى بـﻪ دایـﻪرە پەيوەندىدارەكانى ئەو بوارەدا بكات، ھەروەھا دۆست و برادەرە دەسەڵاتدارو دەسترۆكانى خۆى پاسپارد كە ئاگایان لێبێ و ئاسانكارى بۆ بكەن. گەورەترین كەسێك كە چیخۆف بەو بۆنەیـەو، سەردانى كرد گالكین – ڤیراسكى بوو، كە بە پێوەبەرى گشتى زندانەكان بوو. دیارە ئەم پیاوە بە پێزو حورمەتێكى زۆرەوە پێشوازى كردو واى نواند كە پرۆژەكەى چیخۆڧ بە دڵه، ھەرچەندە نە ھیچ ئامۆژگاریەكى كردو نە ھیچ نامەیـەكى پاسپێرى دایە. لەوەش خراتر ھەركە چیخۆف، وەپێ كەوت، خێرا لە دواى ئەوەوە نامەیـەكى بۆ بەپێوەبەرى ناوخۆى زندانەكانى ساخالین نارد، كە كەوت، خێرا لە دواى ئەوەوە نامەیـەكى بۆ بەپێوەبەرى ناوخۆى زندانەكانى ساخالین نارد، كە پرێگەت، خێرا لە دواى ئەرەو و گفتوگۆ دەگەل زندانیە سیاسیەكاندا بكات.

كاتى چيخۆف، بۆ مۆسكۆ گەرايەوە، سەرانسەرى شار يەكپارچە خۆپيشاندانى خويندكاران بوو، خۆپىشاندەران داواى خۆيبوونى تەواوەتى زانستگەكانيان دەكرد، داواى ھەلوەشاندنەوەى چاودێرى پۆليسيان دەكرد، داوايان دەكرد جولەكە، بەبى دياريكردنى ژمارەيان، لە زانستگەكان وهربگیریّن. ئیدی له ههموو مهیدانهکاندا میتینگ و کوّبوونهوهی گهوره دهکرا، شار خروّشا بوو، پێڮادان دهگهڵ قوٚزاقاندا رووی دهدا، خهڵکی رهشبگیر دهکران. چیخوٚف زوٚر به وردی پهیگیری ئهم رووداوانهی دهکرد، به لام به ناشکرا هاودلی و هاوسوزی دهگه ل خوپیشانده رهکاندا نەدەكرد. ديار بوو هێشتا هەمان ڕاوبۆچوونى ئەوساى هەبوو كە خۆى خوێندكارى زانستگە بوو: خويندكاران ييويسته خهريكي خويندني خويان بن و خو له كاروباري گشتى كومهاليهتى ههڵنهقورتێنن. بهره بهره کاتی سهفهرهکهی نزیك دهبووهوه (به نیاز بوو له سهرهتای بههارا، له و كاتانه دا كه سه هو لبه نداني روباره كاني سيبريا ده توانه وه، سه فه ربكات.) هه ستا سالنمايه كي ژیان و بهرههکانی خوی ریکخست. له سالنمای ناوبراودا ههمان بوچوونهکانی جارانی دوویات دهکاتهوه: که نووسهر بۆی نیه بکهویّته ئاموّرْگاری و دهرسدادانی خویّنهر. دوویاتی دهکاتهوه که ئهویش به شهریکه وهکو ههموو بهشهرهکانی دی، رقی له هیچ هاورهگهزو هاو نهژادیکی خوی نيه. له نامه یه کیا بن لیونتیف - شچگلوف ده لیّت: " ئهگهر بشیّت ویژدانی خوّم به شایه د بگرم، دهتوانم بلّيْم به عهمراتم، نه به گوتار، نه به كردار، نه به خهيال، نه له چيروّكهكانماو نه له شانۆنامه كۆمىديەكانمدا قەت نە چاوى تەماحم بريوەتە ژنى ھاوسىككەم، نە كارەكەرەكەي، نە بهغیلیم به سهروهت و سامان، گاو گوتال، نه بهران پهزهکهی نهبردووه. نه دریم کردووه نه مهرایی، نه مهتح و ستایشی خاوهن دهسه لاتانم کردووهو نه چاوم لهوه بووه شتیکم لیّیان

دەست بكەوى، نە چاو بەرە ژیرى كەس بووم، نە دەسەندەخۆرى ئەم و ئەو. راستە تەمەنى خۆم بە تەمەنى بە تەمەنى بە تەمەنى بە سەر بردووه، بیخەم و خەیال پیکەنیووم، زۆرم خواردووهو خواردووهتەوه، میبازى و داوین پیسیم كردووه، بەلام ھەموو ئەمانە تەنیا پەیوەندیان بە خۆمەو ھەبووه، نەم ھیشتووه زەرەریان بو كەس ھەبیت. دەتوانم بلیم ئەوەندەى پەیوەندى بە ئەخلاقەوە ھەیە، كەسیکى میانرەوم، نە لە خەلكى دىكە زیاترم نە كەمترم. نە كەسیکى ناوزراوم، نە كەسیکى ناودار: وەكو زۆربەى خەلكى وام." (بروانە نامەى بەروارى ۱۸۹۰/۳/۲۲)

كهميك دواى ناردنى ئهم ئيعترافنامهيه، له گوڤارى "هزرى رووسى"دا وتاريكى زور توندى خوێندهوه، که بهوه توٚمهتباری دهکرد گوایه "نووسهرێکه پابهندی هیچ پرهنسیپێك نیه" ئهم وتاره له لايهن ڤوكۆل لاڤروڤى سەرنووسەرى گۆڤارەكەوە نووسرا بوو. چيخۆف، عادەتى وابوو، زور به شینهیی ههر رهخنهیهك وهربگریت و تا بوی بكریت وهلامی نهداتهوه. بهلام شیوهی بهر خوردهکهی لاڤروٚڤ، به جوٚرێ تورهی کرد که نهيتواني ليي بێدهنگ ببێت. بوٚيه له نامهيهکيا بوٚ لاڤروڤ به تورهپیهوه دهڵێت: "رهخنه شتێکی ئاساییه و عادهتهن پیاو وهڵامی ناداتهوه. بهڵام مەسەلەكە ليْرەدا رەخنە نيە، بەلْكو بوختان و ئيفتيرايە. ئەوەي راسىتى بىي ئەگەر لەسەر سەفەر نهبوایهم، لهگین بوو چاویوشی له بوختانهکهشت بکهم، بهلّام چونکه لهسهر سهفهرم و بهتهمام بهو زووانه ڕووسيا بهجي بيّلم و بڕوٚم بوٚ شويّنيّك و لهگينه ههر نهيهمهوه، بوٚيه نهمتواني وهلّامت نەدەمەوە. من ھەرگيز نووسەريكى بى پرەنسىيپ، يان بى ھەلويست و بى ئابروو، كە ھەمان مانای بی پرهنسیپی دهگهیهنیّت، نهبووم... گهلیك لهو چیروّك و وتارانهی كه نووسیومن، ئاساييه لهبهر خراپيان له ناويان بهرم، بهلام تاقه ديريكم نه نووسيوه كه مايهى شهرمهزاريم بي ... من ههميشه كهسيكي لاتهريك و گوشهگير و كهم تيكهل بووم، خوم له شهوكوري ئهدهبي، ئاهەنگ و سووكه شەوبيريان، كۆرو كۆمەل دوور گرتووه... هەمىشە ھەولى ئەوەم داوە دۆست و برادهرهکانم زیاتر به یزیشکم بزانن تا به ئهدیب: به کورتی نووسهریکی شهرمن و بی فیز بووم. ئەم نامەيەى كە حالى حازر بۆ تۆى دەنووسىم يەكەمىن يەرچە كردارى بى شەرمانەيە كە دواى دە سالٌ نووسهرایهتی دهی نوینم. ههلبهته ئاساییه له دوای ئهو بوختان و ئیفتیرایهی که تو بو منت كردووه، هيچ پهيوهندييهكي پيشهيي و تهنانهت كۆمهڵايهتيش له نێوان من و تۆدا نهمێنيٚ." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹۰/٤/۱۰).

دوای ئـهوهی بـهو جـۆره داخـی دلّـی خـۆی ههلٚپشـت، ئهوسـا گهپایـهوه سـهر بهرنامـهی سـهفهرهکهی. که دهیبینی کهسـوکارو دوٚسـتهکانی نیگـهرانی ئـهو مهترسیانهن کـه لهگینـه لـهم سـهفهرهدا بیننهپیّی، بـه پیکهنینـهوه وهلّامی دهدانهوهو دهیگوت تاقه خـهم و پـهژارهی ئـهو، ئـهو ددان پهشهیهیه که چهند پورژیکه تووشی بووه. کهچی ویپای ئـهوهش لـه نامهیـهکیا بـو سـوڤورین ددان پهشهیهیه که چهند پورژیکه تووشی بووه. کهچی ویپای ئـهوهش لـه نامهیـهکیا بـو سـوڤورین (۱۸۹۰/٤/۱۰) وهسیّتی کرد بوو که: " ئـهگـهر خنکام، یان هـهر شـتیکم بهسـهرهات، بیزهحمهت ئاگاداربه که هـهرچیهکم هـهیه یان لـهگینـه لـه ئایندهدا بمبیّ، بو خوشکهکهمه. ئـهویش قـهرزهکانم دهداتهوه. ". ئـهوسا جانتایـهکی چـهرمی گـهورهی، کـه میخائیلی بـرای دابـوویـیّ، پرکـرد لـه جـل و بـهرگـ و کـهرهسـتـه و تـفاقی سـهفهر، کـه تـازه کـپی بـوونی، ئیـدی بـهو شـتانهوه ریّـك لـهو گـهریـدانـه

دهچوو که به دارستانهکانی سیبریادا دهسورانهوه: پوستین، پالتو بارانیهکی ئاو نهدهر، لهو پالتویانهی که ئهفسهرانی سوپا لهبهری دهکهن. جووتی پووتی ناو تووکن، دهمانچهیهك، کیردیکی گهوره، خوی گوتهنی "بو گوشت جنین و رهواندنهوهی پلینگان". سوڤورین —ش، له سهر داوای خوی وامیکی ههزارو پینج سهد روبلی دایی، که قهرار بوو له بری ئهوه، باری سهرنج و تیبینیهکانی ئهم سهفهرهی بو روژنامهی (روژگاری نوی) بنیریت تا بلاوی بکاتهوه.

رِوْرْی ۲۱/٤/۲۱ کهوتهری . ئهو ئیوارهیه ههموو کهسوکارهکهی و ههندی له دوستهکانی تا ويستگهى ياروسلاڤل له گهڵيا چوون. ههموو له هۆڵى چاوهږوانيدا، به توړهييهوه قسانيان دەكردو دەيانويست خەم و پەۋارەى ئەو دابرانە لە خۆ برەويننەوە. دكتۆر كوفشىنىكوف، يەك مهتاره كۆنياكى يرى به ديارى دايه چيخۆف و سويندى دا كه تا دهگاته باسفيك (ئۆقيانووسى ئارام) يەك قەترەى لىنەخواتەوە. دايكى ئانتون و مارياى خوشكى دەگريان. لىكامىرىنوفاى شۆخ و شهنگ، بهچاوانی تهماویهوه ههولی دهدا، به تؤبزی بزه بخاته سهر لیّوانی خوّی. ئهو بهیانیه چیخۆف وینهیهکی خوی بهم نووسینه تهنزئامیزهوه ییشکهش کردبوو: "بو ئهو شوخه جوانهی كه له دهستى ئهو بو ساخالين هه لديم." له دوا ساتدا ئيڤان، لڤيتان و، ئۆلگا گونداسوڤاى ئەستێرەناسى بێيەروا، كە ھێشتا، ژێراو ژێر دڵبەستەي چيخۆف بوو، برياريان دا كە دەگەڵيا سوارى قيتار ببن و تا سيركييڤوى شەست و شەش فەرسەخى مۆسكۆ بە ريبى بكەن. ريبرەوى سەفەرەكەى چيخۆف بەمجۆرە بوو: لە مۆسكۆوە تا ياروسلاڤل بە قيتار، لە ياروسلاڤەوە تا پرم به بهلهم، به روباری قولگاو کامادا، لهپرمهوه تا تیومن دیسان به قیتار، له تیومنهوه تا دەرياچەى بايكال بەجۆرە گاريەك كە پييان دەگوت تارانتاس. لە بايكالەوە تا ئۆقيانووسى ئارام جاری به به لهم و جاری به تارانتاس، یانی ریگایه کی نزیکه ی ده ههزار فهرسه خی بوو، دهبوایه چوار ههزار فهرسهخی به تهق و هۆړی شره عهرهبانه ببری، که ئهمه بۆ ساغترین ریبواریش، سەفەريكى دژوارو پشت شكين بوو. چيخۆف، له ناو ئەو بەلەمەدا كە له ياروسىلاقلەوە بۆ پرمى دەبرد، ھەسىتى بە جۆرە ئاراميەك كرد، يانى لە ھەنبەر ئەو دىمەنە رۆتىنيانەدا نە ھەسىتى بهشادی و نه بهخهم نهدهکرد. به لام دهوروبهری شار ناخوش بوو، هه ستی دهکرد که و تووه ته ناو "خوراکی جیلاتینی ماسیهوه"و "کاتی بایه کی سارد هه لده کات و ئه و ئاوه ی که به هوی سيڭاوى بەھارەوە تەواو ليّل بووه، دەخاتە شەپۆلدان، من ھەست بە سەرماو خەم و پەۋارەو دلتهنگی دەكەم. ئاوازیکی خەمناك لە ئوكورديونانی كەنارەكانەوە ھەلْدەسىتى، دىمەنى ئەو تاپۆو شەبەنگە بىي جوڭانەي، بەشىرە پۆسىتىنانەوە، لەسىەر بەلەمە بارىيەكان وەسىتاون، وا دەنويننى كه به سەر ئازارو ژانيكى بى سنوورەوە داكوتراون. شارو شارۆچكانى رەخى كاما، بۆر دەچنەوە، لە تۆ وايە خەلكى ئەو شارانە خەرىكى دروستكردنى ھەورو خەم و پەۋارەو پەرۋىنى تەرو قورو چڵياوى شەقامەكانن، وەك ئەوەيە جگە لەو كارانە، ھىچ كارىكى دىكەيان نەبىّ." (بروانه نامهی به رواری ۱۸۹۰/٤/۲۹ بۆ خوشکهکهی). ويرای ههمو ئهمهش که هاوسهفهريکی بینی (که حاکم بوو) له کتیبخانهی کهشتیهکهدا چیروکی (بولیّلی=ئهلهند) دهخویّندهوهو دهگهلّ هاوسەفەرەكانيا گەنگەشەي دەكات، زۆر خۆشحال بوو.

ئەوجا لەيرمەوە بەرەو يەكاترىن بۆرگ سوارى قىتار بوو، لەوى لە ئوتىلىكى ئەمەرىكىدا ژووریکی گرت. ییویستی به ئیسراحهت بوو، تا "کوکهکهی و مایهسیریهکهی ههندی هیور ببنهوه." ههرکه ههستی به سووکه ئیسراحهتیك كرد، سواری قیتار بوو و بهرهو تیومن وهریکهوت، له ۳۰/۵دا گهییه ئهوی و بو یهکهمجار چاوی به دهشتی سیبریا کهوت. (ئهوسا هيشتا سكهي قيتاري سهرانسهري سيبريا دروست نهكرابوو.) قوناغي دواتري سهفهرهكهي وابوو كه دهبوايه سهرانسهرى ئهو دهشته به تارانتاسيكى شره، يان چيخوف گوتهنى به تارانتاسيكى سەبەتە ئاسا تا سنوورى تومسك بېرىت، ئەم تارانتاسە دوو ئەسىيى لى بەسترا بوو و عەرەبانچيەكى پيرلىيى دەخورى، بەخۆى دەلىت لەنىو ئەم تارانتاسەدا، خۆى وەكو بولبولىكى ناو زندانی قهفهز دههاته بهرچاو که هایم و حهیران له بهینی شیشهکانهوه زهق زهق دهروانیته دەرى و بىر له ھىچ ناكاتەوە. بايەكى زۆر سارد گۆناكانى دەروشاند. ھەرچەندە پالتۆيەكى چەرمى تازەي لەبەرا بوو، كەچى لە سەرما ھەڭدەلەرزى، دوو يانتۆڭى بەسەريەكا لەبەركردبوو تا لاقى گەرم رابگريت. لەگەل ھەر تەكانيكى تارانتاسەكەدا ئازاريكى تير بەسىيەكانيا دەھات. لە نامەيەكيا (۱۶ –۱۸۹۰/٥/۱۷) بۆ خوشكەكەي دەلْيْت: "ھەر دەرۆين، غل دەبينەوە، كيْلە بەردى قوناغ ژمیر، گولاو و گژوگیاو دهوهنانی کهناری ریّ، جیلوه دهفروشن... کومهلیّك ئاوارهی مالّ بهكۆلمان بينى كە ھەريەكەيان كۆمەلىك مەنجەل و قاپ و ئامانيان بەكۆلا دابوو. ئەم بەريزانە، بى هیچ کۆسپیک بەسەر شەقامە ریّی سیبریادا دەسوړیننەوە. جارى وا ھەيە تووشى پیرەژنیکى کلۆل دەبن، گۆشاو گۆش سەرى دەبرن، تا تەنورەكەى ببەن و لە لاق و پێيانى بپێچن. جارى وا ھەيە، ئەو تابلۆ تەنەكەيەى سەر كىلى قۆناغ ژمىرەكان ھەلدەكەنن (نازانم بۆ چيانەو بەكەلكى چى دينت). جارى وا ههيه له ريكادا تووشى گهدايهك دهبن و ميشكى دهپرينن، يان چاوى بابايهكى رهههنه و دوورخراوه دهردینن، به لام ههرگیز دهست له ریبواران ناکهنهوه. " هه لبهزو دابهزی پیره تارانتاس هیزو توانای له بهربری، دهنگی بهردهوام و یهکنهوای زهنگوّلان میشکی سهریان بردا گوێيان كهڕ كرد، ئهم ئهشكهنجهيه دوازده ڕۅٚڗٛى دهخاياند به جوٚرێ وهڕهزو بێزار بوو، لهدڵى خۆيدا دەييرسى تۆ بلنى تا كۆتايى، تا سەر بەرگەى ئەم ئازارو ئەشكەنجەيە بگرنت. لە كۆتايى رِوْرْی سییهمهدا، پشتی به رادهیهك دایه ژان كه له تارانتاسهكه (عهرهبانه) دابهزی نهیدهتوانی ريْك رابوهستيّ، يان به ئيسراحهت رابكشيّت. به لام بهره به ره به تيْپهربووني روّ بهدهني لهسهر ئەم عەزابە راھات، سەريەشەكەي و ئازارى مايە سيريەكەي و، خوين ھەلھينانەكەي پەرين.

بهیانییه کالیسکهیه کی گهوره ی پوسته به ر، ده گه ل تارانتاسه که ی چیخوفدا تامپونی کرد، چیخوف که و ته خواره وه و همو بارو بنه که یه به سه ریا پروخا، که هه ستایه وه، زوری پی سهیر بوو که هیچ شویننیکی نه شکا بوو. به لام هه مو شفته کانی عهره بانه که ی نه م شکان، هه ردو عهره بانچیه که، له و ده شت و بیابانه دا هه رچی جنیوی دنیا هه یه به یه کیان داوه. ئیدی به هه و شیوه یه که بوو، به قایش و قروشان، پارچه کانی (سه به ته شکاوه که یان) پیکه وه نایه وه و چیخوف له وینده ره و گهییه قوناغی دواتر.

بارانی سیبریایی دایکرد ئهمما داکردن. روباری ئیرتیش ههستا، ئاو جاده و بانی گرت. جار جار ئهم ریّبواره و (چیخوّف) عهرهبانچیهکه، ناچار دهبوون له تارانتاسهکه دابهزن و ئهسپهکان رابکیّشن و له دهریاچهی راستهقینهی قوراویان بیهریّننهوه.

ويّراي ئەوەش گلەيى لە خواردنەكە يان دەكىرد، دلّى لە خواردنەكەيان تيّك ھەلّىدەھات، خواردنی ههره باوی ئهو ده فهره مهرگهی "سونهی کیّوی" بوو. ئهمه بریتی بوو له گوشتاویّکی بۆگەن، پریان دەكرد لە قیمەی سۆنەو پیازی خاو، لە ھەمان نامەدا (۱۶ – ۱۷ /٥/٩٠/٥) دەلْيْت: "جاريك داوام كرد گۆشتاويكم بۆ ئاماده بكەن دەگەل ماسى سورەوە كراو. گۆشتاو ومەرگەى چى! چڵكاوێكى سوێرى بى تاميان بۆ هێنام، له جياتى گۆشت، شتێكى تيا بوو، لهچەرم دەچوو. ماسىييان ھێنا، ماسى چى، پولەكەكەيان لێنەكردبووەوە." چايەكەشيان لەمە باشتر نهبوو، نهدهخورایهوه: " تامی گوله مریهم و قالوّنچهی کولّاوی دهدا. رِهنگی رِهنگی چای نهبوو، زهردكاويك بوو لهو گۆره." به دريژايي ريكا، بارانيكي توندي سارد دايكردو، تا چيخوف له ١٥ -٥ - ١٨٩٠)دا نهگهييه تومسك، خوشي نهكردهوه. ماوهي چهند روّژيك بوّ ئيسراحهت لهويّندهر مایهوهو، یینج وتاری کورتی، بهگویرهی خویندنهوهی خوی بو ئهو شتانهی که دیتبوونی، بو "رۆژگارى نوى" نووسى. چىخۆف ئەويندەرى بە دل نەبوو: شار، شارى مەستان بوو، ژنى جوانی تیا نهبوو، ههولی دهدا روشنبیرانی شار نهبینی . به لام نه یتوانی تکای پاریدهدهری سـەرۆكى يـۆليس، رەت بكاتـەوە كـە داواى لـە چـيخۆف دەكـرد يـەكێك لـە چـيرۆكەكانى بـۆ بخويننيته وه ئهم خاوهن پايهيهش ريگهى بدات به قهحبه خانه كانى شارا بگهرى. له نامهيه كى (۱۸۹۰/٥/۲۰) بق سوڤورين دهڵێت: "ئا ئێستا له قهحبهخانهكان گهراومهتهوه. به راستي مايهي داخه. پیاو دڵی دهگیریّت. سهعات دووی بهرهبهیانه. " ئهم لادانهی تومسکی به ههلزانی، توزیّ باروبنه کهی ریک خسته وه، جانتاکهی میخائیلی که شرو ور بوو بوو، گوری به جانتایه کی چەرمى گەورەتر ونەرمتر. چونكە لە تارانتاسە، سەبەتە ئاساكەي بينزار بوو بوو، ھەستا گالیسکهیهکی چکۆلهی سووکهلهی بهسهدو سی روبل بو خوی کری، بهو نیازهی له کوتایی سەفەرەكەيدا بيفرۇشىيتەوە.

له ۱۸۹۰/۰/۲۱ بهم گالیسکه تازهیه، له تومسکهوه، بهرهو ئیرکوتسک که ههزار و ینج سهد فهرسهخ لهويندهرهوه دوور بوو، كهوته رئ. دوو مولازم و پزيشكيكى سوپاييش به گاليسكهى خۆيان بەگەنى كەوتن. ريكاكە يەكيارچە قور بوو، ييچكەي گاليسكەكان، بە جۆرى لەو قورە خەستە دەچەقىن و رۆدەچوون، وەكو ئەوەى لە "مرەبايەكى خەست بچەقن." شفت و ئەكسلى گالیسکهکان، هاواریان لیههستا بوو. دهبوایه له ههر قوناغیکدا، کولیک پاره بدهن تا دایان بگرنهوهو تهعمیریان بکهنهوه. له نامهیهکیا (۱۸۹۰/٥/۲۸) بق خوشکهکهی دهلیّت: "زیاد له پێویست پاره خەرج دەكەم، شتێك دەكەم كە نابێ بیكهم، شتێك دەڵێم كە نابێ بیڵێم، هەمیشه چاوهروانی شتیکم که روو نادات. " جاری وا ههبوو، ناچار دهبوایه لهو ریگاو بانهدا، لهبهر باو سەرمادا بوەستى و چاوەروانى چاك كردنەوەي عەرەبانەكەي بكات. يان دەبوايە بەپييان بروات و ههرچۆنى بووه خۆى بگەيەنيته قۆناغى دواتر. ئيدى شەكەت و ماندوو كە بە لاقى لەرزۆك و جل و بهرگی قوراویهوه دهگهییه مهنزل و، خوی بهسهر جیگهو بانیکی کونا دهدا، بهدهم ماندوویسه تی ریّگساو مهسستی هسهوای ئسازادهوه، خسهویکی قسوولی لیّدهکسهوت. لسهودیو كراسنويارسىكەوە، ئيىدى جەنگەل و چىرە دارسىتانى بىي كۆتايى سىيبريا دەسىتى يېدەكرد. هـەرجارى كـه عەرەبانەكـه دەگەييـه سـەر تەيۆلكەيـەك، چيخۆف چاوەروانى ئـەوەى دەكـرد كـه دارستانه که تـهواو بـبيّ، کهچـی تـا چـاو ههتـهری دهکـرد، هـهر سـنوّبهر و دار کـاژو دهوهن و دەوەنەجار بوو. ئەوەتا لە (چەند سەرنجى له سيبرياوه) كە لە ھەردوو مانگى حوزەيران و ئابى ٠ ١٨٩٠ له (ڕۅٚڗٛڰاری نوێ)دا بڵاو بووهتهوه، دهڵێت: "پياو وا ههست دهکات، ههرگيز لهم لێڕه بيّ سەروبنە دەرباز نابيّت." زۆرى پيّنەچوو، ھەوا گۆړا، سەرماو سۆله و باو بۆران، بوو بە گـرەو گهرما، گیزه لوکه و توزوبا. گهردو توز، دهم و لووت و قورگ و تهنانه تگیرفانه کانیشی پر کرد، به لام چیخوف، ههر کولی نه ده داو به و پهری سهبرو هه داره وه، رووبه روی ئه و ره وشه خراپه دەوەستا. له نامەكيا بۆليكين دەلْيت: "زۆر شتم بينى و جەرباند، ھەر ھەموو ئەمانە لاى من و بۆ من جوان و دلْگیر و تازه بوون، زیاتر بۆ چیخۆفى مرۆڤ، نهك چیخۆفى نووسهر، روبارى یەنیسى، ليّـرهوارو جهنگـهڵان، كاروانسـهراكان، عهرهبانچـيهكان، سروشـتى خۆرسـك، ماندوويـهتى لـه رادهبهدهری ریگاو بانی سهخت و ناخوش، له زهتی پاش پشوودان و ئیسراحهت. ههموو ئهمانه، تێکڕا، هێنده جوانن که له وهسفکردن نايهن." (بړوانه نامهی 3/7/9).

ئەنجام كە لە 3.7/1.8دا گەييە ئىركوتسك، شادو د كۆش خۆى لە باوەشى ئاسانكارىيەكانى شاردا بىنىيەوە: حەمامى گەرم، جېگەو بانى نەرم و نۆل، جل و بەرگى پاك و خاوين، پياسەى ناو شار، كە شانۆيەك و باخىكى خۆشى، پر رارەوى لمەلانى نەرمى، تيا بوو. سەكۆى مۆزىك و ساڤانانى تيا بوو... ئىدى يەكسەر نامەيەكى بۆ كەسوكارى نارد، تا ھەم لە وەزع و حالى وان بېرسىت و ھەم لە وەزع و حالى خۆيشى ئاگاداريان بكاتەوە: ئايا دايكيان وەكو بەلىنى دابوو، پارىزگارى لاقە نەخۆشەكەى دەكات؟ ئاشقىنىيەكەى مىخائىل گەييە چى؟ پورە فىدوسىياو كورەكەى چۆنن؟ ئايا وەكو بە نياز بوون، لە 1.7/1.8 مەرەمەا داواى كىرد بوو كە سالىيادىكى باشى بۆبكەن. ھەروەھا داواى كىرد بوو، لە 1.7/1 دا سالوەگەرىكى

خانهوادهیی شایسته به بۆنهی جهژنی له دایکبوونی باوکیهوه بگیرن. ههر وهها له لایکا میزینوقای شوخ و شهنگیشی پرسی بوو، به سوعبهتهوه گوتبووی لهوه دهچی دلبهستهی بووبی، چونکه لهو شهوانه دا خهوی پیوه دیتبوو. نهمه جگه لهوهی که لهچاو ژنانی سیبریادا که "نه دهزانن جل لهبهر بکهن، نه دهزانن گورانی بلین و نه دهزانن پیبکهنن" "شابانویه بوو لهو گوره" نهوانه، وهکو له نامهیه کیا (۱۸۹۰/۱۸۷) به دایکی گوتبوو، "وه کو ماسی بهستوو وان، مهگهر پیاو فیلی دهریا، فهقمه بیت، بتوانی دلاریان ده گهلدا بکات."

دوای ئهوهی له ئیرکوتسکدا عهرهبانهکهی، که زهدهی هیّنا بوو، به زهرهر فروّشتهوه، دهگهل ئهو سی ئهفسهرهدا که بهگهلی کهوتبوون، سوار بوو. ههر زوو له هاوپیّیاتیان بیّزار بوو، به پاستی خهلکانیّکی نهزان و لهخوّبایی بوون، یان گوّرانیان دهگوت یان پیّدهکهنین یان زوّر به جدی و جوّش و خروّشهوه گهنگهشهیان لهسهر ههموو بابهتیّك دهکرد. تاقه سوکنایی و تهسهلای چیخوّف جوانی دیمهنانی سروشت بوو. که چاوی به دهریاچهی بایکال کهوت به جاری واقی وپ بوو، (دهریاچهیهکی داخراو بوو که پانیهکهی ههشتاو شهش فهرسهخ بوو) له نامهیهکیا بوو، (دهریاچهیهکی داخراو بوو که پانیهکهی ههشتاو شهش فهرسهخ بوو) له نامهیهکیا و پکن، یهکپارچه دارو درهخته. پیّك له قرم دهچیّت." بهد بهختانه دهبوایه سیّ دانه پوّژ چاوه پوان بکات تا بهلهم بیّت. چیخوّف له "عهماریّکی دانهویّلهدا که بو پیّشوازی پیّبواران شاماده کرابوو" لایدا بوو، خواردنی بریتی بوو له قهرهخهرمان و خواردنهوهی بریتی بوو له قودگای خراپ، سهرباری گهنگهشهی بیّ تامی سیّ نهفسهرهکه، کیّچ و میشوولهش حهوانهوهیان لی ههنگرتبوو. له نامهیهکیا بو خوشکهکهی دهلیّت: "خهو، ههر باسی مهکه. ههموو پوژیّ که دکاتهکهم به پرووه چهرمهکهیا پرادهخهم، پائتوّکهم لوول دهدهم و دهگهل بالیفیّکی چکولهدا دهینهمه ژیّر سهرم. ئیدی به پانتوّل و ئیلهکهکهمهوه لهسهر عاردی دهخهوم... شارستانیهت دهینهمه ژیّر سهرم. ئیدی به پانتوّل و ئیلهکهکهمهوه لهسهر عاردی دهخهوم... شارستانیهت لهکویّی؟" (بروانه ههمان نامهی پیشوو.).

 زهیتی کاربولیك (بۆنبره) هیچی ترم لی ون نهبووه... پارهو پووله کهم بهدهقی خوّیه وه ماوه. کهم کهس بوّی دهلوی بهم شیّوهیه بی هیچ سهریه شهیه که سهفه ریّکی وا دوورو دریّر بکات. بهجوّری خووم به پیّگاو بانی دوورودریّرهوه گرتووه، که به خوّیشم سهر له خوّ دهرناکهم. باوه پ ناکهم که ئیدی له نیّو تارانتاسدا (جوّره عهرهبانهیه کی تایبه ته..وهرگیّپ) نیم، گویّم له زهنگی زهنگولّان نیه. که پال ده که و پیّم سهیره که پاده کشیّم، ده توانم به که مالّی ئیسراحه ت لاقان پاکیشم، و تهیو توّر له سهرو چاوم نانیشیّت."

بۆ ئەوەى لە كەشتى يەرماك دا، شويننيكى تايبەتى بە تەنيا بۆ خۆى بگريت، چوو بليتيكى نمره پهکی کړی. به راستی لهو سی تهفسهره چهنهبازه بیزار بوو بوو، سهدو پهنجا روبلیانیش لى قەرز كردبوو، كەم و زۇر باسى دانەوەيان نەدەكرد. بە تاقى تەنيا لە كابينەكەي خۇي دانیشتبوو، به ئومیدی ئهوه بوو چهند وتاریک بو "روژگاری نوی" بنووسیت. به ام کهشتیه که بهجۆرى هەلدەلەرزى و تەكانى دەدا له تۆ واپه "تووشى لەرزو تا هاتووه." بۆپە ناچار بوو دەسىتبەدارى هـەر كاريـك بيّـت و ئيـدى دانيشـت و كەوتـه تەمەشـاكردنى ئـەو ديمەنـه جوانـه سروشتيانهى كه سووك و ئارام به بهرچاويا تيدهيهرين. له نامهيهكيا بن يلشچيف، دهليت: "به راستی شاریکی جوانه، دهتوانری بگوتری شیعری سیبریا له دهریاچهی بایکالهوه دهست پیدهکات. ئەوشتانەی پیش بایکال ھەموو پەخشانە." (بروانە نامەی بەروارى ۲۰/٦/۲۰). كاتى كەشتيەكەيان روبارى شيلكاى بەرەو روبارى ئاموور بەجينهيشت، چيخۆف، هيندەى دى كەيفى ساز بوو، گێچى زەوقى نمرەيەك بەرز بووەوە. دووربينەكەى نا بەچاويەوەو، چوار چاو دەيروانيـه كـەنارە خۆرسـكەكان و تاقيبى، سـەقاقوش و شينەشاھۆو ماسـيگرانى دەكـرد. كـه كەشىتى يەكە لەويسىتگەكاندا دەوەسىتا، چىخۆف دادەبەزى و پياسىەيەكى گونىدەكانى بەرى رووسیاو بهری چینی دهکرد. چونکه دۆزینهوهو کهشفی تازهی زیرو تهلّا، میشکی ههموو خەلكى مىۋول كىرد بوو، بۆيە ھەركەسىپكت دەبىينى، لە ئاوارەو نەفى كىراوان، جووتياران، و تهنانهت كهشيشانيش، تهنيا بيريان له گهران، له زير دهكردهوه. به گوتهي چيخوّف، ئهوانهي كه لهم ریکهپهوه گهیی بوونه سهروهت و سامان، تهنیا شامیانیایان ده خواردهوه و یارهپه کی خەياليان كۆ دەكردەوە، بۆ ئەوەى يەكسەر لە سەر ميزى قومار بيدۆړينن. ئەم شوينه مەلبەندى ئازادى تەواو بوو. كەس گويى بە پۆۋانى، پۆۋو گرتنى ئاينى ئەرتەدوسىكى نە دەدا، ژنان سيخاريان دەكيشا، خەلكى، بينەومى لە سيخورو خەفييان بترسىن، ھەرچيەكيان بە ميشك و خەيالدا بهاتبايه، بى پەروا دەيانگوت و بە ئاشكرا گەنگەشەي ھەموو بابەتىكيان دەكرد. ھىچ كەشتىوان و بەلەمەوانىكى روبارى ئاموور، ئامادە نەبوو، بابايەكى زندانى ھەلاتووى سەر كەشتيەكەي خىقى، رادەسىتى دام و دەزگاكانى دەسەلات بكات. چىيخۆف لـە نامەيـەكيا بـق سوڤورين دهڵێت: "من ئاشقى روبارى ئاموور بووم. خۆزگه دەمتوانى يەك دوو ساڵى دى لەم دەورومەكانە ژيابام. روباريكە جوان، بەرين، ئازادو گەرم. سويسىراو فەرەنسا ھەرگيز ئەم جۆرە ئازادىيەيان بەخۆوە نەدىتووە. كام زندانى و دوورخراوەى ئەم دەقەرە، دەقەرى ئاموور بگريت، له گهورهترین جهنه دانی رووسیا ئازادتره." (بروانه نامهی به رواری ۱۸۹۰/٦/۲۷). له

۹/۷/۹د۱، یاش ئەوەى دووجار كەشىتى گۆرى لە تەنگەى تاتاریا تێیهرى، لە دوورەوە، بهویهری شادی و خوشهالیهوه، چاوی به کهنارهکانی ساخالین کهوت. دوای دوو روّژ، كەشىتيەكە لە ئەلكساندروفسىكدا، يانى لە يايتەختى كارگێرى دورگەكمە، ناوەندى زندانەكمە، لەنگەرى گرت. چيخۆف، يەكسەر لە كەشتيەكە دابەزى، بە رێكەوت، ھاوكات دەگەڵ دەستەيەك زندانیدا دابهزی. ئیدی لای هاوکاریکی پزیشك شوینی حهوانهوهی دهستکهوت. دانیشتوانی ئەلكساندروفسك، نزيكەي سى ھەزار كەس دەبوون، شاريكى خەمناك، ياك و بيدەنگ بوو. تاقە دەنگى ناو شەقامەكان، زرەى زنجىرى زنىدانيان بوو كە بۆ بنگار دەبىران يان لە بنگار دههێنرانهوه. ساخالين پێنج گرتووخانهي تيا بوو. كاتي كه زندانييهك، سزاكهي خوّي تهواو دەكرد، دەبوايه وەكو موهاجيريك له دورگەكه بمابايهوه. ئهو ژنانهى كه دووى ميردەكانيان ده که وتن و بق تاراوگه که ده هاتن، ریگه یان ده درایه له وی و لای میرده کانیان ئاکنجی بن. جەنەرال كونونوفىچ، فەرماندارى سويايى ئالكساندروفسك، كە زۆر بە گەرمى يېشوازى چىخۆڧى كرد بوو، ئهو زانياريانهي بو چيخوف گيرابووهوه. ههووهها بهليني دابوويه كه له ليْكوْلْينەوەكانيا يارمەتى بدات و دۆسىيەكانى زندانى ناوەندى بخاتە بەر دەسىتى. ھەروەھا بارونکوف فهرمانداری گشتی ده قهری ئاموور، ریگهی چیخوفی دا، به کهمالی ئازادی سهرانسهری دەقەرەكە بگەرى و تەمەشاى دىكومىنتە فەرميەكان بكات و جگە لە زندانيانى سىياسى، پرس و جۆو گفتوگۆ دەگەل ھەر كەس و ھەر زندانيەكى دىكەدا بكات. جەنەرال، كە زۆر بەخۆى دەنازى گوایه به میهرهبانی رِهفتاری دهگهلّ، خوّی گوتهنی ئهو خهلّکه "بهدبهخت و بیّ نهوایهدا" دهکرد و ئيديعاى ئەوەى دەكرد كە ژيانى زندانيان لە ساخاليندا لە "ھەر شويننيكى ديكەى رووسيا و تەنانەت ئەوروپاش ئاسانترو باشترە. كەس نيە ھيواى بەوە نەبى كە رۆژى لە رۆژان مافى تەواوى خۆى وەربگرێتەوە. شتێك لەوێ نيه به ناوى حوكمى ئەبەدى. حوكمى ئەبەدى و بێگارە زندان له بيست سال تيناپهري، بيگاره كه شيان قورس نيه. " (بيوانه دورگهي ساخالين، فه سلّى دووهم. به رووسى).

چیخوّف ویّپای ئه و قسانه ش که به و په ی که شبینیه وه بوّی ده کراو بوّی ده گیّپایه وه، هه رسوور بوو له سه رئه و هی و دردی وه کو زانایه ک نه کو وه کو گه پیده یه کا تقیب و پرس و جوّی خوّی بکات. جا له هه وه له وه هه هستا چه ند پرسیاریّکی له سه رکارتیّک، له چاپخانه ی زنداندا چاپ کرد، تا به بیانووی سه رژمیّری زندانیه کانه وه و له پیّگه ی ئه مکارته وه ته ماس ده گه ل هه موو زندانیه کاندا، ته نانه ت ده گه ل به ئه زموونترین زندانی شدا بگریّت. ئه مکارته سیازده خالّی له خوّگرتبوو. دوای ئه وه یه کسه ر، به ته نیا و بی کوّمه کی هیچ که سیّک ده ست به کاربوو. به یانیان سه عات پینج هه لاده ستا، به ته نیا یان ده گه ل پاسه وانیّکی چه کدار، سه ری هه موو کوخته و که پرو ماله دارینه کانی ده دا، هه روه ها سه ری زندانه کانیشی ده دا. خوّی به کانه کاندا ده کرد، گفتو و گوّی ده گه ل خه لکانی نیمچه کیّوی، بی سیواتا ده کرد، که بینه وه ی لیّی تیبگه ن زمق زمق ته مه شایان ده کرد. پرسیاری له پیاوکوژانی نیگا گوماناوی، له دزانی پوح سووك و سلّوك، له پیاوانی ده کرد. پرسیاری له پیاوکوژانی نیگا گوماناوی، له دزانی پوح سووك و سلّوک، له پیاوانی ساویلکه ی پی به کوّت و زنجیره ده کرد. چیخوف به زمانی شیرین و نه رم به پاستگویی و ساویلکه ی پی به کوّت و زنجیره ده کرد. چیخوف به زمانی شیرین و نه رم به پاستگویی و

راشکاوی خوّی له ماوهی چهند دهقیقهیهکدا، متمانهی بهدهست دههیّنان و وهکو دوّست و ئاشنایه قسهیان دهگهل دهکرد و وهلّامی پرسیارهکانیان دهدایهوه. به و جوّره نزیکهی ده ههزار کارتی به دهستی خوّی پرکردهوه (ههموو ئه و کارتانه ئیستاش له کتیّبخانهی لینیندا، له موّسکوّ پاریّزراون). به پراستی ئه تاقیب و تاقیبکاریه، زوّریان ماندوو کرد، چاوانی ههلنهدههاتن ناو به ناو ژانه سهریّکی توند دهیگرت ویّرای ئهوهش هیچ ئیسراحهتیّکی بهخوّی نهدهدا. تا زیاتر دهچووه بنج و بناوانی لیّکوّلینهوهکانیهوه، زیاتر بوّی دهردهکهوت که ساخالین، به پیّچهوانهی قسهکانی بارون کروفهوه، مهلّبهندی ستهمکاری و دروّیه.

كونونوفيچى فەرماندار، كە بە قسە دۈمنى سەرسەختى ئەشكەنجەى بەدەنى بوو، كەچى "ڕۆۈ ئەبوو كە دوورى دوو سەد سى سەد مەترى مالەكەيەوە، شەلاقكارى ئەنجام نەدرى" باشە ماقووللە ئاگادارى ئەوە نەبووبى؟

ههندی له زندانیهکان، که دهبران بو بیگار له کانهکاندا، به عهرهبانه دهستیهکانهوه دهبهسترانهوه و دهبوایه بهسکهخشکی کار بکهن. خهستهخانهی ئهلکساندروفسیك، هیچ دهرمانیّکی تیا نهبوو. نهخوشان یان له سهر تهختهدار یان لهسهر عاردی دهخهوتن، زندانیان بویان نهبوو بچنه کلیّسا. دیاره پاسهوانان و زندانه وانهکان، زوّر ستهمکارانه مامهلّهیان دهگهلّ بویان نهبوو بچنه کلیّسا. دیاره پاسهوانان و زندانه وانهکان، زوّر ستهمکارانه مامهلّهیان دهگهلّ زندانیهکان دهکرد، بهرپرسانی زیندان ههموو ماف و دهسهلاتیّکیان ههبوو، بهلّام زندانیهکان هیچ مافیّکیان نهبوو. ئیدی بهمجوّره، ئهو زندانییانه له ماوهیهکی کهمدا، ههموو ئابپوو کهرامهتیّکی مروّقانیان لهدهست دهدا. دزییان له یهکدی دهکرد، مهرایی پاسهوانه زالمهکانیان دهکرد، زمانیان له یهکتر دهدا، فوّدگایان دهخواردهوهو مهست دهبوون، شهوان له بهر پووناکی موّمدا قوماریان دهکرد. چیخوف له فهسلّی بیست و یهکهمی کتیّبی "دورگهی ساخالین"دا دهلّیت: "قرمار، وهکو نهخوشیهکی گیروّ (پهتا) ههموو زندانیهکانی گرتبوو. زندانهکان بوو بوون به قومار خانهیّن گهوره، ههروهها ههموو موهاجینشینهکان و مهخفهرو سهربازگهکانیش تووشی به قومار خانهیّن گهوره، ههروهها ههموو موهاجینشینهکان و مهخفهرو سهربازگهکانیش تووشی

چیخۆف، که حهزی دهکرد، قوپی بنی دۆزه خی ساخالین دهربیننی، داوای کرد، که پیی بدهن له نوره شهلاخکارییهکدا ئاماده ببی. پیگهدرا، به ترسیکی یهجگار زورهوه، دهیپروانیه ئه و پریشکهی که معایهنهی تاوانباریکی دهکرد، تا بزانی و بپیار بدات که ئاخو یاروی تاوانبار، که نهوهد شهلاخی بو بپرا بووهوه، بهرگهی ئه و نهوهد جهلاهیه دهگریت یان نا. هاو زندانیانی یاروی تاوانبار، به کونجکاویه کی سادیانهوه، له ئهشکهنجهگاکهدا کودهبوونهوه، یاریدهدهرانی جهلادهکه، به کاوهخو بهپیی پهوشی باو، به تهختی ئهشکهنجهدانیانهوه دهبهستهوه. ئیدی چیخوف دهی بینی که کابرای جهلاد، چهند به خوینساردی، جهلاهکانی ده را ماردو گویی له هاواری یاروی تاوانبار دهگرت و به چاوی خوی دهی بینی که چون جهستهی پووتی بهدهم شهلاخانه وه ههلاه پلاو دهبو به توپهله گوشتیکی ههلماسیاو.

چیخوّف له و بارهیه وه دهنووسیّت: "کابرای ئهشکهنجهچی، له لایهکه وه دهوهستا، بهجوّری قامچیهکهی دهوهشان، که یانه و یان جهستهی یاروّی تاوانبار بگریّته وه. دوای هه رییّنج

جەلدەيەك، بە كاوەخۆ، شوينەكەى دەگۆپى، دەھاتە ئەم دىيوى يارۆى تاوانبار، مۆلەتى نىيو دەقىقەيەكى بە قوربانيەكەى بەردەسىتى دەدا، كە نەفەسىنىڭ تازە بكاتەوە. دواى پىنج شەش جەلدە، ئازاى بەدەنى شىيدەبووەوە، شىن و مۆر، ھەلدەگەپا، لە گەل ھەر جەلدەيەكى تازەدا تويىژالنىڭ لە پىستى بەدەنى دەبووەوە، ئەوجا بەدەم ھاوارى ئازارەوە دەپاپايەوە: " قوربان گىان تۆبە، قوربان گىان، پايە بەرز پەحمى بە حالم بكەن!" دواى بىست سى جەلدە، دەستى بە گريەو زارى كىرد لە تۆ وايە سەرخۆشە، وپىنە دەكات: "من بەدبەختم، مال ويىرانم... بۆچى وام لىدەكەن؟ من بى تاوانم." لەپپ گەردنى يارۆى قوربانى، بە شىيوەيەكى نا ئاسايى درىنى بودەوە لەپ پى دەنگى قولىيى پىشانەوە بەرز دەبووەوە. ئىدى ھىچى نە دەگوت، تەنيا بەدەم لىخە لىخەوە دەنئالاند.."

چیخۆف، خهمبارو دلتهنگ، زۆر پیش ئهوهی سزایهکه تهواو ببیّ، به ههلاتن لهویّندهر ههلّدی و خوّی دهگهیهنیّته سهر جادهکه. لهو دوورهشهوه، دهنگی یاروّی ئهشکهنجهچی که جهلّدهکانی دهژمارد له گویّیدا، دهزرینگایهوه: "بیست و چوار... بیست و پیّنچ..." پاشا ن لهنامهیهکیا (۱۸۹۰/۹/۱) بوّ سوڤورین، لهو بارهیهوه دهلیّت: "تا سیّ چوار شهو لهوه دواش خهوم به یاروّی ئهشکهنجهچی و تهخته قیّزهونهکهی ئهشکهنجهدانهکهوه دهبینی."

جۆره ئەشكەنجەيەكى ئەھوەنترو نادياتر ھەبوو، كە چيخۆف لينى بوو بوو بە مەراق. ئەويش مەسەلەكى ژيانى ساخالىن بوو، ئەو ژنانەى كە يا بەخۆيان زندانى بوون، (كە رىنرەيان كەمىك لە سەدا دەى تىكىراى زندانىيەكان پتر بوو) يان دواى مىردە زندانىيەكانيان كەوتبوون و لە ساخالىن گىرسابوونەوە. ھەردوو گروپەكە، بۆ گوزەرانى ژيان و بژيوى، پەنايان وەبەر لەشفرۆشى دەبىرد. ئىرسابوونەوە و پاسەوانەكان، گەنجترين و جوانترين ژنانيان بۆ خۆ ھەلدەبژارد و ئەوانى تريان بۆ زندانىيەكان بەجى دەھىيشت. دايكان، كىژانى خۆيان بە دانىشتوانى دەوللەمەند يان بە گەرپىدەو ئىدانىيەكان بەجى دەھىيشت. دايكان، كىژانى خۆيان بە دانىشتوانى دەوللەمەند يان بە گەرپىدە گەشتياران دەفرۆشت، ھەلبەتە ئەمە بۆ ئەوان و لاى ئەوان كارىكى ئاسايى بوو. چيخۆف لە قەسلى بىيست و يەكى كتىنى دورگەى ساخالىن دا، لەمبارەيەۋە دەلىنىت: "چونكە داواكارىيان لە قەسلى بىيست و يەكى كتىنى دورگەى ساخالىن دا، لەمبارەيەۋە دەلىت: "چونكە داواكارىيان لە ھەسرى ئىدى نە پىرى نە ناشىرىنى و تەنانەت سوزەنەكى زۆر خەتەر و نە مىدالىيەتى، رىگەيان لە كارى دزىدى لەشفرۆشى نەدەگرت. دەرفەتىكى بۆيەن گىرابوومەۋە، ئەم كىرە جادەكانى ئەلكساندروفسكدا كىرىنىكى شازدە سالان بېيىنم، ۋەكو بۆيان گىرابوومەۋە، ئەم كىرە دەرسىتى دابوۋە لەشفرۆشىي... ھەرۋەما بۆيان گىرامەۋە، كە لە دەروروبەرى ئەلكساندروفسىك، ژنىكى ئازاد ھەبۇۋ، جىدەخانەيەكى كردبوۋەۋە كە تەنيا دەرروبەرى ئەلكساندروفسىك، ژنىنىكى ئازاد ھەبۇۋ، جىدەخانەيەكى كردبوۋەۋە كە تەنيا كىرىدىنى خۆي تىيا بەكرى دەدا..."

زۆربەی مندالانی دورگەکە، لەپو لاواز، سەگەردان و نە خویننەوار، و جىل و بەرگ شىرۆلەو كەچرەو بوون. زۆربەیان ئەسلا و فەسلى خۆیان نەدەزانى. رۆژى چیخۆف، بە ریكەوت، بى ھىچ مەبەستیك خۆی بە كوختەيەكى داریندا دەكات، لەوی چاوى بە كورپیژگەيەكى دە دوازدە سالان دەكەوى، يى يەتى، دەموچاو زىيكاوى، شان خوار وەكو ئەوەى بىيەوى خۆى لە جەزرەبەيەك

بپارێزێ. چیخۆف بۆ ئەوەى غافڵگیرى نەكات، ناوى باوكى لێدەپرسێت. كوریژگەكە بەرسىڤى دەداتەوە:

- نازانم.
- چۆن؟ يانى دەگەل بابتا دەۋىت و ناوى نازانى؟ شەرمە!
  - ئاخر باوكى راستەقيەنەى من نيه.
    - مەبەستت چيە؟
    - نەخير، تەنيا ماشوقى دايكمە.
    - دايكت به ميرده يان بيوهژنه ؟
  - بێوهژنه. به هۆی مێردهکهیهوه رێی کهوتووهته ئێره
    - يانى چى، به ھۆى ميردەكەيەوە؟
    - كوشتويەتى، ميردەكەى خۆى كوشتووە.
      - بابى خۆت لەبىرە ؟
- نهخیر، من حهرامزادهم. دایکم له زندانی کارادا منی بووه. "(بروانه دورگهی ساخالین، فهسلی بیست و دوو).

چیخۆف. له ۱۹/۹/۱۸دا له سهر ریگای خۆیهوه و له کۆتایی سهفهرهکهیدا، سهریکی باشوورى دورگهكه دهدات و، ههر ئهو رۆژه نامهيهك بۆ سۆڤورين دهنێرێ و پێي رادهگهيهنێ كه زور له ئەنجامى سەفەرو ليكولينهوهكانى رازى و خوشحالهو به شانازىيەوە دەلينت: "مىچ زندانیهك، یان ئاكنجییهك له ساخالیندا نیه كه قسهی دهگهل مندا نهكردبیّت. " له سهری دهروات و دهلیّت: "کهبیر لهوه دهکهمهوه ده ههزار فهرسهخ له دنیاوه دوورم، بهجاری وره بهردهدهم و وا ههست دهکهم سهد سالم دهوی تا بگهمهوه مالی" (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹۰/۹/۱۱). له نامهیه کی ترا، باسی ههمان ماندوویه تی و رهشبینی و نائومیدی بو دایکی ده کات و ده لیت: "بيرت دهكهم، به راستى ماندووم، له ساخالين بيزار بووم. سى دانه مانگه جگه له زندانييان، يان خه لکانیک که سهری زمان و بنی زمانیان باسی زندان و بیگارو جه لده و مهینه تیه، که سی ترم نه دیتوه. به راستی ژیانیکی تاریك و مهینه تباره. " (بروانه نامهی به رواری ۱۸۹۰/۱۰/٦) ئه نجام کاتی گەرانەوە ھات، چیخۆف له ۱۸۹۰/۱۰/۱۲ دا سواری کەشىتی پترسىبۆرگ بوو، کە بەدەوری كەنارەكانى ئاسىيادا دەسورايەوە و بەرەو ئودىساى دەبردەوە . سەفەرى گەرانەوەى نزيكەى دوو هەيڤى خاياند، بەڵام لەچاو سەفەرەكەي ناو سيبريادا، سياحەتێكى خۆش بوو لـە كـوت و يرێكـا هات به سهریا که له ریّگای ویلایهته یهگکرتووهکانهوه، بوّ رووسیا بگهریّتهوه، بهلّام پاشان لهبهر گرانی کریّی ریّگاوبان له و بیروّکهیه ژیّوان بووهوه. له ریّگهی ژاپونیشهوه نهروّیی، چونکه نهخۆشى كوليراى تيا بلاو بوو بووەوه. هۆنگكۆنگ و كەنداوه به شكۆكەي زۆر لەلا جوان و خوش بوو، به لام کاتی له هاوسه فه ره کانی بیست که گوایه ئینگلیزه کان، خه لکی شاره که دەچەوسىيننەوە، زۆر يەست و نيگەران بوو. لە نامەيەكيا بۆ سوڤورين (٩/ك٢/٠٩٨) دەڵيت: "لە دلَّى خوِّدا بيرم دەكىردەوە، راستە ئينگليز، چينيان و هندوان دەچەوسىيّننەوە، بەلَّام لە ھەقى

ئەوەدا ريڭاو بانيان بۆ دروست دەكەن كە نالى ئاويان بۆ دەكەنەوە، مۆزەخانەيان بۆ دادەمەزرينن، كەلتوورى مەسىحىيەتيان بۆ دينن. خۆ ئيمەش دەيان چەوسىنىنەوە، ئەدى لە هەقى ئەوەدا چىيان دەدەيىنىّ؟" ھاتوچۆي كەشتيە چينييەكانى لە بەندەرەكەوە بۆ بەندەرەكە زور بهلاوه جوان بوو. ئه و پاس و قیتارانهی لا جوان بوون که به قهد پائی کیوهکاندا ههلدهگهران، ماوهیهك سواری ریكشا بوو (ریكشا جوّره كهژاوهیهكی هندییه، كه بهشهر رای دهكیّشیّت) هەلبەتە پنى شەرم بوو"، "سوارى كەژاوەيەك بى كە بەشەرى ھاورەگەزى خۆى رايكيشيت." ئيدى بريك توحفهو وردهوالهى چينى كرى. دواى ئهوهى هونگكونگيان بهجيهيشت، كهشتى پترسبۆرگ تووشى گەرداويكى ئەوتۆ بوو، كەس باوەى نەدەكرد بە سەلامەتى دەرباز ببى. كاپتنى كەشتيەكە، چيخۆفى ئامۆژگارى كرد كە دەمانچەكەي بەدەستەوە بگريت، بۆ ئەوەي ئەگەر كەشىتيەكە نقووم بوو خۆى بكوژيت، چونكە ئاوەكمە يىر بوو لىه كۆسەماسىي "قرش" بەلام كەشتيەكە، كە جيرە جيرو تەقە تەقى يى كەوتبوو، بە تەكانىكى يەرجوو ئاسا، بە سەلامەتى لە گەرداوەكە دەرباز بوو و دريدرى به ريى خوى دا. چيخۆف زۆر بەخۆى دەنازى كە تەنانەت تووشی سے دوگیزهکهی دوریاییش نه بوو بوو. به نام که بینی جهندهکی دووان له هاوسەفەرەكانيان، كە مرد بوون، ھەلدايە دەرياكەوە، زۆر خەمبار بوو، ھەسىتى كرد، دلى تيك هه لدينت. هـه ر لـه هـهمان نامـهدا بـ ق سـوڤورين، لـه و بارهيـه وه ده ليّـت: "كاتى دهبينى چـوّن جهنازهیه کی له قوماشه وه پیچراو، سه رهو خوار، به شیوه یه کی بازنه یی بوناو ئاوه که داده کشی و، سوور دەزانى قووڭى ئاوەكە لە چەند فەرسەخىك كەمتر نيە، ترسىكى سەيرت لىدەنىشىىت و، وا خهیال دهکهی، توش له ئاستانهی مهرگدایت و توش فری دهدهنه دهریاکهوه" ئهم رووداوه، خەيالى دەبزوينىي و كورتە چىرۆكىك بە ناونىشانى "گوسىف" دەنووسىيت. قارەمانى چىرۆكەكە له دەريادا دەمريّت و لەسلەر كەشىتيەكەوە، ھەلّى دەدەنلە دەرياومۇ كىلە دەكەويّتلە ئاوەكلەوە، یه کسه رکوسه ماسییه ك "قرش"ی در ده رفه ت دیننی و یه لاماری ده دا.

ههرچهند چیخۆف، سهنگافورهی زۆر لا خهمناك و ناخۆش بوو، به للم سیلانی به به هه شتی سهر پووی زهوی ده هاته بهرچاو و د للی پیده کرایهوه، دهیگوت دارخورما و فیل و ماری کوبرای زور زوره، سیحر بازانی هندو کاری پهرجوو ئاسا ده نوینن، له هه موو ئه مانه زیاتر ژنانی جوانی په شتالهی لیو به بخونی پاز ئامیزی زوره. له نامه یه کیا ۱۸۹۰/۱۲۹ ئه پازه بو سو قورین په شتالهی لیو به بخونی و ده لیو به نامین پازه بی هیچ خو هه لکیشانیک پییان ده لیم، سه گبابینه، من پورژی له پوژان، ده گه ل کیژه هندویه کی چاو په شدا، په یوه ندیه که بووه، له کوی اله دارستانیکی گویز هندیدا، له شهویکی هه یقه شهودا. که به که ش و فشهوه، ئه و ئه شقبازیه په و ته نه که ساندرش گیرابووه وه ، ئه که که که شه و ده ده داته وه: "سه لام له هاوسه ره گوم ناوه که ت، له و مندالانه یه له مسهوری ده وری دنیادا، خستوونته وه! وا ته سه ور ده که مه هه نوو که له شوینیکی سیلاندا نه وه یه کی دیت به میشکا و سی سموره ده کریت و به نیازی سیلانیه ده گه ل که ش و هه وای پووسیادا پایان بینی ده گه ل خویدا ده یانه پنی .

دوای ئهوهی له سیلان وه پیکهوت، سیازده پوژی ته واو، بی وهستان له که شتیدا بوو. ئه م سیازده پوژهی به سه ده یه لیپویی. تاقه دلخوشی ئه و ئه وه بوو، که له ده ریاداو شان به شانی که شتیه که و به به رچاوی شاگردو که شتیوانه کانه وه مه له بکات، هه لبه ته دیمه نی چیای سیناو قه سته نتینه ی زور به لاوه جوان و دلگیر بوو، به لام چونکه ده می بوو له سه فه ردا بوو و زور شوین گه پا بوو، به دل و به گیان بیری پووسیای ده کرد و خوا خوای بوو پوژی زوتر بو پووسیا بگه ریته وه.

ئەنجام لـه ۱/ك۱/۱۹۰۱دا، گەييـه شارى ئودىساو بـه خاكى پرووسىيا شاوشكور بـووەوه. پێشووهخته بروسكهى بۆ كەس و كارەكەى نارد بوو، بۆيە يەكسەر بەرەو مۆسكۆ سوارى قىتار بـوو، دايكـى و ميخائيلى بـراى بـه مەبەسـتى پێشـوازى هـاتبوون بـۆ تـولا. لـه خوارنگـەى وێستگەكەدا، دەگەل هەندى له هاوسەفەرەكانيا، دۆزيانەوه. كۆمەلێك خەلكى فزول بەدەوريانەوه وەسـتا بـوون و تەمەشاى سمۆرەكانيان دەكـرد، كـه لەسـەر مێزەكـەى ئانتون و دەگـەل ويـدا خواردنيان دەخـوارد. دواى چاكو خۆشـى و دەسـومۆچ و، پشتنى فرمێسـكى شادى، مالباتى چيخۆف بەرەو مۆسكۆ، كـه مەسافەيەكى كـەمى مابوو، سـوارى قيتار بـوون و وەپێكـەوتن، كـه گەيينه مۆسكۆ له جياتى بەرەو شەقامى سادوڤايا — كوردنسكايا بڕۆن، بەرەو شەقامى مالايا — كەردىسكايا برۆن، بەرەو شەقامى مالايا حىمتروڤكا پۆيشتن، تومەز له پايزى ئەو سالەدا، لەبەر بى پارەيى، بۆ شوێنێكى تازە باريان كـرد

چیخۆف، دوای گهشت و گهرانیکی حهوت مانگهی پر زهحمهت، زور خوشحال بوو، که جاريكي دى خوّى له نيّو كهسوكارو دوّستان و كتيّبهكانيدا دهبينييهوه. ئهوهتا له نامهيهكيا (٩/ك١/٠١٨٠) بــ سـوڤورين، دهڵێــت: "ئۆخــهى، وا جـارێكى دى هاتمــهوه ئێــره، لهيشــت ميّزهكهمهوه دانيشتووم و شوكرانه بژيّرو دوعا گۆ، ئهم نامهيه بۆ تۆ دەنووسىم. له ناخى دلّهوه ههست بهخوّشی و شادمانی دهکهم، خوّشی و شادیهك وهکو ئهوهی قهت لهم ماله دهرنهچووبم و، بارى تەندروسىتىم يەجگار باشە." خۆشى و شادىيەكەى، زياتر لەو رووەوە بوو كە گوايە بە يهياميّكهوه، بو هاووڵاتياني گهرابووهوه. ئهو چيخوّفهي كه جاران دهيگوت نووسهر نابيّ ئامۆژگارى خەلكى بكات و وەعزيان دابدات، لەير بە يەياميكەوە گەرايەوە، خواخواى بوو بە زووترین کات بیگهیهنیّ و له کوّلّی خوّی بکاتهوه. ئهوهتا یهیتا یهیتا دهلّیْت: "دنیا جوانه، تهنیا يـەك عـەيبى ھەيـە، ئـەو عەيبـەش لـە خۆمانـە، لـە ئێمـەي بەشـەردايە، خۆمـان خـرايين." ئـەو بهلْگهنامانهی لهسهر ساخالین گردو کوی کردبوونهوه هینده زور بوون، ههموو جاری به گالتهو شوٚخيهوه دهيگوت ههر كيژێك بتواني ئهو كاغهزو بهڵگهنامانهي بوٚ ڕێك بخات و پوڵێنيان بكات. ئامادەيە زەماوەندى دەگەل بكات. ياش ئەو سەفەرەو دىتنى دنيا، گاڭتەي بەو گەنگەشەو مشت و مره ئەدەبيانە دەھات كە دەكران. لە نامەيەكيا (١٧/ك١/١٨١) بۆ سوڤورين، دەڵێت: "بەر لە سەفەرەكەم، سوناتاى كروتيزەرم" بە رووداويكى گرينگ دەزانى، بەلام ئىستا گالتەم يىلى دىت. یا ئهم سهفهره ئاقل و یوختهی کردووم، یان شیّتی کردووم."

حهزی دهکرد، به زووترین کات، دهست به نووسین و ئاماده کردنی رییورتاژهکهی، دهربارهی ساخالین بکات (پهرده لهسهر ناړهوایی پیشیلکاریهکانی ئیدارهی زندانهکان، رهفتاری نامرۆڤانەيان دەگەل زندانەكاندا، وەزع و حالّى نالەبارى ژنان و مندالّان ھەلّمالّىّ." بەلّام سوكنا تازهکهی بۆ ئهم کاره لهبار نهبوو. بریتی بوو له خانوویهکی چکۆلهی حهوشهداری پر ههراو ههنگامه، که قهت له خیّلی دوّستان و روّژنامهوانان و فزول وکونجکاوان چوّل نهدهبوو، له ههموو ئەمانەش خراتر سىمۆرەكان بوو، تەواو ھار بوو بوون، شەريان بەسەگ و پشيلەكان دەفرۆشت. چونکه ماری کۆبرایان دەست نەدەكەوت بیخۆن، ئیدی به تەبیعەت دەكەوتنە دزین و خواردنی پیّلاً و، جل و بهرگ. خوّراك، مهرهكه ب و گولّدان، دهستكیّش، شه پقه و كهرهسته ی ئارایشتی ژنان. چیخۆف له نامهیهکیا (۱۰/ك۱/۱۰) بۆ لیونتیف شچگلوف، دهڵێت: "ئهم حهیوانانه به ئەندازەي پشیلەیەكى چكۆلە دەبن، زۆر رووخۆش و زیتەلن... كە كەسیك دەبینن، يەكسەر پییا هەلْدەگەريْن و گيرفانەكانى دەيشكنن تا بزانن چى تيايە، كە بە تەنيا لە مالْەوە بەجيْيان بيْلْى، دهكهونه شين و گريان. " ئيدى ههراسيان له مالهوه ههلگرت، بۆيه چيخۆف، ههستا دوو دانهيانى دا بەباخى گياندارانى مۆسكۆ، بەلام ويراى ئەوەش نەي دەيەرژايە سەر بەخيوكردنى ئەو دانهیهی تریان، رهوشی دارایی خانهوادهکهیان زور خراب بوو، بویه ناچار به یهلهیروزی دهستی به پاکنووسکردن و دارشتنهوهی چیروکی "گوسیف"کرد که له ماوهی سهفهرهکهیا نووسی بووی، تا بۆ پۆژنامەى (پۆژگارى نوێ)ى بنيرينت. پاشان، وازى لە پيپۆرتاژەكەى لەمەر ساخالين، هيناو يهكسهر كهوته نووسيني چيرۆكيكي درين له ژير سهرناڤي "دوئيل". له نامەيەكيا (٢٤/ك١/١٨٩٠) بۆ سوڤورين دەڵێت: "كارى دابينكردنى بژێوى رۆژانه، دەرفەتم نادات دەسىت بەرپيۆرتا ۋەكەى لەمەر ساخالىن بكەم." لەم وردە خەم و مەشغەلاتانەش بترازىد، خەمىكى گەورەترىشى ھەبوو، كە خەمى خراپى بارى تەندروسىتى خۆى بوو. ھەركە گەييەوە مۆسىكۆ، تووشى ژانە سەرو، نۆرە كۆكەو دلەكوتى بوو. لە نامەيەكيا بۆ سوۋورين دەليّت: "مهگهر شهیتان سهر له دهردم دهربکات، دلم دهوهستی، ههر سانا ساتی بو ماوهی چهند چركەيەك دەوەسىتى ئەوجا لىدەدات." (بروانا نامەى بە روارى ۲۲/ك١/٩٠/).

میزاجی تهواو تیکچوو بوو، میوانی ناوه خت و دوسته کانی شه که ت و بیزاریان ده کرد. ته نانه ته له میخائیلی برایشی که تازه به رز کرابووه وه بو فه رمانبه ری نمره شه ش و به جل و به رگی فه رمیه وه، به که ش و فشه وه ده هات و ده چوو، بیزار بوو. له وه شه قه نه سه روو که دایك و باوکی، زور به و سه رکه و تنه ئیداریه بچووکه وه ده نازین.

لهم كۆرەوە بۆ ئەو زيافەت دەرۆيى، دەربارەي ماندوويەتى خۆي دەڭيت: "بە قەد سەماكاريكى باليّ كه لهيێنج يهردهو ههشت تابلوّدا بهشداري كردبێت، ماندووم." كه ئهو ههموو دهعوهت و دەعوەتكاريەشى قەبوول دەكرد تەنيا بۆ ئەوە بوو دەيويسىت رايەكى گشىتى گەڵاڵە بكات كە هاوستۆزيەك دەگەل مندالانى ساخاليندا بكەن، ئوميدى ئەوەى ھەبوو، كە بۆ نموونە خانهخوێيهكاني، بهلاي كهمهوه كتێبي دهرس بوٚ منداڵاني كڵۅٚڵي زندانيان فهراههم بكهن و بوٚ ساخالینی بنیرن. ویرای سلکردنهوه و دوودلی له دهسهااتی گشتی، توانی نزیکهی دوو ههزار كتيّب كۆبكاتەوە و هەر هەمووى له سەندوقاندا بۆ منالّانى نەخويندەوارى ئەوپەرى دنيا بنيْريْت. ئەگەر ئەم سەفەرەي چيخۆف بۆ ساخالين، لاي دلْبەنداني چيخۆف بە نمونەي شەھامەت و لهخوبردهیی دهزانرا، ئهوا بهلای ههندی لهو نووسهرو روزنامهوانانهی که به ههڤرکی خوّیان دەزانى، مايەي پيكەنين و تەوس و توانج بوو. له بەينى خۆياندا تەشەرى ئەوەيان ليدەدا كە به چاو لیّکه ری دوّستوفسکی سه ری زندان و حه یسخانه کانی داوه و به وه توّمه تباریان ده کرد که ويستويهتي لهسهر حيسابي زندانييهكان بانگهشه بو خوى بكات و ناوبانگ يهيدا بكات. چیخۆف ههر له ههوهل رۆژانی چوونیهوه بۆ یایتهخت، ههستی بهم رقه کردو دهیزانی ههرچهند به روالهت، به رووخوشی پیرفزباییان لیّدهکرد، لیّ له دلّهوه بهغیلی و حهسوودیان پیّدهبرد. ئەوەتا لە نامەيەكيا بى خوشىكەكەي دەلىّىت: "خەلكى زيافەتم بى دەكەن، ئىّىوارە خوانم بىق دەرازيننەوە، بە شان و بالمدا ھەلدەدەن، بەلام ويراى ئەوەش ئامادەن ھەم گۆشتم بخۆن و ھەم ئيسقانم بشكينن. بۆچى؟ خوا بمگرى ئەگەر بزانم بۆچى! باوەر بكه ئەگەر گوللەيەك بنەم بە تەپلى سەرى خۆمەوە، لە سەدا نەوەدى برادەرو دلبەندەكانم لە خۆشيا خەنى دەبن. " (بروانه نامهی بهرواری ۱۵/۲۲/۱۸۹۱).

به تایبهتی له وتاریک پهست بوو که پهخنهگری پۆژنامهی (پۆژگاری نوی) بورنین، نووسی بووی که چیخۆف دهگهل کورولینکۆ و ئۆسپنسکیدا پۆلین کرد بوو و به نووسهرانیکی دانابوون که له"ئاستانهی وشك کردندان." بورنین له سهری پۆیی بوو: "به هرهین مامناوهندی وهکو بههرهی چیخۆف، خۆ له دیتنی پاستهوخۆی ژیان و ژینگهی دهوروبهری خۆ دهدزنهوهو دهپۆن بۆ شوینانی مهگهر ههر خوا بزانی کوییه، بۆ سیبریایه بۆ ئهودیوی سیبریایه، بۆ فلادیفوستوکه، بۆ ساخالینه." ئیدی زوو به زوو ئهو قسهیهی که گوایه سهرچاوهی خهیائی وشکی کردووهو نووسهر بو بابهتی تازه دۆش داماوه، دهگوترا و دهگوترایهوه و تهنانهت چوونهکهشی بو ساخالین، بهوه لیکدهدرایهوه که سهرچاوهی خهیائی وشکی کردووهو بیهووده ویستوویهتی ساخالین، بهوه لیکدهدرایهوه که سهرچاوهی خهیائی وشکی کردووهو بیهووده ویستوویهتی بابهتی تازه به دهست بینی و بههرهکهی دهمهزهرد بکاتهوه. دهنگویهکی دیکهش که دهماو دهمی دهکرد ئهوه بوو که ههموو سهرکهوتن و ناوبانگیکی چیخوف، به هوی سهرنووسهره میلیونیزهکهی پوژنامهی (پوژگاری نوی)وه بووه. ئیدی لیونتیف — شچگلوف، له یاداشتهکانی خویدا ئهو بوچوونهی، که رهئی و بوچوونی ههندی هاوپیی گهنجی بهد نیهاده بهم شیوهیه خویمار کردووه: "چیخوف سویتلی سوڤورینه.".

دیاره ئهم قسه و قسه لوّک و ده نگوّیانه زهرهیه ک چیخوّفیان له دوّستایه تی و ریّزو حورمه تی براده ره کهی سارد نه کرده وه. کاتی که سوڤورین، پیشنیازی کرد، که به دوو قوّلی سه فه ریّکی دوورو دریّری ئه وروپا بکهن، چیخوّف به دل و گیان پیشنیازه کهی قه بوول کرد. له نامهیه کیا دوورو دریّری ئه وروپا بکهن، ده لیّت: "ده پویّن. بو هه رکویّیه و هه رکاتی تو بلیی ده پویّن. من له کوی و که ی ده رفه تی وه هام بو ده ره خسیّت. "ماری خوشکی سه باره ت به م جوّش و خروّشه مند المانه یه ی دور خه مبارانه پیی ده لیّت: "ئانتوشا، تو بوّ له شویّنی ئوقره ناگریت؟"

چیخۆف، بهرلهوهی بۆ ئهم سهفهرهی بپروات، چووه تهمهشای خاتوونی ئهکتهری به ناوبانگ، که لهوسهرو بهندهدا، بوو بوو به داستانی سهرزاری وردو درشتی پترسبۆرگ، چووه تهمهشای نواندنی خاتوونی ناوبراو له شانۆنامهی (ئانتونی و کیلۆپاترا.) له ۱۸۹۱/۳/۱۲ دا نامهیهك بۆ خوشکهکهی دهنووسیّت و دهلیّت: "من ئیتالی نازانم، بهلام نواندنهکهی ئهوهنده جوان بوو، وام ههست دهکرد، وشه به وشهی حالی دهبم. ئهکتهریّکی گهورهیه. قهت شتی وام نهدیتووه." پۆژی دوایی ۱۸۹۱/۳/۱۷، دهگهل سۆڤورین و ئهلکسی کوپیا، بهرهو ئهوروپا وهپیّکهوت.

چیخۆف، بهر لهچهند مانگیک بهگالیسکهیهکی شهق و شپر سیبریای تهی دهکرد، دهگهل ههر سووکه تاسهیهک یان پیچیکدا، لهقه لهقی پیدهکهوت، بهلام ههنووکه به قیتاریک و له فارگونیکا سهفهری دهکرد که تهخته خهوی تیا بوو "ئاوینهی تیا بوو، پهنجهرهی زوّر گهورهو فهرشی تیا بوو." له ناو ئهم فارگونهدا ههستی دهکرد قارهمانی پوّمانی "نانا"ی زولایه. که گهییه نهمسا ئهم شادیهی گوّرا به حهپهسان و سهرسامی. ههموو شتیک لهوپهری جوانیدا بوو. دوکانی کهمالیات، چاویان دهخسته پیشکهه پیاو نهیدهزانی سهیری چی بکات. کلیّسا گهورهکان، هیّنده به نهخش و نیگار و خوّش ئهندازه بوون، له تو وایه له قوماش چنراون، عهرهبانچیان به کلّاوه دریّژهکانیانهوه، بهدهم چاوهپوانی نهفهرانهوه، پوّژنامانیان دهخویّندهوه (که ئهمه له پووسیادا باو نیه) له ههر شهقامیّکدا کتیّبفروّشیهک ههبوو. له ۲۹/۲/۲۲دا نامهیهک بوّ خوشکهکهی دهنووسیّت و دهلیّت: "سهیره، لیّره دهتوانی ههموو شتیک بخویّنیتهوه، به کامی دلّ، بهوپهری ئازادی ههموو قسهیه بکهیت."

پاش ئەوەى دىارى و سەوقاتى بۆ كەسوكارەكەى و چەند بۆينباخيكى بۆ خۆى كپى، دەگەل سوڤورين و كوپەكەى ئەودا بەرەو ڤينيسيا وەپيكەوت. لە ئوتيلى بوير دابەزى، عاجبايەتى لەم شارە دەھات: توحفەيەكى ناسىكى جوان بوو، بەسەر ئاوەوە، بينا كۆنەكانى، جادە و كۆلانە تەنگ و پيچاو پيچەكانى، بەلەمە باريكەلە درين و پەشباوەكانى، كە نەرم نەرم بەسەر ئاوى ئارامى كەنالەكانىەۋە دەگەپان، پياويان مەست دەكىرد. لىه نامەيەكيا بىۆ ئىڤانى بىراى ئارامى كەنالەكانىەۋە دەلىيت: "لە ژيانما شارى جوانتر لە ڤينيسيام نەديتووە، شاريكە بە پرشنگ و بريق و باق، درەخشان و دلگير، ژيانى ليهەلدەقولىين... بابايەكى پووسى بە سەزمان، لەۋەيە لەم جيھانى جوانى و خۆشى و ئازاديەدا، شيت بىي. پياو حەزدەكات ھەتا ھەتايە ھەر ليرەبىي، كاتى كە دەچيتە كليسا و گوى لە نەواى ئۆرگۆن دەگريت، لە دلەۋە حەزدەكەى بېيت بە كاتۆلىك." نووسەرى لاو دىمترى مىرسكوفسىكى، كە بە ريكەوت ئەويش لەو پۆژانەدا لە ڤينسيا

دهبیّت، باسی ههمان شادمانی و خوّشی ئه و مهمله که ته ده کات یکا ئه م زیاتر سه رسام و دلبینت، باسی ههمان شادمانی و دیمه نه هونه رییه کانی شار بوو، چیخوّف، بایه خی به ورده شتانیک ده دا که بایه خیّکی ئه و توّیان نه بوو، و هکو: سه ری سافی کابرای ریّنما، بانگی گولفروّش، ئاوازی ده مه و به یانی ماندولین، درینگه درینگی به رده وامی زهنگان، یان پوله کوّترانی مهیدانی سان (قه دیس) مارکوّ، به لام ده گه ل یه که م باراندا ئه م که یف و شادمانیه ی ره و ییه و هه مو و ئاوه، خوش که که ی (۱۸۹۱/۳/۲۱) ده لیّت: "قینسیای جوان، ئیستا جوان نیه. ئه مهمو و ئاوه، خه مینی لیّهه لاه قولیّ، به شه رخوا خوایه تی خوّی بگه یه نیّته شویّنیّکی هه تاو."

لهم سهفهرهدا سهری پولونیاو فلورهنسا، پۆما و ناپۆلیشی دا، بهڵام له جیاتی دڵی خوّش بیّ، زیاتر دڵیی تهنگ دهبوو. چیخوٚف، سیاحهتچیهکی هوٚشیار بوو، سهری ههموو شویٚنیکی شایستهی دهدا. به ڵام بهره بهره له دیتنی شته جوانهکان تیّر دهبوو، ئهوهنده ئهم شویٚنهوارو ئهو موّزهخانهی کرد، که لاق و پشتی دایانه ژان. له کوّتایی ههر پوّژیکدا ههستی دهکرد یهك (بیدکر)ی خواردووه بیّنهوهی ههرسی کردبیّت. که گهییه پوّما، ههستی دهکرد حهزی له خواردنی ماسی چکوّلهو قهره خهرمانی پووسیه. ئهم پایتهخته دیّرینه، خارکوٚقی وهبیر دیّنایهوه. گهییه ناپوّلی، کهنداوهکهی ناپوّلی زوّر بهلاوه جوان و دلّگیر بوو، به ڵام داخی بوّ پیس و پوخلّی شهقامهکانی دهخوارد. ویّرای ههموو ئهمانهش، وای دههاته بهرچاو، که ئیتالیا به شیّوهکی گشتی، ولّاتیّکه سایهو سیّبهری خواوهندانی به سهرهوهیهو خواوهندان پیروّزییهکی شهتا ههتاییان پیّبهخشیوه. له نامهیهکیا بو خوشکهکهی دهلیّت: " ئیتالیا سهرباری جوانییه سروشتییهکهی و ئاو وههوا خوّشهکهی، تاقه ولّاتیکه ههست دهکهیت که هونهر بهسهر ههموو شتیّکدا زاله، که ئهمه شتیّکی زوّر دلخوّشکهرهیه.".

چیخۆف، زۆر نیگهرانی خهرجی سهفهرهکهی بوو، له دڵی خۆیدا دهیگوت ئهگهر ههر خۆی با، به تهنی با، لهوه بوو به چوارسهد پۆبڵیك دهربچیت، بهڵام له گهڵ سوڤوریندا، هیچ چاریکی نهبوو، دهبوایه وهکو (دۆك یان کاردینال) له باشترین ئوتیٚل لابدات وله گرانترین خواردنگهدا نان بخوات، یانی دهبوایه پاشایانه بژی. پیّی وابوو، بهلای کهمهوه ههزار پۆبڵی سوڤورینی، دیّته سهر، ئیدی دهبوایه دیسان خهمی دانهوهی ئهو قهرزه بخوات و مل بداته کاری نووسین. قوناغی دواتری سهفهرهکهی ماڵباتی سوڤورین فهرهنسا بوو، سهری موّنتیکارلوّیان دا، چیخوّف، جهوی ئهویّندهری به دل نهبوو. ههر ههموو ئهوانهی لهوی بوون، بو پاره و قومارو پوالهتبازی دوژیان. یانی ژیانی ئهوی تهنیا پارهو قومارو پوالهتبازی بوو. تهنانهت ئاو و ههواکهشی قوماراوی بوو. یانی ژیانی ئهوی تهنیا پارهو قومارو پوالهتبازی بوو. تهنانهت ئاو و ههواکهشی قوماراوی بوو. کهچی ویّرای ئهمهش، چیخوّف خوّی به قومارخانهکهدا کرد، خوّی پینهگیرا و پوّلیّیتی کرد، پیننج سهد پوّبلّی دوّپاند. له نامهیهکا (۱۸۹۱/۶/۱۰) بو میخائیلی برای دهلیّت: "ههلبهته پیّم دهلّیی، نوّر شهرمه! ئیّمه له چ تهنگانهیهکدا دهژین و ئهویش دهچیّ پوّلیّت دهکات! پاست دهکهی، نوّر شهرمه! ئیّمه له چ تهنگانهیهکدا دوژین و ئهویش دهچیّ پوّلیّت دهکات! پاست دهکهی، نوّر شهرمه! کیمهوه، بهلای کهمهوه، نهدی چهههقت نیه. پیّگهت دهدهم سهرم برپیت. بهلام من بهش بهحالی خوّم، دلّم خوّشه، بهلای کهمهوه، دهتوانم به نه یه ههستیّکت پیّ

به ههرحال ئهم كهلكهله كوتويرهى قومار، نهيكرده كارى كه دهستبهردارى ههلسهنگاندنى ئهم ژینگه گهندهله ببیّت: که ژیان بریتی بوو له پاره و قومار روالهتبازی. له ههمان نامهدا دهلیّت: "من حهز له خوّشگوزهرانی و رابواردن و دهولّهمهندی دهکهم، بهلّام روّلیّت، ههمان ههستی لا دروست كردم، كه ئاودهستيكي گهوره پيتي دهبهخشيت. شتيك لهم كهش و ههوايهدا ههيه كه كبرياى بهشهريت ئازار دهدات، سروشتت له بهرچاو دهخات، نهواى خيراو و جوانى مانگت له بەرچاو دەخات." (بروانى نامەي بەروارى ١٥/٤/١٥). ھەرچەندە مۆنتىكارلۆي (سىۆزانى) پەست و خەمبارى دەكرد، بەلام پارىسى (دايكى مەدەنيەت)گەشكەى بەروحى دەبەخشى. بە هەرحال له گەل ئەوەشدا يەكەم تەماسى دەگەل ئەم شارەدا زۆر دژوارو ناخۆش بوو. لە كاتيْكا که بۆ تەمەشاى پیشانگاى جیهانى دەرۆیى، له ریکا تووشى بوو به تووشى خۆپیشاندانیکى كريْكارييهوه به بۆنهى يهكى ئايارهوه و يۆليس زۆر به توندى دەلْهكيان داو ليْيان دا، بهلّام ئهم رووداوه بچووکه، بهرنامهکهی لئ تیکنهداو، لهسهر گهرانهکهی خوی بهردهوام بوو. به ييشانگاكاندا گهرا، بورجى ئيڤلى "بهرز، بهرز"ى زور لا جوان بوو. يهيكهره مومينهكانى مۆزەخانەى (گىرىقن)ى زۆر بە دل بوو. لە كۆبوونەوەيەكى يىر ھەراو زەناى ئەنجوومەنى نوينهراندا ئاماده دەبيت، ئەو رۆژە وەزيرى ناوخۆ، بانگ كرابوو بۆ ئەنجوومەن، تا دەربارەى رووداوهکانی یهکی ئایار له شارۆچکهی فورمی، لیییچینهوهی دهگهل بکریت، چونکه پۆلیس تەقەيان لە خۆپىشاندەرەكان كىرد بوو و، نىز كەسىيان كوشتبووو، شەسىت كەسىي دىكەشىيان زامدار کرد بوو. دیاره ئهمه بهلای هاولّاتیه کی رووسییه وه سهیر بوو که نوینه رانی ئاسایی گهل بتوانن، بهو توندییه له حکومهت بیپچنهوهو حیساب و کیتابی دهگهل بکهن. دیار بوو که شۆرشى ١٧٨٩، ھێشتا دانەمركابووەوه.

 له پرووسانی ئاکنجی ئهوی دهگهل خودا بردیان تا "پاریسی شهوانه" بدینی له گهپانهوهدا، لهو شهوگهشتهی خوی پهشیمان بووهوه. له نامهیه کیا (۱۸۹۱/٤/۲٤) بو خوشکه کهی، لهو بارهیه وه ده لینت: "پیاوان، ماری بوایان له قهدی خو ئالاندووه. ژنان لنگیان تا ئاسمان هه لده برن، پالهوانبازی، شیران، گورانی و چهقهنه، ئاههنگی شیق و خواردن. دلم له ههر ههموو ئهم دیمهنانه، تیک هه لدی."

ئهمه یهکهمجاری بوو که جهژنی پاك له دهریّی وڵات و دوور له کهسوکاری بکات. ئهو ئاههنگه ئاینییهی که بهم بۆنهیهوه له کلیّسای سهفارهتخانهی ئهرتهدوٚکسیدا، گیّپردرا، قهرهبووی پیّورهسمی شهقامه قهرهبالغ و جهنجالهکانی موّسکوّ، زهنگی زهنگی زهنگهکانی کرملین، شهوخوانی پازاوه بهجوٚرهها خوّراکی بهلهزهت و شیرینی و نوقلّی جهژنی پاك و، پامووسانی سیانی، خهلکانی نهناس و درودو هوراکیّشانی "مهسیح رابوو"ی نهدهکردهوه. سوڤورین، هیّشتا پهلهی روّیشتنهوهی نهبوو. چیخوّف، تا پیّش ۲/۲٪ نهیدهزانی کهی دهگهریّنهوه، بهلّام له ۲/۲٪ دا به نامهیهك ئیڤانی ئاگادار کردهوه که: "ئهمروّ بوّ رووسیا دهگهریّمهوه... له سهفهران تیّر بووم دهز دهکهم کهمیّك کاربکهم." له کوّتایی نامهکهدا ناوی خوّی به فهرهنسی نووسی بوو: "ئانتوا

له ۱۸۹۱/٥/۲ دوای ئهوهی نزیکهی شهش ههفتهی له ههندهران بهسهر برد، گهیشتهوه مؤسکۆ. له ساخالیندا ئهوپه پی کۆیلایه تی دیتبو و و له ههندهراندا، لوتکهی ئازادی و مهدهنیه ت. پووسیا، که چیخوف به گویپایه لییه کی فهرزهندانه وه بو باوه شی دهگه پایه وه، له چاوی ئه ودا، پیگهیه کی مامناوه ندی هه بوو له نیوان ئه و دو و حاله ته هم قد ژه دا.

يەراويْز:

۱- "... لهياداشتهكانى خۆيدا...": بپوانه ياداشتهكانى ليديا ئەڤيلوڤا. ئا. ب. چيخۆف له
 ژيانى مندا، له ساڵى ١٩٤٧دا له مۆسكۆ بڵاوبووەتەوە.

٢- "... يەك مندالى ھەبووە...": پاشان دوو مندالى ترى بووه.

خاوهن مولك

چیخۆف، پۆژی دوای گه پانه وه ی بو با وه شی خانه واده و که سوکاره کهی، به رله وه ی فریا بکه وی جانتاکانی بکاته وه، ده گه ل که سوکاره که یدا، له مؤسکۆوه به ره و لکسین، که نزیك بوو له مؤسکۆوه، وه پیکه وت. میخائیلی برای، له غیابی ئانتوندا، ئه م هه واره هاوینه یه یه به کری مؤسکۆوه، وه پیکه وی بریتی بوو له قیلایه کی چکۆله ی چوار ژووری، ده یپوانیه سه ر پوباری گرتبوو: ئه م خانووه، بریتی بوو له قیلایه کی چکۆله ی چوار ژووری، ده یپوانیه سه ر پوباری ئوکاو هیلیک کی ئاسنی ناوچه یی. چیخوف هه ر له هه وه له وه هفته بپیاری دا باروبنه تیکبنی و بار بکات، ئه وه بوو عیل و عهشره تی دووی خوی داو به ره و (بو گیموقو)، بو گوندیک باریان کرد که چه ند کیلومه تریک له و لاتره وه بوو. به پاستی شوینیکی کراوه و خوش و دلگیر بوو، خاوه نه که که خوه که که نوی به ستوون و کوله که که که نده کاری پازابووه وه ، سه کویه کی تایبه تی ساز قانی تیا بوو بر له ماسی ناشه بایك و پاره وه کانه تی تیا بوو پر له ماسی ناشه بایك و ته نانه تیا بوو پر له ماسی ناشه بایك و ته نانه تیا بود بر که کاری خویانی خویانی خویانی کی باش بوو هه م بو ئیسراحه و حه وانه و هه م بو کارکردن.

چیخۆف، وهکو ههمیشه گرفتاری بی پارهو پوولی بوو. لهسهفهرهکهی ئهوروپایدا، پارهیهکی زۆرى له سوڤورين قەرز كردبوو، يانى تا بيناقاقاى له قەرزا بوو. ئيدى چيخۆف، دەبوايه، ههرچهنده ماری خوشکی و میخائیل و ئیڤانی برای بژیوی خویان دابین دهکرد، دهبوایه یارمهتی ئەلكساندرى براى بدات، چونكه له دواى له دايكبوونى كوره تازەكەيەوە (ميخائيل چيخۆف، كه یاشان بوو به ئهکتهریکی به ناوبانگی شانوی هونهری موسکو) به دهست نهبوونیهوه حالی یه شیّو بوو. ههروهها دهبوایه یارمه تی بابیشی بدات، که دوای ئهوهی دهستبهرداری کارهکهی خوّى، له لاى گافريلوف بوو، گەرابووەوە ناو مال و مندال و دەگەل ئەواندا دەژيا. جا چيخوّف، بۆ ئەوەي فرياي بەخيوكردنى خانەوادەكەيان بكەوى، ليبرا سىي كار ييكەوە بكات: رۆژانى دوو شهمه و سنی شهممه و چوار شهممه کاری له سهر کتیبی "دورگهی ساخالین" دهکرد، تا ئهوه بسەلمینی و نیشانی بدات که زندانییان کاتی که هیچ ئومیدیکیان نامینی که جاریکی دی بق زيدو زاگهى خۆ بگەرينهوه، خۆ به خۆ و له ههمان كاتدا ههر وابهستهگيهكى ئهخلاقى واقيعى له دەسىت دەدەن. رۆژانى پينج شەممەو ھەينى و شەممەش كارى لە سەر چيرۆكە دريژەكەي (دوئیّل) دهکرد، یهك شهمموانیش، بوّ سهرگهرمی و ئیسراحهت، كورته چیروّکی دهنووسی. بەرەبەيان (يانى دەوروبەرى سەعات چوارو پينج) كە لە خەو رادەبوو، بۆ خۆى قاوەى دەم دەكرد، پاشان دەسىتى بەكار دەكرد. بۆ نووسىن لە جياتى ميْز، قەراخى پەنجەرەكەي بەكار دەبرد، بەو جۆرە ھەر كاتى سەرى لە سەر كاغەزەكانى بەردەمى ھەلدەبرى، نيگاى دەكەوتە سەر

باخچهکهی بهردهمی. سه عات یازده ده چووه قارچك كۆكردنه وه یان راوه ماسی. دوای فراڤین، که لەسەعات يەكدا دەخورا، رێگەى بەخۆ دەدا چاوێك گەرم بكات. بەڵام ھەركە رادەبوو، دەستى دەدايه قەلەم و تا ئيوارى بەردەوام كارى دەكرد. زۆرى يىناخۆش بوو كە نەيدەتوانى بە ھەمان گەرم و گورى جۆش و خرۆشى نووسىينى (دوئيله)وه كار لەسەر دورگەى ساخالىن بكات. بۆيە زۆرجار فیلّی له خوّی دهکرد، روزیّکی لهمیان دهدرییهوه بو ئهوی تریان. یانی له ریپورتاژهکهی دەدزىيەوە بۆ چىرۆكەكەى. كارى رىپۆرتاۋەكەى زۆر بەخاوى دەرۆيى، زۆرجار سارد دەبووەوەو دەكەوتە گومانەوە. چىخۆف لە نامەيەكيا بۆ سىوڤورين، لە مبارەيەوە دەڵێت: "خەرىكى نووسینی ساخالینم، به لام زور بیّتاقه تم، بیّزارم. " دوای چل و هه شت سه عاتان، جاریّکی دی نامهیهك بۆ سوڤورین دەنووسیت و دەلیت: "هەندیجار وام دیت بەسەرا سى تا پینج سالی بۆ تەرخان بكەم، ھەنديجاريش دەكەومە گومان و نائوميدىييەكى ئەوتۆوە، كە بە يەكجارەكى توړى بدهم و جاریکی دی نهچم بهلایهوه." (بروانه نامهی ۱۸۹۱/۸/۲۸) دوای ئهوهی له بهیانیهوه تا دەمەو ئێوارێ كارى دەكردو تەواو شەكەت دەبوو، ئيدى خواخواى بوو، كاتى شيڤ بێت و بچينت دهگهل که سوکارو ميوانه کانياندا دانيشيت و کهميك له کار دوورېکه ويتهوه. ياش شيڤ خواردن، ههموو له هوّله گهورهکهدا له دهوری پهکدی خردهبوونهوه و کوّری مهجلیس و قسه و باسیان گهرم دهکرد، به شیوهی رووسی و، بیگویدان به وهخت، بی بهرنامه، له ههزارویهك ئاشيان دەكردو هيچيانيش نەدەگوت. ئيدى مالەكەيان لە ميواندا جمەي دەھات. چيخۆف لەم جۆرە كۆپو مەجلىسانەدا، واى ھەسىت دەكرد قرژاللكە و كەوتووەتە تۆپلكى پـ لە قرژاللەوە (رۆبيان). ئەوانەي ھاتوچۆيان دەكردن و بە زۆرى لەو مەجلىسانەدا ئامادە دەبوون، بريتى بوون له: ناتاشانتقاریقای خهندهران، قاگنهر، که زانایهکی ناوداری گیانهوهر ناسی بوو، و پسیوّری بوارى جالْجالْوْكەناسىي بوو، تا شەكەت دەبوو، باسىي بابەتى بۆماوەيى و بەقاي ئەسلەحى دەكرد، ئەوسىا دەھاتە سەر باسى مالباتى كيسليوف، ليڤيتانى شىيوەكارو نيگاركيش، ئەوجا سەرە دەھاتە سەر لايكاميزينوڤا. ئەم خانمە شۆخە، لەو يەك دوو سالەي دواييدا، بوو بوو بە يهكيك له دوّست و ئاشنا نزيكهكاني خانهوادهي چيخوّف. ئهم خانمه دهساليّك له چيخوّف بچووکتر بو و ژیراوژیر چیخوف خوشدهویست و روژ به روژ چاوهروانی ئهوهی دهکرد، چیخوف رازی دلی خوی بو بدرکینی و ئهشق و قیانی خوی بو ئاشکرا بکات. بهلام چیخوف ههرچهنده له دلهوه حهزى ليدهكرد، بهلام زياتر وهكو برا گهورهيهكي ميهرهبان و ههنديجار سوعبهتيي رەفتارى دەگەل دەكرد. كە گالتەي پيدەكرد، زياتر بۆ ئەوە بوو كە خۆى لە جوانى و شەنگولى و ئەشق و قيانى ئەو بدزيتەوە. هيندەى لە توانايدا بوو، ھەولى دەدا. ئەو تەنيايى و گۆشەگيرىيە دەرونىييەى خۆى، كە بۆ كارەكانى پيويست بوو، بياريزيت. ئاخر ژن بۆ ئەو – با بەدلى خۆشى بيّ – بوّ ئەويّك كە ژيانى بوّ كاغەزو مەرەكەب تەرخان كىرد بوو، بە كەلْكى چى دەھات؟ تيا مابوو، هەرچەندە لـه ناخا ئـهم ئەشـقە پەنھانـەى پيخـوش بـوو، بـەلّام كيـزەى لـه مۆلـەقا هێشتبووهوه، نههانی دهدا، نه ئیزنی دهدا. نامهی سوعبهت ئامێزو نێشداری بو دهنووسی، نازناوی کۆمیدی لیّدهنا. ئاموٚژگاری دهکرد که له لیڤیتانی ژنبازی داویّن ته پنزیك نهبیّتهوه.

گلهیی لیده کرد که شیرینی زوّر ده خوات، جگهره ده کیشیت، بیموبالات و خهمسارده. له نامه یه کیا (۱۸۹۱/۵/۷) پیی ده لیّت: "لایکا گیان، گوله کهم، زیّر کفته کهم، سه ده فه کهم، کاتی که سه رت خستبووه سهر شانی راستم و فرمیسکت به سه را داده باران، من جی فرمیسکه کانم به به نزین لابرد. کاتی نان و گوشته کهت پاروو پاروو ده خوارد، ئیمه به نیگا ده مووچاوو گهردنمان ده خواردی، ئاخ لایکا، لایکا گیان، ئه ی دوّن هخی جهمان!" له نامه یه کی تریا (۱ –۱۸۹۱/۷) ده لیت و شهیدای توم، عهینی پلنگ، ده ستی تکاو ته مه نات بو دریّن ده کهم.".

به لّام له راستیا، له ههموو کاتی زیاتر سوور بوو له سهر ئهوهی ئهو دهستانه بو نووسین تهرخان بکات. حهزی دهکرد، به سه لّتی وهمیّنی، ته نانه تئه و کاتانه ش که لایکای دلّفریّن لهمالّی ئهودا ده ژیا، ههر توخنی نه کهوت و به سه لّتی مایه وه. ئه وه تا له نامه یه کیا (۱۸۹۱/۵/۱۰) بو سوقه رین، ده لیّت: "به نیازی ژن هیّنان نیم، دهمه وی ببم به پیره میریّکی سهر رووتاوه، له پشت میزیّکی گهوره ی نووسینه وه له ژووریّکی جواندا دانیشم. "

جا بو ئهوهی شهوانی بوگیموفویان بهخوشی لیبگورهری، ههندینجار پولیتیان دهکرد، چیخوف، به خوی دهزگایه کی بو نهم مهبهسته دروستکرد بوو ههر خویشی گهمهکهی بهپیوه دهبرد. ههندینجار شانونامهو دیمهنی شانویی زندووشیان پیشکهش و نمایش دهکرد. منالان به واقی و پهوه، نوقمی تهمهشای سموره که دهبوون. پوژی ههوالیان هینا، که سموره که له ناو دارستانه که دا دیار نهماوه. خانهواده که تهواو خهمیان لیهات، بهلام که کاتیکیان زانی سموره که بهخوی هاته وه، ههموو دلیان خوشبوو. جووتیارانی دهوروبه بو دهواو دهرمان دههاتن بولای بهخوی هاته وه، ههموو دلیان خوشبوو. جووتیارانی دهوروبه بو دهواو دهرمان دههاتن بولای دکتور چیخوف، ئهو دکتوره یکه خوا بوی ناردبوونه ناو ماله کانی خویان. جاریک ژنه جووتیاریک له عهره بانه ده کهوینته خواره وه و بریندار دهبیت، به ههلهداوان ده یگهیهننه لای دکتور چیخوف، ژنه بهده م ناهونالینه وه که گوایه خهریکه بمریّت، پهیتا پهیتا میرده کهی پاده سییری، که زوو فریای جویه کهیان بکهوی و بیدوریّته وه. چیخوف له نامه یه کیا (۱۸۹۱/۸۱۸) نهوه بو سوڤورین دهگیریّته وه و دهلیّت: "پیّگوت تو واز له جووم و بینه، شتی گرینگتر هه یه ده بی مشوری بخوین و باسی لیّوه بکهین، وهلامی دامه وه: "تو نازانی چ جویه کی باشمان هه یه! به مشوری بخوین و باسی لیّوه بکهین، وهلامی دامه وه: "تو نازانی چ جویه کی باشمان هه یه! به راستی به غیلیم به ژنه دهبرد، چهند و ره یان به رزه خو لهمردن ناترسن!".

چیخۆف دهگهل ئهم نامهیهدا، دهستنووسی چیرۆکی "دوئیل"یشی که ئاخری تهواوی کرد، بۆ سوڤورین نارد. بهلام کتیبی "دوپگهی ساخالین" هیشتا تهواو نهبوو بوو. له چیخۆف بوو بوو به بیگار. وای لیهاتبوو به دهست ئهو پیپۆرتاژهوه له گیانی خوّی بینزار بوو بوو. له نامهیهکیا بو سوڤورین، لهو بارهیهوه دهلیّت: "ههندینجار وا ههست دهکهم، پانتولهکهم به ههلهوگیپاوی لهپی کردووه. نووسینم بو نایهت، ئهوهی دهمهوی بوّم نانووسریت. تهنانهت دهرمانی ههله دهدهم به نهخوشهکانم. لهوه دهچی تووشی حهواسپهرتی بووبم." دوای چهند دیپییک لهسهری دهپوات و دهلیّت: "خوّزگه چهند مافوریک و وهجاخیک و بپی حهوجوش، دهموودوویهکی پوشنبیرانهم دهبوو. بهدبهختانه ههرگیز نابم به پهیپهوی تولستوّی. ئهوهی له ژنانا، له ههموو شتی زیاتر حهزی لیدهکهم به ئهو شارستانیهتهیه که

له مافورو، گالیسکهی سپرینگدار و، له فیکری زندوودا، خوّی دهنویّنیّ." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹۱/۸/۲۰).

ورده ورده له بوگیموڤۆ بیتاقهت بوو. ههرکه ههستی به هاتنی پایز کرد، ئارهزووی دهکرد، دهگهل کوچی قهتاری قولینگانی کوچهریدا، ئهویش کوچ بکات. بهلام بو کوی بوقره. بو نهرویچ، بو ئهمریکا ا

له سهرهتاکانی ئهیلولدا، خوّی له موّسکو، له کوّنه ههوارهکهی مالّباتی خوّیاندا له شهقامی مالایا دمیتروفکایهدا، بینیهوه. ژیانی له لادیّ و تهماسی دهگهل سروشت و جووتیاراندا، هیّندهی دی پوشنبیرانی، چهنهبازو زوّر بلّی و ئاشوفته بیری پرووسی، له بهرچاو خستبوو. تهنانهت پقی له "تولستوی"ش ههستا بوو، که "چیخوّف" تازه له خویّندنهوهی ئهو پاشکوّیه بوو بووهوه که بو کتیّبی "سوناتای کرویتزر"ی نووسی بوو. له نامهیهکیا (۱۸۹۱/۹/۸) بو سوڤورین، دهلیّت: "نهفرهت له فهلسهفهی گهوره پیاوانی ئهم دنیایه. ههر ههموو ئهو گهوره فهیلهسوفه ناودارانه، سهرکوتکارن، بی ئهدهبن، بی ههست و سوّزن وهکو جهنه پالّان، چونکه دلنیان کهس نیه لیّپیّچینهوهیان دهگهل بکات. دیوجین تفی له پردیّنی خهلکی دهکرد، چونکه دمیزانی هیچ شتیّك پوو نادات. تولستوی پزیشکان به خویّری و بهرهللا دهزانیّ، به ئاشکرا بی ناگایی خوّی لهمه پر بابهتیّن گرینگ و گهوره دهنویّنیّ، چونکه ئهویش دیوجینیّکی دیکهیه ناگایی خوّی لهمه پابهتیّن گرینگ و گهوره دهنویّنیّ، چونکه ئهویش دیوجینیّکی دیکهیه نهکهس خهبه ری پولیسی لیّده دات و نه له پوژناماندا هیّرشی دهکریّته سه ر. بوّیه نهفرهت له فهلسه فهی گهوره ییاوانی ئهم دنیایه."

وێڕای ئهمهش، زۆری نهبرد که ناچار بوو له ههنبهر خانهدانی و پیاوهتی و دڵاوایی و توانای ئهم پدێن چهرمووهدا کپنووش بهرێ که له کونجی خهڵوهتخانهکهی خۆیهوه، له یاسنایا پولیاناوه، حوکمی سهرانسهری پووسیای دهکرد. به هۆی وشکه ساڵییهکهوه، گرانی و قات و قپری سهرانسهری وڵاتی گرتهوه، حکومهت له ترسی ئهوهی نهبا جهماوهری خهڵک پاپهپن، زۆربهی وتاره توندهکانی، له پۆژناماندا سانسۆر دهکرد. کۆکردنهوهی پیتاکیشی بۆ لیقهوماوان قهدهغه کرد. تهنیا خاچی سوورو دامودهزگای پوحانیهتی مهسیحی بۆیان ههبوو ئهو کاره بکهن و کۆمهك بۆ لیقهوماوانی وشکه ساڵی کۆبکهنهوه. تولستۆی یهکسهر هاته دهست و به زهبری ئیحتوبارو سهنگ و پیگهی له پادههدهری خۆی، که دهیزانی کهس ناتوانی لیپیپچینهوهی دهگهل بانگهوازی بلاودهکردهوه. پارهیهکی زۆری کۆکردهوه، به خوی سهردانی ناوچه لیقهوماوهکانی بانگهوازی بلاودهکردهوه. پارهیهکی زۆری کوکردهوه، به خوی سهردانی ناوچه لیقهوماوهکانی کرد. زوری نهبرد که چیخوف بینی تولستوی تاقه سواره، به بهرچاوی حکومهتهوه، فهرهادانه له کرد. زوری نهبرد که چیخوف بینی تولستوی تاقه سواره، به بهرچاوی حکومهتهوه، فهرهادانه له خهمی کوکردنهوی پیتاکه بو لیقهوماوان له نامهیهکیا (۱۹/۱۹۸۱) بو سوڤورین، له ستایشی خولید، تولستوی دا دهڵیت: "تولستوی! به پیوهری ئهمپوکه، بهشهر نیه، له سهرووی بهشهرهوهیه، فریارهسه، خوایه."

چیخۆف، وهکو پزیشك حهزی دهکرد، به هانای ههزاران جووتیاری برسییهوه بچیّت .بۆ ئهو مهبهسته پهیوهندی به دۆستیکیهوه به ناوی ئیگۆرۆف کرد، که سهرۆکی "زمستوڤو"ی نیرژنی نوڤگورود بوو، به لام به هۆی سهرماو سۆلهوه، تووشی پهسیوو سینگ یهشه بوو و چهند ههفته له جیّدا کهوت. نهخوٚشیهکهی، مردنی کوٚمهلیّك له خرم و کهسوکارو ناسیاوانی بهسهرا هات که هیّندهی دی باریان گران کرد لهوانه: مردنی پوره ڤاسیا، مردنی پالمینی شاعیر، و مهرگی هیّنددی دی باریان گران کرد لهوانه: مردنی پوره ڤاسیا، مردنی پالمینی شاعیر، و مهرگی زیناییدا لینتڤاریڤ... پوره ڤاسیا، به ههمان مهرگی باوی خانهوادهکهیان، واته به سیل مرد. چیخوّف، ئیدی سهبارهت به نهخوّشیهکهی خوّی، دلنیا بوو، چیتر خوّی نه دهخهلهتان، بهلام ویّرای ئهوهش خوّی له ههر مالیجهیهکی جدی و بهردهوام دهبوارد. له نامهیهکیا (۱۸۹۱/۲۳/۱۸) بو سوڤورین، لهو بارهیهوه دهلیّت: "باوهر ناکهم جاریّکی دی ههرگیز بگهریّمهوه دوّخی جاران. بو سوڤورین، لهو بارهیهوه دهلیّت: "باوهر ناکهم جاریّکی دی ههرگیز بگهریّمهوه دوّخی جاران. ئیدی ئهوه تهقدیری خوایه. دهواو دهرمان بیّزارم دهکات. ههست به نارهحهتیهکی زوّر دهکهم. ئاوی مهعدهنی دهخوّمهوه، حهبی کینا دهخوّم، بهلام ریّگه نادهم کهس بهسهماعه سینگم فهحس نکات."

هەركە توانى خۆى بە پێوە بگرێت، ھەرچەندە ھێشتا خۆى گوتەنى "لە كەسىك دەچوو تازە لە خنكان پزگار كرابىيّ" يەكسسەر كەوت و يارمەتىدانى يگوروف بى جۆجىێبەجىێكردنى پىرۆژە پرگاركاريەكەى، كە بريىتى بوو لەوەى لە گوندەكانى دەوروبەرى شار، ھێندەى دەتوانرى ئەسىپ و ولّاخى بەرزە بكرن و لە زستاندا بە خێويان بكەن و لە بە ھاردا، لە كاتى كشتوكالدا، بياندەنەوە بە جووتيارەكان. ديارە ئەم پرۆژەيە دەسمايەيەكى زۆرى دەويست. چيخۆف، بۆ ئەم مەبەستە بانگەوازى لە گۆۋارو بلاقۆكەكاندا بلاوكردەوە، سەدان نامەى بۆ دۆستان و ناسياوانى خۆى نارد، سەردانى ئەوانەى دەكىرد كە لىيى پادەبىينىن بە دەنگىيەوە بىنن. لە نامەيەكىا خۆگى نارد، سەردانى ئەوانەى دەكىرد كە لىيى پادەبىينىن بە دەنگىيەوە بىنن. لە نامەيەكىا دەزگايەكى خىرخوازى دەبىنىم" پارەيەكى كەمى، بە چكەچك پىدەگەيى، ئەويش زۆر بەدىقەت و دەزگايەكى خىرخوازى دەبىينىم" پارەيەكى كەمى، بە چكەچك پىدەگەيى، ئەويش زۆر بەدىقەت و بەرپەرى مەسئوليەوتەوە، حىسابى پادەگىرت، ھەركە چەند پۆبلايكى لا كۆدەبووەوە (قەترە لەدەريا) يەكسەر دەينارد بۆ يگوروق دۆستى لە نىژنى نوڤوگرود.

 ئهگهر قسهی واشی کردبیّت، بو گالّته کردوویهتی و بهلّام لیدیا ئه قیلوقا به راستی، وهرگرتووه. ته نانه تدوویاتی دهکاته وه که وه ختی چیخوفی به میّرده کهی ناساندووه، هه ستی کردووه ئه و دوو پیاوه زوّر به ساردی ته وقه یان ده گه ل یه کدیدا کردووه. که به چیخوفی گوتووه، هه ولّی نووسینی ههیه، زوّر به نه زاکه ته وه قایل بووه، ده ستنووسه کانی بخوینی ته وه. شته که له مه شیوه تر ده روات و لیدیا ئه قیلوقا، دوای په نجا سال له کتیبی "چیخوف، له ژیانی مندا" ده لیّت: "ئه مه چیروکی که دلّداریه، هه رچه نده ده سالی خایاندووه، به لام هه رگیز که س پیی نه زانیوه."

چیخوف، تهنانهت به ههستیش لهم چیروکه دلداریهدا بهشدار نهبووه، بو نموونه لهو ماوهیهدا که له پترسبورگ بووه، کهم و زور ههولی نهداوه جاریکی دی ئهم ژنه گهنجه ئاگرینه ببینی. بهلکو له نزیکهوه بایهخی به ئهکتهریکی ئوکرانی یهجگار دلرفین، به ناوی ماریا زانکوفتسکایا داوهو بهلینی داوه تی که شانونامهیه کی تایبه تی بو بنووسیت، شهویکی بهدهم شامپانیا خواردنهوه وه لهگهلیا بردبووه سهرو، دهگهلیا چوو بووه خزاك سواری له سهر بهفرو بهستهلهکی ههزارو نشیوه کانی قهراخ پایته خت.

ئەدى لە گەرمەي ئەم ئاھەنگ و دەعوەت و دەعوەتكاريانەدا، مەسەلەي برسىيتى و ييتاك كۆكردنەوەكە چى بە سەرھات؟ ھەڵبەتە چيخۆف، ئەو مەسەلەيەي لەبىر نەكرد. ھەركە گەيشتەوم مۆسىكۆ، يەكسىەر بەرەو نيىژنى نوڭگورود رۆيىي تا يگورۆڧى برادەرى بدينى و پېكەوە بىر لە نه خشه یه کی تازه بکه نه وه بو یارمه تیدانی جووتیاران. کاتی که له وی ده گه ل یگوروفدا کاری دەكىرد، ھەسىتى دەكىرد ئەمە دريىرەى ھەمان كارە كە لە ساخالىندا بۆ كۆمەك و خزمەتى زندانیه کانی ده کرد. ههر دوو کاره که ی چ لیره چ لهوی له پیناوی پاراستنی ئابرو و کهرامه تی مرۆقدا بوو. ويراي سەرماو سوله، به خزاك. لهم گوندى ليقهوماوهوه بۆ ئهو گوند دەچوو. له يهكيك لهم سهفهرانهيدا، بهفرو زريان گرتى، خهريك بوو ريني ليْگوم ببيّت. و به گوتهى خوّى "زور ترسابوو!". به راستي کارهساتهکه زور گهوره بوو. ههرچهنده حکومهت، که جلهوي مەسىەلەكانى لە دەسىت بەربوو بوو، رێگەى لە ھەولێن تايبەتى خەلكى نەدەگرت، وێڕاى ئەو ههموو ههولهی که چیخوف دهیدا، کوّمهك و پیتاك و باربوو، بهره بهره له کزی دهداو کهم دەبووەوە. لە نامەيەكيا (77/27/47) بۆ سوڤورين دەڵێت: "ئەگەر خەڵكى سان – يترسبۆرگ و مۆسكۆ، ئەوەندەى قسان دەكەن، كاريان كردبا، ھيچ جۆرە قات و قرييەك لە نيىژنى نوڤگورود رِووي نهدهدا." چیخۆف، دوای حهوت ههشت رِوْژ، رِاکه رِاك به نیْو بهفرا، بوْ ئهم گوندو ئهو گوند، سهرما و پشت یهشه بهجوری کهسیرهیان کرد، ناچار بوو بو دهرمانکردن بو مسکو بگەرىتەوە.

 له نیژنی نوڤگورود. به آلم ئامادهبوونی سوڤورین لهم سهفهرهدا، شهقڵیٚکی فهرمی ناپهسهند و ناخوشی بهسهفهرهکه دهدا. سوڤورین وهکو سهرنووسهری "پوٚژگاری نویّ" پیگهو متمانهیهکی تایبهتی لای حکومهت ههبوو، و باوه پینکراوی حکومهت بوو، بوّیه دهسه آلته ناوچهییهکان زوّر به گهرمی پیشوازیان کرد، به بوّنهی چوونیه وه بوّ ناوچه که زیافهت و دهعوهت و ئیّواره خوانی گهوره و پازاوه یان بوّ ساز دهکرد و چیخوّف، ناچار بوو له کاتیّکا له و دهعوه ته بهشکوّ جه الالانه دا به شداری بکات، که جووتیارانی ناوچه که – گوایه ئهم دوانه بو کوّمه و یارمه تیدانی ئهوان چوو بوون بو ئهوینده ر — له برسا دهمردن. چیخوّف زوّر توو په بوو. هاو پیکه ی خوّی له دهوری کارگوزارو کارگیریّکی پایه داری، بی هیچ ده سه آلتیّک، کوّمیدی و گهوجانه ده هاته به رچاو.

پاش ده پۆژیك، چیخۆف تاقەتی چوو و بۆ مۆسكۆ گەرایهوه، خەفەتی لەوە دەخوارد كە ئەو ھەموو وەختەی بە خۆرایی بە چەنەبازی بەسەر برد بوو. ھەولەكانی تولستۆی دژی برسیهتی له چاو ھەولە نیمچە ناكامەكانی چیخۆفەوه، یەجگار بەرچاوترو پرشنگدار دەیاننواند. ئەو پیرە پیغەمبەرە تۆباویه، ھەولەكانی خۆی دژی برسیتی، زۆر باشتر له ھەولەكانی ئەم پزیشكه واقیعگەراو ریالسته ریك خستبوو. ئەومی راستی بی چیخۆف سال به سال كەمتر خۆی به پزیشك دەزانی و زیاتر خۆی به نووسەر دەزانی. بهلام ھەستی دەكرد، كەش و ھەواو ھاماج و ژینگەی پیویستی بۆ ھونەرەكەی نەسازاندووه. بۆیه له نامەیەكیا بۆ سوڤورین پیش ئەومی شمۆرەكەی بدات به باخی گیانلەبەرانی مۆسكۆ دەلىت: "ئەگەر پزیشكم، پیویستم به نەخۆشان و بهخۆشخانلەبەر ئەھلی ئەدەبیشم دەبی له ناو خەلكیدا بـژیم، نـهك لـه مالایـا — دمیتروفكایـا، دەگـهل سمۆرەكەیـدا. پیویسـتم بـه ژیـانی كۆمەلایـهتی و سیاسـیه، ئەگـهر دمیتروفكایـا، دەگـهل سمۆرەكەیـدا. پیویسـتم بـه ژیـانی كۆمەلایـهتی و سیاسـیه، ئەگـهر دوور له سروشت، دوور له خەلكی و دور له پووسییا، بهم نەخۆشی و بین ئیشتیاییەوه، ھەرگیز ناكاته ژیـان". (بروانه نامهی به دورى له پووسییا، بهم نەخۆشی و بین ئیشـتیاییەوه، ھەرگیز ناكاته ژیـان". (بروانه نامهی به

ئهدی چاره؟ چار ههر ئهوه بوو، که له لادیدا خانوویه کی باش بکریت و بهمجوره، یه که مه مه مسره فی که متر ده بیته وه، چونکه هه مو که سده رانی که مه سره فی لادی، له چاو شارا که متره دووه م: هه وای ئازاد بو نه خوشیه که ی زور باشه و سیحه تی باشتر ده بی. سییه م: له هه راو زه ناو ژاوه ژاو و جم و جولی بیه وده ی شار پزگاری ده بیت. چواره م: که ده وروبه ری چول بیت و کونجی خه لوه ت بگریت ده توانی خوی بو نووسینی کاری گه وره ترو دریز ژتر ته رخان بکات، و ئه گه ر له گوندیدا گوشه گیریش با، ده یتوانی زستانان سه فه ری سان پترسبورگ بکات و له وینده ر سه ری دو ست و ئاشنایانی بدات و بچی به ته مه شای نمایش و نواندنی دوا شانونامان. له نامه یه کیا (۲۲/ت۲/۲۸) بو سوڤورین ده لیت: "ئاه ئازادی، ئازادی! ئه گه در سالی ته نیا به دوو هه زار پوبل بژیم، که ئه مه ته نیا له گوندیدا مه یسه ر ده بی، به وه دی ته دی له گوندیدا مولکیکم هه بی، هه نگی هیچ کیشه یه کی داراییم نامینی و ئازاد و سه ر په حه تو ئاسووده بیر، خوم بو کارو بو خویندنه وه ته رخان ده که م! ئیدی ئه وه له ژیان ده رده چی ده بی به حه لوا."

چونکه حهزی له ئۆکراین بوو، داوای له دۆستیکی خوی به نیوی ئهلکساندر سماگین کرد که له دەوروبەرى روبارى يسيول مولكيكى بۆ بدۆزيتەوە. سىماگين، دوو مەزراى باشى، يەك لە دواى يەكى بۆ دۆزىيەوە، بەلام بە ھۆى ديار نەمانى فرۆشىيارەكانەوە، ھەردوو مەزارەكەى لە كىس چوون. چیخۆف، سهبری سوا، به تاسهوه ئاگاداریی ناو رۆژنامانی دهخویندهوه، لهپر چاوی به ئاگاداريەك كەوت دەربارەي جێگايەك، كە تەنيا ھەشت كيلۆمەترێك لە مۆسكۆوە دوور بوو. یه کسه ر میخائیل و ماریای نارد بو تهمه شای جیّگاکه، ههرچهنده بهفریّکی زوّر کهوتبوو و نه یانتوانی بوو به باشی و وه کو پیویست، شوین و هه لکه و ته ی جیگاکه بدینن، به لام به ره ئیکی ئەريننى باشەوە گەرابوونەوە. چيخۆف، پيش ئەوەى بەخۆى بچيتە سەيرو تەمەشاى مولكەكە، بهخۆشحالیهوه، کهوتبووه مامهله دهگهل خاوهن مولکهکهدا. کاتی دوای دوو ههفتان، دهچیته تەمەشاى موڭكەكم، زۆرى بەدل دەبيت. ئەمە ھەر مەزرايەكى بچووك نەبوو، بەڭكو موڭكيكى گهوره بوو، له نزیکی گوندی میلیکوْقْوْ، که به قیتار دوو سهعات و نیو له موسکوّوه دوور بوو. یانتاییه کهی دوو سهدو بیست و یینج هیکتار بوو. نیوهی درك و دال و دهوهن بوو، نیوه کهی ترى بريتى بوو له ميرگوزاريكى گهوره، باخچهيهك، جوّگايهك و دوو گوّلاو، زهوييهكى تهختانى به دەورى خانوويەكدا، خانووەكە تا رادەيەك تازە بوو، بەلام جوان دروست نەكرابوو ئاودەست و تهواليتى تيا نهبوو. هيم و بناغهو ژوورهكانى ترى باش ديار بوون. ئهو ژوورهى كه چيخوف بو كارى خۆى دانابوو، سىي پەنجەرەى گەورەو رووناكى ھەبوو، كە دەيانروانيە سەر باخچەكەو، ژوورهکه له پیشهوهی خانووهکه بوو. چیخوف لیستیکی به ههموو ئهو شتانه گرت، که دهگهل خانووهکه دا کری بووی و، بۆ ئەلكساندری نارد: سى ئەسىپ، يەك پيانۆ، مانگايەك، چوار قاز، دوو سنهگ، ده مریشنکی رووته له، چهند عهره بانه په کی دهستی و په ک خزاکی سنه ر به فر. خاوهنه کهی ده یگوت، ئهگهر ئهم مولّکه به باشی بهریّوه ببریّت، سالّانه دوو ههزار روّبلّ فریّ دەدات، لەبەر ئەوە داواى ئەم نرخە زۆرەى لىدەكات: سيازدە ھەزار رۆبل. چىخۆف، بە خەويش تەسەورو ويناى ئەومى نەكرد بوو، كە پارەيەكى وا مۆلى پى ھەلبسىووريت. ئاخر لە كوى دەيتوانى، تەنيا لەرنىگەى قەلەمەوە ئەو پارە مۆلە پەيدا بكات؟ دىسان نۆرەى سوۋورىنى فريارهس هاتهوه. بانكى "رِوْژگارى نوى" نهك ههر ئهو چوار ههزار رِوْبلّهى به وام دايه كه بوّ گرى بەستى مامەلەي فرۇشتن و كړينى مولكەكە پيويست بوو، بەلكو قەراردادىكى رەھىنى پينج سالهشى دەگەل مۆرو ئيمزا كرد. ئيدى چيخۆف كەوتە ناو مامەله دەگەل دادنووسان و بانكداران و نویّنهرانی بیمهو زوّر "مشهخوّری دیکهی لهو بابهته" که خواست و داوای پر وردهکاری ئهوانه دههری دهکرد. که خوّی له بهرانبهر ئهو بیروّکراتانهدا دهبینی، ههستی دهکرد "بابایهکی گهوجه، هیچ کاریّك نازانیّ، ملی بهمهیدانیّکهوه ناوه که مهیدانی ئهو نیه" زیاتر لهوه پهست بوو که دەبوايە جگە لە راستە نرخى مولكەكە، ھەزار رۆبلىش ھەقى رەسىم و پول و معامەلاتى جۆراو جوّر بدات. به لام دوای ئهوهی ههموو ئهوراق و معامه لاته کان ئیمزا کران و تهواو بوو، هه ستی به ئاسوودەييەكى گەورە كرد! لە نامەيەكيا (١٨٩٢/٣/٣) بۆ سوڤورين، لەو بارەيەوە دەڵێت: "پەح كه خۆشحالْم ئيْستا هيچ سوكنەيەكم لە مۆسكۆ نيه! بە عەمراتم خۆشى وام بەخۆوە نەديتووە."

له ۱۸۹۲/٥/٤، دهگهل دایك و باوكي و خوشكهكهي و ميخائيلي برا بچووكيا، ماليان كۆكردەوەو، ھەموويان لە سەندوق و بوخچە و پرياسكە ناو، بريك دەرمانى زۆرى ھەلگرت و بهرهو ميليكوڤۆ، وەرێكهوتن. بهفرو سههۆڵبهندانى باخچەو مێـرگ و كێڵگـﻪكان، هێشـتا نهتوابووهوه. مالهکه، که دهمی بوو چوّل بوو و خزمهت نهکرا بوو، له بهرچاوی ئهوان دیمهنیکی دزيوو سارد و سرى ههبوو. به لام ههركه گهرميان كردو گهردو تۆزەكهيان مالى بهجۇرى دەگهليا راهاتن، له تو وایه چهندین ساله مالی خویان بووه. ههموو ئهندامانی خیزانه که پیکهوهو بەدلْخۆشى دەستيان بە مالەكەدا ديناو ھەوليان دەدا بيكەن بە ژينگەيەكى شايستە بە ژيان. بۆ رِوْژی دوایی چیخوّف نامهیه کی بو ئیڤانی برای نارد که بهیه له ئهم پیّویستیانه ی بو بنیّریّت: "گسكيك، رنهكيك بۆ ئەسپەكان، ھەشت كيلۆ گۆشتى گا، دە كيلۆ نان، پينج كوليرەى فەرەنسى، رەسىمى دىمەنىك، لە گەل شىرىخى برونزى چكۆلەدا" رۆژى دواتر واتە ١٨٩٢/٥/٦، نامەيەكى بۆ سوڤورين نارد: "له ژووره گهوره سي پهنجهرهيپه کهي خوٚما دانيشتووم، ههست بهخوٚشحالي دەكەم، رۆژى يێنج جار دەچمە دەرەوە بۆ خۆ بەفر ھەلدەدەمە ئەستێلەكەوە، چۆراوگەى ئاو لە سهربانه کانه وه ده تکیّته خواره وه... هه وا به هاریه، به نام شه وان زوّر سارده، ده گاته دوازده سيازده نمرهي ژيّر سفر. حالّي حازر كهيفم قنجه. زوّر سهرقالين. ئيدي خهريكي ياك كردنهوه، شۆردن، بۆيە كردن، رێكخستنەوەي تەختەي ناو ژوورەكان، گواستنەوەي موبەق بۆ بەشى خزمهتكاران، و ههزارو يهك كارى ديكهين. ئهگهر بهكارى خوصهوه مرثول نهبوايهم، ههموو رۆژەكەم لە حەوشەكەي دەرەوە دەبردە سەر."

له گهرمهی ئهم ههراو زهنا خوشهدا، له گهرمهی کوتهکوتی چهکوش و بزمار داکوتانا، له ههرهتی پهرده ههنواسیندا، له جهرگهی شت گواستنهوهدا چیخوف، نامهیه کی چاوه راوان نهکراوی له لیدیا ئه فیلوفاوه پیگهیی. لیدیا پیشتر چهند کورته چیروکیکی بو چیخوف نارد بوو که بوی تهمه شا بکات و ههنیان بسهنگینی . ئهویش دووجار زور به ناسکی و میهرهبانی وه نامی دابووه وه، سووکه ئیرادیکی لهمهیان گرتبوو و سووکه ستایشیکی ئهوهی تریانی کرد بوو، وهکو چون ئهمهی ده گه ن زوربهی ئه و تازه کارانه ده کرد، که داوای راو بوچوونی ئهویان ده کرد. به نام لیدیا ئهمجارهیان ئهده بیاتی مهبه ست نهبوو، به توره یی و نیگه رانی بوی نووسی بوو، که گوایه له سان -پترسبورگ ده نگویه کی حهیابه ره بنا و بوته و گهیوه ته میرده کهی. ده نگویه که شو و یه گوایه چیخوف له ههمان شهودا که بو دواجار ده گه نا نیدیادا یه کیان دیتووه، که بو دوو مانگ پتر ده چین به باریک خواردوویه تیه وه و مهست بووه و لای دوسته کانی گوتویه تی به تهمایه ئه و رثه له پی ده ربکات و کاریکی وه ها بکات ته ناقی خوی له میرده که ی بسه نی و شوو به م بکات.

هه لبه ته چیخوف، زور به توندی وه لامی دایه وه. نه یده توانی بوختان و ئیفتیرای هیستریانه ی ئه م ژنه جوانه قه بوول بکات که گوایه ئه م "ناوی زراندووه." له نامه یه کییا (۱۸۹۲/۳/۱۹) ده لیّت: "به راستی که رامه تم ریّنادات هیچ پاکانه یه کت بو بکه م. ئه وه ی تو ده یلیّیت بوختانه، بوختانه که شت هیّنده ئالوّزه، نازانم له چ خالیّکیا، به رگری له خوم بکه م. ئه وه نده ی من لیی حالی بووبم، هه رهمه وی بوختان و هه رزه گوییه. وایه ؟ زور به جدی داوات لیّده که م (ئه گه ربه به قه د قسه و

دەنگۆى ئەو بوختانچيانە متمانەت بە من ھەيە) باوەپ بەو درۆ ودەلەسانە مەكە كە لە سان — پترسبۆرگدا، بۆ ئەم و ئەو ھەلدەبەستن. يان ئەگەر باوەپ دەكەى، ئەوا باوەپ بە ھەمووى بكە. باوەپ بەوەش بكە كە لە پيناوى پينچ مليون پۆبلدا ژن دينم، باوەپ بەوەش بكە كە ئاشقينى و دلدارى دەگەل ژنى باشترين ھاوپييانى خۆمدا دەكەم... ھتد.بە ھەرحال خوا ئاگادارت بى. ياكانەو بەرگرى لەخۆم، لە ھەنبەر بوختان و قسەو قسەلۆكان، وەكو داواى قەرزە لە جولەكە، بيھودەيە. جوان بىر لە قسىەكانم بكەوە ئەوجا بريارى خۆت بدە، چۆنم تيدەگەى تيم بگە.".

چیخۆف، که هیچ کاتی پقی له کهس ههننهدهگرت، له ههوهنی ههمان نامهدا، چهند ئاموژگاریهکی ئهدهبی ئهم ژنهی کرد بوو، که پهنگدانهوهی بۆچوونی تایبهتی خوی بوون دهربارهی ئهدهب: "کاتی قهرهبهختان و بینهوایان وینه دهگریت و دهتهوی هاوسوزی خوینهران بهاپوژینی، ههولبده ساردبی سارد: چونکه ئهمه کلولیان زیاتر بهرجهسته دهکات. ههموو قارهمانهکانت دهگرین و توش دهگهنیاندا دهنالینی و ئاه ههلدهکیشیت! بهلی ساردبه."

به ڵام ههمو ئه و قسانه وه کو ئه وه وابوو، بنی ئامۆژگاری مهنجه ڵێك ئاوی سهر ئاگر بکه یت که مهکوڵێ.

خۆشبەختانە، ئەو قسەو قسەلۆكانەي سان —يترسبۆرگ دەگەل توانەومى بەفرى مىليكوڤۆدا، ورده ورده توانهوه. دهگهل سهرهتای بههارا، دوای ماوهیهکی کهم گیای بسك سهوز، کهوتنه چاوبرکی. جۆگەلان، بەرەو روبار پەل بوونەوە، رىشۆلان، بەسەر دارانەوە، لە نيو ھەوەلىن چرۆى سهرهتای بههارا، کهوتنه نهغمهخوانی. چیخۆف، له نیّو ئهو واقیعهدا، باوهړی نهدهکرد که ئەنجام خەونەكەي ھاتووەتە دى: لە تەمەنى سىي و دوو سالىدا، نەوەي كۆيلەيەك بووە بە خاوهنی مولّك و مالّی خوّی، وهكو تولستوی! ئهم زهوی و زار، دارو درهخت و بهردو بارهشی به ميرات بو نهمابووهوه، لهمهدا قهرزارباري كهس نهبوو، تهنيا قهلهمهكهي نهبي. ئهمه دياريي قارهمانه کانی بوو، له گهورهیانه وه تا بچووکیان، له خراییانه وه تا باشیان. ئهم ئهزموونه، که به راستى ئازايەتى دەويست، واى ليكرد باوەر بەوە بيننى كە ژيانى بە خۆرايى نەبردووەتە سەر. بهدهم ييْكهنينهوه خوّى دهگهل كوانتيكوس سنسناتوسدا بهراورد دهكرد. دهگهل ئهو روّمانيه زهحمه تکیش و ساده یهی که رهنج و کاری سهر کینگهی خوی به ههزار پلهوپایهی سوپایی نەدەگۆرىيەوە. لەنامەيەكيا بۆ ئەلكساندرى براى (١٨٩٢/٣/٢١) بەشانازيەوە دەلىّىت: "ئىّىمە لە مولِّك و مالِّي خوِّماندا ده رين، وهكو سنسنا توسيكي سهردهم، نانم بهرهنجي شان و ئارهقي ناوچەوان پەيدا دەكەم. دايكە ئەمرۆ بە رۆژو بوو، بە سىوارى ئەسىپى خۆمان چوو بۆ كليسا... باوكه له خزاك كهتووهته خوارئ، چونكه خيرا دهرؤيي... باوك لهسهر فهلسهفهريسي خوى بەردەوامە... وەكو ھەموو تاگانروگىيەك بە كەلكى ھىچ نايەت تەنيا ھەلكردنى چراى نەوتى نەبيّت.. زۆر بە زېرى قسان دەگەل جووتيارەكاندا دەكات... سەعات پيّنجى بەيانى ھەلّدەستم، سوور دەزانم نە ھيچ شويننيكم بەدەستەويەو نە ميوانمان دينت، بەو بەيانى شەبەقيە ھەلدەستم گوي له ئاوازي ريشو لهو كلاوكوره و تهيروتو دهگرم. "بهمجوّره كوّتايي به نامهكهي هينا بوو: "دڵسۆزت، كينكيناتوس".

که ورده ورده خووی به ژیانی تازهیهوه، وهکو خودان مولکیک، گرت، کهمتر له جاران کاری نووسینی دهکرد. یاش ئهوهی به کهرهتیّك و یهكنهفهس چیروّکی "ژنانی چهناباز"ی نووسی، که تیمه و بابهته کهی ژیان و دنیای لادی بوو و به ته کنیکیکی زور سهرکه و توو ها تبووه نووسین، له (رِوْژگاری نوی)دا کورته رِوْمانی "دوئیّل"ی بلّاوکردهوه، که به ئیعترافی خوّی زوّر پیّوهی ماندوو بوو بوو، قارهمانانی ئهم چیروّکه سهر بهدوو تهبیعهتی جیاواز و ههڤدژن: لایڤسکی ترسنوّك و بيّدهسه لّات (روشنبيري روخاوي نائوميّدو "هامليّتي موسكوّيي") له لايهك و ڤون كوريني، زاناي گەنجى بوارى زيندەوەرناسى، كە لايقسكى ھەۋركى خۆى بە ميمل دەزانيت و سەزەنشتى دەكات که بۆچى خەتاى، ھەرەسى ئەخلاقى خۆى، بە ملى زەمانەو كۆمەلگەدا دەدات. (ھەندىك لە قسىەو بۆچوون و گەنگەشەكانى فون كورن، بە ئاشكرا لە گفتوگۆيەكانى چيخۆفەوە، كە لە يوگيموفودا دهگهل زانای زنده و هرناس قانگهردا کردبوونی، و هرگیراوه.). هینده رقی له ریاکاری و ساخته چیاتی و سستی و خاوی لایفسکی هه لدهستی، که داوای دوئیلی لیده کات. به لام که دینه مهيدان، سهروگولله به يهكترهوه دهدهن و نهك ههر يهكتر ناييكن، تهنانهت يهكدى بريندارش ناكهن. به لام ئهم شهرهيان بي سوود نابيت. چونكه وه ختى روو به رووى مهرگ بوونهوه، ههستیان کرد گۆرانیکی قوول، له تهبع و تهبیعهتیاندا رووی دا: لایقسکی بریار دهدا ریگهی ژیانیکی شایستهتر و پیاوانهتر بگریّتهبهر، (فون کورین)ش بپیار دهدا، له داوهیهکانیا ههندی نەرمتر بى. فون كورن، بەر لەوەى بروات، دەچيت بۆ لاى ئەو پياوەى كە بە نيازى كوشتنى بوو و ييى دە لْيْت: "لايفسكى گيان گلەييم ليْمەكە، گەردنم ئازا بكه... من زۆر بەختەوەرم كە ئيستا بۆم دەركەوت،كە بەرانبەر بە تۆ ھەللە بووم، بەلام ئىدى ئەوە بەشەرە، شىرى خاوى خواردووه، جارى وا ههیه له راسته ریگاشدا هه لده نوتی ... " کاتی لایقسکی، دهیروانیه ئه و به لهمه ی که در منه کهی ئەمى دەبرد، لە فكران راچوو: "بەشەر لە وارى حەقىقەت دۆزىدا، دوو ھەنگاو بۆ دواوە دەنەن و يهك ههنگاو بۆ يێشهوه. ئازارو ههڵهو بێزارى بۆ ياشهوهيان دهبات، بهڵام حهقيقهتدۆسىتى و نياز ياكى و كۆلنەدان ھەمىشە بۆ يېشەوەيان دەبات. ئىدى ئەمە دنيايە، كى دەزانى الموەيە بگەنە حەقىقەتى تەواو."

به لام ئهم كۆتاييه به روالهت خۆشه، تالى و ناخۆشى و مەينەتيەكانى بندينرى چيرۆكەكەى پى ناشاردرينتەوه. چيخۆف، له پيشى لايقسكى دا، له پشت پەردەى لايقسكييەوه، حيسابى خۆى دەگەل زۆربەى رۆشنبيرانى ئەو سەردەمەدا، پاك دەكاتەوه. به ناو زلى دىنى ويران، رۆناكبيرى بى كردار، دل مردووى چەنەبازيان وەسف دەكات. ئەوە بوو وتاريكى توندى درى رۆشنبيرانى بى سەرو بەر نووسى و ناردى بۆ سوڤورين و داواى ليكرد به ناوى خوازراوەوه بۆى بلاوبكاتەوه، ناونيشانى وتارەكه "له مۆسكۆدا"بوو و به ناوى خوازراوى "بينزار" .چيخۆف لەم وتارەدا دادەباريته سەر رۆشىنبيرانى له خۆرازى، قسە زلى بيكردار، كاتى يەكىك لەو رۆشىنبيرە فشەكەرانە، وەكو نوينەرى تويىرى رۆشىنبيران، دەكەويتە گلەيى و بينزارى خۆى دەردەبېيت و دەلىيتى تەردەرە ئەر دەردە لەم بيزارە قەلسە" ."بيزار"ى نەناس لىي دىتە دەست و ئامۆژگارى دەكات:

"باشترین شت ئەوەپە واپەریکى تەلەفۇن ھەلگریت و خۆت بە نزیکترین عاموودى تەلەفۇنەوە ھەلبواسیت!"

ئایا دەرمانى ئەم دەردى نەھلىزمە، لە ئامۆژگارى و رينماييە ئاينى و ئينجيلييەكانى تولستوى دا بوو؟ چیخۆف وهڵام دهداتهوه: نهخیْر. چیخۆف چاری دهردهکانی له زانست و پیشکهوتنی زانستیدا دهبینی، زانستی به تاقه سهرچاوهی پیشکهوتنی مادی و مهعنهوی تیرهی بهشهر دەزانى، جا ئەو پیشكەوتنە مادى و مەعنەوييە لە ریگهى زانستەوە دەھاتە دى، نەك لە ریگهى ئامۆژگارى و رينماييهكانى تولستوى، حهكيم و فهيلهسوفى ياسنايا پولياناوه، كه كهسانى رِوْشنبیر، بینه خوارهوه بو ئاستی جووتیار. چیخوف، قهناعهتی بهوه نهبوو له ریکهی بانگهواز بۆ داوینیاکی و میانرهوی و درایهتیکردنی خواردنهوهو، جنیودان به پزیشکان و حهرامکردنی هونهرو، بایهخدان به کشتوکال و له ریگهی نهزانیهوه، بشیّت دنیایهکی نوی دابمهزریّنریّ. پیی وابوو يشت كردنه كهشفكاريه يهرجووئاساكاني زانست كاريّكي بيّهودهيه، ييّي وابوو ئاينده له تاقیگه زانستیهکانهوه دروست دهکریت، نهك له مهزراكانهوه. تولستوی به هاندانی تاریك ئەندىشى، نكۆلى لە ھىنزو تواناي مرۆڤانى مرۆڤ دەكىرد، بەشەرى سارد دەكىردەوە، مەيلى ئاسايى رۆشنبينى و خۆشگوزەرانى و ژياندۆستى لاى مرۆۋ دادەمركاندەوە. ھەرچەندە مەبەست و مەرامى ئەوە بوو كە داكۆكى لە چەوساوەو مەزلوومان بكات. بەلى پارىزەرى خەلكانى چەوسىاوەو بينىهوا، لىه گوتارو كىردارا تووړە بوو، پينى دادەگىرت، ھاوارى دەكىرد. ھەرەشىمى دەكرد، مەحكومى دەكرد، حەرامى دەكرد. ديارە چيخۆف ئەم ھەلويسىتە بنج برانەي قەبوول نهبوو، پێيوابوو هيچ كهسێك مافى ئهوهى نيه، دهربارهى هاونهوعانى خوٚى حوكم بدات. ئهوهتا له نامەيەكى (١٨٨٨/٦/٩) بۆ ليونتيف – شچگوف، دەڵێت: "دەبىێ ڕێك و ڕاست دان بەوەدا بنەين، كه هيچ كهسيك لهم دنيايهدا ناتواني ههموو شتيك بزاني و له ههموو شتيك تيبكات. تهنيا شيت و ليْبوْكان هەموو شتيْك دەزانن و هەموو شتيْك تيْدەگەن."

به لّام ئهم یا خی بوونه لوژیکییهی چیخۆف، ئهم یا خی بوونه له تۆباویهتی تولستوی، نهیکرده کاریّك که بهوپهری پیّزو میهرهوه نهروانیّته هونهروهری تولستوّی. دوای ئهوهی بوّ جاری دووهم جهنگ و ئاشتی دهخویّنیّتهوه، نامهیهك (۱۸۹۱/۱۰/۲۰) بوّ سوڤورین دهنیّریّت و لهو بارهیهوه دهلیّت: "ههموو شهویّك ههلّدهستم و جهنگ و ئاشتی دهخویّنمهوه. ههست وحیرهتیّکی هیّنده سهیرو بی پرتوشم لا دروست دهکات، له توّ وایه یهکهمجاره دهیخویّنمهوه به پراستی شاکاره." تا زیاتر له تولستوّی پوّماننووس نزیك دهبووهوه، پتر له تولستوّی هزرڤان دوور دهکهوتهوه. لهوه دهچوو وا ههست بکات که دوورکهوتنهوهی تولستوی له ئهدهبیات نهك ههر خیانهته له بههرهو توانا ئهدهبیهکهی خوّی، به لکو خیانهته له چیخوّفیش، لهو چیخوّفهی که ئهوی بهگهورهترین نووسهری پرووسیا دهژمارد. کاتیّ که تولستوّی هاودهنگ دهگه ل پرودون دا هاواری دهکرد: "سهروهت و سامان دهکاته دزی." و به هوّی مولّکه زوّرو زهبهندهکانیهوه، به عهزابی ویژدانهوه دهتلایهوه، چیخوّف، له نیّو ئهو مولّکهدا که تازه به دهستی هیّنا بوو، چهلهنگ و چالاك دهتلایهوه، بهده م پیّکهنینی خوّشیهوه، دانی بهوهدا دهنا، که زوّری پیخوّشه دوای عومریّ دهسورایهوه بهدهم پیّکهنینی خوّشیهوه، دانی بهوهدا دهنا، که زوّری پیخوّشه دوای عومریّ

کاری سهخت، لهپرا بووه بهسهرمایهدار. ئهویان به هه نچوون و تورهییهوه، دری رهوتی روزگار و سهردهمی خوی دهوهستا و ئهمیان ههونی دهدا وهکو شایه دیك به گه ن روزگاری خوی بكهوی.

پەراويز:

۱- (زمستوڤو): ئەنجوومەنێكى ھەڵبـژێردراوى ناوچـهيى گوندەكانى ڕووسـياى پـێش شۆڕشـى
 ۱۹۱۷ بوه.

۲- پـرودون (۱۸۰۹-۱۸۲۰) هزرقان و پسـپۆریکی فهرهنسـی بـواری مهسـهله سیاسـی و جڤاکیهکان بووه.

ميليكوڤو

ئيدي چيخوف، عادهتي وابوو، دواي ههر جوش و خروشيكي سوزداري كويرانه، وهخو دههاتهوه و هيور دهبووهوه و واقيعيانه تهماشاي شتهكاني دهكرد. ليرهشا، له ميليكوڤودا، ياش ئەوەي وەخىق ھاتەوە و ھەر ھەموو كەموكورىييەكانى خىقى گوتەنى "دۆك نشىينەكەي" بىق دەركەوت: ئەم خانووە يەك نهۆمە، دە ژووريە، لە ھەموو لايەكەوە درزى بردبوو و لە حالى دارووخان و ههرهس هينانا بوو، يهكيارچه پيشكه و سيسرك بوو، دهتگوون ههلدهقوولين. شەوى تەلەي مشكيان دەنايەوە، ھەموو بەيانييەك كە ھەلدەسىتان، چەندىن مشك بە تەلەكانەوە بووبوون. جا چیخوف چونکه دلی نهدههات بیان کوژی، دهیبردن و له یووشهلانیکی نزیکی خۆيانا، بەرەڵاى دەكىردن، بەو ئومێدەى دەرسىيان وەرگىرتىي و جارێكى دى نەيەنەوە بە ماڵى ئەودا. بۆ ئەوەي دەستىك بە مالەكەدا بىنىي، كەمىك نۆرەنى بكاتەوە، چەند دارتاش و بۆياخچى و نیگارکیش و بهنایه کی به کری گرت، ئهمانه لهسه و قسه و رینوینی چیخوف، کهوتنه نۆژەنكردنەوەي بن مىچ و تەختەي ناو ژوورەكان، ژوورەكانيان بۆيەكرد، ديوارەكانيان كاغەز پۆش كرد، موغەيەريەكانيان سەر لە نوى چىمەنتۆوكاشى كردەوە، بيرىكى تازەيان ھەلكەند، گەور و كەپرەكانيان لابرد، دەرگايەكى دىكەيان، بۆ مەدخەلى ژوورى كاركردنەكەى دانا، تا تهوژمی با وهژوور نهکهوی. پاشان تهوالیّتیکی گهوره و مؤدیّرنیان بو دروستکرد. ههر ههموو ئەنىدامانى خانەوادەكـە بەشىدارىيان لـەم نۆژەنكردنەوەيـەدا كـرد: دايكيـان كاروبـارى مالْەكـەى رادهپهراند، باوكيان، پاول يگوروفيچ، گياكه لهى رارهوانى باخچهكهى بىژار دهكرد. مارى، سهوزهجاتی دهرواند، میخائیل سهرپهرشتی کاری کیٚلگهکانی دهکرد. ئانتون سهرپهرشتی میوهزار و باخی گولانی دهستوگرتبوو. ههشتا دار سیو، شهست دار گیلاس و یهك دنیا داری سنوّبهر و نارهوهن و گولهباخ و سورگول و یاسی شینی رواند. تهماشای گولّان، گهشکه و ئۆخژنى وەدل و دەروونى دەبەخشى. زۆر دلى بەوە خۆشبوو كە رۆشنبيرىكى دەست و يى سىي وهكو ئهو بتوانيّت بهشداري له گهشاندنهوه و شكوٚفانهوهي سروشتدا بكات. با بهشداريهكي بچووكيش بيّ. له نامهيهكيا بوّ سوڤورين (١٨٩٢/٣/١٧) لهو بارهيهوه دهڵێِت: "له سروشتدا شتیکی سهپر و کاریگهر روودهدات، زوّر خوّش و تازه، که قهرهبووی ههموو ناره حهتییه کی ژیانی گوند دهکاتهوه. ههموو روزی شتیکی تازه و چاوهروان نهکراوی پییه، یهك له یهك خوشتر. ريشۆڵان هاتوون، ئاو له ههموو لايهكهوه تهقيوه و خورهخور ريدهكات، لهو شوينانهدا كه بهفر چووهتهوه، گیا سهری دهریناوه.. که چاوم به بههار دهکهوی، خوریا دهخوازم که لهو دنیا بەھەشت ھەبيّت".

جگه له و دوو وهرزیدره ی که کاروباری زهوی کیّلان و کشتوکالیان بو دهکردن، ناشپهزیّك و کارهکهریّکیشیان ههبوو. چیخوّف گوتهنی خانهوادهکهیان "وهکو لوّرت ده ژیان" ههر ههمووان، دایك و باوك و براکانی و خوشکه کهی بهراده یه که دلیان به مولّکه خوّشبوو، ههریه که یان به

مولکی راستهقینهی خوّیی دهزانی. ههر ژووریّك ریّك به گویّرهی تهبیعهتی ئهو كهسه بوو كه تيايا دەژيا: ياول يگوروفىچى باوكيان، ژووريكى رەبانانەي ھەبوو يربوو لە ئىكۆنان و كتيبى ئەستوورى ئاينى، كتيبى نوير، بۆنى توندى بخورد و دارى عوود. ژوورەكەى يوگنيا باكوڤلڤنا (دایکیان) ژووریک بوو روناک، دلگیر، رازاوه به پهردهی جوان و بهدهق، تهشتی جلشوری و مهکینهیهکی خهیاتی. ژوورهکهی ماریای سهلار و سهنگین، تهختیکی باریك و ریزیّك گولّدان و وينه يه كى گهورهى چيخوف تيابوو كه زورى خوش دهويست. ژووره كهى چيخوف ژووريكى گهوره بوو، سی پهنجهرهی گهوره و بهرز و بیپهردهی تیابوو، تهختیکی پانی تیابوو که زوری خۆشدەويست. ژوورەكەي چيخۆف، ژووريكى گەورەبوو، سىي پەنجەرەي گەورە و بەرز و بىي پهردهی تیابوو، تهختیکی پانی گهوره که ماندوو دهبوو، لهسهری پالدهکهوت و چاویکی گهرم دەكرد. چەند دۆلابىكى خانە خانەى پر لە كتىبان لەگەل مىزىكى نووسىندا، كە لەبەر كاغەزان دیار نهبوو. یوگنیا یاکوڤلڤینا، کوره ناودارهکهی، نووسهره به ناوبانگهکهی زوّر خوش دەويسىت، زۆربەي كاتى خۆي بە دروسىتكردنى خواردنى دانسىقەوم بۆ ئەو بەسەر دەبرد. باوكيانيش، هەرچەندە له دلهوه ييى ناخۆش بوو كه ييگهى خيزاندارى دابوويه كزى، بهلام چيخۆفي بەسەرگەورەي خيزانەكەيان دەزانى. چيخۆفيش، لەلاي خۆيەوە، ھەرچەندە بە تەبىعەت كەسىكى دلياك بوو، ئەومى لە بىر نەدەچووەوە كە بابى بە مندالى چەند دەگەليا بە زەبر و زەنگ بوو. له لایهکهوه به رهفتار و گوتاری نهرمونیانی دایکی دلّی خوّش دهبوو، به کردار و قسهکانی بابی قه لس و تووره دهبوو. سهری لهوه دهسورما، چۆن پیاویك كه به دریژایی تهمهنی دهستی بۆ ههر كاريك بردبي شكستى هينا بي، دهبي تا تهمهني پيريش ههر خوى به گهوره بزانيت، رولي يياوي گهوره بديني، قسه له ههموو شتيكا بكات، ئهمر بكات، نههي بكات و بهو شاديه گەوجانەيەوە حوكم لەسەر ھەموو شتيك بدات . پاول يگوروفيچ، دەفتەريكى ھەبوو، زۆر بە جدی هاتوچوی میوانان و بهرزی و نزمی گهرمای دنیای تیا توّمار دهکرد، دهگهل ههلکشانی تهمهندا، زیاتر خووی دابووه دین و دینداری و سهری چووبا نوید و نزای نهدهچوو، بهشداری ههموو قوداسیکی دهکرد، به دهنگی بهرز له ژوورهکهی خویدا نویژی دهکرد، مزمارانی به دهنگ و ئاوازهوه دهخوینند، له روزانی جهزندا بخوردانیکی ههندهگرت و به سهرانسهری مانهکهدا دەيگێرا.

ههر سی براکهی چیخوف ئیستا کاریان دهکرد و وهزعیان باش بوو، ئیفان بهریوهبهری قوتابخانه بوو، مووچهکهی باش بوو، میخائیل فهرمانبهری دهولهت بوو، ئهلکساندهر که کاری پوژنامهوانی دهکرد، گهیی بووه ئاستیک که بیهوی مولکیکی بچووک بو خوی بکریت. ئهمانه ههموویان بو بهسهر بردنی پشووی هاوینان، بو میلیکوڤو دههاتن. ههندیجار له پشووی کوتایی ههفتهشدا پهیدا دهبوون. چیخوف ههرچهنده ههموویانی خوش دهویست، بهلام بهینی دهگهل ماریای خوشکیا، له ههموویان خوشتر بوو. ماری له کیلگهکاندا کاری دهکرد، جووتی جزمهی قورسی له پی و، لهچکیکی سپی لهسهر دهکرد و ملی به کارهوه دهنا و ئیشی چوار پیاوی دهکرد، ویرای ئهمهش، زور مدارای چیخوف دهکرد. له راده بهدهر خوشی دهویست، تا رادهی

فیداکاری خوشی دهویست. خوشهویستییه کی وا که شووکردنی له بیری خویدا سپی بووهوه. نهیدهتوانی تهسهوری ئهوه بکات که پوژی له پوژان له پیناوی شووکردنیکی ئاسایی و عاتیفیدا دهستبهرداری ئهم که له پیاوه ئازیزه ی ژیانی ببیت. چیخوفیش گیروده ههمان بیرکردنه وه بوو: که ماریا ههبی، بوچی ژن بینی بوچی خوی به ژنهوه ببهستی، دلدارییه کی پهوتهنی ئاشقینیه کی سهرقه سهرقه لیره و لهوی، ئهگهر ههبی خراپ نییه، به لام نابی بیلی لهوه هیوه تروات.

ماریا، له دلّی خوّیدا، ئه مهلویّستهی براکهی پیّخوش بوو، چیخوّف له نامهیهکیا (۱۸۹۲/۱۳/۱۸) بو سوڤورین، دهلیّت: "با باسی خوّم بکهم. نه بهتهمای ژن هیّنانم، نه تا ئیّستا ئافرهتیکی وام دوّزیوه ته وه که زهماوه ندی دهگهل بکهم، بهلّام ویّرای ئه وه ش ئاشقیّنی شتیّکی خراب نییه".

ئەلكساندەر، كە نىگەرانى چارەنووسىي چىخۆف بوو، لە نامەيەكيا گلەيى لەم ھەلويستە نەرىنىييەى چىخۆف دەكات و يىلى دەلىن: "تۆ وەكو رەبەنان دەژىت، كاتى بە خۆ دەزانى قۆناغى زيريني تهمهن بهسهرچووه و هيچ شوينهواريكت له دواي خو بهجي نههيشتووه. ههر ئهوهندهت بۆ دەميننيتەوە، برۆى بۆ باخى گيانلەبەران و بە چيە دەگەل سمۆرەكەتدا، باسى لەزەتى زگورتیاتی بکهیت". و لهسهری دهروات: "ئهوهی که زور به روونی دیاره، پهیوهندی تو دهگهل ماریادا، راست نییه. به یهك قسمی میهر ئامیزی تق، به یهك قسمی نهرمی تق، به تهواوهتی رام دەبيّت، ئامادەيـه ملكەچـى هـەر فـەرمانيّكى تـۆ ببيّت، يـانى ليّت دەترسـيّت و تـەنيا لايەنـه ئەرپنىييەكانى تۆ دەبىنى، تەنيا ئەو لايەنانەي كە شايسىتەي ستايشن". . ئەوەبوو لە ريگەي بويەريّكى بچووكەوە دروسىتى ئەو بۆچوونەي ئەلسىكاندر دەركەوت. لە ھاوينى سالّى ١٨٩٢دا، گەنجێکی قۆز، که کاتی خۆی خانەوادەی چیخۆف، له ماڵی لنتارپیف دا دیتبوویان،به میوانی هاته مالِّي چیخوّف له میلیکوّقوّ، ئهم گهنجه قوّره ناوی ئهلکساندر سماگین بوو. که یهك دوو قسهی ئاشقانهی رهوتهنی به گویی ماریادا دا، یهکسهر حهزی لیکرد و داوای لیکرد شووی یی بكات. ماريا، هايم و حهيران، دوو دل و ههراسان، نهيدهتواني بريار بدات، ييويستي به كهسيك بوو راوێژي يێبکات، يرس و شيرهت به کێ؟ به باوکي؟ ههڵبهته نهخێر. به دايکي؟ نا، بهويش نا! به لکو به ئانتون، ئه دی ئه و گهوره و ئاقل و دهمسیی خیزانه که نهبوو؟ ئه وهبوو، ههموو ترسیکی وهلاوهنا و چوو له ژوورهکهی خویدا بینی و رووبه روو پیی گوت: "دهزانی ئانتون، لێبراوم شوو بکهم". چیخۆف که دهیزانی خوازگارهکهی کێیه، لهو بارهیهوه هیچی نهپرسی، به لام رهنگی زهرد هه لگه را و هیچی نهوت. ماریا، له بیده نگی براکه ی ترسا. له یا داشته کانی خۆيدا دەڭيْت: "كه هيچ وەلّاميّكى نەدايەوە، يەكسەر زانيم كە ھەوالْەكەي پىي ناخۆشە، جا وه لامى چى بداتهوه؟ زانيم نايهوى به زهقى بلني رؤيشتنى منى له مالهكه بو ماليكى تر و پێڮەوەنانى خێزانى تازە بۆ خۆم، بۆ ئەو يەجگار ئەستەم و ناخۆشە..." ماريا بێئەوەى ھىچ وه لامیکی براکهی وهربگریت، حایر و سهرسام، ناکام و نائومید بو ژوورهکهی خوی گهرایهوه و ما بگرى. چيخۆف له رۆژانى دواتريشدا، خۆى له گيلى دا و، ئهو باسىهى دەگەل خۆشكەكەيدا

نه کرده وه. ماری له و باره یه وه ده نیّت: "زوّرم بیر له و مه سه له یه کرده وه، ئه نجام خوّشه و یستی براکه م، به سه ر برپیاره که مدا زال بوو. نه مده توانی کاریّك بکه م که دلّی بره نجی ، یان ئاوه پوّی ژیانی لیّل بکات، یان هه لومه رجی کاری ئه فراندن و نووسینی لیّتیّك بده م که هه میشه له خه می ئه وه دابو و م نه و هه لومه رجه ی بوّ بره خسیّنم. ئه وه بو و سما گینم ئاگادار کرده وه که بوّ یه ك نابین، که هه نیم ته روّی له به رگران و ناخوش بوو".

ياش ئەرەي مەسەلەكە بەر جۆرە كۆتايى ھات، ئىدى چىخۆف ھەناسەي ئۆخەي ھەلْكێشا. بە راستى زۆر ترسابوو. تا ئەو رۆژە قەت ويناى ئەوەى نەكردبوو، كە خوشكەكەى چ دەوريكى گرینگی له راگرتنی هاوسهنگی ژیانی رۆژانهی ئهودا ههیه. چ كۆلهكهیهكی ژیانی ئهوهو، چۆن ژياني بهبي ئهو داده روخي و هه رهس ديني. هه لبه ته مهسه له كه بق چيخوف، مهسه له ي غيره نهبوو، بهلکو زیاتر خویهرستی بوو. ههر بو خوشی و شادمانی خوی، حهزی دهکرد، که ماریای روْشنبین، كوْشیار، میهرهبان و بیدهنگ ههر لهگهالیان بمینی و هیچ خوازگاریك نهیهت داوای بكات و گيانى خوشكايەتى لـه بـير بەريّتـهوه. ئـهم دووانـه بـۆ يەكـدى دروسـت بووبـوون و پێویستیان به سۆز و میهری بێگانه نهبوو، مهسهله جهستهییهکهی لێدهرچێ، ئیدی هاولفی تەواو بوون، چیخۆف له نامەپەكیا بۆ سوڤورین، سەرسامى خۆى دەردەبریّت كە چۆن ئەم كیژه، بیست و حهوت سالانه، خوازگاریکی رهفز کردبوو که به قهناعهتی ئهم له ههموو روویهکهوه زور لهبار و گونجاو بوو. شروقه و راقهی چیخوف بو ئهم ههلویستهی خوشکهکهی ئهوهبوو که گوایه ئەويش، وەكو ئەم ھەزى بە ژيانى سەلتايەتيە. دەبينين دواى چەند ھەفتەيەك لە نامەيەكيا (۱۸۹۲/۱۵/۱۸) بن سنوڤورين، بهرگرى لهو شنروڤه و بۆچوونهى خنوى دەكنات و دەلينت: "شووکردنهکهی خوشکم سهری نهگرت، ههرچهنده پیموایه، گهنگهشه و گفتوگو، له ریگهی نامهوه بهردهوامه، من سهر له هیچ دهرناکهم. وا ههست دهکهم جاریّکی دیکهش رهفزی کردووه. من كيـرى وام نهديتووه، يهكهم ئافرهته كه نايهوى شوو بكات، راستگويانه شووكردن رهفز دەكات". ھەلبەتە قازانجى چيخۆف لەوەدا بوو كە قەناعەتى وابيت، كە خوشكەكەشى وەكو ئەو حەزى لە ژيانى سەلتايەتى بى.

به ههرحال، سهربهوردی ئهشقه ناکامهکهی ماریا و سماگین، به بیدهنگی و بینهوهی خهلکیکی ئه وتو ههستی پیبکهن، تیپه پی میوانیکی زوّر لهوی بوون، کهس ئاگای له کهس نهبوو. ئیدی مالهکه پربوو له ئاشنایانی چیخوف و ماری، دهرودراوسی، لاپرهسهنان، پزیشکانی ناوچهکه، خزمانی دوور به مندالهکانیانهوه. میوانهکان ههر چوار کهس و له ژووریکدا دهنووست. ههندیکیان له پارهوهکاندا دهخهوتن. چیخوف له نامهیهکیا بو سوقورین (۸/۱۷۹۲/۱۸۹۱) دهلیت: "خوزگه دهتزانی چهند ماندووم، هینده ماندووم له گیانی خوّم بیزارم، میوان، میوان میوان نابریتهوه... ههر پوشنبیریک بهم دهقهرهدا پهت دهبی، وا دهزانی لهسهریتی سهریکی من بدات، تاوی لیره لابدات و ههندیجار شهویش بمینیتهوه.. خوّ میوان و میوانپهروهری خوّشه، شتیکی جوانه، بهلام ههموو شتی به خوی و خویش به مانا، من بویه له موسکو بارم کرد تا له میوانان رزگار بم".

هه لبه ته له نیّو ئاپورای میواناندا، ههندیکی زوّر ئازیز و خوّشه ویستیان تیابوو، له وانه:

"لایکامیزینوڤای خشیك و، شاعیریکی گهنج به نیّوی ناتیاناشچپکینا – کوپرنیك، ناتاشا
لنتڤاریڤای خهنوّل و، لیڤیتانی نیگارکیِشی توره و تروّ. لیڤیتان دیمه نه پرووسیه کانی میلیکوٚڤی
زوّر به دل بوو، به ئیلهامی ئه و دیمه نانه وه چه ند تابلویه کی ناسکی خهمئه نگیزی کینشا. پورژیّك
که ده گه ل چیخوّفدا، له میّرگوزاریّکدا خهریکی پاو بوون، به گولله سوّسکه یه کی پیّکا و
برینداری کرد، به لام ههرچی کرد و کوشا، دلّی نه هات بیکوژیّت: چاوانی درشت و په شی
بالنده که به حهیرانی له وانی ده پروانی. لیڤیتان که چاوانی نووقاند بوو و بروّکانی ویّك
هیّنابوونه وه تکای له چیخوّف کرد، که به قرّناغی تفه نگه که ی سه ری بالنده که پان بکاته وه.
چیخوّف له سه ره تاوه ملی بوّ ئه م کاره نه دا، به لام پاشان له ژیّر گوشاری لیڤیتان دا، ملی داو
بالنده که ی کوشت. له نامه یه کیا بوّ سوڤورین (۱۸۹۲/۶۸) ده لیّت: "له و کاته دا که دوو که و ده دنیا
بوّ مال ده چوونه وه و له سه رخوانی ئیواری داده نیشتن، یه کافه ریده ی جوان و دلّپوئین له دنیا
که م بوو بو وه وه وه ".

چیخوف له و روزانه دا چیروکیکی دریزی به ناونیشانی زیك زیکه نووسی بوو و ناردبووی بو بِلْاقْوْكِي "باكوور" له پياسه و گەرانەكانياندا ئەمەي بۆ ليڤيتان باس نەكردبوو. ئيلهامي ئەم چیروکهی له پهیوهندی لیڤیتانهوه دهگهل سوفیا کوڤشینیکوڤای ژنی ئهو برادهره پزیشکهوه وهرگرتبوو، که چیخوف تا ساخالین بهری کردبوو. دروسته که تهمهن و سیمای جهستهیی قارەمانەكان لـه نموونـه واقيعيـهكان جيـاواز بـوو، هەرچـهنده چـيخۆف هـەوڵێكى زۆرى دابـوو، نیشانه و قهرینهکان بشاریتهوه، به لام هیشتا لیکچونهکان زور دیار و زهق بوون. قارهمانه خشكۆكەكەي (زيك زيكه) ئۆلگا، وەكو نوسخە ئەسلە واقعييەكەي خۆي ژنيكە گەنج و كراوە و ژنی ناو کۆر و کۆمهڵان، له مێردهکهی خۆی، دکتۆر ديمۆف، که پياوێکی زۆر کۆشيار و زيرهك و سهنگین و جدیه، بیّزاره. ئهم ژنه هاتوچوی هونهرمهندان دهکات و تیّکه لیان دهبیّت، وا ویّنا دهكات بهمه گهوره دهبينت. بههرمي نيگاركيشي لا دهرسكي و دهبين به نيگاركيش. ئيدي دهگهل ریابوفسکی نیگارکیشدا سهفهریکی کهنارهکانی قولگا دهکات و فریو دهخوات و دهبی به ماشقهی ریابوفسکی، له سهرهتادا وا ههست دهکات به بلیمهتی خوی ییاویکی زور ئاسایی له گەل بليمەتيكىدا فريو دەدات، بەلام كە مەرگى ميردەكەي ديتە ييشىي، و ھەمووان سىووى لىي دهخون و به زانایه کی گهورهی ناو دهبهن، ههنگی دهزانی چ هه لهیه کی گهورهی کردووه. چیخوف لهم چیرۆکەدا که به راستى له رووى سايكۆلۆژىيەوە، زيرەكانه دارێـژراوە، جارێکى دى رووبه رووی بریق و باقی سهرکهوتن دهوهستینهوه و ستایشی تهوازعی ئهو دکتوره زانایه دهکات که به كيى و بيدهنگى دوور له ههر خو نواندنيك ئابروومهندانه كار دهكات.

راسته جهماوهری خه لک ئهم چیر و که یان زور به دل بوو، به لام ناوه نده هونه رییه که لینی رازی نهبوون، لیقیتان، که خوی له که سایه تی ریابوفسکی شاقاره مانی چیر و که که دا بینی بووه وه، نه که هموو پهیوه ندییه کی ده گه ل چیخوفدا بری، به لکو له رنگ بوو داوای دوئیلیشی لیبکات، هه لبه ته زیز ک زیکه راسته قینه که ش (واتا ژنی دکتوره که) که هه ستی ده کرد به شیوه یه کی کاریکا توری

ریسوای کردووه، ئاماده نهبوو رووبداته چیخوف و له مائی خویدا پیشوازی لیبکات. ههرچهنده چیخوف زوّر چاك دهیزانی که ههوینی چیموّکهکهی له ژیان و کهسایهتی ئاشنایانی خوّیهوه وهرگرتبوو و چیموّکهکهی پی رازاندبووهوه، وای دهنواند که نازانی هوّی ئهم توّران و تورهبوونه چییه. چیخوّف له نامهیهکیا (۲۸۹۲/۶/۲۹) بوّ لیدیا ئه قیلو قا ده لیّت: "تهسهور بکه، خانمیّکی ئاشنای خوّم، که تهمهنی چل و دوو ساله، خوّی له کلیشهی قارهمانه بیست و دوو سالانهکهی چیروّکی "زیك زیکه"دا بینیوه ته وه له ژماره (۱، ۲)ی بلاقوّکی باکووردا بلاوبووه ته وه به موو موسکو گلهییم لیدهکهن. به لگهشیان تهنیا ئهوه یه که به روالهت و کار و کرداره وه لیّکدی ده چن: خانمه که نیگارکیشی ده کات و میرده کهی پزیشکه و ژنهش بووه به ماشقه ی کابرایه کی نیگارکیش".

ههرچهنده چیخوف، تورانی برادهرهکهی زور پیناخوش بوو، به نام دانی به تاوانباری خویدا نهنا. به بوچوونی ئهو، نووسهر ههقی خویهتی و، بگره نهسهرینتی کاره ئهدهبیهکهی بهو په گهزانهش موتوربه و بارگاوی بکات که ژیانی واقیعی بوی فهراههم دهکات. ئهدهب، ئهگهر واقیع و خهیال ئاویته نه کات و شك ده کات.

چیخۆف هەرچەندە، دۆستایەتی لیقیتانی له دەست دا، بەلام دۆستایەتییهکی دیکهی خۆشتر ئهو بۆشاییهی بۆ پرکردەوه، ئهویش دۆستایەتی لایکای شۆخ و جوان بوو، که هاتوچۆی ئهو بۆ میلیکوڤو، گهیی بووه ئاستیک که بۆشاییهکی گهورهی له ژیانی چیخۆفدا پر کردبووهوه لهو نامانهدا که چیخۆف بۆی دەنارد، له ژیر پهردهی تهنزا ههستی راستهقینهی خۆی بۆ دەردەبری. دەینووسی: "چاوهروانت دەکهم، خهو به گهیشتنتهوه دەبینم، وهکو چۆن عهرهبیکی سارا گهر، له بیاباندا خهو به ئاوهوه دەبینی،" یان: "بیرت دەکهم، ئامادهم پینج رۆبل بدهم تا دەرفهتیکی قسهکردنم لهگهل تۆدا بۆ برهخسین، ئهگهر تهنیا بۆ پینج دەقیقهش بی" یان: "وەره، دەزانی جهند ییویستم به تۆیه، لیکوسیا، تکایه دلم مهشکینه، وهره".

دیاره، ماری ههستی بهم پهیوهندییه تازهیهی چیخوّف لهگهل لایکادا دهکرد. له نزیکهوه چاودیّری و پهنگیری ئهم پاز و نیازهی دهکرد، که براکهی زوّری لهزهت لیّدهبینی. چیخوّف جاری وا ههبوو ههنگاویّك له کیّری نزیك دهبووهوه و ئهوجا، له پریّکا، وهکو ئهومی بترسیّت دهگهرایهوه، لهسهرهتای بههارا نامهیهکی پهشبینانه (۱۸۹۲/۳/۲۷) بو لایکا دهنووسیّت، ههول دهدات، ژیّوانی بکاتهوه، دهنیّت: "مخابن، من ئیّستا گهنجیّکی پیرم، خوّشهویستی من ههتاو نییه و هیچ مژدهیهکی خوّشی پی نییه، نه بو من و نه بو ئهو تهیرهی خوّشم گهرهکه. لایکا من زیاتر کول و کوڤانی پابردووی خوّم و گهنجایهتی بههدهرچووی خوّم له توّدا خوّشدهویّ، نهك خودی توّ" کهچی دوای دوو پوژان بادهداتهوه و به زمانیّکی دی دهنیّت: "بوّم بنووسه، ئهگهر دوو دیّریش بووه قهیدی نییه، وا زوو به فهراموّشیمان مهسپیّره، کاریّکی وهها بکه، بهلای کهمهوه وا ههست بکهین، له بیرت ماوین، ههنمان بخهنهتیّنه، لایکا، فریودان له فهراموّشکردن باشتره... له تهینی سهرهوه تال بنی پیّ، به دل و به گیان، تا گوّپ، تا خوّ له بیرکردن، تا بیّ باشتره... له تهینی سهرهوه تال بنی پیّ، به دل و به گیان، تا گوّپ، تا خوّ له بیرکردن، تا بی ناگایی و شیّتی دهگهنتا راست و راستگوّم".

لایکا، به دەنگى نامەكەي چيخۆفەوە دەچينت بۆ ميليكوڤا، بەڵام يەكسەر ھەمان دوودڵى و رارایی و چیه چیهکانی جاران دهستی ییکردهوه. ئهم وهزعه ئالفزه، لایکای زفر نیگهران و يەشێو دەكرد. ئەمە جگە لەوەي كە چيخۆفيش هيچ لەوە نەدەچوو بە ديدار كێـژێ شاد بێـت. ئەوەبوو لە نامەيەكى (١٨٩٢/٦/٢٨) دا ھەلوپست و ھەسىتى خۆى بۆ روونكردەوە، كە تيا مابوو، له لایهکهوه پهیوهندییه سۆزدارییهکهی پیخوش بوو له لایهکی ترهوه له خواستنی لایکا دوودل بوو و دەترسا، له نامەكەيا دەليّت: "لايكاى بەريّز و حورمەت، ھەركە ئاگادارت كردمەوه، كە نامه كانم هيچ مهسئوليه تيكم ناخه نه ئهستق، ئيسراحه تم كرد، ئيستا حالى حازر خهريكم نامەيەكى دووردوريْژت بۆ دەنووسم، بينئەوەى ترسى ئەوەم ھەبى كاتى پوريْكى پىر، ئەم ديرانە دەخويننيتەوە، ناچارم بكا كە ھيولاوديويكى وەكو تۆ بخوازم. منيش لاى خۆمەوە پەلەمە تا تۆ دلنيا بكهم: كه نامهكانت لاي من گولي بؤندارن، نهك بهلگهنامه.. به گوتهيهكي دي تو ئازادى..ههڵێ، بۆ خۆت ههڵێ بۆ دوور، دوور له من! بهڵام نا، ههرچۆنێ بووه، لێگهرێ با به بۆنى تو مهست بم، يارمهتيم بده، با ئهو داوهي له ملت كردووم، زياتر له ملى خومي بجهرينم. له بەرچاومە كە كاتى ئەم دىرانە دەخوينىتەوە چۆن رىنوى ئاسا يىدەكەنى... خودايا... ئەم شتە قۆرانە چىيە كە من دەينووسم! ئەم نامەيە بدرە يېشانى كەسىي مەدە... كەواتە خواحافيز، ئەي عهزابي رؤحى من. وهكو لات و لهويران، كيفي مكياجهكانت دهليسمهوه، خوزگه به پيلاوه كۆنەكانت دەخوازم كە ھەموو رۆژى دەتبينن".

چیخوف، ویپرای ئهم سوعبهت و شوخیانهی دهگهل لایکا و ویپرای زوری میوان، له کار و نووسینیش غافل نهدهبوو، لیرهدا له میلیکوقو، نووسین بو ئه و جوره خوشی و سهرگهرمییهك بوو. ئهم هاوینه، چهند چیروکیکی نووسی لهوانه: (هاوسهرهکهم، دراوسیکان) و لهوانهش گرنگتر، (قاوشی ژماره شهش) بوو که بویهر و پووداوهکانی له خهستهخانهیهکی گوندیدا پوودهدهن.

چیخۆف، ویٚپرای سهرکهوتنی له بواری نووسین و نووسهرایهتیدا، کاری پزیشکیشی پشت گوی نهخستبوو. نهخوشان لیّرهش، له لادی، وازیان لیّ نهدههیّنا و پهنایان بو دیّنا، ژمارهی نهخوّشانی ئیّرهی زوّر زیاتر بوو له هی شار. پوّژانه، جووتیار و وهرزیّر و کریّکار و ژنان به خوّو مندالهکانیانهوه، له دووری بیست و پیّنج کیلوّمهترهوه، پهنایان بوّ ئهم دیّنا. بهیانیانی زوو لهبه مالهکهیاندا پیزیان دهبهست و زوّری پیّنهدهچوو، مالهکهیان دهبوو به عیاده و ئهویش زوّر به وریایی معایهنهی دهکردن، په خوّپایی بهسهریدا دابهش دهکردن، به دهگمهن نهخوّشیان تیا ههبوو، موّسکوّوه هیّنابووی، به خوّپایی بهسهریدا دابهش دهکردن، به دهگمهن نهخوّشیان تیا ههبوو، همّی معایهنه و ماندووبوونهکهی بداتیّ. ناوبانگی دکتوّری چیخوّف، هیّنده خیّرا، له هه چوار نکالی میلیکوّقوّ بلّاوبووهوه، که ئهنجومهنی گوند، له سالّی ۲/۲۹۲دا، وهختیّ دهنگ و باسی پهیدابوونی کوّلیّرا له دهڅهرهکهدا بلّاوبووهوه، داوایان لیّکرد، فریا بکهویّ و تهگبیری ئهوه بکات پهیدابوونی کوّلیّرا له دهڅهرهکهدا بلّاوبووهوه، داوایان لیّکرد، فریا بکهویّ و تهگبیری ئهوه بکات که نهیهایّت نهخوّشییهکه تهشهنه بسهنیّ. ئهویش پهکسهر ئهو ئهرکهی قهبوول کرد، کهوته خویّندنهوه ی تازهترین لیکوّلینهوه و سهرچاوه لهسهر ئهو نهخوّشییه. یهکهم ئیشی ئهوهبوو

قەرەنتىنەى بۆ نەخۆشانى بىست و پىننج گوند و چوار كارخانەى سەر بەو دەقەرە كردەوە. جا چونكە خۆى پارەى نەبوو و دەرەقەتى مەسىرەڧ ئەو كارە قورسە نەدەھات، بە زمامى گەدايان، كەوتە پاپانەوە و لالانەوە لە دۆستان و دراوسىنيان و كارخانەدارانى دەولەمەندى دەقەرەكە. بە كارىخانەدە يەلىقە يەلىق ياپانەوە و لالانەوە لە دۆستان و دراوسىنيان و كارخانەدارانى دەولەمەندى دەقەرەكە. بە كالىسكەيەكى چكۆلەى شەق و شپ، لەقە لەق، لەم گوندەوە بۆ ئەو گوند دەپۆيى، جوتيارە نىنگەران و ھەراسانەكانى ئامۆژگارى دەكىرد، كە چۆن خۆيان بىپارىنى و سەربارى ئەمەش، چارەسەرى لەرز و تاو قوپگ يەشە و سى پۆژەشى دەكىرد. لە ماوەى چەند ھەنتەيەكدا، نزيكەى ھەزار نەخۆشى معايەنە كىرد. لە نامەيەكيا (١٨٩٢/٨/١٦) بىۆ سىوقەرىن دەلىنىت: "لە بارى دەروونىيەوە زۆر ماندووم، بىزارم. زۆر ناخۆشە خاوەنى خۆت نەبى، ئىش و كارت ببى بەوەى دەرگا بىيدى بەرەنى سەكىك، يان تەقەى دەرگا بىنى، خىزا لە خەو پاپەرىت (تۆ بلىنى بە دوو منا ھاتىن؟) سەفەر بە ئەسىپەلات، بە پىنگا و بەر بانى ھات و نەھاتدا، ھىچ شتىك نەخوينىيتەوە تەنيا ئەو شتانە نەبى كە باسى كۆلىرا دەكەن، بىياو چاوەپوانى ھىچ نەكات تەنيا كۆلىرا نەبى و، ئەوجاش بەرانبەر بە نەخۆشىيەكە و بەر كەسانەى كە مەليەنەيان دەكەى زۆر خەمسارد و بىلىموبالات بى، بە پاستى ئەمانە كىشە و گرفتن، وات لىدەكەن لە گيانى خۆت بىزار بى.

له نامهیه کی پیشوو ترا (۱۸۹۲/۸/۱) بو سو قورین گوتبووی: "ئه م جوتیارانه، پاشکه و توون، پیس و پوخن، خو ناپاریزن و له دهرمان و مالیجه به گومانن، به نام ئومیدی ئه وهی که ئه مهموو ره نجه مان به فیری ناپوات، ده بینته هوی ئه وهی ته حهمولی ئه مهموو زه حمه ته بکریت. من له ههموو دکتوره کانی ده قه ره که، داماو ترم. گالیسه که که م خراپه، ئه سپه کانم، له پولاتن، شاره زای ریگاو بانه کان نیم. شهوان هیچ نابینم، بی پاره و پولم، زور زوو شه که ت ده به، له ههموو ئه مانه شگرنگتر، ههمیشه له خهمی نووسیندام، بو تاقه ساتیک نووسینم له بیر ناچی ته وه. زور جار دیمه سهر ئه وهی واز له کولیرا بینم و بو خو دانیشم و دهست به نووسین بکه م".

به ههر حال ویّرای بیّزاری و بیّتاقهتیش، دهستبهرداری بهگژاچوونی کوّلیّرا نهبوو، به هوّی بهرهکهتی پیداگری ئهوهوه، کوّلیّرا له کوّل ده قهرهکه بووهوه، نهك منهتی بهسهر کهسدا نهدهکرد، به لمککو به هوّی گومانداری خوّیهوه، له خوّیشی رازی نهبوو. ئهوهی له میانهی کاری نوّرداردی ئه هو هاوینهیدا، دلّی خوّش دهکرد، ئهوهبوو که بوّی دهرکهوت له نیّو خورده زهویداران و کارمهندانی ناوچهییدا خه لکانیّکی زوّری چاکهخواز و خوّراگر و وره بهرز ههبوون. زوّری پی سهیر بوو که چینیّکی روّشنبیری مهردانهی دهست و دلّ تیّر له گونددا ههبوو، که زوّر له چینی روّشنبیرانی پیسکه و تهماعکاری شاری جیاواز بوو. له نیّو چینی روّشنبیرانی شاریدا، زوّر له وانه قهلس بوو، که دهیانویست سهرههلدانی کولیّرا بکهن به بیانووی دهستیان بوّ بهرپاکردنی لهوانه قهلس بوو، که دهیانویست سهرههلدانی کولیّرا بکهن به بیانووی دهستیان بوّ بهرپاکردنی نارهزایی سیاسی. ههر له ههمان نامهی سهریّرا، که بوّ سوڤورینی ناردبوو، لهو بارهیهوه دهلیّت: "ئهگهر سوسیالیستانی ئیّه، به راستی بلّاوبوونهوی نهخوشی کوّلیّرا، بو خرمهتی نامهان به حالّی خوّم له ئیّستا به دواوه به خویّریان دهرّمیّرم. شامانجهکانی خوّیان بهکاربیّنن، من بهش به حالّی خوّم له ئیّستا به دواوه به خویّریان دهرّمیّرم. ههر نامانجهکانی خوّیال بهکاربیّنن، من بهش به حالّی خوّم له ئیّستا به دواوه به خویّریان دهرّمیّرم.

درۆيە دەگەل مىللەتا بۆچى و لە پاى چى؟ ئەگەر من سياسى بام ھەرگيز قەزاى ئاييندەم نەدەخست لە ئىستا، ئەگەر لەبرى ھەردەنكە درۆيەك، سەد خەروار خۆشى جاويدانم، بدوريباوه".

چیفزف، لهگه ل نزیکبوونه و و دهستپیکی زستاندا، وهکو ههمیشه مجیّزی تیکچوو و ،دلی تهنگ بوو. دیمهنی کیلگه چول و هول و بهفر پوشهکان، دار و درهختانی پرووت و گهلاپژاو، جوتیارانی پرووته و پرهشپوش هینده ی دیکه دلیان دهگوشی و خهم دایدهگرت. به مهبهستی خهم به بادان، چهند سهفهریکی کورتی مؤسکوی کرد، که سهفهرهکانی مؤسکو هیچ دادیکیان نهدا، بیری لهوه کرده وه بچی بو پترسبورگ و چهند پوژیک لای سوڤورین بهسهر بهریّت. که سوڤورین بهسهر بهریّت. که سوڤورین نهسهر بهریّت. که سوڤورین نهدان به باییزدا نهخوش کهوتبوو، چیخوف که زور ترسابوو سوڤورین شتیکی بهسهر بیّت، له نامهیه کیا (۳۰/۲/۱۲/۲۰) بو لیونتیف—شچکلوف، دهنیّت: "له دهستدانی شهو بو من خهسارهتیکی گهوره دهبیّت، وا تهسهور دهکهم به ئهندازهی ده سال پیرم دهکات". دوای چهند مانگیّك، که سوڤورین به تهواوهتی چاك دهبیّتهوه، چیخوف، نامهیه کی (۱۸۹۳/۸/۷) بو دهنووسیّت و دهنیّت: "لهکاتی خهمباریدا، کاتی که مروّق ههست دهکات پیّویستی بهوهیه به قسه یان به نووسین، دلی خوّی بو کهسیّك بکاتهوه، تو تاقه کهسیت که دلّم پیّت دهکریّتهوه و نامهت بو دهنوسم و قسهت دهگهل دهکهم". ویّپای شهوهش له کوّتایی سالّی ۱۹۸۲دا بریاری دا که بهندی بو بیتر بو رووسی"دا که ههندی بهیرالتر بوو، بلّاوبکاتهوه. ههلّبهته سوڤورین (ههرچهند نهمهی لهبهر گران بوو، بهلّام لیسپالتر بوو، بلّاوبکاتهوه. ههلّبهته سوڤورین (ههرچهند نهمهی لهبهر گران بوو، بهلّام لیسپالتر بوو، بلّاوبکاتهوه. ههلّبهته سوڤورین (ههرچهند نهمهی لهبهر گران بوو، بهلّام

چیخوّف، کاتی له ۲۹/۲/۳۷/۱۱ بو میلوّکوْقُوْ گهرایهوه، دیسان له دنیای بهفرا نقوم بوو. دنیا، تا گوی هه لخهیت بیّدهنگی و تا چاو بر کات سپی بوو، وای تهسهور دهکرد که جاریّکی دی ههرگیز نه ههتاو هه لدیّتهوه و نه دنیا سهوز دهبیّتهوه. له نامهیهکیا بو سوڤورین (۲۲/۳۲/۳۲) ده لیّت ازستانان له دیّهاتدا، چونکه کار زوّر کهمه و هیچ کاریّکی فیکری ئهوتوش له ئارادا نییه، ئیدی مروّقٔ خوّبه خوّ، سهرده کاته خواردن و خواردنهوه، دهبیّت به کهسیّکی زوّرخوّر و مهینوّش. بهفرهو و بهسته لهك، دار و دره ختی پووتی گه لاپژاو، شهوانی دریّژ، ههی قهشهو، بیّدهنگی مهرگباری شهو و پوژ، ژنانی جوتیار، گهنج و پیر، ههر ههموو ئهمانه دهبنه مایه ی تهمه لی و خهمساردی و بیّموبالاتی و جگهر ئاوسانی بهشهر".

ئیدی چیخۆف،لهم کهش وههوایهدا، خهوی به ولاتانی بیکانهوه دهبینی:هندستان، ژاپون،ئهفریقیای باشوور، مادیرا و تهنانهت (جابونا؟) ساخالینش. له سان-پترسبورگدا تووشی لیق لیوقیچی کوپی تولستوی بوو، ههردووکیان بیریان لهوه دهکردهوه که پیکهوه، له بههاردا به بونهی کردنهوهی پیشانگای جیهانی سالی ۱۸۹۳، سهفهریکی شیکاگو بکهن. بهلام چیخوف لهبه کردنهوهی پیشانگای جیهانی سالی ۱۸۹۳، سهفهریکی شیکاگو بکهن. بهلام چیخوف لهبه کرانی مهسره فی سهفهره که زوو ژیوان بووهوه، ههرچهنده نهگهر پارهشی ههبوایه، لهبهر خراپی باری تهندروستی نهیده توانی بچیته نهو سهفهره: کوکهکهی نازاری دهدا و پوو له زیادی بوو. کاتی که میخائیلی برای دی بهسهرا و دهبینی، خوین ههلدینی، چیخوف، به ههلچوونهوه

پێی دهڵێت: "ئهمه هیچ نییه، بۆ ماری یان دایکهی باس نهکهی ها". به هیچ جۆرێ نهدهچووه ژێـر باری دهرمان و مالیجـه، له نامهیـهکیا (۱۸۹۳/۸/۲٤) بـۆ سـوڤورین، لهمبارهیـهوه دهڵێـت: "ئهوهی ترسناکه، ئهوهیه که لێـی ناترسین، کهواته ئهوهی ترست لا دروست دهکات، ترسناک نییه... من دهزانم که به نهخۆشییهك دهمرم که لێی ناترسم، ئهگهر بترسابام، نهدهمردم".

كيشهى چيخوف تهنيا سيل و دلهكوتي نهبوو، بهلكو نهخوشييهكي ترى ههبوو، زور لهوانه "خراپتر و قيزهونتر بوو" جگه له ئهلكساندهر و سوڤورين رووى نهدههات بو كهسى ديكهى باس بكات. له نامه يه كيا بق سوڤورين (١٨٩٣/٤/٢٦) له و باره يه وه ده ليّت: "سوزه نه ك نييه، زوّر خراتره: مایهسیریه... ئازار، خوروژن، گوشار، نه دهتوانم دابنیشم، نهری بکهم، خارشتیکی ئەوتۆم لە بەدەندايە، بە من بى خۆم بكوژم". ئەم نەخۆشىيە بە رادەيەك بيزارى دەكىرد كە بە ناچاری و زور بهزهحمه ت، ته حهمولی دهم و دووی باوکی، گلهیی و گریانی دایکی و ژیانی رۆتىينى مالەكمەي دەكىرد. مىخائىل كە لە گەرمەي ژن گويزانەوەدا بوو، لەير كارەكمەي هه لوه شایه وه، ئانتوان وای هه ست ده کرد له ناوجه رگه ی کاره ساتیکی بی وینه دا ده ژی. ئیڤان خۆي ئامادە دەكرد كە دەگەل كێژۆڵەپكى ئەرستۆكراتى "جوانكيلەي كەپبوو درێـژدا" زەماوەند بكات. مندالهكانى ئەلكساندر، ھەر ھەراوزەنايان بوو. تەنانەت خويندنەوەش تورەيى و بيزارى لىٰ نەدەرواندەوە. خوى دايە خويندنەوەى بەرھەمەكانى تورگينف. لە نامەيەكيا بۆ سىوڤورين (١٨٩٣/٢/١٣) لهو بارهيهوه دهڵێت: "شتێكى جوانه، بهڵام ناگات به تۆڵستۆى، زۆر له خوار تۆلستۆوەيە. لەو باوەرەدام تۆلستۆى قەت پىر نابى، زمانەكەى پىر دەبىت، بەلام خۆى ھەر بە گەنجى دەميننيتەوه". له نيو هەموو رۆمانه گرنگەكانى تورگينيف دا تەنيا "باوكان و كوران"ى به شاكار دەزانى. به شىزوەيەكى گشتى قارەمانە ژنەكانى ئەم نووسىەرەى بە دل نەبوو. "ئەوەندە دەستكرد و درۆينەن" كە "باوەر نەكردەنين" لە نامەيەكى (١٨٩٣/٢/٢٤)دا بۆ سوڤورين، لەو بارەيلەوە دەلىّىت: "كاتى بىر لله ئانا كارنىناي تۆلسىتۆي دەكەيتلەو، ھلەموو ژنلە سلەلار و سهنگینهکانی چیروکهکانی تورگینیف، به شان و ملی جوان و ئارهزوو بزوینیانهوه، دهبن به هه لم و دهچن به ئاسمانا".

که له نیّو کتیّبهکانیا، که سهدان جار ههنّی دابوونهوه و خویّندبوونییهوه، دادهنیشت، خهیانی دهفری، بوّ سهفهرانی دوور، کوّری ئهشق و دنداری به دهم ئیّوارهخوانانهوه. له نامهیهکیا بوّ سوڤورین، دهنیّت: "حهزت له رابواردن ههیه.؟ خهریکه سویّم دهبیّتهوه بوّ رابواردن. دهریا به هیّزیّکی ئههریمهنانهوه بانگم دهکات. بهسهربردنی ههفتهیهك له یانتا یان له فیدوسیا، بوّ من ئهویهی خوّشییه. خوّشه پیاو له مال و له وناتی خوّی بیّت، بهنام ئهگهر له کهشتیهکدا بیت، زوّر خوّشتره. چهند خوّشه، ئازاد و دارا، له سهر کهشتیهك دانیشم، پیّك ههنبدهم و شهراب بخوّمهوه، باسی ئهدهبیات بکهم، شهوانیش، ژنان" (بروانه نامهی به رواری ۱۸۹۳/٦/۲۸).

ویّرای ئهم که لّکه لهی سهفه ره، هه ستی ده کرد له پروی ئه رکی فرزه ندییه وه به ماله که یه وه به ماله که یه و به ستراوه. هه رچه نده شتیّکی ئه و تق ده گه ل دایك و باوك و که سوکاره که یدا، و ه کو خه لّکانی کورت بین و یابه ندی دابو نه ریتی سنووردار، کقی نه ده کرده وه، به لام نه یده توانی یشتیان تیّبکات.

ئەلكساندرى براى، دواى ئەوەى چەند رۆژىك لە مىلىكۆقۆ لەلاى مايەوە، ھانىدا كە سەفەر بكات: "واز لە ھەموو شتىك بىنە، ژيانى لادى، خۆشەويسىتى مىلىكۆقى، ھەر ھەست و كارىك كە بە وىندەرەوە گرىت دەدات، خۆ ئەم دنيايە ھەر مىلىكۆقى تىا نىيە، بۆچى بە ديار ئەم بەقالەوە* دادەنىشت، وەكو چۆن جرجان مۆم دەخۆن، بەو ئاوايە رۆحت بخوات؟ " بەلام چىخۆف ويراى ئەو ئامۇژگاريانەش، مىلىكۆقى بەجى نەھىشت و لە ناو كەسوكارەكەيدا مايەوە.

ههرکه ههوا خوشی کرد، ئاسمانی دهروونی ئهویش پرووناك بووهوه، درهختانی تازهی پرواند، سورگولی تازهی پرواندن و جاریکی دی کهوتهوه کارکردن لهسه درهستنووسی (دورگهی ساخالین) که سی دانه سال بوو، پیوهی گیروده بوو بوو. تهنانه تهگهری سهرههلدانهوهی کولیراش، ساردی نهکردهوه، ئهمجارهش وهکو پار ههرچییهکی له توانادا بوو، بو کومهك و پرزگاری جووتیاران، کردی. زورجار که له گوندیک دهگهرایهوه، له حهوشهی خویاندا ژنه جووتیاریکی دهبینی، که چاوه پروانی ئهوه تا بو گوندیکی دیکهی ببات. به هوکاری نوژدارییهوه، زورجار کاره ئهدهبییهکانی پهکیان دهکهوت، ههرچهنده ئهم خالهی زور پیناخوش بوو، بهلام نهشی دهتوانی لهو تهنگانهیهدا دهستبهرداری ئهرکه نوژدارییهکانی خوشی ببیت. خوشبهختانه نهم سالیش، نهخوشییهکه تهواو بوو بوو و لهو ده قهرهدا هیچ قوربانیه کی لینه کهوته وه.

هاوین هات و جاریکی دی گهشتیاران و میوانانی خوشخوو پییان کرایهوه، میلیکوقو بووهوه به مهلبهندی هاتوچوو سهردان و کوّر و کوّبوونهوه و گهمه و یاری و شادی و خوّشی.

چیخۆف، دوو توڵه تاژی چکۆڵهی ههبوون، که وهکو سێبهر به دوویهوه بوون. لیکین ئهم تاژیانهی به دیاری بو ناردبوو. یهکێکیان ناوی برومید و ئهویتریان ناوی کینین بوو. چیخۆف له نامهیه کیا (۱۸۹۳/۷/۲۸) بۆ سوڤورین، بهمجۆره باسیان دهکات: "ئهم تاژیانه زۆر ناحهنن، لاقیان خواره، بهدهنیان درێژه، به لام له رادهبهدهر وریا و زیرهکن". ههموو شهویٚک، لهکاتی شیڤ دا، دایکه خهمی له خوّی دینا که ئاخو میوانهکان چیٚشت و خواردنهکهیان به دل دهبیّت یان نا، باوکهش، لیکدا لیکدا، به ریشه پانهکهیهوه، نموونه و ئایهتی تهورات و ئینجیلی بهگهل قسهکانی دهخست. چیخوفیش ههندیٚجار پهست و ههندیٚجار کراوه و رووخوش، ههولیدهدا، ئاستی گفتوگویهکان بهرز بکاتهوه. ئهوجا دهچوون بو هونی میوان تا به دهم ئیسراحهتهوه، جگهره بکیٚشن، قسان بکهن و گوی له موسیقا بگرن. لایکا به دهم پیانو لیدانهوه گورانی دهگوت، پوتاپنگوی نووسهر و تازه ئاشنا، که پیاویکی قوز بوو یا کهمانچهی دهژهن، یان به دهنگیکی گورانید، دهگوتهوه.

چیخوّف، دهگهل ههموو ئهمانهدا میرهبان بوو، به لام له ههمان کاتیشدا، کهمیّك دوورهپهریّز دیاربوو، بایه خی تایبهتی به هیچ که سیّکیان نهدهدا. که پوتاپنکو، دهیبینی له لایه که همهوه میهرهبان و مهردم ئامیّزه و له لایه کی دیکه وه گوشهگیر و دووره پهریّزه، لهبهر خوّیه وه دهیپرسی تو بلیّی پیاو بتوانی دوستایه تی نزیك لهگهل مروّقیّکی وادا، پهیدا بکات. تهنانه ته ههندیّجار که لهوه ده چوو چیخوّف، زوّر به جدی دهگهل مهجلیسه کهی دهوروبه ریا بری، گویّیان لیّبگریّت، به الم اله راستیدا ههموو هوّش و گوشی لای ئه و دهستنووسه بوو که به کراوه یی له سه میزه کهی

بهجێی هیشتبوو، جاری وا ههبوو، له پریکا ههوریک سیبهری دهخسته سهر چاوی، ههددهستا، مهجلیسهکهس بهجیدههیشت، دهروقیی تا به پهله نهو رستهیه توّمار بکات که به بیریا هاتبوو، که دهگهرایهوه بوّ لای میوانهکان بهدهم عوزرخواییهوه، به شوّخییهوه دهیگوت بوّیه روّیی "چونکه شهست کوّپیکی به دهست هیّنا" ههندیّجاریش، دوور نهبوو به دهم خهیالهوه گفتوگویهکی جدی، بو نموونه دهربارهی مارکسیزم، به پرسیاریّکی چاوهروان نهکراوی وه کا تایا قهت چوونهته تهویلهی نهسیان؟" بیریّت و پاشان به سووکه شهرمیّکهوه بگهریّتهوه سهر نهسلی قسه و باسهکه. زوّر به دهگمهن باسی خوّی دهکرد، ههمیشه حهزی دهکرد له پشت پهردهوه بیّ. وا دههاته بهرچاو پشتی به شتیّکهوه دابیّت و تهماشای تیّپهربوون و گوزهری ژبان بکات. ههموو کاتی حهزی دهکرد تهماشاقان بی نه نهکتهر.

ئەمەى زياتر لە بوارى ئەۋينداريدا پيوە ديار بوو. ھەرچەندە ھاونشينى ژنانى جوانى زۆر پيخفرش بوو، بەلام ھەمىشە لە ھەولى ئەوەشدا بوو كە نەكەويتە داوى ئەشقى جدى ھيچ يەكىكىيانەوە. لايكاى شۆخ و شەنگول، كە چيخۆف زۆرجار بە نامەين تەنزئاميز و ھەنديجار بە نامەى ئاگرين بەسەرى دەكردەوە، تيا مابوو، نەيدازانى بە چ نەزميكى ئەو ھەلپەرى.ئەو ھاوينه، ھاوينى ١٨٩٣ لايكا، دوو دل بوو لەومى كە سەفەرى مىليكوڤۆ بكات يان نا، چيخۆف نامەيەكى بۆ دەنيريت (١٨٩٣/٨/١٣) و دەليت: "وەرە ئەى زەرى جوانكيلە، وەرە سەرمان بدە، بۆ خۆ قسان دەكەين، شەپ دەكەين و ئاشت دەبينەوە... وەرە گۆرانى بلى، دەركەوە ئەى جوانى جوانان وەرە گۆرانى بلى، دەركەوە ئەى جوانى جوانان بەلاى كەمەوە بە من، رامەبويرە.".

هات، زوو به زوو ئهودیوی قسه شیرینهکانی چیخوفی خوینده وه و پهی بهوه برد، که ئاقلانه پینی دهلیّت، نیازی نییه بیخوازیّت. لایکا، ههر بو ئهوهی چیخوف بهاپورژیّنی و تاقی بکاته وه، به ئانقه ست ده و روخوونی پوتاپنکوی ده دا. به لام چیخوف، هیچ غیره و حه سوودییه کی نه نواند. کاتی که پوتاپنکو گورانی ده چری و لایکا پیانوی بو لیّده دا، چیخوف به دهم زهرده خه نه وه میچ شتیك به ئه ندازه ی دیتنی ئه و دوو ئینسانه پیّکه وه خوش حالی نه کردووه.

لایکا، خهمبار و سهرگهردان، لاواز، نائومید، سهرسام بو موسکو گهرایهوه، ملی به ژیانیکی بی سهر و بهرهوه نا. له نامهیهکا به چیخوف ده نیت: "سهراپای بوونم له خوزیادا دهسووتیّ. وهره یارمهتیم بده، تا ههرچی زووتره بیسووتیّنم. تا زووتر بسووتیّ، باشتره". لهمهش ئاشکراتر ده نیت: "ته نیا یه که کهس له دنیادا ههیه که بتوانی لهم خود ویرانییه هو شیارانه یه پرزگارم بکات، به نام فو که سه کهم و زور لام به لادا ناکاتهوه... بهههر حالّ.. تازه دره نگه... کار له کار ترازاوه.. ئه و که شه بیر مه که که له کول خوت کردهوه" له ئه نجامدا به پراشکاوی ده نیت: "تو به خوت چاك ده زانی من بو تو چونم، چهه هه ستیکم ههیه به رانبهرت، بویه هیچ شهرمم نایه تو به نامه ت بو بنووسم، ده شزانم هه نویستی تو به رانبه ر به من چونه، چهند بی موبالاتی، چهند خوت به گهوره ده زانی له حانای من. زور حه زده که م خوم لهم حانه ته نائومیدییه رزگار بکهم.

به ڵام زوّر زهحمه ته به تهنیا ئهم کارهم پیبکریّ. تکا دهکهم یارمه تیم بده. تکایه لهمروّ بهدواوه داوام لیّمه که بیّمه دیده نیت، تکات لیّده کهم ههول مهده بمدینی". جا بوّ ئهوهی له جازیبهی ئه فسوونی چیخوّف، له دووری دووره وهش هه لیّیت و دهربچیّت، بوو به ماشقه یی و تاینکوّ.

پاییزی ئه و ساله، چیخوف، له موسکودا تووشی ئافرهتیک دهبیت و حهزی لیدهکات، ئهم ئافرهته، ئه کتهریکی گهنجی به نازو عیشوه دهبیت به ناوی لیدیا یا قورسکایا. عیشوه گهرییه کانی، دهنگی ههندی کهرخی، په فتار و هه لاسوکه و تی دهستکرد و چاوه پوان نه کراوی، پیک پیچه وانه ی مجیزی چیخوف بوو که زور حهزی له ساده یی و ساکاری ده کرد. له وه ده چوو چیخوف حهزی له م حاله ته دهستکردانه ی کردبیت. به لین، له ماوه یه کی زور که ما، په یوه ندی نیوانیان بو به داستانی سهر زاری ناوه نده ئه دهبییه کانی مؤسکو، چیخوف، به لین دا که شانونامه یه بو کیژی بنووسیت، کیژه ش ناسکه نامانی بو ده نووسی که به م و شانه: "له گه لین خوشه و یستی و ماچ دا، دلسورت لیدیا" کوتایی ییدینا.

لایکا، ههر زوو پهی بهوه برد که یاڤروسکایای ههڤرکی، بو ئهوه هاتووه، جیّی ئهم له دلّی چیخوّفدا بگریّتهوه. ئهمه کردیه کاریّك که لایکا بچیّته ریزی ئهو گروپه بچووکهوه که ههر جاری چیخوّف دههاته موٚسکو، به خوشییهوه پیشوازیان دهکرد و دهوروخونیان دهدا. ههموو ئهو کیژانهی که کهم و زوّر دلّبهندی چیخوّف بوون، یهکتریان دهناسی و یهك به یهکیانیش له ژیّر پهردهی به روالهت دوٚستایهتیهوه یهکیان دهکورهاند و رقیان له یهکدی بوو.لایکا، به مهبهستی تیکدانی ئهو پهیوهندییه، ههستا به بیانووی ئهوهی کوّنه دهنکی چیخوّف بووه، نامهیهکی تیکدانی ئهو پهیوهندییه، ههستا به بیانووی ئهوهی کوّنه دهنکی چیخوّف بووه، نامهیهکی (۷/ت۲/۱۸۹۳) بو چیخوّف نووسی: "خانم یاڤوروسکا، دوی شهو دهگهلا ئیمهدا بوو، دهیگوت چیخوّف پیاویّکی جوانه و بریارم داوه ههرچوّنی بووه شووی پیبکهم... داوای له من کرد که یارمهتی بدهم، منیش بهلیّنم دایه ههر چییهکهم له دهست بیّت دریّغی نهکهم تا شادمانی دوو قولی ئیّوه دابین ببیّت.. یهك دوو وشان بنووسه و بلّی که ئاخو خوّشت دهوی یان نا... ههلبهته بوّ منی بنووسه، نهك بو ئهو. به هیْڤی دیدار، ئهی جهلادهکهی روّحی من تکایه وهامم بدهوه".

 من وام. کچان، کچان، کچان، کچان..." ویّپای ئهوهش شچپکینا کوپرینگی شاعیر ده لیّت، چیخوف ههمیشه له و جوره کو و مهجلیسانهدا، حهپهساو و پهرت حهواس دههاته بهر چاو وهکو گهورهیه که دهگه لا مندالاندا یاری بکات. جاریّک قاییل دهبی ویّنهیه که دهگه لا کوپرنیگ و یا قورسکایادا بگریّت، که ویّنه کهی خوّی، بهر له شوّردنه وه، به پوو گرژی له کامیراکهدا دهبینی، یا قورسکایادا بگریّت، که ویّنه کهی خوّی، بهر له شوّردنه وه، به پوو گرژی له کامیراکهدا دهبینی، له به به بینی دوو کچی به باز و عیشوه دا وهستاوه، پیشنیاز دهکات ئه و ویّنهیه ناو بنه نامه نامتونیوس". له لایه کی دیکه شهوه ههرچهنده قهناعه تی وابوو که غهریزهی سیّکسی پهگی له قولّایی ئه شقدایه و بناغه و بنه مای ئه شق پیّکدیّنی، به لام به پیّویستی نهدهزانی که مروّ به ئه شقی جهسته ییهوه بنازی. هه لبه ته به خوّیشی له و بارهیه وه ویّریندا (۱۸ تهمهنی به دهنیدا نه به ووری نه بووه. له ههمان نامه ی گوّریندا (۱۸ تهمهنی به دهنیدا له پیاوه تی ده کهون، که چی هوّ قیان، تا تهمه نی نه وه د سالّی توانای سیّکسیان ده بی له له و به کی نه وه د ژن پیر ده که ون، که چی هوّ قیان، تا تهمه نی نه وه د سالّی هه ده ده معاکه یان به کاره و یه کی نه وه د ژن پیر ده که ون.

به بۆنەى چەژن و ئاھەنگەكانى سەرى سالى تازەوە (١٨٩٤)، ئىدى لە پووى دلپاكى خۆيەوە بوو، يان لەرووى فىتنە ئەنگىزىيەوە بوو، لايكا و يوتاينكۆى بۆ مىلىكۆقۆ دەعوەت كرد.

له و سهروبهندهدا، گۆڤارى "هزرى پووسى" به زنجيره "دورگهى ساخالين"ى بڵاو دەكردەوه، چيخۆف زۆر ئاسووده بوو كه ئهم ئهركه قورس و دژوارهى له كۆڵ بوو بووهوه. له نامهيهكيا (٢/ك٢/ك٢/ك٢) بۆ سوڤورين، دەڵێت: "پيشهى پزيشكى چيتر ناتوانى به خيانهت تۆمهتبارم بكات. من باجى خۆم به زانست و بهوهى نووسهرانى كۆن پێى يەژن (زانستخوازى)دا، خۆشحاڵم بهوهى كه پاڵتۆى مەحكومێكى لەندە هۆر له دۆڵابى جله ئەدەبىيهكانى مندا هەڵواسراوه، با هەر لهوى بى

ئیدی بوو به گهورهترین پهخشاننووسی نهسلی خوّی. پهخنهگران ستایشی هونهرهکهی و، نوپینی بو ناکار و دابونهریتی پوژگاری خوّی دهکرد. ههموو پوژنامه و گوٚقارهکان، به دهوریا ده هاتن که دهقیّکی بلّاونه کراوه یان بداتی تا بلّاوی بکه نه وه کتیّبه کانی زوو زوو چاپ ده کرانه وه بو نمانانی فه پهنسی، ئینگلیزی و ئهلّمانی پاچقه ده کران. خویّنه ران به تاسه وه "دوپگهی ساخالین" یان ده خویّنده وه. بهلّم زوّربه یان که له خویّندنه وهی ده بوونه وه، پهشیمان ده بوونه وه. چونکه چاوه پوانی به رهه میّکی درامی، پر جوّش و خروّشی هاوتای "یادگارییه کانی خانه ی مردوان"ی دوستریفسکیان لیّده کرد. به لّم نه وه ی ده یان خویّنده وه، پایورتیّکی بی لایه نانه بوو ده رباره ی هاونشینی نووسه رده گه ل زندانیاندا، هه رچهنده هه ندی که س ئه م پایوره یان وانه بوو، زوو به زوو سه رنجی دام و ده زگا فه رمییه کانی کاریّکی و شك ده زانی، ئیدی و ابوو یان وانه بوو، زوو به زوو سه رنجی دام و ده زگا فه رمییه کانی ده سه لاتی پاکینشا. ئه وه بوو حکومه تلیژنه یه کی تایبه تی بو ساخالین نارد، تا له دروستی و ده ساخالین خارد، تا له دروستی و ناردوستی قسه کانی چیخوف بکورنه وه ده دین ریفورمکاری له هه لومه رج و وه زع و ناردوستی قسه کانی چیخوف ده یت وانی خاترجه م بیّ، که هه و ل و په نجه که یه مه و کوه. به فیپو

هەرچەندە "دورگەى ساخالىن"ى كەوتە گۆمى بىي موبالاتى خوينەرانەوە، بەلام چيرۆكى "قاوشى ژمارە شەش" كە پار بلاوى كردبووەوە، بە پيچەوانەوە، ويراى ئەوەى رەنگە تاريكترين چيرۆكى چيخۆف بيت، خوينەريكى زۆرى بەلاى خۆيدا راكيشا. شوين، لەم چيرۆكە دريرژەدا بريتييه لە بەشى نەخۆشانى سايكۆلۆژى و ئەقلى شارۆچكەيەك. بەرپۆوەبەرى ئەم دەزگايە، كابرايەكى دەغەزارى بيتاقەتە بە نيوى دكتۆ راگين. لە ميرە كونجى خەلوەتى گرتووە و بە دەم خەون و خەيالاتەوە سەرى كردووەتە قۆدكا خواردنەوە و ترشياتى خەيار. ئيدى ئەم دكتۆر راگينه، چووەتە قاوغى خۆى و كەم و زۆر ئاگاى لەو بەرتيل و بەرتيلكارى و زەبر و زەنگ و كەندەلى و بەدبەختيانە نييە كە بەسەر دەوروبەرەكەيدا زالە. كە باسى مەينەتى و داماوى ئەخۆشە كلۆل و فەرامۆشكراوەكانى بۆ دەكەن. تەنيا ئەوەندە دەليت: "چ قەيديە؟" پاسەوانيكى سەرسەختى زالم، بە نيوى نيكيتا، بە زەبرى شەق و زللە، نەخۆشەكان كۆنترۆل دەكات. راگين، كاتى وەخۆ ديتەوەو دەيەوى، مومارەسەى مەسئولييەتى خۆى بكات، كار لەكار ترازاوە: كەتارى سەير و نامۆى ئەو، وا لە خەلكى دەكات بە شيتى لە قەلەم بدەن و ئەنجام دەخريتە ھەمان قاوشى شىيتەكانەوە، قاوشى ژمارە شەش و، لەوى شەق و زللەى نيكتيا بەسەرى ئەويشدا دادەباريت، ئيدى لە دەمى مەرگا پەى بە گوناح و خەتاى خۆى دەبات، گوناح و خەتاى خۆى دەبات، گوناح و خەتاى ئەرىدەرى. كەتەرخەمى كىردووە و رېنگەى داوە ئەو ھەموو نەھەقيە ترسناكانە كىراوە و گوينى ئەداوەتى.

پاسته ئهم چیرۆکه زۆر دیمهن و پهگهزی واقیعیانهی لهخۆ گرتووه، به نام زۆر لایهنی سهیر و غهریب و پاتۆلۆژی ئهوتۆشی تیایه، که خوینه وهکو پیویست پهی به مهبهست و چهمك و مانای چیرۆکهکه نهبهن. بۆیه چیرۆکی (قاوشی ژماره شهش) به لای ههندیکیانه وه، پهخنهیه کی هانای چیرۆکهکه نهبهن. بۆیه چیرۆکی (قاوشی ژماره شهش) به لای ههندیکیانه وه، پهخنهیه کی پهنامه کیه له و بیروبۆچوونه دهستکرد و کونه پهرستانه یهی تۆنستۆی که نابی به تووندوتیژی پووبه پووی توندوتیژی ببینه وه. ههندیکی دیکه، به پهیامیکی سیاسی پهخنه ییان دهزانی دژی پرژیم. گوایه (قاوشی ژماره شهش) پهمزی پووسیایه، نهخوشخانه ئهقنیه که و پاسه وانه هوقی و پرنده کهشی، نیگیتا پهمزی دهسه ناتی تزاریه و، پزیشکه نائومید و بی هه نویسته کهش، پهمزی پوشنبیرانی خهسیو و دهسته مو و گوم پان. به نام چیخوف وه کو خووی ههمیشه یی خوی، خوی نووسه رو ده نامه کی چیروکه که کهی، دوور ده گرت، چونکه به له پوونکردنه وه و شهرحی مانای ژیراوژیر و پهنامه کی چیروکه کهی، دوور ده گرت، چونکه به رای ئه و، ئهرکی نووسه رته نیا ئه وه به به ههمه به بخاته پروو، نه ك شه رح و شروقه ی بکات.

به ههرحال، ههرچهنده چیروکی "قاوشی ژماره شهش" سهرکهوتنیکی یهجگار گهورهی به دهست هینا، کهچی سوڤورین به دلی نهبوو، ههستی دهکرد "گیانی تیا نییه" مهبهستی لهمه چی بوو؟ چیخوف زوّر خاکیانه، له نامهیهکیا (۲۰/۱۳۸/۲۰)، وهلّامی دهداتهوه و دهلّیت: "تو ئهوهش پهچاو بکه، ئهو نووسهرانهی که ئیمه به نهمر، یان به نووسهری چاکیان ناو دهبهین و دهزانین، یانی ئهو نووسهرانهی که مهستمان دهکهن، خال و نیشانهیه کی زوّر گرینگی هاوبهشیان له نیّواندا ههیه: ئهمانه بهرهو پووی شتیکی دیاریکراو دهپون و ئاماژه ت دهکهنی که دوویان بکهوی، توش نه هه به به بیر و ئهقل، به سهرایای بوونتهوه، ههست دهکهیت که ئامانجیّکیان

ههیه. وهکو پودی باوکی هاملیّت، که له هاتنه کهی و شلّه قانی خهیالّی هاملیّت دا، مهبه ستیّکی خوّی ههبوو. ئیدی ئه و نووسه رانه، ههر که سه و به گویّرهی توانای خوّی، ههندیّکیان مهبه ست و ئامانجی نزیکیان ههیه وهکو: (ههلّوه شانه وهی سیسته می کوّیلایه تی، پرگارکردنی نیشتمانی خوّ، سیاسه ت، جوانی یان قودگا و مهینوشی و به س، ههندیّکی دی مهبه ست و سیاسه ت و ئامانجی دووریان ههیه وهکو: (خوا، میتافیزیکا، ئه و دنیا، شادمانی تیرهی به شهر). باشترینیان ئه و پیالیستانه ن که ژیان وهکو خوّی، وهکو چوّن ههیه، به و ئاوایه ویّنه دهگرن، به لام چونکه هه دیریی که ده بی دیری کیکیان ههلگری ئه و مهبه ت و ئامانجه یه که ههیانه، تو و اژیان دهبینی که ده بی که ده بی که ده بی وهکو چوّن ههیه وهک چوّن ههیه وهک و بیابانه ده کوت و کوری وهکو و پی به مهلناوه ریّ، مهبه ست و ئامانجی نزیک یان دوورمان نییه. پوّحمان وه کو بیابانه ههقمان به سه سیاسه ته وه نیدی، باوه پمان به شوّپش نییه خهلکانیکی خوا نه ناسین، له شهبه ک و تاپوّیان ناترسین. من، به ش به حالی خوّم، له هیچ شتیک ناترسین، ته نانه ت له مردن و له کویّریش ناترسین. من، به ش به حالی خوّم، له هیچ شتیک ناترسین و له شتیک نه ترسیّت، ناتوانی ناترسین من و له شتیک نه ترسیّت، ناتوانی ناترسی نام دوره و به شتیک نه تومیّدی به شتیک نه بینت و له شتیک نه ترسیّت، ناتوانی ناترسم و هونه ره دد".

راسته چیخۆف، حهزی نهدهکرد خوّی به نووسهر و هونهرمهند له قهلهم بدات، بهلام کهس به و دوعایه ی نهدهگوت ئامین، وهختی دواتر چیروٚکی "سهربوردی پیاویٚکی نهناس"ی بلاوبووهوه، له نیّو خویٚنهراندا، دهنگدانهوهیه کی باشی بوو و گهنگهشه و مشتومریٚکی زوّری نایهوه. چیخوّف پیّنج سال لهوه پیّش دهستی به نووسینی ئهم چیروٚکه کردبوو، بهلام له ترسی سانسوّر، له چاوی میّزهکهیدا ههلی گرتبوو، بهلام که ناردی بو بلاوکردنهوه، زوّر به ئاسانی و بیّئهوهی وشهیه کی سانسوّر بکریّ، به سهر سانسوّردا تیّپهری و له سالی ۱۸۹۳دا بی هیچ دهسکارییه کله گرقاری (هزری رووسی) دا بلاوبووهوه.

ئهم چیرۆکه، به پاناوی یهکهم کهس نووسراوه و باسی شۆپشگێپێکی تیرۆریست دهکات، که چۆن دهبێ به خزمهتکار و هاودهمی فهرمانبهرێك، بهو نیازهی باوکی، که پیاوێکی پایه بهرزی دهوڵهتییه، تیرۆر بکات. بایهخ و بههای ئهم چیرۆکه لهوهدایه که نووسهر توانیویهتی لایهنه سایکۆلۆژییهکانی شاقارهمانهکانی وێنه بگرێت و بهرجهسته بکات. لهوانه: ئۆرلوف، که پیاوێکی سی بهندی و گۆساخه، زینا که ژنێکی دوٚخین شلی به ئاڵوٚشه. دهگهڵ تێپهپبوونی پوژاندا، کابرای تیروٚرست، ورده ورده دهکهوێته داوی عهشقی ماشقهکهی ئاغایهوه، واته دهکهوێته داوی ئهشقی زینای خشکوّك و جوانکیڵهوه و دهستبهرداری کاره تیروٚریستییهکهی دهبیّت، ههڵبهته ههرهسهێنانی ئهم کابرا چهپه ئایدیاله، به پاستی پهخنهگره لیبرالهکانی له چیخوّف، توپه کرد: گلهییان له نووسهر دهکرد که قارهمانێکی هێنده ترسنوٚکی ههڵبژاردووه، که نهیتوانیوه تا سهر لهسهر بیروباوه و و قهناعهتهکانی خوّی بهردهوام بێت.

هەلىبەتە چىرۆكى دواترى چىخۆف (رەبەنى رەشپۆش) لەلاى خويننەرانى، لەبەر ھۆى جياوازتر، ئالۆزتر و سەيرتر بوو. ئەم چىرۆكەى لە ژىر كارىگەرى خەونىكى ناخۆشدا نووسيوە. عەسرانىك

له كاتيكا، ههمووان جگه له ميخائيل، خهريكي عهسره خهوبوون، چيخوف، به سهر و سيماي شیرزه و نیگهرانهوه، به یهله له ژوورهکهی خوی وهدهردهکهویت و به براکهی دهلیّت: "خهویّکی زۆر ترسناكم بينى! رەبەنيكى رەشيۆش ھاتبووە خەوم!" ئەم خەوە بوو بە مەراق و خولياى، دواي رِوْژِيْك كەوتە ھەولى ئەوەي بە نووسىينى بسىپيْرى و لە كۆل خۆي بكاتەوە. بۆ يەكەمجار خـۆى لـه قـەرەى بابـەتێكى ميتـافيزكى دەدا. بـه بۆچـوونى چـيخۆف "رەبـەنى رەشـيۆش" شیکردنهوهیه کی دهروونییه، دهربارهی کهسیک که تووشی دهروون نهخوشی بووه: کوڤرین، فهیلهستوفیّکی مامناوهندییه، به هنوی ماندووبوونی ئهقلّی و زهینییهوه، تووشی نهخوّشی دەروونى بووە، رۆژێك به دەم خەياڵاتەوە، رەبەنێكى رەشپۆش دەبينى كە بەسەر كێڵگەكاندا دەفريّت. ئەم خەيالّاتە واى ليّدەكات، قەناعەت بيّنى كە يەكيّكە لە ھەلْبرّاردە نەمرەكانى خوا و بۆ ههتا ههتایه لهیپناوی خزمهتی حهقیقهتی سهرمهدیدا دهژی. ئیدی ئهم کوفرینه، زور له خوی بایی دهبیّت و خوّی له خه لکانی ئاسایی، که ههموو گیای مردنن، به زیاتر و گهورهتر دهزانیّ، تا به زۆرى ژنهكهى و خەزوورى ناچار دەچيته لاى يزيشك، كه چاك دەبيتهوه و دەگەريتهوه سىەر دۆخى ئاسايى خۆى، ھەست بە ئازار ونارەحەتىيەكى زۆر دەكات و، دەڵێت: "بەردەوام ھەسىتى خوّم له دهست دهدا، تووشی شیّتاتی مهزناهی بووبووم، به لام دلّم خوّش بوو، کهیفم سازبوو. ههمیشه به کهیف به دهماخ بووم، تهنانهت بهختهوهریش بووم. ئهفسوون و کهسایهتی خوّم ههبوو. راسته ئيستا ماقوولتر و به ويقارترم. به لام وهكو ههموو خه لكاني ترم: كهسيكي ئاساييم، مامناوهنديم، له ژيان بيزارم". له ژنهكهى توړه دهبيت كه ناچارى كردووه بچيته لاى دكتور و دهرمان وهربگريّت، ئيدي واز له ژنهكهي ديّنيّ، تا بكهويّته شويّن و تاقيبي خهونهكهي. رەبەنە رەشيۆشەكە دەدۆزىدەوە. بەلام كوڤرين كە نەخۆشى سىيلى دەبىت، لەگەل دۆزىنەوەى ربهنه رەشيۆشەكەدا، بە دەم خوين ھەلھينانەوە، دەمريت.

هەندى كەس ئەم چىرۆكەيان بە شاكارى قەلەمپەو و دنياى خەيال لە قەلەم داوە، ھەندىكى تىر بە تەوس و توانجيان زانيوە دىرى ئەو پۆشنېيرانەى كە خۆيان لە عەوامى خەلكى بە زياتر زانيووە و لاف و گەزاق ئەوەيان لىداوە كە پاز و نهىنى شادمانى دنيا لە دەسىتى ئەواندايە. كاتى زانيووە و لاف و گەزاق ئەوەيان لىداوە كە گوايە تۆلستۆى ئەم چىرۆكەى زۆر بە دل بووە، كاتى خويندويەتىيەوە، ئە و تۆلستۆيەى كە زۆر دى پەسەندبووە، پې بە دەم و بە جۆش و خرۆشەوە ھاوارى كىردووە: "پەح كە جوانە، پەح كە دلگىرە!" چىخۆف كە گويى لەم قسەيە دەبىت، دلى خۆش دەبىت. وا ھەست دەكات نمرەيەكى زۆر باشى، لە مامۆستايەكى بە ناوبانگى جىھانيەوە وەرگرتووە. بەلام چىخۆف لە پاستىدا دىرى ئامۆرگارى و پىنماييەكانى قەيلەسووقەكەى ياسنايا بوو (مەبەست تۆلستۆيە). ھەرچەندە جاران كارىگەرى پىنماييەكانى تۆلستۆى بەسەرەوە بود، وەكو خۆشەويستى چەوساوە و بىنەوايان، دىرايەتى توندوتىيى، و ئارەزووى دادپەروەرى، بەلام ئەمپۆك كەم و زۆر باوەپى بە "جووتيارى پىيرۆزى پووس" نەبوو، لە نامەيەكىا بىلام ئەمپۆك كەم و زۆر باوەپى بە "جووتيارى پىيرۆزى پووس" نەبوو، لە نامەيەكىا سەرسام و دىلبەندى ھىچ شىتىكى جووتيار نىم، ھەر لە مندالىيەۋە باوەپم بە پىشكەوتن سەرسام و دىلبەندى ھىچ شىتىكى جووتيار نىم، ھەر لە مندالىيەۋە باوەپم بە پىشكەوتن

هەبووە... فەلسەفەى تۆلستۆيزم كاريگەرى بە سەرمەوە ھەبووە، بۆ ماوەى شەش حەوت سالنىك له ژیر باندورو کاریگه ری راسته و خوی فه لسه فه و رینماییه کانی ئه و دا بووم. من زیاتر له ژیر كاريگەرى شيوازى ئەفسووناوى و مەيلە و هيپنۆتيسىتى دەربرين و نووسىينەكانيا بووم، تا لە ژیر کاریگهری پرهنسیپ و فهلسهفه و رینماییهکانیا بم. بهلام ئیستا وا نهماوم، ئهقل و دادوهری ييم دهلين، خوشهويستى تيرهى بهشهر له دوزينهوهى كارهبادا و سهنعهتا زياتره تا له داوين پاکی و نهخواردنی گۆشتا.جهنگ خراپه، رژیم و دهسهانتی فهرمی خراپه، بهانم ئهمه بهوه چارەسەر نابى كە بەپى خاوسى، يان بە پىلاوى لە توپكلەدارانەوە بسورىمەوە يان لەبەر سىۆپا نهنووم و بچم دهگهل وهرزير و مال و مندالي ئهودا له گوي تهنووربانان بخهوم. مهسهله كه ئهمه نييه، مەسەلەكە ئەوە نىيە، لايەنگرى يان دژايەتى نىيە، راستىيەكەي ئەوەيە كە تۆلستۆي، دووركهوتۆتەوه، ئهو جێگهيهى جارانى له دڵى مندا نهماوه. ئهوسا له دڵى من دەرچوو كه گوتى: "ئيستا ماله كهت چۆل دەكهم" من ئيستا له ههموو كريچييهك پزگار بووم". پاش "رەبهنى رەشيۆش" گۆۋارى (ھزرى رووسىي) چيرۆكێكى تازەي چيخۆڧى بەناونيشانى "قەڵەمرەوى ژنێك" بلّاوكردهوه، كه به توّن و شيّوازيّكي تهواو جياواز نووسرابوو. (ئانا)ي قارهماني چيروّكهكه، كارخانهكهي بابي به ميرات دهبات، له تهمهني بيست و شهش ساليدايه و لهو تهمهنهدا ديل و ئەسىرى سەروەت و سامان و پېگە كۆمەلايەتىيەكەى خۆى دەبېت. بىر لەوە دەكاتەوە كە دەگەل پمیینوڤدا، که یهکیّکه له کریّکارهکانی خوّی، زهماوهند بکات، به جدی بیر لهم مهسهلهیه دەكاتەوە، بەلام پاشان لە ترسى لۆمەي ئەو ژينگەيەي كە مەحكومە تيايا بژى، ژيوان دەبيتەوە و ههست دهكات ئه و خهون و خهيالهى، كهلكهله و خوليايهكى ناواقيعى و گهوجانه بووه... دياره ههست و خهون و خولیای سهبارهت به پیمینوق، راستگویانه وپاك و ئابروومهندانه بووه، بهلام له ههمان كاتدا ههستى دهكرد، كه ليسيڤيچ و كريلين، زياتر ليدوهى نزيكن تا پيمينوڤ و ههموو كريكارهكاني ديكه".

ئهمهش چیرۆکێکی دیکهی ههرهسهێنانی بهها و ئایدیاله ساده و ساکارهکهنه له ههنبهر واقیعی تفت و تالدا. لهم سهروبهندهدا چیرۆك له دوای چیرۆك ،پتر نائومێدی و پهشبینی چیدۆف دهردهکهوت. به پاستی تهندروستی پۆژ به پۆژ خراتر دهبوو، بهیانیانی زوو که كۆکه دهیگرت، به سهعات بهری نهدهدا و جاری وا ههبوو به سهعاتان له پهلوپۆی دهخست. دیاره ههقی خوّی بوو له سونگهی ئهمهوه ههندیک پهشبین بینت. له نیوهی شوباتی ۱۸۹۶دا لهپپ لینپرا سهفهری باشووری گهرمهسیر بکات، بهرهو قرم کهوته پی، له ۱۸۹۶/۳/ها گهییه یالتا. که له ههپهتی گهرمی خوّیدا بوو. جاریکی دی خوّی له ههنبهر قیّلا سپییهکانی قهراخی دهریا و، دار سهرووانی بهرز و بلند، ئاسمانی ههمیشه شیندا دیتهوه و زوّر دلّی کرایهوه، له (ئوتیّلی سهرووانی بهرز و بلند، ئاسمانی ههمیشه شیندا دیتهوه و زوّر دلّی کرایهوه، له (ئوتیّلی پووسیا) ههواری خشت، به ئومیّدی ئهوهبوو، دهرفهت بینی و شانونامهیک بنووسیّت. بهلّام وهختیّکی زوّریان لیّ بهفیرو دا، تهنانهت لهو کاتانهشدا که قسه و باسی دهگهل دهکردن، داخی وهختیّکی زوّریان لیّ بهفیرو دا، تهنانهت لهو کاتانهشدا که قسه و باسی دهگهل دهکردن، داخی بو ئهو کاته دهخوارد که له دهستی دهچوو. که گهییه یالّتا، دوای چهند پوژیّکی کهم نامهیه کی

سەير و يىر لە نائومىدى لە لايكاوە يىگەيى. لايكا لە بەرلىن بوو، لەبىرى ئەوەدا بوو بچى بۆ ياريس بۆ لاى يوتاينكۆ، تا دەورەى گۆرانى و ئاواز بدينى. لايكا له نامەكەيدا گلەيى ئەوەى دهکرد که چیخوف بو جاری دووهم پولی پیوه ناوه و حهزی کردووه ههموو پهپوهندیپهکی خۆى، يەكسىەر دەگەل ئەمدا بېريت. ئيستا زۆر نائوميدە و مەرگى خۆى بە ئاوات دەخوازى. به لام چیخوف که پیاویکی کارامه و قالبووی بوتهی ئهزموون بوو، زور ترسی لهم گلهییه ههرهشه ئاميْزه نهبوو، به ههمان زماني تهنزئاميّزي جاران وهلّامي دايهوه: "ههرچهنده نامهكهت دەمترسينني و، دەليني بەو زووانه دەمريت و گلەييم ليدەكەيت كە گوايە دەستم پيوه ناويت و له كۆل خۆم كردوويتەوە. بە ھەرحال سوپاست دەكەم. زۆر دلنيام كە نامريت و كەسىش دەستى پێوه نهناویت". پاشان بۆ لایکای گێڕایهوه که چۆن یارمهتی گروپێکی شانوٚیی ناپیشهیی داوه که "فاوست" نمایش بکهن و چون دهگهل خانمیکی بهریوهبهری قوتابخانهدا گوشتی سورهوه کراوی به رخی خواردووه و چوّن حالّی حازر لهو ژنانهی دهروبه ری بیّزاره و ئیّستا ههموو ئاواتیکی ئەوەپ بى ئىش و بیکار بى و ئاشقینی و دلدارى دەگەل كچیکی نەرم و نۆل و گۆشتندا بكات". هەر لەو نامەيەدا تكا لە لايكا دەكات، كە رۆژى لە رۆژان بوو بە گۆرانى بيريكى گهوره و دهولهمهند بوو، ههنگی شووی پیبکات، تا میردهکهی ناچار نهبیت کار بکات. له کوتایی نامه که یدا داوای لیده کات که به پهله بو رووسیا بگه ریته وه: "قسه ده گه ل پوتاپنکو بکه، ده گه ل ئەوا رِيْك بكەوە، ئەويش ھاوين بۆ رووسىيا دەگەرىتەوە. ئەگەر لەگەل ئەودا سەفەر بكەى بۆت هەرزان دەكەوى، سەفەرەكەت دەكەويتە بەلاش. با ئەو بليتى سەفەرەكەت بى بكريت. خىزت لە گیّلی بده و پارهی بلیته کهی مهدهوه. هیّشتا ههوه نی دنداری و نه شقتانه". (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹٤/۳/۲۷).

جا چونکه نهکهش و ههوای گهرمی یا آتا و نه ههوای دهریا، دادیان نهدا و ته ندروستی باشتر نهبوو، دوای نزیکهی مانگیک له ۱۸۹۶/۶/۳ به به و میلیکوْقْو، گهرایهوه. لهویِندهر جاریّکی دی، ئالکاوی جوانی بههاری دهشتهکانی ئه و ده قهرانه ی پرووسیا بووهوه. به بیجامه وه ده هاته دهری و به ناو باخ و باخچه که دا ده سورایه وه. به دیار ئه ستیّل و حه وزه که وه ده خهیا آله وه ده چوو. گولی ده رواند، ریّگهی تازه ی ده کرده وه، ئه سب سواری ده کرد و برومید و کوینین دوای ده که وتنی گیای تازه ی ده کرده وه، ئه سب سواری ده کرد و برومید و کوینین دوای ده که وتنی گیای تازه پرواو و مه ستی ده کرد. له نامه یه کیا (۱۸۹۶/۷/۵) بو لیونتیق شچگلوف ده آیت اله نامه یه کی دیکه یدا (۱۸۹۶/۷/۵) بو سو قورین ده آیت اله نامه یه کی دیکه یدا (۱۸۹۶/۵/۹) بو سو قورین ده آیت اله نامه یه کی دیکه یدا (۱۸۹۶/۵/۹) بو سو قورین ده آیت اله نامه یه کی دیکه یدا و کار نه کردن، له مه رجه بنه پره تیپه کانی شادمانین ".

رای سپارد، له پشت دار گیلاسهکانهوه، به دار و تهخته خانوویهکی چکوّلهی بو دروست بکهن که سهد و بیست و پینج روّبلی تیچوو. ئهم خانووه بریتی بوو له دوو ژوور و گهنجینهیهکی ئازووقه و دانهویله که ناوی نابوو "خانهی بووکهلّان" کاتی که میوانی زوّریان دههات، دهبوو به ههرا و زهنا و قهرهبالغی، خوّی دهدزییهوه و بو کارکردن پهنای وهبهر ئهو ژوورو چکهیه دهبرد، لهم کوختهیهدا بوو که شانوّنامهی "نهورهسی" نووسی.

ههرکه هاوین هات، دیسان کیچی سهفهر کهوته کهولی. پیشنیازی بو سوڤورین کرد که پیکهوه سهفهریکی کهنارهکانی قولگا بکهن که دهشیّت لهو سهفهرهیاندا، سهردانی دیّر و گورستانه کونهکان بکهن، یان پیکهوه سهفهری قدوسیا یان سویسرا بکهن. چیخوّف به ههر سهفهریّک قاییل بوو، گرینگ سهفهرهکه بوو نهک شویّنهکه: "دهلیّی هیّزیک، پیشبینی پرووداویّکی ناخوش،هانم دهدات لهزیّ بکهم، ههرچهنده لهوهشه ئهمه زادهی پیشبینی پرووداویّکی ناخوش نهبیّ، بهلکو زادهی ئهو ئهفسووسه بی که دهبینم تهمهن به و پوتینی وبی ماناییه به فیپو دهروات، دهتوانم بلیّم سکالًا و نارهزایی پروحه" (بروانه نامهی ۱۸۹۶/۷/۱).

لهوه دهچوو سوڤورين زورى دل بهم پيشنياز و سهفهرهوه نهبووبي، بويه چيخوف رووى كرده پوتاپنکو که لهو ماوهیهدا، بهبی لایکا، له هاندهران گهرابووهوه... پوتاپنکو، زوْر دڵی بهوهوه نه بوو که باسی په یوه ندی خوی و لایکا بکات. چیخوفیش، هیچ شتیکی له و بارهیه وه لينه يرسى. ئەمانە هاوريتى يەكتريان ييخوش بوو و بە دوو قولى ريگاى سەفەريكى ناو رووسىيايان گرتەبەر، بەو ئومىدەى بە كەنارەكانى قۆلگادا شىۆر بېنەوە. بە رىكەوت لە ييشانگاكهى نيـ ژنى نوڤگورودا تووشى سىرگينكۆ بوون، سىرگينكۆ، كابرايـهك بوو تا بلينى چەنەباز و زۆرېڭى بوو، يەكىك بوو لە مورىدەكانى تۆلسىتۆى، زۆر فشەكەر بوو، دىتنى ئەو، سەفەرەكەي ليتيكدان، چيخۆف، باروبنە و جانتا و شتەكانى پيچايەوە و، بەوپەرى دلتەنگى بۆ ميليكۆڤۆ گەرايەوە. ھەركە گەييەوە ميليكۆڤۆ و زانى ھاپۆ ميترۆڤانى حالى شرە، يەكسەر سوارى قيتاربوو و تاگانرو گ خوت بگره هاتم، ههرچهنده زياتر بو لاى مامى و خانهوادهكهى هاتبوو، "دەبى برۆم بىدىنم، چاودىرى بكەم، دلخۇشى خۆى و خانەوادەكەى بدەمەوه"، بەلام لە دڵى خۆشيا پێى خۆش بوو كه بهم بيانووهوه، دووباره سەفەر بكات. كەچى ھەركە گەييە زێد و زاگهی خوّی له سهفهرهکهی ژیوان بووهوه. هیچ خالیّکی هاوبهش له نیّوان ئهو و مالّی مامیا نەبوو. چونكە رۆژنامە لۆكالىييەكان ھەوالى ئامادەبوونى "نووسىەرى ناودار" يان بلاوكردبووەوە، ههميشه كهسيك لهبهر دهرگادا له چاوه روانى ئهودا بوو. شهش دانه رؤژ به ديار ماميهوه مايهوه، که زانی هیچ کاریکی ییناکری، بهلهز بهرهو قیدوسیا کهوتهری. لهوی سوڤورین، له کوشکهکهی خۆيدا پيشوازييهكى شاهانهى ليكرد. كهچى لهويش، ويراى پيشوازى وميواندارييه گهرم و گورهکهی سوڤورینش، ههر بیّتاقهت بوو. دهریا خروٚشابوو، بایهکی سارد له بنی دهرگاکانهوه خۆى به ژووردا دەكرد، ئەو مالله گەورەيە، سىوپا و موغەيرى تەواوى تيا نەبوو. چيخۆف لە سەرما ھەلدەلەرزى. بە جۆرى دەكۆكى، لە تۆ وايە ھاكا سىيەلاكەكانى ھاتنە دەرى. تەنانەت قسه خۆشهکانی سۆۋورینش نهیانتوانی ئهو بیزاری و بیتاقهتیهی لی برهویننهوه. ئیدی به سىوارى كەشىتى بەرەو يالتا كەوتەرى. لەوى ھەوالى مردنىي ھاپو مىتروقانى يېگەيى و پرسهنامهیه کی (۱۸۹٤/۹/۹) بق گریگوری ئاموزای نارد که: "من له ناخی دلهوه مامم خوش دەويست، خۆشم دەويست و رينزم دەگرت". كه بيرى لهم پياوه سالحانه باشه دەكردەوه، مندالییهتی خوی بیرده که و ته و که چهند مندالیکی کلول بوو، چون له شاره خهوالووه کهی تاگانروگدا ده ژیا، به کهسه رهوه بیری له و رابردووه دهکرده وه. دوای تؤزیک سهودای سهفه ر دای

له کهللهکهی ،دهگهییه ههر جییهك، له تو وایه زهوی له ژیر پییا دهسووتی و ئهو ناگریته خوی. به پهله پهل هانای بو دهریا دهبرد. له یالتاوه بو ئودیسا، له ئودیساوه بو ههندهران: بو ئابازیا. ئهمه کوهمهلیک گهراو و سهرچاوهی ئاوی گهرم و سویر بوو له کهناری دهریای ئهدریاتیك. لهم سهفهرهدا سوڤورینشی لهگهل بوو. به خویشی سهری لهم سهفهره سهیرهی خوی دهر نهدهکرد. لای کهسوکارهکهی باسی نهکردبوو، تهنانهت له ماریاشی، که مهحرهمی رازی ههمیشهیی ئهو بوو، شاردبووهوه. سهبارهت به خهرجی سهفهرهکهی ههستی به گوناح دهکرد، ههستی دهکرد دهرههق به ههموو کهسوکارهکهی، که به تهنیا لهویندهری بهجی هیشتبوون، کهمتهرخهمه. که گهییه ڤینا له ۸۱/۹/۹/۸دا نامهیهکی بو لایکا نارد که: "تکایه، به هیچ کهسیکی ناو پرووسیا مهنی که من له ههندهرانم. من به دزییهوه له ولات وهردهکهوتووم. ماری وا دهزانی له فیدوسیام. ئهگهر بزانن من له ههندهرانم نیگهران و توره دهبن، ماوهیهکه له سهفهرهکانم بیزاربوون. حالم باش نییه. تهقریبهن بهردهوام دهکوکم. وا دیاره وهکوچون پیگهم دا توم له دهست بچیت، بهو باش نییه. تهقریبهن بهردهوام دهکوکم. وا دیاره وهکوچون پیگهم دا توم له دهست بچیت، بهو ناوایهش ریگهم به سهلامهتی و تهندروستی خو داوه که له دهستم بچیت".

دوای سی پورژی دی، له ئابازیاوه، نامهیه کی بو لایکا نووسی، که وا دیاره کهش و ههوای ناخوش و نالهبار لهوینده ری وهده ردهنیت، و ئومیده واره له نیس ههتاو ببینی و گهرمی ببیته وه به ده م پیگاوه له تریستا، قینیسیا، میلانو و جهنه وا، وهستان. له میلانوه، عهزابی ویژدان ناچاری کرد نامهیه کی دوورودریز و خهمناك بو خهشکه کهی قری بکات و ئاگاداری بکاته وه که چون هه لاتووه و ملی به و سهفه ره وه ناوه، له و نامهیه یدا پرسی بووی که: "ناخو پارهی پیویستی بو مهسره ف و خهرجی خانه واده که یان ههیه؟" پاشان تیبینییه کانی ئه مسهفه رهی و پیویستی بو مهسره ف و خهرجی خانه واده که یان ههیه؟" پاشان تیبینییه کانی ئه مسهفه رهی و سوارکاری کویوه، له قینیسیا جامیکی نه خشینی پهنگین به ههشت و سی بوینباخی سوارکاری کویوه، له قینیسیا جامیکی نه خشینی پهنگین به ههشت و سی بوینباخی کویوه، له میلانو چووه ته ته ماشای نمایشیکی تاوان و سیزا، که نه کته رانی ئیتالیایی، له ئه کته رانی پیوس باشتر پیشکه شیان کرد بوو. هه روه ها سه ری کووره ی جهسته سووتاندنی داوه و به نیازه به و زووانه سه ریکی گوپستانی جهنه وه بدات. سو قورین، سه ری له م ئاره زووی سه ردانی ندیت به به نام همیشه مه رگی له بیر بوو.

که له ۲/۱۰/۱۸۶۱دا گهییه نیس، چهند نامهیه کی لایکای، که موّر و نیشانه ی پوسته ی سویسرایان پیّوه بوو، پیّگهیی، ئیدی ئهم نامانه له ئهدرهسیّکهوه بوّ ئهدرهسیّکی دی به دوایهوه بوون. لایکا بریاری دابوو، ههموو شهرم و رووگیرییه وهلاوه بنیّت و گشت ناکامییهکانی ئهشق و قیانه تازه کهی خوّی بوّ چیخوّف بگیریتهوه. پاش ئهوه ی چیخوّف، دهستی پیّوه نابوو، له کوّل خوی کردبووهوه، رهدووی پوتاپنکو کهوتبوو و دهگهلیا بو پاریس چووبوو، بهلام زوّری پینه چوو بوو که پوتاپنکو له لایکا تیر بوو بوو و بهجیّی هیشتبوو و گهرابووهوه بو لای ژنهکه ی پینه چووبوونهوه و به دوو قولی چووبوون بو ئیتالیا. لایکاش، به تهنیا و نائومید، به سکی پیرهوه له سویسرا مابووهوه. بویه له نامهیه کیا بو چیخوف، به مجوّره دهرده دل ده کات:

"ئاشكرايه كه من مهحكومم، بيّچارهم و ئازيزانم گالتهم پيّدهكهن .بوّيه حهز دهكهم ئهمروّ به دوورودريّژی قسهت بوّ بكهم. زوّر بيّزار و دلّتهنگم. لايكاكهی جاران نهماوه. چهند سهر ديّنم و دهبهم، ناتوانم بلّيّم، توّ سهبهبكاری راستهخوّی ئهم وهزعهی منی."

چیخۆف بۆ سبهینی نامهیه کی دیکه ی لایکای پیده گات که لیّی دهپاریته وه بچی سهردانی بکات: "ئه گهر له وه ناترسیت، دیتنی لایکای کونه دوستت، خه فه تبارت بکات وه ره. لایکاکه ی جاران شتیکی ئه و توی لینه ما وه ه سهراپای ژبانی گوریم. هه لبه ته چاوه پوانی ئه وه ت لیناکه م که هاو خه میم بکه یت. چونکه و ا ته سه ور ده که م تو هه میشه له هه نبه رخه کی و کیشه کانیاندا خه مسارد و بینموبالات بوویت".

چیخۆف، زۆر لهو پهفتارهی پۆتاپنکۆ، پهست و توپهبوو، له نامهیهکیا (۱۰/۲/۱۹۴۸) بۆ ماریای خوشکی ده نیت به پاستی ئهم پیاوه "بهرازه". به نام له ههمان کاتدا خوی لهوه بواردبوو که بو لایکا بپاپیتهوه و به لهز فریای بکهوی. بویه وه نامهکهی چیخوف بو لایکا ههندیک سارد بوو: "مخابن، من ناتوانم بو سویسرا بیم، چونکه من لهگهل سوڤوریندام که دهبی بپوات بو پاریس. یانی شهش حهوت پوژیک له نیس و دوو سی پوژیک له پاریس دهمینمهوه و پاشان بو میلیکوڤو دهگهپیمهوه..غهدرت کردووه که به من دهنیی له ههنبهر خهنکیدا خهمسارد و بی موبالاتم... جوینم پی مهده، خهفهت مهخو، دنخوشی خوت بدهوه و ناگات له تهندروستی خوت بین".

له ۱۹/۱۰/۱۹دا، دوای ئهوهی به بهرلین، و پاریس و موسکودا تیپه پی، جاره کی دی گهیشته وه میلیکو قرفی هه رچه نده له دلّی خویدا، که میّك ژیّوان بوو له وهی که گویی به چاره نووسی لایکا نه دابوو. به لام ویّرای ئه وهش زوّری لیّ په ست بوو، که به که مته رخه م و بی موبالاتی به رانبه ر به خه لکی ناو بردبوو. له لایه کی دیکه شه وه ده ترسا ئه گه ر به و حاله وه بیدیّنی به زه یی پیدا بیّته وه و باوه ش بو ژنیّکی چاو به گریان بکاته وه که ئیستا خوّشی نه ده ویست. بوّیه بیریاری یه کجاره کی دا که چیتر نامه ی بو نه نووسیت. ده گه لا ماری خوشکیشیا باسی نه ده کرد. به لایکا مهری به رده وام نامه ی بو نه م کلوله ده نارد، له پیگه ی نامه و نامه کارییه وه بوّی ده رکه و ت که لایکا کچیکی بووه. جاریّکی دی پوتاپنکوی له پاریس دیتووه، به نیازه به و زووانه بو رووسیا بگه ریّته وه.

به ڵام لایکا ههر دهستبهردار نهبوو، له کوّتایی کانوونی دووه می ۱۸۹۶دا، له نامه یه کیا بوّ چیخوّف، ده ڵیّت: "نزیکه ی دوو مانگه له پاریسم، تاقه وشه یه کی توّم پی نه گهییوه. ناشیّت له من زویر بی؟ بی توّ خوّم به سه رگهردان و تروّکراو ده زانم. ئاماده م نیوه ی ته مه نم بده م و له میلیکوّقو بم، ده گه ل توّدا له سهر ته ختیّك دانیشم، بو ده ده قیقه قسه ت ده گه ل بکه م، شیقت ده گه ل بخوم. به خوری بریم وه کو ئه وه ی ئه م ساله له بنی نهبووبی ، وه کو ئه وه ی له ووسیا ده رنه چووبم و هه موو شتیّك وه کو جاری جاران به ده قی خوّیه وه مابیّت".

به لّام چیخوّف، ئهمجاره ش وه لّامی ئه و هاواره ی که له ههنده رانه وه بوّی هیّنرابوو، نهدایه وه. به لّکو به ییّچه وانه وه، ده گهل یوّتاینکوّی به ره لّل و "به راز" دا ئاشت بووه و و بی چهند و چوون

پهیوهندی دهگهلدا تازه کردهوه. ئیدی لایکای بهستهزمان، له ههموو بهرهکاندا دوّرا. ماری که دهیویست له بیروبوّچوون و ههلویّستی براکهی تیّبگات، له "یاداشتهکانیا" دهلیّت: "نازانم چی له میّشکیا بوو، بهلام پیّموایه ههولّی دهدا بهسهر ههستی خوّیا دهرههق به لایکا، زال بیّت. ههندیّ لایهنی تهبیعهتی لایکای به دل نهبوو. لایکا کهسیّکی بی شهخسیهت بوو، زوّری حهز له ژیاتی هیییانه و قهرهجانه بوو".

ئەنجام، عیشوهگەرییهکانی لایکا، دادیان نهدا، چیخۆف و ئاشقینی چیخۆف دهگهل ئهودا، له سنووری قسهی دلداری هینوه تر نه پویی، چونکه کهسیکسسی سیکسباز نهبوو و ئهشقی جهستهیی زوّر لا مهبهست نهبوو، ماچ و موچ و دهستبازی له هاوباخه لی و هاوخه وی پی خوشتربوو. له ساتیکی پاستگویانهی خوّیدا، له نامهیه کیا بوّ سوڤورین (۲۱/۱۵۲/۱۸۹۸) لهو بارهیه وه ده لیّت، ریسکی ئهڤینداری کهم بووه، له چاو کاترینی گهوره دا، که پهیوه ندی یه جگار زوّری هه بووه ده گاته "تویکله گویزیّك له تهنیشت کهشتیه کی جهنگییه وه". پوتاپنکوّی دهمده می مجیّز و پهقیبی چیخوّف، له "یاداشته کانی خوّیدا" پاکانهیه کی باش و ماقوول، بو ئه دووره پهریّزییه سیکسییه ی چیخوّف ده کات و ده لیّت: "چیخوّف نهیده ویست خوّی به ژیانیکی تایبه تیبه وه به سیکسیه کی جاوه پی وابوو، ئه و جوّره پهیوه ندی و ژیانه، جوّش و خروّشی داهیّنانی ده روونی داهیّنه ر، خاو ده کاته وه". (بروانه یاداشته کانی پوّتاپنکوّ).

که لایکا بو پرووسیا گهرایهوه، دوای ماوهیهکی کهم، منداله ساواکهی مرد. پوتاپنکو، که بهزهیی به لایکادا دههاتهوه، ئهمهی بهههل زانی، خوی له لایکا دزییهوه و، گهرایهوه بو سان-پترسبورگ و لهوی دهگهل خیزانهکهیدا، ئاکنجی بوو. بهلام چیخوف، له دلی خویدا بیری له ههوراز و نشیوی ئهم تراژیدیا خهمناکه دهکردهوه، که ههموو ئهکتهرهکانی دهناسی و، دهیپرسی تو بلینی نهبیت به ههوین و ئامیانی شانونامهیه ک. ههلبهته تا زیاتر دهچووه تهمهنهوه، ژیان پتر بو نووسینی هاندهدا، ئیدی به شیوهیه کی یهجگار سهیر ههر کهسیکی دهبینی، ههر پووداویکی تووش دهبوو، خو به خو دهبوون به یهی و وشهی هاوئاههنگ و دهرژانه سهر کاغهز.

پەراويىز:

^{* &}quot;.. به ديار بهقالهوه": براياني چيخۆف ئهو ناوهيان له بابيان نابوو.

^{* &}quot;میخائیل ئیقانوْقیچ گلینکا (۱۸۰۶–۱۸۵۷)": موزیکزانیکی پرووس بوو، یهکیکه له دامهزرینهرانی قوتابخانهی روّمانتیزمی بواری موسیقای پرووسیا.

نەورەس

شهویکی ساردی کانوونی دووهمی ۱۸۹۰ بوو. خانهوادهی چیخوف ههموو له میلیکو قو بوون. تازه له شیقخواردن بووبوونهوه و هیشتا له سهر خوانه که هه گنهستابوون، حه پهی سه گه کان به رز بووهوه، له ته قه ی ده رگا درا. ماری، چوو ده رگا بکاته وه و بزانی کییه، له به ر پرووناکی چراکه ی ده ستیا، سیمای پرشنگداری تاتیانا شچپکیناکوپرنیك ده رکه و تا گیتناش، مات و په شوکاو له دوایه وه بوو. دوو دانه سال بوو که لیقیتانی نیگارکیش له چیخوف زویر بوو بوو و ها توچوی نه ده که که دوایه و ها و چیخوف نویر بوو بوو و ها و چیخوف نه ده که داوین نیکارکیش له بیر بود و ده گه لال داوین نهده کرد، چونکه چیخوف له چیروکی "زیك زیکه" دا وه کو که سیکی مهیخوری به ره للای داوین پیس وینه ی گرتبوو. به لام تاتیانا، زوری لیکردبوو ئه و شته له بیر بکات و ده گه لا چیخوفدا بیس وینه هاد، ها تبوو بو میلیکو قود.

چیخۆف، که غافلگیر بوو بوو، به پهله به پیرییهوه دیّته دهریّ، دوای کهمیّك بیّدهنگی تهوقهی دهگهل دهکات. ئیدی کهسیان، کهم و زوّر باسی رابردوو ناکهن، به گوتهی ئهوانهی که لهویّندهر دهبن، دوای چهند قسه و گفتوگویهکی ئاسایی رووندك له چاوه رهش و گهشهکانی لیڤیتاندا قهتیس دهمیّنن و چاوانی چیخوّفیش به شادییهکی مندالانه دهردهوشیّنهوه. کاتی لیڤیتان بو موسکو دهگهریّتهوه، له ویّندهرهوه نامهیهك بو برادهرهکهی که تازه دهگهلی ئاشت بوو بووهوه دهنووسیّت که: "ئهمه دیداری گهرانهوهم بوو بو لای کهسیّك که زوّر لام ئازیز بوو، که له راستیدا ههمیشه لام ئازیز بووهو ئازیزه".

هه لبه ته چیخوف، بو خویشی خهوی به ژیانی قه له نده رانه وه ده بینی. یانی ئه و ژیانه قه له نده راتیه ی پیخوش بوو. ئه وه تا دوای سالیک، له نامه یه کیا (۱/۱۵/۱۵/۱) بو سوڤورین، ده لیّت: "ئه گهر دیره کان خه لکی بی دیننیان قبوول بکردایه و پیّگهیان بدایه که نویّژ نه کات، بو خوم ده بووم به پهبه ن". ئاخر ژیان و نووسین چون پیکه وه هه لده که ن ثیا ژیانی ئاسایی پوژانه له گه ل ژیانی قه له مرانید ا تیّك ده که نه وه ی نه مجوّره پرسیارانه، له سه ره تای کاری نووسینه وه، چیخوفیان عه زاب ده دا.

لهم سهروبهندهدا چیروکیکی دریژی به ناونیشانی (سی سال) تهواو کرد، ئهم چیروکه باسی هەرەسىھێنانى خانەوادەيـەكى بازرگانـە، لـە سايەي ژيانى بازرگـانى گەنـدەڵى شارى مۆسـكۆدا. خـۆى لـه چـيرۆكەكە رازى نـەبوو، بـەڵام ھەرچـەندى دەكـرد نەيـدەتوانى يێيـدا بچـێتەوە يـان دەستكارى وچاكى بكات، بۆيە ھەر بەو دەقەوە داى بە گۆڤارى "ھزرى رووسىي" ئىدى سانسۆر بهربووه دەقەكە و چەند يەرەگرافيكى، كە پەيوەندىيان بە ئايينەوە ھەبوو، لى لابرد. بۆيە نامەيمەكى (١٩/ك٢/١٩٥) بۆ سىوقورىن نووسىي كمە: "سانسىۆر، ھەر ئارەزوويمەكى ئازادى دەربرینت هەبی، لیتی زەوت دەکات، پیاو که دەست دەکات به نووسین، ھەست دەکات که ئيسقانيك له گهرووي گيراوه". به لام ئهم قسه يهي به و مانايه نه بوو كه له نووسين سارد ببيته وه. له بابهتی کهم نهبوو، به لام نه خوشی ، مالانی زور بوو، به ههر چوارنکالی گهرهك و بانا بلّاوبووبوونهوه، دهبوایه سهری ههموویان بدات، ویّرای ئهم کارانهش، سهریهرشتی بینای قوتابخانهیه کی تازهی گوندی تالیژی دراوسیشیانی دهکرد. دوای ئهوه سهره تا به نهندام وياشان به سهروّکی ئەنجوومەنی دادگای سريوٚخوٚف ھەڵبژێردرا، يانی ھێندەی دی سهری قال بوو. ئەمە جگە لەوەى نووسەرانى تازە كارىش دەستنووسەكانى خۆيان بۆ دەنارد و تكايان ليّدهكرد، بوّيان بخويّنيّتهوه و ريّنويّنيان بكات، كه ئهويش دلّي نهدههات، دهست به روويانهوه بنی و له ئامۆژگاری و رینیوینییه کانی خوی بیبه شیان بکات. سهره نجام که و ته بیری ئه وهی که خزمهتیکی کتیبخانهکهی شارهکهی خوّی، تاگانروّگ بکات و ناوبه ناو کتیبی بوّ بنیریّت. بوّیه بەردەوام ئەو بەستە كتيبانەي كە وەشانخانەكان بە ديارى بۆيان دەنارد، يان بە يارەي خۆي دەيكرين، بۆ تاگاترۆكى دەنارد، كە ئەوەش بۆ خۆى جۆرە سەرقالىيەكى بۆ چىدەكرد.

هەرچەندە چیخۆف، تارادەيەكى زۆر يەيوەندى دەگەل ئافرەتان كەم كردبووەوە، بەلام ژنان ههر دەوروخوليان دەدا و به ناز و عيشوه فريويان دەدا. ههڵبهته ليديا ئەڤيلوڤا، له ههموويان گۆساختر و بى يەرواتر بوو. ھەرچەندە چىخۆف، بە دريىژايى سالىي ١٨٩٤ تاقە نامەيەكى بۆ نەناردبوو، بەڵام ئەو لە دڵى خۆيدا قەناعەتى تەواوى ھەبوو كە چيخۆف، ھێشتاش ژێراوژێـر لە دلّی خوّیدا دلّبهستهی ئهوه و دهری نابریّت. جاریّك له شوباتی ۱۸۹۰ دا چیخوّف ریّی دهكهویّته سان پترسبۆرگ. لیدیا، له غیابی میردهکهیا، دهعوهتی دهکات بن مالهوه، که به دوو قولی نانی ئيواري بخون. له كاتيكا ليديا به تاسهوه چاوه رواني چيخوف دهكات، له پر چهند دوستيكي له ناوه ختا خوّ به ژووردا دهکهن، ئيدي وهکو کولله دهدهن بهسهر ههموو ئهو بهرکوڵانهدا که بوّ چیخۆف ئامادهی کردبوون. ئهوجا به قسه و باس و چهنهبازی بی تام و مانا سهریان هینایه ژان. که ئەنجام چیخۆف هات، یەکسەر به پرسیار و تەشەران گەمارۆیان دا. لیدیا، یاش ئەوەى توانی دەست به میوانه کانهوه بنی و بهرپیان بکات، ههنگی خوی ده کهویته نازفروشی بهسهر ميوانه به ناوبانگهکهيدا. دواي ئهوه بهنيو سهده، له ياداشتهکاني خوّيدا، لافي ئهوه ليّدهدا که گوایه چیوٚخف لهو بوٚنهیهدا، به راشکاوی، ههمان ئه شقی جارانی بوٚ دهربریوه: "یهکهمین دیدارمانت له بیره؟ دهزانی که به دل و گیان خوشم دهویستی؟ به راستی ناشق و شهیدای تو بووم، وام هەست دەكرد، هيچ ژنيكى ديكه لەم دنيايەدا نييه كه بتوانم بەو جۆرە خۆشم بوي. تۆ زور خشیك و جوان بووى. ناسكى و پاراویت پیاوى مەست دەكرد!.. بەلام من دەمزانى تۆ وەكو ژنانی دیکه نیت، وهك ئهو ژنانهی که وازم لیّهیّنان یان ئهوانهی وازیان لیّهیّنام نهبوویت.دهمزانی ئاشقینی دهگهل تودا دهبی پاك و پیروز بی و به دریژایی تهمهن بهردهوام بی. دهترسام دهست تێوهدهم".

هه ڵبهته ئه و نامه یه ی که چیخوف، دوای ئه م دیداره بو لیدیای نووسیوه، مخابن هینده سارد و سر و و شکه، که موری درو به قسه کانی لیدیاوه دهنیت: "تو هه له یت که ده لینی من زور ره نجام، له تو په ست بووم، په ست نه بووم، به لام که هه ستم کرد ماندووی ده ستی میوانه کانتی له ناخی دله وه و زورم پیناخوش بوو". (بروانه نامه ی ۱۸۹۰/۲/۱۶). روزی دواتر (۱۸۹۰/۲/۱۰) چیخوف نامه یه کی و شکتر له نامه ی یه که می بو ده نیریت و ئه و ده ستنووسه شی بو ده نیریته وه، که دابویه بوی بیخوینیته وه و بوی هه لسه نگینی، له نامه که دا، به راشکاوی و بی هیچ خاترانه یه له لیدیا ده لیدیا ده لیت: "به کورتییه کهی، تو به هره تیایه، به لام زور شاش و واشیت، یانی بابه ته کانت سواو و پواون. له گروپی نووسه ره ناجدییه کانی، شیوازه که تله شیوازی پیره می بردان ده چین". پواون. له گروپی نووسه ره ناجدییه کانی، شیوازه که تا ده گه لا نهم نامه یه دا، نوسخه یه کی نامه که ی به مجوزه کوتایی پی هینابوو: "دلسوزت چیخوف" ده گه لا نهم نامه یه دا، نوسخه یه کی در بوو: که به م شیوه یه پیشه که شی کردبوو: "بول ل. نا نه شیوه اله نووسه ره وه".

ئەوجا چیخۆف، بەبی ئەوەی كەمترین ھەولی دیتنی ئەقیلوقا بدات، كە لە قسان چەندین سال بوو ژیراوژیر خۆشی دەویست، یەكسەر بۆ مۆسكۆ گەرایەوە. ئەقیلوقا، كە ھیچ ھۆیەكی بۆ ئەم ھەلاتنەی چیخۆف شك نەدەبرد، لیبرا بە شیوەیەەكی شاعیرانە دوای بكەوی و لیی نەبیتەوە،

ئهوه بووچوو بو لای زەرەنگهریك و رای سپارد قاوغی سهعاتیکی زنجیرداری تایبهت به نووسهری دلفوازی خوّی، بوّ دروست بكات. كه له دیویکیا و له شیّوهی كتیّب دا، ئهم عینوانه بنهخشیّنی: "حیكایهت و چیروّکان، ن: ئا. چیخوّف" و له دیوهکهی تریا: "ل۷۲، دیّری ۲، ۷" بنهخشیّنی، كه ئاماژهیه بوّ ئهم رستهیهی چیروّکی "هاوسیّکان" كه له ههمان لاپهره و دیّراندا دهلیّت: "ههر كاتیّ پیّویستت به گیان و روّحی من بوو، مالی خوّته، وهره بیبه". ئیدی ئهم دیاریهی به براكهیدا نارد بوّ نووسینگهی گوّقاری (هزری رووسی) تا بیدهن به چیخوّف. ئهوجا به پهروّشهوه چاوهروانی وهلّمی دهكرد. چیخوّف به تاقه وشهیهکیش وهلّامی نهدایهوه، تا بهلای كهمهوه دلّنیای بكات كه دیارییهكهی پیّگهیشتووه. ئهقیلوقا زوّر به خوّیا شكایهوه. یهكسهر پوّیی بوّ موسكوّ، له ویّندهرهوه نامهیهكی بوّ میلیكوّقوّ نارد، داوای له چیخوّف کرد که پهیوهندی پیّوه بکات. ئهمجارهش هیچ وهلّامیّکی پیّنهگهیی. جا چیخوّف بوّ ئهومی خوّی له ئهقیلوقا بو بدریّتهوه، به نووسهرانی "هزری پووسی" گوتبوو، که ئهگهر ئهقیلوقا، لیّی پرسی، بلیّن چووه بو تاگانروّك، ههلّبهته بو ئاکانروّگ نهچووبوو، بهلّکو له میلیکوّقو و له مالّی خوّیدا بوو و چوهروانی هاتنی وهرزی بههار بوو. ئهنجام دوای چهندین مانگ له بهفر و گوشهگیری و مت بوون و تهنیایی، له ۱۸/۵/۸۹۸ نامهیهکی بوّ سوقورین نووسی که: "کلاّوکووه، له کیلّگهکاندا دهجریویّنن، ههوا گهرم و خوّشه".

وهکو ههمیشه، دهگهل ههوهلی بههارا، میوان به سهریا دابارین، دوای ماوهیهکی کهم ههموو ئهندامانی خانهوادهکه، جاریکی دی له "دوکنشینهکهی"ی ئانتوندا یهکیان گرتهوه. میخائیل که بو یاروسلاقل گویزرابووهوه و له ئیدارهی شارهوانیدا کاری دهکرد و له پووی پلهی فهرمانبهرییهوه گهوره بووبوو. ئیقان وهکو ماموستا له ناوهنده پهروهردهییهکهی موسکودا ناوبانگی دهرکردبوو، ماریا، له پهیمانگای رایفسکیدا دهرسی دهگوتهوه.بهالم له پال دهرس گووتنهوهشدا، دهورهو خولی نوژداریشی دهبینی تا له چارهسهری جووتیاراندا، یارمهتی براکهی بدات.

ئەلكساندەرش، وەكو رۆژنامەنووس، ھەر لە "رۆژگارى نوێ"دا كارى دەكىرد و بە ناوى خوازراوى (سيدۆى)شەوە چىرۆكى بلاودەكردەوە و بە شانازىيەوە بە ئانتۆنى دەگوت كە حيسابىكى بانكى بۆ خۆى كردووەتەوە و بە نيازە بۆ خۆى قىلايەكى ھاوينە بە كرى بگرىت.. بەلى ھەموو لە دەورى يەكدى خربوونەوە.

لایکا، له ماوهی ئه و هاوینه دا، سی که په تان سه ری میلو کو قوی دا، به نام وه کو جاران ده وروخولی چیخو فی نه نه داه داوی ئه شقه وه. دوای سانانیک له سه رکیشی و بی په روایی، په یوه ندییه که یان، بوو به په یوه ندییه کی دو ستانه ی پوون و ئاشکرا. چیخوف به هه مان شادی و گه رم و گوری جارانه وه، پیشوازی له گه پانه وه یا یکا بو کوپی دو ستان کرد. هه روه ها زه په یه پوتاپینکوی "به راز و فریبوک" له دنا نه ما بوو، ئیستا به لایه وه ئه و په وه یا به به برد بوو، وه کو دو ستیکی دنسوز و خویی ته ماشای ده کرد، له هاون شینی نه و رازی بوو.

ليڤيتان، برادەرە نزيكەكەى ديكەى، كە چيخۆف تازە دەگەنى ئاشت بووبووەوە، لە "زيك زیکه"کهی تۆرابوو و حالّی حازر کهوتبووه داوی ئاشقیّنی ژنیّکی بهتهمهنی زوّر دهولّهمهندهوه به ناوی (ئانا تورچانینوڤا). له پرێکا، چیخوّف، له تهمموزی ساڵی ۱۸۹۰دا نامهیهکی له تورچانینوڤاوه پێگهیی که گوایه ئهو شێوهکار و نیگارکێشهی که دهگهڵ ئهمدا و له موڵکهکهی ئەمدا، لە گوركا دەژيا، لە ھەولْيكى خۆكوژيدا خۆى بريندار كردووه. ئيدى تورچانينوڤا نووسى بووى، هەرچەندە ليڤيتان تەنيا بريندار بووه و هيچى تر، بەلام لەو ساوە زۆر بيزار و بيتاقەت بووه، مهگهر تهنیا چیخوف بتوانی فریای بکهوی و دلخوشی بداتهوه و ئهم کلوّله بینیتهوه تایم. ئەوەي كە تورچانينوڤا لە نامەكەيدا باسى نەكردبوو، ئەوەبوو كە تورچانينوڤا و كچەكەي لەسەر ليڤيتان لێيان بوو بوو به شهرێکي توند و ليڤيتان، تهحهمولي نهکردبوو و پهناي وهبهر خوٚکوژي بردبوو. ئيدى چيخۆف كه هەميشه برادەريكى به ئەمەك بوو، له رووى وەفاى دۆستايەتىيەوە، بەلەز بەرەو مولكەكەي تورچانينوڤا، لە گۆركا، لە دەڤەرى نوڤگورود، كەوتە رێ، كە گەييە ئەوينىدەر، سەپىرى كىرد لىقىتان، چاوە رەشەكانى بە قولاا چووبوون، رەنگى مىردووى لىي نیشتبوو، سهری به سارغییهك یپچابوو، ئیدی چیخوف، له ماوهی یپنج دانه روزدا ههرچییهكی له دەست ھات كردى تا ئەم يياوەى كە كەوتبووە نيوان بەرداشى، ھەقركى ئەم دايك و كيـر وه، بێنێتەوە تايم. ھەركە گەيشتەوە مىليكۆڤۆ، نامەيەكى لە لىڤيتانەوە پێگەيى: "نازانم بۆچى، به لام ئه و چهند روزهی که تو لیره بوویت، بو من ئارامترین روزانی هاوین بوو".

چیخۆف، ریک دوو ههفته دوای سهردانی لیقیتان، بریاری سهفهریکی دیکهی دا، سهفهری ئەمجارەي بۆ چارەسەرى نەخۆش نەبوو، بەلكو سەفەرى زيارەت و حەج بوو: پيوە بوو بچيت بۆ ياسناياپاليانا، تا سەردانى تۆلستۆى بكات. زۆربەي نووسەرانى رووس و گەلىك لە ئەدىبانى بیانی و فهرهنگی، چ وه کو ریّن و حورمه و چ وه کو نجگاوی و فزولیه و، سهردانی تۆلستۆيان كردبوو و دەكرد. چيخۆف ھەرچەندە، يەكيك بوو لە دلبەندانى "جەنگ و ئاشىتى" و "ئاناكارنينا" به لام تا ئه كاته له خوى نه كرتبوو كه كرنووش بو ئهم ييغهمبه ره به سامه ببات، که پیشکهوتنی روّحی بهسهر پیشهکهوتنی تهکنوّلوّژیدا پهسند دهدا. ئهنجام پهکیّك له موریدان و هـهوادارانى تۆلسـتۆى، بـه نـاوى ئىشان گوربونـوڭ پاسـودوف، چـيخۆڧ هێنايـه رەدا و، لـه ۸/۸/۱۸۹۱ بۆ يەكەمجار، رووبە روو تۆلستۆى ھزرقانى بىنى. لە بەينى ئەو ريزە درەختە زەلامانەدا كە دەچوونەوە بەر مالەكەي، يەكيان بينى. تۆلسىتۆي كراسىيكى ھاودامانى كەتانى سىپى لەبەربوو، خاوليەكى دابوو بە شانيا، لەويندەرەوە دەرۆپى بۆگويى رووبارەكە تا مەلە بكات. داواى له چيخۆف كرد كه لهگهڵيا بروات، جلهكانيان لهبهر داكهند و خوّيان به روبارهكهدا كرد، بهو جوّره، له كاتيكا، به رووت و قووتى له ئاوهكهدا بوون و ئاو تا بيناقاقايان هاتبوو، له باوهشی سروشتدا، یهکهم گفتوگۆیان دهستی پیکرد، سادهیی و ساکاری تۆلستۆی به جۆری سەرسامى كرد، كە خەرىك بوو لە بىرى بچىت كە لە خزمەتى يەكىك لە سەرئامەدە گەورەكانى ئەدەبى رووسىيدا وەستاوە. ياشان بە دوو قۆلى كەوتنەرى تا بە قەراخ جادەى تولادا پياسىەيەك بكەن. تۆلسىتۆى كەوتە ستايشى ياسىكىل سىوارى كە بەو تەمەنەوە، بە تەمەنى ھەفتاو ھەوت سالیشهوه، هیشتا ههر پاسکیل سواری دهکرد. ئینوارهی ئهو پۆژه گوربونوف پاسادوف، له بهردهم کوههلیک له ئهندامانی خیزانه که و میوانان و دوستاندا، چهند فهسلیکی پهش نووسی پوهمانی "ژیانه وه"ی خوینده وه، که تولستوی تازه تهواوی کردبوو و له پهشنووسه کهی بوو بووهوه. ئهو پیشوازییه گهرمه ی که خانه خوی له میوانه کهی خوی، له چیخوق کرد، کردیه کاریک که چیخوف پپکیشی بکات و بلیت، ههرچهنده دیمهنی دادگاییه کهی زور به لاوه جوانه، به لام باوه پراکات (کاتیا ماسلوقا)ی قاره مانی پوهانه که، تهنیا حوکمی دووسال زندانی بدریت، چونکه دادگاکانی رووسیا، که کاریکی وا قورس له ئارادا بیت، حوکمی قورس دهدهن. هه لبه ته تولستوی په خونه کهی چیخوق قه بوول کرد و پسته کهی به گویره ی پیشنیازه کهی ئه و پاست کرده وه.

دوای ئهم یه کهمین دیداره، تۆلستۆی له نامهیه کیا (۱۸۹۰/۹/۶) بۆ لیونی کوپی، دهربارهی چیخۆف ده لیّت: "پیاویّکه لیّوان لیّو له بههره، بیّگومان خاوهن دلیّکی پاك و ناسکه، بهلّام پیّده چی تا ئیستا، دید و بوّچوونیّکی پوونی دیاری دهرباره ی ژیان نهبیّت". چیخوفیش، داخی بو ئهوه دهخوارد که قارهمانانی پوّمانی "ژیانه وه" به زهقی پهیقداری خودی نووسهرن.

ویٚڕای ئهمهش توٚلستوٚی به نموونه ی ئهخلاقی بهرز و دهگمهن دهزانی، لهو بارهیهوه دهڵیّت:

"پیاو کاتی که دهگهل لیون نیکولایوفیچدا قسان دهکات، وا ههست دهکات دهربهست کهوتووهته ژیٚر دهسهڵاتی ئهوهوه. من به عهمراتم کهسی وا ئهفسووناوی وهك دهڵیٚن هارموٚنیم نهدیتووه،
پیاویکه نزیك به کهمال".(بروانه: ب:گ. شچتینین، ستوونی میٚروستانی ئهدهبی، له بلّاوکراوه ی پوٚسته ی میٚرژوویی، ۱۹۹۱) چیخوّف له نامهیه کیا (۲۱/۱۰/۱۸۱۸) بو سوڤورین، دهرباره ی تولستوی دهلیّت: "سهردانه کهم بو لای تولستوی پورژ و تاقیّکی خایاند، کاریّکی زوری تیکردم، نور ئاسووده و ئازاد بووم، وام ههست دهکرد له مالّی خوّمدام، قسهکردنیشم دهگهل لیون نیکولایوفیچدا، زور ئازادانه بوو". له نامهیه کی دیکهیدا (۱۸/۱۰/۱۸) ههر بو سوڤورین، نیکولایوفیچدا، زور ئازادانه بوو". له نامهیه کی دیکهیدا (۱۸/۱۰/۱۸) همر بو سوپیّزن، بابیان دهپهرستن، له پرادهبهدهر باوه پ و متمانهیان پیّیهتی. ئهمه خوّی له خوّیدا بهلّکه و نیشانه ی نهوه یه که توّلستوّی به پراستی هیّز و نیرویه کی نهخلاقی مهزنه. نه گومانه وه لیّیان دهپوانی و بهوانی و به پراستی هیّز و نیرویه که نهوانی به له هموو کهسیّك به گومانه وه لیّیان دهپوانی و به نیان ده ده نورانی و به نیان ده ده که نورانی ده که نورانی و به کهیفی دلّی خوّت فریو بدهیت، له چاوی ژنی ناشقدا دهشیّت ده کهریش وه کو فهیله سوف بنویّنی، به نام کهانه، به راستی شتیّکی دیکهن".

هه لبه ته مدیداره ی چیخوف ده گه ل تولستوی دا، که م و زور رای چیخوق ده رباره ی زهرووره تی بی نیلتیزامی ئه ده بی و، بی لایه نی نووسه رسه باره ت به قاره مانه کانی نه گوری. به لام دوای نووسینی چه ند چیروکیکی وه کو: "هاوسه ر، ئاناگه ردن، بروسپی، پیاو کوژی، ئاریادنا" چیخوف له یر هه ست ده کات، جاریکی دیکه که و تووه ته داوی شانو وه.

له ۱۹/۱۰/۱۰/۱۱ له نامهیه کدا مژده به سوڤورین دهدات و ده نیّت: "ئیدی باوه پر ده کهی، یان نا، کهیفی خوّته، حالّی حازر خهریکی نووسینی شانوّنامهیه کم، که باوه پر ناکه م تا پیّش کوّتایی نوقه مبه رته واوی بکه م. ئه وهی پراستی بی له زهت له نووسینی ده بینم، هه رچه نده خوّم له بنه ما سهره کییه کانی شانوّ دوور ده گرم. ئه مه کوّمیدیایه که، سی پولّی ژنانه و چوار پولّی پیاوانه ی سهره کییه کانی شانوّ دوور ده گرم. ئه مه کوّمیدیایه که، سی پولّی ژنانه و چوار پولّی پیاوانه ی تیایه، چوار په ده ده دیمه نه ادیمه نه ده دیمه و گفتوگوی ده درباره ی ئه ده بیات تیایه، حه ده ده و پووداوی که م تیایه، پینج خه دوار ئه شقی تیایه دوای ده ده ده ده ده ده شانوّنامهیه ی ناونا (نه وردس).

دوای کهمتر له مانگیک، له نامهیه کیا (۱۸۹۰/۲۰/۱۸) مژده ی به درستیکی نووسه ر، به ناوی یه لینا شاقروقا دا که: "شانونامه کهم ته واو کرد... هه نبه ته شتیکی ناوازه نییه، یانی به شیوه یه کی گشتی من شانونامه نووسیکی مامناوه ندیم". و یپای ئهم خو به بچووك زانیه شیوه یه کهمیشه به ده قه کهیدا ده چووه وه وه دهستکاری ده کرد و مشت و مانی ده دا. هه نبه ته له پال ئهمه شدا کاره کانی دیکه ی فه راموش نه ده کرد، که سیک بوو یه جگار مژوول و سه رقال، نه رکه کانی نهمه شدا کاره کانی دیکه ی فه راموش نه ده کرد، که سیک بوو یه جگار مژوول و سه رقال، نه رکه کانی دیزاینی ده گوری، با به تی ههمه جوری بو گوقاری نوژداری (ساننامه ی نه شته رگه ری) ده نووسی تا نهوه ستی بوه به فی بو ناتا جان کو ده کرده وه، وه کو جاران، نه خونشانی به خوپایی معایه نه ده کرد. بویه به شیوه یه کی پچپ پچپ کاری له پیدا چوونه و و مشت و مالدانی شانونامه که یدا ده کرد، تا نه نجام له پاکنووسی ده ستنووسه که ی بووه وه و به تایپی پیمینگتون، شانونامه که یدا ده کرد، تا شه نوامه که مهموو یا سا که له نامه که یدا ده نیت: "شانونامه که مهموو یا سا که له نامه که یدا ده نیت تا پازی به تونی یه جگار نزم و نه رم کوتاییم پیه پینیا ... نه وه ی پاستی بی ناوزیم تا پازی به کاتی که شانونامه تازه که م خوینده و جاریکی بوم به دیار بی ناون نامه نووس نیم ... یی شانونامه تازه که م خوینده و جاریکی بوم به دیار که وت که من شانونامه نووس نیم ... ییشانی که سی مهده"

چیخۆف، ئهمجارهش، وهکو عادهتهکهی جارانی، ماك و پهگهزه سهرهکییهکانی شانۆنامهکهی له ژیانی دوست و ئاشناكانی خوّیهوه ههد ههد ههینجی، ئایا نووسهر بهبی دزینی زوّر یان کهمی موتیقانی ژیانی واقیعی، دهتوانی پراستگویانه بنووسیت و سووچیکی حهقیقهت کهشف بکات؟ بیکومان بابهتی شانونامهی (نهورهس) له پهیوهندییه دلدارییهکهی لایکا و پوتاپنکووه، ههدلینجرابوو. نینا، قارهمانی خهمبار و عاتیفی، وهکو لایکا لهلایهن نووسهریکی وهکو پوتاپنکووه، به ناوی تریگورین، له خشته دهبریت و پاش ئهوهی دهستی پی گهرم دهکاتهوه، پوتاپنکووه، به ناوی تریگورین، له خشته دهبریت و پاش ئهوهی دهستی پی گهرم دهکاتهوه، دهستبهرداری دهبیت و وازی لیدینی نینا، مندالیکی له تریگورین دهبیت، که به ساوایی دهمریت. بایهخ و گرینگی ئهم شانونامهیه زیاتر له دیالوگه وردهکانی، له هیما و ئاماژه دهمریت بایهخ و کرینگی ئهم شانونامهیه زیاتر له دیالوگه وردهکانی، له هیما و ئاماژه ناپراستهوخو و درکه و کینایهکانیدایه، تا له پلوت و گرییهکهیدا بی که زوّر ئاسایی و تهقلیدیه. لهم شانونامهیهدا هاماج و ئوتموسفیری سایکولوژی جیگهی پووداو دهگریتهوه. ئهوهی لهم شانونامهیهدا هاماج و ئوتموسفیری سایکولوژی جیگهی پووداو دهگریتهوه. ئهوهی تهماشاقان، یان خوینه ریادهکیشیت جوله و هاوار نییه، بهلکو جیلوهی باره دهروونییهکانه،

پەرەسەندنى گۆنگ و كپى ھەسىتەكانە. نەك گۆرانى كوتوپرى ھەلويسىتەكان. بە كورتىيەكەى نووسەر نايەوى وەرگر غافلگىر بكات. بەلكو ئەفسوونى دەكات.

هەركە چيخۆف بۆ يەكەمجار، (نەورەس)ى بۆ كۆمەڵێك لە ئاشنا و دۆستانى خۆى خوێندەوە، هەر هەموو ئەوانەى لەوى بوون، يەكسەر زانيان كە ناوەرۆكى شانۆنامەكە لە چيرۆك و بەسەرھاتەكەى لايكاوە ھەڵێنجراوە، نەك ھەر ئەوەندە و بەس، بەڵكو پەيان بەو لێكچوونە نزيكەش برد كە لە نێوان يەكێك لە كاراكتەرەكان، بە ناوى ئاركادينا و، ھاوسەرە شەرعييەكەى پۆتاپنكۆدا، ھەبوو. كاتى كە شانۆنامەكە بۆ جارى دووەم لە مۆسكۆ، لە شوقەكەى خانمى ئەكتەر، ياقۆرسكايا خوێنرايەوە، گوێگرانى ئێرەش، ھەمان ڕاوبۆچوونيان دەربارەى شانۆنامەكە ھەبوو. ھەروەھا كاتى كە نيميروفيچ— دانتچنكوش دەستنووسى دەقەكە دەخوێنێتەوە، دەڵێت لێكچوونەكە نەك زۆر زەقە بگرە، زۆرىش ناخۆشە. كاتى كە سوڤورينش، لاى خۆيەوە ئاماژە بۆ ئەو كۆسپە دەكات، چيخۆف، بەوپەرى نىگەرانى و پەستى لە نامەيەكا (١٨٥/١٥/١٥) وەڵامى دەداتەوە كە: "وا ديارە شانۆنامەكەم، نەورەس، بەر لەوەى نمايش بكرێت، شكستى ھێناوە، ئەگەر بە راستى وێنە و سيماى پۆتاپنكۆى تيا ديار بێت، ئەوا نابى بە ھىچ جۆرى نە نمايش بكرێ و نە بڵاوبكرێتەوە".

به ڵام نیگهرانی دوستانی چیخوف، ههر ئهوه نهبوو که شانونامه که له چیروکی پهیوه ندی نیوان لایکا و پوتاپنکووه هه ڵینجرابوو، به ڵکو ویٚڕای ههموو ڕیٚز و حورمه تیٚکیان بوٚ چیخوف، پیٚیان وابوو، ئهمجاره یان ڕیٚڕهویٚکی هه ڵهی گرتووه ته به به بی یان وابوو له شانودا نووسه رناتوانی له پیٚگهی کیشماکیشی دهروونییه وه، سهرنجی خه ڵکی رابکیشیت. قه ناعه تیان وابوو، له شانودا، ههر شتیک راسته و خو له خزمه تی گری و حبکه دا نه بی مانایه. خه ڵکی لهم شانونامه یه دا له جیاتی کردار، قسه ی دهروونی خوّیان ده که ن. دیاره چیخوّف، ئه م سهرنج و تیبینیانه ی له دل گران بوو. ئه وه تا له نامه یه کیا (۱۳/۱۵/۱۸) بو سوڤورین، ده ڵیّت: "وا دیاره، به هره ی شانونامه نووسینم تیا نییه. به ختم نییه. به لامه وه گرینگ نییه، چونکه دریّره به چیروکنووسی ده ده مه داه و مهیدانه دا هه ست به ناسووده یی ده که م. به ڵام کاتی که شانونامه یه ده ده نووسی ده ده ناره حه تم ده گی بیگارم ییده که ن".

هه نبه هیز و توانا و ورهیه کی به رزی ده ویست تا به سه رئه منائومیدی و بیزارییه دا زال بیت و جاریکی دی بگه پیته وه سه رشانونامه که ی و پییدا بچیته وه. ئه وه بوو له سه ره تاکانی سالی ۱۸۹۱دا، سه رله نوی شانونامه که ی دا پشته وه و ده ستکاری ته واوی کرد، له پووی پاستگویی و ئه مانه تدارییه و ، کوپییه کی لینارد بو پوتاپنکو. پوتاپنکو، هیچ په خنه و ئیرادیکی لینی نه بوو، له مکاتانه دا، میردیکی نموونه یی بوو، ده گه ل خیزانی خویدا ده ژیا و، هیچ په یوه نده به لایک وه نه مانوو. کاتی چیخوف له مانگی یه کی ۱۸۹۹ دا چوو بو سان په یوه ندیه و برسبورگ، خانه واده ی پوتاپنکو، ده گه ل خویاندا، بردیان بو ئه و شانویه که سو قورین تازه کرد بوویه وه تا شانونامه یه له نووسینی تازه کرد بوویه و شچیکینا – کوپرین کی کرد بووی به پووسی. چیخوف له نامه یه کیا کیدموند پوستاند بو و و شچیکینا – کوپرین کی کرد بووی به پووسی. چیخوف له نامه یه کیا

(٩/ك٢/٢٥/١) بن خوشكهكهى دهڵێت: "ههموو ڕۆژێ سهرى ماڵى پۆتاپنكۆ دەدەم، زۆر دڵى به ژيان خۆشه، شادى لى ههڵدەقوڵێ، ژنهكهشى وايه"

چیخۆف له ئوتیّلی، (د/ئانگلتر) ههواری خستبوو. وهختی خوّی به دیدهنی دوّستان و چوونه ئیٚوارهخوانی ئهدهبی بهسهر دهبرد. قهرهبالغی و جهنجالی پایتهختی پیّخوّش بوو، زوّری کهیف لیّبوو، ماوهیه کی دیکهش لهویّنده ر بهسه ر ببات، به لام ناچار بوو دهبوا بو میلیکوٚقوٚ بگه پیّته وه، تا به شداری زهماوه ندی میخائیلی برای له ۲۲/۵۲/۲۸دا دهگه ل "شیرینه ژنیّکی دهستکراوهدا، که کابانیّکی لیّها تووش بوو" بکات.

دوای تهواو بوونی پیورهسمی شایی و زهماوهنده که به پهله بو پترسبورگ گهرایهوه. لهوی له ۲۷/۲۷ ۱۸۹۸/۲۱، له ناههنگیکی دهمامکبازی پهقس و سهمادا، که له شانوکهی سوڤورین دا، ساز دهکرینت، بهشداری دهکات. لیدیا نه ڤیلوڤاش له ناههنگهکهدا دهبینت و به دیزداشهیه کی سهراپا پهش و دهمامکینکی قهدیفهی پهشهوه، خوی لیدهگوپیت و لیبی دهچینه پیشهوه. وهکو نهڤیلوڤا پاشان نووسیوویهتی، نهو له چیخوف چووهته پیشهوه و باسی دلداری و نهڤینی لهگهلدا کردووهتهوه. ههرچهنده پیدهچی چیخوف لیدیا نهڤیلوڤای ناسیبینتهوه، بهلام خوی له گیلی داوه و وای نواندووه که به ژنیکی دیکهی زانیوه. کاتی نهڤیلوڤا لیبی پرسیوه نایا دیارییهکهی نهوی پیگهییوه، چیخوف، به شیوازیکی گونگ وهلامی داوهتهوه که وهلامی نهو پرسیارهی له شانونامهی (نهورهس)دا که به و زووانه له یهکیک له شانوکانی، پایتهختدا پرسیارهی له شانونامهی (نهورهس)دا که به و زووانه له یهکیک له شانوکانی، پایتهختدا پرسیارهی له شانوکانی، دهکهویت.

چیخۆف، که له سان پترسبۆرگ گهرایهوه، لهسهر ریکاوه له مۆسکۆ لایدا و دهگهل سوڤورین دا سهری تۆلستۆی دا. سهیری کرد تۆلستۆی زۆر له شاعیرانی تازهی رووسی سهر به قوتابخانهی سهری تورهیه، به "خویری" ناو دهبردن. ژنهکهشی ههر توره دیار بوو، بهلام له نیگارکیشی ئایینی "گای" تورهبوو.

به لّام چیخوّف، که بینی، دوان له کیژانی مالهکه، بهوپه پی هیّمنی، له گهرمهی ئهو ههرا و ههنا مهنگامه و تورهییه دا، خهریکی وهره ق بازی خوّیانن، زوّر ئاسووده بوو.

چیخوف، پاش ئهوهی کاتیکی باشی له شار برده سهر و ئیسراحهتی تهواوی کرد، گهرایهوه بو گوند و، کهوتهوه کارکردن، کارهکانی ههر کاری ئهدهبی پووت نهبوون. ههرچهنده موّلکهکهی خوّیشی پیّویستی بهوه بوو نوّژهن بکریّتهوه و دهستی پیّدا بهیّنریّ، به لام حهزی نهدهکرد ته نیا دهستکارییه کی پوالهتی بکات. بوّیه دهگه ل حکومهتی ناوچهییدا، له کیّشماکیّشی ئهوهدابوو که پیّگاوبانه کان چاك بکریّنهوه، نووسینگهیه کی پوسته و تهلهگراف بکریّتهوه. پردیّکی تازه دروست بکریّ، کلیّسای گونده کهی دراوسیّیان نوّژهن بکریّتهوه. بینای قوتابخانه تازه کهی تالیت تهواو بکریّت و ئهم پروّژهیهی زوّر به لاوه گرنگ بوو. ههرچهنده به مهبهستی پاره کوّکردنهوه بوّ ئهو پپوژهیه، زوّرجار کوّنسیّرتی موّزیك و گوّرانی سازدا بوو، شانوّنامهی ناپیشهیی پیشکهش کردبوو، پاره و پولی کوّکردبووهوه، زوّرجاریش ناچارده بوو له گیرفانی خوّی بوّ ئهم پپوژهیه خورج بکات. چیخوف، به خوّی نهخشه و دیزاینه کانی دانابوو، کهرهستهی پیّویستی بو کری

بوو و سهرپهرشتی دارتاشان و به ناو وهستایانی دهکرد. له ئابی ۱۸۹۱ بینای قوتابخانهکه ته واو بسوو. له پۆژی کردنهوهکهیدا سی کهشیش دیوارهکانیان تهبه پۆك دا، جووتیاران، ئیکۆنهیهك و دوو خویدانی پپله خوی و ورتکه نانیان پیشهکهش به چیخوف کرد، نان و خوی دوو پهمزی ئاسایی میوانپهروهرییه له پووسیا.

باوه پی وابوو به دروستکردنی قوتابخانان، کردنه وه ی کتیبخانان و دهرمانکردنی جووتیارانی نه خوش، پتر خزمه تی خاك و خه لکی و لاتی خوی ده کات، تا په خنه له هه در کار و هه لویستیکی تزاری تازه، نیکولای دووه م بگریّت، که سه رباری ئه وه ی گه نج بوو، پینه ده چوو، پیپه وی کی سیاسی لیبرالتر له ئه لکسانده ری سییه می بابی، بگریّته به روی ی ئه وه ش چیخوف که له حوزه یرانی ۱۸۹۱ له موسکو ده بیّت، ده چینته سه ردانی گوپستانی قوربانیانی خودینکا، ئه مسه ردانه ی له یاداشتنامه که ی خویدا، که تازه ده ستی پیکرد بوو تومار کردووه قوربانیانی خودینکا، ئه خودینکا، پتر له هه زار که سه بوون، که به هوی بی سه روبه ری و خه مساردی هیزی پولیسه وه، له کاتی ناهه نگی تا جگوزاری دا، که و تبوونه ژیّر ده ست و پیّیان و مرد بوون. که خه لکی ئه و نیسبه ت و به لایه یان، به نیشانه ی نه حسی و شوومی تزار و هاوسه ره که ی ده زانی، که هه لبه ته چیخوفی سکولاریست، باوه پی به و جوزه ئه فسانه و خورافاتانه نه بوو.

دوای ئهوهی چیرۆکێکی کورتی به ناونیشانی "خانووه شیروانیدارهکه" دا به پۆژنامهی "هزری پووسی"، ههنگی یهکسهر دهستی به نووسینی چیرۆکێکی درییژ به ناونیشانی "ژیانم" کرد. لهم چیرۆکهدا یادگاریانی مندالیهتی گهنجیٚکی تاگانروٚگی دهگهل تهجروبه و ئهزموونی دروستکردنی قوتابخانهدا تیکهل دهکات. بهلام چیروٚکهکه له بنه پهتدا، چیروٚکی یاخیبوونی کوپی که کابرایه کی باخیبوونی کوپی که کابرایه کی بورژوازی کورت بینه. کوپهکه که به تهواوه تی له پاشخانی کومهلایه تی خوی که که با به باشخانی کومهلایه تی خوی که پاشخانی کومهلایه تی خوی که په کریکار یان بویا خچی خانووبه ره. ههرچهنده زوو بوی دهرده کهویّت، ویپای ههموو ههول و تهقه لایه کی، وا زوو به زوو و به ئاسانی لهناو عهوامی خهلکی و پهمه کی مهردمدا قهبوول ناکری، به لام ناکامییهی پی باشتره لهو بهناو سهرکهوتنه یکه دوستانی کونی نهو، کوپانی چینه دهولهمهنده کان به دهستیان هیناوه. نام چیروکه له گوتاری (نوقا)دا بلاوبووه وه، له ناوهنده نهدهبیه کاندا وا پاقه و شروقه کرا که دژایه تی تولستویزمه. ههلبه ته چیوره سه پی خاره سه ریکی ناماده ناخاته پوو، دووپاتی دهکاته وه که تیکه لاوی ده گهل جهماوه ری په ش و پووتی خهلکیدا، ناکاته چاره سه ری نایدیالی و نموونه یی ده رد و نه خوشییه کانی ژبیانی لادی .

هه ربه گویرهی ریبازه گوماندارییه کهی، نایه وی هیچ کوتاییه کی فهلسه فی به و حیکایه ته ببه خشیت که گیراویه تیه وه. ته نیا رووداوه کانی خستووه ته روو، و ئازادی ته واوی به قاره مانه کانی داوه، که له میانه ی هه زار و یه ک ره نج و عه زابه وه، بگه نه حه قیقه تیک که سوکناییان یی ببه خشیت.

چیخۆف، له شانۆنامهی (نهورهس)یشدا سهبارهت به کاراکتهرهکانی، ههمان بابهتگهرایی رهچاوکردبوو. شانونامهی ناقبری درایه دهزگای سانسور، به لام لهبهر ئهوهی دهترسا، ههندی

پهرهگرافی ههستیار و سهرهکی لی لاببری، پهنای وهبهر پوتاپنکوی دلسوز برد که له دهزگای سانسوردا، پهیگیری بو بکات. بهلام له ۹۹/۸/۲۰ ۱۸۹۸دا، پاش سووکه دهستکارییهکی کهم، دهقی شانونامهکه، له سانسور دهرچوو.

له ۱۸۹۲/۹/۸دا، له کاتیکا چیخوف، چهند روزیک بوو، چوو بووه فیدوسیا، بو لای سوڤورین، بروسکهیه کی له پوتاپنکووه پیگهیشت، که شانونامه که، لهلایه نشانوی ئهلکساندرینسکی پترسبورگهوه پهسهند کراوه و ئه کته رانی زور ناودار به شداری له نمایشکرنیدا ده که ن ۱۷/ت۱/۱۳۸۸دا پرو قه ی یه که م ده کریت.

چیخۆف، زۆری دا بهم یه کهمین سه رکه و تنه خۆش بوو، و جورئه تیکی زۆری پهیدا کرد، به نام وین راوب نه وه شاخون به ناخون راوب نه و وین جهماوه ری ته ماشا قانان ده رباره ی شانونامه که چی و چون ده بیت. ته نانه ت ئه وانه ش که ستایشی کوپله شیعره کانی ناو ده قه که یان ده کرد، پییان وابوو که شانونامه یه کی زور و شك و پاوه ستاوه. وه نامی چیخوف بو ئه وانه ئه وه بو و که ویستوویه تی ژبان وه کو خوی، به ههموو ئه رینی و نه رینییه کییه وه، به شادی و خهمناکییه وه، به خوشی و ناخون شییه وه، به به به رزی و نزمییه وه، به جدیه ت و بینه و ده ده مهموو پاز و په مزه کانییه وه، وینه بگریت و پیشان بدات، به نام ناخون زور به که که که و ته حه دا که ده که یشتن؟

چیخۆف له ۱۱۰/۱۷/۱۸۹۲ بهرهو سان پترسبۆرگ رۆیی، ههرکه گهییه ئهویندهر، خوی به ژووره تاریکهکهی شانوی ئهلکساندرینسکیدا کرد،لهوی لیّی دانیشت و کهوته تهماشای پروقهی شانونامه کهی. ئهوهی لهویوه دهیبینی و گویی لیبی دهبوو، زوری نیگهران دهکرد. ئهم نيگەرانىيەشى رۆژ لە دواى رۆژ زياتر دەبوو، دڵى پێشبينى، پێشهاتێكى زۆر ناخۆشى دەكرد. شهوانه خهوی یهجگار ناخوش و ترسناکی دهبینی. له نامهیهکیا بو سیمینکوفیچ (ت۱۸۹٦/۱) که له میلیکوڤو، دراوسیّی بوو، دهلّیت: "خهو دهبینم، له خهوهکهما به توّبزی ژنیّکم بهسهردا دەسىەيينن كى خۆشىم ناوى، لىه رۆژنامە و بلاقۇكاندا جنيى مىيدەدەن". كاربوقى بەريوەبەرى شانۆكە و دەرھينەرى شانۆنامەكە، لە وردەكارىيەكانى شانۆنامەكە نەگەييوە. ئەكتەرەكان، كە كاربۆف نەيدەتوانى بە باشى بەرپوەيان بەرى، بە پيچەوانەى ھەزى نووسىەرەوە، ھەر ھات و هاواریان بوو. چیخۆف، زۆرجار رایدهگرتن و تکای لیّدهکردن که ئاسایی بن: "برادهرینه، ييويسـته ئاسايي بن، ئـهم هـات و هـاواره سـوودي نييـه، دهبـيّ زوّر ئاسـايي بـن، چـونكه كاراكتەرەكان خەلكى سادەن، خەلكى ئاسايين". بەلام ئەكتەرەكان سەرىجەكانى ئەويان بە ھەند نه ده گرت و ده یانگوت ئه وان ئیشی خویان باشتر ده زانن، ئیدی درید شیان به هات و هاواری خو دەدا، چیخۆف جاریک که له دوای یهکیک له پروقهکان، شانوکه بهجیدیلی به درییهوه به پۆتاپنكۆ دەڵێت: "ئەم كارە ھىچى لێدەرناچێت. پياو بێزار دەكات،بێ رەنگ و بۆيە. سەرنجى كهس راناكيشيت، ئەكتەرەكان، بە زەوقەوە دەورەكانيان نابينن، ئەمە دەكاتە ئەوەى كە تەماشاڤانانىش، زەوقيان نەبيّت". ھەروەھا لە نامەيەكيا (١٢/ت١/١٨٩٦)دا بـۆ مارى، دەڵيّت: "سان يترسبۆرگ ناخۆشە... خەلكەكەي بێزارن، سيلەن، درۆزنن. دنيا دەمىٰ ھەتاوە، دەمىٰ تەم.

شانونامه که تاپیش نوقه مبه رپیشکه ش ناکریّت. پیموایه نمایشه که ی زوّر به بیّده نگی و خه مناکی تیّده په ریّد می تیده په سیّوه یه کی گشتی له خوار مامناوه ندییه و ه یه الله خوشکه که ی ده کات که بو نمایشی یه که م بو یترسبورگ نهیه ت.

سوڤورين، كه چيخۆف ميوانى ئەو دەبيّت، له ياداشتەكانى خۆيدا دەنووسيّت، ميوانەكەى دىسان كەوتووەتە خويّن ھەلھيّنان.

له ۱۲/ت/۱۲۸۹۱دا، واته پینج روّژ بهر له کردنهوهی شانوّنامهکه، ماریا ساڤینا، که دهوری سهرهکی پی درابوو، له پریّکا بریاری دا که دهوری (نینا) دهگهل ئهودا ناگونجیّت و دهبیّ بوّ خانمیّکی دیکه بگهریّن که ئهو دوره بدینیّ. ئهوهبوو له گهرمهی ئهم ههرا و ههنگامهیهدا ئهکگتهری گهنج، خاتوو ڤیرکومیسار جفسکایا، قاییل بوو که دهوری نینا بدینیّ. ئیدی ئهم خانمه که ئافرهتیّکی وردیله، چاورهشی چاوگهش، سهر و سیما مندالانه، دهنگ خوّش بوو، توانی زوّر راستگویانه کهسایهتی نینا بهرجهسته بکات و بگره ههموو ئهندامانی تیپهکهی ههژاند و سهرسام کرد.

پۆتاپنكۆ، كە دەورەكەى ئەم خانمەى زۆر بە دل بوو، دەلىّت: "وەكو تىشكى ھەتاو پووناكى بە شانۆكە دەبەخشىيّت". چىخۆفىش لە نامەيەكىا بۆ مىخائىل (١٥/ت١/١٥٩) دەلىّت: "كومىسار چىشىكايا بە راسىتى حەشر دەكات".

لیّ مخابن، ئهکتهرهکان بو پوژی دوایی گهرانهوه سهر سستی و بی موبالاتیهکهی خوّیان. چیخوّف پاش ئهوهی ئومیّدی بهوه نهما که بتوانی بیان هیّنیّته سهر پیّگا، پیشنیازی ئهوهی کرد که شانوّنامهکه بییّچنهوه و پیشکهشی نهکهن. بهلام پاش ئهوهی تیّیان گهیاند که ئهم کاره سهریهشهی زوّری لیّدهکهویّتهوه، له پیّشنیازهکهی خوّی ژیّوان بووهوه. چیخوّف بهیانی سهریهشهی زوّری لیّدهکهویّتهوه، ییشکهشکردنی شانوّنامهکه بوو، چوو بو ویّستگهی قیتار به دوای ماریای خوشکیا. ماریا دهگهل لایکادا به قیتاری شهو هاتبوون.

چیخۆف، نهخۆش و ماندوو دیار بوو، به راستی کۆکه گیانهسهری کردبوو. به ماریای گوت: "ئهکتهرهکان هیچیان تیا بهسهر نییه. گوی ناگرن، دهورهکهی خۆیان نازانن، تهنیا کومیسار جقسکایایان تیایه. ئهم شانونامهیه سهرکهوتوو نابی، تو به خورایی هاتوویت! پیویستی نهدهکرد بنی!".

(نهورهس) کۆمهڵێك کاراکتهری تیایه، له مهزرا و مۆڵکێکی کهنار دهریاچهیهك كۆبوونهتهوه و گهنگهشهی ئهوه دهکهن که چۆن له ژیانی پۆتینی خۆیان پزگار ببن. یهکێك له کاراکتهرهکان خانمێکی ئهکتهر به ناوی ئاركادینا، ئهم ژنه خهمی پیربوونییهتی و له پیری دهترسێت. سورینی برای به تهمای شتی زیاتره له ژیان. تریگورینی نووسهر، که ناوبانگێکی ههیه، دهیهوی جگه له دنیای نووسین، بوارهکانی دیکهی ژیانیش تاقی بکاتهوه. برادهره گهنجهکهی، بریبلیف، نووسهری تازهکار، تهماحی ئهوهی ههیه، فۆرمێکی تازهی هونهری دابهێنی و بیسهپێنی نینای تازه ههڵچوو، ناسك و جوان، خهون بهوهوه دهبینی که ببینت به ئهکتهریکی گهوره و: "ناوبانگیکی راستهقینه و گهوره" به دهست بینی ئارهزووی شۆرەت و ناوبانگ به جۆری له دل

و دەروونىيا كلىيە دەسىەنى، كىه ئەشىقى راسىتگۆيانە و ياكى ترىبلىف رەتدەكاتەوە، تا لىه تریگۆرینی بهناڤودهنگ نزیك ببینتهوه، بهو خهیالهی تریگورین دهتوانی ریگهی بو خوش بكات که بگاته ناواتهکهی که شورهت و ناوبانگی راستهقینهیه. ئیدی تریبلیف، نووسهری گهنج، تووشی نائومیّدی دەبیّت و هەول دەدات خوّی بکوژیّت، بەڵام هەوڵەکەی سەرناگریّت. ئیدی نینا رهدووی تریگــورین دهکـهوی و بـو موسـکو دهروات. دوای دوو سـال و لـه دوا پـهردهدا، كاراكتهرهكان يهك له دواى يهك دان بهوهدا دهنين كه ههموو خهون و خهيالهكانيان، لهسهر تاویری ژیانی روزانهدا، هه لوه رین. سورین که ترسی ئهوهی هه بوو "وهکو کونه دار جگه ره کی كۆنى بۆگەن له سووچێكدا بكەوێ" حالى حازر كەسێكى نائومێد و گۆج و ئيفليج بوو. ماشا كە له دلَّى خوِّيدا تريبليفي خوِّش دەويست، شوو به ماموِّستايەكى گومناو دەكات و بوّ ئەوەي خەمەكانى خۆى لە بىر بكات، خوو دەداتە خواردنەوە. تريگۆرين، لە جاران يتر، نقومى كارە ئەدەبيە تەقلىدىيەكانى خۆى بووە و لەو رووەوە ھەست بە نائومىدى دەكات. بەلام نىنا، كە نەك هەر ترپگۆرين، بەلكو مندالەكەشى لە ترپگۆرينە، لە دەست دەدات، كە لە بوارى شانۆدا ھىچ سەركەوتنىك بە دەست ناھىنىي، ھەنووكە دەگەل تىيىلىي شانۆيى چكۆلامى گەرۆكدا كاردەكات. ئه و شهقامه ریّگایهی خهونی ییّوه دهبینی. بوو به باریکه ریّگار و ویّرای ئهوهش دانی به ناکامی خۆيدا نەدەنا. كە تربيليف جارێكى دى دەيبينێتەوە، بۆي دووپات دەكاتەوە كە ھێشتا ھەر خۆشى دەوى، بەلام دىسان رەفزى دەكاتەوە، ئەويش لە داخا پەنا وەبەر خۆكوژى دەبات و ئەمجارە خۆى دەكوژيت.

سهراپای شانونامهکه، بیهودهیی و پوچی ژیانی بهشهر بهرجهسته دهکات، به پای نووسهر، هیچ پپوژه و بهرنامهیهکی گهوره نییه، درهنگ یان زوو شکست نهیهنی. بویه هیز و توانایهکی نائاسایی پیویسته، بو نهوهی پردیک لهسهر نهو بوشاییه دروست بکات که خهیال له واقیع جیا دهکاتهوه. له پهردهی چوارهمدا سورینی پیرهمیرد چیروکیک بو تریبلیف پیشنیاز دهکات. به ناونیشانی "ئهو پیاوهی دهیویست" پیاوهکه دهلیّت: "جاران که گهنج بووم، دهمویست ببم به نووسهر، که نهبووم به نووسهر.. دهمویست ژن بینم که نهم هینا. دهمویست له شارا بریم، کهچی نهوهتا له لادیدا ژیان بهسهر دهبهم".

دیاره ئهم دهسته واژهیه، زوّر باشتر له دیمهنی نه ورهسه که به دهستی راوچییه کی بی به زهیی ده کوژری، پوخته و کاکلهی نیّوه پوّکی شانوّنامه که ده نویّنی. (چیخوّف، لیّره دا به شیّوهیه کی هونه ری دیمه نی ئه و سویسکه یه که لیقیتان کاتی خوّی برینداری کرد و چیخوّف ناچار کوشتی، دووباره ده کاته وه).

ههر ههموو ئهو کاراکتهرانهی که لهم هاماج و ئۆتمۆسىفىرە تهماويىهدا دەۋيىن، له خالىكى هاوبهشدا يەك دەگرنەوە که ئەويش ترسى شکست و ناکامی سايكۆلۆۋييه، له هەردوو بواری ئاشقىنى و هونەردا. خەون به ئارەزووەكانيانەوە دەبىنن، باسى دەكەن، بەلام دەگەلىا ناۋىن و يىلى ناگەن. سەبارەت بە ھەردوو كاراكتەرى نووسەر، تريگۆرىن و تريبليف، چىخۆف بەشىك لەمۆركى نىگەرانى داھىنەرانەى خۆى، يى بەخشىون. بى نموونە تريگۆرىنى بەناۋ و دەنگ

لهجیاتی ئهوهی دلّی به شوّرهت و سهرکهوتنهکانی خوّش بیّ، نووسین و کاری نووسین، به کاریّکی پوّتینی پر عهزاب دهزانی و وهکو ئهوهیه پیری بهروّکت بگریّت و به ناچاری تهجهمولی دهردی پیری بکهیت.

چیخۆف به زمانی تریگۆرینهوه و به کهسهریکی ئاشکرا و پاستگۆیانهوه ده نیت: "چ ژیانیکی بینهوده و بی مانایه!... که ده پوانمه ئاسمان و ئهو ههوره دهبینم که له شیوهی پیانۆیهکی گهورهدا تیده په پی مانایه!... که ده پوانمه ئاسمان و ئه چیرۆکیکمدا له شوینیکی چیرۆکیکمدا، گهورهدا تیده په پی نه ده بیانۆیه کی کلکدار ده چیت. ههر وشهیه که ههر پستهیه که دهمی ئیوه ده رده چیت، یان به خهیانی خومدا دیت، له گهنجینهی ئهده بی کوهندا ههنی دهگرم، له دهمی ئیوه ده رده چیت، یان به خهیانی خومدا دیت، له گهنجینهی ئهده بی کوهندا ههنی دهگرم، له ویژی له پوژان به کهنکم بیت.. ههمیشه ئهمه حائمه. یه تورشیندا دلم خوشه.. که په شنووسی ههست ده کهم ژیانی خوم ده خوم.. به نی نه مهرکه نووسیندا دلم خوشه.. که په شنووسی نووسینه کانم ده خویننه وه ده موروی هه نیدی له بینووسم، ئیدی خهم دامده گریت و له خوم بیزار ده بم. ئهمه جگه لهوه ی که جهماوه ری خه نیدووسم، ئیدی خهم دامده گریت و له خوم بیزار ده بم. ئهمه جگه لهوه ی که جهماوه ری خه نه به نام هاوتای تونستوی ناکاته وه، تامی تونستوی نادات". یان ده نین: "کاریکی وزر باشه، به نام به نام هاوتای تونستوی ناکاته وه، تامی تونستوی ناه تیدی نهم قهوانه "جوانه، هونه مه ندانه یه، دنگیره" تا نه پوژه ی ده مردیشم، وه ختی ناشنایانم به لای گوره که ما تیده په په ره ده نین: "نام که کورینی ده مردینه وه دهنی ناشنایانم به لای گوره که ما تیده په په واد. ده نین ده نه نووسه دینین ده نوسه کوری تریگورینه، نووسه ریکی باش بوه به نام نام ناستی تورگینیفدا نه بوو".

ئهم دلساردی و نائومیدیه، چهند سه عاتیک به رله یه کهم نواندنی (نهورهس) گهییه ئاستیکی ئهوتق، که چیخوف دوو دل بوو لهوهی بچیت بو شانوکه یان نا. هه لبه ته نواندن و نمایشی ئهو

شهوه، بۆ سوود و قازانجیی ئهکتهری کۆمیدی زۆر بهناوبانگ و خۆشهویستی جهماوهر، خاتوو یه یهلیزاڤیتالڤیکیابوو. (له پووسیادا، به گویْرهی پیوپهسم و داب و نهریتی شانوّیی، وا باو بوو که نواندنی یهکهمی ههر شانوّنامهیهك، له سهر شانوّ بوّ قازانج و سوودی ئهکتهریّکی به ناوبانگ بیّت. زوّرجار له ههمان شهودا، دوو شانوّنامه پیشکهش دهکران، ئهوهبوو له شهوی بیّت. زوّرجار له ههمان شهودا، دوو شانوّنامهیهکی دیکهش پیشکهش کران). قهرار بوو لڤیکیڤا، له شانوّنامهکهی دوای نهورهس و شانوّنامهیهکی سیی پهردهیی کوّمیدی بوو، دهور ببینی. شانوّنامهکهی دوای نهورهس دا، که شانوّنامهیهکی سی پهردهیی کوّمیدی بوو، دهور ببینی. زوّربهی تهماشاڤانان بوّ دیتنی ئهو هاتبوون. به کورتیهکهی بوّ پیکهنین هاتبوون. بوّیه وهختی پهرده لهسهر کاراکتهره خهوالو و سارد و سپهکانی شانوّنامهکهی چیخوّف لابرا، تهماشاڤانان، واقیان ورما، ههر حهیهسان. چونکه بوّ پیکهنین هاتبوون، نهك بوّ ئهم قهساسه.

کاتی که قیراکومیسار جیقسکایا، له دهوری نینادا، کهوته مهنهلوّگ: "جهماوهری خهلّکی، شیر وشهپالان، ههلو و دالان، کهلهکیّویانی شاخدار، قاز و قولّنگان، جالّجالُوکان، زندهوهران و ماسیانی بیّدهنگی قولّایی دهریا و ئاوان". ههرکه له مهنهلوّگهکهی بووهوه، دوای سووکه پیّکهنینیّکی کهم، هورا و فیکه کیّشان دهستی پیّکرد. له کوّتایی پهردهی یهکهمدا، دوای چهپله لیّدانیّکی کهم، دمهریّری جنیّوان دهستی پیّکرد. له ههوهلّی پهردهی دووهمدا ههرا و ههنگامهی تهماشاڤانان گویّی کهر دهکرد. خهلّکی له خهمناکترین ساتی شانوّنامهکهدا، قاقا پیّدهکهنین. یان پشتیان دهکرده شانوّکه و بو خوّیان قسهیان دهکرد. ئهو نووسهر و پورّنامهوانانهی که لهوی خوّیان بیرچووبووهوه و له خوّیانهوه، قسانیان دهکرد. ئهو نووسهر و پورژنامهوانانهی که لهوی بوون، ئهم ناکامییهی هاوپیشهکهی خوّیان، که نووسهریّکی بهناوبانگ بوو (چیخوّف)، پیّخوّش بوو، له بهینی خوّیاندا گالّتهیان پیّدهکرد و تهشهریان لیّدهدا: "سهمبولیزمی لهنگهیه!" و "باشه بوّچی خهریکی کورته چیروّکی خوّی نابیّ؟" به تیّکپایی دهنگ، پامان وابوو که شانوّی پووسی ههرگیز ئهم جوّره ناکامییهی به خوّوه نهدیتبوو. چیخوّف له کوّتایی پهردهی دووهمدا، نیگهران و ههراسان، هوّلهکهی بهجیّ هیّشت و خوّی به ژووی ئارایشتهکهی لیڤیکیڤادا کور.

دوو پهردهکهی دیکهش نهك له یهکهم و دووهم باشتر نهبوون، به لکو قورهکهیان هینندهی دیکه خهست کردهوه. ههرکه پهرده دادرایهوه جهماوهرهکه، له تورهییدا بهردیان به با دهکرد. چیخوف، ههر به هه لاتن له هو له که هه لات. به ماته مات و کلّاوی پالتوکهی دابوو به سه ریا و هه لات. له و کاته دا که به له زبه نیو خه لکه که دا ده روزیی، گویی له پیاویکی کورته بالا بوو که به تووره یی هاواری دهکرد: "من سه رله کاری ئهم ده رهینه رانه ده رناکه م. به راستی ده رهینانی ئه مجوّره شانونامانه سووکایه تییه". چیخوف، خوّی به خوارنگهی روّمانوندا کرد، به تاقی ته نیا شیقی خوارد، ئه و جا به تاقی ته نیا به نیرو شهقامه به فرگر تووه کانی سان پترسبورگ که و ت و هینده سورایه و ه تا شل و کوت بوو.

لهم کاتهدا، ماریای خوشکی و لایکا، که ئهوانیش رهوشهکهیان زوّر پیّناخوّش بوو، له ئوتیّل چاوهروانیان دهکرد، چونکه چیخوّف بهلیّنی دابوو، دوای نمایشهکه بچیّت بوّلایان.. ئهم دوو

ئافرەت، بە دەم چاوەروانىيەو، سات بە سات لە دواكەوتنى چىخۆف نىگەرانتر دەببوون. ئەلكساندريان نارد تاقىب و سۆراخىكى ئەم پىياوە ھەلاتوە بكات، بەلام دەست لە گونان شۆرتر گەرايەوە و ئەم چەند دىرە نووسىينەى بۆ براكەى بەجىلەيلىت: "قەدرى نەورەسەكەتم نەدەزانى، تا ئەمشەو لەسەر شانۆ دىتم: بەراسىتى شانۆنامەيە نەگالتە، يەجگار جوانە، لىدوان لىدوە لە شىكارى قوولى دەروونى، شانۆنامەيەكە تا حەز بكەى دلگىرە". شەو درەنگ بوو، سەعات گەييە يەكى شەو، چىخۆف ھەر نەگەرايەوە. ماريا بەو نيوە شەوە چوو بى مالى سوڤورىن، كە لە ئەپارتمانىكى تايبەتى و سەربەخى، جىلىان دابووە براكەى، لى ئانتىن لەويىش نەبوو. بىلىە مارى، بە مىشكى ماندووەوە، ناچار بوو يان گوى لە قسە ھەلق و مەلەقەكانى ھاوسەرەكەى سوڤورىن، دەربارەى چىقنىەتى دەربارەى چىقنىدى، دەربارەى چىقنىدى دەربارەى چىقنىدى.

ئەنجام چیخۆف، له سهعات دووی دوای نیوه شهو گهرایهوه، به نام کاتی سوڤورین پینی راگهیاند که ماری لهوییه، چیخۆف، به بیانووی ئهوهی زوّر زوّر ماندووه، ئاماده نهبوو بیبینی. که سوڤورین لیّی دهپرسیّت له کوی بوو، لهبن لیّوانهوه و به مینگه مینگ دهنیّت: "به شهقاماندا دهسورامهوه، لیّرهو لهوی دادهنیشتم. ههرچیم دهکرد و دهکوشا، نهمدهتوانی ئهم نمایشه فهراموّش بکهم. توّبه جاریّکی دی خوّم له قهرهی شانوّنامه بدهم، ئهگهر سهد سانیش بریم، جاریّکی دی شانوّنامه نانووسیم، لهم بوارهدا ههر بهشیم ناکامییه". (بروانه یاداشته تایبهتیهکانی سوڤورین).

بۆ سبەينى، بە نيازى مۆسكۆ سوارى قيتار بوو، بە تەمابوو لەويۆە بۆ ميليكۆڤۆ بروات، حواحافيزى لە كەس نەكرد، لە دۆست و لە دوژمن ھەلْدەھات، دەگەل ئەوەشدا، چەند ديْريْكى بۆ مارى نووسىى: "رووداوەكانى دوينىيم پى سەير نەبوو، پەسىتى نەكردووم، چونكە لە كاتى يرۆڤەكەدا ييشبينى ئەمەم كردبوو، ھەست ناكەم حالم زۆر خراپ بى".

ههروهها چهند دیّریّکی بی میخائیلیش نووسی که: "شانوّنامهکه زوّر خراپ کهوتهوه، حهیا چوون بوو. ئهکتهرهکان ههموو گیّل و گهمژه بوون، به راستی پیاو قیّری لیّدهکردنهوه. چار ههر ئهوهیه توّبه بکهم و جاریّکی دی خوّم له قهرهی نووسینی شانوّنامه نهدهم". ئهم چهند دیّرهشی بوّ سوڤورین نووسی که: "ههرگیز دویّ شهوم له بیر ناچیّت، به لام ویّرای ئهوهش زوّر باش خهوتم. ئیستا به مجیّزیّکی باشهوه سهفهر دهکهم. له ئیستا به دواوه نه شانوّنامه دهنووسم و نه شانوّنامه دهنووسم و نه شانوّنامه دهدهمه هیچ تیپیّك بوّ دهرهیّنان و نواندن". (بروانه نامهی ۱۸۹۱/۱۸۹۸) ههروهها داوای له سوڤورین کرد، بلّاوکردنهوهی ئهو کتیّبه رابگریّت که قهرار بوو (نهورهس) یشی لهگهل بیّت.

پۆتاپنكۆ، تا ويستگه بهريى كرد. به دەم چاوەروانى هاتنى قيتارەوە، به تۆبزى چەند نوكتەيەكى گوت. نەويرا رۆژنامە بكريت، نەبا رەخنەيەكى تونديان لەسەر بلاو كردبيتەوە. پۆتاپنكۆ پاشان لەو بارەيەوە ەلنيت: "داخ و كەسەر بە چاوانىيەوە دياربوو". چىخۆف، بە

رادهیهك پهست و غهمگینی ئهو رووداوه ناخوشه بوو كه جانتاكهی له قیتارهكهدا لهبیرچووبوو، ئیدارهی قیتارهكه بو سبهینی بویان ناردبووهوه.

له كۆتايى ئەو نامەيەدا كە بۆ مارياى خوشكى نووسى بوو، ئەم رستەيەشى زيادكردبوو: "كە ھاتيتەوە بۆ ميليكۆڤۆ، لايكاش لەگەل خۆتا بينه". ماريا ئەو پيشنيازەى زۆر پيخۆش بوو، چونكە ليپرابوو، بەبى ئەو پيشنيازەش لايكا لەگەل خۆيدا بباتەوە. ئەوەبوو بە دوو قۆلى گەرانەوە بۆ گوند، ئامادەبوون وەكو دوو پەرستار، سەرپەرشتى و خزمەتى نەخۆشيك بكەن، كە لە بارى دەروونييەوە، زۆر نەخۆش بوو. چيخۆف يەكسەر و بە راشكاوى پينى گوتن: "باسى ئەو نمايشە نەكەن". بۆيە تەنيا لە بەيىنى خۆيانا، بە دوو قۆلى باسيان دەكرد.

لەوەبوو لايكا، ئەم نەورەسە راستەقىنەيە، بە ديتنى گواستنەوەى ئەزموونى خەمناكى خۆى دەگەلْ يۆتاينكۆدا، زوير ببيّت، تووشى شۆك ببيّت، بەلّام كەسىايەتى لايكا، لەم شانۆنامەيەدا هێنده به گهورهیی و جوانی وێنهگیرابوو، که کاری له خوٚیشی کرد، یانی کرابوو به تابلوٚیهکی جوان، ههموو حهقارهتێکي پهپوهنديپهکاني دهگهڵ نووسهردا لابرابوو، ئهوهي مابووهوه، وێنهي ئافەرىدەيـەكى، ھەسىتيار، برينىدار، بەويقار و ژياندۆسىت بوو. لايكا چەند ھەفتەيـەك دواى نمایشهکه، نامهیه که بو چیخوف دهنیریت که: "بهلی، لیره، ههمووان دهلین، گوایه نهورهس له ژیانی منهوه ههڵێنجراوه، گوایه تۆ کەسێکی تایبەتیت راکێشاوەته پای تەحقیق و لێکۆڵینهوه". ژنیکی دیکهش، لیدیا ئه قیلوقا، به تاسهوه، له شهوی یهکهمی نمایشه کهدا، پهیگیری رووداوهکانی شانونامهکهی دهکرد. ئهوهی له بیر نهچووبوو، که نو مانگ لهوهپیش، له ئاههنگه دەمامكبازىيەكەدا، چيخۆف، بەلْيْنى دابۆيە، كە لە شانۆنامەي نەورەس دا، بۆي دەردەكەويْت، كه ديارييهكهي ئهمي (ليديا ئەڤيلۆڤا) يېگەپيوه يان نا. ئايا له ئاھەنگى دەمامكبازىيەكەدا ليديا ئەقىلۆقاى ناسىيوەتەوە يان نا. ئىدى دىالۆگ لە دواى دىالۆگ تىدەيەرىت و ھىچ وەلامىكى ئەو پرسیاره دەرناكەویّت كە ئەم ژنەي ئازار دەدا. ئەنجام لە پەردەي سیّیەمدا، لیدیا ئەڤیلوڤا، نینا دەبىنى كە مىدالىك بە ترىگورىن يېشىكەش دەكات، كە ھەوەلىن يېتەكانى ناوى نووسەر لە ديويكي نهخشينراوه و، ناونيشاني يهكيك له كتيبهكاني و ئاماژه بۆ لايهره ١٢١ و ههردوو ديري ۱۱ و ۱۲، له دیوهکهی تری نهخشینراوه. به لام ئهم ژمارانه، دهگه لا ئهو ژمارانه دا تیکیان نەدەكردەوە، كە لىدىا ئەقىلۇقا، راى سىيار بوو لە سەر دياريەكەي خىزى بى چىخۆف، بنەخشىنىرىن. لىدىا بەم دىمەنە زۆر پەست بوو، چىتر پەيگىرى رۆلى ئەكتەرەكانى نەكرد، تەنيا بیری لهو خهمه تایبهتییهی خوّی دهکردهوه. که به پهستی بوّ مال گهرایهوه، خوای نهمابوو، ئەقلى بە ھىچ كوئ را نە دەگەيى، دەبوايە بە ناچارى چاوەروان بكات، تا ميردەكەى بخەوى و هـهنگى بچـى لـه كتيبـهكانى چـيخوفدا بـو ئـهو رسـتهيه بگـهريـّت. چـونكه ئـهو ديرانـهى لـه شانۆنامەكەدا ئاماژەيان بۆ كرابوو، ماناى دڭخوازى ئەويان نەدەگەياند. بە نائومىدىييەوە چووە ناو جێگا، خەوى لێنەكەوت. لەپر بڵاچەيەكى بە مێشكا ھات كە دوور نييە ئەو دەستەواژەيەى لە يهكيّك له چيرۆكەكانى ئەمەوە، له يەكيّك لەو كۆ چيرۆكەوە، وەرگرتبىّ، كە ناردبووى بۆ چيخۆف، تا بيخويننيتهوه و راوبۆچوونى خۆى له سهر بدات! نوينهكانى لهسهر خۆى لادا، به لهز چوو

بهلای کتیبخانهکهوه، کتیبهکهی دهرهینا، لاپهره سهد و بیست و یهکی کردهوه، ههردوو دیپری یازده و دوازدهی خویّندهوه: "چوونه ناههنگی دهمامکبازی بوّ ژنانی گهنج باش نییه". سهرهتا يهشوْكا، به لام دواى توْزيْك هيْور بووهوه و له دلّى خوّيدا گوتى: "يهى به ههموو شتيّك بردووه، ههموو شتيك دەزانىّ!" هەلبەتە مەسەلەكە ليرەدا، سەبارەت بە چيخۆف رەفز دەگەيەنى، رەفز بە شێوهیهکی گاڵتهئامێز. ئیدی عادهتی وابوو، ئهگهر ویستبای دهستیێشکهری دڵداریی، ههر ژنێك رەفز بكات، به شيوەيەكى گالتەئاميز و نەرم رەفزى دەكرد، ئيدى غروور چاوى ليديا ئەڤيلۆڤاى، له حاناى ئەو نيازە لۆژيكيەى چيخۆف نابينا كردبوو. دەنا چيخۆف ويستبووى بەو شيوەيه سنووريك بۆ ئەو پەيوەندىيە دابنيت و ئەو ژنه لە خۆى دوورېخاتەوە. بۆيە ئەو مىداللەي ھيندە بهلاوه بی بایه خ بوو که دوای ماوهیه ک پیشکه ش به قیراکومیسار جفسکایای ئه کته ره هه ره باشهکهی شانونامهی (نهورهس)ی کرد که بهوپهری جوانی دهوری نینای دهبینی. ئهویش دەكەويتە گومانى ئەوەوە بلنى چىخۆف مەيلىكى ئاشقىنى بۆى ھەبىت! بەلام چىخۆف، بەلىن بە لایکاش دەدات که دیارییهکی لهو بابهته، ییشکهش بهوش دهکات که ئهم دەستهواژهیهی لهسهر نەخشىيْنرا بىيّت: "يىرسىتى شانۆنامانى ئەندامانى كۆمەللەي شانۆنامەنووسانى رووس، ١٨٩٠، ل٧٣، ديْـرى يەكـهم" كاتى لايكا لـه پيْرسـتەكەدا تەماشاى لاپـەرەى ناوبراوى كـرد، ناوى شانونامهیه کی هه زهلی به رچاو کهوت، به ناوینشانی "ئیگناشای گهوج، یا گهوجایه تییه کی چاوەروان نەكراو" كە ئاماۋەيەكى راسىتەرخۆ بوو بۆ ئىگناتى پۆتاپنكۆ. ديارە ئەم ژنانە ههموویان، لایکا، لیدیا ئه شیلو قا و شیراکومیسار و چفسکایا، حه زیان دهکرد چیخوف زوّر به جدى ئاشقينيان دهگهل بكات، به لام چيخوف وانهبوو، به بوكردن و سووكه دهستبازى و جوانى و رؤحی سووکی ئافرهت تیّر و ئاسووده دهبوو وحهزی دهکرد ئافرهتان لهوه زیاتری لیّ چاوەروان نەكەن.

ناکامی و شکستی "نهورهس" چیخۆق، ههم له باری دهروونی و ههم له باری جهستهییه و تیک شکاند. ههرچی دهکرد، نهیده توانی ئهوه له بیر خوّی بهریّتهوه، که له کاتی نمایشی شانوّنامهکهیدا، ئه و شانوّنامهیهی که زوّری پیّوه ماندوو بوو بوو ، چوّن ئه و خه لّکه بهدهم قاقای ته وسامیّزهوه کهوتنه هوّیها و فیکه کیّشان. سوڤورین له نامهیهکیا به "ترسنوٚکی" ناودهبات، چونکه دوای ناکامیهکه یهکسهر هوّلهکهی بهجیّهیّشتووه و ههاّلتووه. که چیخوّف له نامهی بهرواری ۲۲/۱۰/۲۸ دا به توپهیی وهلّامی دهداتهوه و دهلّیت: "ئهگهر ترسنوّك بام، به ههلهداوان دهچووم بو بارهگای پوّرتنامهکان، بهلهز دهچووم بو لای ئهکتهرهکان و داوای لیّبوردنم لیّدهکردن، به پهلهپروزی ههندی دهسکاری بی مانای دهقهکهم دهکرد، دوو سی ههفتهی دیکهش لیدمکردن، به پهلهپروزی دهمامهوه و دهچوومه تهماشای نمایشهکه، خهفهتم دهخوارد، ئارهقهی شهرمهزاریم دهکردهوه، گلهیی و سکالّام دهکرد... کاتی که شهوی دوای نمایشهکه هاتیته دیدهنیم، تو خوت گوتت، باشترین کار ئهمهیه که من لهوی بروّم، بو سبهی بهیانیش نامهیه که خوداحافیزیت بو ناردبووم. ئاخر ئهم پهفتاره چ ترسنوکییهکی تیایه.. من وهکو پیاویّك که خوداحافیزیت بو ناردبووم. ئاخر نهم پهفتاره چ ترسنوکییهکی تیایه.. من وهکو پیاویّك که دوداحافیزیت بو خوازبیّنی و خوازگارییهکهی پهفو دهکری هیچ چاریّکی نامینی جگه لهوهی به ئاقلّی و

ئاغرى لەويندەر بپوات، منيش هەمان پەفتارم كرد.. پاستە ئەو پەفزە غروورى بريندار كردم، بەلام غافلگيرى نەكردم، چاوەپوان و پیشبینى شكست و ناكامیم دەكرد، خویشم بو ئامادە كردبوو، پاستگویانه ئەمەم بە توش گوتبوو... لە مالەوە كەمیك پون گەرچەكم خوارد، بە ئاوى سارد خوم شت و، حالى حازر ئامادەم دەست بە نووسینى شانونامەيەكى تازە بكەم".

وێڕای دهنگدانهوهی خراپی نمایشی یهکههی شانونامهکه، سهرباری جز و چپنووکی بی مروهتانهی پورتامه و بناقوکان. نمایشی دووهمی نهورهس، که دوای چهند پورتیک، یان له مرام الله نهنجام درا، سهرکهوتنیکی گهورهی به دهست هینا. چیخوف ئهوهی پاستی بی، به گویی سوڤورینی کردبوو و سووکه دهسکارییهکی دهقهکهی کردبوو، جهماوهرهکهش، وهکو جاری یهکهم به نیازی دیتنی شانونامهیه کی ههزهلی و به مهبهستی پیکهنین نههاتبوون، بویه خوری به جدی و ویقارهوه پیشوازییان لهم کاره سهنگین و زهنگین و پهنگینه کرد. پاوبوچوونی خهلکهکه دهرهه ق به دهقهکه به پرادهیه کگوپا، کردیه کاریک قیراکومیسارچڤسکایا نامهیه بو خینوف بنووسیت: " ئا ئیستا له هوّله که هاتوومه تهوه، خوّمان براوهین شانونامه که سهرکهوتنیکی گهورهی به دهستهیّناوه، دهنگی داوه تهوه. بوو به پرووداوی پورت خوزگه ئیستا لیره دهبووی، تا به خوّت گویّت لهو خهانکه بوایه، که به چ هوراکیشانیکهوه ستایشی ئهم کاره ی تو دهکهن! پوّتاپنکوّش، ئهم بروسکهیهی بوّ نارد: "پرووداویکی زوّر گهورهیه، سهرکهوتنه ئهما سهرکهوتن دوای ههر پهردهیهی مو نارد: "پرووداویکی زوّر گهورهیه، سهرکهوتنه ئهما سهرسه، دوای پهردهی چوارهم، ههر باس ناکریّت، ئهکتهرهکان، ههر ههموویان تکام لیّدهکهن مهپرسه، دوای پهردهی چوارهم، ههر باس ناکریّت، ئهکتهرهکان، ههر ههموویان تکام لیّدهکهن ییروّزبایی ئهوانت ییپیگهیهنم".

ههروهها چهندین نامهی دیکهی دوستان و ئاشنایانی پیگهیی که ههموو پیروزباییان لیدهکرد و تکایان لیدهکرد بگهریتهوه بو سان یترسبورگ، تا به چاوی خوی سهرکهوتنهکهی بدینی.

ئەو پیرۆزباییەی كە لە ھەموو پیرۆزباییەكانی دیكە پتر كاری تیكرد. پیرۆزباییەكەی ئانوتولی كونی بوو، ئەم پیاوە مافناسییكی بەناوبانگ و زانایەكی گەورەی بواری دەروونناسی بوو. لە نامەیەكی ۷/ت۲/۸۹٦دا بۆ چیخۆف دەلیّت: "نەورەس، لە پووی شیوەو ناوەپۆكەوە، لە پووی تازەیی بیرەوه، شانۆنامەیەكی ناباوه، زۆر هۆشیارانه هەلوییسته پۆژانەكانی ژیان پاودەكات. خودی ژیانه، لە سەر شانۆ. ژیان بە ھەموو كارەساتەكانییەوه، بە گشت بیهودەیی و توپەھاتە زەقەكانییەوە بە تیکپای عەزابە كپوكپەكانییەوه، ئەو ژیانە پۆژانەیەیە كە ھەموو كەسییك مومارەسەی دەكات، بەلام كەس لە ناوەپۆكە پەنھان و گەپ ئامیزەكەی تیناگات. چیخۆف لە ۱۸/ت۲/۲۹۸دا وەلامی دەداتەوە كە ئەو نامەیە بوژاندیەوە و دەلیّت: "چونكە من زۆرم متمانە بە تۆیە، پای تۆم لە پای تیکپایی پەخنەگرەكان پیکەوە، بەلاوە گرنگترە".

چیخۆف، زۆر به نه به دلّی قاییل بوو که نهورهس چاپ بکریّت. له نامهیهکیا (۱۲/۱۲/۱۷)دا بو سوقورین، بهمجوّره باری هزری خوّی وهسف کردووه: "سهبارهت به شانوّنامهکانم، جگه له بیّزاری ههست به هیچی دی ناکهم، ویّرای ئهمهش دهبیّ به ناچاری به ناموونه چاپییهکانیاندا بچمهوه. رهنگه دیسان بلّیی که ئهمه ههستیّکی ئاقلانه نییه، سواری سهری گهوجیّتی بووم، بهلیّ دهزانم، بهلام چی بکهم؟ خوّزگه دهمتوانی خوّم لهم ههسته گهوجانهیه پرزگار بکهم. بهلام ناتوانم، به راستی ناتوانم. مهسهلهکه ئهوه نییه که شانوّنامهکهم شکستی هیّناوه. چونکه پیشتریش زوّربهی شانوّنامهکانم شکستیان هیّناوه و ههر به خهیالیشما نههاتووه. بهلام شکستیکهی ۱۰/۱۷، شکستی شانوّنامهکهم نهبوو، بهلکو شکستی خودی خوّم بوو. له سهرهتای پهردهی یهکهمهوه ئهوهی که زوّر سهرنجی راکیّشام ئهمه بوو که: ئهو خهلکهی من ۱۰/۱۷ دلّم بو کردبوونهوه، بهویهری بی فهرقی، له ئیّوارهخواندا بهشداریم دهکردن، گهنگهشه

و مشتوم په لهسه ردهکردن (بو نموونه یاسنسکی)، ئهوانه سهنگه ریان لیکرتبووم، به شیوه یه کی ترسناك سهیریان دهکردم...، من حالی حازر ئارامم، مجیزم ئاساییه، گه راومه ته وه تایمی خوم. به لام ناتوانم ئهوه ی که روویدا له بیربکهم، وهکو چون یه کیک بوکسیک به دهم و چاوما بکیشیت ناتوانم له بیری بکهم، به و ئاوایه ناتوانم ئه و رووداوه له بیربکهم".

دیاره ئه ئهزموونه تاله، کردیه کاریّك که زیاتر له یارانی هاوقه نهمی بسله میّته وه. ته نانه ت له قوناغیّکدا هاته سهر ئه و قهناعه ته یکه پهیوه ندی به پیری سوپاوه بکات بو ئهوه ی به یه کجاره کی له ناوه نده پوشنبرییه که داببری و دووربکه ویّته وه. که له سالّی ۱۸۹۸دا بیستی ئهگهری هه لگیرسانی شه پله نیّوان پووسیا و ئینگلته رادا، له سهر پوژهه لاتی نافین، له ئارادایه، له ۲/ک۱/۹۹۸دا نامه یه کی بو سوڤورین نووسی که "ئهگهر ئه م به هاره شه پر ده ست پیّبکات، به شداری ده که م سال و نیو و دوو ساله ی دواییدا، زور شت له ژیانی شه خسی مندا پوویداوه، (ته نانه ته له پوژانه دا ماله که شمان ئاگری گرت) یانی ته نیا ئه وه م بو ماوه ته وه که وه کو قرونسکی *، بروّم بو به رهی شه پ، هه نبه ته نه که بو شه پکردن، به نکو بو تیمارکردنی زامداران. (قرونسکی * یاری ئاناکارنینا بوو، که دوای خوّکوژی دنبه ره کهی (ماشقه)، به شیّوه خوّبه خش چوو بو به رهی شه ری نیّوان سربیا و عوسمانیان)...

هەڵبەتە ئەم شەرە ھەڵنەگىرسا، بەڵام چىخۆف، دوور لە خەڵكى و وەكو دوورخراوەيەك لە مىلىكۆڤۆدا كونجى تەنيايى گرت. ئىدى دەستى دايە نووسىنى چىرۆكێكى درێڗ لە ژێر سەرناڨى (جووتياران) كە جۆرە بەرجەستەكردنێكى زۆر بى بەزەييانەى ژيانى جووتيارى پووسىيە. لە كاتێكا كە درەندەيى ژيانى گوندى لەسەر كاغەز مەحكوم دەكرد، لە ھەوڵى بەردەوامدا بوو بۆ چاك كردنى رەوشىي ژيانى گوندەكانى دەوروبەرى خۆي و لەو پێناوەدا كۆي لە ھىچ نەدەكردەوە. لە ياداشتە تايبەتىيەكانى خۆيدا، لەو بارەيەوە دەڵێت: "خۆزگە ھەر يەكێك لەئىمە، قوتابخانەيەك، بىرێكى ئاو، يان ھەر شىتێكى دىكەي لەو بابەتەي لە دواى خۆي بەجێدەھێشت، و بە گومناوى نەدەمردين".

ئهم زستانه ئهرکی دروستکردنی قوتابخانهیه کی تازه ی له گوندی نوفوسلکیی دراوسیّیان گرته ئهستوّ. به ههمان شیّوه ی قوتابخانه ی ئتلیژ، کهوته کوٚکردنه وه ی پاره، به خوٚیشی پاره ی داو، پارهیه کی زوٚری کو کرده وه، به خوٚیشی پولّی ئه ندازیاریی سهرپهرشتیاری ده بینی. دهستنووسه کانی، ده گه ل ئه و نه خشانه دا که بو قوتابخانه ی ناڤبری کیٚشابوون، له سهر میّزه که ی که له که بووبوون. سهرباری ئه و ههموو مه شغه له ته شاییل بوو له و سهرژمیریه نه ته وه ی ده سه سارژمیریه نه ته وه ی به شداری بکات که حکوومه ت لیّب ا ئه نجامی بدات. له ۱۸/۵۲ – ۱۸۹۷/۲/۳ به ماله جووتیاره کانی ئه و ده قهره دا گه پا، ده چووه هه ر مالیّکه وه، ئه وه نده نزم بوو، سه ری به ر سه رده ری ده روی هو و ده بوایه دوا رایورتیش له و باره یه و ناماده و گهلاله بکات.

سهدان كارت له چهكمهجهكانيا كهلهكه دهبوون. كاتى لهم كاره بووهوه، چيخوف له ياداشتنامهكانى خويدا زور به كورتى ئهمهى تومار كردووه: "به بونهى ئهم سهرژميرييهوه ميداليان دامى".

ئەوەى كە چىخۆف، زۆرى لا مەراق و مەبەست بوو، دروستكردنى "كۆشكى گەل" بوو لە مۆسكۆ، كۆشكىك بۆ ھاولاتيانى مۆسكۆ كە ببى بە مەلبەندىكى رۆشنبىرى بۆ خەلكى و شانۆ، كتىبخانە ، مۆزەخانە و، ھۆلى خويندنەوە و كۆبوونەوەشى تيابى. بە ئومىدى ھاتنە دى خەونە دىرىنەكەى چوو بۆ مۆسكۆ، وەختى تەمەشاى بەرنامە و نەخشەكانى كرد، داچلەكى، چونكە خەرجى ئەم پرۆژەيە ئەوەندە زۆر بوو، بە داخەوە كە بە ھىچ جۆرى لە كۆكردنەوە نەدەھات، بۆيە دەستبەردارى ئەم بىرۆكەيە بېيت.

ئەوەبوو لە ۱۹۸۹/۲/۱۹ جاریکی دی بو موسکو گەپایەوە تا له ئاهەنگیکی به شکودا له ئوتیلی کونتیننتال دا، به بونهی سالوهگەری ئازادی کویلان دەگیردرا، بهشداری بکات. وهختی که بو ئوتیلهکهی گهپایهوه، ئهم سهرنجانهی له یاداشتهکانی خویدای تومار کرد: "بهپاستی شتیکی ناخوش و کومیدیه، خواردن، شامپانی خواردنهوه، گهنگهشه و چهنهبازی به دهنگی بهرز، وتار خویندنهوه دهربارهی خهلا و هوشیاری خهلا، ههستی نیشتمانپهروهری و ئازادی و بهتد. له کاتیکا خهلکانی پوستین لهبهر، ئیستاش وهکو جاری جاران، کویله ئاسا به دهوری میزهکاندا دهسوپینهوه، گالیسکهچیان له دهرهوه و لهبهر سهرما چاوهپوان دهکهن، ئهمه پیک وهکو ئهو درویانهیه که دهدرینه پال خوا". دوای شازده پوژ، له ئاههنگی پیشوازی، ئیواره خوان و زیافهتی تیر و تهسهل، چیخوف بو میلیکوقو گهپایهوه و دهستی به نووسینی چیروکی (جووتیاران) کردهوه. زور ماندوو بوو، دیسان کهوتهوه خوین ههههینان، بهلام دانی به نهخوشییهکهی خویدا نهدهنا. دوای مانگیک سواری قیتاربوو و چوو بو موسکو تا لهسهر پیگاوه نهخوشییهکهی خویدا نهدهنا. دوای مانگیک سواری قیتاربوو و چوو بو مؤسکو تا لهسهر پیگاوه سهریکی سوقورین بدات و ئهوسا به دوو قولی بو سان-پترسبورگ برون.

له ۱۳/۲دا گهییه مۆسكۆ و له (گراند ئوتیل) ههواری خست. ئیواری که تازه دهگهل سوڤورین دا، له خوارنگهی ئارمیتاج دهستیان به شیڤ خواردن کردبوو، لهپر خوینی ههلهینا. خوینه که هینده زوّر بوو تهنانه به بهکارهینانی ئاقلانهی سههوّلیش نهیوهستانهوه. چیخوّف، ههرچهنده نهخوّشییهکهی خوّی نهك ههر له خهلکی بهلکو له خویشی دهشاردهوه، زوّری پیناخوّش بوو که به به بهرچاوی خهلکییهوه تووشی ئهو حالهته بوو. ئیدی به ناچاری قاییل بوو، سوڤورین بردییهوه بو ئوّتیلهکهی خوّی (سلاڤنسکی بازاپ) و لهویوه ناردی به شوین دکتوّر نیکوّلای ئوبولنسکی دا، که ههردووکیان دهیانناسی، تا پاویر و تهگییریکیان بو بکات و فریایان بکهوی. بو پورژی دوایی چیخوّف، ههردوو پینی لیکرده تاکی کهوشهوه که بو ئوّتیلهکهی خوّی (گراند ئوّتینل) دهگهریّتهوه، چونکه وهکو دهیگوت دهبوایه کوّمهلیّك نامه بنووسیّت و چهند کهسیکیش بدینیّ. دهگهریّتهوه، چونکه خویّنریّرییهکهی دووباره دهستی پیّکردهوه، دکتوّر ئوبولنسکی ههوالهی عیادهکهی دکتوّر ئوسترقموڤی کرد، که پزیشکی پسیوّپی نهخشی سینگ بوو. چیخوّف خهجالهت و شهرمهزاری ئهو وهزو و پووشه بوو که له خوانگهکه تووشی بووبوو، به و حالهشهوه، سووربوو له شهرمهزاری ئهو وهزو و پهوشه بوو که له خوانگهکه تووشی بووبوو، به و حالهشهوه، سووربوو له شهرمهزاری ئهو وهزو و پهوشه بوو که له خوانگهکه تووشی بووبوو، به و حالهشهوه، سووربوو له

سهر ئهوهی که وهزعی خراپ نییه. سوڤورین پاش ئهوهی له عیادهکهی دکتوّر ئوستروموف، سهردانی دهکات، ئهم سهرنجانه له دهفتهری یادگارییهکانی خوّیدا توٚمار دهکات: "نهخوٚشهکه به دهم پیٚکهنین و گالّته و نوکته گوتنهوه، خویّنی دهتکانه لهگهنیٚکی گهورهوه". سوڤورین، بو ئهوهی نهخوٚشییهکهی له بیر بهریّتهوه و دلٚخوٚشی بداتهوه، بیری دهخاتهوه که سههوڵبهندانی پوباری موٚسکوڤا، خهریکه دهتویّتهوه. چیخوّف ههرکه گویّی لهو قسهیه بوو، یهکسهر پهنگی ههلبزرکا، وهکو نهوهی نهو قسهیه ئاگادارکردنهوهیهکی دهروونی بی بوّی.

ليّرهدا سوڤورين، يەكسەر و بە كەسەرەوە، ئەوەى بىركەوتەوە كە چىخۆڧ دۆسىتى، چەند

پۆژیک لهوهوبهر بوی گیپرابووهوه که: "وهختی جووتیاریکی دیهاتی تووشی سیل دهبیّت، دهلیّت: چار نییه، تازه کارم کراوه، لهگهل توانهوهی بهفری بههارا، منیش دهتویّمهوه و دهمرم". چیخوّف، ههرکه داخلّی خهستهخانه بوو. ههموو خهیالیّکی چاکبوونهوهی له میّشکی خوّی دهرکرد، بهلام داوای له خوشکهکهی و براکانی کرد، ئهنجامی معایهنهی پزیشکهکان له داك و بابی بشارنهوه. ههروهها حهزی دهکرد، ویّپرای سهختی نهخوّشییهکهی، وا بیر بکاتهوه، که چهند سالیّکی دیکهش دهژی. دکتوّر ئوستراموف به ناوی پاریّزهوه، گوّپرانکارییهکی بنه پهتی له ژیانیا کرد: دهبوا له ده پیّی شار برژی. زوّر به جدی ئاگاداری خوّی بکات و، واز له کاری پزیشکی بیّنیّ. چیخوّف، له نامهیهکیا بو سوڤورین (۱۸۹۷/۶/) لهو بارهیهوه دهلیّت: "ئهم کاره ههم خوّشه و ههم ناخوّش. واز له ههموو کاریّک دیّنم، بیجامهیهك دهکرم و لهبهر ههتاو دادهنیشم و دهخوّم و دهخوّم. پزیشکهکانم بوّیان داناوم پوژی شهش ژهم نان بخوّم. زوّریان پیّناخوّشه که دهخوّم و دهخوّم. پزیشکهکانم بوّیان داناوم پوژی شهش ژهم نان بخوّم. زوّریان پیّناخوشه که دهبین نهوهنده کهم دهخوّم. قسهکردنی زوّر، مهلهکردن و ئهو جوّرهکارانهیان لی قهدهغه

كردووم، جگه له سييهكانم، ئازاى بهدهنم ساغه...".

ههوالّی سیله کهی چیخوّف، له سهرانسه ری موّسکوّدا بلّاوبووه وه. ههر دوّست و ئاشنابوو و دهاته دیده نی .چیخوّف، به قسهکانیان ماندوو دهبوو. له نامه یه کیا (۱۸۹۷/۶/۷) بوّ سوڤورین دهلّت: "پیویسته ژن بهیّنم، پهنگه ژنیّکی پهتیاره ی شپشیّت. نیوه ی ئه م قهره بالفییه م له کوّل دهلّیت: "پیویسته ژن بهیّنم، پهنگه ژنیّکی پهتیاره ی شپشیّت. نیوه ی ئه م قهره بالفییه م له کوّل بکاته وه. دویّنی وه کو لافاو دهاتن، وه کو ئافهت. دوو دوو دهاتن، ههموو به منیان دهگوت قسه مهکه، که چی خوّیان به پرسیار دایان دهگرتمهوه. "سهر میّزه کهی کهنار تهخته خهوه کهی پر بوو له چه پکه گولّ، قوتوی خاویار، بوتله شامپانیا، نامه و دهستنووسی نووسهرانی تازه کار و گهنج، که داوای ئاموژگاری ئهویان ده کرد. دهستنووسه کانی به وردی دهخویّنده و و زوّر ههولّی ده داوای ئاموژگاری ئه ویان بداته وه. کیژیّک که خویّندکاری خویّندنگه ی ماموّستایه تی بوو، چهند چیروّکیکی بو ناردبوو. چیخوّف، چیروّکه کانی ده گهل په خندید که میّک تونددا بو نارده وه. کاتیّ کیژی دووباره نامه یه کی تری بو نارد، گله یی کردبوو که چاوه پروانی "چاوه پروانی هاوسوّزیی و دلّ فراوانییه کی زیاترم لی ده کردیوت". چیخوّف، وهلّامی دایه وه که بهر قهراری نامه و نامه کاری له کاتیّکا که یه کیّک له دوو لایه نه که نه خوّش بیّ و له جیّدا که و تبیّت، کاریّکی ئامه و درواره، ویّرای ئه وهش، زوّر به نه رمی ئاموّرگاری و ریّنویّنییه کی تازه ی کرد.

به پیکهوت، لهو کاتانهدا، لیدیا ئه قیلوقای نه سرهوت، پنی ده کهویته موسکو و هه وال ده زانی که چیخوف داخلی خهسته خانه کراوه، ئیدی به له زده چیت بو دیده نی. هه رچونی ده بی موله تدیداریکی سی ده قیقه یی ده ده نی به و مه رجه ی نه خوشه که واته چیخوف نه یه نیته قسان، به لام دیداریکی سی ده قیقه یی ده ده نی به و مه رجه ی که رم و گوپی ده که لا چیخوف نه یه نیت قوایه گفتو گویه کی که رم و گوپی ده که لا چیخوفدا کردووه، به هه رحال بو پوژی دواییش سه ری ده دات و گولی بو ده بات. که له هه مان پوژدا پیگه ی ماریاش درابو و دیده نی براکه ی بکات و له وینده ربه دیارییه وه دانیشتبوو. لیدیا ئه قیلوقا، له یاداشته کانی دیده نی براکه ی بکات و له وینده ربه دیارییه و دانیشتبوو. لیدیا ئه قیلوقا، له یاداشته کانی خویدا له و باره یه وه ده لیت: "ئانتون با قلوفیچ، له سه رپشت پال که و تبوو، قسه کردنیان لی قه ده غه کرد بوو، پاش سلاو و چاکو خوشی، به ره و ته به له که چووم تا هه ستی خوم په نهان بکه م و به خه فه تباری نه م دینی . له سه رپشت پیه کانیم بینی که به قه له می شین به خه فه تباری نه م دینی . له سه ره وه ی سییه کانی سوور بوون، ئیدی بوم ده رکه و ته و به شانه ی کیشابوویان. به شه کانی سه ره وه ی سییه کانی سوور بوون، ئیدی بوم ده رکه و ته و به شانه ی کیشابوویان . به شه کانی سه ره وه ی سییه کانی سوور بوون، ئیدی بوم ده رکه و ته و به شانه ی نه خوشن".

دوو پۆژ لەوە دوا، چیخۆف هیشتا له خەستەخانە كەوتبوو، تۆلسىتۆى لە ناكاوا دەچیتە دیدەنى. ئیدى پزیشك و پەرسىتارەكان نەیانتوانى دەرگا له پووى پیاویکى وا بە نیوبانگ نەكەنەوە. چیخۆف كە پیاویکى خاكى بوو، وەختایەك بینى ئەو كەلە پیاوە، پەرۆشى ئەوە و زەحمەتى كیشاوە و ھاتووەتە دیدەنى، ھەستى بە جۆرە خەجالەتییەك كرد. نووسەرى پیر لەسەر كورسییەكى مشەماى دەسكدار، لە تەنیشت ئەو تەختە باریكەوە كە چیخۆڧ لەسەر پاكشابوو، دانیشت، بیئهوەى گوى بەوە بدات كە لە نەخۆشخانەیە و ھاتووەتە دیدەنى پیاویكى زۆر نەخۆش، سەرى باسیكى گەرمى دەربارەى نەمرى پۆح كردەوه.

چیخۆف، دوای دوو سی ههفته له نامهیه کیا بو میخائیل مهنشیکوفی هاوریی، به تهوسه وه له بارهیه وه ده نین دور سی ههفته له نامهیه کیا بو میخائیل مهنشیکوفی هاوریی، به تایبه تی گهرم بو من، چونکه من زیاتر، گویدیر بووم، تا قسه کهر ... تو نستوی نه مری له شیوه کانتی یه که یدا ده بینی، قه ناعه تی وایه هه موومان "به شهران و زنده وه ران تیک پرا" له چوارچیوه ی پره نسیپی "ئه قل یان ئه شقدا" دریزه به ژیان ده ده ین و جهوهه و کروکی ئه م پره نسیپه له ئیمه په نهانه. هه نبه ته پره نسیپ یان هیزه، به لای منه وه، شتیکی ده نه مه جه لاتینییه و من ئه قلم نایب پیت و من به ش به حانی خوم ئه و جوره نه مریه م ناوی و باوه پرم پنی نییه. لیف نیگولایو فیچ، سه ری سوپ ما بو و که تی نهده یشتیکی نهده یه درواری ۱۹۸۷/۶/۱۳).

دوای ئهوهی چیخوفی نهخوش، ماندوو و بیدهنگ دهبیت، ماموستای پیر، سهری باسیکی دی دهکاتهوه: بیروبوچوونی خوی دهربارهی هونهر. به چیخوف دهلیّت به شیّوهیه کی کاتی وازی له "ژیانهوه" هیّناوه و نزیکهی شهست سهرچاوهی لهمه پئیستاتیکا و زانستی جوانناسی خویّندووه تهوه و به نیازه به خوی باسیّك له و بارهیهوه بنووسیّت. به بوّچوونی ئه و ههر هونهریّك له خزمهتی ئهخلاق و ئاییندا نهبیّت زیاده که دهبینی چیخوف خوی ئاماده دهکات پهدی بداتهوه، به دهنگی بهرزتر لهسهری ده پوات: ئهگهر هونه ری هاوچه رخ به ههمان نهفه س بروات، ده پوکیّته و و بهره و گهنده لی ده پوات و دهبی بی چهند و چوون مه حکووم بکریّت. ئیدی ئهم

پینه مبه ره توند و بی هه قرکه، به ردینه جوان و چاوه گه ش و دره خشانه کانیه وه، ده ستبه رداری بیروبو چوونی خوی نه ده بوو، بویه چیخوف، بیده نگی لیده کات، به لام دواتر له ۱۸۹۷/٤/۱۷ دا له نامه یه کیا بو نه لکسانده رئیرتیلی نووسه ری براده ری، له و باره یه وه ده لیت: "بیر و بو چوونه کانی تولستوی تازه نین. هزر قانان، له هه رسه رده م و روز گاریکا، ئه مقه وانه یان به شیوه و شیوازی جورا و جور لیداوه ته وه، پیره میردان هه میشه به لای ئه وه دا دایان کیشاوه که دنیا روو له ناخره، ناکار و ئه خلاق داویه تی کری، روو له قاتیه، هونه رکال بووه ته وه، تالکیش بووه. خه لکی وه کو جاران نه ماون، شه هامه ت و پیاوه تی دوایه تیه کری... تولستوی گه ره کییه تی له کتیبه که یدا ئه وه به خه لکی بلی که هونه رله روزگاری ئه مروزدا، گهییوه ته کویره کولان و ده رچوونی نییه، هیچ چاریکی نییه ده بی بو دواوه بگه ریته وه".

چیخۆف، دوای رۆیشتنی ئهم هیرشکهره رۆشنبیرهش، ههر ئارامی نهگرت، خهویکی پچر پچری کرد، له بهرهبهیاندا دیسان کهوتهوه خوین هه نهینان.

ئەنجام دكتۆرەكان، رِيْگەيان دا، ھەر لەو ناوە، كەميْك بجولْى، ئيدى وردە وردە بە رارەوەكانى خەستەخانەكە و بە باخچەكەيدا كەوتە پياسە. رۆژيْك بە دەم پياسەكردنەوە، تا گۆرستانەكەى ديرى نوڤوديڤى كە لە خەستەخانەكەوە نزيك بوو، رۆيى. لەوى ماوەيەكى زۆر بە ديار گۆرەكەى ياشچيڤى ھاوريْيەوە كە چوار سال لەوەبەر بە خاكيان سپاردبوو، بە دەم رامانەوە وەستا.

به سوڤورین، که سوڤورین ههمان ئه و قسانه ی ئه وی له یاداشته کانی خوّیدا توٚمار کردووه، ده نیت: "بیروٚکه ی مردن، شتیٚکی گهوره تر له ترسمان لا دروست ده کات. که ده تبه ن بو گوٚپستان و به خاکت ده سیییّرن، خه نکی خیّرا ده گهریّنه وه تا به دهم چا خواردنه وه وه، بکه و نه بیّری ".

دهیزانی دهبی لهوه دوا، وهکو بابایهکی نهخوشی نیوه پهککهوته ژیانی بگوزهریّنی. ویّپرای ئهوهش خهمی ئایندهی بوو، پتر خهمی کهسوکارهکهی بوو تا خهمی خوّی. خهمی ئهوهی بوو ئاخوّ دهتوانی لهسهر نووسین بهردهوام بی و پیّویستی کهسوکارهکهی دابین بکات؟ به تایبهتی که دکتوّران بوّیان دانا بوو ئیسراحه بکات و خوّی ئهزیه تنهدات. وهختی سوڤورین، به گالتهوه دهلیّت چیخوّف، لهمهودوا بو خوّی لهزهتی تهمهلی و بیّکاریش دهجه پیننی، چیخوّف وهلّامی دهداتهوه: "من پقم له تهمهلی و بیّکاریه، به سهرچاوه و فاکتهری ههموو سستی و لاوازییه کی دهروونی و پوّحی دهزانم". (بپوانه نامهی بهرواری ۱۸۹۷/۶/۷). زوّر به تاسهوه بوو به زووترین کات بگهریّتهوه سهر کارهکانی تا خوّی دلّنیا بکات، که ئهو قهیرانه تهندروستییهی تیّپهراندووه، کاری له توانا و وزهی داهیّنهرانهی نهکردووه.

دکتۆرەکان، تا ۱۸۹۷/٤/۱۰ له نهخوشخانه مهرەخهسیان نهکرد. بو پوژی دوایی ۱۸۹۷/٤/۱۰ دهگهل ئیقانی برایدا بو میلیکوقو گهرایهوه. که چاوی به دایك و باوك و کهسوکارهکهی، به گوندی ههمیزی ههتاوی گهرم، به دارودرهخت، به دهفتهر و کتیبهکانی خوی کهوت، له خوشیا، له ییستی خوی نهده هیوری.

ماریا، ههموو جووتیارهکانی ئهو دهوروبهرهی ئاگادار کردهوه که لهمروّ به دواوه به تهمای ئهوه نهبن براکهی معایهنه و دهرمانیان بکات. چیخوّفیش قاییل بوو که دهستبهرداری پیاسه و

گهرانی دوورودریّژ ببیّ، واز له کاری قورسی باخهوانی بیّنیّ، و تهنیا جار جاریّك بو بیّتاقهتی، بنجه گولیّك، دهوهنیّك پهرچ بكات و شادانه به کیشکه و چولهکان بدات. بهلام سهبارهت به کومهلیّك کار و ئهرکی دیکه، ههرچی دهکرد و دهکوشا، نهیدهتوانی دهستبهردار بیّ. ئیدی به پیچهوانهی ئاموژگارییهکانی خوشکهکهیهوه، بهردهوام بوو لهسهر ناردنی بهسته کتیّبان بو کتیّبخانهی تاگانروّگ، سهرپهرشتی دروستکردنی قوتابخانهی نوڤوسکی، تاقیکردنهوهی خویّندنگهی تالیژ، پیشوازیکردنی میوانانی پهوتهنی، بهرقهراری نامه و نامهکاری دهگهل دوّستان و نووسهران و ههموو فزولیّکی دیکهدا.

سهرباری ئهرك و سهریهشه و ژیانی پۆژانه، خهمی چیرۆكه تازهكهشی (جووتیاران)، كه تازه له پۆژنامهی (هزری پووسی)دا بلّاو بووبووهوه، به ملدا هات ئهو وهسفهی لهم دهقهدا دهربارهی ژیانی جووتیارانی پووس، كرابوو، به سانسۆرچیان قووت نهدهچوو، له ترسا زۆر شتیان لیّ چز ژیانی جووتیارانی پووس، كرابوو، به سانسۆرچیان قووت نهدهچوو، له ترسا زۆر شتیان لیّ چز كردبوو، كه له كردبوو، كهچی به همهموو جزكردنهشهوه، خوینهران سهرسامی ئه و جورئهته بوون كه له دهقهكهدا ههبوو. ئهم چیرۆكه له پیگهی ژنیکی گهنجی شارییهوه، پهرده لهسهر ژیانی گوندی ده قهددهمالی. ئهم ژنه ناوی ئولگایه، له مؤسكو شوو به شاگرد ئوتیلیکی، به ئهسل جووتیار دهكات. كاتی پیاوهكهی نهخوش دهكهویت و كارهكهی له دهست دهدات، ژنه، ههلیدهگریت و دمكات. كاتی پیاوهكهی زاگهی خوی، ئهوهی ژنهی تاین لهویننده ر دهیبینی، نییایهكی دیكهی زور جیاوازه، دنیایهك نقوم له ههژاری، له كلۆلی، له خورافهگهرایی، له پیسی، له نهزانی و بی ویژدانی و بی كاری، له تهمهلی و دلپهقی. دهبینی لهوی، ده، دوازده كهس به جاری، له كوختهیهكی پپ له میش و مهگهساندا ده ژبین. خواردنی سهرهكیان نانی جو و ئاوه. ژنان وهكو حهیوانات داركاری دهكرین. پیاو بو ئهوهی له نائومیدی خوی ههلی و خوی له بیر بكات، پهنا حهیوانات داركاری دهكرین. پیاو بو ئهوهی له نائومیدی خوی ههلی و خوی له بیر بكات، پهنا ده وبهر قودكا دهبات. ژنان مهحکوومن بهوهی له دائومیدی خوی ههلی و خوی له بیر بكات، پهنا لهم دوزه خه حهیوانییهدا ههلناكات، دوای مردنی شووهكهی، كچهكهی ههلدهگریت و پی و پی و پی بو هرسکو دهگهریتهوه و، ئیدی دهكهونه سهر پیگه و بانان و دهست لهم و لهو یان دهكهنهوه.

به ههرحال، چیروکی "جووتیاران" ههر که بلّاو بووهوه وهکو پرووداویکی ئهدهبی، دهنگی دایهوه. له پورژنامه و بلّاقوٚکاندا مشت و مریّکی توندی لهسهر کرا. بهلّام له مهیدانی پهخنهدا، به شیوهیه کی گشتی، پشتوانی لیّکرا. پهخنه گری پوسته ی باکوور له و باره یه وه دهلیّت: "سهرکهوتنی (جووتیاران) ئه و پورژگارانه مان وهیاد دینیته وه که پومانیکی تازه ی تورگنیف یان دروستویفسکی ده که وته بازاپهوه". چیخوف، له ماوهیه کی که مدا چهند نامهیه کی پیروزبایی و دهستخوشی پیگهیی، یه کیک لهوانه، نامهیه کی لیکین بوو، که دهلیّت: "جووتیارانم خوینده وه، به پراستی توحفه یه! به یه که شهو، به که په تیک خویندمه وه، دوای خویندنه وه، تا ماوهیه کی زور نامهیه کی زور بخه وم ".

ئەلكساندەر سىومباتوف- يىوجين-ى شانۆنامەنووس و دەرھێنـەر، ھاوڕێى چىخۆف، لـە نامەيەكيا، لەوەش ھێوەتر دەڕوات و دەڵێت: "ئەم چيرۆكە، يەكێكە لەو شاكارانەى كە ساڵانێكى زۆرە دنيا شتى واى بە خۆوە نەديتووە... لێوان لێوه لە تراژيدياى حەقيقەت، پلۆتە خۆرسىك و

خۆ بەخۆكانى شەكسىپىر وەبىر دىنىنىتەوە... من لە جووتىياران دا، ھەست بە كەش و ھەواى ھەمان پۆژى ناو چىرۆكەكە دەكەم، ھەست بە شويىنى ھەتاو دەكەم، ھەست بەو سەرەو لىدىگەيە دەكەم كە بەرەو كەنارى پووبارەكە دەكشىيت. ھەموو شتىك دەبىينم بى ئەوەى وەسىف كرابىت". (بروانە نامەى ١٨٩٧/٥).

به لَام خه لَكانى دى، به تايبهتى يۆپۆليستان و موريد و پهيرهوانى تۆلستۆى، چيخۆفيان بهوه تۆمەتبار دەكىرد، كە گواپە بە ئانقەسىت، وينەى جووتيارى رووسىي شىيواندووە. ھەلبەتە چیخۆف، دەیتوانی وەلامیان بداتەوە كە دواى پینج سالى خشت، له تەماسى رۆژانەى دەگەل جووتیاران و تیمار و دهرمانکردنی نهخوشیان، کهس توانای ئهوی نییه له نیشاندان و بەرجەستەكردنى زەبوونى و راړايى جووتياردا. بەلام ئەمجارەش وەكو پيشەي ھەميشەيى كە به شداری ئه و گهنگه شه و مشت و مرانهی نه ده کرد که له به رهه مهکانی ده که و تنه وه، خوّی دوور گرت و بیّدهنگی ههلّبزارد. چاك دهیزانی ئهم بهرههمهی، تهنانهت ئهوانهشی، كه زوّر لیّی نارازی بوون و ههرا و ههنگامهی دنیایان لهسهر نابووهوه، له ناخا ههژاندووه. دیاره سهرکهوتنی چیرۆکی "جووتیاران" تۆلە و قەرەبووى كارەساتى شكستى نەورەسى بە زیادەوە بۆ كردەوە. بە گوتهی ئەلكساندر، چيخۆف بهم چيرۆكه گهييه لوتكهی شۆرەتی ئهدهبی و ئهويهری خۆشەويسىتى جەماوەرى. بەلام ئەم شىۆرەت و سىەركەوتنە ھەم مايەي دلخۆشىي بوو ھەم سەرچاوەي نیگەرانى و تىرس، دەترسا، دواي ماوەيەكى كەم بكەوپتەوە بەر سىيبەر. راستە پرۆژەي ژمارەيەك چيرۆك و شانۆنامانى تازەي بە دەستەوە بوو، بەلام نەخۆشىي كەسىيرەي کردبوو. جاری وابوو ماوهیهکی زوّر به دیار پهرِه کاغهزیّکی سپییهوه، دهبیر و خهیالْهوه دهچوو. که ههوا خوّشی دهکرد و سنووکه پشنوویهکی وهبهر دههاتهوه. میوانانیش سنهریان دهکرایهوه، بەسەر مىليكۆڤۆي ئازيزدا دادەبارين. برا ژندارەكانى، ھەموو ھەفتەيەك بە ژن و مندالەكانيانەوھ سـهریان دهدا، جـاری وا هـهبوو چـهندین رِوْژ دهمانهوه. راسته چیخوف بـه هـاتنی ههندی لـه دۆستانى وەك لىقىتان و لايكا و ئەلكساندر ئىقانكۆ، خۆشحال و شادمان دەبوو. بەلام جارى واش ههبوو، خهلکانی قیرسچمه و لایرهسهن، سك لهوهرین و میملش دههاتن، که دهبوایه به ناچاری مدارا و خزمهتیان بکات، مال له خوی نهبی، میوانیش رووی تیبکات.

جاریّك لای لیونتیف-شچگلوف گلهیی دهكات: "تهسهوركه، لهم چهند روّژهی رابردوودا، پتر له ده میوانمان ههبوون، ههر ههمووشیان له موّسكوّوه، هاتبوون، وهكو ئهوهی ئوتیّلم ههبیّ، ئهوجا وهره خواردنیان بوّ ئاماده بكه، میّزی خواردنهوهیان بوّ برازیّنهوه، جیّگهی نووستنیان بوّ ئاماده بكه". له ناو ههرا و زهنای مالهكهدا كاری بوّ نهدهكرا.

زۆرجار دەبوايه چاوەروان بكات، تا هەموو ميوانەكان دەچوونە جێگاوە و دەخەوتن، ئەوسا، بە كاوەخۆ بكەوێتە نووسىن. بە گوتەى شچگلوف، رەنگى زەرد و سىماى گرژ، نىگاى نىگەران بوو و زۆر دەكـۆكى. دەنگى كەرخ و ئازار ئامێز بوو. شەوان ئەگـەر هـەواش خوش بوايـە، يالتۆيەكى دەخۆوە دەيێچا.

سەفەرە كەمەكانى بۆ دەرىيى مىلىكۆقۆ، چى بۆ مۆسكۆ و چ بۆ شوينانى دىكە، زۆريان ماندوو دەكرد. وەكو جاران تاقەتى گەشت و گەرانى نەمابوو. پاش ئەوەى لەگەل لىقىتان و لەسەر پىشنىيارى ئەو، سەردانىكى مەزرا و مولكى كابرايەكى بازرگانى دەولەمەندى، بە نىيوى سىيرگى موروزوف كرد، لە گەرانەوەدا نامەيەك بۆ سوقورىن دەنووسىيت و بەمجۆرە باسى ئەو مولك و مەزرايە دەكات: "خانووەكەى لەوەدا نىيە، بە قەد قاتىكان گەورەيە. خزمەتكارەكانى ھەموو بەركۆشەى ئاورىشمى سىپىيان لەبەربوو، زىنجىرى زىپ بە بەرۆكيانەوە شىقى بووبووەوە. بەلام ناو مالەكەى زوق بى زەوق و سەلىقە بوو. خاوەن مالەكە، زۆر سارد و سىي بوو، ھەر بە ھەلاتن ھەلانىم". (بروانە نامەي بەروارى ١٨٩٧/٦/٢١).

لهگهل هاتنی مانگی ئابدا، به جوری بیتاقهت و کهم حهوسهله بوو، بیری لهوه دهکردهوه به گویی پزیشکهکان بکات و، بهر له سهرما و سههوّلبهندانی زستان، بهروات بو شوینیکی گهرمهسیّر.

کاتی قاسیلی سوبولفسکی دوّست و برادهری، سهرنووسهری "ههوالیّن پرووسیا" نامهیه کی بوّ نارد که له هاوینه واری بیارتیزه، چیخوّف وازی له ههموو کاریّك هیّنا و لیّبرا بپروات بوّ لای قاسیلی. به لام نهده ویّرا به تهنیا به ئهوروپادا سهفهر بکات. ئهوهبوو له ۱۸۹۷/۸/۱۹ دا نامهیه کی بو قاسیلی نارد: "تکایه بوّم بنووسه ئایا له موّسکو سواری قیتاری بهرلین ببم یان قیتاری قیننا، چونکه من قهت سهفهری بیارتیزم نهکردووه، کهمیّك لهم سهفهره دهترسم. به خوّت دهزانی من به ههموو زمانیّك قسان ده کهم جگه له زمانانی بیّگانه. کاتی که له ههندهران به زمانی ئهدمانی یان فهرهنسی قسان ده کهم فهرمانبهر و تیمی ناو قیتاره کان ییّم ییّده کهنن. به لام له

پاریس دا، که ئهم ویّستگه و ئهو ویّستکه دهکهم، وهکو ئهوه وایه، له تاریکیدا چاوشارکیّ بکهم".

حازر و ئاماده، له هیچی کهم نهبوو تهنیا بیر له خهرجی پیگاوبان بکاتهوه. چوّن تهگبیری خهرجی ئهم سهفهره بکات، دوای ههندی حیساب و کیتابی ورد، تاکی تهرازووه که بهلای سهفهره کهدا قورس بوو. پاداشتی نهورهس که حالی حازر لیّره و لهوی له ههموو شویّنیّکی پووسیا نمایش دهکرا، دهگهل ئه و سلفه و وامهی که پیشوه خته لهسهر چیروّکی "جووتیاران" وهری گرتبوو، بهشی مهسره فی مانهوهی چهند مانگیّگی له فهرهنسا دهکرد. کاتی له وهری گرتبوو، بهشی مهسره فی مانهوهی چهند مانگیگی له فهرهنسا دهکرد. کاتی له واوه واوی شهراو ههنگامه و راوه واوی ژبانی روّزانه، بهلکو له نهخوشییهکهشی دوور دهکهویّتهوه.

پەراويز:

^{* &}quot;... ڤروڤسكى...": ئاماژەيە بۆ يارەكەى ئاناكارنينا كە پاش خۆكوژى دلدارەكەى، داواى كرد بۆ شەرى نيوان سربستان و عوسمانيان بروات.

ىالتا

چیخۆف له نامهیهکیا (۱۸۹۷/۹/۵) بق ماریای خوشکی ده نیت: "سهفهرهکهم تا بهرلین زوّر خوش بوو، تووشی کوّمه نیك هاوسهفهری باش بووم. لهبهرلینه وه تا کوّلوّن خهریك بوو له دووکه نی جگهرهی ئه نمانیاندا ده خنكام. له كوّلوّنه وه تا پاریس خهوتم."

چیخوف له پاریس یه کسه ر خانه واده ی سو قورینی دو زییه وه، چه ند رو ژیک به شه قام و بازاراه کانی پاریسدا گیرایان. به جوری به سهر ماندوویه تی و نه خو شیه که یدا زال بوو، که توانی سه ردانی کو مه لیک کاباری مودی رو ژبکات. (له کاباری مولون رو ژدائ سه مایه کی رو ژهه لاتی بینی که له سه ر پیتمی دایه ره زهنگی ئه نجام ده درا). زور دو کان و فرو شگایان گهرا. (له موغازه کانی لو قه ردا، شه مدانیک، دار عاسایه ک، دو و بوینباخ و کراسیکی کری.) پاش ئه وه دانی به جوانی و خوشی شاره که دا نا، سواری قیتاری باشوور بو و و به ره و بیارتیز که و ته سوبولفسکی له وینده ر چاوه روانی بو و.

دوای ئهوهی له ئوتیلی قیکتوریا جیگهی گرت. بهناو شار کهوت، که چاوی به بهنداوی كهنارهكان و، گهرماوه دهرياييهكان و جم و جولي خهلكهكه كهوت، سهري له زندوويهتي و ئاوەدانى شەقام و بەنداوەكان سوورما. يەكەم كارى ئەوە بوو شەپقەيەكى پووشى كىرى تا لە تیشکی ههتاوهکهی بیاریزیّت. کوشکیّکی چکوّلهی له زهل دروستکراوی له قهراخهکهدا گرت، بۆخۆى لەويندەروە ير بە چاوانى تەمەشاى دىمەنى شەپۆلى كەفچەرىنى دەرياى دەكرد. ئىدى كاتى خۆى يا به خويندنهوهى رۆژنامه بەسەر دەبرد يان به تەمەشاكردنى گەشتيارانى ئافرەتى جوانی، تهنك جل كه به چهترين رهنگاو رهنگهوه سهگهكانيان بهدوی خودا رادهكيشا و به بەردەمى ئەودا رەت دەبوون، يان تەمەشاى ئەو شايەرە گەرۆكانەى دەكىرد، كە بەدەم گيتار ژهنینهوه گۆرانیان دهگوت. ههر ههموو ئهم دیمهن و شتانه دهیانکرده کاریّك خوّى گوتهنى وهها ههست بكات كه "سهدان ههزار قوناغه رئ له ميليكوڤو دووره.". بينهوهي بهقهد نووكه دهرزييهك ههست به غهریبی بکات. حهزی نهده کرد بو رووسیا بگهریّتهوه. بو نهوهی زیاتر فهرهنسا و فەرەنسىيان بناسىيت، لىبرا لاي كىرژۆلەيەكى نۆزدەسالانى فەرەنسايى بەناوى مارگۆ، دەرسى زمانی فهرهنسی بخوینی. تهنیا کهسهری ئهوه بوو که رووسیکی زور له بیارتیز بوون. دوای دوو هەفتەيەك، هەوا گۆرا، بوو بە باو بۆران، بەپەلە باروبنەي پێچايەوەو، بەعەوداڵى هەتاو بەرەو نيس رۆيى. له نيس له رووس پانسيون، ژماره نۆ، شەقامى گونۆ ھەوارى خست. لەوى خۆى لە نێو چل هاووڵاتي رووسدا ديتهوه، كه زوٚريان نهخوٚش بوون. ژووركهي ئهو له نهوٚمي دووم بوو، ژووریکی گهوره بوو، شانشین و بهربیلایی گهورهی ههبوو دهیروانیه باشوور، ناوهکهی کوٚمبار كرابوو، تهختيكي "وهكو تهختهكهي كيلۆپاتراي" تيا بوو، و تهواليتي تايبهتي و ئهلاحهدهي ههبوو. ژنیکی ئاشپهزی رووسی لیبوو، که خواردنی نیمچه رووسی و نیمچه فهرهنسی دروست دهکرد، زۆربهی کات دهگهل سوپی کهلهرمدا ستیك و پهتاتهی سوورهوهکراوی لیدهنا. چیخوف، بهچاویکی تهنزئامیز دهیپروانیه هاوسفرهکانی. بیوهژنیکی پهزا قورسی لیبوه، که لهکاتی دابهشکردنی خواردندا، زهق زهق دهیپروانیه چیخوف نهبا باشترین پله گوشت ههلگریت. پر بوو له قهیره کچانی پهنگ زهرد. ژنانی میرد داری چهنهباز و ههرزه ویژ، که چیخوف وهکو بو سوڤورینی نووسی بوو، دهترسا پوژی له پوژان وهکو ئهوانی لیبی.

هەر كاتى توانىباى بەلەز دەچووە دەرى، ھەتاوى گەرە، گول و باخچە، بنە خورماو دەرياى مەنگ و شىن، خاويان دەكردەوە، ختووكەى گيانى تەمەلىيان دەدا، بەناو گولگەشتى "باخچە" ئىنگلىزان دەكەوت، دەگەرا ماوەيەكى زۆر دەھات، دەچوو ئەوجا لە چاخانەيەكدا دەوەستا، يان رۆرتامەى دەخوينىدەوە، يان لە ھەواى ئازادا گويى لە كۆنسىرتان دەگرت، ھەولى دەدا بىر لە ھىچ شتىك نەكاتەوە، ويراى ئەوەش سوور بوو لەسەر دەرسە فەرەنسيەكانى، فايدەى نەبوو. ھەرچى دەكردو دەكۆشا، نەيدەتوانى بەرەوانى بەم زمانە قسان بكات، بۆيە نەيتوانى ئاشنايەتى دەگەل دەكردو دەكۆشا، نەيدەتوانى بەرەوانى بەم زمانە قسان بكات، بۆيە نەيتوانى ئاشنايەتى دەگەل خەلكى ئىرەدا پەيدا بكات. بەلام دۆستايەتى دەگەل چەند رووسىيكى گەورەو ناودارا پەيدا بكات، لەوانە: مافناس و مينۋو نووس و كۆمەلناس ماكسىيم كوڤالڤسىكى، كە دواى ئەوەى لەسەر بىرو بۆچوونى پىشكەوتوخوازانەى سىياسى لە زانسىتگەى مۆسكۆ دەركرا بوو، ھاتبووە فەرەنساو بوو بوو بە پەناھەنىدە. قالرىن ياكوبى ى نىگاركىش و شىيوەكارى زۆر رەشىين، ھەروەھا جىگرى كونسولى رووسىيا، يوراسوف كە نەرمە پىياويكى شەرمن بوو. ئىدى چىخۆف دەگەل ئەمانەدا قومارى دەكرد. دەچوو بۆ مەيخانەو بارى گۆتىك بۆ خواردنى گويچكە ماسى، دەگەل ئەمانەدا قومارى دەكرد. دەچوو بۆ مەيخانەو بارى گۆتىك بۆ خواردنى گوينچكە ماسى، يان بەمەبەسىتى سەرگەرمى دەچوو بۆ گازينۆى شارەوانى.

تهنانهت ئهم سووکه خوشگوزهرانی و سهرگهرمیانهش، جوره پهشیمانیهکیان له ناخیا دروست دهکرد. ویپرای ئهوهش موتیف و ئامیانی چیروکی له دهفتهری سهرنجهکانیا تومار دهکرد، بهلام زاتی نهدهکرد بیانکات به چیروک و بیان نووسیتهوه. له نامهیهکیا بو فیودور باتیشکوق، سهرنووسهری پرووسی گوقاری (کوسموپولیز)ی چهند زمانه، دهلیّت: "زور بهخاوی باتیشکوق، سهرنووسهری پرووسی گوقاری (کوسموپولیز)ی چهند زمانه، دهلیّت: "زور بهخاوی دهنووسم. ئیشم له بهر ناپوات ، ئیشی نووسین لیره قورسه، به تایبهتی کاتی له ژووری ئوتیلیّك بی و لهپشت میزیکی غهریبهوه دابنیشیت، که ههوا کهمیّك خوش دهبی، کهلکهلهی چوونه دهرهوده دهکهوییته سهر." (بپوانه نامهی بهرواری ۱۸۹۷/۱۰۸۱) دهیگوت کارکردن لهو جوره کهش و ههوایهدا وهکو ئهوهیه لهسهر مهکینهی درومانی کهسیکی دی کار بکهیت. ههروهها گلهیی ئهوهشی دهکرد له بهر خواردنی چهورو زوّر خوّری تووشی خهوالویی بووه. ویّپای ئهوهش، ههر چوّنیّ بوو، سیّ چیروّکی نووسی به ناونیشانیّن (بوشناك، زاگه، له گالیسکهدا) ئهم کاره زوّری ماندوو کرد، لهلای خوّیهوه بهکاریّکی زوّر کهمی دهزانی، به نهبهدلّی ناردنی بو ههوالیّن پرووسیا).

دوای ماوهیه کی کهم دیسان کهوته وه خوین هه نینان، وای ده نواند گویی لهم مه سه له نییه. له نامهیه کیا بو هیلین شافرو قا ده نیت: "جار جار خوین هه ندینم، به نامه هیچ په یوه ندییه کی به سه لامه تی و ته ندروستیمه وه نیه، وه کو گویره که ی بی جووت هه نبه زو دابه زمه. چه ند خوش حالم

تا ئيستا بى جووت، ژنم نەھيناوه. چ سەئتەنەتيكە!" (بروانە نامەى بەروارى ٢٩/١٠/٢٩) ويراى ئەوەش پزيشكەكان ئەمريان پيكرد كە بگوازيتەوە بى نهىقمى يەكەم تا بە قالارماندا سەرنەكەويت. ھەروەھا تكايان ليكرد ئيواران زوو، بەر لەوەى دنيا تاريك بيت، بى پانسيونەكە بگەريتەوە. ويراى سەرپەرشتى ئەوانيش، خوينريزييەكەى، ھەرچەندە لەچاو ئەوساى مۆسكۆدا كەمتر بوو بووەوە، بەلام ھەر بەردەوام بوو. لە نامەيەكيا بى سوڤورين (١٦/ك١/١٨٩١) دەليّت: "دايمە وەكو ئەوەى دەستبەسەربم، لە ژوورەوەم. بەراستى ئەم ژيانى تەنياييەم لاناخۆشە."

جا بۆ ئەوەى ئەم ھەسىتى تەنياييە لە خۆى برەوينىيتەوە كەوتە نامەو نامەكارى دەگەل ئەو دۆست و ئاشنايانەى كە لە رووسيادا بەجىي ھىيشتبوون. جار جار نامەى بۆ كەسىوكارەكەى ،بۆ ئەوانەى كە لەدەسىتى وان ھەلاتبوو، دەنوسى و پرسيارى ئەوەى دەكرد بەبى ئەو چۆن كاروبارى خۆ لە مىلىكۆقو بەرىيوە دەبەن؟ ئايا مارى، كە ئەم وەكالەتى تەواوەتى داوەتى، بەباشى وەكالەتكەكە بەرىيوە دەبات. ئەگەر پىويسىتى بەپارە بوو دەتوانى داواى سىلفەو وام لە رۆرتامەى "ھزرى رووسى" بكات، لە بىرى نەچىت كە بە بۆنەى جەرنى سەرى سالەوە، رۆبلىك بدات بە گاوانەكە، سىى رۆبىل بە كەشىشى گوندەكە بدات، لە بىرى نەچىت سوپاسى ئەو دراوسىيىيەيان بكات، كە ھەندى خشتى بۆ بىناى قوتابخانەكەى نوقوسىلكى دابىن كردبوو. ھەروەھا بە باوكى بوحانى بىلى كە چىخۆف زۆر خۆشحال بووە بەوەى كە نوسخەيەكى "سەڧەرنامەى" مىلىكۆڭۋى پى گەييوە.

جاریّکی دی کهوته وه نامه و نامهکاری "گالّته به پاست" دهگهل لایکادا. له نامهیه کیا بو لایکا گلهی کردبوو که گوایه لیقیتان، داوای له سیّرگی موروزوفی ملیونیّر کردبوو، یارمه تی چیخوّف بدات، ئهویش به ناوی دیاریه وه، بیّنه وهی چیخوّف داوای کردبی یان ناگای له هیچ بووبیّ، دوو ههزار پوبّنی بو ناردبوو. چیخوّف ئهمهی زوّر له به گران ده بیّت و له نامهیه کیا بو لایکا گلهیی ده داوای ئهم پارهیه مکردووه و نه دهمه ویّ. تکام له لیقیتان کردووه که دمکات و دهلیّت: "من نه داوای ئهم پارهیه مکردووه و نه دهمه ویّ. تکام له لیقیتان کردووه که ریگه م بدات ئه و پارهیه به شیّوه یه بو سیرگی بنریّمه وه که دلّی که س نهیه شیّت و که س زویر نهبیّت. به لام لیقیتان پازی نیه، به لام پازی بیت یان نا، من دوو هه قتهیه که، مانگیکی دی، ئه و پارهیه به سوپاسنامهیه کهوه بو سیّرگی موزوروف هه ردهنیّرمه وه." (بپوانه نامه ی به رواری پاره یه به سوپاسنامهیه کهوه بو سیّرگی موزوروف هه ردهنیّرمه وه." (بپوانه نامه ی کییه و باره کی دی به دوکان و فروّشگای جل و بهرگی ژیره وه بکاته وه و دهلیّت: "من نامه ویّ و معزت دابده م، به لام ئه وه نده ت پیده لیّم کار چه ند له سه ره تا و میریت بیّد دابین ده کار ی و ناسووده ی میرریت بو دابین ده کات." و به لیّنی دابویه که بچیّته دوکانه که ی و چاوبازی و ناشقیّنی ده گه ل خهیات و شاگرده جوانه کانیا بکات.

سەبارەت بە لىدىا ئەقىلوقا، سەفەرەكەى چىخۆف كەم و زۆر ساردى نەكردەوە. سەرلە نوى كەوتەوە نامەو نامەكارى لەگەلىا، جارىكى دىكە، چەند چىرۆكىكى بۆ نارد، تا بىان خوينىتەوەو راو بۆچوونى خۆى لە بارەيانەوە دەربېرىت. لە ياداشتەكانى خۆيدا دەلىت: "كە نامەم بۆ ئانتون

دەنووسى ھەستم دەكرد بە تۆبزى خۆمى بەسەردا دەسەپيننم، بەلام وينراى ئەوەش نەمدەتوانى دەسىتبەردارى نامە نووسىن بىم، چونكە ئەمە بۆ من وەكو خۆكوژى وابوو، نەمدەتوانى خۆ بكوژم." (بروانە: لىديا ئەقىلوقا، چىخۆف لە ژيانى منا: چىرۆكيكى ئاشقانە، پاچقەى دىقىد مگرشك، لندن: جى لىمن، ١٩٥٠ ل١٢٤)

چیخۆف، به نهبهدلّی، بهلّام وهکو ههمیشه، به نهزاکهت و ئهدهبهوه، وهلّامیّکی زیرهکانه، ناویّتهیهك له ستایش و پهخنهی دایهوه: "کهم ئهرمونی و بی متمانهیی و تهمهلّی به چیروّکهکانتهوه، زهق و دیاره... تو خوّت به پستهکانتهوه ماندوو ناکهیت، که مهرجه ئهمه بکهیت. نهینی و پازی هونهر له پستهدا پهنهانه." (بپوانه نامهی ۱۸۹۷/۲۳/۸). لیدیا له نامهی دووهمیا (۲/ت//۸۹۷) گلهیی له چیخوّف دهکات که تهنیا لایهنی تاریکی ژیان له چیروّکهکانیا بهرجهسته دهکات، قارهمانهکانی ههموو خهمین و گونگ و ئالوّزن. چیخوّف وهلّامی دهداتهوه که ههق بهوهو دهلّیت: "مخابن، ئهمه خهتای من نیه! نووسینهکانم، بهبی ئهوهی خوّم بمهوی واهی دهردهچن، کاتی که دهنووسم ههست به پهشبینی ناکهم: کاتی که دهنووسم مجیّزم خوّشه. دهلیّن خهلکانی خهمین و خهمبار شتی شاد دهنووسن و خهلکانی شاد و دلّخوّش، شتی خهمین دهنووسن من بهخوّت دهزانی پیاویّکی شادو دلّخوّشم، یان بهلای کهمهوه وهکو دهلّیّن سی سالّی یهکهمی ژیانم بهخوّشی و شادی بردووه ته سهر... تهندروستیم بهیانیان باشه، ئیّواران باشتره، هیچ شتیّك ناکهم، نهدهنووسم و نه ئارهزووی نووسینم ههیه، زوّر تهمهل بووم." (بپوانه نامهی هیچ شتیّك ناکهم، نهدهنووسم و نه ئارهزووی نووسینم ههیه، زوّر تهمهل بووم." (بپوانه نامهی)

یهکیّك له و هۆیانه ی که نهیده یهیّشت خهریکی کاری نووسین بیّ، ئه وه بوو که له م ژینگه تازه یه دا هیچ شتیّکی ئه و تو نه بوو که خه یائی بها پوژیّنی به نام هوی سه ره کیتر ئه مه بوو که نهیده توانی خویّند نه وه و پوژیّکا به نووسین نهیده توانی خوی له زهرفی شه و و پوژیّکا به نووسین بسپیّریّت و بیگوّپیّت بو ئه ده بیات، بیّویستی به وه بوو له خه نکی و دنیا دوور بکه ویّته وه، ده گه نخی ندنه وه و باری سه رنجه کانیا بری تا بتوانی بیگوّریت بو ئه ده بیات و ئه مگوّپانه سهیره ش که که رهسته و په گهریّن خاو ده گوّریت بو تیمه و بابه تی چیروّکقانی، په نگه مانگان و بگره سالان بخایه نی که رهسته و په گهریّن خاو ده گوّریت بو تیمه و بابه تی چیروّکقانی، په نگه مانگان و بگره سالان بخایه نی که رهسته که بناونه که اسه رنوسه ری گو قاری "کوسموپ ولیز"ی چه ند زمانه ی پووسی داوای ، ده قیّکی بناونه کراوه ی لیکرد، که له ژیانی هه نده رانی خوّیه و هه نینجرابی، له نامه یه که پووسیادا بنووسم. ته نیا له پوسیاو به پشتیوانی یادگه ی خوّم ده توانم ئه و جوّره چیروّکه له ده ریّی پووسیادا بنووسم. ته نیا له پوه بی به به وه به وه رده گرم، قه ت پاسته و خوّم شتم له سروشته و ه و مرنه گرتووه. پیّویستم به وه یه که ده سته کان ، باری سه رنجه کانم، له یادگه ما هه نگرم، تا ده خه ملّی و گه نانه ده بیّت، بیّته به وه یه نه و شته ی تیا ده میّنی که بایه خدارو نموونه یی بیّ ."

له نیس دا، شارهکهی بهلاوه گرینگ نهبوو، به نام له رادهبهدهر د نبهندو شیفتهی خه نکهکهی بوو، به نامه به نامهیه کی نامهیه کی فهرهنسی زوّر به نهده به و روّشنبیر، میهره بان و هه قپهروه ربوون. له نامهیه کیا (۱۸۹۷/۱۰/۲) بو نیقان چیخوّف ده نیت: "لیّره سه گیش بوّنی مهده نیه تی لیّدیّ." به

سهرسورمانه وه باسی ئه وه ده کات که که شیشیکی دیتوه چون ده گه ل کومه لیک منداله مه کته بلیاندا له جاده دا توپینی کردووه. باسی ئه وه ده کات که ئه و کاره که ره ی له پانسیونه که دا خزمه تی کردووه و له ژوره که ی ئه و به رپرسیار بووه، ویپای هه موو ماندوویه تیه کی خون وه کو دو تمییک به روویا پیکه نیوه و به رپووخوشی ره فتاری ده گه ل کردووه. باسی ئه وه ده کات ئه وه ی لیره دلخوش ده کات و وره به رز ده کاته وه، هه موان له دو کانا، له قیتارا رپوژباش ده گه لایکه دی به یکدیدا ده که ن نه گه ر ده گه ل سوالکه ریشدا قسان بکه ن به مسیق یان مه دام ناوی ده به ن

به بۆچوونی چیخۆف فهرهنسا له پیزی پیشهوهی وڵاتانی دیکهدا بوو و نوینهرایهتی شیّوازی شارستانیهتی ئهوروپای دهکرد. کاتی که ژمارهیهك له پوّژنامهو بلّاقوٚکان دووباره "دوّزی دریقوس"یان هیّنایهوه گوپیّ، هیّندهی دی ئهو بوّچوونهی لهلا چهسپی. ئایا دهشیا مولازم ئالفرید دریفوس، که لهسالی ۱۸۹۶دا، به توّمهتی سیخوپی بوّ ئهلّمان. دادگایی سوپایی کرا بوو له دوپگهی ئههریمهندا* حوکمی ئهبهدی درا بوو، بیّتاوان بی؟ ئایا قوربانی بیرو هزری کویّرانهی درژه جولهکه نهبوو، که ئهو کاتانه له پیزی سهرکردایهتی سوپادا، باوی بوو؟ ئایا خهتاباری پاستهقینه سهرگورد سترازی نهبوو، که برایهکهی دریفوس، تازه گهیی بووه قهناعهت تاوانباری راستهقینه ئهوهو مهحکوومی کرد بوو؟

چیخۆف که دهیزانی ویژدان و تیکرای یهکپارچهیی ولّات له مهترسیدایه، زوّر به تاسهوه پهیگیری پینچ و پهنای قسه و باس و ههوالهکانی دهکرد. له نامهیهکیا بو سوبولفسکی (۱۸۹۷/۱۲/٤) دهلیّت: "به دریّـرایی روّر مـرژوولی خویّندنهوهی روّرثنامان بـووم، مـرژوولی خویّندنهوهی "دوّرهکهی دریقوس" بووم. به بوّچوونی من دریفوس بیّتاوانه."

دوای مانگیّك، له ۱۸۹۸/۱/۱۲ (من متهم می كنم)ی زوّلای خویّنده وه كه نامهیه كی كراوه بوو بیو سیمروّك كوّمارو، حكومه تی توّمه تبار ده كرد كه هه ولّی شاردنه وه پهرده پوشكردنی حهقیقه تی داوه. چیخوّف، به خویّندنه وهی ئه م نامه كراوهیه ی زوّلا، زوّر هاروژاو ها ته جوّش، نامهیه كی بوّ سوڤورین نارد كه: "دوّری دریفوس، دهنگی داوه ته وه و پیّگه ی خوّی گرتووه، به لام هیّشتا به خیّرایی ته واو ناروات. زوّلا كه سیّكی ئابروومه نده... به راستی كه و توومه ته ژیّر كاریگه ری ئه و: فه ره نسیا و لاتیّكی سهیره، پره له نووسه ریّن ئازاو كه م ویّنه." (بروانه نامه ی كاریگه ری خوری چینی گرام ۱۸۹۸/۱). هه روهها له نامهیه کیا بی پاتیوشکوف ده لایت: "زوّریه ی هه ره زوّری چینی پوشنبیران لایه نگری زوّلان و باوه پیان وایه دریفوس بیّتاوانه. زوّلا هه نگاوی خیّرای بوّ پیشه وه ناوه، ناره زایی نامه کانی وه کو شنه بایه کی تازه ن و، هه رفه ره نسیه که بیّری، هه ست ده کات که له مده قه ره داله تا هه یه و نه گه ر مروّق یکی بیّتاوان، توّمه تبار بکریّت، خه لکانیک هه ن داکوّکی لییکه ن." (بروانه نامه یه به رواری ۱۸۹۸/۱/۲۳).

له شوباتی ههمان سالدا، زوّلاش هیّنرایه پای میّزی دادگا، سهرهنجام حوکمی یه سال زندانیان بهسهردا داو ناوی له لیستی (لیژیون د/ئور)* سرپیهوه. به لام تا زیاتر هیّرشی دهکرایه سهر، چیخوّف پتر ستایشی دهکردو شیفتهی دهبوو. ههوالی روّژنامهکانی به ههمان گهرم و گوری ههر هاولاتییه کی فهرهنساییه وه دهخویّنده وه. له نامه یه کیا بو دوستیّکی هونه رمه ند به

ناوى ئەلكساندرا خۆتيانيستوڤا دەڵێت: "له من دەيرسىت ئايا هێشتا باوەرم وايه كه هەق بەزۆلايە. جا با من له تۆ بپرسم ئايا تەسەوريكى ئەوەندە نادروستت دەربارەي من ھەيە كە گومانی ئەوەم ليبكەيت، بۆ تاقە ساتيكيش له يشتيوانی ئەو يياوە سارد بېمەوەو گومان له هەقانىيەتى بكەم. نىنىزكىكى ئەو نادەم بە ھەموو ئەو تىمسارو ئەفسىەرە گەورەو شايەدە نهجیبانهی! که حالی حازر رایانکیشاوهته پای دادگا." (بروانه نامهی ۱۸۹۸/۲/۹) ئهگهر به حەزى چيخۆف بوايه، حەزى دەكرد ھەموو دۆستانى پووسىي خۆي، واليبكات وەكو ئەو پشتیوانی له دریقوس بکهن. به لام گلهیی له هه لویستی به ریزترین دوستی خوی، واته له سوڤورین ههبوو که له بلاوکراوهکهی خویدا (روٚژگاری نوی) کهوتبووه دژایهتی دریڤوس چیخۆف، بهو نیازهی که ئهو هه لویستهی پیبگوریت، نامهیه کی دوورو دریزی بو نووسی، بریتی بوو له بهرگرینامهیه کی یاسایی، داکوکییه کی پیر جوش و خروش، داوای هه لویستی راستگویانهی روشنبیری، دهلیّت: "دهنووسیت که له زوّلا تورهیت، له کاتیّکا لیّره ههموو کهسیك وا ههست دهكات زوّلايهكي تازهو باشتر لهدايك بووه. دادگايي كردنهكهي وهكو چوّن تورينتين بچووکترین په لهی چهوری لادهبات، بهو ناوایه یاکی کردووه تهوه. نیستا له چاوی فهرهنسیه کاندا، وه کو هه تاوی راستی، ده دره و شیته وه. که س گومانی لهم هه موویاکی و ره و شت بەرزىيەى ئەو نيە." لە درێژەي نامەكەيدا، ھەندى خاوى دەكاتەوە و نەرمتر دەدوێ، لە لايەكەوە گلهیی له بلاوکراوانی راستگهرا دهکردو بهوه تاوانباری دهکردن که ئاگری دژایهتی جولهکه خوّش دەكەن تا حەقىقەت لە خەلكى وەشىيرن و لەلايەكى تىرەوە، ئافەرىن و شاباشى زۆلاى دەكرد كە خۆى خستووەتە ئەم گيژاوەوە تا ھەلەيەكى زەق و دزيوى ياسايى بسىريتەوە. دەليت: "گرینگ ئەوەپە كە زۆلا پیاویكه راستگۆ، يانى داوەريەكانى تەنيا لەسەر بناغەى ئەو شتە رۆدەنىي كە دەتوانى بىبىنى، وەكو خەلكانى دى لە سەر بناغەي وەھم و خەيال رۆي نانيت. هەلبەتە دەشىنت خەلكانى سەر راست و راستگۆش ھەلە بكەن (ئەمە گوتنى ناوى) بەلام ھەللەي ئەوان، كەم زيانترە، لە بريارى نادلسۆزانەى زادەى داوەريانى ينشوەختە و فاكتەرو ھاندەرين سياسى. گريمان دريفوس گوناهباره، ئەوجاش ھەق بە زۆلايە، چونكە كارى نووسەر تاوانباركردن و تاقيبكردني كهس نيه، به لكو يشتيواني و لايهنگريه لهو كهسه - با گوناهباريش بيّ. هەركە تاوانبار، گوناحەكەي لەسەر ساغ بووەوە، يان سزا درا، ھەنگىّ نووسەر ئەركى خوّى ئەنجام دەدات. رەنگە خەلكى بيرسىن سياسىەت و بەرۋەوەنىدى ولّات چى بەسەر دىّ؟" بەلّام نووسهران و هونهرمهندانی گهوره، دهبی ئهوهنده سهرو ساخت دهگهل سیاسهتدا پهیدا بکهن که بتوانن خۆيانى لى دوور بگرن." (برانه نامەي ٢٦/٢/٢٦). چيخۆف، بەشپوەيەكى گشىتى، زوّلای به نموونهی پیاوی ئازادو لیبرال دهزانی، پیاویك كه پابهندی دلّی خوّیهتی. چیخوّف ههقی به نووسهر دهدا که وابهستهی هیچ حیزبیّك نهبیت – به حوکمی ویژدان هیّرشی دهکرده سهر ههردوو چهپ و راست. کاتی که شهری (روز گاری نوی) دری دریقوس و زولا، وهکو خوی بهردهوام بوو، چیخوف هوی ئهمهی دهگهرانهوه بو بی توانایی و بی دهسهااتی سوڤورین له هەنبەر ئەو گوشارەى كە هاورى سياسەتوانەكانى دەيانخستە سەرى. لە نامەيەكيا بۆ ليونتيف

-شچگلوف ده لیّت: "من سوڤورینم زوّر خوّش دهویّ، زوّر زوّر، به لّام خه لْکانی لاواز لهگینه، وهکو خویٚپریترین خه لْك پهفتار بکهن و له هه ستیارترین و ترسناکترین و ته نگانهترین ساتی ژیاندا وابکهن." لیّپرا، ده ستبهرداری شه په قه لهم ده گهل سوڤورین دا ببیّت، هه نگی نامه یه کی بو ئهلکساندری برای نووسی که: "پورْگاری نویّ، سهباره ت به دوّزی دریڤوس، هه لُویّستی زوّر ناشرینه. من و پیرهمیّرد له پیّگهی نامه وه، به نامه گهنگه شهی (هه لْبه ته به زمانیّکی نه رم) ئه و بابه ته مان کردووه و هم دوووکمان بیّده نگیمان هه لْبرژاردووه. من ئیدی نامه وی نه نامه ی بو بنووسیت، که هه ولّده دات نه زانی خوّی له بواری به پیّوه بردنی پوّرثنامه دا گوایه به ئه شق و خوّشه و یستی سوپا ، پهرده پوش بکات." (بپوانه نامه ی ۱۸۹۸/۲۸۳). همرچه نده زوّر پهست بوو بوو، به لام قه ت بیری له وه نه ده کرده وه که پهیوه ندی خوّی ده گه ل سوڤوریندا بپیّت پیّشتریش هه ندی ناکوّکی و دردونگیان که و تبووه نیّوان، به لام که کار له مریشکه پهشه و دابرانی یه کهاره که کار له به گوره شت بوو، فریا ده که و شه په کهی به نه رمی ده کوژانده وه. به لام ئه مجاره یان دوو دلّی به گوره نابوو، هیچ کاتی نهیتوانی هه ستی حورمه ت نامیّزی خوّی ده رهه ق به م پیاوه به ته واوه تی و ده ده ست بیّنیّته وه. هه لبه ته دوستایه تیه که یان به ده ست بیّنیّته وه. هه لبه ته دوستایه تیه که یان به ده وام به از از پواله تی بوو تا گیانی.

هەرچەندە هەوالى پۆژنامەكان، چىخۆفيان شپرزە دەكردو ناخيان دە ھەۋاند، بەلام مانەوەى لە پانسيون پووسدا، جۆرە ئارامى و ئاسوودەييەكيان پيدەبەخشى، ھەنديجار واى ھەست دەكرد كە بابايەكى فەرەنسى خانەنشينەو ئيسقانەكانى دەداتە بەر ھەتاو. تاقە شتيك كە ئەو ئاراميەى شيواند، دان يەشەيەكى بە ئازار بوو، كە ناچار بوو عەمەلياتى بكات. بەلام خوين ھەلھينانەكەى وەسىتابوو. تەنانەت بە نياز بوو دەگەل كوڤولفسىكى دا سەفەرى باكوورى ئەفريقا (جەزاير، تونس و چەند ولاتيكى دىكە) بكات. كاتى كوڤولفسىكى لەدوا ساتدا بە ھۆى نەخۆش كەوتنەوە، لەو سەفەرە ژيوان بووەوە، چيخۆف زۆرى پيناخۆش بوو، ھەمان ھەستى خانەنشىنى بەسەريا زال بووەوە، واى ھەست دەكرد لە تەمەنى، خۆى گوتەنى ھەشتاو نۆسالىدايە نەك سى و ھەشت سالى.

خوشبهختانه له ۱۳/۲/دا پوتاپنکو گهییه نیس و له پانسیون رووس ههواری خست. کهش و ههوای ئارامی پانسیونه که شوکی کرد. پوتاپنکو، کابرایه کی قوماربازی سهرکیس بوو، بو قومار ههوای ئارامی پانسیونه که شوکی کرد. پوتاپنکو، کابرایه کی قوماربازی سهرکیس بوو، بو قومار هاتبوو، له روّلیتی مونتکارلو یه که ملیون فرانکی بردبووه وه. ئیدی دهیتوانی به کهیفی خوی بنووسیت و به رهه م چاپ بکات، بینه وهی ناچار بیت داوای وام و سلفه له وهشانکاران بکات. دوای ماوه یه که چیخوفیش که و ته سهر ههمان که لکه لهی مندالانه و خولیای ئه گهری ئهوه ی که ئه ویش له قومارخانه ی ناوبراوا، پاره یه کوبکاته وه، به لام لیبرا ته نیا یاری مسوکه ربکات و هیچ ریسکیک نه کات. به جووته ده رگایه کی روّلیّتی چکوله یان کری، له پانسیونه که دا، ده رگایان له سه رخو داده خست و به سه عاتان مه شقیان ده کرد، توپه عاجیه که یان وه رده چه رخاند و راه که داده خست و به سه عاتان مه شقیان ده کرد تا به خه یالی خویان، شیواز یکی شماره کانیان، له ده فته ریّکی چکوله یه به رباخه لادا تومار ده کرد تا به خه یالی خویان، شیواز یکی

لهم بهینهدا، جوزیف برازی نیگارکیش، له سهر داوای پاقل ترتیاکوّق که پیاویّکی دهولهمهند بوو وهیوایهتی کوّکردنهوهی تابلوّ و پورتریّتان بوو، هاتبوو بوّ نیس تا ویّنهیهکی چیخوّف بکیّشیّت. ئیدی چیخوّف، بوّ ماوهی دوو ههفته بهیانیان به ناچاری له بهردهم نیگارکیّشی ناقبریدا دادهنیشت، به پاستی ئهمه ئهشکهنجهیهك بوو، هیّندهی دی باری تهندروستی قورس دهکرد. ههلبهته که ویّنهکهش* تهواو بوو. بهدلی نهبوو. له نامهیهکیا (۲۳/۸۹۸/۲۲۱) بوّ ئهلکساندر کوتیانتزیقا، دهلیّت: "له سهر کورسیهك دانیشتووم پشتهکهی مهخمهلیّکی سهوره، پوو بهپروو... بوینباخیّکی سپیم له مله دهلیّن بهو بوینباخهوه زوّر گهش دیارم، بهلّام من دهلیّم دهموچاوم لهوه دهچیّ تازه چنگیّ بپنوتیم ههلّمریی بی..." له (۸۸/۸/۲/۲۸)دا، بو ماریای خوشکی دهنووسیّت که: "لهم تابلوّیهدا شتیك ههیه که له مندا نیه و له مندا شتیك ههیه که له خوشکی دهنووسیّت که: "لهم تابلوّیهدا شتیك ههیه که له مندا نیه و له مندا شتیك ههیه که له سوعبهتهوه بهماری خوشکی دهلیّت: "ئهگهر پهشبین بووبم و دهستم دابیّته نووسینی چیروّکین سوعبهتهوه بهماری خوشکی دهلیّت: "ئهگهر پهشبین بووبم و دهستم دابیّته نووسینی چیروّکین خهمناك. نهوا خهمان نامهدا به

له گهل نزیکبوونهوهی بههارا ههستی دهکرد پیویستی بهوهیه بو پووسیا بگهپیتهوه، زوّر بیری پووسیا، میلیکوڤوّی دهکرد، خهوی به میلیکوڤوّه دهبینی، پرسیاری له ماریا دهکرد، وهزعی سههوّلبهندان و توانهوهی بهفری ئهوهیننده رله چدایه. له ئیستاوه ئاموژگاری دهکرد، چون خزمهتی باخهکه بکات: "گولهباخهکان پهرچ مهکه تا خوّم دهگهپیمهوه. تهنیا ئهو چلانه بپهوه که له زستاندا وشك بوون یان زوّر نهخوشن، بهلام وریابه ههندینجار چله نهخوشهکانیش چاك دهبنهوه و دهژینهوه. دار میوهکان پیویستیان به پهینه. پهین بکهنه ژیر دار گیلاسهکان." (بروانه نامهی ۱۸۹۸/٤/۱).

که ماریا وه لامی دایهوه که ههوای میلیکوْقْوْ، هیْشتا بوْ ئهو سارده، لیْبرا سهفهری پاریس بکات و لهوی چاوهروان بکات تا ته شقی سهرمای رووسیا ده شکی به ههفتهیه دوای ئهوهی گهییه ئهوی، سوقورینش پهیدا بوو. بهیه کدی شادبوونه وه، ههرچهنده له دلا کهمیک سارد بوون،

به لام له یه کدی زویر نه بوون. چیخوف له ئوتیل دیژون دابه زی بوو، قاییل بوو بگوازری ته وه بو لای سو قورین، که له ئوتیل قاند لام لای دابوو. جا چونکه باری ته ندروستی که میك باش بوو بوو چووه ته مه شای چه ند شانونامه یه ک و کومه لیک پیشانگای شیوه کاری، سه ردانی قیرسای کرد، سه ری پرووسانی ئاکنجی ئه ویی دا، دیده نی ماتیوی برای ئالفرید دری قوسی کرد، هه روه ها سه ردانی برنا لازاری پوژنامه نووسی داشداری دری قوسی کرد، که ئه ویش نوسخه یه کی له نامیلکه که کی ده رباره ی ئه و دو زه پیشکه ش به چیخوف کرد.

چیخوف، بهدریّژایی ئه و ماوه یه ی که له نیس بوو، ههمیشه له خهمی شاری تاگانروٚکی زاگه ی خوّیدا بوو، له وی سی سه د کتیّبی کلاسیکی کپی بوو وبه که شتی ناردبویه وه بو کتیّبخانه ی گشتی شاره وانی تاگانروّگ . له پاریسدا، دوّسیه یه کی تیّروته سه لی ده رباره ی دوّزی دریقوس کوّکردبووه وه تا ئهویش بو ههمان کتیّبخانه ی تاگانروّگ بنیّریّت. دوای ئهوه ی مارك ئهنتوکولسکی پهیکه رسازی پووسی ناسی، هانی دا که پهیکه ریّکی پتروسی گهوره ،دامه زریّنه ری تاگانروّک پیشکه ش به و شاره بکات.

ویّپرای ئهم ههموو سهرقالیهش، به نیگهرانیهوه چاوهپوانی بروسکهی ماری بوو، که له ئاووههوای پووسیا ئاگاداری بکاتهوه، تا بوّ ولّات بگهپیّتهوه. به تایبهتی که ئاو وههوای پاریس بهرهو ساردی و تهپوو تووشی دهچوو. ئاقیبهت، دوای چاوهپوانیهکی زوّر، بروسکهی گورین گهیی: کهش و ههوای میلیکوْقوْ خوّشه، پیّگاو بانهکان، بهکهلّکی پیاسهو گهپران دیّن. چیخوف له گهیی: کهش و ههوای میلیکوْقوْ خوّشه، پیّگاو بانهکان، بهکهلّکی پیاسهو گهپران دیّن. چیخوف له جلیکی پیّل وهکانت جوان بوّیاخ بکه، جلیکی پیّل وهکانت جوان بوّیاخ بکه، جلیکی پیّل و پیک لهبهر بکهو وهره بوّ پیّشوازیم و لهویّستگهکه چاوهپوانم بکه. جا لهبهر ئهوهی خرْمی بابایهکی دهولهمهندم، پیّموایه ههقی ئهمجوّره داوایهم ههیه. ههوالی گهپرانهوهکهم بهکهس خرْمی بابایهکی دهولهمهندم، پیّموایه ههقی ئهمجوّره داوایهم ههیه. ههوالی گهپرانهوهکهم بهکهس کهپرایهوه. له ۲/۵/۸۹۸دا به تهنیا سواری قیتاری لهزی باکوور بوو و بهرهو سان —پترسبوّرگ گهپرایهوه. له ۱۸۹۸/۵/۱ له میلیکوّقوّ بوو. باوکی له دهفتهری یاداشتهکانیا ئهمهی نووسیوه: "ئانوشا، له فهرهنسا گهپرایهوه، دیارییهکی زوّری لهگهل خوّیدا هیّناوه." دایکی له نامهیهکیا بوّ میخائیل نووسیویهتی: "سهعات پیّنجی ئیّواریّ گهیشتهوه، زوّر لاواز بووه."

هیشتا به تهواوهتی نهحهسابووهوه، که نامهیه کی له فلادیمیر نهمیروفیچ —دانچنکوّوه پی گهیی، داوای دهکرد ریّی بدات شانوّنامه ی نهورهس دهربیّنیّ و پیشکهشی بکات. دانچنکوّ، برادهری کوّن و نووسه و ماموّستای هونه ری دراما بوو. تازه دهگه ل ستانسلافسکی دهرهیّنه رو نهکته ردا ریّن که و تبوو شتیك له بواری شانوّی میللیدا دابمه زریّنن که دوای ماوهیه کی کهم ناویان نا، شانوّی هونه ری موّسکوّ. تیپی نواندنه کهیان بریتی بوو له گهنجانی ناشی و نا پیشه یی تیپه که ی ستانسلافسکی و خویّندکاره گهنجه کانی دانچنکو. ئه و نه کته ره تازانه، زوّر به جوّش و خروّش بوون، دهیانویست له پروّقه ی قورس و پوّتینی پوّژانه ی باو یاخی بین و شیّوازیّکی ساده و ساکارانه له دنیای شانوّدا دابهیّنن و بگرنه به ر. دانچنکوّ، لیّپرابوو، نهوره سه به و نهونه مشانوّی شانوّدی و هه ر له ههوه نیشه وه نهوره سی به دهقیکی شانوّیی سه رکه و تو و ده زانی و به لایه و پر به پیستی نه م ره و ته تازه یه و و به لایه و په دورانی و به لایه و پر به پیستی نه م ره و ته تازه یه و و به لایه و په دورانی و به دارانی و به دورانی و به دورانی و به دورانی و به دارانی و به دورانی و به دوراند و به داراند و به دوراند و دوراند

شکسته نهنگینه فهراموّش بکات که پار، له سان-پترسبوّرگ، روو به رووی ئهم شانوّنامهیه بوو بوو. چیخوّف له نیسهوه، نامهیه کی بوّ سوڤورین، لهو بارهیهوه نووسی بوو که: "جاران خوّشترین شویّن بهلای منهوه شانوّ بوو، به لام ئیّستا که دهچم بوّ شانوّ، ههمیشه وا ههستده کهم، یه کیّک له بالکوّنه که دا خوّی مه لاس داوه و هاکا هاواری کرد "ئاگر!" ئهکتهره کانم خوّش ناویّن. به راستی شانوّنامه نووسی، ههموو شتیّکی له بهرچاوم خستووه، ورهی روخاندووم." (بروانه نامه ی بهرواری ۱۸۹۸/۳/۱۳).

بۆیـه لـه ترسـی ئـهوهی نـهبا ئـهو حالهتـه دووباره ببیّتـهوه، هـهر بـۆ ئاسـوودهیی خـۆی پیشنیازهکهی دانچنکۆی رهت کردهوه. پیی وابوو چیرۆك ئاسوودهییان پیدهبهخشی و شانۆنامه نیگـهرانی و دلهراوکـهیان بـۆ دروسـتدهکرد، یـانی وای لیّهاتبوو شانۆنامهی بـهجۆره ریسـکیک دهزانی .چونکه دهگهل گۆشهگیری و تهنیایی خویداو، دهگهل کری و کپی و بیدهنگی ژووری کارهکهیدا راهاتبوو، حـهزی نـهدهکرد جاریکی دیکه بگهریّتـهوه نـاو جیهانی مـن منـوکی ی کارهکهیدا راهاتبوو، نهنـدهل فیّلـی پشـت پـهردان و مجیّـزی کـهیفی گـونگ و پیشـبینی نـهکراوی تهمهشاقانان. بهلام دانچنکو، ههر کوّلی نهداو، هیّنده به دهوری چیخوّفدا هات و هیّندهی هان دا، تا ئهنجام هیچ چاریکی نهماو ملی دایه خهت.

له کاتیکا ئهوان لای خویانه وه ههولیان ده دا پازی کاراکته رانی نه و ره سه هه لبینن، چیخوف، له میلیکو قودا، بیخه و خهیال سه رگه رم و مژوولی کار بوو. وای هه ست ده کرد ته ندروستی زور له جاران باشتره، بینه وهی گوی به قسه و ناموژگاری پزیشکان بدات، به هه مان تین و گوپی جارانه وه کاری ده کرد. ئه وه بوو نامه یه کی (۱۸۹۸/۵/۱۷) بو قه شه باشی سیرگی بترو قد که جارانه وه کاری ده کرد. ئه وه بوو نامه یه کی نارد که: "وه کو ناگادارم کردبوویت، نه خوش بووم، ته نانه تماوه یه کیش له نه خوش خانه که و تم، دیار بوو تووشی سیل و ده رده باریکه بوو بووم، به لام نیستا هه مووشتیک به دلی دوسته، ته ندروستیم زورباشه، یانی هه ست ناکه منووسم، هه مو حاران ده ژیم. خه دریکی پزیشکی و نه ده بیات، جووتیاران تیمار ده که م، چیروکان ده نووسم، هه مو سالیک شتیکی تازه بینا ده که م. ".

ييّوه بوو ئەمجارە، لە گوندەكەي خۆيدا، لە مىليكۆڤۆ قوتابخانەيەك دروست بكات. جا چونكە مندالْیکی زور چاوهروانی ناونووسی بوون، ههستا به شیوهیهکی کاتی، کوخیکی بهکری گرت، دەستىكى يىدا ھىنا، چەند رحلە و مىزىكى كرى و مامۇستايەكى بەكرى گرت. چەند ھەفتەيەك دوای گەرانەوە بۆ مىلىكۆقۆ، نامەيەكى پى شانازى بۆ قىكتۆر گولتىف، سەرنووسىەرى گۆقارى (هزری رووسی) نارد که: "مهکینهکهم، کهوتووهتهوه کار." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹۸/٦/٦) ويدراي زوري ميوان، ئه و هاوينه كاريكي زوري كرد، به سوود وهرگرتن له و تيبيني و سەرقەلەمانەي لە دەفتەرچەي ياداشتەكانيا تۆمارى كردبوون ، چوار چيرۆكى دوابە دواي يەكى نووسى: (ئيونيچ، پياويك له پاكهتا، ئهنگورى فهرهنگى، دەربارەى ڤيان) شوين له دوا سى چیروکیاندا ههمان شوین و دیکوره، له ههرسیکیاندا ههمان دوو قارهمان: ماموستا بورکین و ئيڤان ئيڤانيچ، دووباره دەبنهوه. چيخۆف دەمى بوو بيرى لهوه دەكردەوه، زنجيره چيرۆكێك بنووسێت، له رووى شوێن و قارهمانهوه به رادهيهك هاوبهش بن، كه ئهگهر روٚمانێكى يهكيارچهى يەكگرتووش پيك نەھينن، بەلاى كەمەوە كۆ حيكايەتيك پيك بهينن كە لە يەك سەرچاوەوە هەڵێنجرابن. بەڵام ئەم يرۆژەيەشى سەركەوتنى بەدەست نەھێنا. ئەم ئەزموونە لە سىنوورى ئەو سىي چيرۆكە ھێـوەتر نـەرۆيـى. لـەوە نەدەچـوو بتوانێـت، بـﻪ نەفەسـێكى درێـژى رۆمانەوانيـەوە، مامهله دهگهل رووداو و قارهمانهكانيا بكات، ئهگهرچى له چيرۆكه كورت و مامناوهندييهكانيا، ئهم کاره له دهستیا وهکو میوو رون وابوو. چونکه له دریژدادری و چهنهبازی دهترسا، بویه زور به خیرایی دهچووه سهر نیوه روّ و کاکلهی بابهته کانی و به پوخته یی له قالبی چیروّکی کورتدا دهی هونهراندن و دهیبراندهوه. ههرچهنده ستایشی ههندی کاری تایبهتی سهنگینی دهکرد، به لام له هونهردا زیاتر به لای شیوازی ته کنیکی سووك و ئاساندا دایده کیشا.

دوای جوّش و خروّشیّکی داهیّنهرانه، له ناکاوا، بهره بهره خا بووهوه. سهیر دهکهین له ئاخر و ئوخری تهموزا، له نامهیه کیا بو لیدیا ئه قیلوقا (۲۲/ یان ۱۸۹۸/۷/۲۷) بهمجوّره ده کهویّته گلهیی و سکالّا: "میوانم ئهوه نده زوّرن، که فریا ناکهوم وهلّامی دواهه مین نامه ت بده مه وه. حه زده کهم به دوورودریّری وهلّامت بده مهوه، به للم چونکه له گینه ههر ساتی که سیّك خوّی به ژوورا بکات و زنجیرهی بیرکردنه وهم بیریّت، بیّزارم بکات، ده ستم ناچیّته نووسین. ئهمه شایه دی خوا، له وکاته دا که و شهی (بیّزارم بکات) م ده نووسی کچکوّله یه کوی به ژوورا کردو خه به دامی که نهخوّشیّك ها تووه تا معایه نهی بکه م. ده بی بروّم بوّ لای... به راستی له نووسین بیّزارم، نازانم چی بکه م. حالی حازر کاتی که ده ست ده ده مه نووسین یان بیر له نووسینی بابه تیّك نازانم چی بکه م. حالی حازر کاتی که ده ست ده ده مه نووسین یان بیر له نووسینی بابه تیّك ده که مه ده به راورده ده که م... ته نیا له نووسین بیّزارنیم، سه باره ت به م ژینگه نه ده بو هه رکوی ده روی که یک نابیّته وه، وه کو چوّن فه زاو ها ماج له زموی نابیّته وه."

هەلْبەتە ئەم "ژینگه"و ئەم "هاماجه"ی گوایه ئەوەندە لیّیان بیّزار بوو، بوّ ئەو زوّر پیّویست بوو، بەلگەش ئەوەیە زوّر به گەرمی ییّشوازی ئەو دوّست و میوانانهی دەكرد كه له میلیكوٚقوٚ

سهردانیان دهکرد. کاتی که نهمیروفیچ ئاگاداری کردهوه که تیپهکه گهراوهتهوه بو موسکو، چیخوف بریاری دا که بچیّت بو ئهویّندهر تا ههندی له پروقهکان بدینیّ.

کاتی له ۹/۹/۹۸/دا خوی به هولهکهدا دهکات، ئهکتهره گهنجهکان ههست به ههلچوونیکی زور دهکهن. به پادهیه دهکهونه ژیر کاریگهریی سام و ههیبهتی ئهوهوه، متمانهیان بهخو کز دهبیت. چیخوف که ئهویش وهکو ئهوان نیگهران بوو، بهدهم کوکه کوکهوه، پهیتا پهیتا دهستی به پرینه چکولهکهیدا دیناو یاری بهچایلکهکهی دهکرد. بهلام دوای ئهوهی پروقهی پهردهیهکی تهواوی بینی، نیگهرانیهکهی پهویهوه. بو یهکهمجار ههستی کرد ئهکتهرهکان له مهبهستی شانونامهکهی گهییشتوون. له پروقهی دووهمدا چهند پیشنیازیکی دهربارهی چونیهتی نواندنی دهورهکان کردو داوای کرد ستانسلافسیکی بهخوی پولی ئهو ئهکتهره بدینی که دهوری دمورهکان کردو داوای کرد ستانسلافسیکی بهخوی پولی ئهو ئهکتهره بدینی که دهوری (تریگورین)ی دهبینی. ستانسلافسیکی که دهرهینهری شانونامهکهش بوو. پاوبوچوونی زور تایبهتی دهربارهی شانو ههبوو، هونهره کهی قیچه قیچی بوق و حهپه حهپی کسوکانهوه، فهزای بینیته پشت پهردانهوه، تا له پیگهی قیچه قیچی تیپه خوبی کسوکانهوه، فهزای پابهندی واقیعگهراییه، زور پیکهنی، حهریك بوو له پیکهنینا دهبورایهوه پینی گوت: "شانو، مهرجی تایبهتی خوی ههیه، دیواری چوارهمی تیا نیه، ویرای ئهوهش شانو هونهره، پوختهی مهرجی تایبهتی خوی ههیه، دیواری چوارهمی تیا نیه، ویرای ئهوهش شانو هونهره، پوختهی شروی ناده دورینی، نابی هیچ شتیکی زیاده ی لی باربکری."

چیخۆف، له کاریگهری جوانی خولان برۆ قهکاندا، به تهواوهتی کهوته ژینر کاریگهری جوانی ئۆلگالیوناردو قنا کنیپهرهوه، زۆر به وردی دهوری ئارکادینای دهبینی که دهوریکی یهجگار قورس بوو، ئهم تواناو بههرهیه هیندهی دی له دنی چیخوفدا شیرینی کرد. ئۆلگا کنیپهر، ئهوکاتانه له تهمهنی بیست و ههشت سانیدا بوو، دهموچاویکی پان و جدی ههبوو، چاوهکانی گهش، زیرهکیان لیدهباری، قری پهش و چپر بوو. تازه له خویندنگهی هونهری درامی دهرچوو بوو و لیبرابوو خوی بو شانو تهرخان بکات. ههرکه چاوی به چیخوف کهوت، تووشی جوره خوریهیهکی دهروونی گونگ بوو.

ریکهوت وای هانی که چیخوف له پروقهیه کی شانونامه ی (تزار فیدور ئیقانوفیچ)دا، که شانونامهیه کی شیعری ئهلکسی تولستوی بوو، جاریکی دیکه ئولگا کنیپهر بدینی ئولگا لهم شانونامهیه دا دهوری ئیرینای دهبینی قهرار بوو وهرزی یه کهمی شانوی هونه ری موسکو، به شانونامهیه بکریته وه . چیخوف خوی پیچابووه وه و هوی ساردو شیداره که دا به رانبه ربه شانو شانونامه به بکریته وه . چیخوف خوی پیچابووه وه و هوی به هوی ساردو شیداره که دا دانرابوون، پووته که دانیشتبوو . شانوکه پووت و قووت بوو، تهنیا چهند مومیک که له شووشه دا دانرابوون، پوناکیان ده کرده وه . ئولکا، پولی ئیرینای ژنی تزاری دهبینی . چیخوف چاوی له بچووکترین جوله یان و ته ی ئولگای هونه رمه ند ، غافل نه ده کرد . دوای ماوه یه کی که مه له نامه یه کیا بی سوقورین، له وباره یه وه ده لیت: "به پای من ئیرینا زور به شکو بوو . ده نگی ، پهنگی ، هه لویستی پیاوی سوار ده کرد .. ئه گه رله پاشکاوی و پاستگویی ، ئه وه نده جوان و کاریگه ربوو ، هه ناسه ی پیاوی سوار ده کرد .. ئه گه رله مؤسکو مابامه وه ، ئاشقی ئه مئیرینایه ده بووه ." (نامه ی به رواری ۱۸۹۸/۱۰/۱۸) .

له راستیدا، روزی دوای نهم پروقهیه، بهرهو قرم رویی. دهمهو پایز بوو، که دهستی بهخوین هه نهدهینان کردهوه. نیدی چاری ناچار بوو، دهبوایه بهگویی پزیشکهکانی بکات و وهرزی دوورو دریّش کردهوه. نیدی گهرمهسیّر بهریّته سهر. نهم سهفهرهی که جاران بهتاسهوه خوّی بو ناماده دهکرد، ههنوکه لیّی بوو بوو به کولّی شیرو بهجوّره دوورخستنهوه و تاراوگهیهکی دهزانی. ههرچهند بیری دهکردهوه، دهگهییه نهو قهناعهتهی نهگهر دهیهوی بمیّنی، دهبی باکوور به سروشتی سهخت و کهش و ههوای ساردیهوه، که زوّری حهز لیّدهکرد، بهجی بیّلی و رووبکاته باشوور، چوونکه پیویستی به ههتاوه گهرمهکهی بوو.

که له ۱۸۹۸/۹/۱۸ کهییه یالتا، دوو ژوری له فیلایه کی ناو باخیکی پر گول و گولزاردا به کری گرت. به نام ئوتیلانی به شکو و جه لال، گهرماوین ده ریایی، دارو دره ختی خورماو كالپتۆس و، دەرياى شىينى روون، بە شىيوەيەكى گشىتى، تىكىراى فەزاى ئەم شوينە پىر هاتوچۆپە، دەگەل زەوقى ئەودا تىكىان نەدەكردەوە، زۆر دەسىتكرد دەھاتنە بەرچاوى. ھەسىتى دەكىرد خەلكى يالتا، گۆشەگيرن و لەدەريى رەوتى ژياندان. رۆژانە، بەدەم يياسەي كەنارى دەرياوە دەرۆپى تا دەگەپپە كتێېفرۆشى سينانى كە مەڵبەندى رۆشىنېرى شار بوو. ھەموو ئەو نووسەرو هونەرمەندانەى بە ريكەوت رييان دەكەوتە شار، لەوينىدەر يەكيان دەگرتەوە. چيخۆف كۆمەلىك لەو نووسەرو ھونەرمەندانەي لەوى ديتن لەوانە: شاعيرى لاو كونستانتين بالمونت، فیودور شالیاپینی گورانی بیدی به ناوبانگی باس و ئوپرای رووس، و رمحمانینوف ی ئاهەنگساز كە ئىلھامى پارچە مۆسىقاى (فانتازيايەك بۆ ئوركسترا)ى لە چيرۆكى "سەرە رێگاى" چيخۆفەوە وەرگرتبوو وپێشكەشى كردبوو به چيخۆف. ھەروەھا خەڵكانێكيش كە حەزيان لە ناسین و دیداری ناوداران بوو، دیدهنی چیخوفیان دهکرد. له دوو نامهدا بو تاتیانا -کویرینك دهلَّيْت: "وهكو ماسيه سهكانه، بيِّكهيف و بيّ دهماخم." و "ژناني چهنهباز، به دهستنووسان و بى دەست نووسانەوە، لە ھەموو لايەكەوە ھەلدەقولين. " (بروانە ھەردوو نامەى بەروارين ۱۸۹۸/۹/۲۸ و ۱/۱۸۹۸/۱۰/۱. جا بۆ ئەوەى خۆى لەم وەزعە نالەبارە بدزيتەوە، زۆرجار يەناى دەبىردە بەر قوتابخانەيەكى كچانەي ئەو ناوەو دەگەل بەرپوەبەرو مامۆسىتاكانى ئەوپىدا نانى ده خوارد. زورى يينه چوو بوو به يه كيك له دهستهى ماموستايانى ئه و قوتابخانهيه. كاتى به رارەوەكاندا يياسىەى دەكرد، كچۆلەكان بە جلكى سىيى يەكچەشىنەوە، وەكو خانمانى گەورە، بەريزو حورمەتەوە سەرى ريزو نەوازشيان بۆ دادەنەواند.

چیخوّف، نزیکهی مانگیّك بوو له یالّتا ده ژیا، ئیّوارانیّك خوّی به دوكانه کهی سینانی دا کرد، سینانی بروسکه یه کی ماریای دایه، بروسکه که ئاپاستهی سینانی کرابوو نه ک چیخوّف: "ئانتون پافلوفیچ چیخوّف، چوّن هه والّی مه رگی بابی وه رگرتبوو؟" پوّژ، پوّژی ۱۸۹۸/۱۰/۱۳ بوو، بابی پوژی پیشوو مردبوو. هه لبته ماریا، بوّیه هه وه لبار ئهم خه به رهی به سینانی دابوو، تا دلّی براکه ی به م خه به ره دانه له رزیّ، ئه مه جگه له وهی له خه یالّی خوّیدا وای ته سه ور کرد بوو که له پیگای بلّا قول و پورژنامانه وه به خه به رهکه ی زانیبیّ. چیخوّف ده م و ده ست بروسکه یه کیه ماته مینی بو خشکه که ی نارد. هه رچه نده هیشتا نه و یق و بوغزه ی له دلّدا مابوو که به هوّی ماته مینی بو خشکه که ی نارد. هه رچه نده هیشتا نه و یق و بوغزه ی له دلّدا مابوو که به هوّی

سهختگیری و المی باکیهوه، له منالیا لای دروست بوو بوو، بهلام مردنی له ناکاوی باوکی، له ناخهوه ههژاندی، زوّری خهفهتبار کرد، زیاتر خهمی بو دایکی و ماری دهخوارد. له نامهیهکیا (۱۸۹۸/۱۰/۱٤) بو ماری دهلیّت: "خهفهت بو باوکم دهخوّم، خهفهت بو ههمووتان دهخوّم، که بیر لهوه دهکهمهوه، ئیستا ئیّوه له موسکو له چ وهزع و حال و تازیهباریه کی ناخوشدا ده ژین و منیش لیّره له یالتا بیّخهم و خهیال، بهوپه پی ئاسووده یی ده ژیم، ههست ده کهم باریّکی قورس بهسهر شانمهوه یه و لیّم نابیّتهوه."

بیرۆکهیه کی دیکه ش، به ره به ره و هیدی هیدی بو ناخی ده خزی و ئازاری ده دا: ئائا ئه م باوکه، که چیخوف وه کو قه ره قوزیکی به ده سه ناتی بوش و به تانی، پر هه وای ته مه شا ده کرد، ئایا له وه زیاتر کاری له م نه کرد بوو که خوّی ته سه ورو ویّنای ده کرد؛ ئایا ئانتون هه رله مندانی پرا، جوّره گه و ماندارییه کی ئاینی لا دروست نه بوو، له هه موو شتیکدا که سیکی نه رم و به گوزه شت نه بوو، له په یوه ندیه جقاکی و مروّقانیه کاندا، له نووسین و ئه ده بیاتدا، زیاتر به لای ساده یی و ساکاریدا دای نه ده کیشا؛ ئایا ئه مه خوّی له خوّیدا په رچه کردار نه بوو له هه نبه رسه ختگیری و زه برو زهنگ و خوّسه پاند نه کانی باوکی په حمه تیدا؛ پیده چوو له هه موو شتیکدا هه نویستی کی ته واو پیچه وانه ی هه نویستی بابی هه نبرارد بی نه گه رهه ندی باوکان کاریکی و ابکه ن، منداله کانیان به نموونه و پیشه نگیان بزانن و چاویان لیبکه ن، نه وا پاول یگوروفیچ پیک به پیچه وانه و کاریکی وای کرد کوپه که ی نه وی پیدا نه پووی پیدا نه پووی پیدا نه پووی پیدا نه پووی پیدا نه به وی پیدا نه به به به به به که مدامیکی ده نووسی، بابی بووبی که هه میشه سه رزه نشتی ده کرد. به هه رشینوه یه ک ده ژیانی سه رده می مندالیه تی بابی بووبی که هه میشه سه رزه نشتی بابی تیا بوو.

دوای ماوهیه کی کهم، به تول و ته فسیل چۆنیهتی مردنه کهی بابی پیگهیی. پاول یگوروفیچ، له میلیکو قوّر، سهندو قیّکی گهوره ی کتیبانی هه نگرتبوو، تووشی فتقیّکی سهخت بوو بوو، به پهله گهیاند بوویانه نه خوّشخانه له موّسکو، لهوی نه شته گهریه کی قورسیان بو کرد بوو، که ماوه یه که کایاند بوویانه نه خوّشخانه له موّسکو، لهوی نه شته گهریه کی قورسیان بو کرد بوو، که ماوه یه کی زوّری خایاند بوو، ئیدی به رگهی نه گرتبوو و مرد بوو و مرد بوو و مهم وه کو پریشك، به دیار بابیه وه بیّت. له ۱۸۹۸/۱۰/۷ دا کرد، حه زی ده کرد ههم وه کو کو پ و ههم وه کو پریشك، به دیار بابیه وه بیّت. له ۱۸۹۸/۱۰/۷ دا له نامه یه کیا بو سوڤورین ده نیّت: "ئه گهر من له مال بام، ئه مه پرووی نه ده دا، نه مده هی شت بمریّت." چیخوّف، زوّر نه خوّش بوو، باری ته ندروستی ریگه ی نه ده دا به په له گوپستانه جوان و به شداری پیّوه په سمی پرسه و ناشتنی بابی بکات. به نام که زانی بابی له گوپستانه جوان و ئیسراحه تی کرد. ئه وجا له نامه یه کی تریا، دوای به خاك سپاردنی بابی له گوپستانه کرد و نی ماریا، ده نیت: "وا هه ست ده که م دوای مردنی باوکمان، ژیان له میلیکو قوّ وه کو جاران نامینی، ماریا، ده نیت: "وا هه ست ده که م دوای مردنی باوکمان، ژیان له میلیکو قوّ وه کو جاران نامینی، هه رچه ند دایکیان زوّری دل به گوند و به مانه کهی میلیکو قوّ یان خوش بوو، چیخوف هه ستی هم رحه ند دایکیان زوّری دل به گوند و به مانه کهی میلیکو قوّ یان خوش بوو، مادامیکی مهدر چه ند دایکیان زوّری به به دریّرایی زستان به ته نیا له گه نام ماری دا له وی به مینان به ته نیا له گه نام مادامیکی میلیکو قور نیه دایکی به دریّرایی زستان به ته نیا له گه نام ماری دا له وی به ماده کهی مدیرد نه مادامیکی

بهخۆیشی ناچاره له بهر نهخۆشی له شویٚنیّکی گهرمهسیّر برثی، برّیه ههقه زاتی ئهوهی ههبیّ میلیکوٚقوٚ بفروّشیّت و له قرم دا، لانهیهك بوّ خانهواده کهیان پیّکهوه بنیّ. تهنانه ت پیش مردنی بابیشی بیری لهوه کردبووه وه که ئهگهر بکریّت بوّ یالّتا باربکهن و لهویّنده رئاکنجی ببن. ئیدی لهگهل سینانی دا چوو بوون بو تهمهشای خانوویه کی چوار ژووری دلگیر که کهوتبووه قهدپالیّکی نزیکی گوندیکی تاتاری به نیّوی کوچوکوی. پاشان چیخوّف دهچیّته تهمهشای پارچه زهویه که ناوتکا، که بیست دهقهیه له یالتاوه دوور دهبیّت. ئهم زهویهی زوّر بهدل دهبیّ، زهویه که له شهر دهریا دهبیّ، ئیدی بی چهند و چوون بریاری کرینی دهدات و لیّدهبری دهبی بهکهیفی دلّی خوّی خانوویه کی لهسهر دروست بکات. کیشهی دارایی به پوّکی گرت، ئهوه بوو وهکو نووسهرو ههقی نووسهرایه تی پیّنج ههزار پوّبلّی بهسلفه له سوڤورین وهرگرت. بانکیّکی ناوچهییش بهلیّنی دا له ههنبهر بارمتهیه کی عهقاریدا، حهوت ههزار پوّبلّی به قهرز بداتیّ. له کوتایی مانگی ئوکتوّبهردا گریّبه ستهکهی ئیمزا کرد، ئیدی ئهندازیاریّکی گهنج به ناوی لیڤ شاپوڤالوڤ، نهخشه ی خانووه کهی بو کیّشا و قهرار بوو له مانگی کانوونی یهکهمدا دهست بهکار شاپوڤالوڤ، نهخشه ی خانووه کهی بو کیّشا و قهرار بوو له مانگی کانوونی یهکهمدا دهست بهکار

کاتی ماریا هات بو یالتا تا سهیری مولکهکهی برایهکهی بکات، هیچ بهدلی نهبوو، چونکه زوویهکه کونه پروزیکی پهرژین کراو بوو، یهکپارچه گیاکهلهو دهوهنه کیولکه بوو، زوّر له دهریاوه دوور بوو، زوّر له گوّرستانی تاتارهکانهوه نزیك بوو. به و باوه پو قهناعه ته وه بوّ باكوور گه پایه دو وه دایکی ههرگیز دلّی نایه میلیکوْقوی ئازیز به جی بیلّی نیدی چیخوف له و پوژه به دواوه نامه له سه دامه بو دایکی ده نامه له سه دوودل نه بن. به دوورودریّری باسی ئه وه ی بو دایکی و خوش که که ی ده نارد و هانی ده دان که دوودل نه بن. به دوورودریّری باسی ئه وه ی بو ماری ده نووسی که چوّن باخی میوه و باخچه و بیستانی به شکو له و به هه تاوگیره دا، دوور له هه راو زهنای شار دروست ده کات. بو دایکی ده نووسی که موبه قیکی گهوره ی بو دروست ده کات. ئاوی تیابی هه موبو تفاق و که ره سه یه کی ئه مریکایی موبه قیکی که وره ی جلشوری تیابی عه ماری دارو پهژوو، زه نگ بو بانگکردنی کاره که و خرمه تکاران، ته نانه ته ته له فونی شه مه جگه له وه ی که پیوه په سی توداس له ئاوتکا، شدی ماتیکی به یایز بو خوّی له و ده شت و بیشانه ی ئه و ناوه قارچک کوبکاته وه.

چیخۆف، له کاتیکا، له ریگهی نامهو نامهکارییهوه، ئهو ههموو ستایشهی ئاوتکای بۆ دایکی و ماری خوشکی دهکرد قیلا چکۆلهکهی کوچوکوی ههر لهبیر بوو. له کاتیکا ماری هیشتا له ریگهی نامهوه گهنگهشهی ئاوتکاو بارکردن و بار نهکردنی دهگهل چیخۆفدا دهکرد، پۆژیك ۸/ک۱/۸۹۸ نامهیهکی باوه پ نهکردهنی پیگهیی. چیخۆف بۆی نووسی بوو: "با خهبهریکت بدهمی، خهبهریکی خوش، چاوه پوان نهکراو. خهیالت بو ئهوه نهچی که ژن بینم یان خوازگاری کهسیکم کردبیت. بهدهستی خوم نهبوو، لهکوت و پریکا هات بهسهرماو (کوچوکوی) یهکم کپی. به دوو ههزار پوبل کپیم، سهنهد وقهوالهکانیشم ههر لهجیوه ئیمزا کرد، تا چهند پوژیکی دی باوروبنهم دهپیچمهوه و دهچم بو ئهوینده د. حالی حازر بووم به خاوهنی یهکیك له مولکه ههره

جوانه کانی قرم. ئهمه به که س مه لیّ، دهنا روّژنامه کان ئهم هه واله ده قوّزنه و و ای بلّاو ده که نه و هه و انه که من مولّکیّکم به سه د هه زار روّبل کریوه."

ماریا به لیّننی دا که ئهم پازه بیاریّزی، به لام لهم زیاده مه سره فه ی براکه ی نیگه ران بوو. ماریا له غیابی چیخوفدا، بوو بوو به دهم پاست و کوله که ی خانه واده که یان. ئه و میلیکو قوّی به پیّوه ده برد و خزمه ت و مدارای دایکی ده کرد، سه پهرشتی و چاودیّری دروستکردنی قوتابخانه ی گونده که ی ده کرد، حیساب و کیتابی وردی ده رامه ت و مه سره فی پاده گرت. خه می هه ره گهوره ی وه زع و حالی براکه ی بوو. به را له حه قده ی کانوونی یه که م، که پورتی نمایشی یه که می شانونامه ی نه وره س بوو، ده ترسا تووشی ناکامیه کی دیکه ببنه وه و، ئه مه کار له ته ندروستی براکه ی بکات. بویه به بی پرسی چیخوف، چوو بو ئیداره ی شانوی هونه د. به ده م په لمه گریانه و ه لایان پاپایه وه که نمایشی شانونامه که دوابخه ن، به لام ئه وان زوّر به نه رمی و نه زاکه ته وه و ه لامه ای بازه یه که پاره یه کی زوّریان له م کاره دا خه رج کردووه و بیست و شه ش پروّ قه یان له سه دروه و مه حاله بتوانن دوای بخه ن.

ئيّوارهي ۱۷/ك۱/۱۸۹۸)، بهر له كردنهوهي يهردهي شانق، ئهكتهرهكان زوّر نيگهران بوون، دەترسان ئەگەر شكست بينن، ئەوا چيخۆفى ئازيزو خۆشەويستيان رەنگە لە داخا بمريت. ھەر ههموویان (ناردین)یان خوارد بوو، ناردین ئارامبهخشیک بوو که له رووسیادا ههموو کهسیک به كارى دەبرد. كه پەردە لابرا، هۆلەكە چواريەكى پر بوو له تەمەشاقانان، ستانسلافسىكى بە گوێرهی شێوازی خوٚی له کاری دهرهێنان، پشت له جهماوهرهکه دانیشتبوو، ئهوهنده نیگهران بوو، له رزینی لاقهکانی خوّی پی کونتروّل نهدهکرا. نهمیروفیچ -دانچنکو، له یاداشتهکانی خۆيدا، لەو بارەيەوە دەلْيت: "كاتى لە دواى نواندنى پەردەى يەكەم، پەردە دادرايەوە شىتىك رووی دا، مهگهر ههر ده سال جاریک له شانودا روو بدات: پهرده دادرایهوه، تا گوی برکات بيّدهنگى بوو، بيّدهنگيهكى رهها، چركه نه له هۆلهكهوهو نه له شانۆكهوه نهدههات. ئهوانهى ناو هۆلەكە حەپەسابوون، دەتگوت ھەناسەيان لەبەر براوە. ئەوانەي سەرشانۆكە، ئەكتەرەكان تيا مابوون، نهیاندهزانی مهسهله چیه... ئهم بیدهنگی و حهیهسانه ماوهیهکی زوری خایاند. ئەكتەرەكان واى بۆچوون كە يەردە (فەسل)ى يەكەم شكسىتى ھيناوە، شكستيكى وەھاى ھيناوە، كه تاقه دۆسىتىك له نىنو ئاپۆراى تەمەشاقانەوە، چەپلەيەكى پىي رەوا نەبىنىن. ئەكتەرەكان تووشى جۆرە هيستريايەك بوون. ياشان، له ناكاوا، وەكو ئەوەى بەنداويك بروخيت، ھەرەس بينني يان بۆمبايەك بتەقىتەوە، بەو ئاوايە دەنگى چەپلەرىزان بەرز بووەوە، دەنگى چەپلە گويى پیاوی که ر دهکرد، گهورهو بچووك، دوست و درمن چیلهیان لیدهدا، ههر ههموو هورای ستایش و ئافەرىنيان دەكيشا." (بروانە فلادىمىر نەمىروفىچ -دانچنكۆ. ژيانم لە شانۆى رووسىدا، پاچقەى جان كورنوس، ١٩٣٦، ل٨٧ -١٨٦) ئيدى له دوا پهردهدا. مەسەلەكە له سەركەوتن دەرچوو، بوو به فهتح. ئەكتەرەكان لە كۆتايى دوا پەردەدا، لە ناو ھۆراو چەپلەريىزانى بى برانەوەى تەمەشاقانانەوە، لەسەر شانۆكەوە، دواي كرنوش بردن بۆ خەلكەكە، بەدەم گريانى شاديەوە، باوه شیان به یه کدیدا ده کرد. له و ده مه دا که ستانسلافسکی له سه ر شانو که سه مای سه رکه و تنی

دهکرد، جهماوهرهکه بهدهم هۆراکیشانهوه ههستانه سهر پیّیان و بهیهك دهنگ داوایان دهکرد بروسکهی پیرۆزبایی بو نووسهری شانونامهکه بنیّردریّ.

ئهم برووسکه یه ههر ئه و شه وه نووسراو بو به یانی گه ییه یانتا، ناوه پوکی بروسکه که به مجوّره بوو: "ئیستا له نواندنی نه وره س بووینه وه. سه رکه و تنیکی گه وره بوو. له دوای هه ر په رده یه ده بوو به هوراکیشان و چپله پیزانیکی بی شومار... هه موو خه ریکه له خوّشیا شیّت ده بین" بروسکه یه کی دیکه شی پیگه یی: "پوژنامه کان، تیک پا ستایشی نه وره س ده که ن، به کاریکی جوان و سه رکه و تنیکی گه وره ی وه سف ده که ن. په خنه گرانی شیفته. "چیخوفیش، به خوّش حالیه وه، به بروسکه یه که وه که وه المی دانه وه: "به هه مووان بلیّن، له ناخی دله وه سوپاسگوزاری هه موویانم. من له یالتادا وه کو دور خراوه وام، عه ینی دریقوس له دو پگه ی ئه هریمه ندا، به داخه وه که له ناوتاندانیم، بروسکه که تان شاد و خوش حالی کردم. "

دوای وهستانیکی چهند روزه (ئولگاکنییهر، تووشی یهتا بوو بوو). بو جاری دووهم نمایشی نهورهس دهستی ییکردهوه. هولهکه له خهلکیدا جمهی دههات. شهوانه خهلکی ریزیان دهبهست بۆ بلیت کرین. گەلیك لەو گەنجانەی ھاتبوون بۆ شانۆكە، بەدەم چاوەروانی ئەوەی سەرەی بلیت كرينيان بيّت، لهو ناوه لهسهر كورسى چكۆله، ئهو كورسيانهى قهد دەكريّن، دادەنيشتن و لهبهر روناكى گڵۆپەكان كتێبيان دەخوێندەوە، يان دەرەقسين تا گەرميان ببێتەوە. خۆ ئەگەر يەكێكيان بهختی ههبوایه بلیتی دهسکهوتبا، ئیدی له خوشیا بهند نهدهبوو و بهلهز دهچوو بهلای کاری خۆيەوە. ئىدى ھەر نامەو بروسىكەى پيرۆزبايى و دەستخۆشى بوو لە ھەموو لايەكەوە بەسەر چیخۆفدا دادەباری. چیخۆف لهدلی خۆیدا خهفهتی لهوه دهخوارد که له نمایشه ناکامهکهی (نەورەس)دا لەسان-پترسبۆرگ توانى ئامادەبى، كەچى بە ھۆي نەخۆشىييەوە نەپتوانى لەم نمایشه سهرکهوتووهی ههمان شانونامهدا (نهورهس) له موسکو، ئاماده ببیّت. دیاره چیخوّف، ئهم سهرکهوتنهی زور ییخوش بوو، تا رادهیهك باش قهرهبووی شکست و ناکامیهکهی سان-یتسبۆرگی بۆ کردەوه. نووسەری گەنج، ماکسیم گۆرکی، که ماوەیهکی کهم بوو نامهو نامهکاری دهگهل چیخۆفدا، کهوتبووه بهینهوه، له نامهیهکیا بۆ وی دهلیّت یهکیّك له دوستهكانی که يياويكي زيرهك و روشنبيره، بهدهم "فرميسكي ههلچوونهوه" يني گوتووه، بو چل سال دهچيت هاتوچوی شانو دهکات، له ژیانیا "شانونامهی جوان و کاریگهرو هونهری وهکو نهورهسی نهديتوه". گورگي له سهري دهروات: "بهو حالهشهوه ناتهوي شانونامه بنووسيت؟ دهبي بنووسیت ههی نارهسهنی نالهبار!" چیخۆف، ئهم حوکمه شۆخی ئامیزهی گۆرکی بهههند وهرگرت، له دلّى خۆيدا دەيگوت تۆ بلّىنى هەق به گۆركى بىخ؟ رەنگە. ئەكتەرانى (شانۆى هونهریی مؤسکۆ) به رادهیهك ریزو حورمهتی جیخوف و بهرههمهكانیان دهگرت، ئیدی پیویستی بەوە نەدەكرد چىخۆف، دوودل بى لەوەى كارى تازەيان دەگەل بكات. چىخۆف لە سايەى بەرەكەتى شانۆى ھونەرى مۆسىكۆ و بە ھىرەى ئەكتەرانى شانۆى ناوبراوە وە ھەم جەماوەرى خوّى دوٚزييهوه، ههم خهڵكانێك پهيدا بوون كه له رهمزو رازى شانوٚ نامهكانى تێبگهن. بوٚيه هەسىتى بە جۆرە ھاوئاھەنگىيەكى تازە دەكىرد لە نيو ئەو شىتەي كە دەيويسىت يېشىكەش بە

بۆ نەگبەتى لە ئاخرو ئۆخرى نۆۋەمبەرى ١٩٨٨دا، نەخۆشىيەكە بەرۆكى گرتەوە، كەوتەوە كۆكەكۆك و خوين هەلهينان. بەلام دكتۆر ئيسحاق ئالتشولەر، كە پزيشكى شەخسى ئەو بوو وبهردهوام دهرماني دهكرد، نهيدهتواني دهوهرهيهكي جدى عيلاجي بهسهردا بسهپينيّ. نهرم و نيانى و، ئازايەتى و ورەبەرزى نەخۆشەكەى، دەيانكردە كاريك زۆرجار لە ئاسىتى عيلاج و دەرمانكردنەكەيدا نەرمى بنوينىي. بەچاوى خۆى دەيبينى كە چيخۆف ھەولدەدات، بە نەرمى ،بینه وهی دهنگ بهرزبکاته وه، قسان بکات، که کوکه دهیگرت، خوینا وهکهی دهکرده دهسری كاغەزەوە. بەلام چيخۆف دانى بە مەترسى نەخۆشيەكەيدا نەدەنا. كاتى رۆژنامەي (ھەوالان) كە له سان-پترسبۆرگ دەردەچوو، له لاپەرەيەكيا، ھەوالْيْكى له بارەى خەتەرناكى نەخۆشىيەكەيەوە بلَّاوكردهوه، زور توره بوو، روونكردنهوهيهكي بو روزثنامهكان ناردو بهمجوّره ئهو ههوالهي بهدرۆخسىتەوە: "نازانم كىي حەزى كىردووە كەس و كارەكەم بترسىينىي و ئەو ھەواللە ناخۇش و درۆيەى بۆ ئەو رۆژنامەيە ناردووە. لە نامەيەكيا (١٨٩٨/١٠/٢٧) بۆ سوڤورين، لەو بارەيەوە دەڭيّت: "راستە دەكۆكم، بەلام كۆكەيەكى ئاسايى، وەكو گورگى برسىي دەخۆم، بە كەيفى خۆم ده خهوم، قودگا ده خومهوه، شهراب ده خومهوه. " دوای مانگیک واته له ۱۱۸۹۸/۱۱/۲۹ له نامەيەكى دىكەدا بۆ ھەمان سوڤورين دەڵێِت: "پێنج دانە رۆژە بەردەوام خوێن ھەڵدێنم، ئەمرۆ وهساوهتهوه، به لام با ئهمه له به به خومانا بمينى، به كهسى مه لى. ئيستا ناكوكم، گهرماى بەدەنم ئاساپيە، ئەم خوێنە خەڵكى زياتر دەترسێنىٰ تا خۆم، بۆيە ھەوڵدەدەم لە كەسوكارەكەمى بشارمهوه." ئيدي چيخۆف له ياڵتا بهم حاڵه راهاتبوو، ههندێڄار باش بوو، ههندێڄار خراب. كه وهزعی خراب دهبوو کونجی مالهوهی دهگرت و نهدههاته دهری، بهلام کاتی ههستی دهکرد وهزعی کهمیك باشه، بهجوّریّ شانی وهبهركار دهدا توّلهی ئهو وهختانهشی دهكردهوه كه به هوّی ناساغیهوه له دهستی چوو بوون. خو ئهگهر تاقهت و ئارهزووی نووسینی نهبا ئهوا سهریهرشتی و چاودێرى دروستكردنى ماڵهكهى خوى له ئاوتكا دهكرد، نهخوشانى دهبينى، سهرى قوتابخانه کانی دهدا، دهچوو بو ئه نجوومه نی خاچی سووری ناوچه یی و له چالاکیه کانی ئەنجومەنى ناڤېرىدا بەشىدارى دەكىرد. يىتاكى بۆ خەلكى لىقەوماوى گرانى دەڤەرى سامارا كۆدەكردەوە.

دكتۆر ئالتشولەر لە بارەيەوە دەلْيت: "ميھرەبانى ئەوە پياوە، خۆش خزمەتى لە كارين گەورەو بچووكدا، دەگمەن و بى وينه بوو."

ههرچهنده له ماوهیه کی که مدا، له یا لتادا کو مه لیک دو ست و ناشنای گرت، به لام بیری که سووکارو ناشناو بناژو کانی جارانی ده کرد. ته نیا نیفان سه ری دابوو وله سه ری سال و به بونه ی چهژنی له دایک بوونه وه چهند پوژیک له لای مابووه وه. به لام دایکی و خوشکه که له شوقه یه کی به کری، له موسکو ده ژیان سووربوون له سه رئه وهی بو قرم نه یه ن. چیخوف، له کاتیک با سی خوشی و دلگیری یا لتای بو دایکی و خوشکه که که که که که و خوشکه که که ده کرد، به خوی له هه تا وو

دهریای شین بیزار بوو، ئهلهای بهفری دهکرد، خهوی به شهقامانی قهرهبالغ و جهنجال، خوارنگه، و شانووه دهبینی. له ٥/١٩٩/ دا نامهیه بو نووسهریکی برادهری به نیدی تیخونوف دهنووسیت که: "زوّر بیری پایتهخت دهکهم، لیره دلم تهنگه، بیزارم، به و زوانه دهبم به خورده بوژروا. ههست دهکهم به و زووانه دهبم به خاوهنی خانوویه و ژنیکی دیهاتی دهموچاو کونج دهخوازم، له و ژنانهی که به دریزایی پوژان لیم دهدات و له پوژانی پشوودا ئاشتم دهکاتهوه دلخوشیم دهداتهوه. ئیمهی نووسه ر به کهلکی ئهوه نایهین له شارو چکه و لادیدا برژین، هیچ سهرقالیهکمان نابی.. یالتاش جیاوازیهکی ئهوتوی له شارو چکهکانی دی نیه.. لیره تهنانه میکروبی سیلیش دهنوون."

گیانی به نامهی دوست و ناشناکانی بوو، دهنا ههستی دهکرد له دنیا دابراوه. بهدوورودریدژی و به كهمالي ئارەزوو وەلامى دەدانەوە. يەكىك لەو كەسانەي كە لەو دواپيانەدا، نامەو نامەكارى دهگهل پهیدا کردبوو مهکسیم گۆرکی بوو، که ناوه راستهقینهکهی بشکوف بوو. گۆرکی لهو سەردەمەدا نووسەريكى تەمەن سى سالان بوو، خەلكى نيىژنى نوڤوگورود بوو. خۆى خۆى پێگەياندبوو، يانى كەسێكى خۆرسىتى بوو.لە چىرۆكەكانى سەرەتايدا گەندەڵيەكانى كۆمەڵگەى بۆرژواى له قاو دەدا. بېئەوەى ھەرگىز چىخۆڧ دىتىي، خۆ بە خۆ نامەيەكى بۆ نارد، ير بوو لە ستایشی بهرههمهکانی. ئیدی کتیّبی خوّیان بوّ یهکتر دهنارد و نامهو نامهکاریان کهوته نیّوانهوه. گۆركى له رادەبەدەر شيفتەى چيخۆف بوو، دان بەوەدا دەنى كە بەدەم خويندنەوەى ھەندى لە چيرۆكەكانيەوە گرياوە. چيخۆفيش، لاى خۆپەوە ستايشى "بەھرەى بەپيتى" ھاوتا گەنجەكەى خۆی "گۆركى" دەكردو دەيگوت: "كاتىّ كە وەسفى شتىك دەكەيت، بەچاو دەيبىنى، بەدەست دەيگريت. ئەمە بۆ خۆى ھونەرە، رەسەنايەتى ھونەرپيە." لە لايەكى دىكەشەوە گۆركى ئاگادار دهکردهوه که نهکهویّته داوی ئاسانکاری و سادهنووسییهوه، خوّی له دریّردادری و ئینشابازی دوور بگریّت: "ئهم بی مووبالاتیه، به تایبهتی له وهسفی سروشتدا، که بو برینی دیالوّکهکان به کاری دەبەی بە زەقى ديارە. كاتى ئەم وەسفانە دەخوينمەوە، خۆزيا دەخوازم كە سخ و چرتربن، له دووسى ديردا كۆتايى ييبيت. ئەو ئاماۋە زۆرانەى بۆ شەھوەترانى، بۆ راز و نياز، بۆ... هتد له وهسفه کانتا ده یکه یت، شه قلیّکی ره وانبیّرانه ی روّتینی به وه سفه کانت ده به خشن. خویّنه ر بيّتاقهت و بيّزار دهكهن. ئهم بيّ موبالاتيهي توّ له وهسفي ژنانيشدا به ناشكرا دياره... من توّ ناناسم، نازانم خهلکی کویّت و کیّیت، بهلّام وا ههست دهکهم هیّشتا گهنجیت، ییّموایه مادام شتێکی پێویسته بۆ ماوهی دوو سێ ساڵێك نیژنی -نوڤوگورود بهجێ بێڵی، یێویسته تهماس دەگەلْ ئەدەبيات و ئەدىباندا يەيدا بكەي، نەك بۆ ئەوەي وەكو كەلْەبابانى دىكە فيْرى خويْندن ببیت، یان رازو رهمزی کارهکه له ئیمهمانانهوه فیری بیت، به لکو بو ئهوهی به تهواوهتی خوت له ئەدەبياتدا نقوم بكەي، بە رادەيەك گەشە بكەيت كە ئاشقينى دەگەل ئەدەبدا بكەيت. " (بروانە نامهی ۲/۵۱/۱۸۹۸)

دوای چهند مانگیک، کومهلیک تیبینی و باری سهرنجی وردتر لهوانهی پیشووی ،دهربارهی شیواز بو گوکی له نامهیه کیا ۱۸۹۹/۹/۲ نووسی: "تو کومهلیک وشهی وهسفی زور به کار دهبهیت

که خویننه ر چهواشه دهکات و زوّر به زهحمه و شهی دلّخوازی خوّی تیایاندا دهدوّزیّته وه ، بیّزار و ماندوو دهبیّت. بو نموونه نهگه ر من بنووسم: "پیاوه که له سه ر چیمه نه که دانیشت" نهم رسته یه زوّر روونه ، به ناسانی دیّته تیّگهیشتن، خویّنه ر پیٚویستی به وه نیه دوباره بگه ریّته و سه ری. به نام نهگه ر بنووسم: "پیاویّکی بانا به رز، زه لام، سینگ باریك، ردیّن سوور، دهسته بانا، شهرمن، سلوّك له سه ر سه و ره گیایه که بوو بوو به پیخوستی ریّبواران، دانیشت، کروکپ، به نیگه رانیه و دهیروانیه ده و روبه ری خوّی. "تیگه یشتنی نهمه زوّر قورسه، بیر و هزر په رت نیگه رانیه و ه دهیروانیه ده و روبه ری چیروّگانی ده بی یه کسه ر له ماوه ی چرکه ساتیکدا، بچیّته میّشکه وه. " نیدی به مجوّره نهم دو و پیاوه، له یه که مین نامه کانیانه و ههیوه ندییه کی نه ده بی و سه رنجه کانی ده گرو و نیّه یچ مدارایه کاموّرگاری نه ده بی و سه رنجه کانی ده گرت و چیخوّفیش به و په پی پاشکاوی و بیّه یچ مدارایه کاموّرگاری نه ده بی

چیخۆف، كۆمەڵێك پەيوەندى نامەيى ھەبوو، پەكێك لەو پەيوەنديانەى دەگەل ليديا ئەڤيلوڤادا بوو. يەيوەنديەكى زۆر سەير بوو. نە ئەوە بوو ئەشق و خۆشەوپستى ئەو قەبوول بكات. نە ئەوە بوو به يهكجارهكي دەسىتبەردارى بيّىت. دواي ئەوەي ليىديا ئەڤىلوڤا، لە نەخۆشىخانەكەي ئوستروموفدا، که چیخوف له ویندهر کهوتبو، دیدهنی کرد. لهسهر داوای چیخوف دریژهیان به ديدەنى يەكتر دا. كەچى ويْراى ئەوەش ليديا ئەڤيلوڤا ھەميشە گلەيى دەكرد كە چيخۆف گويى ناداتي و كابرايـهكي دل مردوه. چيخوف له وهلامنامهيـهكيا (١٨٩٨/٧/١٠) دهليّت: "ئهگـهر نامهكانم ههنديّ زبرو ساردن، خهتاي من نيه، تهبيعهتم وايه." بهو جوّره ياكانهي بوّ ههڵوێستي خۆى دەرهەق بەو ژنه كردووه. به هەرحال كاتى گۆۋارى (هزرى رووسىي) دواى چەند ھەفتەيەك چيرۆكێكى تازەى چيخۆفى لە ژێر سەرناڤى (دەربارەى ڤيان) بڵاوكردەوە، ئەمە ئەڤيلوڤاى زۆر هارووژاند، وهكو خوى له ياداشتهكانيا: چيخوف له ژياني مندا، دهڵێت: "كه چاوم بهم ناونيشانه كەوت، تەواو ھاروژام. ھەزارو يەك خەيالم تيوركا. گۆڤارەكەم ھەلگرت و بە ھەشتاو بهرهو مال یه بوومهوه. " دوای ئهوهی به ئه لهاو تاسهیه کی گهرم و گورهوه چیروکه که دەخويْنيْتەوە، دەگاتە ئەو قەناعەتەي كە ئەم چيرۆكە دلْدارىيە نە بەكامە، لە ژيْر يەردەيەكى تەنكىدا، كەم تا زۆر، ھەسىتى ئەو بە رانبەر بە نووسىەر دەنوينىي. ئىدى بە بۆچوونى خىزى، چیخوف له ویدا و له میانهی (ئالیکین)ی کاراکتهری چیروکهکهوه، ئهوه روون دهکاتهوه که بوچی خۆشەويستى خۆى بۆ ئەم دەرنەبريوه. لە ياداشتەكانيا دەلْيْت: "ئيدى نەدەگريام، بەلْكو ليْكدا ليّكدا هەنسىكم ھەلّدەدا، لاپەرەكانى گۆۋارەكەم بە فرميّسكان تەر كرد. يانى گلەيى لە من نە دەكىرد، بەكەمتەرخەمى نە دەزانىيم، بەلكو پاكانەي بۆ دەكىردم، لىيم دەگەيى، خەفەتى بۆ ده خواردم.. ئهگهر خانهواده کهی من نهیانده هیشت به ئانتون پاڤلوفیچ شادیم، ئانتون ياڤلوڤيچش نەي دەھێشت دەگەڵ خانەوادەكەمدا شاد بم، ھەنگىێ دەبوايـە بـبم بـە دوو بەشـەوە." ئەڤىلوڤا، بە بۆنەى ئەم چىرۆكەوە، مەيلى تازە بووەوە، ليبرا بە شىيوازىكى دىكەو بە شىيوەيەكى باشتر بکهویّته راوی چیخوّف، یهنای برده بهر زمانیّکی تهشهرئامیّز. لهنامهکهیدا زوّر به تورهیی

چیخۆف، زۆر ئاقلانه و به پاریزهوه وهلامی ئهم نامه توندهی دایهوه که: "بۆچوونهکهت دهربارهی میش ههنگ دروست نیه. له پیشا دهروات، گولی گهش و جوان دهدوزیتهوه، ئهوجا له سهری دهنیشیتهوه شیلهکهی دهمژی تا بیکات به ههنگوین. سهبارهت به بوچوونهکانی ترت: بیزاری، بیتاقهتی و ئهمهی که خهلکی بههرهمهند، تهنیا لهجیهانی خهیال و وههمدا ده ژین و ئاشقینی دهکهن – تهنیا دهتوانم ئهوه بلیم که روح و ناخی بهشهر تاریکستانیکه، سهری لی نایهته دهرکردن... دهستهکانت دهگوشم. ئاگات له تهندروستیت بی، شادو بهختهوهر بیت. دوستت ئا. چیخوف." (بروانه نامهی ۱۸۹۸/۸/۳۰)

ئەقىلوقا، كە بىنى چىخۆف ئەمجارەش نەكەوتە تەلەكەيەوەو خۆى دەدۆزىنتەوە، زۆر تورە بوو. بۆيە دەسىتى دايە قەللەم و بەوە تۆمەتبارى كىرد كە دەيەوى كۆتايى بەنامەو نامەكاريەكانيان بىنى . چىخۆف، لە جياتى ئەوەى ئەم دەرفەتە بقۆزىنتەوەو بە راسىتى ئەم ژنە سەركىشە لەكۆل خۆى بكاتەوە، لە نامەيەكىا بۆ ئەقىلۆقا (١٨٩٨/١٠/٢١) دايە بارىكان، پاشەكشەى كىردو، كەوتە پاكانە كە: "نامەكەم خويندىتەوە، ھەر ئەوەندەم لە دەست دى، دەست بۆ ئاسمان ھەلاپم و سويندت بۆ بخۆم و بلايم ئەگەر ھەندى شت لە نامەكانما دەبىينى، قسەى دلم نىن، پەنگە ھۆيەكەى ئەوە بى نەزانم چۆن بياننووسم... بە ھەرحال لىم زىز مەبە، بمبورە ئەگەر جۆرە زبرى و سارديەك لەو نامانەى دوايمدا ھەبن، نيازى ئەوەم نەبووە بترەنجىنم."

دوای سی پوژ، له ۲۶/۱۰/۸۹۸/۱۰، به ههمان زمانی نهرم و دوستانه، نامهیه کی بو لایکاش نووسی، سوپاسی لایکای کرد بوو که وینهیه کی شهخسی خوی بو نارد بوو. له کوتایی نامه که دا ده لایت: "ههرشاد و خوش بیت، دوستی دیرینی خوت له بیر مه که.. ئا. چیخوف" ههرچه نده ده ترسا، مه کری ژنانه، ئاسایش و ئاسووده یی بشیوینی، به لام به شیوه یه کی گشتیش حه زی نه ده کرد ئه و پیگه یه له ده ست بدات که له هه ست و سوزی ئه و کیژه جوانانه دا پهیدای کرد بوو.

کاتی ههر له و پوژانه دا، میخائیلی برای به رده وام گوشاری لیده کرد که ژن بینی، له پوژی ده لیت: ده لیت: به پوون و په وانی، پاو بوچوونی خوی له و باره یه وه پی ده لیت: "سه باره ت به ژن هینان که نه وه نده دوویاتی ده که پته وه، نازانم چی بلیم؟ جاری زهما وه ندیک

زهماوهنده که به ئهشق بیّ. خواستنی کیژیک تهنیا لهبهر ئهوهی جوانه، وهکو ئهوهیه بچی له بازاپ شتیک بکپی پیّویستت پیّی نهبیّ، تهنیا لهبهرئهوه بیکریت که جوانه، کوّلهکهی ژیانی خانهوادهیی خوّشهویستی و جازیبهی جنسی و یهکیّتی ژنی و میّرده. ئیدی شتهکانی دی، ههر ههمووی فشهیه، چهند حیساب و کیتبای وردیشی بو بکهین، زهحمه و ا دهربچیّت. کهواته مهسهله که ههر ئهوه نیه کچیّکی جوان بدوّزیتهوه، بهلکو کچیّک بدوّزیتهوه که خوّشت بویّ."

ئيدى ئەوەى بۆ مابووەوەو دلى ينى خۆش بوو تەنيا نووسىن و تەلاركارى بوو، خانووەكەى ئاوتكاى خەرىك بوو بەرز دەبووەوە و پيدەچوو خانوويەكى جوان و لەبەر دلان دەربچيت. نەورەسەكەى لە مۆسكۆدا، ھێشتا لە ھەرەتى برەودا بوو. كۆچيرۆكەكانى بە بازارو خۆشفرۆش بوون . تەنانەت سوۋورىن چاپ و بلاوكردنەوەي كۆ بەرھەمەكانى گرتبووە ئەسىتۆي خۆي، بەلام هینده به خاوی کاری لهو پروژهیهدا دهکرد، که چیخوف دهیگوت ئهگهر کار وا برات و ئهو بایه له و كونه وه بيّت، دوا به ركمي كو به رهه مه كانم تا سالي ١٩٤٨ بلّا ونابيّته وه. ئه دوّلف ماركسي، وه شانکاری به ناوبانگ، که تازه روزمانی (ژیانهوهی) تولستوی چاپ و بلّاو کردبووهوه، وهختی لەرپگاى سىركىنكۆوە دەبىسىتى كە چىخۆف لە سىوڤورىن يەسىتە، يېشىنياز دەكات ھەموو بهرههمه کانی چیخوف بکریت و به زوترین کات چاپیان بکاته وه پیشنیازی ئه وهشی کرد نه ک به گوێرهی سهرفی بهرههمه کان له بازارا، یاره کهی بداتی، به لکو یه کسه ری و له یه ک جێگه دا ههموو يارهكهى بداتيّ. ههڵبهته ئهمه بو كهسيّكي وهكو چيخوّف، تهماحيّكي گهوره بوو كه له شهو رۆژیکا ببی به خاومنی یارمو یولیکی باش، بۆیه بهو ییشنیازه قاییل بوو، چونکه دهیتوانی ههم ههموو قهرزه کانی ییبداته وه و ههم خانووه کهی ئاوتکای یی ته واو بکات و دایکی و ماریاش له دەستكورتى و نەبوونى رزگار بكات. ھەلبەتە لە رووى وەفاى ئەخلاق و ئەودەبەوە بە سىوقورىنى راگەياند كە نيازى غەدرىكى ئاوھاى ھەيە. ئىدى ئەو رازى بى يان نارازى. بەلام مارى خوشكى تکای لیدهکرد، سویندی دهدا که دهستبهرداری ههموو مافهکانی نهبیت و پیشنیازی دهکرد که خۆى ئەرك و سەرپەرشىتى چاپ و بلاوكردنەوەى بەرھەمەكانى براكەى دەگريتە ئەستۆ (وەكو چۆن هاوسەرەكەي تولستۆي چاپ و بلاوكردنەوەي بەرھەمەكانى ميردەكەي گرتبووە ئەستۆ.) به لام چیخوف وه لامی دایهوه که ماریا به خورایی خهمی له خوی هینناوه و پیویست به هیچ نیگهرانیه ک ناکات، چونکه ئهم به خوی دهزانی چیده کات و بهرهه مه کانیشی ههرزان فروش

ناكات. چيخۆف داواي هەشتا هەزار رۆبلّى دەكرد، ماركس يەنجا هەزارى دەدا، ئەنجام لەسبەر حەفتا و يێنج ھەزار رۆبل رێكەوتن. بەڵام ئەم مامەڵەو قەراردادە كە لە رۆژى ٢٦/ك٢/١٨٩٩ ئيمزا و مۆر كرا، به ئاشكرا زەرەوى چيخۆف بوو. دەقى قەراردادەكە وابوو كە چيخۆف لە ھەنبەر ئەو هەفتاو پیننج هەزار رۆبلەی كە بیست هەزاری دەگەل ئیمزاكردنى قەراردادەكەدا وەردەگرت و باقیه کهی به چوار قیست و له ماوهی دوو سالدا پی دهدرا، دهستبهرداری مافی بلاو کردنه وهی هـهموو بهرههمـهكاني، جگـه لـه شـانوّنامهكان، ببيّت بـوّ ماركسـي وهشـانكار. سـهبارهت بـه بهرههمه کانی داهاتوو، مافی چاپی یه کهم بو نووسه ر دهبیت و پاشان له بری پارهیه کی زیاده و بەپنى مەلزەمە حيسابى، دەبى بە مولكى وەشانكار. ھەرچەندە چيخۆف لە نامەيەكيا بۆ ماريا، باسى جۆرە ناچارىيەكى خۆى لەو مامەلەو سەودايەدا دەكات، بەلام ئەوەش دوويات دەكاتەوە، بهلای کهمهوه خهمی ئهومی له کوّل دهبیّتهوه کتیّبهکانی به باشی چاپ نهکریّت و ئیدی بیّضهم و خهيال كارى خوى دهكات. له راستيدا بويه بهو مهرجه تايبهتيانه قاييل بوو، چونكه دهيزاني تەمەنىكى كورتى ماوەو زۇر ناژى، بۆيە ھەزى دەكرد ئەو چەند ساللە كەمەى بە خۇشگوزەرانى بەرپىتە سىەرو ماركسىي وەشانكار دەبىي بە فريارەسىي دواسالەكانى تەمەنى.. لە نامەيەكيا بۆ لایکا (۲۲/۲۷/۲۷) دهلیّت: "شتیّکی گرینگ له ژیانمدا پووی داوه... چ پووداویّك؟ ژن دیّنم؟ مەزەندەى ليبده... ژن دينم؟ ئەگەرت وازەن دەبەى، باشە كى دينم؟ نەخير، ژن نايەنم، خەريكم ههموو بهرههمه کانم به مارکس ده فروشم... خهریکی مامه له و سهوداین، له وه یه له زهرفی یه ك دو سالّدا تهواو دهلّهمهند ببم." به شوّخی و سوعبهتهوه به برادهرهکانی دهگوت: "بووم به مارکسی" هه لبهته ههستی به جوّره عهزابیکی ویژدان، دهرهه ق به سوڤورین دهکرد. بهم کارهی، کوّتایی به هاوكارييهكى سيازده سالهى نيوان خويان هينا. ههرچهنده له رووى ئهدهبهوه، سوڤوريني له دانوستان و گفتوگۆيەكەى نيوان خۆى و ماركس ئاگادار كردبووەوە، بەلام بە پيويسىتى دەزانى، جاریکی دیکهو، به نامه هوّو ئهنگیزهی ئهو قهراردادهی بوّ روون بکاتهوه. ئهوهتا دهلیّت: تهنیا نەبونى و، يێويسىتى بەيارەيەكى زۆرو يەكسەرى، ناچارى كىردووە مل بۆ ئەم سەوداو مامەللە قورسه بدات، به لام ويراى ئهوهش گورگ ئاسا بهرگرى له خوى كردووهو تهنازولى له شانۆنامەكانى نەكردووە. لە نامەيەكيا (٢٧/ك٧٦/١٨٩) بۆ سوڤورين دەڵێِت: "ماڧى شانۆنامەكانم بۆ خۆم ياراستووه، دواى خۆشم بۆ ميراتگرەكانم دەميننى. ئەمەم بە تۆبزى لە ماركس يچريوه. بهمجۆرە قۆناغێكى تازە دەسىتى پێكرد... وێڕاى ئەوەش ناڕەحەتم، ھەسىت دەكەم دەگەڵ ژنێكى دەولەمەندا زەماوەندم كردووه... له نيو كاسبكارانا قسىەيەكى باو ھەيە دەليت كە پيكەوەن لە شهران، به لام به ناشتی جیاده بنه وه. ئیمهش به ناشتی و دوستانه لیکدی جیا دهبینه وه -ههرچهنده من و تو پیکهوهش بووینو هیچ کیشهیهکمان نهبوو – پیموایه به دریزایی ئهو ماوهیهی که تق کتیبهکانی منت بلاودهکردهوه هیچ دردونگیهکمان نهکهوته بهینهوه، بهلکو ههندی کاری گهورهشمان پیکهوه کرد."

بهگویّرهی قهراردارهکه، دهبوایه چیخوّف له زهرفی شهش دانه مانگدا نوسخهی ههموو بهرههمهکانی، له کوّنترینیانهوه تا تازهترینیان به مارکس تهسلیم بکات. دیاره نهمه کاریّکی

يهجگار دژوار بوو، به تايبهتي لهو رووهوه كه گهليك له چيرۆكه زۆر زهبهندهكاني سهرهتاي، له ههندي رؤژنامه و گوڤارين ساتيردا بلّاوبووبوونهوه، كه وهستابوون و دهرنهدهچوون. ئهم كاره خوّى گوتهنى، وهكو ئهوه وابوو، داواى ليبكهن، ئاماريك به ژمارهى ههر ههموو ئهو ماسيانه بگریّت، که له ماوهی بیست سالی رابردوودا راوی کرد بوون. کاتی ههندی له چیروّکه کوّنهکانی پهیدا کردنهوه، به زوربهیاندا چووهوه، ههر چیروکیکی کهمیک شاشی و واشی تیا بوایه، پییدا دهچووهوه و دايده رشتهوه. دياره خوى گوتهنى ئهم بيگاره، به هوى كهمى كتيبخانان و ئەرشىيفخانان لـه يالتادا، هيندهى دى بارى سەرشانى قورس دەكىرد. كـه هەسىتى كـرد زۆر ماندووهو به تهنیا دەرۆسىتى ئەم كارە نايەت، ھاناى بردە بەر ماریاو ئەلكسندر، ئەوانیش قۆلیان لى هەلمالى و كەوتنە گەران بە بلاوكراوەو بلاقۆكەكانى مۆسكۆ و سان -پترسبۆرگدا، ئيدى ھەر چيرۆكێكيان دەدۆزىيپەوە، نوسخەپەكيان لەبەر دەگرتەوە. بەڵام سەبارەت بەو چيرۆكانەي كە لە گۆڤارى (سان– يترسبۆرگ) بلّاوى كردبوونەوە، ئەو گۆڤارەى كە شووبرايەكەي ليديا ئەڤيلوڤا، سەرنووسەرى بوو، چيخۆف نامەيەكى بۆ ئەو خانمە گەنجە قرى كرد، تكاى ليكرد، يارمەتى بدات. لەنامەكەدا داواى ليكرد بوو يەكيكى بۆ بدۆزيتەوە، ھەم چيرۆكەكانى بۆ بدۆزيتەوە و ھەم كۆپىيان بكات. ھەلبەتە ئەوەشى فەرامۆش نەكرد كە بەدەم ئەم داواكاريەوە، دلنەواپيەكىشى بكات و كاريگەرى ئەو نامە توندانەى ئەو دواييانەى نيوانانى، كەميك ليېرەوينيتەوە. بۆيە لە كۆتايى نامەكەيدا، بەجۆرە عوزرخواييەكەوە دەڵێت: "بەلاى كەمەوە، ئەوەندەم بۆ بنووسە كە لێم زیز نیت، ئهگهر بریاریشت داوه هیچ نامهیهکم بۆ نه نیری، ههر ئهوهندهم بۆ بنووسه که لیم زیز نیت." (بروانه نامهی بهرواری ۱۸۹۹/۲/۵).

دیاره ئه قیلوقا، ئه م داوایه ی زور پیضوش بوو، له ضوای ده ویست خزمه تیکی ئه و پیاوه گه وره یه بکات، که هیشتاش هه ربه ئاشقی ضویی ده زانی، ئیدی به نینی دا که به خوی (واتا ئه قیلوقا) ئه و ئه رکه بگریته ئه ستوو، به راستی و دلسوزانه ش به لینه که ی برده سه رو چیخوفیش زور لیی مه منوون بوو. ئه و نامانه ی که له ماوه ی ده ورانی کورتی ئه مهاو کاریه دا بو ئه قیلوقای ناردن، هه ندی نه رمتر بوون و، له وه نه ده چوو وه کو جاران لیی (له ئه قیلوقا) بترسیت. له نامه یه کی ۱۸۸۹/۲/۸۸ بوچی ئیره ئه وه نده نامه یه کی ۱۸۸۹/۲/۸۸ بوچی ئیره ئه وه نده ناخوشه به ناره زووی نووسینم نیه و هیچ نانووسم... تو فره میه ره بانی، هو زارجار ئه مه گوتووه و جاریکی دیک شروی دو وباره ده که مه وه.

زستانی قرم یه جگار سارد بوو، هه موو کاریّکی خانووه که ی ئاوتکا وهستا، ده بوایه چاوه پروان بکات، تا هه وا خوّش ده کات و ئه وجا ده ست به بیناکاری بکاته وه. ئه م خانووه کوّش کیّکی زوّر گه وره بوو، له دیوی باکوو ره وه دوو نه و ه دیوی باشووره وه سیّ نه وّم بوو، له سه ردیّکی غه ریب دروستی نه کرد بوو، بورجیّك و بانیژه یه و پاپه ویّکی شووشه یی هه بوو. چیخوف که هه ستی به جوّره نائو میّدیه که ده کرد، ناوی نابوو (قوتووی سه ردین). چیخوّف مجیّزو ته بیعه تی وابوو زوّر به گه رمی ده ستی ده دایه یروژه یه ک و هه رکه ته واو ده بوو، ئیدی لیّی سارد ده بووه وه و

لهم سهروبهنده دا تهواو سهرقائی نهخشه دانانی باخه کهی بوو، پاپهوه کانی دیاری کردبوو، چیمه ن و گولزاره کانی دهست نیشان کردبوو. دوو کریکاری تورك به فیستی سووره وه، گل و خاکیان فه راهه م ده کرد، ئهمیش له چالیکه وه ده چووه سهر چالیکی دیکه، نهمامی تازه ی دهناشت، پرووه ک و گولانی ده پرواند. له نامه یه کیا (۱۸۹۹/۳/۲۶) بو ماری خوشکی ده لیت: "به پراستی ئه فسونیکی پاسته قینه یه، دوازده نهمامی گیلاسم ناشتووه، چوار دار توو، دوو باده م و چه ند داریکی دیکه. داره کونه کان چرویان کردووه، داره هه رمیکه له شکوفه کردندایه، باده مه کولی پهمه ی کردووه. بالنده کو چه رییه کان بهده م کو چی خویانه وه به به و باده به و به یانی بهده م خویندنه وه، به تایبه تی هه ویرده، له خه و راده بن."

هەرچەندە چیخۆف پارەیەكى زۆرى له خانووەكەى ئاوتكا خەرج دەكردو پیویستى به پارە بوو بۆ تەواوكردنى، بەلام كە سەرە دەھاتە سەر كۆكردنەوەى پیتاك و باربوو، زەرەيەك دەستى نەدەگرتەوەو بەوپەرى دەست و دل كراوەيى دەچووە بەرەوە. ھەر كە يەكەمىن قیستى پارەكەى لە ماركس وەرگرت، پینج سەد پۆبلى بۆ بیناى قوتابخانەى گوندیكى نزیكى یالتا تەرخان كرد. كە بە پیكەوت تووشى گافریوشكا بوو، كە جاران لە دوكانەكەى تاگانروك دا، شاگردى باوكى بوو، بەلینى دایە كە خەرجى مانگانەى قوتابخانەى كیژەكەى بكیشیت. كاتی ئەلكسىندرى براى لیرا خانوویەكى چكۆلە، لە گوندیكى دەریئى سان پرسبۆرگ بۆ خۆى دروست بكات، ھەزار لیرا خانوویەكى چیخۆف نامەكانى بۆ ئەلكسىندر بەمجۆرە ئیمزا دەكرد: "برا و كیسەى پارەى پرق" یان "مرۆۋ دۆستى دەولەمەند.".

تا زیاتر شۆرەت و ناوبانگی دەردەكرد، بینگانان پتر پویان تیدەكرد، نهك ههر له پیناوی كۆمەكی دارایی یان ئامۆرگگاری و پینوینی دەربارهی شیوازی نووسین، یان وهسیتنامهیهك بۆ وهشانكاریك، بهلکو بۆ زانینی پاوبۆچوونی ئهویش دەربارهی دۆزو كیشهكانی پۆژیش. دیاره پرسیاری كیشهكانی پۆژیش. دیاره پرسیاری كیشهكانی پۆژ زۆری ناپەحەت دەكرد. به دریزایی تەمەنی پەفنی دەكرد ههلویست لهمهپ پرووداوه سیاسی و جقاكیهكان بگریت. كاتی شهپۆلی مانگرتن و خۆپیشاندانی خویندكاری له سان —پترسبۆرگهوه دهستی پیکردو به سهرانسهری ولاتدا تهشهنهی كردو ثمارهیهك گهنچ، به هۆی پیکادانی توندهوه دهگهل پۆلیسدا، له زانستگه دەركران یان گیران، ههندی كهس به نامه داوای پاوبۆچوونیان له چیخوف دەكرد، داوایان دەكرد پشتیوانیان لیبكات بهنای وهبهر ههمان پرهنسیپ بردهوه كه هونهرمهند نابی خوی لهپرس و مهسهله گشتییهكان پهنای وهبهر ههمان پرهنسیپ بردهوه كه هونهرمهند نابی خوی لهپرس و مهسهله گشتییهكان ئهركی پهنای وهبهر ههمان پرهنسین بردهوه كه هونهرمهند نابی خوی لهپرس و مهسهله گشتییهكان ئیمهیه خو لهم وهزعه ههلقورتینین؟ ئایا ئهمه كارو ئهركی پؤلیس و دهرهك و ئاسایش نیه كه له بنهپره تدا بو ئهو كاره دامهزراون؟ خو ئهگهر قهراربی ههر شهریك بكهین، ههر ههلویستیك بگرین، بنهپره داودی بکهین، جگه له چهكی قهلهم نابی هیچ چهكیکی دیكه بهكار بهرین."

ههرچهنده خوّی له خوّپیشاندانه زانکوّییهکان دوور گرتبوو، به لّام به ناشکرا، به قسه و به نووسین رهخنه یی له رهفتاری درندانه و سهرکوتکه رانه ی دهولهت دهگرت. تا زیاتر دهچووه

تهمەنەوه، پتر له توندپرەوپيەكانى پژێمى سەركوتكارى وەخت بێزار دەبوو. كەچى وێپاى ئەوەش پۆژێ لە پۆژان لە سوسيالزمى شۆرشگێپى گۆپكى نزيك نەبووەوە. لە بزووتنەوە جەماوەريەكان دەترسا. لێبراڵێكى سەرسەخت بوو، دژى توندو تيژى و زەبرو زەنگ بوو چ لە لايەن پژێمەوەو چ لە لايەن خەڵكەوە. پێى وابوو ئەوەى گۆپانكارى ئاشتيانە لە پووسيادا دروست دەكات، كارى جەماوەر نيه، بەڵكو كارى خەڵكانێكى تەنياو پەسەنە. لە ۲۲/۲/۹۹/دا، لە نامەيەكا بۆ برادەرێكى دێرينى، پزيشكى گوندى، ئورلوف دەڵێت: " من باوەپم بە تاك ھەيە. من پزگارى لەو برادەرێكى دێرينى، پزيشكى گوندى، ئورلوف دەڵێت: " من باوەپم بە تاك ھەيە. من پزگارى لەو ھۆرۋان بن، چ گوندى و جووتيار. كارى ئەوانە گرينگە، با ژمارەشيان كەم بێت... ھيچ كەسيك لە ھۆرۋان بن، چ گوندى و جووتيار. كارى ئەوانە گرينگە، با ژمارەشيان كەم بێت... ھيچ كەسيك لە خۆياندا دەبينن. ئەوانە دەستيان بەسەر كەسدا ناپوات، بەڵام ئەنجامى كارەكانيان وەكو پۆژ لاى خەڵكى عەيانە. بە ھەرحاڵ زانست لە پێشكەوتندايە، ھۆشمەندى جڤاكى پوو لە زياديە، مەسەلە ئەخلاقيەكان بە ئاشكرا دەخرێنە پوو. ھەر ھەموو ئەم گۆپانكاريانە، سەربارى ھەمو لەمپەرو كۆسـپەكان، بە شـێوەردانى پۆشـنبيران، يەكان، بە شـێوەردانى پۆشـنبيران، وە دەدەن، دوور لـە دەسـت تێـوەردانى پۆشـنبيران، يەرىدەن. "

وهكو چاوهروان دهكرا، سوڤورين، ههڵوێستێكى يهجگار توندى لهمهر خوٚپيشاندهران و سهبهبكارانى خۆپيشاندانهكان وهرگرت، دوو وتارى لهو بارهيهوه نووسى و، به ئاشكرا خۆپیشاندەرانی مەحكوم كردووەو پشتیوانی له تزار دەكات كه لیژنهیهكی تەحقیقی بۆ ئەم مەسەلەيە يېكھېنا بوو، ديارە مەبەستى ئەو ليژنەيە بە ئاشكرا، سەركوتكردن و دامركاندنەوەى بزوتنهوه خويّنكاريهكه بوو. ئهنجامي راستهوخوّي ئهو دوو وتاره ئهوه بوو، كه روّشنبيران و نووسەران، بایکۆتی رۆژنامەكەی سوڤورین (رۆژگاری نوێ)یان كرد. ئەوە بوو گۆركى له (ژیان)دا وتاریکی توندی لهو بارهیهوه بلاوکردهوه، ئیدی بهره بهره دهنگوی ئهوه بلاو بووهوه که سوڤورين، له برى ئەو دوو وتارە دە ھەزار رۆبلى لە حكوومەت وەرگرتوه. ئەوە بوو نەك ھەر رادهو رێژهی فروٚشی (روٚژگاری نوی) به تهواوهتی دایه کزی، بهڵکو چهند کهسیك له ئهندامانی دەسىتەي نووسىەرانى رۆژنامەكەش دەسىتيان لىه كاركيشايەوە. ياشان دواي ماوەيلەكى كىەم كۆمەللەي كۆمەكى دوولايەنەي نووسىەرانى رووس، سىوقورىنى بەرپوەبەرى (رۆژگارى نوێ)يان داواكىرد كىه بىق لێيێچـينەوە لـە دادگـاى شـەرەڧى كۆمەڵـەى نـاوبراو ئامـادە بێـت تـا ھـۆى ئـەو هەلويستەي خۆي روون بكاتەوھ يان لە ئەنداميەتى كۆمەللە بخرى. بەلام سوڤورين، كە لە ھەموو لايهكهوه هيرشي بۆ دههات و بهخۆيشى نهخۆش بوو، تيا مابوو چ بكات. له ههرهتى پهريشانى خۆيدا نامەيەكى بۆ چيخۆف نارد و داواى راوێڗْ و تەگبيرى لەو كرد. ھەڵبەتە چيخۆف بەوپەرى راشکاوی وه لامی دهداته وه که له وتاره کانی رازی نیه و به وه تؤمه تباری ده کات که به شیوه یه کی زۆر سەرقە سەرقە و ناشيانە خۆى لە مەسەلەيەكى ترسىناك داوەو بە خۆرايى پشتيوانى لە حكومهتيك دهكات كه به ئاشكرا سنوورى دهسه لاتى خوى دهرههق به خه لكى بهزاندووه. له كاتيكا ماف و عهدالهت بو دمولهت و بو كومهلكه يهكسانهو "چهمكى دمولهت، دمبيّ له سهر

پرهنسیپ و بناغهی قانون رۆبنری، ئهگهر وانهبی، دهولهت دهبی به داهولا، دهبی به تهپلیکی بوش و بهتال، دهبیت به ئامیری ترساندن." (بروانه نامهی ۱۸۹۹/۶/۲) چیخوف دوای چهند ههفتهیه کی دی دهگهرینتهوه سهر ههمان بابهت و له نامهیه کی دیکهیدا (۱۸۹۹/۶/۲) بو سوڤورین، به فردی ههلویستی خوّی دیاری دهکات و دهلیّت: "کاتی که ریّگهی خهلکی نهدری به ئازادی بی و ردی ههلویستی خوّی دیاری دهکات و دهلیّت: دهری خوّ بکهن، ههنگی به تورهیی دهری رای خوّ دهربرن، به ئازادی گوزارشت له بیرو بوچوونی خوّ بکهن، ههنگی به تورهیی دهری دهبرن، زوّرجار، ههلبهته له روانگهی حکوومهتهوه، به شیّوهیه کی دریّو و ترسناك گوزارشتی لیّدهکهن. دهیسا با ئازادی روّژنامهوانی و ئازادی بیروباوه په خهلکی بدهن، بزانه چوّن ئهوساکه لیّدهکهن. دهیسا با ئازادی روّژنامهوانی و ئاواتی ههموو لایهکه، راسته رهنگه دریّژخایهن نهبی، خوّ بهلای کهمهوه، تا ئیّمه له ژیاندا بین بردهکات."

ویٚپای ههموو ئهمهش، چیخوّف دهگهل بیروٚکهی دادگایی کردنی سوڤورین له دادگای شهره فی (کوٚمهلهی کوٚمهکی...)دا نهبوو: پهنگه ئهو جوٚره دادگایی کردنه بو نموونه بو ئهفسه رانی سوپا ماقولیه تیٚکی تیٚدا ههبووبیّ، بهلّام بو نووسه ران، که ئهرکیان ئهوه بوو به ئازادی گوزارشت له بیرو باوه پی خوّیان بکه ن و له هیچ دادگایه که نهرسن، ماقوول نهبوو (ههلبه ه سوڤورین بو بیرو باوه پی خوّیان بکه ن و له هیچ دادگایه که نهرسن، ماقوول نهبوو (ههلبه ه سوڤورین بو دادگای ناڤبری نهچوو) دیاره چیخوّف پیّی وابوو، تهنیا دهستهی به پیوه به به پیوترنامه که روزرگاری نویّ) خوّیان له و پیسواییه به رپرسیار بوون که تووشی پورژنامه که بوو بوو و لهو باره په دهنوی هو نوو واله و باره په و باوه پوو قهناعه ته ی که پورژگاری نویّ، کوّمه لیّک یارمه تی دارایی له حکومه تی پرووسی و لهسه رکردایه تی گشتی سوپای فهره نسی و هرده گریّت و پورژگاری نوی به ههمو و توانایه کی خوّیه و ههولده دات داکوّکی له مهلویسته ناشایسته یه بکات... خهلکی وا هه ستده کهن، تو پیاویّکی لای حکومه تده ستت ده پوات، تو پیاویّکی سته مکارو خربه قیت. له وه ش خراتر پوژگاری نوی کاریّکی وای کردووه که نه و به دحالی بوونه، تا زوّرترین دلّه هزرو بیری کوّمه لگه ی نیّمه دا به میّنی." (بروانه نامه ی به به رواری ۱۸۹/۶/۲۶).

وهکو گوترا سوڤورین پهفزی کرد بچیّت بۆ دادگای شهرهف. بهڵام ژنهکهی تووپه بوو، چیخۆڧ بهوه تۆمهتبار کرد که له ههپهتی تهنگانهدا، دهستبهرداری دۆستایهتی میّردهکهی بووه. چیخۆڧ له ۱۸۹۹/٥/۲۹دا نامهیهکی بو دهنیّریّت و دهلیّت: "تو گلهییم لیّدهکهیت که من بابایهکی بی وهفام. دهلیّی ئهلکسی سیرگیوفیچ پیاویّکی میهرهبان و دلّپاك و مروٚڤدوٚسته، من گهنگهشهی میهرهبانی ئهو ناکهم. بهڵام، من وهکو کهسیّک که له ناخی دلّهوه چاکهو خیّری ئهوم دهویّ، چیم میهرهبانی ئه و ناکهم. بهڵام، من وهکو کهسیّک که له ناخی دلّهوه چاکهو خیّری ئهوم دهویّ، چیم ئهمپو نیه، ئهمه کهلّهکهی سالانیکی دوورو دریّژه. ئهوهی ئهمپو خهلکی دهیلیّن تازه نیه، ئهمهو شویّنیّ به سهر زاری خهلکیهوه بووه. بهلّام ئیّوه، تو و سوڤورین، حهقیقهتتان دهمیّکه، له ههموو شویّنیّ به سهر زاری خهلکیهوه بووه. بهلّام ئیّوه، تو و سوڤورین، حهقیقهتتان نهدهبینی، وهکو چوّن پاشایان حهقیقهت نابینن. پاسته (پوژگاری نویّ) به قوّناغیّکی دژواردا ده پووات، بهلّام ویّپای ئهوهش بو خوّی هیّزو دهسهلاتیّکه، ههرواش دهمیّنیّتهوه، دوای ماوهیهك دهگهریّتهوه سهر دوّخی خوّی، وهکو جارانی لیّدیّتهوه، هیچ شتیّك ناگوّپیّت، وهکو جاری جاران دهگهریّتهوه سهر دوّخی خوّی، وهکو جارانی لیّدیّتهوه، هیچ شتیّك ناگوّپیّت، وهکو جاری جاران بهردهوام دهبیّتهوه."

هەق بە چیخۆف بوو، بەسەھوو نەچوو بوو. زەینی گەلی پووسی كورت بورد بوو. ھەركە گیژەڵوكەكە نیشتەوە، پۆژگاری نوی، وەكو بەرزەكی بانان ھاتەوە مەیدان و درینژهی بە كاروانی پرشكۆی خۆی دایەوەو، پیگهی سوڤورینیش، گەپایەوە دۆخسی جاران. ھەرچەندە خۆپیشاندانەكانی خویندكاران و مەسەلەكەی ماركس و دۆزەكە دریڤوس، ئەم دوو پیاوەی تەواو لیکدی دوور خستبووەوە، بەلام چیخۆف نەیتوانی پەیوەندی خوی دەگەل ئەو دۆستە دیرینەیدا قەت بكات و، نامەی لی نەبری، تەنانەت چەند جاریکیش سوڤورینی دەعوەت كرد كە بچی بۆ یالتاو سەری بدات، بەلام سوڤورین* كە لەو سەرو بەندەدا غرووری بریندار بوو بوو، بە دەنگیەوە نەچوو وھەرگیز سەردانی نەكرد.

ههرچهنده سوقورین، خوی له سهردان و دیدهنیه بواردو نهچوو، به لام گورکی بهخۆشحالیهوه، دەعوەتەكەي قەبوول كردو، ھەر لە يەكەم دىداريانەوە لە يالتا، دلبەندو شيفتەي چیخوف بوو. جیخوفیش زور بهم دوسته گهنجهی ئاسووده بوو. ئیدی بهدوو قولی روژانی تهواو یان به دهم باس و گهنگه شهی هونه رو ئه دهبیات و سیاسه ته وه به سه ر دهبرد. باسی شاکاره کانی شارستانیهتی رۆژاواو وەزع و حالى دژوارو نالهبارى مامۆستايانى رووسيان دەكرد. چيخۆف بهگۆركى دەڭيت: "خۆزگە دەتزانى كە گوندان و ديهاتى رووس چەنديان ييويست بە مامۆستاى باش، هوشیار و زیرهك و رؤشنبیر ههیه!... مامؤستا پیویسته هونهرمهندیك بی ناشقی پیشهکهی خوّی. بهڵام لای ئیّمه کهسیّکی کریّگرتهی کوّلْکه خویّنهواره، که دهروات بوّ دیّهات تا گوایه دهرس به مندالّان بلّیتهوه، هیّنده له گیانی گرانه دهلیّی بوّ زندان دهروات. برسی، بیّ روو، داماو، دەترسىيت بىژىوى ورزق و رۆزىەكەى لە دەست بدات... كاتى مامۇسىتايەك دەبىنم، لە ئاستيا تەرىق دەبمەوە، شەرمەزارى رووت و رەجاليەكەى دەبم. چونكە شرپۆش و شرۆللەيە، ههست به کهمی وکیماسی دهکات. وا ههستدهکهم من سهبهبکاری بهدبهختی ماموستام." (بروانه يادگاريهكاني ماكسيم گۆركى دەربارەي تولستوى، چيخۆف و ئاندرييڤ. پاچڤەي س. س. كوتليانسكى و ليونارد ولف. لهندهن: وهشانخانهى هاگرت، ١٩٣٤، ل ٩٢ -٩٣). گهليك لهو ماموّستایانهی بوّ یالتا دههاتن، نهخوّش و دهردهدار بوون. چیخوّف لیّبرا، تیمارخانهیهکیان بوّ دروست بكات. گۆركى زۆرى هاندا بۆ ئەم كارە جوان و شايستەيه. چيخۆف، دەگەل گۆركى دا، وهكو نووسهريكي هه لقولاوي ناو رهمهكي مهردم و كهسيكي زور ئايدياليست و سادهو ساكار، زور خوشحال بوو، دهگهل ئهم دا خوشحالتر بوو تا له گهل نووسهرانی ههستیارو سهفسهتهبازی سان - پترسیورگ و مسکو. له ۱۵۹۸٬۳/۲۳ دا، نامهیهك بو لیدیا ئه قیلوقا، دهربارهی گورکی دەنووسىت و دەلىت: "بە روالەت لە سالوك و مال بەكۆلان دەچى، بەلام لە ناخا پياويكى زۆر شايستهو نهفس بهرزه. من زور پيي ئاسوودهم. دهمهوي بهچهند ژنيکي بناسينم، چونکه پێموايـه رەنگـه ئەمـه بـۆ ئـەو بـاش بـێ، كەچـى مـل نـادات." هـەروەها لـه نامەيـەكى ديكـهدا. (۱۸۹۹/۳/۳۰) بق قاسیلی روزانوڤی رەخنهگرو هزرڤانی به ناوبانگ، دەربارەی گۆرکی دەڵێِت: "ئيستا گۆركيم لايه. ئينسانيكه ساده، دەربه دەر، بەگەورەيى دەستى بەخويندن و خويندنەوە كردووه، جا ئيستا وهكو تامهزرۆ ههر بلاوكراوهيهكى دەست دەكەوى خيْرا دەيقۆزيْتەوەو بى هیچ پیشداوهریهك بهدل و بهگیان بهر دهبیّته خویّندنهوهی، وهكو ئهوهی سهرلهنوی لهدایك بینتهوه.".

له ئاخرو ئۆخرى زستاناو بەرلەوەى بەھار بيت، ئارەزووە لە مێژينەكەى چيخۆف كە ھەڵاتن بوو لە ياڵتا، سەرى لێهەڵدايەوە. نامەيەكى لە (١٨٩٩/٤/٢) بۆ سوڤورين نارد كە: "بە راسىتى لە گيانى خۆم بێزارم، ئەمە كەى بوو بە ژيان، تاكەى تەنيا بۆ پاراسىتنى سەلامەتى خۆم بـژيم، بە كەنارەكانـدا دەسـورێمەوە، بە شـەقامەكاندا دەخولێمـەوە عـەينى كەشيشـێك كـە بـە تـۆبزى خانەنشـين كرابى." ئەوە بوو لە ١٩/٤/١٠، بەبى پرسـى دكتـۆر ئالتشولەر بەرەو مۆسكۆ رۆيى.

له سهرهتادا، لای دایکی و خوشکهکهی، لهو شوقه چکۆلهیهدا که له شهقامی مالایا —دیمترو فکا بهکریّیان گرتبوو، ههواری خست. میوان، وهکو چۆن میٚش به سهر پارچه نانیّکی بهشیلهی مرهبادا دادهبارن، بهو ئاوایه بهسهریا دادهبارین. سهماوهر له سهعات ههشتی به یانییهوه تا دهی شهوی نه دهکوژایهوه. ههرچهنده کۆمهلّیّک نووسین و چیروّکی به سهرا کهلهکه بوو بوو ودهبوایه شهوی نهدهکوژایهوه. ههرچهنده کۆمهلّیّک نووسین و چیروّکی به سهرا کهلهکه بوو بوو ودهبوایه راستیان بکاتهوه و پنیاندا بچیّتهوه و به زووترین کات بیاندات به مارکس، بهلام دلّی نهدههات کهس دهربکات. ههندیّجار ماری دهبرده پهنایهکهوه و به گوییدا دهچپاند: "تهمهشا، من ئهو پیاوه ناناسم، قهت له یهک قوتابخانهدا پیّکهوه نهبووین. دهزانم دهستنووسیّکی له بهرکدایه و وا دیاره تا کاتی شیّو دهمیّنیّتهوهو ههنگی بوّمانی دهخویّنیّتهوه، به پاستی شتیّکی ناخوّشه." دوای چوار پوژ، به مهبهستی ئهوهی کهمیّك بحهسیّتهوهو لهم جهنجالیه دووربکهویّتهوه، به تهنیا باری کرد بوّ شوقهیهکی دیکه، له ههمان شهقام و نزیکی دیّری ستراستنوی که زوّری حهز له بهردوام دهنگی زهنگهکانی دهکرد. زوّری پیّنهچوو، میوانان لیّرهش دوّرییانهوه، به هاتوچوّی بهردهوام بیّزارو وهرهزیان کرد، له یهستاو بیّبرانهوه، له دووهم روّژی جهژنی پاک و دوای ناههنگهکان، میوان، قسه و گفتوگوی له پهستاو بیّبرانهوه، له دووهم روّژی جهژنی پاک و دوای ناههنگهکان، میوان، قسه و گفتوگوی له پهستاو بیّبرانهوه، له دووهم روّژی جهژنی پاک و دوای ناههنگهکان،

هینده شهکهت و ماندوو بووم خوّم به پیّوه نهدهگرت، وام ههست دهکرد جهنازهیهکی بی گیانم". له گهرمهی ئهم ههراو ههنگامهیهدا بوو که نامهیه کی گوّرکی پیّگهیی، پاستگوّیی و پاشکاوی نامهکه زوّری کارتیکرد، گوّرکی له ۱۸۹۹/۶/۲۳ له نیـژنی نوڤوگوردهوه بـوّی نووسی بـوو: "بهدیتنی توٚ شادبووم، زوٚر شادم! پیّموایه توٚیهکهم پیاوی ئازادو سهراپا مهردو پهندی که تا ئیستا دیتبیّتم. چهند باش دهکهیت که ئهدهبیاتت کردووه به گهورهترین خهمی ژیانی خوّت، بهلام من ههرچهنده دهزانم ئهو نوّرینه زوّر باشه، بهلام باوه پاکهم بتوانم وهکو تو برژیم —من سهریکم ههیهو ههزار سهودای کوّل و ناکوّل، زوّر لهمه بیّزارم، بهلام بهدهستی خوّم نیه، هیچ دهسه الله بیرم مهکه. باریّك و پهوان، بی هیچ پیّچ و پهنایه که پیّنیشان بدهیت. به دهکهم ناو به ناو له ههلهکانم ئاگادارم بکهیتهوه، ئاموّرْگاریم بکهیت، پیم پینیشان بدهیت. به کورتیهکهی وهکو دوّستیّک که پیّویستی به ریّنویّنی و ئاموّرْگاریه، بهو ئاوایه پهفتارم دهگهل

هه لویستی که سیکی دیکه ش، هه رله و سه رو به نده دا زور کاری له چیخوف کرد، ئه ویش ئه وه بوو که تولستوی له موسکو چووه دیده نی. به لام هه ندی له و ئه کته رو شانو کارانه ی که له و کاتانه دا به ریکه و تا لای چیخوف بوون، به ژاوه ژاوو چه نه بازی خویان، نه یان هیشت ئه و دوو ئه دیبه چوار قسه ی جدی بکه ن. به لام خوشبه ختانه، بو سبه ی ئیرواره چیخوف ده عوه تی تولستوی بوو، ئیدی له وی توانیان دو و به دو و به کامی دل گفتو گویان بکه ن، که باسی وه چه که جه وانتر دینته ئاراوه، تولستوی ناوی گورکی ده بات و دان به وه دا ده نی که به هره یه کی باشی هه یه، به لام ره خنه له سستی لایه نی سایکولوژی ده گریت و ده لیت: "ده شیت هه رشتیك در وست بکریت، ته نیا لایه نی سایکولوژی نایه ته در وست تکردن، گورکی زور لایه نی سایکولوژی ده سایکولوژی ده سایکولوژی ده سایکولوژی ده سایکولوژی ده در سایکولوژی ده به در سایکولوژی ده به در این به در بیناکات."

دوای ههفتهیه لیدیا ئه قیلوقا پۆژی ۱/ه۹۸۱، دهگه ل ههرسی منداله کهیدا به نیازی سهردانی مولکه کهی بر ماوه یه کورت له مؤسکو لادهدات. پیشنیاز بز چیخوف ده کات که لهویستگهی قیتاردا، له ماوه ی گوپینی قیتاره که دا، یه کدی بدینن. چیخوف که حه زی ده کرد منه باری و سوپاسگوزاری خوی سه باره ت به و زه حمه ته ده ربرین که ئه قیلوقا بو کوکردنه وه دو نینشنیازه دا. به لام کاتی خوی له هه نبه دو نینشنیازه دا. به لام کاتی خوی له هه نبه دو نینه و بینشنیازه دا. به لام کاتی خوی له هه نبه دو نه موثنه بیپه رواو خوپه رسته دا بینییه وه، وه کو هه میشه سله میه وه و خوی به ده سته وه نه داو به ناشکرا خوا خوای بوو تا زووه بروات و له کوللی ببیته وه. ههر چه نده ئه قیلوقای غهرقی خهیال و وهم نین پومانتیکی ئه م جیابوونه وه یه یانی به دیمه نی دوعا خوازی چیروکیکی چیخوف (ده رباره ی قیان) شوبهاند، به لام ههر گیز ئه و ده ست له ملانه پر جوش و خروشه ی که لوتکه ی که و ده در درباره ی قیان) شوبهاند، به لام ههر گیز ئه و ده ست له ملانه پر جوش و خروشه ی که لوتکه ی منداله کانیا سه رکه و ته و فارگونه که و هم که دوعا خوازی له منداله کان کردو له فارگونه که ها ته ده ری و گه ییه پاپه وه که، ئه قیلوقا به دوایا هات داوای لیکرد که له گوندیدا سه ردانی بکات. ده ری و گه ییه پاپه وه وه لامی ده داته و که: "نه گه رنه خوشیش بکه وی سه رت ناده م. پاسته من ده داته می ده داته و کوشی سه رت ناده م. پاسته من

دكتۆريكى زۆر باشم، بەلام كىرى دەسىتم زۆر گرانه بەتۆ نادريىت. بۆيە جاريكى دى ھەرگيز يەكدى نابينين." ئيدى دەسىتى دەگوشيت و وەدەردەكەوى و منداللەكان ھاوار دەكەن: "دايكە، دايكە، خيراكە فرياكەوە."

ئەقىلۆقا، پاشان لە ياداشتەكانيا (چيخۆف لە ژيانى مندا...) لەمبارەيەوە دەنووسيت: "قيتارەكە بە خاوى كەوتەرى. من تارمايى چيخۆفم دەبينى كە بە كاوەخۆ بە بەر پەنجەرەكەدا دەرۆيى، بەللم ئاورى پاشەوەى نەدايەوە. ئەوسا نەمدەزانى و قەت وينام نەدەكرد كە ئەمە دوا دىدارم دەبيت دەگەل چيخۆفدا."

هـمان پۆژى ۱/٥/٥/١ چـيخۆف لـه نمايش و نواندنيكى تايبـهتى نەورەسدا، لـه شانۆى هونەرى مۆسكۆ، ئامادە دەبيّت. ستايشيكى زۆرى ئەكتەرەكانى كرد، بەلام گلەيى لـه پيتمى پەردەى چوارەم هەبوو. دواى هەفتەيـەك بەر لـەوەى سـەفەرى ميليكوڤۆ بكات و خۆى لـه هەراو زەنا و ژاوه ژاوى مۆسكۆ رزگار بكات، جاريكى ديكەش چووە تەمەشاى شانۆنامەكەى، ئەوە بوو لـه پۆژى سـەفەرەكەيدا بـۆ ميليكوڤۆ (١٨٩٩/١/٧) قاييـل بـوو وينهيـەك دەگـهلا ئەكتەرەكانـدا بگريّت. لـەم وينهيـەدا زۆر شيك پۆشه، لـهپشت ميزەكەوە دانيشتووە، وا دەنوينى دەستنوسى نـەورەس بـۆ ئـەو ئەكتەرانـە دەخويننيتـەوە كـه بەوپـەپى پينو حورمەتـەوە دەوريـان داوە. لـەم وينهيـەدا ژنيكى گەنج بهجيا لـه گروپەكە و لەسەر لا وەستاوە، دەبيرو خەيالنيكى قووللەوە چووە، ئەو ئافرەتە ئولگاكنيپەر بوو، كە دوو پۆژ لەوە بەر چيخۆف وينهيـەكى خانووەكەى ميليكوڤنى خۆى بـەم نووسـينەوە پيشـكەش كـرد بـوو: "ئەمە مالەكەمـە، ئـەو شـوينەيـە كـﻪ نەورەسـى تيـا خوىسـراوە، پيشكەشـه بـﻪ ئولگـا ليوناردوڤنـا كنيپـەر، دەگـﻪلا ئەوپـەپى پينرو خۆشەويسـتيـما." ئووسـراوە، پيشكەشـه بـﻪ ئولگـا ليوناردوڤنـا كنيپـەر، دەگـەلا ئەوپـەپى پنيزو خۆشەويسـتيـما." ئولگـاگـا ژنير كەوتە ژنير كاريگـەرى ئـەم يېشكەشـيـەو.

يەراويز:

- * بوشناك: قەومىكى چادر نشىن و تورك نەژاد بوون لە دەوروبەرى ۸۸۰ زايندا لە دەقەرى ئۆرالەوە دىنە دەقەرى دانوبى ژىرى و مەجارىدكان لەوى دەردەكەن.
- خ دورگهی ئههریمهن: دورگهیه کی چکولهیه له ئوقیانووسی ئهتلهسی نزیکی کهناوی گویانه،
   لهسهرهتاکانی سهدهی نوزدهوه تا ۱۹٤٦ تاراوگهی زندانیانی سیاسی بوو.
- * لیژیون د/ ئور: میدالیّکی سوپایی و ئههلی بوو له فهرهنسادا، ناپلیون له سالّی ۱۸۲۰دا داینا بوو.
  - * ويْنهكهش...! ئهو ويْنهيه تا ئيْستاش له مۆزەخانەي تريتياكوف، له مۆسكۆ ياريْزراوە.
- * سوڤورين: (۱۸۳۶ ۱۹۱۲) بهخوشی ژیاو له تهمهنی ههفتاو ههشت سالیدا کوچی دوایی کرد.
- * مولون روژ: کابارهیه کی به ناوبانگی پاریسه که له سالانی ئاخرو ئۆخری سهدهی نۆزدهیه م سالانی سهره تاکانی سهده ی بیسته مدا مهکوی نیگارکیشان، شاعیران و هونه رمهندان بوو.

سلاف له تو ئهى دوا لايهرهى تهمهنم

لهو ماوانهدا که چیخۆف له یالْتا دەژیا، مارى خوشکى دۆستايەتى دەگەلْ ئولگاكنیپەردا گرتبوو. مارى شيّوازى ئاسايى نواندنى ئولگاى لەسەر شانۆو، تەبىعەتى سادەو خۆرسىكى زۆر بەدلْ بوو. نامەيەك بۆ چيخۆفى براى دەنێرى كە: "ئامۆژگاريت دەكەم كە ئاگات لە كنييەر بى، كيژى ئەندازياريكى ئەلمانى نەۋاد بوو. پەروەردەو خوينەوارىيەكى بوۋوايانەي ھەبوو، مۆسىيقا و ویّنه و زمانانی بیانی خویّندبوو، بهلّام که بابی مرد ئیدی دهبوایه دهست بگرنهوه و ئه و مەسىرەفەي جارانيان يېنەدەكرا. گۆركى گوتەنى (خانەوادە شېتەكەي كنيپەر) گواستيانەوە بۆ شوقەيەكى سىي ژوورى لە مۆسكۆ، دايكە بيوەژنەكەي كە دەرسىي مۆسىيقاي دەگوتەوە دەگەل دوو خالّی قەرەبالغی ئۆلگادا كه هەر خەرىكى خواردنەوەو بوون ودەگەل خودى ئولگادا، هەر ههموويان لهو سيي ژوورهدا بهسهر يهكا كهلهكه بوو بوون. ئولگا ئاواتي ئهوه بوو ببي به ئهكتهرو شانۆكار، بەڵام دايكى حەزى نەدەكرد، بە ھەرحالْ ياش ئەوەي بەبىّ رەزامەندى دايكى، سىيّ دانه سال دەرسى ھونەرى دراماى له سەر دەسىتى نەميروفىچ -دانچنكو خويند، دانچنكو بە ئەندامى تىپى نواندنى شانۆى ھونەرى وەرى گرت. ئولگا، شيفتەو ئاشقى پيشەكەى خۆى بوو، ژیانیکی بیخهم و خهیال و بیموبالاتانهی یاخیانهی گرتهبهر.. له کاتیکا که قوتابیهکانی دایکی يرۆڤەيان لە سەر ئاوازان دەكىردو خالەكانى، كە يەكىكيان يزيشك و ئەويتريان ئەفسەر بوو، كۆنياكىيان دەخواردەوەو كۆنكانىيان دەكىرد يان بە دەنگى بەرز بەرھەمەكانى تولسىتۆي و چیخۆفیان دەخویٚندەوە. ئولگاش به دەنگى بەرز دەورەكانى خۆى ئەزبەر دەكرد.

ئولگا، چەند ئاشق و د لبەندى پىشەكەى بوو، ئەوەندەش ئاشق و شەيداى ژيان بوو، ژيانى لى ھەلدەقولا، زۆر بە باشى و ھۆشمەندانە قسەى لە ھونەرو ئەدەبيات دەكرد. بەلام بيھيچ شەرم و پەروايەك كەمترىن بايەخى بە جل و بەرگ، كلاو وتەنانەت چينشت لينان و ئاشپەزىش نەدەدا. ھەركە يەكەمجار چيخۆق بينى، يەكسەر زانى لەو پياوانە نيە كە حەز لە خەلكانى پۆشنبيرى بۆش و بەتال، بى پوح و گيان، بكات. بۆيە ليبرا، بى ئەوەى سەرىنجى چيخۆف رابكيشيت و لە بەرچاوى شيرين بيت، دەورى پۆشنبيرى چەنەبازى بيناوەپۆك نەبينى، بەلكو لە حوزورى ئەودا نازو عيشوەى دەكرد، گورج و گول، چالاك و چەلەنگ، پووخۆش و پوح سووك دەھات و دەچوو، ثيان و تەندروستى و سەلامەتى ليهەلدەقولا. بە پيستى سپى و زولفيكى پەشى ئاوپيشمين و چاوانى خەندانەوە، ژيانى ليهەلدەقولا. تەمەنى بيست و نۆسال بوو، تەنيا دە سال لە چيخۆف بېچووكتر بوو، كەچى چيخۆف بەچاوى پې سۆزى پېرەميرديكەوە تيى دەپروانى، نەخۆشى تەواو كە سىيرە يېرى كردبوو.

که چیخوّف له ۱۸۹۹/۵/۷ بو میلیکوڤو گهڕایهوه، ئولگای دهعوهت کرد که بیّت بو تهمهشای بههاری لادیّ. ئولگا بی چهندو چوون دهعووهتهکهی قهبوول کرد. هاماج و جهوی سادهو گهرم و

گوری مالهکه، ناسکی و هیمنی دایکی نووسهر، هینده ی دی دلیان خوشکرد "دایکی چیخوف ژنه پرووسیکی هیمن و سوعبه چی و خوش مه شره بوو". ئولگا، که دهی بینی چیخوف، زور ساکاراانه شانازی به میوانداری ئه و و به ماله که یه وه ده کات، هینده ی دی دلبه ندی بوو. پاشان له یاداشته کانی خویدا، له مباره یه وه ده لیت: "ئانتون، ئاشقی هه موو به روبومیکی زهوی بوو، سی پوژی پپ له هه ستی جوان، سه رپیژ له خوشی و هه تاومان برده سه ر." کاتی که دوعا خوازیان لیکدی کرد، هه ردووکیان به تاسه وه، چاوه روانی دیداری تازه بوون.

ئولگا، له حوزهیرانی ۱۹۸۹دا چوو بو قهفقازیا، تا پشووی هاوین، دهگهل براکهیدا له متسنحت بهسهر بهریّت . کاتی چیخوف بهمهی زانی گلهیی لیّکرد، خوّی پیّنهگیراو، بهههمان ئهو شیّوازه گالته به راست و، تهنزئامیّزهی که روّژگاریّك دهگهل لایکادا بهکاری دهبرد، نامهیه کی بو نارد که "یانی چی؟ توّ له کویّی؟ وا خوّت لیّ شاردوینه تهوه، خهریکه ده کهوینه گومانه وه که ناکا فهراموّشت کردبین، یان له قهفقازیا کهسیّکت دوّزیبیّته وهو شووت پیّکردبیّت... ئهگهر وایه با بزانین شووت به کی کردووه؟ نهلیّی بریارت داوه واز له شانوّ بیّنی؟ نووسهری له بیرکراو با بزانین شووت به کی کردووه؟ نهلیّی بریارت داوه واز له شانوّ بیّنی؟ نووسهری له بیرکراو ناهه، چ زولمیّکه، چ کارهساتیّکه، چ جهفاکاریه که ئهمه!" (بروانه نامهی بوو، ئهم وشانهی دوایی، له پهراویّزی نامهیه کی ماریای خوشکیا که بو ئولگای نووسی بوو، ئهم وشانهی نووسی: "سلّاو له توّ ئهی دوا لاپه رهی تهمه نی من، ئهی ئه کته ره گهوره کهی ولّاتی رووس! بهغیلی به و چهرکه سانه ده به م که ههمو و پوژی ده تبینن.. هیوای شادی و به خته وهریت بوّ به غیلی به و چهرکه سانه ده به رواری ۱۸/۱/۱۸۹۸).

به ماوهیه کی که م دوای سهردانه کهی ئۆلگا بۆ میلیکۆڤۆ، که و ته خولیای ئه وهی که میلیکوڤۆ به جبی بیلی و له وی باربکات، هه رچه نده ئه مه ی له به رگران بوو و کۆمهلیك یادگاری له وینده هه بوو، به لام که لکه له ی یالتای که و تبووه سه ر، بۆیه هه ستا ئاگادارییه کی بلاو کرده وه که مولکه کهی میلیکوڤوڤوی، به بیست و پینج هه زار پۆبل ده فروٌشینت، هه رچه نده هیچ کپیاریکی جدی نه هاته پیشی، به و نیازه ی ئه م نرخه هه ندی که م بکاته وه و دابگرینت و ئه م مامه له یه کول بکاته وه، خه لکانیکی پاسپارد که کتیب و بارگه شه خسی و که لوپه له کانی ده ریی ماله که ی بو بین پینچنه وه، یان بیان نیری بو یالتا. بیروکه ی ئه م گواستنه و ه تازه یه یارمه تی ده دا که پشت بخاته رابرد و و فه رامو شی بکاته

له ئاخرو ئۆخرى حوزەيراندا ئۆلگا نامەيەكى بۆ نووسى و پيشنيازى ئەوەى بۆ كرد كە لە باشووردا يەكدى بدينين. چيخۆف بە مەمنوونيەوە پيشنيازەكەى قەبوول كرد. ئيدى ريكەوتن لە باشووردا لە نوفوروسيسكدا يەك بگرنەوە و پاشان لەويندەرەوە بۆ يالتا برۆن.

ئهم بهرنامهیه به وردی جیّبهجیّکرا. چیخوف له یالتا، چووه ئوتیّلی مارینو، بهلام ئولگا لای دوسستانی هاوبهش: خانهوادهی سهردین لایدا. چیخوف وهختی خوّی له نیّوان سهردانی خانووهکهی ئاوتکا و، که له تهواوبوونا بوو، پیاسهی ناو شار دهگهل ئولگادا، دابهش کرد بوو. چیخوف سهری له گوّرانی کتوپری حالّی ئولگا سورما بوو، له نامهیهکیا (۱۸۹۹/۷/۲۱) بو ماری خوشکی، دهلیّت: "کنیپهر، زوّر خهمباره، له یالتایه، دویّنی هاتبوو چایهکم دهگهل بخواتهوه.

کهچی بهدریّژایی دانیشتنه که کروکپ هیچ قسه یه کی نه کرد." ئۆلگا که دهی بینی چیخوّف زوّر نیگهرانه خواردنی باش نیه، زوّرجار ته نیا پارووه نانیّك و توزیّ په نیر دهخوات، هه ندی ژهم ههر هیچ ناخوات، زوّری خه فه ت بو دهخوارد، که جار جاریّك دهرفه تی ده بوو، ده گه لا ئولگادا ده چوو بو خواردنی خوّراکی ده ریایی به شهرابی سیپی قرمه وه، ئولگا ده لی خوش ده بوو. له بو خواردنی خوّراکی ده ریایی به شهرابی سیپی قرمه وه، ئولگا ده لی خوش ده بوو. له به دوو قولّی بو موسکو گه پانه وه: ئولگا ده بوایه ده گه لا تیپه که یدا ده ست به پروقه بکات. به سواری گالیسکه به ره و با خچه سه رای که و تنه پی به که داوی شهر به رو نه و به دور نویستگه ی قیتاری نه و ده قه ره بوو. به ده م ریّگاوه ته مه شای دیمه نی چیاکانی نه م به رو نه و به دری ده دری سه روو، په رژین ناسا ده و ریان دابوون، ده یا نروانیه نه و با خچه پر گول و گوله با خانه ی که داری سه روو، په رژین ناسا ده و ریان دابوون، ده یا نروانیه نه و با خچه پر گول و گوله با خانی موسولمانان و گونده چیکوله تا تارنشینه کان. بون و ده رامه ی خوش دنیای پر کرد بوو، گفتوگو و چپه دوو پو حی ناوه دان ده کرد نه وه ، نه م دوو پر امه که خوش دنیای پر کرد بوو، گفتوگو و چپه دوو پو حی ناوه دان ده کرد نه وه ، نه م دوو پر به لام ته واو بونی نه می شووه خوشه ده خوارد که هه رچه نده یه کی نه خست بوون، به لام ته واو لیک کی در بوونه وه .

که گهییشتنه وه مۆسکۆ، ئۆلگا بهرده وام خهریکی پرۆشه بوو، چیخۆفیش، سهرقائی ئاماده کردنی بهشی یه که می کۆ بهرهه مه که ی بوو بۆ چاپ و بلاو کردنه وه. وه ختیان زۆر که م بوو، بۆیه زۆر که م یه کتریان دهبینی. له م ماوه یه دا ماریا کریاریکی بۆ خانووه که ی میلیکو شۆ دۆزی بووه وه، کابرای کریار، بازرگانی دارو له و حان بوو. عه قدینکیان کرد که به قیست پاره که بدات. چیخو ف گریبه سته که ی ده گه لائیمزا کرد، یاروی بازرگان قیستی یه که می دواخست، قیسته کانی تری هه رنه دا، ئیدی په شیمان بوونه وه، چیخو ف له ئه نجامدا میلیکو شوی به یه کیك له بارونه کانی بنه ماله ی ستوارت فروشت.

له ناوه راستی مانگی ئابدا هه وا گورا، باران و سه رما دهستی پیکرد، چیخوف نهخوش که وت. له ۱۹۸۸/۱۹۹۸/دا نامه یه کی بو سو قورین نووسی که: "ئازارم یه جگار زوره، نازانم هی نه خوشیه که مه یان هی سه رماکه یه. ئه ونده بیتاقه تم ناتوانم سه رم له سه رسه رینه که مه لیرم." تاقه چاری ئه وه بوو بگه ریته وه بو یالتا. روزی ۱۸۹۹/۸/۲۷ شه که ت و ماندو و گهیشته وه یالتا. پاشان دایکی و خوشکه که ی له ۱۸۹۹/۹/۱۸ گهیینه لای ئه و.

ئیدی به سی قوّلی. له خانووه تازهکهی ئاوتکادا، ههرچوّنی بوو، جیّی خوّیان خوّشکرد، به لام گهچکارییهکهی هیّشتا وشك نهبووبووهوه کریّکارهکان وهکو خاوهن مال، له مالهکهدا بهدهم ئیش و کارهوه دهسورانهوه. ئهوه بوو چیخوّف له ۱۸۹۹/۹/۱۰ نامهیه کی بو گولتسیقی نووسهری "هزری رووسی" نارد که: "کاشیکاران و دارتاشان له بهیانیهوه تا ئیّواری، به تهقوهوری چهکوش و چهکوشکاریهوه خهریکی کارکردنن و له نووسینم دهکهن. بو نهگبهتی ههواکهشی ئهوهنده خوّش و دلگیره، به زهحمه تخوّم له ژوورهوه دهگرم. که ش و ههوای خوّش و دلگیری ئهوی کردیه کاریّک که دایکی چیخوّف، سهرباری ناخوّشی بارباروّکی و ژیان له خانوویه کی تهواو نهکراودا، زوو به زوو هوّگری ئهوی بوو وبیری میلیکوّقوّی نهدهکرد. که ماریا دهچووهوه بو مؤسکو به ییّویستی نهدهزانی لهگهلیا بروات.

ئیدی خانووهکهی ئاوتکا، بهره بهره خوشتر دهبوو. چیخوف زوّر دلّی بهوه خوّش بوو که ژووری تایبهتی خوی ههبوو. به کاغهزی دیوارپوشی جوانی نهخشین بهگولّی سوسهن، دیوارهکانی ئهم ژوورهی پوشی بوو. پهنجهرهیهکی گهورهی بهرزی پوناکی تیا بوو، لای سهرهوهی نیمچه بازنهیی بوو، دهکرا لهویّوه تهمهشای باخ و بیّستان و دوّل و مالهکانی یالتاو دهریا بکهیت. دیمهنیکی دهسکردی لیقیتان له سهرووی موغهیرییهکهوه ههلواسرا بوو. جوّرهها ویّنهی خانهوادهکهیان بهدیوارهکانهوه ههلواسرابوون، ویّنهو تابلوّی ئاوی، پوّرتریّتی تولستوی و تورگینف و گریگوروفیچ. له سهروی میزیّکی گهوره، که لهبهر کاغهزو کتیّب و پهیکهروّکانی دارین و بهردین دیار نهبوو، ئاگاداریه ههلواسرابوو: "تکایه سیغار مهکیّشن." بهلّام کاتی میوانیّک ئاگاداریهکهی نهدیتباو به سههو سیغاری پیکردبا، بو ئهوهی تهریق نهبیّتهوه چیخوف میوانیّک ئاگادارییهکهی نیشان نهدهدا. کوّکینهکهی پیّخوشتر بوو تا ئهمر بهو کهسه بکات. خوّ ئهگهر ناچار بوایه عوزربیّنیّتهوه و رابکشیّت، ئهوا دهچووه ژوری نووستنهکهی که دوو سیّ ههنگاو لهویّوه دوور بوو، ژووریّکی سپی، پاك و خاویّن و قهلهندهرانه بوو.

سهرباری ئهوهی که پاکنووس و پیداچوونهوهو ئامادهکردنی کو بهرههمهکانی وهختیکی زۆريان له چيخۆف دهگرت و ماندوويان دهكرد، ئهو پايزه دهرفهتى هيناو توانى دوو چيرۆكى دریّ به ناونیشانیّن: (خانم و سهگهکهی، شیوهله) بنووسیّت و نهخشهی چیروٚکیّکی دیکهش به ناونیشانی: (قەشە باشی) دابریژیت. له چیرۆکی (شیوهلهدا) ریك وهکو چیرۆکی (جووتیاران) بی هیچ مداراو خاترانهیهك، وینهیهكی زهق و بی پرتووشی ژیانی جووتیاری دهقاو دهق وهكو ئەوەى لە مىليكۆڤۆ دىتبووى، دەگرێت. بەڵام لە (خانم و سەگەكەي)دا بەپێچەوانەوە، لە ژينگەو هاماجي تايبهتي يالتاوه ههلي هينجاوه. ئهم چيروكه باسي خيانهتيكي ژن و ميردايهتي دەگيريتەوە، كە لە يشوويەكى ھاوينەدا، بە سووكە ئاشقينيەكى سەرۋەسەرۋە دەست ييدەكات و پاشان به دهم كۆمەلنىك رووداوى چاوەروان نەكراوەوە، دەگۆرنىت بۆ قىيان و خۆشەويسىتيەكى قوول، به لام بى هيچ ئوميديك. ئەفسوونى دوولايەنەى يالتا، خزيوەتە بن ديرى سەرانسەرى ئەم چیروکهوه وچیخوف وهستایانه دیمهنهکانی باشوور، جادهو ریگاو بانه توزاویهکان، خوارنگهی سهر ریّگاکان، تریفهی ههیقهشهو، نهرمه رازی دهریاو گهلیّك لهو خولیایانهی ئاشقان مهست و مهنگ دهکهن، لهم چیروٚکهدا ویّنه دهگریّت. چیروٚکی ئهم دوو دلّداره، زوّر به ناسکی و بیّ یهرده دەگيريتەوە، بە شيوەيەك دەيگيريتەوە كە ھەر سووكە وەسىفيكى لاوەكى چەندىش بە رواللەت كهم بايهخ و بى مانا بى، سووكه بهشدارييهك له هاوههنگى گشتى چيروكهكهدا دهكات و كۆتاييەكەشىي وەكو كۆتايى زۆربەي چيرۆك و شانۆنامەكانى چيخۆف، دەكەويتەوە: "لەوە دهچوو، دوای ماوهیهکی کهم، چارهسهریّك پهیداببیّ و ئهوسا ژیانیکی تازهو گرینگ دهست پیّ بكات، به لام ههردووكيان لايان عهيان بوو كه هيشتا له سهرهتاى ريكادان و زوريان ماوه بو كۆتايى رِيْگاو، ئەمەى ئيستا دەسىتى پيكردووە، داۋارترين و ئالۆزترين بەشى زيانە."

گۆركى دواى ئەوەى چىرۆكى "خانم و سىەگەكەى" دەخوينىيتەوەو زۆرى بەدل دەبىيت، لە گەزركى دواى ئەوەى چىرۆكى "خانم و سىەگەكەى" دەنووسىيت: "تۆ دەزانى چىدەكەى؟ دەتەوى

تۆڵه له پیالیزم بکهیتهوه، بیکوژیت. سهرکهوتووش دهبی — بۆ ههتا ههتایه ئهمه قاڵبیکه پیش زهمانی خۆی کهوتووه — بهجدی کهس ناتوانی لهم بوارهدا پیشی تۆ بداتهوه. کهس ناتوانی وهکو تۆ بهم سادهییه، دهربارهی شتی ئهوهنده ساده بنووسیت. دوای خویندنهوهی زۆربهی چیرۆکهکانی تۆ، که زۆر سادهن، ههرشتیکی دیکه هینده زبرو درشت دیته بهرچاو له تو وایه لهجیاتی قهلهم، به پارچهدار نووسراوه. یانی سادهیی و دروستی خوی لهدهست دهدات... تو به چیروکه کورتهکانت خزمهتیکی گهوره دهکهیت، کاریکی وا دهکهیت خهلکی بیز لهم ژیانه سست و خاوه مردهلوخه بکهنهوه... چیروکهکانت شووشهی ناسك و خوش پهرداخن، پرن له ههموو بونیکی ژیان."

ههرچهنده چیخۆف، کهرهسته و تیمهی زۆربهی چیزۆکهکانی له ژیانی خه لکی یه وه هه لاده هینجا، به لام ئهمجارهیان، وا دیاره ئهزموونی ئاشقینی خوّی کرد بوو به کهرهسته و تیمهی چیزوّکی (خانم و سهگهکهی). ئهمه باسی ئهزموونی خوّی نیه که له چیروٚکی ناڤبریدا ده لیّت: "ئه و ههمیشه لهچاوی ژناندا کهسیّك بوو غهیرهز ئه وهی هه بوو. ژنان، ئاشقی پیاویّك بوون له بوونی ئه ودا، له بری ئه وهی خودی ئه و بیّ، که سیّك بوو ئافه ریده ی خهیالی ئه وان، که سیّك که به دریّیژایی تهمه ن ئاشقانه به شویّنیدا ده گه پان، تهنانه تدوای ئه وهی که پهیان به هه لهی خوّشیان برد، هیشتاش ههر ئاشقی بوون و، شتاقیانیش پیّی شاد نه بوون. زهمان تیده پهری و ئه ویش دریّژهی به دیداری ژنان و به ردوستکردنی پهیوهندی و برینی پهیوهندی ده گه لیاندا ده دا، به لام هه رگیز ئاشق نه بوو، هه رناویّکی لیده نه ی بنه، به لام ئه وه ئه شق و خوشه ویستی نه بوو، تازه به م ئاخریه که سه ری سپی بووه، به پاستی و له ناخه وه و بو یه که مجار له ژیانیا نه بووه. "؟

هه ڵبهته گوروفی شا قاره مانی چیروکی ناڤری کوپیه کی موو به مووی خودی چیخوف نهبو. پراسته چیخوف، زور بیری ئولگای د ڵپوفینی ده کرد، غهریبی ده کرد، به ڵام ئهم غهریبی کردنه زیاتر زاده ی بیّتاقه تی و بیّزاری و تهنیایی بوو تا زاده ی ئه شق و ڤیان. له ۱۸۹۹/۹/۳ له یا ڵتاوه نامه یه کی بو ده نیّریّت که: "ته واو هوگری تو بووم، غهریبیت ده کهم و ههرگیز ناتوانم قه ناعه ت به خو بیّنم که تا به هار تو نهبینم. مجیّز خراپه. "دوای مانگیّك له ۱۳۹۸/۹۸/دا، نامه یه کی یکه ی بو ده نیّر شانوکه ی تودا ده ژی. " بو ده نیّریّت: "بیّتاقه تم، په ستم. خوزگه به و مشکه ده خوازم، که له ژیّر شانوکه ی تودا ده ژی. " به ڵام دوای چه ند هه فته یه که به تیّپه پروونی پوژان. سوزی ئاشقیّنی چیخوف به ره به ره دایه کزی و نامه کانی که مبوونه وه. له ۱۸/۵/۹۸ دا، کارتیّکی بو ئولگا نارد: "ئه ی ئازیز، ئه ی ژنه د لروفیّنه که، ئه گه ر نامه ت بو نانیّرم، هی ئه وه یه خه ریکی کارکردنم، حه زناکه م له کاره کانم سارد به مه وه. "

هه لبه ته زوری حه زبه دیتنی ده کرد، به لام ته نیا بو دانیشتن و گفتوگو، که زوری له زهت له دانیشتن و گفتوگوی ئه دهبینی. به تایبه تی که له یالتادا، له یارانی نووسه و وه شانکارانی به رهه مه کانی و شانو دوور بوو، هه ستی به ته نیایی ده کرد، و بیپه رده و به پاشکاوی باسی ئه م تاراوگه و ناکامی و ته نیایی و بیتاقه تیه کوی، بو تاقه رازگره که که ماریا ده گیرایه وه. ئه وه تا له

نامهیه کیا ۱۱/۳۲/۱۹ بو ماریا ده نیت: "به فر شاخه کانی گرتووه. دنیا زور سارده... له کاتیکا تو باسی شانو کوری ئه دیبان و هه زارو یه ک شتی خوشم بو ده که یت، له وه ده چی بته وی تامی بده یته وه. چونکه مه گه رته نیا گه و جان لیره، له قرم هه نبکه ن. تو نازانی چه ند ناخوشه ئینسان به ناچاری سه عات نو بچیته ناو جیگاوه، به په ستی له جیگادا رابکشیت و سوور بزانی هیچ جیگایه ک نیه بوی بچی، که سیک نیه قسه ی ده گه ن بکات، کاریک نیه بیکات، هانده ریک نیه بوی نووسین، چه ند ناخوشه ئینسان ره نگدانه وه و ده نگدانه وه ی خوی نه بینی و نه بیستی ای ماوین مادامیکی که سنیه بمان هینی تو لیره یانویه دو و شتین له مانه داناوین؟

به ههرحال، چیخوف، بهو ههموو بیزاری و نهخوشیهی خویشیهوه، خهلکانی داماو و ههژاری له بیر نهدهکرد، که چاوی به وهزعی نالهباری نهدارانی قوربانیانی نهخوشی سیل دهکهوت، بر بر بۆ چارەسەر رووپان دەكىردە يالتا، (يان ئەو گوتەنى ئەو خەلكانەى كە رووسىيا، بۆ ئەويى دەناردن تا له كۆل خۆيانى بكاتهوه) هينىدەى دى رژ دەبوو لەسمەر جيبهجيكردنى يىرۆژه كۆنەكەي خۆي كە بريتى بوو لە دامەزراندن و كردنەوەي تيمارخانەيەك يان بوژانگەيەك بۆ نەخۆشانى ھەۋارو نەدار. ئەوە بوو ليژنەيەكى بۆ سەريەرشىتى ئەم يرۆۋەيە يېكھينا، بەخۆي كەوتە پيتاك كۆكردنەوە، دۆست و ھاوريكانى بىۆ ئەو كارە ھاندا، لە گۆڤارو بلاڤوكاندا بانگەوازى بۆ خيرەومەندان بلاودەكردەوە. ھيندەى پارە كۆكردەوە كە بەشى خەستەخانەيەكى چكۆلەي سىي قەرەويللەيى بكات. ئەمە بۆ قۆناغى يەكەم خراپ نەبوو، بەلام بەدلى چيخۆف نهبوو،به دڵی ئهم پیاوه کارایه نهبوو که ههم له ئیش و کاراو ههم له نووسیندا پیاویکی زور جدى بوو: له نامهيهكيا (٢٦/ت٢/٣٦) بو روزنامه فانى تاكانروكى، ئهبرام تاراكوڤسكى دەلْيّت: "به راستى خەمى نەخۆشانى سىيلمە. بر بر بۆ چارەسەرو دەرمان روو دەكەنە من و نازانم چې بکهم.. گهپوومهته ئهو قهناعهتهي که جاري پيتاك كۆكردنهوه بدهم.. خۆزگه دهتېپنې ئەو نەخۆشە داماوانەي رووسىيا ھەلىيان دەرىدىنى ئىرە، بۆ ئەوەي لە كۆل خۆيانى بكاتەوە، چۆن ده ژین! به راستی وه زعیان خرایه، حالی حازر م ژوولی داواکردنی پیتاك و بار بووم، ئهگهر شتیك كۆ نەكەينەوە، ناچار دەبم لە يالتا ھەلْيّم." لە 70/ت7/٩٩/دا نامەيەك بە ھەمان نيّوەرۆك دەنيْرىّ و، لەو بارەيەوە دەلْيْت: "دنيايەك نەخۆشى بيّنەواي دەسىتكورت ليّرە كەوتوون، كە دەبىنى دەيارينهوه و داواى شتيك دەكەن، يياو خەرىكە ئاگرى تى بەردەبى، يان كە دەبىنى بهدهم گیانه للّاوه، له ژیر شره په تویه کدا دهمرن، کورم دهوی به رگهی ئهم دیمه نه بگریت. بریارمان داوه، تیمارخانهو بوژانگهیهکیان بۆ دروست بکهین" به ههرحال دوو سالی پیچوو تا توانی چل هەزار رۆبلۆك كۆبكاتەوە كە بەشى دروستكردنى خەستەخانەيەكى خۆرخوازى سى قەرەويلايى دەكىرد (كىه ئىهم تىمارخانەيىه تا ئىهمرۆش ماوەو بىه ناوى ئەوەوەيىه) ئىهوەى لىهم ھەلمەتىه خيرخوازيهدا، له گشت شتيك يتر پهستى كرد، ههڵويستى نهرينى ههندى له به ناو "پێشكهوتنخوازان" بوو، به بيانووى ئهوهى كه ئهمه كارێكى زوٚر گهورهيهو سهر ناگرێ، يانى دەستدانە بەردى زل نيشانەي نەوەشاندنە بە عانەيەك نەھاتنە بەرى.

هەرچەندە زۆر سەرقالى ئەوە بوو، پرۆژەي تىمارخانە خىرخوازىەكە بە زووتىرىن كات جيِّبهجيّ بكريّت، بهلّام هيّشتا له يالّتادا ههستي بهجوّره تهنيايي و بوّشاييهكي بهلهزهت دهكرد. له نامهیه کیا (کوّتایی سالی/۱۸۹۹) بو مایر هولّدی ئه کته رو به ریّوه به ری شانوّی هونه ری مۆسكۆ، لەو بارەيەوە دەلىّىت: "ھەواى ئىرە خۆش و گەرمە، بەلّام ئەمە وەكو مەرگەى بى گوشتە، مەرگەي بى گۆشت فايدەي چيه؟" لەم سەرو بەندەدا بە شىكى زۆرى نامەكانى ئاراستەي ئەو تییه بوو که ئەرکى نواند و پیشکەشکردنی شانۆنامەی (لالۆ قانیا)ی گرتبووه ئەستۆو قەرار بوو له يايزي ئهو سالهدا نمايش بكريت. لالو قاليا، له بنهرهتدا، ههر ههمان چيروكي (ديوي جهنگه لی) بوو که چیخوف، دهستکاری کردبوو و به شیوهیه کی تازه دایر شتبووه وه وه ختی خوّى له لاديدا پيشكهش كرابوو و سهركهوتنى گهورهى به دهست هينا بوو، به نام چيخوّف دوول بوو، قاییل بی که له شانویه کی گهوره دا له سان -پترسبورگ یان موسکو نمایش بکریت. ئیدی ملى بۆ ئەم كارە نەدا تا لە سەرەتاكانى سالى ١٨٩٩دا، شانۆي مالى، كۆنترين و بە ناوبانگترين شانۆي مۆسكۆ، قەولى دا كە شانۆنامەي ناڤېرى يێشكەش بكات. ليژنەي ئەدەبى شانۆي مالى، یاش ئەوەي دەقەكەيان خويندەوە داوايان ليكرد، ھەندى دەستكارى و گۆرانكارى بنەرەتى تيا بكات. ئەندامانى ليژنەي ناوبراو يێيان وابوو، بۆ نموونه، ماقوول نيه كەسێكى رۆشنبيرى وەكو لالوِّقانيا. بهجوّريّ توره ببيّت كه دەست بداته دەمانچەو تەقە لە ماموّستايەكى كوّنى زانستگە بكات. ييّيان وابوو جگه له ناماقووليهتهكهي، ههستي ههموو روّشنبيرانيشي بريندار دهكرد. چیخۆف یاش ئەوەى تیر به بۆچوون و بیانووەكانى لیژنهى ناوبراو ییکهنى، دەستنووسى دەقەكەى ليوەرگرتنەوەو داى بە تىيى شانۆى ھونەرى مۆسكۆ، كە بەينى دەگەل ھەموو ئەندامانى تىيەكەدا زۆر خۆش بوو.

له و ماوهیه دا که له مۆسکۆ، چووه تهمه شای چهندین پرۆقه ی (لالۆ قانیا) له سه ر شانۆی هونه ری مۆسکۆ. هینده به دیقه ت و هه ستیاری چاودیزی هه موو وردو در شتیکی نواندنه که ی ده کرد، که قه ت له که سیکی به ته بیعه ت گۆشه گیری وه کو نه و نه ده وه شایه وه. بچوو کترین هه له له شرۆقه ی ده قه که دا، بچوو کترین که مته رخه می له نواندندا، نه وه نده ی نازار ده دا وه کو نه وه می نین وکی ده ربینن. سلی له وه نه ده کرده وه که پووبه پوو، هه له و که م کوپیه کانی ده رهینه و نه کته رمینان بداته وه به چاویانا و سه رزه نشتیان بکات. جا چونکه له و پووه وه که میک مدارای نه کته ره ده کرد و ده که که کوپیه رنه ی ناویان نابو و (چاودیزی که کته رانی ژن).

قەرار درا شانۆنامەى (لالۆڤانيا) لە شەوى ۲٦/٠/١٩٩/١٠ نمايش بكرێت، ھەموو بليتەكان، پێشوەختە فرۆشرا بوون. شەوى دواتر، واتە ١٨٩٩/١٠/١٠ له كاتێكا چيخۆف، چوو بووه جێگاوەو پاڵكەوتبوو. پۆستەخانەى ياڵتا، بە تەلەڧون پەيوەنديان پێوە كردو يەك يەك ئەو بروسكانەيان بۆ دەخوێندنەوە كە گەيى بوونە لاى ئەوان. چيخۆف لە نامەيەكيا بۆ ئۆلگا كنيپەر (١٨٩٩/١٠/٣٠) لەو بارەيەوە دەڵێت: "ھەموو جارێ پادەپەريم، بە ھەشتاو بە پێى خاوس، بە دەم ھەڵ لە رزينەوە بە تاريكى بەرەو تەلەڧونەكە غارم دەدا، دەگەرامەوە ناو جێگاكەم، ھەركە چاوم دەچووە خەو، دىسان لە زەنگى تەلەڧونەكە خەبەرم دەبووەوە، ئەمە يەكەمجار بوو، كە شۆرەتى تايبەتيم نەيدەھێشت خەوم لێبكەوێت."

هه لبه ته هه هه موو ئه م بروسكانه مژده و مزگینی سه ركه و تنیکی گه و ره یان پیبوو، بریتی بوون له پیرو زبایی و ده ستخوشی له په ستاو بیپ انه وه به لام چیخوف و ه كو ئه و ه ى دلی خه به ری داین، هه ستی به جوّره نیگه رانی و نا په حتی و نا په زاییه ك ده كرد. پاشان ستایش و زه می پوژنامه كان، در و ستی به جوّره نیگه رانی و نا په حتی و نا په زاییه ك ده كرد. پاشان ستایش و زه می پوژنامه كان، در و ستی ئه و هه سته په نهانه ی ئه و یان سه لماند. به لام به ره به ره چونیه تی نمایشه كانی دواتر، پوژ به پوژ باش و باشتر ده بوون، جه ماوه ری بینه ران، پیشوازیه كی گه رمیان له شانونامه كه كرد و سه ركه و تنیکی گه و ره ی به ده ست هینا . چیخوف، له (لالو قانیا) دا سه رله نوی ده گه پریته وه سه رسم ركه و تنیکی گه و رهی به ده به و خون و پوكانه و هی پوكانه و هی و و که ناو پوگینی تایدیالی، هه قد ژی بیزاری له ژیانی بوش و به تالی گوندی، شكستی حه تمی هه رهیوا و ناواتیکی نایدیالی، هه قد ژی بیزاری له ژیانی بوش و به تالی گوندی، شكستی حه تمی هه رهیوا و ناواتیکی نایدیالی، هه قد ژی و هوان ته بیعه تی نه رینی خوب در و ناون ته بیعه تی دو و می و به روب له و اتا یه لینای گه نج و جوان، و هکو نمونه ی ته بیعه تی دو و م به رجه سته كراون. "لالو قانیا "ی سه رپاست و یه كپه ناویاكی و می در نمونه ی ته بیعه تی دو و م به رجه سته كراوه. (لالو قانیا، ده گه لاسونیای دلیاكی و خومه تی یه كه می می و ته به می و روب به می و بو خرمه تی دو شمی دو بو بو خرمه تی می در مه تی دو و می بو خرمه تی دو خرمه تی که شنی یه که می و شوی بو خرمه تی دو ته می در تا بو ی بو می رات بوی ما وه ته و ی کاتی لالو قانیا ، که هه مو و ژیانی خوی بو خرمه تی می در مه تی دادی بو خرمه تی دو خرمه تی کاتی لالو قانیا ، که هم مو و ژیانی خوی بو خرمه تی ده می در تا بوی بو خرمه تی دو خوره به کاتی لالو قانیا ، که هم مو و ژیانی خوی بو خرمه تی در مه تی در می در تا بوی بو خرمه تی دو مه بو بو به می در تا بوی بو خور ما و مه در و ما و تا یک در تا کاتی لالو قانیا که که در دی تا که که در در می در تا بوی بو خور می در تا بوی بوی ما و در ما و تا یک تاتی لالو قانیا که کور در می در تا بوی بو خور می در تا بوی بو کور نمونه کور تا می در تا بوی به در تا کور خور ما و در کور نمونه کور تا می در تا به در تا به می در تا بوی به در تا به در تا

زاواکهی، واته "مامۆستای به ناوبانگ" تەرخان کرد بوو، بۆی دەردەکەويّت که ئەم مامۆستايە هیچ نیه، ناوی زل و دنی ویرانه، مشهخوریکی یفدراوه و هیچی تر، تووشی نائومیدی و رکونی دەبيّت. كاتى سىربرياكوف، لە رووى خۆپەرستيەوە، دەكەويّتە بىرى ئەوەى ئەم مولّكە بفرۆشيّت و پارهکهی بخاته ئیش و کاری زیاترهوه تا خۆشتر بژی، ههنگی لالۆڤانیای دلْسۆز و سهر راست، خۆاى ناميننى، بەوە رقى خۆى ھەلدەريىرى كە بەر دەمانچەى دەدات، بەلام بەرناكەويت. ئىدى دوای ئهم رووداوه که مقوّمقویهکی کهمی لیّدهکهویّتهوه، ههموو شتیّك رهوت و ریّرهوی خوّی وهردهگريّتهوه: خهوني خوّشهويستي و ئهشقي قارهمانهكان، خوّشهويستي و ئهشقي ڤانياو ئەستروف بۆ يەلىناى جوان، خۆشەويستى سونيا بۆ دكتۆر ئەستروف، يەك يەك دەبى بە ھەلم و دهچيّ به ئاسمانا. فشه ئاشتيهكي فشهل دووباره قارهمانهكان ليّكدي نزيك دهكاتهوه. دواي ئهو ئاشتەواييە سىربرياكوف و يەلينا بۆ يترسبۆرگ دەگەرينەوە. لالۆڤانيا و سونياش ھەر لە مەزارو مولّکهکه دا دهمیّننه وه و وهکو جاران دریّره به کاره بیّهودهکه ی خوّیان ده ده و خزمه تی خۆشگوزەرانى وشۆرەت و ناوبانگى "حەزرەتى مامۆستا" دەكەن، بەروبومى مەزارو مولكەكەى بۆ دەنيىرن. بەو جۆرە، خراپە بەسەر چاكەدا سەردەكەويت. ھەموو قارەمانە سەرەكيەكانى شانۆنامەكە، لە ململانيكانياندا شكست دينن. دكتۆر ئەستروف، كە لە ھەر ھەموويان ياكترو سەر راست ترە، ھەرچەندە لە بايەخى كارەكەي خۆي بەگومانە. بەلام ھەموو ژيانى خۆي بەديار نەخۆشەكانيەوە بەسەر دەبات. لالۆڤانياي زۆر دلسىۆز و ھەستيار، ھەست دەكات ژيانى خۆي كردوه به قورباني خزمايه تيه كي خانه وادهيي بي مانا. يهلينا، گلهيي له خوى دهكات، كه بهخۆیشی نازانی چ دهکات و کهسایهتیهکی لاوهکی و پهراویزیه. سیربریاکوفی روح زلی له خۆبایی، که سهرچاوهی سهرهکی ههر ههموو ئهم ناکۆکیانهیه، گلهیی ئهوه دهکات پیر بووه و به راشكاوى بەژنەكەى دەلْيْت: "تۆ قيْزم ليدەكەيتەوە، تۆ لەپيش ھەموانا قيْزم ليدەكەيتەوە." بەلام سونیای خوین گهرم، له ئهنجامدا بهدهر له ههر خهون و ئومیدیک مل بو واقیع دهدات و ئامادهیه دریّژه به ژیانی قورس و ناره حه تی خوّی بدات. دوا کوّمیّنتی شانوّنامهکهش بهو سییّردراوه: "تـۆ لـه ژيانتـا خۆشـيت بەخۆتـەوە نـەبينيوە لالۆڤانيـا، بـەڵام سـﻪبركـﻪ، ئێـﻤﻪش ئاسـودە دەبـين... خۆشى دەبىينىن..." گۆشەگىرى و ياشەكشە بـۆ ئـەم ئافەرىدە فشـەلانەي چـىخۆف، باشـترين سىەنگەرى بەرگريە لە ھەنبەر جەزرەبەكانى قەدەرا. ھەموويان لە ھەوەلەوە دەزانن، ھەرچيەك بكەن، چارەنووس و قەدەريان ھەر شكست و تێشكانە، وەك بڵێـى لـە نەسـتياندا بـەم فيداكاريـەى خۆيان رازى بن – حيزى و سەلامەتى.

کاتی نهمیروفیچ — دانچنکو، بهچهند ههفتهیهك دوای شهوی کردنهوهی شانونامهی لالوّقانیا، کهوته گلهیی که زوّر ماندووهو بیر لهوه دهکاتهوه که واز له کاری دهرهیّنان بیّنی و ئهو ئهرکه بهدهستهی کارگیّری شانوی هونهری موسکو بسپیریّت. چیخوف که دهیزانی ئهم تیپ و شانویه چ دهوریّکی له سهرخستنی ئهم شانونامه دژوارهدا دیتووه، به جوّش و خروّشیّکی دوّستانهوه له \$7/ت7/ ۹۹۸دا وهلّامی نهمیروفیچ دانچنکو دهداتهوه که: "ئاهه، نهکهی، کوّلنهدهی، سارد نهبیتهوه! شانوی هونهر، جوانترین لاپهرهی ئهو کتیّبه دهبیّت که لهسهر شانوی هاوچهرخی

رووسی دیّته دانان. پیّویسته شانازی بهم شانوّیهوه بکهیت، تاقه شانوّیهکه که من خوّشم دهوی، ههرچهنده تاقه جاریّکیش نهم دیتووه.. ئهگهر له موّسکوّ ژیابام، ههولّم دهدا ببم به یهکیّك له ئهندامانی ئهو شانوّیه، تهنانهت ئهگهر به خزمهتگوزاریش بوایه، تا بمتوانیبا به گویّرهی توانای بچووکی خوّم خزمهتیّکی بکهم و، ئهگهر بکریّت، نهیهلّم ساردببیتهوهو ئهو دهزگا گرینگ و بایهخداره فهراموّش بکهیت."

گۆركى، دواى ئەوەى بۆ جارى دووم شانۆنامەى (لالۆڤانيا)ى دىتبوو، لە كۆتايى كانوونى دووەمى ١٩٠٠دا نامەيەكى بۆ چىخۆف نووسى بوو: "لالۆڤانيا، ھەرخۆى لالۆڤانيايه! بە تەمام شويننيك بگرم و جاريكى دىكەش بچمە تەمەشاى.. من پيموايە ناوەرۆكيكى دەولەمەندتر لەوەى ھەيە كە خەلكى تيى گەييوون. ناوەرۆكيكە دەولەمەند و پې لە رەمزو راز، فۆرم و شيوەكەى ھىندەى دى ئەم ناوەرۆكە رەسەنەى بەرجەستە كردووە."

چیخۆف، دوای کۆمهڵیک لهم شایهدیانه، ئیدی دڵنیا بوو که شانۆنامهکهی کهوتووهته سهر سکهو رِیٚگهیهکی دوورو دریٚژو رِووناکی گرتووهته بهر.

له گهرمهی ئهو ههموو مهدح و ستایشهدا که سات به سات بهسهر لالوّقانیادا دادهباری، لهپپ دهنگیکی نهشاز بهرزبووهوه: دهنگی تولستوی بوو، بهدهم توپهبوونهوه له ئهلکساندرسانینی ئهکتهر دهپرسیّت: "کام شانوّنامه، کوا شیّوه، کوا ناوهپوّك؟ پووداوهکان لهجیّی خوّدا ئهم پی و ئهو پی دهکهن." که نهمیروفیچ — دانچنکو دهیهوی داکوّکی له چیخوّف بکات، تولستوی به توپه یی بهرپهرچی دهداتهوه که هیچ شهقلیّکی درامی تراژیدی له لالوٚقانیادا نیه، هاتووه ئهم کهم و کوپیهی به ئاوازی گیتارو یاری کریکیت* پر کردووهتهوه. کاتی ئهم قسانهی تولستوی به چیخوّف دهگهنهوه، بزهیه کی دلّپاکانهی بو دهکات و هیچ نالیّت. دوای ماوهیه له دانیشتنیّکا دهگهل (پیوتهر گندیچ)ی نووسهرا که باس دیّته سهر تولستوی، چیخوّف باسی ئهوهی بو دهکات که ماموستای پیر شانوّنامهکانی ئهو (چیخوّف) بهگهن ناکات و له سهری دهپوات و دهلیّت: "ئهوهی دلّخوّشم دهکات ئهوهیه که جاریّکیان تولستوی بهرهو پوو پیّی گوتم: "بهخوّت دهزانی من پوتم له شهکسپیره، بهلّام شانوّنامهکانی توّ له هینهکانی ئهو خراترن." دوای ئهوه چیخوّف به جوّریّ له قاقای پیّکهنین دهدات، که ئهگهر پیوتهر گندیچ پاست بکات، عهینهکهکهی لهچاوی دهکهوریّته خوارهوه.

نیگهران بوو، وهك ئهوهی خزمیکی نزیکی خوی نهخوش کهوتبی و حالی شربی. له ٢٨/ك٢/ ٢٠١٠ نامهيهك بـ فر ميخائيـل منشـيكوفي رۆژنامـهواني بنـاڤو دهنگ دهنووسـيّت كـه: "نهخۆشیهکهی تولستوی زۆری ترساندووم، نیگهرانی کردووم، به راستی له مردنی ئهو پیاوه دەترسىم، مەرگى ئەو كەلين و بۆشاپيەكى گەورە دەخاتە ژيانمەوە. چونكە يەكەم: كەسىم ھيندەى ئەو خۆش نەويستووە. من كەسىكى ئىماندار نىم، بەلام باوەرى ئەوم لە ھەموو باوەرەكانى دى پيّ پهسهندتره، له روّحي منهوه نزيكتره. دووهم: كاتيّ له دنياي ئهدهبدا ناويّكي وهكو تولستوي له ئارادابى، نووسەرايەتى ئاسان و خۆشە، تەنانەت ئەگەر سوورىش بزانى لە رابردوودا ھىچ كاريكى زندووت ئەنجام نەداوەو ئيستاش پيت ئەنجام نادريت. ئەمە جيگەى نيگەرانى نيه، چونکه تولستۆی به تاقی تهنیا له جیاتی ههمووان کاری ئهفراندنهوانی دهکات. ئهوهی تولستۆی ئەنجامى دەدات، ھەر ھەموو ئەو خۆزياو ئاوات و ئامانجانە لەخۆ دەگرينت كە لە ئەدەبيات چاوهروان دەكريىت. سىنيەم: چونكە تولسىتۆى يېگەيلەكى ئەدەبى گەورەى ھەيلە، لله ريىزى ييشهوهي ههر ههمووماندايه، دهسه لاتيكي يهجگار فراواني ههيه، تا ئهو له ژياندا بي، هيج ئەدەبياتىكى جەلەبى و بازارى بى يەردەو تورەھات يان گريان ئەنگىزو سۆز بزوين ناتوانى سەر بەرز بكاتەوە و ھەمىشە لە سىپبەردا دەمىنىنەوە، ھەر دەسەلاتى مەعنەوى ئەو دەتوانى سىنوورىك بۆ رەوت و ريبازو مجيزه ئەدەبيه جۆراو جۆرو جياوازهكان دابنى. بەبى ئەو ئەدىبان وەكو رانى بيّ شوانيان ليّديّ، ئەدەبيات دەبيّ بە ھەراجە بازاريّكى ھەزار لۆ."

له ۱۹۰۰/۲۷/۱۰ چیخوف، ههوالی زانی که ئهوو، تولستوی و کورولینکو بو ئهندامیهتی ئهکادیمیای (کوّری زانیاری) رووسیا ههلبژیردراون . حکوومهت سالی رابردوو بریاری دابوو له ئهکادیمیادا، به مهبهستی کوّکردنهوهی ژمارهیه له نووسهران و روّشنبیرانی ناودار، بهشیّك بو زمان و ئهدهبیاتی رووسی به ناوی پوشکینهوه بکاتهوه. چیخوّف، بهم بوّنهیهوه دنیایه بروسکهی پیروّزبایی بو هات، ئهنجوومهنی شارهوانی تاگانروك بریاری دا وه کو ریّنو حورمهت بو چیخوّف دو و بورس به ناوی ئهوهوه به دو خویّنکاری شایسته ببهخشیّت. بهام چیخوّف

ههرچهنده شانازی بهوهوه دهکرد که له نیّو ئهم ده ئهندامه تازهیهدا شان به شانی تولستوی وهستاوه و حیسابی ئهوی بو دهکری، به لام گالتهی به ههرههموو ئه و شتانه دههات. ئهوه بوو که نامهی بو کهسوکارو دو سته کانی دهنووسی، پاینی نامه کانی به نازناوی وه ک: "براتان، ئهندامی به ناوبانگی ئه کادیمیا، ئا. چیخوف". یان "ئانتون ئه کادیمیکوس" له نامه یه کا بو ماری خوشکی، ده لی کاره که ره پیره که وای زانیوه، بووه به "جهنه رال " داوای له ههموو میوانه کان کردوه به (پایه به رز) بانگی بکه ن. به لای ئه وهوه تاقه ئیمتیازی ئهم ناز ناوه تازه یه لهوه دا بوو، که جوزه پیگه یه کی ئه کادیمی پی ده به خشمی، په ساپورتیکی تایب ه تی پیده به خشمی که شهره شه قی گومرکه کانی له کول ده کرده وه. هه لبه ته به خویشی باوه پی نه ده کرد تا سه ربه ئهندامی ه تی نه کادیمیا بمیننیت وه، ئه وه تا له نامه یه کیا ۱۹۰۰/۲۱۰ بو منشیکوف، له و باره یه وه ده لیّت: "کاتی خوش حالتر ده به، ئه گه ر له سه رهه ندین سه رپیّچی ئه م له قه ب و ناز ناوه باره یه وه "

تا زیاتر ناو و ناوبانگی دهردهکرد، زیاتر له تهنیایی ژیانی یالتا و دووری له دوّستان و له دهنگوی شارو له ته پو دوکه لی شورهت، وه پر دهبوو: "بیکاری، تهنیایی و زستانی ساردی سارد، قاتی پههای ژنانی جوان، دهموقه پوّزی به رازانی سهر گوزه رگاکان، هه رههموو ئهمانه دهشیّت له کورت ترین کاتدا به شهر لهبن بیّنن. به پاستی ماندووم. وا ههست دهکه م ئه م زستانه به ئهندازه ی ده سال دریژه. "ههموو ئهوانه ی له نامه یه کا ۱۹۰۰/۲/۳ بو گوپکی نووسی بوو، که مانگی له وه پیشتر (۱۹۰۰/۲۰۱) نامه یه کی بو چیخوف نارد بوو: "دهلیّن گوایه به نیازی ده گهل ئافره تیکی ئهکته را — نازانم کیّیه، به لام ناویّکی بیانی هه یه — زهماوه ند بکه ی. باوه پر ناکه م شتی وا هه بیّت، به لام ئه گه ر راسته، ئه وا پیروزبایت لیّده که م و زورم پیخوشه."

چیخۆف، لهو بارهیهوه هیچ وه لامیکی نهدایهوه. پازده سال پتر بوو ئه و دهنگزیهی بهدواوه بوو که دهیهوی ژن بینی، به لام ئهمجارهیان ئهم دهنگزیانه له ههموو کاتیکی دی له پاستیهوه نزیکتر بوون. ههموو کهس دهیانبینی که ئولگا کنیپهر و ماریا سهروسپیکیان له نیواندایه، ئه و نامانهی که ماری بو چیخوق دهناردن، لیوان لیو بوون له ستایشی دهسته خوشکه تازهکهی که ئهویش ههندیجار له پهراویزی نامهکانی ماریادا، چهند وشهیه یان پستهیهکی دوستانهی بو دهنووسی. ماریا ههرچهند سهیری ئهم پهیوندییه نامهییهی دهکرد، وهکو گالتهیهکی پهوتهنی دهنووسی. تیژ تیپه پدهواوی. ماریا له یه شت دلنیا بوو: ئانتون پیاوی ژن هینان نهبوو، ژنخواز نهبوو، ئهمه جگه لهوهی ههندیجار زوّر به پهقی و زبری وهلامی نامهکانی ئولگای دهدایهوه. کاتی ئولگا، بیستی چیخوف نیازی سهفهری ههندهرانی ههیه، به ئاشکرا پینی ناخوش بوو. چیخوف له نامهیهکیا ۲۰/۲/۱۰ بو ئولگا، دهلیت: "بوچی ئهوهنده دلگرانی؟ خهمت چیه؟ تو بی خوت دهژی، خهون دهبینی، کار دهکهی، هیواو ئومیدت به ئاینده ههیه. دهخویتهوه، بو خورت دهری، ناخومهوه ههلکهنراوم، به پیدهکهنی... لهوهی زیاتر چیت گهرهکه؟ وهزعی من جیایه: من له پهگ و پیشهوه ههلکهنراوم، به پیدهکهنی... ناخومهوه، ههرچهنده حهوره له خواردنهوهیه، حهزم له گوزرانی و ئاوازه، هیچ

شتیّك نابیستم — به كورتیهكهی من وهكو ئهو درهخته ههلّكهندراوه سهرگهردانه حایرماوهم كه نازانی ناخو رهگهكانی دژینهوه یان سیس دهبن و دهمرن."

ههر بۆ ئارامى ميشك و ئيسراحهتى دەروون، باخهوانى دەكرد، هەولى دەدا له خاكى وشك و رِهقهني ئاوتكادا، درهختي توس و غاني كيّوي، له يالٌ سهرو و نهخلٌ و كالييتوّساندا، برويّنيّ و مالى بكات. ئاقاقيەكان زۇر زوو روان، ئەو ھەفتا شەتلە گوللەي كە پار پايز رواندبوونى سىي دانهیان نهبی ئیدی ههمویان روابوون. به شانازیهوه به منشیکوفی دهگوت: "پیموایه ئهگهر نووسهر نهبام دەمتوانى بېم به باخهوان. "ئهو دوو سهگه چكۆلهيهى له ميليكۆڤۆۈه هينابوونى هەردووكيان تۆپين. له جياتى ئەوانە دوو سەگى ديكەي راگرت، كە چيخۆف بۆ ھەر كوئ برۆيشتايه دووى دەكەوتن. "كەستانە" سەگيكى گەوجى خۆش خوو بوو، بەلام "بازە" دەنگ كەرخيكى درو شەرانى و زۆر وەر بوو. دوو قازى قولنگى بالكراويش لەم باخەدا هيلانەيان كرد بوو، که چیخۆف دهچووه پهرچی گولهباخهکان، ههنگاو به ههنگاو بینهوهی زوّر نزیك ببنهوه دووى دەكەوتن. كاتى ئارسىنى بەردەست، كە بۆ شت كرين دەچووە شار، لە شار دەگەرايەوە بهلاقه درێژه کانيانهوه بهدهوريا سهمايان دهکرد، دهنووکيان دهکردهوهو به دهنگێکی کهرخ بوٚيان دەقىقان. چىخۆف جگه لە يشىلەكان كە لىيان بىزار بوو، ئىدى ھەموو حەيوانەكانى دىكەى خۆش دەويست. ليرەش كه مشكى به تەلان دەگرت، وەكو ميليكوڤۆ، دەيبردن له دوور، له گۆرستانى تاتارەكان بەرەلأى دەكردن.لەم سەرو بەندەدا كێشەى دارايى تەواو كەم بوو بووەوە. ماركس، بەردەوام بەگويرەى قەراردادەكەيان، قيستەكانى بۆ دەنارد، لە ھەقى شانۆنامەكانيشيا پارهی باشی وهردهگرت. بری پینج ههزار رؤبلی به ناوی ماریاوه خسته بانقیکهوه. به حوکمی غەرىزەى مولكدارى، مولكيكى دىكەى لە گوروزوفى بىست كىلۆمەترى يالتادا، بە خانوويەكى چكۆلەي سىي ژووريەوە كړى، كە دەيروانيە سەر دەريا. جا بۆ ئەوەي پاكانە بۆ ئەم گەوجيتيەي خۆی بکات له نامەيەكيا بۆ مارى دەلْيت دەتوانين له رۆژانى يشوودا بەخيزانى بچينە ئەم كوخە مارياش ئەمجارە رازى بوو، له وەلاما به تەشەرەوە دەلىت ئۆلگا كنىيەرىش قايىلە. دەگەل نزىك بوونهوهی بههارا، چیخۆف کهڵکهڵهی دیتنی ئۆلگای دهکرد. چیخۆف ییشنیازیکی بو تیپی شانۆي هونەر كردبوو كە بە ھەموو ئەندامانى تىيەكەوە، بين و گەشتيكى دەڤەرى قرم بكەن. ياش دوو دليهكي زور ئهوجا ستانسلاڤسكي قاييل بوو، ئهوه بوو سهفهرهكهيان خسته سەرەتاكانى مانگى چوار. ئەلھەقى ھەموو ئەندامانى تېيەكە، ھەولىان دەدا بەينى توانا نمايشىك بكهن بهدلى ئهو بيّ، تا هانى بدهن شانونامهيهكى تازهيان بو بنووسيّت. گوتمان سهفهرهكه خرایه سهرهتاکانی مانگی چوار. چیخوف له خوشیان له پیستی خوی نهدههیوری. له ١٩٠٠/٣/١٧ نامه يه كي بق فيشنسكي ئه كته رنارد كه: "من شادم، شادم، زياتر له به رخوّم، تا ههمووتان له دهرهینانیکی تازهدا، بهجل و بهرگیکی شیکهوهو لهبهر روناکی کارهبادا بدینم. پیاو راست بروات ئەمە خەونىك بوو تا چەند رۆژى رابردووش ھەرگىز باوەرم نەدەكرد بىتەدى. ئيستاش ههر كاتى زەنگى تەلەفۆنەكەم ليدەدا يەكسەر دلم دادەخوريى و له دلى خۆدا دەليم:

"ناشى بروسىكەيەكم لىه مۆسىكۆوە بىق ھاتبى كىه برياريان دابى لىه سىەفەرەكەو نمايشى شانۆنامەكە ژيوان بووبنەوە."

له یه کی نیساندا، ئۆلگا و ماری، پیش ئه وه ی ئه ندامانی تیپی شانؤی هونه ربگه نه سیقاستوبۆل، لهیالتادا پهیدا بوون. هه لبه ته شادی دیداری چیخۆف و ئۆلگا که و ته ژیر سه ردانی ئاپۆپای ئه و دۆست و ناسیاوانه ی که ها تبوونه دیده نی چیخۆف، ئه مه جگه له وه ی خوین هه لین ناه که ی ده ستی پیکردبوه وه و ناچار بوو له جیدا بکه وی نهیه ته ده ری یانی وه کو پیویست له زهتی له دیداره که ی ئۆلگا نهبینی. ئۆلگا زۆر نیگه ران بوو، خه می چیخوق بوو، به لام ویپرای ئه وه ش ناچار بوو به ته نیا سه فه ربکات و پهیوه ندی به ئه ندامانی تیپه که وه بکات. چیخوف له ۱۹/۵/۱۰ که میک باشتر بوو، به چاو قایمی سواری که شتیه که بوو وسیقاستوبول خوت بگره وا هاتم. پوژی دوایی، به په نه نگره ردی و له ش به باری، نه خوش و تیکشکاو، به ده و شکه کوکه وه گه ییه ئه وینده ر. هه رکه سیک له ته ندروستی ده پرسی، به ده م زه رده خه نه یه که کوکه وه گه ییه ئه وینده ر. هه رکه سیک له ته ندروستی ده پرسی، به ده م زه رده خه نه یه کوره وه وه لامی ده دایه و "زور باشه، ته ندروستیم باشه."

تیپی شانوّی هونهر، بوّ پوّرژی دوایی گهییه یالتا. ههرچهنده توّف و زریانیّکی بهترهف بوو، جهماوهریّکی یهجگار زوّری ئاشقانی شانوّ له بهندهرهکه خر بووبوونهوه، تهکان و شان لیّك دانیّك بوو به ناو خهرمانی جانتایاندا، ئهوپهری دیار نهبوو. به دهم زریان و گژهباوه، هوراکیٚشان و گول باران و پیٚروّزباییهك بوو ههر مهپرسه. ئهکتهرهکان تهنانهت پیٚش ئهوهی دهست بهکاریش بن، بهوپهری گهرم و گوپی لهلایهن جهماوهری خهلکهوه پیشوازی کران. پورژی دوایی ئهندامانی تیپی شانوّی هونهر، پیّگهی ئاوتکایان گرتهبهر — ههندیّکیان بهپیّیان و ههندیّکیان به گالیسه تیپی شانوّی هونهر، پیگهی ئاوتکایان گرتهبهر — ههندیّکیان بهپیّیان و ههندیّکیان به گالیسه چیخوف دهعوهتی بو کردبوون. کومهلیّک نووسهرو هونهرمهند و سازقانانی وهکو ماکسیم گوپکی، ئیقان بونین، ئهلکساندر کوپرین و سیّرگی پاخمانینوفیش لهویّ بوون، که به تایبهتی گوپکی، ئیقان بونین، ئهلکساندر کوپرین و باخهکهدا لیّکدی خردهبوونهوهو کوپی قسهو باس گهرم هاجره بودو. بونینی شیک، گوپگرانی خوّی به نوکتهوحیکایهتی پووسی پهتی سهر گهرم دهکرد،

گۆركى بەجۆش و خرۆشەوە باسى سياسەت و ھونەرى دەكرد، ئۆلگا و مارى بە سينى، شيرينى و سارديان بەسـەردا دەگيْران. چيخۆف بەوپـەرى دلخۆشـى، بەسـەر ميوانەكانـدا دەگـەراو لـە دەقيقەيەكدا دەجار عەينەكەكەى لـە چاوى دادەگرت و دەيكردەوە چاوى و بە ميهرو سۆزەوە، بەگەرمى خيرھانينى يەكە بە يەكەيانى دەكرد.

ئيدى ئەكتەرەكان لە ماوەيەكى كەما روويان كرايەوە، ھەموو رۆژى چ نيوەروان و چ ئيواران، چ بۆ نان خواردن و چ بۆ چاخواردنەوە، سەرى نووسىەرەكەى لەمەر خۆيان دەدا، ئيدى گفتوگۆى سەر خوان و ميز، له جديترين بابەتەوە تا شۆخيترين بابەتى لەخۆ دەگرت. ھەر ھەموويان كۆپو مهجلیسی چیخوفیان پیخوش بوو، به رادهیهك هوگری بوون، لیّبران ههموو سالیّك سهفهری یالتا بكهن و مهكۆپهكى هاوبهش لهويندهر بـ خـ فـ دروستبكهن. ئيدى شانوى هونهر، لـ ه روژى ٠٠/٤/١٦ دا دەسىتيان بـﻪ ﭼﺎلاكيە شانۆپيەكانى خـۆ كـرد، بـﻪ لالۆڤانيـا دەسـتيان يێكـرد، تەمەشاڤانان تێكەلەيەك بوون لـه گەشتيارانى دەولەمەند، كۆمەلێك مامۆسىتا، فەرمانبەرانى ناوچەكەو نەخۆشانى سىل. دايكى چىخۆف كە قەت ھىچ شانۆنامەيەكى كورەكەى نەبىنى بوو، داوای کرد بیّته تهمهشای ئهم دانهیهیان. بهم بوّنهیهوه دیزداشهیهکی ئاوریشمی رهشی کوّنی لەبەر كردبوو كـه لـه بـنى جانتايەكىدا دۆزى بوويـەوە. چـيخۆف ئەمـەى زۆر يێنـاخۆش بـوو، نیگهرانی ئهوه بوو ئاخو پهرچهکرداری دایکی، که ژنیکی ساویلکه بوو و ئههلی شانوو چوونه شانۆ نەبوو، چ دەبى ! لەمەش خراتر ئەوە بوو كە تىپى مۆسىقاى شارەوانىش، لە باخچەكەى ئەولايانەوە، خەرىكى ئاھەنگ و مۆسىقاى پۆلكا بوون، كە لە ناكاوا و لە ھەستيارترين ساتدا، لە ناو هۆلەكەدا دەنگى دەدايەوە. ويىراى ئەوەش شانۆنامەكە سەركەوتنيكى گەورەى بەدەست هێنا، جەماوەرى تەمەشاڤانان، بەدەم ھوراكێشانەوە، بەرێزەوە بەرزە پێ لەبەر نووسەر ھەستان. دوای ههشت رِوْژان، کاتی شانونامهی (نهورهس) نمایش کرا. جوش و خروش و پیشوازی جهماوهر له کارهکه، زور لهوهی پیشوو زیاترو گهرم و گورتر بوو. دوای هوراکیشان و ستایش و ئافەرىنىكى زۇر لە كۆتايى دوا يەردەدا نامەيەكى يىرۇزباييان بە ئىمىزاى يىر لە دووسەد كەسبەوە، دايە چيخۆف، كە ناو و ئيمزاي گشت دۆستان و برادەرانى ئەدىب و ھونەرمەندى خۆيشى تيا بوو.

خانمیکی دەوللەمەند، کە لە دلبەندانی تیپی شانۆی ھونەر بوو، ھەموو ئەندامانی تیپەکەی بەبۆنەی تەواوبوونی کارەکانیانەوەو بە مەبەستی دوعاخوازی، لە سەربانی كۆشكە بە شكۆ و دەوللەمەندانەكەی خۆیدا، نیوەپۆ خوانیکی شایستەی بۆ سازكردن و پاشان دیاری وسەوقاتی دوعاخوازیان دایه یەکتری. ئەكتەرەكان ئەو كورسی و جولانەیەیان بە دیاری دایه چیخۆف كە لە نمایشی شانۆنامەی لالۆۋانیادا بەكاریان بردبوو. چیخۆفیش میدالیکی زیپری چكۆلەی لەسەر شیوەی كتیبیك به دروستكردن دابوو، وینهیهکی خۆیان لەسەری نەخشاندبوو كە دەقی نەورەسی لەبەردەم ئەكتەرەكاندا دەخویندەوە، بەلی سەرو میدالی لەو میداله پیشكەش بەھەر یەكیك لە ئەكتەرەكان كردبوو. بەلام میداللەكەی نەمیروفیچ — دانچنكۆ ئەم دەستەواژەیەی لەسەر نەخشینرا بوو: "تۆگیانت بە بەر نەورەسەكەمدا كرد .. سویاس."

هەركە تىپى شانۆى ھونەر يائتايان بە جينهيشت، شار يەكسەر گەرايەوە باوەشى بىدەنگى و خامۆشىيە مەرگ ئاساكەى جارانى خۆى. دواى ئەو چەند رۆرە پىر جەم و جول و چالاكى و چەلەنگىيە خۆشە، كېيىيەكى تەحەمول ناپەرىز بالى بەسەر شارا كىشا، چىخۆف لە ١٩٠٠/٥/١ بە ھەشتاو خۆى گەياندە مۆسكۆ، خىرا خۆى گەياندە لاى لىقىتان كە لەسەر جىگاى مەرگ كەوتبوو. دىدەنى ئۆلگاشى كرد. بەلام چونكە ئۆلگا سەرقالى پرۆۋەين شانۆيى بوو، چىخۆف كە دەيويست حەقىقەت و راسىتى تەندروسىتى و سەلامەتى خۆى لىنېشارىتەوە، دواى دە رۆرىلاد دووبارە بۆ يالتا گەرايەوە. ھەركە گەيشتەوە، خىرا نامەيەكى بۆ ئەكتەرە ئايزەكەى خۆى نارد: سىلاوت لىنبى ئەى نازەنىن، ئەى ئەكتەرى دارچىنى، چۆنى؟ باشىت؟ كە لە مۆسكۆ بووم تووشى سەر يەشەو تايەكى توند بووم، بەلام لە تۆم شاردەوە، بەبورە. ئىستا زۆر باشم، ھەستدەكەم عەلەمم نىه." (بروانە نامەي بەراوارى ٢٠/٥/٢٠)

به راستى باش بوو، به رادەيەك باش بوو كه ليبرا دەگەل گۆركى و چەند دۆستىكى دىكەدا، گەشتىكى يازدە رۆژە بە سەرانسەرى قەفقازا بكەن. بە رىگا سوياييە بە ناوبانگەكەى جۆرجىادا كەوتنەرى، بەدەم رىيوە سەردانى چەند دىرىكىيان كرد و، لە تەفلىس لايان دا. لە ناو ئەو قىتارەدا كه له تەفلىسەوە بۆ باتومى دەبردن، ئۆلگاى بىنى، له خۆشىيا واقى ورما بوو، ئۆلگا دەگەل دایکیا به گهشتیکی کورتخایهن هاتبوو بو ئهو دهفهره. به ههرحال شهش سهعاتیکیان له قیتاردا پێؼ؎ۅه، بـﻪو پـهڕى خۆشـحاڵى بەسـەربرد، پـێش ئـﻪوەى گـۆڕينى قيتـار دووبـارە لێڮيـان جيابكاتهوه، به لينيان به يهك دا كه له سهرهتاى تهموزا له يالتا يهكتر بدينن. تؤلكا، قسهى خوى برده سهر، له كاتى خوّيا گەييە ياڵتا. هەر له هەوەلّ ساتى گەيشتنيەوە، لاى چيخوّف، له ئاوتكا مايهوه. ئهم دوانه يهكيان دهناسي، نزيكهي دوو سالنيك بوو نامهو نامهكاريان له بهينا ههبوو. به لام ئهمه یه کهمجاریان بوو پیکهوه و له یه ک مالاً ده ژیان. به راستی سیحری جوانی ئۆلگا، روح سووكى و چالاكى، لەنزىكەوە، زۆر كارى له چىخۆف كرد، ھەرچەندە ھەولى دا ماوەيەك خۆى گران بگریت و مەند بنویننی، بویه ئۆلگا دوو دل بوو لهوهی چ ههنگاویک بنی و چ ههلویستیک بنویّنیّ. بهڵام چیخوّف ورده ورده دهستبهرداری گرانفروٚشی بوو و دایه نهرمکیّشی. ئیدی خوّ بهخو له ئاشقینی تهوسامیزهوه بواردی بو قیان و خوشهویستی راستهقینه. ئیدی ئولگا به زیره کی خوی تیگهیی که گرهوه کهی بردووه تهوه، مهسه له که له مجامه لهو ئاشقینی رواله تی دەرچووەو بووە به خۆشەويستى راستەقينە. ئەنجام ئۆلگا بوو بە يارى. ئايا يەكەم دەست لە ملانیّیان له ژوورهکهی چیخوّف دا، لهبهر تریفهی مانگه شهودا لهوکاتهدا که دایکی و خوشکهکهی له ژوورهکهی تهنیشتیانهوه نووستبوون، رووی دا، یان له کوختهکهی گوروزوف دا که ئهوهنده له کهناری دهریاوه نزیك بوو گوێیان له زهمزهمهی شهیوٚلهکان دهبوو؟ ئیدی ههموو شەوپك بە نهيننى يەكتريان دەبينى. ئۆلگا، جليكى سپى و دريزى لەبەر دەكرد كە چيخۆف زۆرى حهز لیدهکرد، چوونکه زیاتر جیلوهی به قره رهش و لوولهکهی دهبهخشی. قری رهشی بهسهر شان و ملیا ده هاته خواری. لهبن لیوانه وه گورانی پر سوزی گلینکای * ده گوت: "به خورایی شَيْت و شهيدام مهكه.." دواى ماچ و موچ و دەست لهملانى و... بەدوو قۆڵى، دەست لـە نيّو

دهست، بهمیهر و سوّزهوه دهکهوتنه رازو نیاز و چپه دوو. که ئوّلگا له ئاسمانی حهوتهمی لهزهتهوه، دههاته سهر زهوی و وهخوّ دههاتهوه، به دوو قوّلی وهکو دوو خویّندکاری پازده سالّان، به توّزیّ نان و مرهباو قاوه خوّیان، خوّیان دهعوهت دهکرد.

ئهم دوو دلداره وییرای ههموو پاریزکاریهکیان، نهیان توانی ئهم نهینییه له ماری و دایکی بشارنهوه، ههر زوو گومانی ئهوهیان برد که ئهم ماسته موویهکی تیدایه. ههلبهته ئانتون زور خۆشحال بوو، تەنانەت خوشكەكەشى بە شادمانى ئەو شاد بوو، بەلام چونكە چيخۆفى باش دەناسىي، بۆيلە پېنى وابوو ئەم پەيوەندىلەش ھەواو ھەوەس و كەف و كولېكى رەوتەنى و تيژتێيهره. كهچى له گهرمهى ئهم كهين و بهينهدا چيخۆف خۆى له ميوانان و له مينى كاركردنهكهى دەدزىيەوە. ئىدى دڵى زۆر خۆش بوو، تاقه رووداونك كه سنبهرى خسته سهر ئهم شادی و خوشیهی ئهو، ههوالی مهرگی لیفیتان بوو که له ۱۹۰۰/۷/۲۲ ییی گهیی. دوای ئهوه رووداویکی نالهبارو، کهم دابیرژیك كۆمیدی هاته ییشهوه: ئهویش هاتنی كوت و پرو له ناكاوی يهكيّك له كوّنه (نهورهسهكاني) بوو بوّ يالّتا: ڤيّرا كوميسار جڤسكايا. ئهم ئهكتهره جوانه، كه گهیی بووه لوتکهی شورهت و ناوبانگی خوی به ریکهوت بو گهشت و سهیران هاتبوو بو باشووری رووسیا و تاقیبی چیخوفی کرد بوو، ئدی چیخوف به خوشحالیهوه له ۱۹۰۰/۸/۳ له گورزوف دهی بینی. له کاتیکا که بهدوو قوّلی به کهناری دهریادا پیاسهیان دهکرد، قیرا، ههموو جوانهیه کی خوی خستبووه کارو، به دهنگه موزیکییه کهی و له بن لیّوانه وه مهنه لوّگه تايبهتيهكهى نيناى قارهمانى شانؤنامهى نهورهسى دهگوتهوهو ههندى شيعرى پۆشكينى لهبهرو بەدەنگە خۆشەكەي دەخويندەوە. كاتى قيرا داواي ليكرد رۆژيكى دىكەش لەلاي بمينيتەوە، زۆر پهشوکا، چونکه خواخوای بوو، ساتی زووتر بولای ئۆلگا بگهریتهوه. بو روژی دوایی پاش ئەوەي وينەيەكى خۆي بەم پيشكەشيەوە: "بۆ قيرا كوميسار چقسكايا، ٨/٣. رۆژيكى زريانى، كه دەريا خرۆشا بوو، له ئانتون چيخۆفى ئارامەوە" بۆ بەجىّ ھێشت، بە ھەشتاو لەوێندەر رۆيى. چونکه ئۆلگا، تەنيا دوو رۆژى بەدەستەوە مابوو و دەبوايە بروات، بۆيە چيخۆف ھەرساتيكى لا به زيري بوو. له ١٩٠٠/٨/٥ دا به سواري كهشتى لهگه ليا بو سيڤاستوبول رؤيي. شهوي لهگه لْيا مايه وه. به يانى ئۆلگاى برد بۆ ويستگه و سوارى قيتارى مۆسكۆى كرد. زۆر ئازادانه هه لس و کهوتیان دهگهل پهکدا دهکرد، شهرمیان له پهکتر شکا بووو، بی پهردهو خوّمانهو بهخۆشەويستيەوە يەكيان دەدواند. بەجۆرى ھۆگرو تىككەلاوى يەكدى بوو بوون، كەسيان ويناى نهده کرد بهبی ئهوی دی هه لبکات. چیخوف، سی روّژ دوای روّیشتنی ئولگا، واته له ٩/٨/٩ دا نامهيهكي بـ فنارد: "سلّاو ئوليا ئازيزهكهم، بهندي دلهكهم، مايهي خوشي و شادیم... بیرت دهکهم، ههمیشه وا خهیال دهکهم، که لهپر دهرگا دهکریّتهوه و تو خوّت به ژووردا دهکهی، کهچی ههر نایهیت. بیّگومان حالّی حازر، دوور له من و له یالتا، سهرگهرمی پروْڤهیت، خواو ئاسمان و فریشته کان ئاگادارت بن، خوا له گهل ، کیری دلبهند. ئانتونیوی تق. " دوای چەند رۆژێکىي كەم، نامەيەكى دىكەي بـۆ نـارد كـە: "ئازيزەكـەم، ئەكتـەرە ناسـك و نـازدارو شكۆمەندەكەم. من دەۋىم. بىر لە تۆ دەكەمەوە، خەون بە تۆوە دەبىنم، بى تۆپىم يىوە دىارە،

بیتاقهتی توّم. جینگات چوّله. دوینی و پیری له گورزوف بووم. ئیستا بهره ویالتا ،بو زندانه کهم، دیمه وه، گرژه بایه کی تورهیه، که شتیه که ناروات، زریانیکی تووشه، شه پوّل به شه پوّل ده لی به ولاوه. خه لکی نقووم ده بن، هه ور مانی له بارین گرتووه، هه موو شتیك روو له ژاکان و چرمسینه. به کورتیه که ی له وه تای تو پوّیشتوی هه موو شتیك له رهونه ق که و تووه. ئه گه رئه شق و قیانی تو نه بی له وه یه خوّم بخنکینم. هه رشاد و سه لامه ت بی، نه ی ئه نمانیه چکوّله جوانکیله که م" (بروانه نامه ی به رواری ۱۹۰۰/۸/۱۳).

له سهرهتاوه ههر یهك دوو روز جاری ، نامهی دلداریان بو یهكدی دهنارد. یاشان چیخوف، كەوتە كاركردن لە سەر شانۇنامەيەكى تازە: "سىي خوشك". لە ١٩٠٠/٨/٢٣دا نامەيەكى بۆ ئۆلگا نارد: "سەرقالى نووسىينى ئەم شانۆنامەيەم، بەلام لەوە ناچى خۆش دەربچيت. من تەواوى دهكهم، ئهگهر بهدلم نهبوو له سووچيكهوه دايدهنهم و ساليّكى دى، يان ههر وهختي ئارهزووم ليّ بيّ دەگەريمەوە سەرى." دەيويست تا لە يالتادايە ئەم كارە قوورسە تەواو بكات. ھەرچەندە تەندروسىتى لەوە خراتر بوو، لە ئيستاوە بير لەوە بكاتەوە كە سەفەرى مۆسكۆ بكات. ئەو نامە بە ئاوو تاوانەي ئۆلگا لەويندەرەوە بۆي دەنووسىي، زۆريان دەھاروژاند. ئۆلگا باسى رۆژیکى زۆر خۆشى، له فەرامۆش نەھاتووى لادنىي بۆ دەكىرد. ينشنيازى ئەوەى بۆ چىئخۆف دەكىرد كە هاوینی داهاتوو له "شویٚنیٚکی ئهو دهڤهره" به سهربهرن، لهنامهیهکیا دهڵیٚت: "دایمه بیرم لهوه دەكىردەوە كە تاچ رادەيەك بەم سروشتە رووسىيە خۆشىحال دەبيىت: بەم ھەموو كيلگەو ميرگوزاره، بهم ههموو دهشت و دوّله، بهم كهندولهندو پووباره تاريك و سيبهر ئاسايانه ئاسووده دەبیت.." یان باسى ئەو شەوبیریەی بۆ دەگیرایەوە كە تا بەرە بەیان، سەعات دووی پاش نيوهشهو، دهگهل دوستاندا بهسهري بردبوو: "بيرم بايهت له ژيانما، بهقهد ئهمجاره پيكهني بم." یان باسی کورو ئاهەنگیکی سەمای بو دەكرد كه بەكراسیکی یەخە كراوەوە تا هەناسەی تیابووه سهمای کردووه. دهنگدانهوهی ئهم ژیانه گهنجانهیهو پرشنگداره، دهبووه مایهی ئهوهی چیخوف به هوی نهخوشی و تهنیایهکهیهوه زیاتر ههست به ییری بکات. ئیدی له ۱۹۰۰/۹/۸ نامهیهك بِوْ ئَوْلگا دەنێرێ كە: "دەترسىم نائومێدت بكەم. قرْم بەجۆرى دەوەرێ كە ئەگەر ئاگام لەخۆ نەبێ، له زەرقى ھەفتەيەكدا سىەرم تەواو دەروتىنتەوەو دەبم بە پىرەمىردىكى سىەر روتاوەو ھەلدەسىتمە سەر يێيان... زۆر دڵم تەنگە، تەنگى تەنگە تێدەگەى؟ خواردنم تەنيا سوپ و شۆربايە. شەوان سارده، بۆیه له مال دەرناچم. كچانى جوان دیار نین. پارەم روو له كزییه، ریشم خەریكه بۆز دەبى." ئەم وينه تەلخەي چيخۆف دەربارەي خۆي بەرجەسىتەي كرد بوو، نەك ئۆلگاي سارد نه کرده وه و چیخوفی له به رچاو نه خست، به لکو زیاتر دلبهندی بوو، هه رچهنده سوور دهیزانی نهخوش و بیتاقهته، ههر مکوور بوو لهسهر ئهوهی شووی پیبکات و وهکو شتیکی براوه باسی ئەم قەرارى شووكردنەي بە چيخۆف، لاي نەميروفيچ -دانچنكۆ باس كرد بوو. بەلام لەو راستيە غافلٌ بوو که چیخوّف له ژیانی هاوسهری بیّزارهو ههر بهوهندهوه نه دهوهستا داوای زهماوهندی لينه كات، به لكو روز به روز سه فه ره كه شي بق موسكو دوا ده خست. به وه ش يا كانه ي بو تولكا دەكرد كە كارى شانۆنامەى (سى خوشك) زۆر خاو دەړوات، ھىچ ئەنگىزەو ئىلھامىكى نووسىينى

نیه، نهخوّشه: "تا و کوّکهو سهریهشه" ئامانی نادهن. به لّام ئایا ئوّلگا به راستی بیری دهکرد، تاسەمەندى ديتنى بوو؟ ئايا نيازى فەرامۆشكردنى ئەوى نەبوو؟ چيخۆف لە ١٩٠٠/٩/١٥ نامەيەك بۆ ئۆلگا دەنێرێت كە: "سارديەكى دۆزەخينت تيايە، كە ئەمە بە رێكەوت يىر بەيێسىتى خانمیکی ئهکتهره! دلگران مهبه لهم قسهیه ئازیزهکهم. مهبهستم هیچ نیه، شتیك بوو ههروا به دهمما هات. " جا که ئۆلگا گوشارى له چيخۆف دهکرد و داواى ليدهکرد يالتا بهجي بيلني و بروات بو لاى ئەو، چيخوف به تالى وەلامى دەدايەوە: "بۆچى بيم بو مۆسكۆ، بو ئەوەى تەمەشايەكى تۆ بكەم و بگەرىمەوە؟ نۆبەتەى ئەو قەوانەيە: بگەمە ئەوى، تەمەشايەكى پرۆۋەى پر ههراو ههنگامهی شانونامهیهك بكهم و دوباره رئ و رئ بگهریمهوه!... نامهكانت كهم بوون. من وای لیکدهدهمهوه که لیم بیزار بوویت و خهلکانی دیکه دهتلاوینن" (بروانه نامهی ١٩٠٠/٩/٢٢). ئۆلگاى ئەمەى زۆر لە بەرگران بوو، كەوتە گلەيى، چيخۆڧ بەوە تۆمەتبار كرد كە پیاویکی دلرهقه، ههست و سوزی خوی دهشاریتهوه چ پیویست به و چاو و راوه دهکات. ههولی دەدا، به ئاماژه تێی بگهیهنی که چی له چیخۆف دەوێت. ئهم چاوشارکێیه له یای چی، ئهم خۆدزینهوهیه بۆ؟ ئایا باشتر نیه، قیان و خۆشهویستی خۆیان به بهرچاوی خهلکیهوه دهربرن و ئاشكرا بكهن؟ تا ئۆلگا يتر يني دادهگرت، چيخۆف زياتر گۆشهگير دهبوو و خۆى له باسى مەسەلە بنەرەتيەكە دەبوارد و خۆى لە گيلى دەداو باسى ئايندەى نەدەكرد. لە ۱۹۰۰/۹/۲۷ دادا نامەيەك بۆ ئۆلگا دەنێرێت، كە جۆرە پەشيمانيەكى پێوە ديارەو دەڵێت: "ئاخر من لە چ شـتێكدا دهرهه ق به تو دلره ق بووم؟ به دل خوشم و ويستوويت و هه ركيز ئه مه مه لينه شاردويته وه. ههرگیزاو ههرگیز. ئهومی من له نامهکهی تودا دمی بینم، ئهوهیه تو روونکردنهوهو گفتوگویهکی دوورو درێژت دەوێ، گفتوگۆيەك كە ئەنجامێكى جدى لێبكەوێتەوە. بەڵام من يەك لەبارى خۆم نازانم چیت پی بلیم، جگه لهوهی که ده ههزار جاری تر پیمگوتویت و بیگومان تا ناخری تهمهنم (که ییناچیت دریّژ بیّ) دووبارهی دهکهمهوه که خوّشم دهویّی، خوّشم دهویّیت و برایهوه. ئهگهر حالى حازر ليكدى دوورين و ييكهوه ناژين، نه گوناحى منى تيايهو نه خهتاى تۆ، بهلكو خهتاى ئەھرىمەنە كە بەكترىاى سىيلى لە مندا تۆوداوە و عەشقى ھونەرى لە تۆدا رواندووە." جا بۆ ئەوەى ئۆلگا ئاشت بكاتەوە، رۆژى ۱۹۰۰/۹/۲۸، له نامەيەكا باسى ئەو كاراكتەرە دەكات كە لهشانوّنامهی (سی خوشکدا) به یادی ئهوهوه ئهفراندوویهتی و دهلیّت: "ههر خوّم دهزانم چ دەوريّكت لەسىيّ خوشكدا دەبى! دەور نە گالتە! دە رۆبلّم نەدەيتىّ، ئەو دەورەت نادەمىّ، بۆ كچيكى ديكهى دادهنهم." ئەنجام له ١٦/ت١/٠٠/دا شانۆنامهى ناڤبرى تەواو كرد و زۆرى دل پێخۆش بوو، نامەيەكى بۆ گۆركى نارد كە: "زۆر زەحمەتم بە نووسىينى (سىي خوشكەوە) كێشا، چونکه سی کاراکتهرو قارهمانی ژنی تیایه، دهبوایه ههر یهکیکیان خهسلهت و تایبهتمهندی و كەسايەتى خۆيان ھەبوايە، ھەرسىككيان كيىرى يەك جەنەرالن. رووداوەكان لە شارۆچكەيەكى دەقەرىكى وەكو پرم دا زوو دەدەن، سەربازان ناوچەكەيان داگير كردووە. تۆپخانەيەكى لىيه... ههوای یالتا خوشه، تهندروستیم باشه. حهز ناکهم سهفهر بکهم، تهنانهت حهز ناکهم بو مۆسىكۆش سىەفەر بكەم..." ويْراي ئەمەش دواي ھەفتەيەك ملى بۆ داوا يەك لەسىەر يەكەكانى

ئۆلگا داو له ۱۹۰۰/۱۰/۲۳ کهییه مۆسکۆ و، له ئوتیّلی دریسید، له ناوهندی شارا، لهسهر روباری تفیرسکایادا ههواری خست.

ههموو پۆژی دهچوو بۆ شانۆی هونهر، ئامادهی پرۆقهو نمایشهکان دهبوو. بهمجۆره چهند جاریّك "نهورهس" و "لالوّقانیا"ی بینی. پاسته هوراو ستایشی جهماوهرهکه دلّخوْشیان دهکرد، به به الله وهکو ههمیشه دهربارهی ئهم شانوّنامه تازهیهی نیگهران بوو. ویّپای ئهمهش پازی بوو هونهرمهندی نیگارکیّش قالنتین سیروق ویّنهیه کی بکیّشیّت. زوّربهی کات دهگهل نوّلگا، گوّپکی و یان شالیاپین دا، شهوان دهچوونه پیاسهی ناو شار. له بازاپ نانیان دهخواردو تا درهنگانیّکی شهو بوّ ئوتیّل نهدهگهپایهوه. ئهم ژیانه بی سهروبهره، زوو کاری تیّکرد. تووشی سهریهشهو تاو کوکه بوو، ویّپای ئهوهش بو ساتیّکیش بیری لهوه نهدهکردهوه که سهفهرهکهی قهت (قطع) بکات و بوّ قرم بگهپیّتهوه. ههنّبهته لهبهر خاتری ئوّلگا و له خوشی ئوّلگا نهدهگهپایهوه. ئوّلگا له بهینی همر دوو پروّقهیهکدا، دهرفهتی دیّناو دهچوو بوّ ئوتیّل بوّ لای، به دهستی به تال نهدهچوو بوّ لای، به دهستی به تال نهدهچوو نوّ لای، پو دهبرد، ئهوجا سهماوهر ناماده دهکرا، ئوّلگا کهرهو ههنگوینی بوّ له سهر نان دهکردو دهرخواردی دهدا. چیخوّف که ناماده دهکرا، ئوّلگا کهرهو ههنگوینی بوّ له سهر نان دهکردو دهرخواردی دهدا. چیخوّف که دهبینی وهکو کهیبانوویه کی پاستهقینه به دهوریا بیّت، زوّری پیخوش بوو. بهام ویّپای ئهوهش بیری لهوه نهدهکردهوه که خوازگاری بکات: خوشهویستی ئازاد، نهیّنی، گهرم و گوپی نیّوانیان به وه وه تیری دهکرد.

پاش ئەوەى چىخۆف گەيىيە مۆسكۆ بە ماوەيەكى كەم، ستانسلافسكى لە بارەگاى شانۆى ھونەردا، ھەموو ئەندامانى تىپەكەى كۆكردەوە تا دەقى شانۆنامەى (سى خوشك) بخويننەوە. لە سەرەتاوە ھەموو بەدلىيان بوو، بەلام بەرە بەرەو فەسلا دواى فەسلا، سارد دەبوونەوە. دواى خويندنەوەى دوا فەسلا، ھەموو بىدەنگ بوون، بىدەنگىيەكى رىنز ئامىز بە سەرياندا زال بوو. چىخۆف بۆ ئەوەى شەرمەزارى و پەشۆكانى خۆى بشارىتەوە، بە دەم بزەيەكەوەو بە كۆكە كۆك، نىگاى پرسيار ئامىزى بە يەك بە يەكى ئەكتەرەكاندا گىزا. ئىدى زۆرى پىنەچوو زاتيان وەبەرخۆ نىگاى پرسيار ئامىزى بە يەك بە يەكى ئەكتەرەكاندا گىزا. ئىدى زۆرى پىنەچوو زاتيان وەبەرخۆ زۆربەى گەنگەشەو بۆچوونەكان بريتى بوون لە: "ئەلھەقى ئەم دەقە ھىشتا ماويەتى ببى بە شانۆنامە، زياتر سكىچى سەرەتاييە تا شانۆنامە"يان "ئەمە نايەتە نمايشكردن، ھىچ دەورىكى شانۆنامە، زياتر سكىچى سەرەتاييە تا شانۆنامە"يان "ئەمە نايەتە نمايشكردن، ھىچ دەورىكى تىا نىچە، كۆمەلىك ئاماۋەيەو ھىچى تىر" ھەندىك لە ئىرادگران دوو دل بوون لەوەى كە ئاخۆ ئەم دەقە تراجىديايە يان كۆمىديا. يەكىك لە ئامادەبووان بە دەنگى بەرز گوتى: "ھەرچەندە من لە بنەرەتەرە لە گەل بۆچوونەكانى نووسەردا نىم، بەللم دەبىي دان بەوەدا بنەم كە..." چىخۆف بنەرەمى يىز ھەلى نەكىد، كۆبوونەوكەي بەجىلەپىشت و رۆيى.

ئیدی ستانسلافسکی له ترسی ئهوهی نهبا چیخۆف نهخۆش بکهوی به ههشتاو چوو بۆ ئوتوتیّل بۆلای. سهیری کرد چیخۆف، له راو بۆچوونی ئهکتهرهکان دهربارهی شانوّنامهکهی، زوّر پهستهو خراپ چروچاوی داوه بهیهکا. چیخوّف هاواری کرد: "نا، "ئهم له بنهرهتهوه"یه قابیلی قبرول نیه!" ئیدی بهخوّی قهراری دا شانوّنامهکهی به کهلّك نایهت و ییّویست ناکات ییشکهش

بکریّت. ئەنجام ستانسلافسکی توانی هیّوری بکاتهوهو ئاقلّانه پهفتار بکات. چیخوّف به گویّی کردو ههر له ئوتیّلهکهداو له ماوهیه کی کهمدا به ههردوو فهسلّی یهکهم و دووهمدا چووهوهو دهسکاری تهواوی کردن و له نوی دایپشتنهوه. کاتی که قیرا کومیسار جقسکایا ویستی شانوّنامه ی (سی خوشك) لهسهر حیسابی خوّی له سان —پترسبوّرگ پیشکهش بکات، چیخوّف به خهمبارهیه و ه بیانووی ئهوه ی (که کاریکی کالو کرچ، پوتینی، نهبهکام و تاقهتبه ره) پهفزی کرد.

چیفۆف، له ناکاوا، له ۱۱/ك۱/ ۱۹۰۰ دا پیش ئهوهی پیداچوونهوهی شانۆنامهکهی به تهواوهتی تهواو بکات، مۆسكۆی بهجیٚهیشت. ئیدی ئهو عادهتهی ههبوو، ههرکه کهمیّك بیّتاقهت دهبوو، حهزی دهکرد جهو بگۆپیّت. به خهیالی خوّی بهرهو ئاسویهکی تازه دهرویی، بهلام ههرکه دهگهییه ئهو شویّنه، سهیری دهکرد بیابانیّکه له بیّزاری. جا که گهیشتهوه یالتا، ههرچی سهری هیّناو سهری برد، ههستی دهکرد به سهربردنی زستانی دوورو دریّنژ لهویّندهر، ئهوپههی گهوجیهتیه. بوّیه لیّبرا به پهله بوّنیس بروات.

ئۆلگا، ئەم سەڧەرە لە ناكاوەى زۆر لە بەر گران بوو، لە دلى خۆيدا دەيگوت تۆ بلنى خەتاى ئەم نەبى، پيداگرى و كەموكورى ئەم واى لينەكات بەو جۆرە ھەلايت، خۆى بدۆزيتەوە؟ خيرا نامەيەكى بۆ چيخۆف نووسى: "بۆچى رۆيشتى، ئەدى قەرار نەبوو لاى من بمينى؟ بە راستى بەرگەى ئەم جوداييە ناگرم. تا دوينى كە قىتارەكە دەرۆيى و تۆى لى دوور دەخسىتمەوە، باوەرم نە دەكرد ليكدى جيا دەبينەوە. ماوەيەكى زۆر دووى قىتارەكە كەوتم، نەمدەتوانى باوەر بەم جوداييە بكەم، ئەوسا لە ھۆرژنى گريانم دا، گريان ئەمما گريان! سالانيك بوو كە قەت بەو كول و جۆشە نەگريابووم."

ئەوە بوو پۆژى دوايى لە ۱۲/ك۱/۱۰/۱۰ دامەيەكى چىخۆڧ پێگەيى، لە قێناوە نووسى بووى، ئەم نامەيە تۆزى دلنياى كردەوە: "سبەينى بەرەو نيس دەكەومە پى، بەلام حالى حازر لە ئوتىللم، بە تامەزرۆييەوە دەپوانمە ئەو دوو تەختەى ناو ژوورەكەم. دەنووم، بىر دەكەمەوە، زۆرم لە بەرگرانە كە لىرە بە تەنيام، بى تۆيىم پێوە ديارە، فێنكى دلەكەم، ئازيزەكەم بە پاسىتى لە لە بەرگرانە كە لىرە بە تەنيام، بى تۆيىم پێوە ديارە، فێنكى دلەكەم، ئازىزەكەم بە پاسىتى لە شەرمەزارىدا گريانم دى!" ھەلبەتە ئۆلگا لەوە بىئاگا بوو كە چىخۆف مانگىك لەوەپىش لە ئامەيەكىيا ١٩٠٠/١١/١٦ بى سوقورىن، گوتبووى: "يانى بىستووتە گوايە بە تەمام ژن بىنىم. پرووسى)ى شاقامى گۆنۆ، ھەرچەندە ھاماجى داخرا و وخەمناكى ئەو شوينەى بەدل نەبوو، لايدا. ھىچ گۆپانكاريەك بە سەر پانسىيۆنەكەدا نە ھاتبوو، ھەمان تاس و حەمامى جارى پیشوو بوو كە لەوى لاى دابوو: ھەمان كارەكەرە فەرەنسىيە پرووخۆش و لىيو بەخەندەكان، ھەمان ئاشپەزخانمى پرووسى كە شووى بە قولەپەشىك كردبوو، ھەمان پىرەژنە ترسناكەكانى سەر سفرەو خوانەكەى جارەكەي پىشويى لەوىنىدەر دىتنەوە. بەلام مەسىتى كەش و ھەوا خۆشەكەي ئەوى بوو. ئەوە بوو لە كارەكەردا يەكەم نامەى لە نىسەوە بى ئۆلگا نارد كە: "لىرە بنەگولان چرۆيان كېردوو، گەنجان جاكى ھاوينەيان لەبەر كردووە. تاقە كەسىك نابىنى كلاوى لە سەربىّ." پۆژى كىردووە، گەنجان جاكى ھاوينەيان لەبەر كردووە. تاقە كەسىك نابىنى كلاوى لە سەربىّ." پۆژى

دواتر یانی له ۱۰/ کانوونی یهکهمدا، بۆی دهنووسیت: "دهنیی لهسهر مانگم .کهش و ههوا مامناوهندیه، دنیا ههتاوه، که چاکهت له بهردهکهم گهرمام دهبی. ههموو کهس جلکی هاوینهیان لهبهره پهنجهرهکانی ژورهکهم کراونهتهوه، لهسهر گازی پشتن، لهوهدهچی پهنجهرهی پوحیشم کرابیتهوه". خهریکی پاکنووس و پیداچوونهوهی شانونامهکهمم، پیم سهیره که چون و بوچی ئهم شتهم نووسیوه."

دەقى فەسلى يەكەم و دووەم لاى ستانسلافسىكى مابوونەوە، ئەويش دەستى بە پرۆۋەيان كرد بوو. چيخۆف تەنيا سووكە دەسكارىيەكى فەسلى سىيەمى كرد، بەلام فەسلى چوارەمى لەھەوەللەوە تا كۆتايى سەرلە نوى دارشتەوە. دواى ھەفتەيەك لە فەرەنساوە پاشماوەى دەستنووسى شانۆنامەكەى بۆ مۆسكۆ نارد. بە سوعبەتەوە بۆ ئۆلگاى نووسى (۱۷/ك/۱۷)؛ "زۆر وشەم بۆ تۆ و لەبەر خاترى تۆ زياد كردووە، دەبى سوياسىم بكەيت."

چیخۆف، نیگهرانی ئهوه بوو ئاخۆ له شانۆی هونهردا له دووری ئهو چ باسه؟ ئایا ئهکتهرهکان، توانیویانه بچنه کلیشهی قارهمانانی شانۆنامهکهوه؟ ئایا ستانسلافسکی دهرهینه، به خولیا تهبیعه تگهراییهکانی خۆی، باری شانۆنامهکهی قورس نهکردوه؟! ئهوه بوو له ۲/۲۵/۱۰۱ بنامهیه کی بۆ ئۆلگا نارد که: "بهلای کهمهوه یهکیك له پرۆقهکانی (سی خوشك)م بۆ باس بکه. خۆ نامهیه کی بۆ ئۆلگا نارد که: "بهلای کهمهوه یهکیك له پرۆقهکانی (سی خوشك)م بۆ باس بکه. خۆ زیادکردن یان لی لابردنی ناوی؟ دهورهکهی خۆت باش دهگیریت گهوههری یهك دانهی من؟ ئاگاداربه له هیچ فهسلیکدا خهمبار نه نوینی. توپهیی قهینا، بهلام خهمباری نه. ئهو خهلکانهی بۆ ماوهیهکی زۆر خهم له ناخی خودا ههلاهگرن خووی پیوه دهگرن، زورجار یان فیکه دهکیشن یان له فکران پادهچن. کهواته لهسهر شانۆ، بهدهم گفتوگانهوه له فکران پابچۆ، دهبیرهوه بچۆ، تیدهگهی؟ دوای چهند پوژیك له ۱/۱۵/۱/۱۰دا نامهیهکی دیکهی بۆ ئۆلگا نووسی که: "به پاستی غهدر دهکهیت که نامهم بۆ نانیریت. بهلای کهمهوه بۆم بنووسیه که (سی خوشك) چی بهسهر هات، گهییه کوی. تا ئیستا تاقه وشهیهکت دهربارهی ئهم شانونامهیه بو من نهنووسیوه. جگه لهوه ی که چوویته یروقه یان ئهمرو یروقهتان نهبوو."

هه ڵبهته چیخۆف، به خهمی ههموو وردهکارییهکی شانۆنامهکهیهوه بوو، بۆیه داوای له یهکیک له ئهکتهرهکان کرد که تهنیا له فهسلی یهکهمدا فراك (جۆره بالاپۆشیکه) له بهربکات، به یهکیکی دیکهیانی گوت بهجۆری سیمای خوی بگۆپیت که له لیرمانتوفی شاعیر بچیت. جا چونکه له شانۆنامهکهدا چهند دهوریکی ئهفسهران ههبوو و دهترسا له نواندندا کاریکی وهها بکری ئهو ئهفسهرانه وهکو کاریکاتور بنوینن، داوای کرد خو له ههر نهفهسیکی کومیدی دوور بگرن. جا بو ئهوهی نمایشهکه پاستگوییهکی زیاتر وهربگریت، پووی له سهرههنگ پتروفی برادهری نا که له پروفهکاندا ئاماده بیت، ئاگای له دروستی و وردی جلکه سوپاییهکان و پهفتاری ئهو ئهکتهرانه بیت که دهوری ئهفسهرانیان دهبینی. ئهم سهرههنگه بهریزه به ئهمانهتدارییهکی ئهوتوه ئهو ئهرکهی دهسوری که نامهیهکی دورودریژی بو چیخوق ناردو به توندی گلهیی لیکرد که بوچی پورتریتی ئهفسهریکی بهجوری کیشاوه که بهوپههی بی ئهخلاقی ژنیکی میردار له پی دور بکات. ئیدی چیخوف له ۱۹۲۵/۱۲۷/۲۶ نامهیهکی بو ئولگا نارد که: "به ههرحال ههرچیهکم

بەسەرھەنگ گوتبوو جێبەجێى كردوه. بەكورتيەكەى دەبى ئەفسەرەكان جلكى سوپايى لەبەر بكەن... بىرى مۆسكۆ و غەريبى تۆ دەكەم."

زمانی نامهکانی چیخوف، وهکو ههمیشه میهر ئامیزو پر سوز بوو، بهلام کهمترین ئاماژهیان دەربارەى زەماوەند تيا نەبوو. ئيدى چيخۆفى بە گومان لە دوورەوە، درينژەى بەچاوشاركى و خۆدزینەوەكانى خۆ دەدا. ئۆلگا، دواي سەفەرەكەي چیخۆف يەكسەر نامەيەكى بۆ نارد بوو كە: "دەزانى ئانتون لە خەيالەكانى خۆم دەترسىم، يان بە گوتەيەكى دى بەدەنگى بەرز خەون و خەياللەكانم دەربېرم، بەلام ھەسىت دەكەم شىتىكى جوان و بە ھىنىز لەم قىيان و ئەشىقەي ئىمە دهكهوينتهوه. ههركاتي نهم قهناعهتهم لا پهيدا دهبي، مهيل و نارهزووي ژيان و كار پهيدا دهكهم و نیگهرانی و کیشه چکۆلهکانی ژیان بهرۆکم بهر دهدهن. ئیدی له خو ناپرسم بۆچی دهژیم." جا چیخۆف، خۆی له وهڵامدانهوهی راستهوخوی ئهو نامهیه دوورگرت، له راستیدا بهدهگمهن خوّی له باسكردنى ئاينده دهدا. نهخوشيهكهى كردبوويه كاريك كه نهتوانى يابهندى بهرنامهو يروزاني درێژخايهن بێت. ئيدى دهبوا بۆ ڕۆژ بـژى، خـۆى زۆر ماندوو نـهكات، خـۆى بپارێزێـت. لـه ٢/ك١/٢٠١/١ له نامهيه كا وه لامي ئۆلگا دهداته وه: "من تۆم خۆش دهوى، به لام تۆ بهمه نازانى تۆ پێويستت به مێرده، يان پێويستت به زاوايهكى كەتەى چوارشانه، فەرمانبەرێكى گەورەى به پلهو پایه. ئەرى له نامەى پیشوودا پیرۆزبایى سەرى سائى تازەم لیكردبوویت؟ به راستى نەم كردبوو؟ چۆن شىتى وا دەبيّت؟ بەلّام من، من چيم؟ به راستى هيچ نيم." هەروەها دەليّت: "هەردوو دەسىتت ماچ دەكەم، ھەر دە پەنجەكەت، ناوچەوانت ماچ دەكەم، ھيواى شادمانى و ئاسوودەيى و خۆشەويستيەكى زۆر زۆرت بۆ دەخوازم. خۆشەويستيەكى درێژخايەن، بۆ نموونە يازده سال بخايهنيّ. دهلّنِي چي؟ ئەشقى واهى دەبيّت؟ بەلاي منەوە دەبيّ، بەلام بەلاي منەو تۆوە نا. " جا بۆ ئەوەى شۆخيئاميزى نامەكانى بپاريزيت، بەم جۆرە ناوانە ئيمزاى دەكردن: "ئازيزى تۆ، ئانتون"، "توتوى ئەكادىمى"، "ئانتونيوسى رەبەن"، "يزيشكە خانەنشينەكەت" و "شانونامه نووسه خانهنشينكراوهكهت."

دوای ماوه یه کی که م له و نیسه جوانه ی که له سه ره تای هاتنه که یه وه هواو جوانیه که ی بوو بوو، بیزار بوو. یه کیک له هویه کانی ئه و بیزاریه شئه وه بوو که پرووسیکی زوری کی بوون و تینوو و تامه زروی دیداری چیخوف بوون. ویپای ئه مه ش تاقه تی نووسینی نه بوو، کاری نووسینی به باشی له به رنه ده پرویی. له نامه یه کیا "۲/۲۵/۱۸) بو ئولگا له و باره یه وه کاری نووسینی به باشی له به رنه خاوی و بیتاقه تی. واهه ست ده که م (سی خوشك) پرزه ی ده نیم بریوم، یان پیر بووم و له نووسین چومه ته وه، ئیدی نازانم پیویسته بو ماوه ی چه ند سالیك له به ربی بووم و له نووسین چومه ته وه، ئیدی نازانم پیویسته بو ماوه ی چه ند سالیك ده ست به کار بکه مه وه. "بیری له و ده کرده وه بچیته جه زائیر، به لام ده ریا خروشا بو و و سه فه ری ده سینال بوو. بویه وازی له و بیروکه یه هینا و له ۲۲/۲۱/۱۸ دا ده گه لا کو قالفسی هاورینی ده نیت: هاوپیدا، به قیتار به رمو ئیتالیا پویشتن. له قیتارا و به ده م پیوه، به کو قالفسی هاورینی ده نیت: "من وه کو پریشک ده زانم که ته مه نم کورت ده بیت " ئیدی به دو و قونی سه ری پیزا و فلوره نساو "من وه کو پریشک ده زانم که ته مه نم کورت ده بیت " ئیدی به دو و قونی سه ری پیزا و فلوره نساو "من وه کو پریشک ده زانم که ته مه نم کورت ده بیت " ئیدی به دو و قونی سه ری پیزا و فلوره نساو "من وه کو پریشک ده زانم که ته مه نم کورت ده بیت " ئیدی به دو و قونی سه ری پیزا و فلوره نساو

به تایبهتی پوّمایان دا. چیخوّف له ۲/۲/۲ ۱۸دا نامهیه کی بوّ نوّلگا نارد که: "ئهم ئیتالیایه چهند ولّاتیکی جوانه! چهند ولّاتیکی سهیره! گوّشهیه نابینی، بستیّك زهوی نابینی، پر نهبیّت له زانیاری گهوره و پر سوود." له لایه کی دیکهشه وه پیّی سهیر بوو، هیچ ههوالیّکی له بارهی شانوّنامه کهیه و پیّنه گهیی بوو. ئایا پیشکهشیان کردبوو یان نا؟ تو بلیّی نهم بیّدهنگیه نیشانه ی شانوّنامه کهیه و پیّنابیی (ههلبه هوی ئهم بیّدهنگیه ئهوه بوو که زوو زوو ئهدره سهکهی دهوه بی شکستی هیّنابی (ههلبه هوی ئهم بیّدهنگیه ئهوه بوو که زوو زوو نهدره سهکهی دهور و پیّیان نه دهزانی) دهنا شانوّنامه که له ۲۱/۳/۱۹/۱۹ یه که منایش کرابوو و دانچنکو به بروست کهیه که دریّر بوو، سهرکهوتنیّکی گهوره ی بهده ست هیّناوه. ههلبه ته شهوی هه ههواله، زوّریش دروست نهبوو، جوّره خاترگرییه کی تیا بوو. چوونکه هم په فره شهه شهه تهمهشاڤانان ههموویان له سهره تاوه سهریان له پچر پچری دیالوّگه کان، ههلّوهسته زوّرو دریّر خایه نه کان، نهبوونی و کهمی جووله و ههلویّستی سهرگهردانانه ی کاراکتهره کان، سهره مابوو... بهلّام زوّری پیّنه چوو، چیخوّف بوّی دهرکهوت که نافهرین و ستایشه کانی سهره تا، جوّره پیلانیّکی بهزمیی نامیّز بوون. له پووی دورست که نافهرین و ستایشه کانی سهره تا، جوّره پیلانیّکی بهزمیی نامیّز بوون. له پووی بهزمییه وه خاتریان گرتووه. له نیّو ههموو دوسته کانیا تهنیا لاروق سهرنووسه دی "هرزدی پوستی" به پاشته کانی، پیّت و پهوان پای خوّی بیو نووستی: "سه رکهوتن؟ به نه نه نه دازه ی سهرکهوتن که ناه دروه."

لهم بهینه ا کهش و ههوای روّما بهره و ناسازگاری دهچوو. ئیدی بینا و شوینه واره میرژووییه کان، به به فر سواخ دران. چیخوف به ناچاری و به نه بهدلّی بهرنامه ی سهفهری ناپوّلی ههلّوه شانده وه، سواری که شتی بوو، ئودیسا خوّت بگره واهاتم. ئیدی له که شتیدا و به ده م ریّگاوه، شانی له خویندنه وه قایم کرد. هه رکه گهییه یالتا، هیّشتا ماندوویه تی نه حه سابووه وه، له ۱۹۰۱/۲/۱۹ دا نامه یه کی بوّ خوشکی نووسی که: "شهوی گهیشتمه وه. تا به یانی خهوم پیّیا نه کهوت. هیچ شتیک ده رباره ی موّسکو و شانونامه کهم نازانم." سی پور دواتر، واته له نه کهوت. هیچ شتیک ده رباره ی موّسکو و شانونامه کهم نازانم." سی پور دواتر، واته له به ناشه بروسکه یه ی بو نوّلگا نارد: "چاوه پوانی بروسکه یه کی تیروته سه ل بکه، ته ندروستیم باشه. منی ناشق به بی تو هه لناکه م، غه ریبیت ده که م سه گه چکوّله که م*...

چیخۆف تەنانەت پیش ئەوەی وتارین پۆژنامەكانیش بخوینیتەوە دلنیا بوو كە لە شانۆنامەكەی نەگەییون. پیشبینی ئەوەی كردبوو. بەلام ھەستى دەكرد كە (سى خوشك) پۆژئ دى، دەگەل تیپەربوونی پۆژگاردا، خىزى دەسەپینئ، تەنانەت بەسەر ئەوانەشدا كە گلەییان دەكرد كە گوایە خاوو بى رەونەقە،خىزى دەسەپینىن.

چیخۆف، بۆ ئەوەى وینەیەكى زندووى ئەو شارۆچكەیەى كە پووداوەكانى شانۆنامەى (سى خوشك)ى تیا پوو دەدەن، بگرینت، سوود له بیرەوەرییهكانى خۆى له شارۆچكە سوپایى و خەوالوەكەى قوسكریسنك دەبینی، ئەو شارۆچكەیەى كە پۆشنبیران و ئەنسەران وەختی خۆیان به كارین پۆتینى پۆژانەو چەنەبازى و فەلسەفە پیسییەوە تیا بەسەر دەبرد، ھەروەھا سوودى لەو بیرەوەریانەش وەرگرتبوو كە لەپشووە ھاوینەكاندا، لە لۆكا، لە مەزارو مولكەكەى سى

خوشکانی لینتقاریف دا بهسهری برد بوو. ئهم کچانهو ئهم ئهفسهرانهی تۆپخانهی شار قهت یه کیان نهبینی بوو.. به ههرحال کچهکان له مالی خوّیاندا میوانداری ئهفسهرهکان دهکهن، ئهم ئاویّتهبوونه دهروونی و جادووییهی نیّوان ئهم دوو گروپه بهشهره، لهمیّشك و خهیالی چیخوّفدا گهلّاله دهبیّت و دهبیّته ئیلهامبهخشی شانوّنامهی (سی خوشك.)

ئهم سىي خوشكه، كچى جهنهراليك دهبن، ههرسيكيان له مؤسكو له دايك بوو بوون. ئيدى له بی مانایی و بیهودهیی ژیانی گوندی بیزارو وهرز دهبن، له کانگای دلهوه ئارهزووی گهرانهوه بو شار دەكەن، خەرىكە پەروبال بۆ مۆسكۆ دەربكەن. خەرىكە شىدت بن بۆ مۆسكۆ و لە سەرانسەى شانونامه که دا، ئه و پاشبه نده ی ئه وان ده یلین و ده یلینه و ه "به ره و موسکو! " به ره و موسکو! " دووباره دەبێتەوە، بەڵام ئەم نوستاليژاو غەمى غوربەتە تاقە خاڵى ھاوبەشى نێوان ھەرسىێكيانە، خوشکه گهورهکهیان ، ئۆلگا سهرسهخت و روح زله، مامۆستای قوتابخانهیه، ههست به مەسئوليەت دەكات، ييدەچى سور بى له سەر ئەوەى شوو نەكات و بە قەيرەيى بمينيتەوە. بەلام خوشکی دووهم، ماشا که (ئۆلگا کنییهر دەوری ئهو دەبینی) کەسیکی تونده تەبیعهت وهەستيارو نەژنەوە، بەخۆشەويسىتى شوو بە موعەلىمىكى كەودەنى فشەكەر دەكات، خەتاى ناكامي هەلْبرژاردنەكەي خۆي بە ملى خەلكانى دىدا دينا. خوشكە بچووكەكەيان، ئيرينا، كچيكى رۆحسىووكى، شادو شەنگۆلە، بەخەيال دەۋى، بەخولياى ئەوە دەۋى كە بىبى بە كەسىكى ئيماندارو خوى بو كارين خيرخوازى تهرخان بكات. جا ئهمانه به خهون و خهيالان دلخوشى خۆيان دەدايەوەو كەبتى خۆيان دەرەواندەوە. له ناكاوا، سەريان داى به بەردى واقيع دا. فه وجيِّكي تۆبخانه له شارۆچكەكەياندا ھەلّىدەدات. وردە وردە چەند ئەفسىەرىك دەكەونە هاتوچۆيان، بەرە برە هەندى سووكە ريسكى ئاشقىنى دەكەويتە بەينەوە. ئىدى مەيلى ژيانيان لهدلًا زندوو دەبيّتهوه و نەفسى دنياپيان دەبوژيّتهوه. ئۆلگاى سەركيّش بير لهوه دەكاتهوه قوتابخانه کهی تهرك بكات. ماشا، که شووه کهی بهدل نیه، حهز له عهمید قرشینین ده کات و يەيوەندى دەگەلدا دەبەسىتى. ئىرىنا كە لە ھەموويان شۇخ و شەنگتر بوو، ئەفسەرىكى دىكە خوازگاری دهکات و مل بو زهماوهند دهدات. به لام کاتی دوای چهند مانگیك فهوجه که ده گوازنه وه بۆ يايەگايەكى دىكەو ئەفسەرەكان خواحافيزى لە خوشكەكان دەكەن، ئيدى خوشكانى داماو، دهچنهوه قاغهکهی جارانیان و دوای ئهو نهشئه سوّزداریه، بادهدهنهوه سهر خهون خهیالّات. ئۆلگا كونجى تەنيايى دەگريىت و لە گونىدىكا دەۋى كە رقى لىيەتى. ماشا دەگەل مىلىدە ماموّستاكهيدا كه لنّي بنِّزاره، بهداخ و كهسهرهوه دهرّي. ئيريناش كه دهزگيرانهكهي له دوئيّلدا دەكوژرێ رزگارى خۆى له سەختكۆشى و فيداكاريدا دەبينێتەوە. كاتى كە جۆقەى سوپايى بە ئاهەنگى مارشەوە، بە جادەكاندا دەروات و دوور دەكەويتەوە. ئۆلگا، ھەردوو خوشىكەكەى لە ئاميْز دەگريْت و به ميهرو سۆزەوە دەلْيْت: "خوشكه ئازيزەكانم، ژيانى ئيْمه كۆتايى نەھاتووه. دریّژه به ژیانی خوّ دهدهین، ئهم جوّقهی موّسیقایه هیّنده بهجوّش و خروّش موّزیقا لیّدهدهن ئەگەر يەك دەقىقەى دى سەبر بكەين، لەگىنە بۆمان دەربكەوى بۆ دەۋىن، بۆ ئازار دەچىزىن. ئا خۆزگە دەمانزانى كاشكىّ بمانزانيبا!"

به و جوّره، ئهم سىي كيرته ياش ههرهسى خهون و ئاواتهكانيان بيهوده ههولدهدهن كه بزانن بۆچى لەم دنيايەدا دەژين. سەرانسەرى شانۆنامەكە، بە ھەموو بارگە سايكۆلۆژيە گرژەكانيەوە به دەورى تەوەرى ئەم پرسىيارەدا دەسىورىتەوە: ماناى ژيان چىيە؟ كۆمىنىتى بەگومانى ئەفسىەرەكان، خۆى لە خۆيدا وەلامى پرسىيارە نىگەرانەكانى خوشكەكانە. يەكىك لە ئەفسىەرەكان دەلىي: "كام مانا؟ فەرموو بروانە بەفر دەبارى. ئەمە چ مانايەكى ھەيە؟ چيخۆف لە ميانەى كۆمەلنىك رسىتەو گفتوگىقى بە روالەت كەمبايەخەوە ھاماجىكى ھىنىدە بارگاوى و شاعيرانە دەخولقىنىن، كە تەمەشاقانان وەكو كاراكتەرەكان لە ئاسىتى بىلھودەيى وەزعى بەشەرىدا دۆش دادەمنىنن. نووسىەر داوامان لىدەكات زىاتر بچىنە ناخى خۆمانەوە تا يەيگىرى رووداوە دەرەكىيەكان بكەين. ئەو ناوچە گوندىيە خەمناكە بېئەوەى بەخۆ بزانىن، دەبى بە نىشتمانى دەروونىمان. ئەو موغامەرەو رىسىكە خەمناكەي سىي خوشىكەكە ملى پيوه دەنەن، رىسىك و موغامه رهى ئيمه شه. ئيمه ش وه كو ئهوان سه رگه ردان و حاير نازانين له كويوه ديين و بۆكوى دەرۆين و لەم دنيايەدا چيبكەين و چ كارەين، دواى ئەوەى ھۆلەكەش جيديلين تا ماوەيەكى زۆر، دەنگى ترسناك و بەسامى ئەندرى، ئەندرىيى براى ناكام، درى خەلكى شارۇچكەكە، لە گويماندا دەزرنگێتەوە: "ئێمە ھەموو كارێكمان ئەوەيە كە بخۆين و، بخۆينەوە، بنووين و ياشان بمرين... ئەوسىا خەلكانى دى لەدايك دەبن، ئەوانىش دەخۆن و دەخۆنەوەو دەنوون، جا بۆ ئەوەى لە بيّزاري و بيّتاقهتيدا نهمرن، به زهبري بهدگۆيي و ريابازي و قوّدگاو وهرهقبازي و گهنگهشان جۆرە ھەمەرەنگيەك بە ژيانى خۆ دەبەخشن... ژنان مێردەكانيان فريو دەدەن، مێردان درۆ دەكەن و وا دەنوپنن هیچ نابینن، هیچ ناژنهون. ئیدی قورسایی ئهم درنده رەفتاریه، دەكەوپته سەرشانى مندالان و هيزى داكۆكى و بەرگرييان لەبەر دەبريت و، تروسكەى خوايى لە روحياندا دەكوژێنێتەوە. دەبن بە كۆمەڵێك جەنازەى داماو و كڵۆڵ – ڕێك وەكو باب و داكيان." يانى بە گوته یه کی دی ژیان دزیده، پووچه، خوشی شادی تهنیا وهم و خهیاله و هیچی دی. تاقه چارەسەرى نائوميدى تەنيا كارە، كار بەبى ھىچ تەماحيك يان ئوميديكى پاداشت. ھەر ھەموو ئەمانە فەلسەفەى راستەقىنەى چىخۆف بوون لە كاتى نووسىينى شانۆنامەكەدا. تا نەخۆشىيەكە زیاتر کهسیره و لاوازی دهکرد، کهمتر حهزی به مهجلیس و کوّیی ئهوانه دهکرد که به ناوی خۆيەوە دەيان دواندو خۆيان به دۆستى دەزانى و به ئافەرين و ستايشان گوييان دەئاخنى.

ویٚڕای ئهوهش که ئیڤان بونینی له یاڵتا دا بینی زوٚر خوٚشحاڵ بوو. ماری، ئیڤانی دهعوهت کرد بوو وچهند ههفتهیهك بوو له شوقهکهی ئاوتکای ئهواندا بوو. ئهم پیاوه به زهبری ئاکار جوانی و روح سووکی خوّی له ماوهیهکی زوّر کهمدا ریّزو حورمهتی ماری و دایکی بهدهست هیّنا. لهوهش دهچوو ههستی ماری به رانبهر بهم نووسهره گهنج و تهردهماخ و قوّزه، له سنووری دوّستایهتی ئاسایی هیّوهتر بروات. به ههرحال کاتی چیخوّف هاتهوه، بونین چوو بوّ ئوتیّل. بونین ده سال له چیخوّف بچووکتر بوو، له رووی ئهدهبهوه له بواری ئهدهبدا به ماموّستای خوّی دهزانی و ریّزی تایبهتی بوّی ههبوو. که ناو به ناو هاتوچوّی ئهو مالّهی دهکرد، ههستی دهکرد چیخوّف، دهترسیّت، ترسیّکی نهخوشانه، که له ههنبهر ههر کهسیّکدا به بی چاکهت و بی

بۆينباخ دەربكەوى. تەنانەت دەگەل خەلكانى مىلشدا ھەر بە ئەدەبەوە رەفتارى دەكىرد، ھەزى له نەزم و نیزام دەكرد و بزە خەمامیزەكەي لەسەر لیوي ئاوا نەدەبوو، كە نوكتەپەكى خۆشى بۆ دەگيرادرايەوە، وەكو مندال دەگەشايەوە. ئيوارانيك كاتى بەدوو قۆلى بە گاليسىكە يياسەيان دەكرد، چيخۆف به بۆنينى گوت: "ئايا دەزانى تاچەند سالى دى بەرھەمين من دەخوينريتەوه؟ حهوت سالّ. " بونين پرسى: "بۆ حهوت؟ " چيخۆف وتى: "با بڵێين حهوت و نيو. " دواى تۆزێك له سەرى رۆيى: "من سوورم لەسەر ئەوەى تەنيا تا حەوت سالى دى دەمخويننەوە، بەلام من كەمتر دەژىم: ئەو پەرى شەش سالى دى. بەلام بە ھىچ جۆرى ئەمە لاى رۆژنامەوانانى ئودىسا باس مهكه." ئەلكساندر كوپرين، يەكيكى دى بوو لەو نووسىەرە گەنجانەي كىه لەو سىەرو بەندەدا هاتوچۆی چیخۆفی دهکرد. کوپرین کهوتبووه ژیر کاریگهری روالهتی سادهو ساکارانهو بی فیزی و سیمای خهمینی ئهوهوه و لهمبارهیهوه گوتویهتی چیخوف، ئهگهر چاوه قاوهییه توخه ئامال شينه پرشنگدارهکانی نهبوايه، ريّك به چاويلکه نهوار رهش و رديّنه چکوّلهکهيهوه له دکتوّريکی ئەلمانى يان مامۆستايەكى گوندى دەچوو و دەليّت: "سيما و دەموچاوى چيخۆف، جوانترين دلْگيرترين و ير ئيلهامترين دهموچاو بوو كه تا ئيستا ديتبووم." چيخوف حهزى دهكرد بهيانيان كارى نووسين بكات، بهدهگمهن باسى بهرنامهو يروّژه ئهدهبيهكانى خوّى دهكرد و يياويّك بوو حەزى بە خۆھەلكىشان نەدەكرد. گلەيى لە نەخۆشىيەكەي نەدەكرد، پىيى وابوو رازپۆشى و بيدهنگى نيشانهى سىهر راسىتى و راسىتگۆييه. باوەرى وابوو كىه پياوى سىاغلەم و راسىت و سەرراست، نابى بە گلەيى لە بەختى خۆى ،خەلكى بيزار و وەرەز بكات. تا دەردو ئازارى زياتر بوایه، ههولی دهدا بیشاریّتهوهو وابنوینی که تهندروستی زوّر باشهو عهیبی نیه. خوّ ئهگهر دایکی یان خوشکه کهی بیاندیبا له سهر کورسیه کهی دانیشتووه و چاوی نوقانددوه و سهرو سیمای تیکچووه، خیرا دلنیای دهکردنهوه که: "هیچ نیه! کهمیك سهری دیشیّت" حهزی به ناهو نالهو ئاخ و ئۆف نهبوو، حهزى لهو كەسانه نهدەكرد كه دەيانويست سەرنج و بهزەيى خهلكى دەرهەق بە خۆيان رابكيشن. چەند حەزى دەكرد شانۆ وەكو ژيان بوايە، ئەوەندەش حەزى دەكرد ژيان له شانو بچيت. ئەوەندە به ناوبانگ بوو، له هەوەلى نيوەرۇوە ئاوتكا يىر دەبوو له ميوان. كويرين لهو بارهيهوه دهنووسينت: "تهنانهت كيژاني دزيوو شيواويش، به شهيقهي يووشي سيي و قەراخ يانەوە، خۆيان دەدا بە سەر موجەجەرەي دەورى مولكەكمەي داو بەواقى ورەوە بە سەعاتان بەدەم تەماشاوە لەوپندەر دەوەستان. ھەمو جۆرە خەلكىك دەھاتنە دىدەنى چىخۆف: توێژەران، نووسەران، فەرمانبەرانى گوندى، پزيشكان، ئەفسەران، شىێوەكاران، دڵبەندان چ پياو و چ ژن، مامۆستایان، پیاو ماقولان، خه لکی ئاسایی، سیناتۆران. که شیشان و ئه کته ران و ئاشناو بيْگانان."

خەلكانىك ھەبوون دەيانويست بەلاى ئەم رىنباز يان ئەو رىنبازى سىياسىيدا راى بكىشن. بەلام ئەو بەوە وەلامى دەدانەوە كە نووسەر دەبى تەنيا پابەندى ئەدەب بىت. خۆ ئەگەر كەمىك پى داگريان كردبا، وەلامى دەدانەوە: "گوى بگرن دەتانەوى شىتىكتان پى بلىم؟ لە زەرق دە سالى ئايندەدا رووسىيا دەبىت بە خاوەنى دەستوررى خۆى" (بروانە ئەلكسى كوپرين، ياداشتەكان ب

زمانی رووسیی). ئەوە بوو لە سەرەتاى بەھارى ھەمان سالدا (١٩٠١) زنجيرەيەك نائارامى و پهشێوی توند وڵاتی ههژاند. تولستۆی به هۆی داشداری له كۆمهڵێك فیرقهی ئاینی چهوساوهوه، لەلايەن ئەنجوومەنى ييرۆزى كلّْيساوە تەكفير كرا. ديارە ئەم كارو ھەلُويْستە كۆنەيەرستانەيە نەك ههر له خۆشهویشتی کهسایهتی ئهوی کهم نهکردهوه، به لکو به پیچهوانهوه له رووسیا و له هەندەرانىش خۆشەويست تر و به ناوبانگترى كرد. جەماوەرى خەلكى لە شەقامەكانى مۆسكۆ و سان- پترسبۆرگدا كەوتنى خۆپىشاندان. ھەنىدى ياساى تازە دەركىرا كە ئازاديە زانكۆپى و ئەكادىميەكانى تەواو تەسك دەكردەوە، ئەم كارە، دەنگدانەوەيەكى خراپى ھەبوو وخويندكارانى به جاری وروژاند و ههراو ههنگامهیهك بهریابوو ئهوسهری دیار نهبوو. لهچواری ئازاردا/۱۹۰۱ له كاتى يەكيك لەم خۆپيشاندانانەدا سوارەي قۆزاق، لە بەردەم كليساي گەورەي قازاندا، لە سان يترسبۆرگ يەلامارى خۆييشاندەرانيان داو لە ماوەى نيو سەعاتىكدا چەندىن كەسيان لىكوشتن و ژمارهیه کی زوریشیان بریندار کرد. گورکی که به خوی ئهو رووداوهی دیتبوو، له کوتایی مانگی ۱۹۰۱/۳ دا نامه یه کی دوورو دریّری له و باره یه وه بو چیخوّف نارد که: "خهریکه میشکم تيّك دمچيّ... تا ماوم ئهو شهرو ييّكادانهم له بير ناچيّت! شهريّكي درندانه بوو، لهلايهن ههردوو لاوه درندانه بوو. ژیان سیمایه کی تال و گرژی له خوّگرتووه. ییاو وا هه ست ده کات درنده یه کی رەشى ترسناك، لەپەنايەكەوە، لە نزيكى ئەوا، لە سيبەرى ئەم رووداوانەدا خۆى لە بۆسە داوەو له سى و دووى ئەوەدايە لە سەرەتادا يەلامارى كى بدات و كى بخوات."

هەرچەندە چيخۆف لە نزيكەوە پەيگىرى پووداوەكانى دەكرد، بەلام لەسەر هەمان ھەلويسىتى پارينزكارانەى خۆى مايەوە. نە هيچ عەريزەيەكى ئىمزا كرد و نە هيچ وتاريكى بە قازانجى خويندكارە ياخيەكان بلاوكردەوە. بەلام لە كارتيكا كە لە١٩٠١/٣/١٨٠ بۆ ئۆلگاى ناردووە دەليت: "نامەى خەمناكم لە سان-پترسبۆرگ و مۆسكۆوە پيدەگات .بيزارم لەوەى كە لە پۆژنامەكاندا دەيخوينمەوە. " و بەم وشانە كۆتايى بە كارتەكەى دينى: "خۆشەويستەكەم! ئەى ئەكتەرە جوانەكەم، دلفرينەكەم، بە دوعا، بە دل ماچت دەكەم. نامەم بۆ بنووسە. دەستبەردارم مەبە. پياوە چكۆلەكەت. " (بروانە ئىقان بونىن. ياداشتەكان: بە پووسى. ھەموو قسەكانى بونىن لەم سەرچاويەوە وەرگىراون و وەردەگيرين.)

به دریّژایی نهم ماوه یه نوّلگا له پترسبوّرگ بوو. ژیانی جادویی خوّی له شانوّی هونه ردا به سهرده برد. ههچه نده ره خنه گران سه باره ت به (سی خوشك)، دیتن و بوّچوونی خوّیان ناشکرا کرد بوو، لیّیان ده خویّند، به لام ته مه شافانان شانوّنامه که یان به دل بوو، زوّریان حه زلیّده کرد. نه هموو پیشوازی و ئیّواره خوانانه ی له سه رشه ره ق تیپی نواندنی شانوّی نافّبری ساز ده کران، جریوه ی به نه ستیّره ی گه شی ده روونی ئوّلگا ده به خشی. ئوّلگا له ۱۹۰۱/۳/۱ دا ده کران، جریوه ی به نه ستیّره ی گه شی ده روونی نوّلگا ده به خشی. ئوّلگا له سه رقایه کانی نامه یه کی بوّ چیخوف نووسی که: "دویّنی میوانی یه کیّتی نووسه ران بووین. له سه رقایه کانی هموو ماندا گول و میدالّی گیتارئاسای زیّرینی شه ره فیان دانابوو. من له سه رکورسی شه ره فی دانیشتبووم... جلیّکی مه خمه لی ره شی یه خه باریکی توّه یم له به رکرد بوو، قرّم لای نارایشتگه ردانی شه رو دو بوّ کرد بوو. به لام توّ که ی گویّت به مشتانه داوه ۱۶؛ ئولگاو دوّسته کانی دوای نه وه چوون بوّ

فنلاند،چەند رۆژیکیان لەوى به ئەسىكى و بەفربازى بەسەر برد. ھەموو شادو خۆشحال لە تۆ وايە منداله مەكتەبلىن و لە پشوودان.

چیخوف چاوهروانی ئهوه بوو، که ئۆلگا یاش سهفهری بههارهی تییی شانوی هونهر بو سان يترسبۆرگ بۆ ديدەنى ئەو بيت بۆ يالتا. بەلام بەپيچەوانەوە، ئۆلگا سوور بوو لە سىەر ئەوەى كە چیخۆف، بچینت بۆ مۆسكۆ و دیدهنی ئهو بكات. چیخۆف وهلامی دهداتهوه كه توانای ئهوهی نیه. کهم و زوریش خوی له باسی خوازگاری و زهماوهندیش نهدهدا، ئیدی ئولگا ههرچهنده بهزهیی به حالی چیخوفدا ده هاته و و مدارای نه خوشیه کهی ده کرد، به لام ئابرووی خویشی بهلاوه گرینگ بوو، بۆیه له ئەنجامدا توره بوو، دەیگوت هەموو دۆست و ئاشناكانیان باسى ئەوه دەكەن كە بەو زووانە زەماوەند دەكەن، كەچى چىخۆف بە تاقى تەنيا خۆى لە گىلى دەداو حاشاى دەكرد. ئايا به راستى واى وينا دەكرد تا هەتا ھەتايە بەو يەيوەندىيە نەينىيە قاييل دەبيّت، بەدزىيەوە ھاتوچۆى دەكات؟ ئۆلگا دەيويست ئەم يەيوەندىيە ئاشكرا بى، چىخۆف بە ئاشكراو به بەرچاوى خەلكىيەوە خۆشى بويت. بە راسىتى بېي بە شەرىكى ژيانى، نازناوى ئەو ههڵگرێت، بهلای کهمهوه له ناو خهڵکی شارا. چونکه له بواری هونهری شانوٚدا ههر به ناوی ئۆلگا كنيپەرەوە دەمايەوەو كارى دەكرد. بە ھەرحال، رەفزى كرد لە جەژنى ياكدا بروات بۆ يالتاو به بەرچاوى بەدگومانى دايك و خوشكى چيخۆفەوە، دەورى قەپاتمە بدينى، ئەوەتا دهلَّيْت: "خوّ له بيرته ئهو هاوينهمان چهند دژوارو ناخوّش بوو. تا كهى خوّمان بشارينهوه؟ بۆچى و لەپاى چى؟ وا ھەست دەكەم وەكو جاران خۆشت ناويم، تۆ تەنيا ئەوەت دەوى بيم بۆ ئەوى و ليتەوە نزيك بم."

هه لبه ته گومان له وهدا نه بوو، که مترین که مته رخه می چیخوف ده بووه مایه ی ئه وه ی تاقه نافره تیك که له ژیانیا به راستی خوشی ویستبوو، له ده ست بدات. چیخوف ته مه نیکی زوّر کورتی له به رده مدا بوو! نایا ماقوول بوو خوّی له م دوایین د لخوّشیه ش بیبه ش بیبه ش بیات، گوایه سه ربه خوّیی خوّی ده پاریّزی ایا نه که رژنی هیّنابا، نه یده توانی نارامی ده روونی خوّی، که بو کاری نووسین پیّویست بوو، بیاریّزی ای وّری که بوّنین له ژووری کاره که ی نه و بوو، چیخوف له ده می ده رچوو که: "ده زانی به ته مام ژن بینم ابه به له ژووری کاره که ی گوپی و کردی به سوعبه ت و شوّخی و گوتی پیاو ژنیکی ئه لمانی بینی باشتره له ژنی پووسی. چونکه ژنی می نه لمان باشتر خرمه تی ده کات و پیّی پاده گات و نایه لیّت منداله کانیان به ماله که دا بسوی ینه وه و مراکان پیّیا بکیشن و له که نه نه ته و موزی ماله که تیّکبنه ن و به ماله که دا بسوی ینه وه و مراکان پیّیا بکیشن و به ته ق و موزی ماله که تیّکبنه ن بیری له وه کرده وه که نوّلگا و چیخوف بوو، خوّی له نه ژنه قتن داو هیچی نه گوت. به لام کاتی بیری له وه کرده وه که نوّلگا زوّر پابه ندی پیشه که که خوّی، نه کته ریه و ماریاش فره دلسوّرو هوّگری براکه یه تی گه ییه نه و نه نه زام گیریه ی انه که خوّی خواپ ده بیت، گه یه نه و نه نجامگیریه ی "نه مه خوّی خوراپ ده بیت، خوات را ه ساخالین." (بروانه یاداشته کانی بونین)

ههر ههموو ئهو هۆيانه كرديانه كاريك كه چيخۆف بهره بهره مل بداته خهت. ئهوهبوو له ۱۹۰۱/۳/۱۲ دا نامهيهكي بۆ ئۆلگا نارد كه: "زۆر ماندووم، تاقهتي ئهم ههموو راكه راكهيهم نيه.

نهخوشی به تهواوهتی ییری کردوم. تو هیچت له من دهست ناکهوی، وهکو ئهوهیه باییرهیهك بو خوّت يەيدابكەى... بە تەواوەتى ئەدەبياتم تەرك كردووە. كە توٚ بگوازمەوە، ئەمرت ييدەكەم واز له شانوّو نواندن بیّنی و به دوو قوّلی بو خو خهریکی کشت و کال دهبین. ئهم نهخشهیهت بهدل نيه؟ زور باشه كهواته پينج سال و ههنديكى دى بهردهوام به له سهر نواندن، ئهوسا بيريك له خو دەكەينەوە." كە ئۆلگا لەم سەفەرە جەنجال و خۆشە گەرايەوە، گەرايەوە سەر بيرۆكە پرۆژەي زەماوەندەكەي، لەدلى خۆيدا دەيگوت تۆ بلّێى لە كاتى سەفەرەكەيدا بۆ پايتەخت سەبارەت بە نەخۆشيەكەي چيخۆف كەمتەرخەمى نەكردبىّ؛ بۆيە بريارى دا، لە بەرخاترى نەخۆشىيەكەي ئەو گوی به ئابرووی خوی نهدات و بچیت بو یالتا. له کاتیکا چیخوف له رووی ناچارییهوه خوی بو سەفەر ئامادە دەكرد كە بچێتە ديدەنى ئۆلگا. لەپر ئۆلگا خۆى بە ياڵتادا كرد. تەنيا پازدە رۆژ لەويّندەر مايەوە. بەلّام نەيتوانى چيخۆف بيّنيّتە پەداو پۆژيك بـۆ زەماوەندەكەيان ديـارى بكـات. ئەم ھەڵوێستەى زۆر لا ناخۆش بوو، بۆيە ھەركە گەرايەوە بۆ مۆسكۆ، بۆ چيخۆڧ نووسىى: "ئەو ديدارهم ديداريّكي تالّ و ناخوّش بوو. " ئەمجارەيان ئەمرى بە چيخوّف كرد، كە بيّت بوّ موّسكوّ و به زووترین کات بیگوازیّتهوه. چیخوّف، وهزعی زوّر بیّ وهزع بوو، ههستی به بیّدهسهڵاتی و ناچاریهکی سهیر دهکرد، ئهنجام ملی دایه خهت و جلهوی خوی به چارهنووس و قهدهر سیارد. وه کو ئه وه بوو له ئاسىمانه وه به شاقولی بۆ قولایی نادیار بهربیّته وه. ئه وه بوو له ۱/٤/۲٦ ۱۹۰۱د نامەيەكى بۆ ئۆلگا نارد كە: "لە يەكى ئاياردا لە مۆسكۆ دەبم. بەلام بەلىنىم بدەيە كە ھىچ كەسىك به زەماوەندەكەمان نەزانى تا دەيبرىنىنەوە. ئەگەر ھەز دەكەيت، ھەركە گەيمە ئەوينىدەر مارەت دەكەم. نازانم بۆچى ئەوەندە لە ئاھەنگ و پيرۆزبايى و پيكى شاميانيا كە دەبى بەدەم بزەيەكى گۆنگەوە بەدەسىتەوەي بگىرىن دەترسىم." و ئەوجا لەسىەرى دەروات: "ھەموو شىتىكم تەواوە، ههموو شتيّك، تهنيا شتيّكي بچووك نهبيّ — ئهويش رهوشي تهندروستيمه."

له ۱۹۰۱/٥/۱۱ گهییه موسکوّ له ئوتیّلی دریسد لای دا. حهزی نهدهکرد هیچ کهسیّك به پروٚژهی زهماوهندهکهی بزانیّ. به کهسی نهگوت. تهنانهت ماری و ئیڤانیشی، که لهشار بوون، ئاگادار نهکردهوه. کاتیّ ماریا گهرایهوه بو یالّتا، بو لای دایکی، ههنگیّ له ۱۹۰۱/۵/۲۰ دا نامهیه کی بو نارد که گوایه چووهته لای پزیشکیّکی پسپوّر، که معایهنهی کردووهو زانیویهتی ههردوو سییهکانی زوّر نهخوّشن، ئهمری کردووه که سهفهری دهقهری ئوفا بکات، تا لهویّ به

شهرابی کۆمیس* خۆی دەرمان بکات. جا وهکو ئهوهی بترسیت ماریا، نیازو مهبهسته نهینی یهکانی هه لبینی، به زمانیکی شوخی ئامیزهوه له سهری ده پوات: "سهفهر به تهنیا بو ئهوی ناخوشه، خواردنه وهی کومیسش زور ناخوشه. خو ئهگهر پوو له کهسیک بنهم له گه لما بیت، ههم ئه زیه ته و ههم جوّره خوّیه رستیه که، بویه باشترین شت ئه وه یه ژن بینم، به لام هیچ به لگهنامه یه کمی نیه: ههر ههمووی له یالتا دایه، له چاوی میزه که مدایه. "

به لام ئه و دیکومینت و به لگه نامانه ی که بو ئه و کاره پیویست بوون له یالتا نه بوون، به خوی بوون، ئۆلگا بىرى خستبووەوە كە دەگەل خۆيدا بيانهينى. ئىدى ھىچ كۆسىپىك لەرىگەى زهماوهنده که یاندا نه بوو. جا بۆ ئهوهی شته که له خه لکی بشاریته وه و هیچ قهره بالغیه که دروست نهبيّت، تكاى له ئهلكساندر فشنفسكي ئهكتهر كرد كه به ناوى ئهوهوه، له ١/٥/٢٥ ١٩٠١، واته له رۆژى زەماوەندەكەيدا ئيوارە خوانيك بۆ جەماعەتيك لە خزمان و دۆستانى بووك و زاوا ساز بكات. میوانه کان، به گویرهی قهرار له ریستوراندا كودهبنه وه و به تاسه وه چاوه روانی هاتنی ئۆلگا و ئانتون دەكەن، بى خەبەر لەومى كە ئەم زيافەت و خوانە بەچ بۆنەيەكەوە ساز كراوە" لەوكاتانەدا كە ميوانەكان چاوەران دەكەن، ئۆلگا و ئانتون لە كليسايەكى چكۆلەي دەوروبەرى مۆسكۆدا خەرىكى رێوەرەسمى مارە برين دەبن و تەنيا چوار كەسىيان وەكو شايەت، كە بۆ ئەو جۆرە بۆنەيە پيويست بوون، دەگەلدا دەبى. شايەتەكانى ئۆلگا برايەكى و ماميكى دەبن، شايهته كانى ئانتونش، دوو خويند كارى دۆسىتى براكهى دەبن. دواى مارە برينه كه، ههردوو بووك و زاوا به مەبەسىتى دوعاخوازى بەيەلە سەريكى دايكى ئۆلگا دەدەن، ئەوجا دەرۆن بۆ ويستكه، سوارى قيتار دهبن و بهرهو نيژنى - نوڤوگورود، يهكهم قۆناغى مانگى ههنگوينيان دەرۆن. ھەلبەتە يىش ئەومى بكەونەرى چىخۆف دوو بروسىكەى نارد، يەكىكىان بۆ فشنفسىكى بوو پینی راگهیاند لهو کاتهدا که میوانهکانی له ریستورانهکهدا چاوهروانی ئهو بوون، ئهو خەرىكى ژن مارە كردن بووەو دووەميان بۆ دايكى: "دايكە گيان، دووعاى خيرم بۆ بكه. ژنم مارە كردووه، ههموو شتيك وهكو جاران دهمينيّ. دهروّم تا به كوميس چارى خوّم بكهم... تهندروستيم باشتره. ئانتون"

ژن و میرد، پوژیکیان له نیژنی —نوڤوگورود دهگهل گوپکیدا بهسهر برد، گوپکی به هوی بهشداری کردنی له خوپیشاندانه کانی مانگی ئازاردا له ماله کهی خویدا له ژیر چاودیری و نیمچه دهست بهسه ربوو، ئه وسا به فولگادا به رهو کاماو پاشان پوباری سپی پویشتن و له گوندی ئاخیونوڤوی ده قه ری ئوفا لایان دا، له وینده رله ئاسایشگای سیلداران، دوو هودهیان به کری گرت. که گهیشتنه ئه وی، چیخوف بروسکه یه کی دایکی پیگه یی که پیروزبایی لیده کردو دو عای خیری بو ده کرد. به لام هیچ شتیکی خوشکه کهی پینه گه یی. چیخوف له مبیده نگیهی خوشکه کهی پینه گه یی. چیخوف له مبیده نگیهی خوشکه کهی پینه گه یی نیازی خوی لی خوشکه کهی نیگه ران بوو. هه له به ته خوشکه کهی له وه تو په بوو که ئانتون نیازی خوی لی شار دبووه وه . بو پوژی دوایی چیخوف به مه به ستی پاکانه ئه م نامه یهی بو نارد: "هه لبه ته زانیوته که ژنم هیناوه. باوه پر ناکه منه مه به هیچ شیوه یه گوپینی بکه که هیچ گوپانیک پوونادات، ده مینم. مه گه ره مه خوا برانی دایکم چی ده لیت، به لام دلنیای بکه که هیچ گوپانیک پوونادات،

ههموو شتیك وه کو خوّی دهمینیتهوه. تا ئیستا چوّن ژیاوم ههر وا ده ژیم. پهیوه ندی ده گه لا ئیوه دا به ههمان میهرو خوّشهویستی جارانه وه بهرده وام دهبیت. من و ژنه کهم ناچار دهبین به جیا بژین: من، به خوّت ده زانی فیّری جوداییم." (بروانه نامه ی ۱۹۰۱/٦/۲)

رۆژى دوايى نامەيەكى مارى پېگەيى كە بەروارى ١١٥/٢٤ى لېدرا بوو. بۆيە درەنگ پيى گهیی بوو چونکه له سهفهری بهردهوامدا بوو و ئهدرهسهکهی جیّگیر نهبوو، به ههرحال ئهم نامەيە وەلامى نامەكەى٠٢/٥/١٠١ى چيخۆف بوو كە بە شۆخى و تەنزەوە باسى ژنهينانى خوّى تيا كردبوو. هه لبهته وهكو پيشبيني كرد بوو، ماريا زور ليّي پهست و تووړه بوو: "با راى خۆمت دەربارەى زەماوەندەكەت پى بليم. من بەش بەحالى خۆم ئەم كارەم زۆر پيناخۆشە. ئەم سوز و سوزداریهی تو شتیکی سهرقهرقهو رهوتهنیه. باشترین شت ئهوهیه تا زووه لهویندهر دووربكهويتهوه. كهسيك توى خوش بوي دهستبهردارت نابيت. ئهم كارهش نه بو ئهو دهكاته فيداكارى و نه بۆ تۆش دەكاتە خۆيەرسىتى. ئاخر چۆن دەتوانى ئاوا بىربكەيتەوە؟ خۆيەرسىتى، لهبهر چيي؟ ده تواني ههر كاتي مهيل و ئاره زووت ليبي ژن بيني. ده تواني ئهمه به كنيشتسهكهشت * بلّني. تو دهبي ييش ههموو شتيك بير له تهندروستي خوّت بكهيتهوه. توبي توخوا وا نهزاني من له بهغيلي و خوّيهرستيدا ئهم قسانه دهكهم. توّ ههميشه بوّ من ئازيزترين و نزيكترين كەس بوويت. ھەموو ئاواتيكم خۆشى تۆيە. تەنيا ئەوەم گەرەكە كە تۆ تەندروست و شاد بیت... به هەرحال چی بەباش دەزانی وابكه. رەنەگە من لەمبارەيەوە ئالودەی غەرەزيك بم. تۆ بەجۆرى منت پەروەردە كردووە كە ھىچ پىشداوەرىيەكم نەبى... خودايا، چەند زەحمەتە دوو دانه مانگی خشت له توّ دوورېم، لهکویّش؟ له یالتا! خوّرگه ریّگهت دهدام، ئهگهر بوّ ههفتهیهکیش بووه بیّم بۆلات و بزانم چۆن به كومیس خۆت دەرمان دەكەی." نامەكەي بەم پەراویّزه كۆتایى دیننی، که هاوسوزییه کی خوشکانهی پر خهمخوری لی هه نده قولیّت: "ئهگهر دهم و دهست وهڵامي ئهم نامهيه نهدهيتهوه، نهخوّش دهكهوم. هيواي خيّرم به "ئهو" بگهيهنه"

چیخۆف ترسا: ئهگهر ماری ههر به بیرۆکهی ئهگهری زهماوهندی برایهکهی دهگهال ئۆلگادا ئهوهنده پهست و قهنس بی، ئهگهر بزانیت زهماوهندهکه به پاستی سهری گرتووهو برپاوهتهوه دهبی چهندی پیناخوش بی، چیخۆف به ترس و دوودنیهکی زورهوه، ویستی به هیمنی له ههنبهر خوشکه سهرکیشهکهی خویدا، داکوکیهك له ههنویستهکهی خوی بکات، ئهوه بوو له ههنبهر خوشکه سهرکیشهکهی خویدا، داکوکیهك له ههنویستهکهی خوی بکات، ئهوه بوو له هینانم ئهمانهیه: یهکهم: "نازانم باشم کردووه یان خراپ. بهنام ئهنگیزهی سهرهکی ژن هینانم ئهمانهیه: یهکهم: تهمهنم له سهرووی چل سانهوهیه. دووهم: ئولگا له بنهمانهیهکی باشه. سییهم: ئهگهر بمهوی لینی جیاببمهوه، دهتوانم به ئاسانی ئهو کاره بکهم، وهکو ئهوهی له بنه پهههره بنه پههه دهری ده شینایی گرینگی گرینگی دیکهش ئهوهیه که ئهم زهماوهنده نه شیوهی ژیانی منی گوپیوه نه شیوهی ژیانی ئهوانهی که دهگهان مندا ده شدا ده شدن دهگهان مندا ده شدا ده شدا ده بو بو نهوه که تا چ رادهیه که بو دهبیت و منیش به تهنیا له یانتادا ده شد. " جا بو نهوهی ماریا دندیا بکات که تا چ رادهیه که بو

براکهی زهروریه، بروسکهیهکی بۆ نارد تا بیّت و له گهرمهی مانگی ههنگوینهکهیاندا، پیّکهوه و به سی قوّلی گهشتیّکی خوّش و کورتخایهن به روباری قوّلگادا بکهن.

که ماری به ههوالی ئهم زهماوهندهی زانی تووشی شیرزهیی و یهریشانیهکی یه جگار ناخوش بوو: ههم خودي زهماوهنده کهي پيناخوش بوو، ههم ئهوهشي پيناخوش بوو که براکهي پيي نه گوتبوو. له سهریکیشه وه پهشیمان بوو له وهی که ئه و نامه توندهی بو براکهی ناردووه. ئه وه بوو له ۱/٥/۲۸ ۱۱۹۰۱ نامهیه کی بق چیخوف نارد که: "به ردهوام، بیّوچان بیرده که مهوه و بیر دهکهمهوه. ههر بیرهو له میشکمدا دهپهنگیتهوه. که زانیم بهو کوت و پریه زهماوهندت کردووه تووشى شۆك بووم! هەلبەتە دەمزانى ئۆلگا، درەنگ يان زوو ليت نزيك دەبيتەوە. بەلام قەت باوهرم نهدهکرد، بهم زووانه بیگهیهننه زهماوهند، به راستی ئهم زهماوهندهی ئیوه سهراپای ژیانی ههژاندم، ناچاری کردووم زوّر بیر له توّ، له خوّم، له یهیوهندی ئایندهم دهگهلْ ئوّلگادا بکهمهوه. ئۆلگا زۆر گۆراوه، لەيرىكا گۆرا، لەمە دەترسىم. ھەسىت دەكەم لە ھەموو كاتى تە نياترو بيِّكهسترم. وا نهزاني هيچ جوّره بهدخوداييهكم يان شتيّكي لهو بابهتهم تيابيّ، نا، شتى وا نيه، بگره له جاران خوشترم دەوپىي. له ناخى دلهوه هيواى شادمانيت بۆ دەخوازم، هەروەها بۆ ئۆلگاش ھەرچەندە نازانم ئەو لە بارەي ئىمەوە چ دەلىت، نازانم ھەستم بەرانبەر بەو چۆنەو چۆن دەبيّت. كەميّك ليّى زويرم، چونكه باسى ئەم زەماوەندەى بۆ نەكردووم، خۆ ئەمە بەريّكەوت و کوت و پیر رووی نهداوه. دهزانی ئانتون زور ناشادم. له رووی دهروونیهوه زور خرایم، دلم به هيچ خوّش نيه، قيّزم له ههموو شتيّك دهبيّتهوه. تاقه حهزو ئاواتم ئهوهيه توّ بدينم، تهنيا توّو بەس، ھيچ كەسىپكى دى نا."

ماریا، ههستی دهکرد له دوو لاوه خیانهتی لیکراوه: ههم له لایهن براکهیهوه و ههم لهلایهن باشترین دهسته خوشکیهوه. ئهم دوو کهسه، که ههریهکهیان لای خویهوه ئهوی به مهحرهمی پازی خوی هه لبرارد بوو، بیهیچ پرس و پاوییژیکی ئهو، نهخشهی زهماوهندیان کیشا بوو. ئهم ژنه جیّی ئهوی له لای چیخوف گرتبووهوه و چیخوفیش له جیاتی ئهو خووی دابووه ئهو ژنه. ئیدی به حیسابی خوی له تهلیش بوو له کوترانیش. ههستی بهو پهری تهنیایی و بیکهسی دهکرد، به خهیالی خوی له تهلیش بوو له کوترانیش. ههستی به و پهری تهنیایی و بیکهسی دهکرد، به خهیالی خوی هیچ شتیک و هیچکهسیک نهبوو بوی برژی و ژیانی خوی بو تهرخان بکات. ئیدی بو تاقه ساتیکیش بیری لهو پیشنیازه سهیره نهکردهوه که چیخوف دهعوهتی کردبوو تا له سهفهری مانگی ههنگوینهکهیاندا، ئهویش له گهلیاندا بی کاتی پوژنامان به دوورودریریژی ههوالی مانگی ههنگوینهکهیاندا، ئهویش له گهلیاندا بی کاتی پوژنامان به دوورودریریژی ههوالی بلوکردهوه، ماریا خوی پینهگیرا و نهیتوانی نا سازگاری خوی بهرانبهر ئولگا بشاریتهوه. بلوکردهوه، ماریا خوی پینهگیرا و نهیتوانی نا سازگاری خوی بهرانبهر ئولگا بشاریتهوه. جلکانهوه بلاوکردووه ته که له لالوقانیادا لهبهری بوو و وینهکهی توش به چاویلکه بهروه بی براژنهکهی بداتهوه، پوزشنامهیه کی میهر نامیزی بو ماریا نارد، ماریا له بری ئهوهی وهلامی براژنهکهی بداتهوه، پوزشنامهیه کی بو براکهی نارد که: "ئهمه یهکهمجاره که پی بهخو بدم بهم راشکاوی و گوساخیه قسان بکهم، به داخهوهم که نهگهر نیوهم، توو نولگاگام ئازار دابیت، بدم بهم راشکاوی و گوساخیه قسان بکهم، به داخهوهم که نهگهر نیوهم، توو نولگاگام ئازار دابیت،

ببورن. خوّ ئهگهر كهسيّكى غهيرهز (كنيشتس)ت خواستبايه، پهنگه تاقه وشهيهكم لهمبارهيهوه بوّ نه نووسيباى ،چونكه پقم له ژنهكهت دهبوو. به للم ئيّستا مهسهلهكه جياوازه. زوّر جياوازه . ژنهكهت دوّستى من بوو، له يهكهوه نزيك بووين، زوّر شتى هاوبه شمان له بهينا بوو. بوّيه گومان و دوو دلّيهكى زوّرم لا پهيدا بوو و، به ههر حال بهوپهرى پاستگوّيى و بيّپهرده گوازرشتم له ههستى خوّم كردووه... ليم زوير مهبه، ئهوه ش بزانه كه لهم دنيايهدا كهسم له توّو ئولگا خوّشتر ناويّ." (بروانه نامهى ١٩٠١/٦/١٦).

به وجوّره، باشترین سالانی تهمهنی وهقفی خزمهتی براکهی کرد، پیده چی هه ر بویه ش شووكردنى لهبيرى خو سرى بووهوه تا له گهل براكهيا بمينى و ئاگاى له تهندروستى و بهريوهبردني كارو بارهكاني و مالهكهي بيّ. كهچي ئهنجام دهستي له ههموو شتيّك برا. تهنانهت ئەوەشى يننەبرا وەكو كارەكەرنكى مالەكەش، سوياس و ستايش بكرنت. بە ھەرحال ھەرچەندە ئانتون هەولى دەدا دلنياى بكاتەوە كە يەيوەنديان وەكو جاران دەمينىيتەوەو ناگۆريىت، فايدەى نەبوو، ماريا دەيزانى ژنهينانى چيخۆف، خۆى لە خۆيدا دەكاتە دوورخستنەوەى ئەو. ماريا تا ئەو كاتانەي كە ئۆلگا، تەنيا ماشقەي براكەي بوو، يێگەي بەرزو تايبەتى خۆي لە ماڵەكەدا ههبوو. به لام که ئۆلگا بوو به ژنی فهرمی براکهی ، واته یلهیهك بهرز بووهوه، ئیدی ئۆلگا ئهو پێگه بەرزەى لە دڵى چيخۆفدا پەيدا كرد. بە پێچەوانەى بۆچوون و دڵنەواييەكانى چيخۆفەوە، ئەو پەيوەندىيە بيوينەو پى ميهرەى نينوان خوشك و برا ليك ترازا. چيخۆف بەرە بەرە دوور دەكەوتەوە. ماريا بۆ ھەتا ھەتايە لە دەستى دا. ماريا، لە نائوميدى خۆيدا، گريى دلى بۆ بونين دەكردەوە. كە زياد لە جارى داسىۆزى و لوتف و مەيلى خۆى بۆ ماريا سەلماند بوو. مارياش لەم رووهوه منه تبارى خوّى له نامه يه كا بو دهربرى بوو: "له حاليكى دهروونى ناخوش دام. ژيانم يهكيارچه نائوميديه، ليم بووه به دۆزەخ. رەنگە ژن هينانى برايەكەم، يەكيك بى لە ھۆكارەكانى ئهم حالهته. ئاخر شتیکی له ناکاو و زور کوت و پر بوو!... ماوهیه کی زور نیگهران بووم، له دلی خوّدا دەمگوت: باشە ئۆلگا چوٚن قاييل بووە كەسىيكى وا نەخوٚش، بخاتە ژيٚر ئەم بارە قورسە، لەوەش خراتر ئەم شتە لە مۆسىكۆ پوويداوە. بەلام پيدەچى، ھەموو شتيك بەخۆشى وئاسانى برابيّتهوه.." ئەوجا بەجۆرە مزايەدەيەكى ھەۋارانەوە بۆنين ئاگادار دەكاتەوە كە ئەويش بير لە شووكردن دەكاتەوە و دەڵێِت: "بزانـه مێردێۣكـي دەوڵەمەنـدو دەسـت و دڵ تێـرم بـۆ بـدۆزەرەوە. ئيْسىتا تاقەتم نىيە دريْـرُە بـەم نووسىينەم بـدەم، بـەڵام زۆر حـەز دەكـەم قسـە دەگـەڵ تـۆدا بكـەم. گفتوگۆي تۆم زۆر پيخۆشه. نامهي زياترم بۆ بنووسه. به هۆي مەسەلەكەي ئانتوشكاو ئولتشكاوه* زۆر يەست و غەمگينم."

چیخوف، له و ماوهیهدا، له ئاخیونو قودا ژیانیکی پوتینی سارد و سپری به سه دهبرد، وهکو نهخوشیک خهریکی عیلاج بوو. ئاسایشگاو تیمارخانه ی سیلداران، ههرچهنده زوّر پهرپووت و هه ژارانه بوو، بی که ره سه و تفاق بوو، به لام شوینه که که و تبوه نیّوان دارستانیکی به پوو و پیّده شتیکه وه، زوّر خوش و جوان بوو. هیچ ناسیاو و ئاشنایه کی لیّنه بوو، تاقه هاوده می چیخوف، چهند نه خوشیکی م ژوولی ده و او ده رمانی خوّیان و کوّمه لیّک باشکیری گیّل و نه زان

بوون. تەنانەت بوونى ئۆلگاش نەيدەتوانى ئەم شوينە خەمين و خەمناكەي لە بەرچاو جوان و شیرین بکات و رهونهق و زندوویه تیه کی یی ببه خشیّت. چیخوّف له ۱/٦/۹ ۱/۹۰۱ نامهیه کی بوّ سوبولفسىكى نارد: "ئا، بەڵى، بەرپزەكەم. يەكسىەر ژنم ھيناو تەواو. خەريكم دەگەل وەزعى تازهمدا راديم، ياني مهحرووم بوونم له ههندي ماف و ئيمتيازات، ههستدهكهم باشم. ژنهكهم كەسايەتيەكى بە نيوبانگە، ھەرگيز گەوج و كەودەن نيە. كەسىككى روح سووكە. "دواى چەند رِوْرْيْك دى له ١/٦/٢٣ دا، له نامهيه كا بو ههمان سوبولفسكى دهليّت: "ژيان، ليّره وه كو ژيانى ئۆردوگا وايه، به راستى تاقەتبەرە! چيتر ھەلناكەم، پيويستە ھەليّم." له وەتاى ئەو دەرمانەى به کاردیّنا، ههستی دهکرد وهزعی باشتره. روزژانه، به ههزار قیّنو بیّن چوار بوتل کومیسی دەخواردەوە. تەواو قەلەو بوو بوو، بەدەگەمەن دەكۆكى. ھەرچەندە بە تەما بوو دوو مانگ لەوى بمیننی، به نام دوای یه که مانگ داوای کرد ئیزنی بدهن. له ۱/٦/٣٠ ۱/١٩٠١، به ههمان شیوازی تەنزئامێزى ھەميشەيى خۆي، نامەيەكى بۆ بۆنين نارد كە: "سبەينىّ بەرەو ياڵتا سەفەر دەكەم، به بۆنەي زەماوەندى فەرمىمەوە، نامەي يىرۆزبايىم بۆ ئەوى بۆ بنيرە. ھەلبەتە زانيوتە كە زهوجاندوومیان، وانیه؟ ئیساش چهند پاریزهریکم گرتووه و خهریکم عهرزو حالی تهلّاق دهدهم!" له ۱/۷/۸ ۱۹۰۱، دوای سهفهریکی یهك ههفتهیی، دهگهل ژنهکهیا گهییشتنهوه یالتا. دایکی و خوشکهکهی به میهرو سۆزیکی نیگهرانی ئامیزهوه، به کونجکاوی و ترسهوه پیشوازی و خیر هاتنهوهيان كردن.

پەراويىز:

- * -خەسىتەخانەيەكى خيرخىوازى: ئەم خەسىتەخانەيە ئيسىتاش لىه گەردايىەو بىه ناوى چىخۆفەوميە.
- * کریکیت: جوّره وهرزشیّکه، به دوو تیپی یازده نهفهری ،دوو گوّل یه توّپ و دار قاشو ، له فهزای کراوه و له سهر چیمهن ئهنجام دهدری .
- * میخائیل ئیقانوفیچ گلنیکا (۱۸۳۰ –۱۸۵۷) ئاههنگسازیکی پووسه، بو یهکهمجار شهقل و مورکی زانستیانهی به گورانی فولکلوری رووسی بهخشی.
- * سىەگە چكۆلەكەم: چيخۆف زۆرجار ئەو دەستەواژەيەى وەكو گوزارشتێكى ئاشقانە، لەنامەكانيا بۆ ئۆلگا بەكار دەبرد.
- * كۆميس: جۆرە شەرابيكە كە تاتاران لە شىرى وشتر يان ماين دروسىتى دەكەن و وەكو دەرمان دەخوريتەوە.
  - * كنيشتس: ناويك بوو چيخوف، بۆ خوشهويستى له ئۆلگاى نابوو.
  - * باشكير: ميللهتيكي موسولمان و تورك زمانن كه له سالي ١٥٥٦وه هاولاتي پووس بوون.
    - * ئانتوشكاو ئولتشكا: سووكهله ناوى ئانتون و ئۆلگان.

ئاشقيني به نامه

ئولگا، ياش ئەوەى بە فەرمى تۆكەلاوى ئەم مالباتە بوو، بە جدى كەوتە ھەولى ئەوەى بۆ ههموواني بسهلمیّنی که دلّدار و ماشقهکهی جاران نیه، بهلّکو هاوسهریّکی شهرعییه و ماف و سەلاحيەتى بى چەند و چوونى خۆى ھەيە. زەوق و سەليقەى ئەلمانى ئاساى، زاكون پەسەندى ئەو، دەگەل ژيانى بى سەروبەر و نارپك و پېكى مېردەكەيدا تېكى نەدەكردەوە. دايك و خوشكى میرده کهی، زوریان ناز دابووه کوره کهیان و هیچ زهبت و رهبتیکیان ده گه لدا به کار نهبردبوو، وازیان لی هینابوو به کهیفی خوی بکات و پابهندی هیچ نهزم و نیزامین نهبیت و تهنانهت وهکو پێویست مشوری خوٚیشی نهخوات، پهیرهوی یاسا و رێسای تهندروستی نهدهکرد، له کاتی خۆيدا و به ژەم نانى نەدەخوارد، تەنانەت ھەنديجار ئەگەر حەزى كردبا، نانى ھەر نەدەخوارد. دایکی و خوشکه کهی نه ده و پران ره خنه له داب و نه ریتی زگورتیانهی ئه و بگرن که به تایبه تی تەمەنىكى ھەبوو. بەلام ئۆلگا ئەمەى يى قووت نەدەچوو. بەجۆرى رەفتارى دەگەل چىخوفدا دهکرد وهك ئەومى مندالْیکى بچووك بی له ییست و کلیشهی ییاویکی گهورهدا، به دهسهلاتیکی نيمچه دايكانهوه، وادارى دەكرد كه بەردەوام جلەكانى ژيرەوەى بگۆريّت، به فلّچه جلەكانى پاك بكاتهوه، پيّلاوهكاني بۆياخ بكات، بهردهوام سهرى بشوات، بهرلهوهى قرّ و رديّني دريّرْبن و تيّك بئاليّن، كورتيان بكاتهوه. چونكه چيخوف ههميشه هاواري گهدهي دهكرد، بهرنامهي خواردنهوهکهی پی گوری، کاتی دیاریکراوی بو ژهمه خوراکهکانی دانا، دهرمانی سافکردنی گەدەى دەرخوارد دەدا. دايكى ئانتون، كە كەيبانۆى بى ھەۋركى موبەق و سەرپەرشتيارى مەنجەڵان بوو، زۆرى لەبەر گران بوو كە ئافرەتىكى بىڭگانە، غەزوى موبەقەكلەي بكات. مارى، كە زۆر له مێژبوو، بهویهری میهر و خۆشهویستیهوه یهرستاری براکهی دهکرد، یێی ناخوش بوو که ههنووکه ئهو دهورهی لی سهنرابووهوه. ئۆلگا له روانگهی، ئهم دایك و خوشکهوه، که خویان به خاوهنی راستهقینهی مال و حال و پهرستاری به ئهمهك و دلسوزی چیخوف دهزانی، بابایهكی بيْگانه، داگيركهر و، ميْمل بوو، هينده به خوّى دهفشى كهس لهگهليا ههلى نهدهكرد. ئيدى دهمبوّله و توهرهبوون و توران و قسهدابرانی زور، رووی دا، ئولگا، چهند جاریک ههرهشهی ئەوەي كرد كە ئەو ماللە بەجيديللي، دەروات و ميردەكەشى دەگەل خۆيدا دەبات. چيخوف، لە دنیادا رقی له قهرقهشه و شهرهدهم بوو، بهردهوام ههولی دهدا ههردوو لایهن له کهری شهیتان بێنێته خوارێ، هێوريان بكاتهوه، ئاشتيان بكاتهوه و ئاگرى ڕق و كينهى نێوانيان بكوژێنێتهوه. به لَّام ئهم شهره پهنهانهي که لهسهر ئهو دهکرا، زوّري ئهزيهت دهدا.

 ۱۹۰۱/۹/۳ دا وهڵامی نامهکهی دهداتهوه که: "تو بوت نووسیوم که ماری ههرگیز دهگه لتا ناسازی و ئهمه و ئهوه!... به پاستی ئهمه شتیکی گهوجانهیه! تو له ههموو شتیکا زیده پویی دهکهیت، و به خهیال ئهو شتانه دروست دهکهیت، میش له خوّت ده کهی به گامیش، دهترسم به نووانه ده گهل ماریادا به شه پریین و لیّتان ببی به دهمه قاله. گوی بگره بزانه چیت پی دهلیّم: سهبر بگره و بو سالیّه نمایی خوّت بگره، تهنیا بو یه سال، ههنگی ههموو شتیکت بو پوون دهبیّتهوه و بی سالیّه نمایی خوترا، ههرچونیکت هاته بهرچاو، گوی مهدهیه و بیده نگ به و یه سهباره به به به الله و بیده نوانه که تازه زهماوه ند ده کهن، چ پیاو و چ ژن، شته جوانه کانی ژیان و سازگاری و خوشیه کانی ژیانی ئاینده یان، وهستاوه ته سهر خوّسازان و سهبر و حهوسه له و زهمانسازی پورژانی ههوه لی زهماوه نده که یان یانی ده بی چاوپوشی له و رده شته کان بکریّت. کچی باش به، گیانه کهم، چیت پی ده لیّم وابکه، ههندی زیره که به!... باوه پربکه جگه له تو هیچ ئینسانیّک، هیچ ئافره تیّکم خوّش ناویّ. دهی ههر خوش و شاد بی."

به وجوّره، ئاموّژگاری ژنهکهی دهکات نهك خوشکهکهی و دایکی، که میهرهبان و لیّبورده بیّ و خوّى له ههر بهدحالي بووني دووربگريّت كه ليّكيان دووربخاتهوه. له لايهكي ترهوه ئهو هاوينه، $^{\Lambda/\Upsilon}$ نامەييەكى داييە ئولگا كيە دواي مردنىي ئيەم بېگەيەنىت دەسىتى مارىيا. ئيەم نامەييە وهسێتنامهکهی بوو: "ماری گیان، وهسێتی من ئهمهیه که خانووهکهی یاڵتام بو تو بی، بو خوت هەتاھەتايە تيا بژى، ھەروەھا دەرامەتى كارە شانۆييەكانىشىم بۆ تۆ بنىت. ھەروەھا خانووەكەى گورزوقم و پینج ههزار روّبل بو ژنهکهم بیّ." (بروانه نامهی ۱/۸/۳) ههروهها وهسیتنامهکه كۆمەلنىك پارە و پولى بۆ برا و ئامۆزاكانى و شارەوانى تاگانرۆگ و جووتيارانى مىلىكوڤۆ تيابوو، جگه لهمانه ئامۆژگارى مارياشى كردبوو كه ئاگاى له دايكيان بى و بيگريته خۆى. هەلبەتە چىخوف بۆيە مىراتىكى زياترى لە هى ژنەكەى بۆ خوشكەكەى ديارى كردبوو، چونكە دەيزانى كە ژنەكەي بە حوكمى يېشەكەي وەكو ئەكتەر، ھەمىشە دەتوانى ژيانى خۆي دابين بكات. به لام دوورى له ئۆلگا، دواى سىي مانگ ژيانى هاوبهش، بۆ ئهو زۆر ئەستەم و ناخۆش بوو، بۆيه ناچار له رێگهى نامەوه ئەشق و خۆشەويسىتى خۆى بۆ دەردەبرى. ئىدى ھەموو رۆژێك یان ههر دوو روِّژ جاریِّك نامهیان بوّ یه کدی دهنووسی، نامه کانیان ئاویّته یه ک بوو له خهم و میهر و راز و نیاز و بچووکترین شتی روزانه. چیخوف دهنووسیّت و دهلیّت: "با وهلّامی پرسیارهکانت بدەمەوە، ئەم ماوەيە زۆر باش دەخەوم، ھەرچەند خەوى تەنيايى زۆر ناخۆشە – باوەجو من فيّرم! - زوّر ده خوّم، روّر به دهم قسه و گفتوگو دهگهل میواناندا دهبه مه سهر. هه موو روّری ن كەفير* دەخۆم، زۆر بەلەزەتە، گەدەم باش بووە. بەلام بىرم چوو قولۆنيا لە سەر و قرْم بدەم. دوينني سهرم شت." (بروانه نامهي ۱/۸/۲۸) له نامهيه کې ديکه دا ده لينت: "وه کو مندال هۆگرى تۆ بووم. بەبى تۆ ھەست بە نارەحاتى دەكەم." (بروانە نامەى بەروارى ٢٤/٨/٢٤) يان له نامهي سێيهمدا دهڵێت: "كه توٚ لێره نيت، ئهوهنده بێتاقهتم دهڵێي به خورتي له دێرێكدا حەپسىيان كردووم." (بروانه نامەي بەروارى ۱۹۰۱/۸/۳۱) كاتى ئۆلگا، كەوتە خەيالى ئەوەي لە شوقه تازهکهیاندا، له مۆسکۆ، یشیلهیهك رابگریّت، چیخوف له سهرهتاوه ئیعتیرازی گرت، که

گوایه (قیزی له پشیله دهبیتهوه.) و پیشنیازی کرد که له جیاتی پشیله سهگیک پرابگریت. به لام ههر زوو بایدایهوه و دایه باریکی و له کوتایی نامه که یا نووسی: "به ههرحال، به کهیفی دلی خوّت بکه گیانه که م، له لایه ن منهوه سهرپشک به، حه زده که ی نهه نگ پرابگره: من پیگه ی هه موو شتیکت ده ده م، ناماده م ده گه ل پشیله شدا بخه و م." (بروانه نامه ی پیکه و تی (1/4,1/4,1))

ههمووی بخهینه سهر یهك، نهیده کرده مانگیک که ئۆلگا چووبوو بو موسکو، چیخوف، بهههشتاو، به نیازی سهردانی هاوسهره کهی، ههرچهند کهش و ههوای ئهو کاتهی موسکو سارد و رستانی بوو، بهرهو ئهوینده رکهوته پی ماری و ئولگا، پیکهوه شوقهیه کی گهورهیان به کری گرتبوو، که ژووریکی تایبه تی بو کارکردنی ئهو تیابوو. چیخوف که بینی ئهو دووانه، له جاران باشتر پیکها توون، زوری پیخوش بوو. به لام چیخوف که تینووی ئهوه بوو ئولگا ته نیا هی ئهو و باشتر پیکها توون، زوری پیخوش بوو. به لام چیخوف که تینووی ئهوه بوو ئولگا ته نیا هی ئهو و بو ئهو به بی ناچاربوو شانو بکات به شهریکی خوی. ئولگا که شیفته و دلبه ندی پیشه کهی خوی بوو، دهیویست ببیت به ئه کته ری یه کهمی بی هه قرکی تیپه کهیان. پروقه ی پوژانه به لای کهمهوه شهش سه عاتی ده خایاند و ههندی خوار تا دره نگانیکی شهو به رده وام ده بوو. هه لبه ته ئولگا وه کو نافره تیکی گه نجی، چالاك و چهله نگ و، ژیاندوست، زور جاریش به شداری له کور و ناهه نگ و شهو بیزیه کومه لایه تیه کانیش ده کرد و کاتی که ده گه پرایه وه، دهستی له ملی میرده کهی، خوی گوته نی له ملی (مویاسانی پووسی) ئازیزی دله کهی، وه ردینا و خوی له دهوری ده گیر و، میرده کهی - بو ماوه یه کی تیژتیپه روسی) ئازیزی دله کهی بی سنوور ده بوو.

شانوى هونهر ليبرا، (سىي خوشك) پيشكهش بكاتهوه. ئهو پايزهيان بو پروقهى شانونامهى ناڤبرى تەرخان كرد. ئيدى چيخوف، وەكو ھەميشە، خۆى دەپيچايەوە و بە تاقى تەنيا لە ھۆلى چۆل و خالی دا دادەنیشت و چاودیری نواندنی ئەكتەرەكانی دەكرد و تیبینی و باری سەرنجی خـۆى دەدانــى. دىــارە ئـىرادى فـرەى لــه دەرهينانــه زۆر واقىعىيەكــهى بــوو. بۆيــه داواى لــه ستانسلافسكي كرد كه گمهي ئهو كوترانهي دهگهل لابردني پهردهدا دهستي پيدهكرد لابهريّت. هەلبەت ئەم گمەگمە لەلايەن كۆمەلىك ئەكتەرى يشت يەردەوە ئەنجام دەدرا، رۆژىك بەو ئەكتەرانەى دەوروبەرى خۆى گوت: "بەسەرچاو، بەنيازم شانۆنامەيەكى تازە بنووسىم كە بەم شيّوهيه دەست ييّبكات: "كه كهش و هەوايهكى خوّشى هەيه، چەند جوانه، چەند ئارامه! نه جريوه جريوى چۆلەكەيەك دەژنەوين، نە حەيەي سەگيك، نە كوكوى كوكوختيەك، نە ناللەي بايەقوشىڭك، نە چىرىكەي بولبولىك، نە چركەچىركى سىەعاتى، نە زەنگىي گالىسىكەيەك، نە زیکهزیکی زیکزیکهیهك نایهت." (بروانه کونستانتین ستانسلافسکی، ژیانی هونهری من. چاپی ۱۹۲۶ لو۲۲۶). دیاره، چیخوف دهیویست کهمترین ئارایش و پازانهوهی شانویی له دهرهینانی شانۆنامەكەدا بكريّت، ستانسلافسكيش ئەمەي پيناخۆش بوو، دەيويست لەريّگاي چۆنيەتى و تەكنىكى وردى دەرھينانەوە، تەمەشاقانان سەرسام بكات. چىخوف حەزى لە دەرھينانىكى زیاتر تهجریدی و دوور له ههر ئارایش و رازانهوهیهك دهكرد، تا ئهو تهبیعهت و مجیزانهی كه وينهى گرتبوون و بهرجهستهى كردبوون به باشترين شيوه دهربكهون. ستانسلافسكى له دهري را كارەكەي دەبىنى و، چىخوف لە ناوەوە را. بە ھەرحال، وەختى وەرزە چالاكى شانۆي ھونەر، له ڕۆژى ۱ ۱/۹/۲۱ به شانۆنامەى سى خوشك كرايەوە و دەسىتى پيكرد، شانۆنامەكە به هۆراى هيسترى و چەپلەريزانى گەرم و گور پيشوازى ليكرا. كاتى كە چيخوف، له كۆتايى پەردەى چوارەمدا چووە سەر شانۆ، به جارى قيامەت رابوو. چيخوف له ۲۱/۹/۲۰ دا نامەيەكى بۆ ليونيد سريدينى دۆستى، كه پزيشك بوو له يالتا، نارد كه: "زۆر خۆم له مەسەلەى دەرهينانەكەى ھەلنەقورتاند، وەكو نووسەر، ھەندى تيبينى و سەرنجم دا بە ھەنديك لە ئەكتەرەكان، خەلكى دەلىن شانۆنامەكە زۆر لە وەرزى چالاكيەكانى پار، باشتر بووە و يېشوازىيەكى گەرمتر كراوە."

به لّام چونکه ی به رگه ی که ش و هه وای ساردی موّسکوّی نه ده گرت، هه ر زوو شه که ت و ماندوو بوو، پاش ئه وه ی چووه x دکتور چوروفسکی، له سه ر قسه و ئاموّژگاری ئه و ناچاربوو بوّ یالتا بگه ریّته وه و رستانه که له وی به سه ر به ریّت. له x الله الله به به الله نامه یه کیا بوّ میرولیوبوی روّژنامه وان، له و باره یه وه ده لیّت: "ژنه که م نوّر هوّگری بووم و خووم پیّوه گرتووه، به ته نیا له موّسکوّ ده بیّت، منیش به ته نیا له وی ده گری و منیش پیّی ده لیّم پشت نه کاته شانوّ. به کورتیه کی وه زعم په شیّوه."

له ۱/۱۰/۲۸ دا گهیشتهوه یا نتا، ئیدی دهبوایه زستانه که لهوی بهسه ربه ریّت و به ناچاری و له رِیْگهی نامهوه ئاشقیْنی دهگهل ژنهکهیدا بکات. بو روژی دوایی خوی پینهگیرا و له نامهیهکا سىۆز و ئەشىقى خىۆى بەمجۆرە بىق دەربىرى: "نازەنىن، فرىشىتە، سىەگە چىكۆلەكەم، كىۆترە باریکهکهم، تکات لیّدهکهم باوهر به خوّشهویستی و قیانم بکه، له گانگای دلّمهوه خوّشم دهویّی، دەتپەرسىتم. لەبىرم مەكە، بى نامەم مەكە، تۆزى زياتر بىر لە من بكەوە، ھەسىتىك رووبدات، تەنانەت ئەگەر لەپر ببى بە پىرەژنىكىش ھەر خۆشىم دەويى، روحىم خۆش دەويى، تەبىعەتم خۆشدەويى. به دل ماچت دەكەم، دەستت دەستق دەكەم و دىسان ماچت دەكەم. جيگاكەم بۆنى تەنياييەكى غەرىبى ليدى، لە تۆ وايە يىرە زگورتيەكى بەدبەخت و بينزار و زار بە گلەييم." (بروانه نامهی بهرواری ۲۹۰۱/۱۰/۲۹). ههرچهند روزیک دواتر نووسی: "چهند خوش دهبوو، ئيستا قسهم دهگهل ژنهكهمدا كردبا، دهستم به برۆكانيا، به شانيا هينابا و دهگهليا ييكهنيبام. ئاه گەوھەرە يەك دانەكەم، خۆشەويستەكەم، ئازىزەكەم!" ئولگاش، بە ھەمان تىنويەتى و تاسە و تامەزرۆپيەوە وەلامى دەداتەوە. دەلىت لە دواى سەفەرى ئەو دلى نەھاتووە، جىگاكەيان رىك بخاتهوه و ههر بهو دهقهوه هێشتويهتيهوه، چونکه که جێگاکهيان دهبينێ، ههست دهکات ههر به يەكەوەن: "ماچت دەكەم ئانتونكا گيان. ماچت دەكەم بە ميھر، بە نەرمى، بە نيانى... چەند حەزدەكەم توند لە ئامێزت بگرم!" و ھەروەھا: "ماندووم، ئەم بەيانيە تاقەتم نەبوو لە جێگا هەستم، ھەر جارى وەردەچەرخام، خۆزيام دەخواست كە چارەي ئازيزت بدينم، ردينه زەردەكەت بدينم." و "چەند حەزدەكەم وەكو ئەو كاتانەت بينمە بەرچاوى خۆم كە بەيانيان لەسەر سیسهمه که پشت له من دادهنیشتیت، یانی ئه و کاتانه ی که خوّت دهشت و به رووت و قووتی یشت له من دادهنیشتی. ئاگات لیّیه چ بیریهلیّکی گوناه ئامیّزم به میّشکا دیّ. بیرهوهری گوناهـ ئاميْزترم لايه و پيٽتي ناليّم. " ئۆلگا، ويْراي ئاهونالهي جوداييش، باسى پرۆڤهكاني خوّي،

شادمانی سەركەوتنە كۆمەلايەتيەكانى و تەسرىچەي قزەكەشى بۆ دەكرد. كەچى چيخوف باسى میوانه کانی بۆ ده کرد، باسی رووداوه چکۆله و بی بایه خه کانی ژیانی تهنیایی و زوگورتایه تی بۆ دەكىرد وەك: تىۆزى رۆن گەرچەكى خواردووە، قىژى چاك كىردووە، يەكىك مىزەكەي بىق ياك كردووه تهوه و شووشهى مهرهكه به كاندووه. له نامه يهك له دووى يهكه كانياندا، هـهردووكيان هـهمان پرسـياريان دووباره دهكردهوه: "كـهى يهكدى دهبينينـهوه؟" هـهردووكيان هێنده به جددی بیریان لهم مهسهلهیه دهکردهوه، که ئۆلگا دوچاری عهزابی ویـژدان بوو بوو، ئولگا تا ئەوكاتەي يار و دلبەرى چيخوف بوو، ھەسىتى نەدەكرد لە سەريتى شەو و رۆژ بە دیاریهوه بی و پهرستاری و خزمهتی بکات. به لام کاتی که به فهرمی بوو به هاوسهری، پیی وابوو له سهرينتي به تهواوهتي خوى بو شادماني ئهم بوونهوهره نائاساييه تهرخان بكات. هه لبهته گلهیی و گازاندهی دهوروبهر و، بهتایبهتی هی ماری بهر گوی ده کهوته وه، که میرده کهی به تهنیا جیهیشتووه و خهریکی شانوکاریی خویهتی، ئهمه وای لیدهکرد ههست به جوره تاوانيك بكات. بهلام زهوق و شهوقي نواندن و، دهركهوتن لهبهرچاوي خهلكي، به رادهيهك بهسهریا زال بوو، که نهیده توانی واز له پیشه کهی بینی و خوی له یالتادا زنده به چال بکات. ئیدی نهیدهزانی قوربانی به میرده کهی بدات له ییناوی شانودا یان به ییچهوانهوه قوربانی به شانۆ بدات له راى ميردهكەيدا؟ چيخوفيش به تەبيعەتى خۆى كه پياويكى بى لايەن بوو، زۆرى له ژنهکهی نهدهکرد که واز له پیشهکهی بینی، ئهم مهسهلهیهی نهکردبوو به کیشه. سهرباری ئەوەى كە تەنيا و زۆر نەخۆش بوو! لەوە ھێوەتر نەدەرۆيى كە لە نامەكانيا سووكە گلەييەك بكات: "به راستى ئيْمه غهدر دەكەين كه پيْكهوه نـاژين" بـهڵام ئۆلگـا، لـه نامەيــهكى ٦/ت٢/٢ ١٠ دا دان به تاواني خوّيدا دهنيّت و دهلّيّت: "زوّر حهزدهكهم دهگهل توّدا بم و نهفرهت له خوّ دهكهم كه بوّچى وازم له شانوّ نههيّنا... به خوّيشم نازانم چيمه. ئهمهم پيّناخوّشه. كه بير لهوه دەكەمەوە تۆ لەوى بە تەنياى، بيزار و بيتاقەتى و، منيش ليْرە، لەجياتى خۆم بە تەواوەتى وهقفي خۆشەوپستەكەم بكەم، سەرقالى كاريكى ترم، لە سويياندا نەخۆش دەكەوم. بە خۆيشم نازانم چ شتیک رینی ئهم کارهم لیدهگریت؟" ئۆلگا به ئاشکرا دهیویست چیخوف بکات به شەرىكى بريارى خۆى. بەلام چيخوف، دەيزانى، ئەو بريارە، بريارى تەرك كردنى شانۆ بۆ ئۆلگا، زۆر زەحمەتە و تووشى يەشىمانيەكى دژوارى دەكات، جا چونكە رينز و حورمەتيكى يەجگار زۆرى بۆ مافى تاك هەبوو داواى لە ژنەكەى نەدەكرد كە لە پيناوى ئەودا واز لە ژيانى رەخشانى مۆسىكۆ بىينى و بيت له يالتادا كونجى خەلوەت بگريت. له سەرەتاوە داواى ليكرد جۆر هاوسهنگیهیهك له نیوان ههردوو ههلویسته که دا چیبکات: "ده تهوی شانو ته رك بکهی؟ به راست؟ که نامهکهم خویندیته وه ههستم به شتیکی وا کرد. بهراستی بهتهمای شتی وا بکهیت؟ پیش ئەوەي بريار بدەي، بە جدى بيرى ليبكەيتەوە گيانەكەم، زۆر بە جدى، ئەوەشت لەبير نەچيت كە من زستانی ئاینده له مۆسکۆ بهسهر دهبهم." (بروانه نامهی $^{\prime\prime}$ ت $^{\prime\prime}$ ، $^{\prime\prime}$ ، ئیدی چیخوف، چوار پۆژ دواتر، به پوونى و پەوانى بيرۆكەى خۆى لەمبارەيەوە بەوپەپى لە خۆ بردەيى دياريكرد: "هيچ مانايهكي نيه شانق، لهپيناوي ئهم ژيانه ناخۆشهدا تهرك بكهي كه حالي حازر له یالتا بهسهری دهبهین." ههلبهته ئهم وهلامهی چیخوف، به تهواوهتی دهگهل ههست و بیر و بۆچوونه تازهکهی ئۆلگادا تیکی دهکردهوه. ئیدی بهدهم مهستی ئهم وهلامه شهریفهوه، له غرف از ۱۹۰۱دا له نامهیهکیا ئهم ئیعتیرافه بو میردهکهی دهکات: "من ههمیشه پاراومهتهوه که تهندروستیت باش بی، بتوانی له موسکو برثیت، بهلای کهمهوه بهشیکی رستان له موسکو ههلبکهیت. لی ئهم خهیال پلاوهم کهرووی ههلهینا ئانتونچیك گیان. پیم بلی چی بکهم. بهبی کار، ههلبکهیت. لی ئهم خهیال پلاوهم کهرووی ههلهینا ئانتونچیك گیان. پیم بلی چی بکهم. بهبی کار، دهبم به بار به سهرتهوه، وهرز و بیزارت دهکهم. دهبی به ژوورهکهدا بیم و بچم و پهلپ و بیانوو له ههموو شتیک بگرم. به راستی ناتوانم بهبی کار برثیم. هیچ مانای نیه، بهم تهمهنهوه، ههرچیهکم به ههموو زهحمهتهوه بونیات ناوه بهو ئاسانیه بیروخینم. ههست دهکهم خهلکانیک به چاوی تانه و تهشهرهوه لیم دهروانن: بوچی شانو تهرك ناکهم؟ چون دلم دیت تو بهدهم نهخوشیهوه، به تهنیا لهوی بهجی بیلم؟ ... هتد... ههموو ئهمانه دهزانم گیانهکهم، بویه زورجار بیدهنگ دهبم، به تابههی نامیدهای تودا."

چیخۆف سەرانسەرى پایزەكەى بەو ئومیدە بردەسەر كە مانگى يەك، لە مۆسكۆ، دەگەل ئۆلگادا يەك بگرنەوە.كەچى لە ۲/۹ ۲/۹ ۱/۱ نەخۆشيەكەي سەرى ھەلدايەوە، تووشى خوين ھەلھينان بووهوه و به ناچاری له جیّدا کهوت. ئیدی بهرنامهی سهفهرهکهی موّسکوّی تیّکچوو. ههلّبهته بهو حالهشهوه ههر خهمي ژنهكهي بوو، بۆيه دواي دوو رۆژ و لهناو جێگاي نهخوٚشيهوه، نامهيهكي (۱۹۰۱/۱۲/۱۱) بق نارد، که بهمجوّره دلّنهوایی دهکات: "ههستدهکهم ئهمرق زوّر باشترم، تهنیا لاى بەيانى خوينم ھەلھينا، ئەويش زۆر كەم بوو، بەلام دەبى جارى لەجيدا بمينم و ئيسراحەت بكهم. هيچ ناخوم، زور نيگهرانم چونكه ناتوانم كار بكهم. بو جهژن چاوهروانت ناكهم. پيويست ناكا بيّى گيانهكهم. كارى خوّت بكه، خهمت نهبيّ، ئهوهندهمان كات دهبيّ كه پيّكهوه بژين." بوّ رِوْرْی دوایی ههمان ئاموْرْگاری بو دووباره کردهوه: "نیگهران مهبه گیانهکهم، توره مهبه، خوّت شيرزه مهكه، خهم مهخوّ، ههموو شتهكان ئاوهروّى ئاسايى خوّ وهردهگرنهوه، ههموو شتيّك به خۆشى تەواو دەبى، ھەموو شتىك بە دلى خۆمان، بە دلى من و تۆ دەبى ھاوسەرە بى ھاوتاكەم. سهبر بگره و چاوه پوان به. " دوای دوو پوژ، له نامهیه کی دیدا، که جوره داخ و کهسه ریکی پیوه دياربوو، دەڵێت: "نووسيوته، كه شهوى $^{//}ك^{1/1}$ زۆرت خواردووهتهوه. ئاه، ئازيزهكهم خۆزگەم بە خۆت، بريا دەتزانى چەند بەغىلى بە چالاكى و زندويەتى تۆ، بە شەنگولى و ياراوى تۆ، به لەش ساغى و روح سوكى تۆ، به خۆش مجيزى تۆ دەبەم، خۆزگەم به خۆت كه دەتوانى به دلّى خوّت بخوّيتهوه و ترسى خويّن ههلهيّنانت نهبيّ." (بروانه نامهى ۱۱/۱ ۱/۱ ۱/۱ بهلّام له ۱۹۰۱/۱۲/۷ دا بۆى نووسى بوو: "كۆمپريسم لە قەبپغەى پاستم ناوە، قەتران دەخۆم، بەلام گەرماى بەدەنم ئاساييە. بەرەو باشى دەرۆم، بەو زووانە دەبمەوە بە بەشەر."

تا زیاتر بهره و باشی دهچوو، پتر تاسهی ژنهکهی دهکرد. لهپر گهییه تینی و هاواری نائومیّدی لی ههستا: "خوّزگه دهتزانی چهندت تاسه دهکهم. چهندم پی ناخوّشه کاتی وهختی دانانی ئهم کومپریسه گهوره و گرانه دیّت، تو لیّره نیت. ههست به تهنیایی و بیّکهسی دهکهم، تهواو داهیّنراوم!... خوّشم دهویّی سهگه چکوّلهکهم، دلّم، ههستم کهلکهلهی تو دهکهن، زور زور بیرت

ده کهم. وام لیّهاتووه باوه پنه کهم جاریّکی دی یه کتر ببینینه وه. من به بیّ تو هیچ نیم... له کانگای دلمه و ماچت ده کهم نازیزه کهم، سه د جار له هه میّزت ده گرم... خهوم باشه، به لام کهی نهوه، به بی هاوسه ره نازیزه کهم بوو به خه و." (بروانه نامه ی به رواری ۱۹۰۱/۱۰ (۱۹۰۱). ئولگا، خیّرا له هاوسه ره نازیزه کهم بوو به خه و هاوارنامه یه دایه وه که: "به نیّنت ده ده می که نهمه دوا سال بی به مجوّره برثیت گیانه کهم! ههموو شتیّك ده کهم بو نهوه ی رثیانت خوش و دلگیر بکهم، نه یه لام به به به نه به به به به نهوه باشترین رثیانت بو دابین بکهم. بتوانی به که یفی خوت چیروّك و شانونامه بنووسیت و کاریکه یت. پیده چی له دلّی خوتا گله یی نهوه م لیّبکه یت که وه کو چیروّک و شانونامه بنووسیت و کاریکه یت. پیده چی له دلّی خوتا گله یی نه وه م لیّبکه یت که وه کو خراب بووم! ده زانم دایکت چیریّك ده رباره ی من ده کاته و ازم له شانو نه هی نیه! نانتون، خراب بووم! ده زانم دایکت چیریّك ده رباره ی من ده کاته و ازم له شانو نه هی نیه! نانتون، نازیزم، بمبوره، له منی گیّل و نه فام ببوره، زوّر به خراپی بیرم لیّمه که وه. په شیمان بی له وه ی که منت خواستووه یی پیم بلّی، مهترسه، به پاشکاوی نه وهم پی بلّی. من خوم، زوّر به درّوی دیریّه به رچاو دین بیرم بلّی چی بکه م."

چیخوف، به واقیعبینییه کی قاره مانانه وه ئه مئیعترافه ی وه رگرت. باوه پی وابوو به و نهخو شیه کوشنده یه وه هه قی ئه وه ی نه بوو، ژنیکی جوان و جاحی لی ، چالاك و چه له نگی تینووی ژیان، به دیار خویه وه ببه ستی ته وه بوو له ۲/ک ۱/۱ ۹۰۱دا نامه یه کی بو نووسی که: "تو گه و جی گیانه که م! له وه تای توم خواستووه، بو تاقه جاریکیش گله یی ئه وه لینه کردوویت که شانوت ته رك نه کردووه، به پیچه وانه وه زور خوشحال بووم ده مزانی که سه رقالی کاریت، که له ژیانا ئامانجیک هه یه هه یه بی نه و های و وه کو میرده که تامی خوت به نی و ناده ی. حه زناکه مات و خه مبار بی . پیکه نه د را تده مووسم و به داخه و هم که نه مه هم و شتیك بی . "

به نام پوژی دوایسی (۳۰/ک۱/۱۰۱۱)، له کاتیکا بیری له نزیسک بوونه وهی ناهه نگ و شه و بیری له نزیسک بوونه وهی ناهه نگ و شه و بیری همانی و ناهه نگیرانی خه لکانی ته ندروستی دینایه وه به به چاوی خوّی، هه ستی به ته نیایی و بیکه سیه کی زوّر کرد، دیسان نامه یه کی بو ژنه که ی نارد که: "سبه ینی سه عات نوّده چمه جیگاوه، تا به بونه ی سه ری سالی تازه وه ناهه نگ نه گیرم. توّلیره نیت، واته هیچم نیه و، پیویستم به هیچ نیه." (بروانه نامه ی به به واری ۴۸/۱/۱۰).

له کاتیکا چیخوف، نهخوش و داماو، غهرقی ژیانی پوتینی، زوربهی کاتی خوی بهسهر کورسیهکهیهوه، بهبی جوله و به چاوانی نوقاوه وه بهسهردهبرد، ئولگا، به کهمالی ئارهزوو، چالاك و چهلهنگ، به تهواوی جوش و خروشهوه، بهشداری ئاههنگه به جهلال و شکوکانی، موسکوی جهژنگیپی سهری سالی دهکرد. له ههموو نامهیهکیا، پاش ئهوهی له تهندروستی چیخوف ئازیزی دهپرسی و داخ و کهسهری خوی سهباره به دووریان له یهکدی، دهردهبپی، یهکسهر دههاته سهر باسی، پروقان، چوونه کونسیرتان، ئاههنگین ئیواره خوان و کوپی پهقسین و سهما، که ئهوا تیایا شاگول بوو. چیخوف هانی دهدا که بی دلی خوی نهکات. و له نامهیهکیا (۳/ک۲/۲۰۴) وهکو بلیی داوای بوردن بکات که نهخوشه، دهلیّت: "باش ناکهیت که بیزار و

بێتاقەتى. خۆ تۆ لەبەر ئەوە لە مۆسكۆ نىت كە تۆ وات دەوىّ. بۆيە لە مۆسكۆيت چونكە ھەردووكمان وامان دەوىّ. دايكم ھىچ ناكۆكىيەكى دەگەئتدا نىيە، ھىچ رقێكى لێت نىيە." تاقە ترسى چىخوف ئەوەبوو كە ئۆلگا لە رادەبەدەر خۆى ماندوو بكات، لە $\sqrt{500} / 100$ دا نامەيەكى بۆ نارد: "ژنە نەسرەوتە ئازىزەكەم. بەزەييەكت بە خۆتا بێتەوە، بەلاى كەمەوە ھەڧتەيەك مەچۆ دەرەوە، لە ماڵەوە بە، شەو زوو بنوو، ئەگەر ھەموو شەوىّ سەھات سىي يان شەشى بەيانى بخەويت، زوو پىر دەبىت و دەدەيە بارىكى و بنێسى، دەكەويە شەرڧرۆشى." بەڵام ئۆلگا گوێى بخەويت، زوو پىر دەبىت و دەدەيە بارىكى و بنێسى، دەكەويە شەرڧرۆشى." بەڵام ئۆلگا گوێى ئەرەتا لەم ئامۆرگگاريانە نەبوو، تەنانەت ھەوڵى نەدەدا ئەم سەرەرۆييانە لە مێردەكەشى بشارێتەوە. ئەوەتا لە 100 / 100

مارى، كه له ههمان شوقهدا، دهگهل ئۆلگادا دادهنیشت زور له پهفتارى ئۆلگا ناپازى بوو. بهلام كه بينى بۆ براكەي دلسۆزە، ئەويش لەبەر خاترى ئەم ھەلويستەي، بەرادەيەك يەيوەندى خۆي دەگەل ئۆلگادا خۆش كرد كه بووبوو به نيمچه سكرتێرەيەكى. بەمجۆرە مارى بووبوو به بەشێك له ژیانی ئهم ژن و میرده. به تهواوهتی له ژیانی وان وهدهرنهکهوتبوو. به الم چونکه ئافرهتیکی تونده تهبیعهت بوو، نه بهو نهرمکیشییهی چیخوف دهرههق به ئولگا رازی بوو، نه رهفتاری ئۆلگاى بەدل بوو كە بە نەھەق ئىستىغلالى چاوپۇشى و نەرم و نيانى چىخۆفى دەكىرد. لە نامەيەكيا ٢/٢/٣ بۆ براكەي دەليّت: "له مۆسكۆ بيّزار بووم، ھەست دەكەم نەخۆشم، بە تايبهتي كه زوّربهي كات بهتهنيا له مالّهوهم وبيري توّ و مالّهكهي خوّمان دهكهم، چونكه زوّر كهم ئۆلگام دەبىنم. دويننى لەزگ بوو ليمان ببيته شەر. دەمويست نەيەلم بروات بۆ كۆر و ئاھەنگى سەماى موزوروف، بەلام ھەر رۆيى، بەرەبەيان گەرايەوە بۆ مال. ئەمرۆش كە چوو بۆ يرۆڤە زۆر شهكهت بوو، ئهم شهویش نمایشی ههیه." ئۆلگا ههندیجار گلهیی و گازاندهی له چیخوف دهكرد که گوایه له پروژه ئهدهبیه کانی ئاگاداری ناکات. چیخوف له نامه کانیا به دوورودریدژی باسی تەندروسىتى، بەرنامەي خواردن، يارپزكردن و خۆشەويسىتى و ڤيانى خۆي بۆ دەكرد، بەلام لەوەدەچوو نەيەوى لە ژيانى ئەدەبى خۆى ئاگادارى بكات و يرۆژە ئەدەبيەكانى خۆى يى بلى. ئاپا متمانهی به ژنهکهی نهبوو؟ ئاپا بهوهی نهدهزانی که بتوانی هاوبهشی خوشی و ناخۆشىيەكانى وەكىو ھونەرمەندىك، بكات؟ چىخوف لە ٢/ك٢/٢، ٩٠٢دا بە نامەيەك وەلامى دەداتەوە: "بۆت نووسىيوم كە ھەموو شىتىك بۆش و بەتالە، كە گواپە گىلى تەواويت، كە نامه کانت بیزار و وه رهزم ده کهن، که به ترسه وه هه ست ده که یت ژیانت دینته وه یه ک. هتد... به راستی گهوجی. من که باسی شانونامهی ئایندهی خوّمم بوّ نهکردوویت، لهبهر ئهوه نیه، وهکو نووسيوته، متمانهت پيناكهم، بهلكو لهبهر ئهوهيه كه هيشتا باوهرم بهم شانونامهيه نيه، هيشتا له میشك و خهیالما گهلاله نهبووه. ههرهشهم لیدهکهیت که ئیدی نه هیچم لی دهپرسیت و نه ده خلت بهسه ر هیچ شتیکمه وه دهبی، خیره نازهنین؟ بهسه، واز لهم رهشبینییه بینه، واز له

دلّتهنگی بیّنه! پی بکهنه! رهشبینی و دلّتهنگی بو من باشه، چونکه له بیابانیّکی چوّل و هوّلدا ده ژیم، نه کاریّك ههیه بیدینم، زوّربهی روّژانی ههفته نهخوّشم."

به لَام ئۆلگا ئەم قسانەي بە گويدا نەدەچوو. دلنيابوو كە چيخوف دەگەل تولستوي، گۆركى و بونین و، ههموو دوستانی نووسهریدا گفتوگوی زور بهرزتر و جدیتری ههبوو تا لهگهل ئهمدا، هه لبهته لهمه دا به هه له نهچووبوو. واريكه وت تۆلستۆى بيته قرم و ماوه يه ك لهوى برى: ياش ئەوەى تووشى مەلاريا دەبى، پزيشكەكانى ئامۆژگاريان كردبوو، كە ياسنايا بوليانا بەجى بيلىي و بروات خوّى بداته ههتاوى دهرياى رهش، به سوارى فارگونيّكى تايبهتى قيتار گهييه ئهويّندهر و له گاسپرا لایدا، که ده کیلومهتریک له یالتاوه دوور بوو، لیره، یانی له گاسپرا، کونتیس پانینا کۆشکیکی تایبهتی خسته خزمهتی، کۆشکیکی یهجگار گهوره بوو، لهسهر تهرازی ئيكۆسىي بوو، دوو بورجى هەبوو، تا نيوهيان به لاولاو دايۆشىرابوو. يياو دەيتوانى لە بانیژهکهیهوه بروانیّته باخچه پر گول و گولزارهکهی، تهمهشای دهریا بکات. چیخوف له ۱٬۹/۱۲ دا یه کهم سهفهری بو گاسیرا کرد و به دیداری نهم نهفسونکاره ههفتا و سی سالانه شاد بوو. بهر لهوهی بروات بو دیداری، ماوهیه کی زور له بیری ئهوه دا ما که چ جلکیک لهبهربكات. چونكه حهزى نهدهكرد نه زوّر يوّشته و يهرداخ بيّ نه زوّر يهريووت و بيّ نموود بيّ. دوای چهند ههولیّك چاكهت و پانتوّلیّكی رهشی فهرمی و كلّاویّكی لبادی نهرمی ههلّبـژارد. تولستوی، به ههمان ههیئهتی ساده و ساکاری ههمیشهیی خوی که کراسیکی جووتیارانهی لهبهر و جووتی چهکمهی له پی و کلاویکی سپی قهراخ پانی لهسهر بوو، پیشوازی و خیرهانینی کرد. به ههرحال دوای نهمه زور دیداری دیکهی گهرم و گوریان، له بانیژهکهی گاسپرادا بوو، تولستوى له پشت تەپلەكىكى مامناوەندىيەوە، دادەنىشت، پيالەيەك چاى ساردى بەدەستەوە دهگرت، به پشتی چهماو و چاوانی گهش و تیـژ و ردیّنی لهرزانهوه، دهکهوته قسان، به شيوهيهكي بنجبر ستايشي ئهم كار و سهرزهنشتي ئهو كارى دهكرد. چيخوف شان داچهكيوو ديمهن خهمناك، له ههنبهريا دادهنيشت، كلّاوهكهى له باوهشيا دادهنا و بهسهرى قامكان ييّيا دەكيشا يان عەينەكە زەرەبينەكەي چاك دەكرد و ھەولى دەدا بەريەرچى بداتەوە. لە كۆتايى گەنگەشە و گفتوگۆكانىدا، ھەركەسە و بە رەئى خۆيەوە ھەلدەسىتا. گفتوگى و گەنگەشەى نێوانيان، گەنگەشـەى نێـوان يێغەمبـەرێكى ديوانـه و گومانـدارێكى قـەدرزان و ئەقڵمەنـد بـوو. تهنانهت له باسى ئەدەبياتيشدا له هەموو شتيكدا هەڤرەئى نەبوون، چيخوف به لەزەتەوە گويى له تۆلستۆى دەگرت كە زۆر بە توندى ھێرشى دەكردە سەر شكسىير گوايە، بە بۆچوونى ئەو، جگه له كۆمهڵێك شانوٚنامهى خراپ، هيچى ترى نهنووسيوه. ههروهها گلهيى له نووسهرانى نويش دەكىرد كىه بەراى ئەو، قەناعەتيان بە ھەنىدى بەرھەمى كالوكرچ و جەلەبى كىردووە. ماموستای پیر، له و به پنهدا، به شیوه یه کی ره و ته نی و لامسه رلایی، شانونامه کانی ئه ویشی بهسهر دەكردەوە و گلەيى ئەوەى ليدەكرد كە گوايە ھىچ مەسەلە و پرسىككى ئەخلاقى ناخاتە روو و هيچ چارهسهريك پيشنياز ناكات: "قارهمان و كاراكتهرهكانت بـو كويّت دهبهن؟ لـهو تهختهوه که له سهری رادهکشیّیت، بو ئاودهست و بهپیّچهوانهوه." بهلّام وهکو ههمیشه ستایشی چيرۆكەكانى دەكرد. پيى دەگوت: "تۆ رووسىيت، بەلىي رووس، ئەمما رووس، رووسىي تەواو عەيار." ھەڵبەتە ئەم قسەيە لە زارى بابايەكى ناسيوناليسىتى دوو ئاتەشەوە، نەك ھەر سىتايش بوو، به لکو دان یپدانانیکی ته واویش بوو به به هره و توانای چیر فکنووسی چیخوف. یاشان سێرگى كوړى تولستۆى لەوبارەيەوە دەنووسێت: "وام ھەست دەكرد كە بابم بەراستى دەيويست له چیخوف نزیك ببیّتهوه و بیخاته ژیّر كاریگهری خوّیهوه، به لام ههستی به رهفزیّکی بیّدهنگ، به لەمپەرىكى لەبەزان نەھاتوو دەكرد، كە نەيدەھىشت بگەنە ھىچ رىكەوتنىك." (بروانە سىرگى تولستوى: چاوخشانيك به رابردوودا.) بونين له ياداشتهكاني خويدا، له زماني چيخوفهوه دهلیّت: "ئەوەى لە تولستۆیدا زۆر مایەى سەرنج و سەرسامى منه، ئەوەپە كە زۆر بە بچووكى تهماشای ئیمهی نووسهر دهکات، بگره ههر به هیچمان نازانی ... به کومهلیک منداله ورتکهمان دەزانىّ. " تولستۆى ھەندىٚجار حەزى دەكرد سەر بخاتە سەر ميوانە بە شەرم و حەياكەي، رۆژىك له ناغافلًا لیّی پرسی: "به گهنجی زوّرت جنده بازی کردووه؟" ئیدی چیخوف، دهشلّهژیّ، به دهم راكێشانى ردێنى خۆيەوە دەكەوێتە مىنگەمىنگێكى نامەفھووم. ھەنگى مامۆسىتاى يىر، بە راشکاوی و به خو هه لکیشانه وه ده لیت که ئه و له به هاری تهمه نیا میبازیکی سهیر بووه، له ميّبازيدا بتكولّاندبا تيّر نه دهبوو. ئيدي بهتاني ئهو باسانه دا چوو بوو وشهي زوّر كالوكرچي به کار بردبوو. ئیدی چیخوف به جۆری دهسته پاچه بووبوو له روو دامابوو، نهیزانی بوو چ بکات. گۆركى كە ئەو دوانە پيكەوە دەبىنى، زۆرى پى سەير دەبى كە چ شىتىك كۆيان دەكاتەوە، تۆلستۆى بەو ھەموو راشكاوى و قسه له روويى و بى پەرواييە له كوى و چيخوفى، روو نەرمى دڵياك و نەخۆش لەكوىٚ! جا گۆركى لەو بارەيەوە دەڵێت: "تولستۆى، چيخوفى خۆشدەويست، به دیتنی چیخوف دلّی دهکرایهوه، لهوه دهچوو به نیگا، دهموچاوی میوانهکهی بلاویّنیّ. تولستۆي به هەموو بيّ بەرواپيەكى خۆيەوە، چيخوڧ بە كچۆڵەپەكى شەرمنى هيّمن دەشوبھاند." رۆژى تولستوى، كە چىخوف دەبىنى بە باخچەكەي گاسىرادا يياسە دەكات، لە ژير ليوانەوە بە گۆركى دەلىّت: "يەح! كە ئىنسانىّكى عەزىز و مەنگ و بەشكۆيە! شەرمن و ئارام دەلىّى كچە! تهنانهت ریکردنیشی و وهکو هی کیژانه. به کورتیهکهی پیاویکی جوانه!" (بروانه: ماکسیم گـــۆركى، چـــەند بيرەوەريـــەك دەربـــارەى تولســتوى، چــيخوف، ئانـــدرييف. پاچـــقەى س.س.کوتلیانسکی و لنر وولف، لهندهن: بِلَّاوهخانهی هاگرت، ۱۹۳۹. ل۲۶). دوای ماوهیهك، رۆژێك، له دانیشتنێکی سێ قۆڵی هەرسێکیاندا، تولستوی له دەفتەری یاداشتەكانی خۆیدا ئەمە تۆمار دەكات: "شادم بەوەى كە چيخوف و گۆركيم خۆش دەويت." (بروانه تولستوى، دەفتەرى یاداشتان، ۱۹۰۱/۱۱/۲۹، به رووسی).

گۆركى، به هۆى چالاكى سياسيەوە گيرا، پاشان ئازاد كرا، لى دانيشتنى سان – پترسبۆرگ يان مۆسكۆيان لى قەدەغەكرد. ئيدى مۆلەتى لە حكومەت وەرگرت، بە ھۆى نەخۆشىيەوە لە قرم ئاكنجى بيت، مەرجى حكومەت ئەوەبوو كە نابى لە يالتا دانيشيت. ويپاى ئەوەش ھەفتەيەك لاى چيخوف مايەوە. ئيدى بە دريپژايى ئەو ماوەيە، پاسەوانيك لە دەريى حەوشى مالەكەى چيخوف دا، ئيشكى دەگرت. ھەركاتى گۆركى لە مالەكە وەدەركەوتبا، مفەوەزى يۆليس تەلەفۆنى بۆ

چیخوف دهکرد که یاروّی گومان لیّکرا و کیّوه چووه. ئهنجام گورکی له ئولیز، که له گاسپراوه دوور نهبوو، خانوویهکی بوّ خوّی و مال و مندالهکهی به کری گرت. تا زیاتر دهگهل چیخوف دا یهکیان دهبینی، دوستایهتیان خوّشتر و قوولّتر دهبوو. چیخوف له ۱/۳ ت/۱ و ۱ دا نامهیهك بوّ ئولگا دهنووسیّت که: "ئهلیکسی مهکسیموفیچ (گورکی) هیچ نهگوّراوه، وهکو ههمیشه کهسیّکی شایسته، هوّشن و میهرهبانه. تهنیا یهك شتی نهشازه، ئهویش کراسه جووتیاریهکهی بهریّتی، که ههرچی دهکهم ناچیّته دلّمهوه و له گهلّیا رانایهم..."

گۆركى، شيفتهى سادەيى و بى فيزى ئەم نووسەرە گەورەيە بوو، كە لە ھەر ستايشىك بيزار بوو، ههرگیز و له هیچ کات و شویننیکدا خوی له بهرانبهرهکهی به گهورهتر نهدهگرت، به مهزنتر نهدهزاني. ئهوهتا لهو بارهيهوه و له ستايشي چيخوف دا، له ياداشتهكاني خويدا دهليت: "ييْموايه، ههموو ميوانيْك له ههنبهر چيخوف دا، خوّ به خوّ وا ههستدهكات، له سهريْتي سادهتر و خاكيتر، راستگوتر و به كورتيهكهى زياتر خودى خوى بينت... چيخوف حهزى له گفتوگويان دەربارەي مەسەلەو پرسێن قووڵ نيه. ئەو جۆرە گفتوگۆيانەي كە خەڵكى رووسىي ئێمە خۆبەخۆ زۆرى حەزلىدەكەن و غافلن لەوەى كە گفتوگى دەربارەى پۆشاكى مەخمەلى ئايندە، لەكاتىكا ئيْستا يانتۆڵێكى باشت له يێدا نيه، نەك ھەر خۆش نيه، بەڵكو شتێكى گەوجانە و كۆمێديشـه." (بروانه یاداشته کانی گورکی.) له راستیدا گورکی زیاتر شیفته و دلبهندی ناسکی و میهره بانی و بی فیزی هاوری گهورهکهی بوو که دهیزانی زوری به بهرهوه نهماوه. چیخوف، هیدی و ئارام، به رووخوشی و دهم به پیکهنینه وه پیشوازی میوانانی دهکرد، دار و دره ختی دهرواند، به رههمی دەنووسىي، نەخشىمى سىمفەر دادەنا، بە جۆرى ئەو كارانەي دەكىرد، لە تۆ وايە بەتەمايە لەو نزیکانه دا به تهواوهتی چاك ببیته وه و عهله می تیا نهمینی. هیچ گلهییه کی له زهماوه نده نائاسایی و غیابیهکهی خوّیشی نهدهکرد. به کاوهخوّ گویّی لهو کهسانه دهگرت که دهردی دلّ و نهیننی دهروونی خویان بو باس دهکرد و به خویشی هیچی بو کهس نهدهگیرایهوه. خو ئهگهر هەنىدىنجار دەگەل گۆركىيدا بكەوتايەت گفتوگى و گەنگەشەى سىياسىي، ھەمىشە ھەولى دەدا قهناعهتي ييّ بيّنيّ، كه له راو بوّحِوونهكانيا، له نوّرينيا بوّ ئاينده، ههنديّ واقيعي و ميانرهو بيّ. له کاتیکا گۆرکی، مارکسیستی توندره و خهوی به شۆرشیکه وه دهبینی که بتوانی بورژوازیه ت به تهواوهتی گسك بدات و دهسه لات به دهستی پرولیتاریا بسیپریت، چیخوف که پیاویکی وردبین بوو، به ئومیّدی ئەوەبوو، كە رِژیّمی تزارى، بەرەبەر بگۆریّت بۆ رِژیٚمیّکی لیبراڵی رِوٚشنبیرانه. ويدراى ئەمەش باوەرى بە شايستەيى ھاوولاتيانى خۆى نەبوو، راى بەرانبەر بە ھاوولاتيانى خوّى باش نهبوو. بگره ههندينجار به گومان بووه لهوهى كه شايستهى ئهم وڵات و زاگهيه بن، به گۆركى دەگوت: "رووسىيان، خەلكىكى سەيرن. وەكو بىترنگ وان، ھىچيان تىيا ناوەسىتى. لە گەنجيا، ھەر شتێك دەبينن، لە خۆدا كەڵەكەي دەكەن، ھەر كە سى ساڵيان بوارد، ئەوەي تيايانا دەميننى چنگى خاك و خۆل و خاكەرى بيكەلكە... ئينسان بۆ ئەوەي مرۆڤانە، ئابرومەندانە برى دهبي كاربكات. به ئەشقەوە، به باوەرەوە كاربكات. لاى ئينمه رووس شتى وانيه... رووسيا ولاتى چاوچنۆك و تەمەلانه. شيفته و كوشتهى خواردن و خواردنهوهن، بهوان بى شهو و رۆژ بخهون و

پپخوهۆپيان سهعاته پێيهك بپوات... نهفسيهتى سهگيان ههيه: كه لێت دان، به دهنگێكى نهوى دهقروسكێنن و خۆ به كۆنهكانياندا دهكهن، ئهگهر نهوازشت كردن، لهسهر گازى پشت بۆت وهردهكهون و ههر چوار پهليان دهكهنه ئاسمان و دهكهونه كلكه سووتێ." ههروهها: "به خۆمان دهڵێن وهزع بهرهبهره، دهگهل هاتنى ههر تزارێكى تازهدا دهگۆپێت و باشتر دهبێت، خۆ دواى دوو سهدهى دى زۆر باشتر دهبێت. كهس نيه كار بۆ ئهوه بكات كه سبهينێ ئهم باش و باشتره بێتهدى. بهمجۆره پۆژ به پۆژ ژيان ئاڵۆزتر دهبێت و خۆبهخۆ دهږوات و نازانين بۆ كوێ دهږوات، غهلكيش گێل تىر و گهوجتر دهبن و زياتر له ژيان دووردهكهونهوه." (بپوانه ياداشتهكانى خهلكيش گێل تىر و گهوجتر دهبن و زياتر له ژيان دووردهكهونهوه." (بپوانه ياداشتهكانى ئهوانيش دهدوێنێ. كاتێ بۆنين، باسى كهم بهرههمى و بێ بهرههمى خۆى بۆ دهكات، چيخوف، ئهوانيش دهدوێنێ. كاتێ بۆنين، باسى كهم بهرههمى و بێ بهرههمى خۆى بۆ دهكات، چيخوف، كينيا ههڵدهشاخێ و دهڵێت: "غهدر دهكهيت! به خۆت دهزانى كه گرينگترين شت بۆ ئينسان كاره... دهبێ كاربكهيت و بهدرێژايى ژيانت دهستبهردارى كار نهبيت!" پاشان ئهم ئامۆژگاريهى دهكات: "پياو نابێ دهست به نووسين بكات، تا ههست نهكات سارده وهكو بهفر." (بپوانه: ياداشتهكانى بونين.)

سهبارهت به لیونید ئاندرییف، که چیر که کانی سهره تای زیاتر خهیالی بوون و به شیوازیکی هەندىك ئالۆز نووسىرابوون و تازە سىووكە سىەركەوتنىكى بەدەسىت ھىنابوو، بە بونىن دەلىت: "ئهگهر يهك لاپهره له چيروٚكهكاني ئاندرييف بخوێنيتهوه، دهبي دوو دانه سهعات له ههواي ياكا پياسه بكهيت." چيخوف كه بهخوّى پێچهوانهى كهسێتى خهمين و رهنجديدهى ئاندرييف بوو، که ههستی کرد، ئۆلگا، شیفتهی بههرهی ئهم نووسهره گهنجهیه، له ^{4} ك ^{1} دا نامهیهکی بۆ ئولگا نووسىي كه: "بهنيّ، نووسهريّكي باشه. ئهگهر زياتري نووسيبا، سهركهوتووتر دهبوو. راستگۆیی کهم ییوه دیاره، ئالۆزه، ئهمه وای کردووه، خوینهر به ئاسانی هوگری نهبی. به لام به تێپهربوونی روٚژگار، درهنگ یان زوو جهماوهر هوٚگری دهبن و ناوێکی گهوره بوٚ خوٚی پهیدا دهكات." (بروانه نامهی ۲/۷ ۲/۷). چیخوف له ههمان نامهدا ژنهکهی ئاگادار دهكاتهوه که رۆن گەرچەكى خواردووه. كۆكەكەي زيادى كردووه، تواناي نووسىينى نيه. به درێژايي زستانەكە هیچ کاریکی نهکردووه تهنیا ئهوهنهبی که چیروکی "قهشهباشی = اسقف"ی تهواو کردووه و یاك نووسى كردووه ته وه. ئهمه بریتییه له چیرو كى ژیان و مهرگى قهشه باشیهك، هینده به تانى هاماجی کلّیساییدا چووه، هیّنده سهروکاری دهگهلّ دینداری تهقلیدیدا یهیدا کردووه، له تق وایه بابایهکی ئههلی باوهر و نویژان نووسیویهتی نهك بابایهکی گوماندار و گومان ئهندیشی دوو ئاتەشە. ھەروەھا ھەولى دەدا لە مىشك و ھىزرى خۆيىدا نەخشەيەكىش بىۆ "باخى ئالوبالو" دابریدژی. به لام نه قارهمانانی شانونامه که و نه پیرهنگ و رووداوانی شانونامه که خویان به دەسىتەوە نەدەدا و بۆي زەوت نەدەبوون. وەختىكى زۆرى بە خويندنەوەي بەرھەمىن بونىن و كوپرين و گۆركى بەسەربرد و ھەللەكانى بۆ گۆركى راست دەكردەوە، ھەروەھا بۆ جارى دووەم بەرھەمەكانى تورگينيفى خويندنەوە. لەو رەخنەگرانە يەست بوو كە سووربوون لەسەر ئەوەى كە جـۆرە لێؚڬچـوونێڬ لـه نێـوان بەرھەمـەكانى ئـەو وتورگينيفـدا ھەيـە. لـه نامەيـەكيا بـۆ ئۆلگـا

۱۹۰۲/۲/۱۳ لهو بارهیهوه دهنیّت: "تورگینیف دهخویّنمهوه. تهنیا ههشت یهك یان دهیهكی نووسینه کانی ئهم نووسه ره دهمیننه و و ده ژین، باقی به رهه مه کانی له ماوه ی بیست و یینجی -سى سائى دىكەدا، ھەمووى لە ئەرشىقخانەكاندا دەنيى رىنى "كە بىرى لە سائانى رابردووى دهکردهوه، پێی سهیر بوو چۆن ړوژ به ړوژ، ئهو ههموو کارهی کردووه. ژیانی ئهو بریتی نهبوو له رووداوين گهوره، به لكو بريتى بوو له چيرۆك و شانۆنامان. يانى زياتر بۆ نووسين ژيابوو، نەك بۆ ژيان، ژيانى له قەبەلى نووسىن كردبوو. ويراى ئەمەش، جارجارى، لەو زەمانە ديرينەوە، لە ژیانی واقیعییهوه، تارماییهك دههاته دهری و بهروکی هزر و یادگهی دهگرت. یهکیك لهو تارمایی و تاپۆیانهی که لهپر پهیدابوو لایکا میزینوڤا بوو، که له بواری گۆرانی ئوپرادا شکستی هیّنابوو و وازی له پروژهی کردنهوهی موغازهی جلکیش هینابوو. ئیستا، حایر و بیکار، خووی دابووه خواردنهوه. کاتی ماری، به خیری خوی، بو شهویک له شوقهکهی خویاندا جیی کردبووهوه، ژوورهکهی به تهواوی بۆنی دووکه له جگهره و مهشرووبی گرتبوو، بۆیه بۆ بهیانی ناچاربوو ههموو دهرگا و یهنجه ره کان بخاته سهر گازی پشت تا ههوای ژووره که بگوری و ئهو بونه جگهره و مەشرووبە بروات. بۆ برايەكەي نووسىي: "دلم بە لايكا دەسىووتىّ." بەلام ئۆلگا، كە لايكاي (جاران جوان)ی له شهو ناههنگیکدا بینی بوو و تهعاروفیان کردبوو، هیچ سۆزیکی بهرانبهری نهبوو، به پیچهوانهوه نامهیه کی به تانه و تهشهری بو چیخوف نووسی: "لایکا مهست بوو، وهکو قير پيمهوه نووسا بوو و داواى ليده كردم كه نه خبى دۆستايهتى دهگهلدا بخۆمهوه. بهلام قاييل نهبووم، چونکه حهزم لهم جوّره کارانه نیه. من نایناسم، لهبهرچاوم جوّریّکه، به دهست خوّم نیه نايحوبيّنم." دواي چەند ھەفتەپەك، ئۆلگا، چيخوفى ئاگادار كرد كە لايكا قاييل بووە شوو بە ئەلكساندر سانين بكات. سانين ئەكتەر و دەرھينەر بوو له شانۆى ھونەر، چىيخوف لە ۱۹۰۲/۳/۱۲ دا وه نامی ئۆلگای دایهوه که: "دهمینکه لایکا دهناسم. به شیوهیه کی گشتی و ويراى ههموو شتيك كچيكى باشه، زيرهكه، ئابروومهنده. دهگهل سانين دا ههلناكات، خوشى ناوى ... له ئيستاوه تا كۆتايى سال وەكو منداليكى گەورەى خۆى مداراى دەكات، ياشان له ئيستاوه تا سالونيويكي دى، دەكەويتە خيانەتكردن له ميردەكەي. بە كورتيەكەي ھەر ھەموو ئهم مهسهلانه، ريْكهوته*." ههڵبهته چيخوف له كورتى و بهو ئهنجامگيريه ير رهشبينييه برييهوه و وهكو سهردهمي گهنجي نهكهوته شوخي و لاقرتي و ئاشقيني گالته به راست. چونكه ژني هينابوو، ژنهکهي خوش دهويست و نهخوشيش بوو، ئيدي هيچ ئوميّد و مهراميّکي به لايکا نەمابوو.

یه کیکی دیکه له کونه دوسته کانی که له پر پهیدا بووه وه لیدیا ئه قیلوقا بوو، که هه والی زهماوه ندی چیخوف، تا سهر موخ هه ژاندبووی. لیدیا له یاداشته کانی خویدا له و باره یه وه ده نریك ده لیدیا: "له ناکاوا ئاره قه یه کی سارد نیشته سه رته ویلم، که ویم به سه ریه که م کورسی نزیك خوما." تاقه سوکنایی دلی ئه و تانه و ته شه رانه بوو که له "هه قرکه" سه رکه و تووه که ی ده دران: "ئولگا، ده گه ل ئانتوندا زور کومیدی ده هاته به رچاو! چیخوف پیره میرید بوو له و گوره، سیما له رو لاواز، له عه مه لمه ندان ده چوو. یانی ئه و دووه له هه موو شتیک ده چوون ته نیا له بووك و

زاوا نهبیّ." لهمهش خراتر، دهنگویه له نیّو خهنکیدا بناوبوو، که نهمیروفیچ — دانچنکو، به ناشکرا ناشقینی دهگهال دهکرد. ئیدی ئهم قسه و قسه لوکانه کردیانه کاریّك، لیدیا ئهقیلوڤا، نهیدهزانی به بوّنهی ئهم زهماوهنده وه پیروّزبایی له چیخوف بکات یان نا. ئهنجام لیّبرا که پیروّزبایی لیّبریّزبایی لیّبریّزبایی لیّبریّزبایی نامهیه دا داوای لیّدهکات ئاخوّ به ئهشقه کوّنه کهیان، که ئیستا مردووه خوّشحاله، ئهگهر باوه پ به لیدیا بکهین، ئهوا چیخوف پاش ئهوهی سوپاسی کردووه، وهنامی داوه تهوه: "دهتوانی بزانی که ئایا بهخته وهر و شادم؟ پیش ههموو شتیّك من نهخوّشم، حالی حازر زوّریش نهخوّشم. ئهوه حهقیقه تهکهیه، ئیدی به خوّت، به کهیفی خوّت حوکم بده. دووباره سوپاسی نامه کهت دهکهم... ههمیشه هیوای شادمانیم بو خواستوویت. ئهگهر ههر کاریّکم له و بارهیه وه له دهست هاتبا، به خوّشحانیه وه بوّم دهکردیت. به نام هیچم پیناکریّ." (بروانه لیدیا ئه قیلوڤا: ئا ب چیخوف له ژیانی مندا). به مجوّره چیخوف، به سهره قهندی و چیخوف دروست کردبوو، تا به خهیانی خوّی له بهرچاوی نهوه کانی ئاینده گهوره و نیروان خوّی و چیخوف دروست کردبوو، تا به خهیانی خوّی له بهرچاوی نهوه کانی ئاینده گهوره و به شکو بنویّنیّ.

لهم سهروبهندهدا تاقه ئهشقی چیخوف، ئهشقی ئولگا بوو، ئولگا بو ئهو، که دووریهکهی هینده ی دی شیرینی کردبوو، وهکو شاقارهمانهکهی ئهدمون روستان "دوتمیری دووره دهست"ی لیهاتبوو. ویپرای تکا و پجای چیخوف، دکتور ئالتسشور، پیگهی نهدهدا که سهفهری موسکو بکات. ماریا، بهزهیی به براکهیدا دیتهوه، دهچیت بو به پیوهبهرایهتی شانو، دوای پجا و تکایه کی زور، توانی موّلهتی چهند پورژیک له شوباتی ۲۰۹ دا بو ئولگا وهربگریت تا سهفهری یالتا بکات. ئهوهبوو ئولگا به نامهیه چیخوفی ئاگادار کردهوه که "چوار پوژ و پینج شهو" لای ئهو دهمینیتهوه و له ۲۲/۲/۲۰۹ دا گهییه یالتا. ئهمه ئولگا گوتهنی "ههنگوینه مانگیکی دیکه" بوو. کاتیان زور کهم بوو، بویه وهکو ئهوهی دهستیک ههپهشهی جیابوونهوهیان لیبکات، ههموو وهخته کهیان شهیدایانه و به ئاشقینی برده سهر. ئولگا هیشتا به تهواوهتی نه کهی بووهوه جی، چیخوف خیرا نامهیه کی بو نارد: "ههرچی زووتره بگهپیوه نازهنین! بهبی ژنه کهم بووه ههناکه م." (بروانه نامه کی بی نارد: "ههرچی زووتره بگهپیوه نازهنین! بهبی ژنه کهم

ئۆلگا، لەوكاتەدا، دەگەل تىپى شانۆى ھونەردا بە گەشتىكى شانۆيى ھاتبوو بۆ سان — پترسبورگ. تىپەكەى ستانسلافسىكى، سەركەوتنىكى جەماوەرى و مىديايى گەورەى لە پايتەخت بەدەست ھىنا. نمايشىكى تايبەتى شانۆنامەى "سى خوشك" لەبەردەم تزار و دەربارى تزاردا پىشكەش كرا. ئۆلگا، لە نىو ھاوپىشەكانىا، لە ھەموويان ديارتر بوو، بوو بە ئەستىرەى تىپەكە. لە ژيانىا ئەوەندە پىرۆزبايى لىنەكرابوو، ئەوەندەى چەپكەگول پىشكەش نەكرابوو، تىھوەتى ئىوارەخوان نەكرابوو. بە راستى مەستى ئەم ھەموو ستايش و ئافرىنە بوو. بەلام كە جۆش و خرۆشەكە بەرەبەرە خاوبووەوە و دامركايەوە. بە تەنيا چووە ژوورەكەى خۆى، كە بىرى لە وەزعى ئانتۆن دەكردەوە: نەخۆش، تەنيا، بىزار لە زندانە بەرىنەكەى لە يالتا، ھەستى بە جۆرە عەزابىكى ويژدان دەكرد. ھەنگى، بۆ پاكانەى رەفتار و ھەلويستەكەى خۆى، بەپەلە ئەم

نامهیهی بۆ نووسی: "ههندیّجار رقم له شانوّیه، ههندیّجار ئاشقانه خوّشم دهویّ. شانوّ ژیانی پیّ بهخشیووم، خهمیّکی زوّر، شادیهکی زوّر، توّی به من بهخشیّوه، کردوومی به کهسایهتی. رهنگه تو ئهمه به ژیانیّکی دروّینه بزانیت، به جوّره خهیال و وههمیّکی بزانی، لهوانهشه وابیّ، به لام له دوا ئهنجاما ئهمهش جوّره ژیانیّکه. بهر له شانوّ من زوّر ساویلکانه ده ژیام. هیچم لهمه پر ژیان نهده زانی، هیچ ده و و تیّگهیشتنیکم لهمه پر خه لکی و ههستی خه لکی نهبوو." چیخوف وهکو ههمیشه، دلّنیای دهکرده وه که پیّی پرازیه و به سهرکه و تنهکانی خوّشحاله. به تهنزه وه بوّی دهنووسیّت: "کهواته خهریکه دهبی به ئهکته ریّکی ناودار. دهبی به (سارا برنارد)یّکی دیکه. وازم لی دیّنی؟ یان ده تهوی بیم به شهکته ریّکی ناودار. دهبی به دراویّزی ههمان نامه دا بوّی دهنووسیّت: "من هیچ لاریم لهوه نیه نیّوبانگ ده ربکه ی، بهغیلی ئهوه ت پی نابه مسالانه بیست و دهنووسیّت: "من هیچ لاریم لهوه نیه نیّوبانگ ده ربکه ی، بهغیلی ئهوه ت پی نابه مسالانه بیست و پیّنج تا چل ههزار پوّبل ده رامه و دهستکه و تت ههبیّ. به للم به ر له ههر شتیّك تا ده توانی ئاگات له شانون مهنووسه چکوله که بیّ." (بروانه نامه ی ۱۹۸٬۲۸۲۱).

دەستەواژەي "شانۆنامەنووسىە چىكۆلەكە" يان (نىمچە ئەلمانى - چىكۆلە) ناو بە ناو لە نامه کانیدا، دووباره دهبووه وه. دیاربوو ههردووکیان حهزیان له مندال بوو. ئۆلگا چهند هەفتەيەك دواى سەفەرەكەى يالتا، خەبەرى بۆ چيخوف نارد كە دلى تيك هەلدى، چيخوف ئامۆژگارى كىرد كە كەمتر بخواتەوە. پاشان، ئۆلگا لە ۲/۳/۳۱ دا بە نامەيەك ئاگادارى كردهوه كه مندالهكهى لهبارچووه: "كه له يالتا بهرى كهوتم، به ئوميدى ئهوهبووم نووسهريكى چكۆلەت يى ببەخشم. بەلام زۆرىش دلنيا نەبووم لەمە. بەدريدايى ئەو ماوەيەى كە ھەستم بە بيّتاقهتي دهكرد، وامدهزاني سك يهشهيهكي رهوتهنيه و هيچي تر. ههرچهنده حهزم دهكرد حاميله بم، به لام ئه قلم به وه دا نه شكا كه به راستى حاميلهم... تا نارديان به دواى دكتورا و دكتور هات، ئەوسا زانىم مەسەلەكە چىھ و تازە كار لەكار ترازاوە. ھەنگى گريام ئەمما گريان... بە راسىتى لەبارچوونى نووسىەرە چكۆلەكە ژانى كىردە دۆمەوە." بەيەلە بۆ نەخۆشخانەيان بىرد و خيرا خرايه ژير نهشته رگه ريه كي ناچارييه وه، تهنانه تدلسوزي و ميهره باني ئه كته ره كاني هاوریشی، نهیدهتوانی له جهزرهبه و شوکه دهروونیه دژوارهی دهربیننی. ههموو بيركردنهوهيهكى هاتبووه سهر ئهومى كه بروات بۆ يالتا و يهنابهريّته بهر ميّردهكهى. بهلّام ئايا مێردهکهي ئامادهبوو، بهو ههموو کهمتهرخهميهوه که ژنهکهي بهرانبهر بهو کردبووي، پێشوازي بكات؟ ئۆلگا دواي چەند رۆژێك بۆي نووسى: "بروسكەيەكم بۆ بنێرە. لە بىرم مەكە، لە كەمو كووريم بيوره!"

ئەوەى پاسىتى بى چىيخوف، لەجياتى بروسىكەيەك، چەند بروسىكەيەكى بى نارد، لەو بروسكانەدا بە گەرمى و خۆشەويستى لە تەندروستى پرسى بوو و دلنياى كردبوو كە بە تاسەوە چاوەپوانى دەكات. زياتر خەمى بارى دەروونى و جەستەيى ژنەكەى بوو تا خەمى لەبارچوونى مندالەكە. كاتى كەشتىيەكەى ئولگا لە پۆژى $\frac{1}{2} / \frac{1}{2} / \frac{1}{2}$ دا لە يالتادا لەنگەرى گرت، دەبوايە ئولگا بە دەستەبەرە لە كەشتىيەكەوە بى ناو گالىسكە بگوازنەوە. ھەلبەتە چىخوف، نەك ھىچ كەموموپىيەكى بە چاويا نەدايەوە، بەلكو بە پېچەوانەوە كە بەو نەخۆشى و رەنگ زەردىيەوە

بینی، دلی گیرا و بو ماوهی چهند روزیک نهخوش کهوت. زور به خهمی ئولگاوه بوو، له گهرمهی ئهم خهم و یهژارهیهدا، رووداویکی گهوره له جیهانی ئهدهبی رووسیدا رووی دا. گۆرکی که تازه بۆ بەشى ئەدەبى ئەكادىميا ھەلبرزىردرابوو، خەبەرى زانى كە دەولەت، بە بيانووى ئەوەى كە گۆركى له ژير چاوديرى پۆليسدايه، داواى له ئەكادىميا كردووه، ھەلبژاردنەكمى بۆ ئەنداميتى له ئەكادىميادا، ھەڵبوەشێنێتەوە. چيخوف زۆرى لەبەر ناخۆش دەبى، بەوپەرى نىگەرانى، راوێـڗٛ و شیرهت به کۆمهڵیّك له دوّستانی ئههلی قهلّهم دهكات، ههموو هانیدهدهن وهكو یشتیوانی له گۆركى، ئەويش واز لە ئەنداميەتى ئەكادىميا بىنى. بەلام پارىزەرىك ئامۆرگارى كىرد كە ھىچ پەرچە كرداريك نەنوينى، تۆلسىتۆى بەوە خۆى پەراندەوە كە ھىچ كاتيك خۆى بە ئەندامى ئەكادىميا نەزانيوه. چىخوف، لە نيو ئەم ھەموو بۆچوونە ھەقدرەدا تيامابوو و نەيدەزانى چ هەلوپسىتىك ھەلبىژىرىت. كاتى كورولىنكوى ھاورىي لىنى يرسى كە ھەلوپسىتى بەرانبەر بەو نهههقیهی دهسهڵات چیه، چیخوف تهنیا ئهوهندهی گوت: "ژنهکهم تایهکی توندی لیّهاتووه، لهجیّدا کهوتووه، تهواو داویهتیه باریکی و بنیّسی." (بروانه نامهی ۲/۲/۲۰ ۱۹۰۰). دوای چهند هەفتەپەك كورولينكو بۆ ديدەنى چيخوف چوو بۆ يالتا. به دوو قۆلى قەراريان دا كه واز له ئەندامىيەتى ئەكادىميا بىنن. بەلام شىتاقيان دوا نامەي ئىسىتىقالەكەيان بى بەرپوبەرايەتى ئەكادىميا نەنارد، وايان بە مەسلەحەت زانى جارى سەبربكەن، تا بزانن ئاخۆ ئەكادىميا لە بريارهكهى پاشگهز دهبيّتهوه يان نا. ههلبهته ئهم ههلويسته له بنهرهتدا ههلويستيكى ديپلۆماتكارانه بوو و له ههمان كاتدا به قازانجى گۆركى بوو.

لهم سهروبهندهدا، وهزع و حالّی خانهوادهییان خراپ بووبوو: خوشك و دایکی چیخوف به ئاشكرا لۆمهی ئۆلگایان دهكرد كه به ئانقهست به سكپری درێژهی به ژیانی بی سهروبهری خوّی داوه و مندالهكهی لهباربردووه. چیخوف، به اله ناكوّكی و ناتهبایی ئهم سی ژنه بیزار بوو كه بریاری دا، دهگهل ئولگادا، پیش ئهوهی به تهواوهتی چاك ببیتهوه، بروات بو موسكوّ. له بریاری دا، دهگهل ئولگادا، پیش ئهوهی به تهواوهتی دا کهوت.

دوای ماوهیه کی که م نه خوشیه که ی ئۆلگا لیّی تازه کرده وه. دکتوران معایه نه یان کرد و دمرکه و تکه پهرده ی (سیفاقی) ئاوساوه و هه وی کردووه و ده بی نه شته رگه ری بو بکریّت. چیخوف به رده وام به دیاریه وه بوو، به بست لیّی دوورنه ده که و ته وی ماریا بوو په شیمانی ده ره جه ی گه رمای ده گرت، به خوّی کومپیّرسی بو داده نا. ئه مجا نوّره ی ماریا بوو په شیمانی خوّی ده ربری و له یا نتاوه نامه بنیّرینت که ئاماده یه بیّت یارمه تی براکه ی بدات. پاشان، له کوّی ده ربری و له یا نتاوه نامه بنیّرینت که ئاماده یه بیّت یارمه تی براکه ی بدات. پاشان، له کوّی ده ربری و له یا نتاوه نامه بنیّرینت که ئاماده یه بیّت یارمه تی براکه ی بدات. پاشان، له به خوّهه نکی شانه وه ده یگوت که نه و چاکی کردووه ته وه، چونکه له ناو هه موو پزیشکه کاندا، به خوّهه نکی نتاوه هه موو پزیشکه کاندا، ته نیو هه موو دو ربی کی، جگه له شیر و قه یماغ، لی قه ده غه کردبوو. له نامه یه کی نه میروفیچ – دانچنکو، به شانازیه وه له و باره یه وه ده نیّت: "له نیّو هه موو دکتوره کاندا، هه ر من هه موو خواردنی کم، جگه له شیر و قه یماغ لی قه ده غه کرد و بوّی بوو به شفا و دوای ماوه یه که مئولگا له مه ترسی خه له سی."

چیخۆف، که ئهو خهمهی له کۆل بووهوه و ههناسهی ئۆخهی هه لکیشا، جاریکی دی کهوته بیرکردنهوه له پشووی هاوین. ماریا پیشنیازی کرد که دهگه ل ژنه که یدا بو یالتا بگه پیتهوه. به لام که ئه زموونه تاله کهی مانگی چواری خویانی بیرکه و ته وه، پیشنیازه کهی ماری په تکرده وه. بریاری دا ده عوه ته کهی سافا موروزوف، که ملیونیریکی زور گهوره بوو، قه بوول بکات و بروات بو پرمی کوساره کانی ئورال. ئیدی ئولگای به دایکی سپارد و بو خوی به ته نیا سهفه ری کرد. دیاره ئه م بریاره سهیره شی زاده ی ئه و مجیز و ته بیعه ته ی بوو که نهیده توانی به درین اله یه شوینا ئوقره بگریت. ئه و بانگه نادیاره ی ناخی هینده به هیز بوو، بی هیچ دوود لیه ک ژنه زور خوشه و پست و، نه خوشه کهی به سه ردایکیا به جیه پیشت و رویی.

پۆژى ۱۹۰۲/۲/۲۰۱۷ دەگەل ساقا موروزوف دا، بە دوو قۆلى كەوتنە پى. ھەوەلجار بە سوارى قىتار پۆيىشتن، پاشان بە كەشىتى، قۆلگا و كامايان بىپى. يەك ھەفتەى تەواويان پىچوو تا گەيىشتنە مۆلكە بەرفراوانەكەى موروزوف كە كەوتبووە قزيفولودوقيلقاى ئەوبەرى پىرمەوە. چىخوف بەدەم ئەم سەفەرە دوور و درينژەوە، پەيتاپەيتا ناسكە نامە و بىروسكەى شادىبەخشى بۆ نەخۆشەكەى، كە پوو لە چابوونەوە بوو، دەنارد: "مجيزيكى خۆش و نيمچە ئالمانيم ھەيە، سەفەرەكەمان زۆر خۆشە. زۆر لە جاران كەمتر دەكۆكم. نيگەرانى تى نىيم چونكە دەزانم و دلنيام كە حالى سەگە چكۆلەكەم باشە. بىلگومان دەبى وابى." يان "تەندروستىم باشە. خواردىم باشە، ھەست بە سەرما ناكەم، توپە مەبە، خەم مەخق، ورەت بەرزبىي." يان : "تا دەگەپىدەوە دەبى قەللە و گۆشتى بووبى، كىشت زياد بووبى، وەكو بەپىوەبەرى شانۆ." (بېوانە نامەين

مولّکهکهی سافا موروزوف (برای سیّرگی موزوروفه که پیّشتر ناوی هاتووه) بریتی بوو له خانوویه کی دیّهاتیانهی گهوره، که یه له لهشکر خرمهتکاری تیابوو، له باخچههکی گهوره، دارستانیّکی بهرینی دارغان، چهندین گوند، که پربوون له خانووی داریبنی تبهو و چهند کارخانهیه که بو دروستکردنی شتی کیمیایی. موزوروفی خاوهنی ئهم مولّکه ردیّنیّکی دریّری همهبوو، رهفتاری، پهفتاری دهولهمهندان بوو. به خوایشتی خوّی بایه خی به ئهدهب و کاریّن خیّرخوازی دهدا. ماوهیه کی کهم بوو، پارهیه کی زوّری بو نوژهنکردنه وهی شانوی هونهر تهرخان کردبوو، ئامیّری تازهی کارهبای بو کری بوو، تهخته ی گهروّکی بو سازکردبوو، کابینه ی رهحه تو تایبه تی بو خوّگورینی هونهرمهنده کان دروستکردبوو. چیخوف، ههرکه گهییه نهویّنده، و یّرای نهوهی زوّر ماندبوو، واداریان کرد سهردانی یه کیّك له کارخانه کان بکات. شویّنیّك بوو زوّر جهنجال و قهوغا، تابلّیی بوّگهن، ته حهمول نه ده کرا. قسه ی ده گه ل کریّکاره کاندا کرد، که زانی پروژی دوازده سه عاتان کارده کهن، به پاشکاوی قسه ی ده گه ل خانه خویّیه کهیدا کرد و ئیرادی لیّگرت. ده لیّن له ههنبه ری هخنه کانی چیخوفدا له پوو داما و به ناچاری پازی بوو که کاری پوّژانه بو کریّکارانی هونه ری و پسیور بکریّ به ههشت سه عات و بو کریّکاری ناسایی بکریّ به ده سه عات. موزوروف هه ریه کهم شه و ده عوه و میوانداریه کی گهوره ی سازکرد، پوشنبیران و فهرمانبه ران و به رپرسانی ناوچه که و ههموو ده سته ی بهریّوبه رایه تی داموده رتاکانی خوّی فهرمانبه ران و به رپرسانی ناوچه که و ههموو ده سته ی بهریّوبه رایه تی داموده رتاکانی خوّی

دهعوهت كرد. چيخوف، به بيدهنگي، له نيّو ئهم مهجليسه يۆشته و يهرداخهدا، له سهري سهرهوه دانيشت. حهوت جوّره خوّراك دانرابوو، چيخوف له نيّو ههموو خواردنهكاندا تهنيا كەميك شۆرباى خوارد، له خواردنهوهشدا، تەنيا تۆزى ئاوى خواردەوه. دياربوو كه ئامادەبووان لەبەردەم موزوروفدا ھەڭدەلەرزىن، لاسايى رەفتارەكانى ئەويان دەكىردەوە، سەريان بۆ قسەكانى دەلەقان. زۆربەيان چيخۆفيان نەدەناسى، تەنيا ئەوەندەيان دەزانى كە "نووسەرە"، وايان ھەست دەكرد ئەويش يەكيكە لە دەسەندە خۆرانى ئاغاكەيان. لە راستيا چيخوف، ھەم دلبەندى ئەم بزنسمانه به روالهت چاكهخوازه بوو، ههم ليي بيزاربوو. جواميري و ميهرهباني و دلاوايي ساڤا موروزوڤی بهدل بوو، به لام سهروهت و سامانه بی ئهندازهکهی به دل نهبوو که زور پیوهدهفشی، لهو شیّوه نوّکهرایهتی و خوبزهییه بیّزاربوو که خهلّکی لهسهر رادیّنا، ئهو خهلّکهی که بهرماوهی خوان و سنفرهکهی ئهویان کودهکردهوه و دهیانخوارد. چیخوف، دوایی سهردانی بنکهی تەندروسىتى كريكارەكان دەكات، بە خويندكارى گەنج تىخونوف، كە خويندكارى بەشى ئەندازە دەبيّت و لاى موروزوف كاردەكات، دەليّت: "موروزوف، بازرگانيّكى دەولّەمەندە... شانوّيان دادهمهزرينني ... وا خوّى دهنوينني گوايه شورشگيره.... كهچى تهنترو له دهرمانخانهكهيدا نيه، يەرسىتارەكەي كابرايەكى مەي خۆرە، ھەموو شووشە سىيرتۆكانى خواردووەتەوە و بە رۆن گەرچەك دەرمانى رۆماتىزم دەكات. ئەمانە ھەموويان يەك قوماشن: روكفلرانى رووسىي ئيمه*." كاتى موروزوف، ناچاربوو، به هۆى كاروبارەوە سىەفەر بكات و لىەوى بروات. ميوانەكمەى (چیخوف) به ئەلکساندەر تیخونوف سیارد. ئەم گەنجە له سەرەتادا ھەستى دەكرد چیخوف كەسىكى داخراوى كەمدووى دلناسكه. بەلام زۆرى يىنەچوو، بوون بە دۆست. بە دوو قۆلى، بە دارستانه بهرینهکهدا دهگهران، دهچوونه راوهماسی و به قولّایان ماسیان دهگرت، باسی ئهدهب و سياسهتيان دەكرد. ھەندێجار دڵى ئەم گەنجە خوێنگەرمە بيست و دوو ساڵانه، له قسەيەكى تەنزئاميْزى چيخوف دەشكا، بۆ نموونە رۆژيك چيخوف بە تۆنيكى تەوس ئاميْزەوە ييى گوت: "خويندكاران بۆيه ياخى دەبن و خۆيىشاندان دەكەن، تاوەكو قارەمان بنوينن و ئەوسا ئاسانتر كيژان بخهنه دواوه!" كاتى تيخونوف، پووى گرژ كرد، چيخوف ههردوو دهستى له ملى كرد، بهدهم بزهیه کی خهمنا که وه ینی گوت: "ئهدی تۆ؟ تۆش دهنووسیت؟... نه؟... ئهمه باشه. ئیستا خويندكاران ناخوينن، يان رؤمانان دەنووسن يان شۆرش دەكەن... ئيدى، رەنگە وا باشتر بى. كاتى ئيمه خويندكار بووين، بيرهمان دهخواردهوه و ههقمان بهسهر هيچهوه نهبوو، هيچ كاريكى ترمان نەدەكرد: كۆمەللە خەلكىلىكى دل مردووين. " جارىكى دى يىلى گوت: "پياو نابى ھەرگىز درۆبكات. يەكيك لە تايبەتمەنديە زۆر باشەكانى ھونەر ئەوەيە كە رىگە نادات درۆبكەيت. دهتوانی له عهشقا، له سیاسهتدا، له پزیشکیدا دروبکهیت، دهتوانی خهلکی و تهنانهت خوداش فریوبدهی - نموونهی ئهمه زوره - به لام له هونهردا ناتوانی درو بکهی، تو تهمه شا، خه لکی، له سەرووى ھەموويانەوە تولستۆى، بەوە من تۆمەتباردەكەن، كە تەنيا دەربارەى بابەتين سواو و ئاسايى دەنووسىم، قارەمانانى ئەرينىم نيە: شۆرشگيران، خەلكانى وەكو ئەسكەندەرى مەقدونى، يان سهراني راستگۆ و يياوانهي يۆليس، وهكو ئهوهي لاي ليسكوف ههيه. ئاخر من ئهمانه

له کوی بینم شتی له مه باشتر شك نابه م! ژیانی ئیمه ، ژیانی لادییانه یه . شه قامی شاره کانمان ، قیرتاونیه ، گونده کانمان هه ژارن ، خه لکه که مان شرو له و شه پریون . تا گه نجین هه موو وه کو چوله که ی سه رگوفه کان به جوش و خروشه وه ده جریوینین ، له چل سالیدا ، ئیدی پیرین و به ره به ره بر له مردن ده که ینه وه ، قاره مانی چین ؟"

ساقا موروزوف، بهرلهوهی سهفهربکات، بریاری دا ئه و قوتابخانهیه ی که خهریك بوو له مولکهکهی خویدا دروستی دهکرد، به نیّوی چیخوفه و ناوبنیّ. بهلام چیخوف، له پورژی پیّوپهسمی کردنهوهی قوتابخانهکه دا هیّنده بی هیّز و بیّتاقه بوو، که ناچاربوو له هولّی پیّشوازی دا، لهسهر تهختیّك پال بکهوی و به پالکهوتنه وه پیشوازی میوانان و نویّنهرانی ئههلی و فهرمی بکات. وهکیل و پیشکاری موروزوف به و بوّنهیه و و به خوشی نووسهری ناوداره و و قاریکی پیشکه کرد. که له وتاره کهی بووهوه، نیگایه کی سهراپای کرد و به شینه یی وتی: "دوگمهی پانتوله که ته دانه خستووه!" خهلکه که هموو له قاقای پیکهنینیان دا. چیخوف زوّر خوشحال بوو، که به و شیّوهیه، فهرمیه تی بونه کهی، که زوّری پی قورس بوو، رهوانده وه.

تیخونوفش، وهکو گۆرکی شیفته و دلبهندی سادهیی ئهم ئینسانه بهناوبانگه بوو که وهکو هاوتایهکی خوّی پهفتاری دهگهل ئهمدا دهکرد. شیفتهی ئهو ئازایهتی و سهبر و حهوسهلهیه بوو که له ههنبهر ئهو نهخوشیهدا ههی بوو. نهخوشیهکه تهواو کهسیرهی کرد بوو، سینگی به ناوا چووبوو، پهنگی زهرد بووبوو، پدینی بوّز بووبوو. کلاوهکهی بهدهم پیّوه تا سهرچاوی دههات. وهکو پیرهمیردان، ههنگاوی بچووکی دهنا، هیّدی هیّدی پیّی دهکرد، ناوبه ناو دهوهستا تا نهفهسی تازه بکاتهوه. ههمیشه، دهبهیهکی چکولهی چهرمپوشی به شانی چهپیهوه ههلاهواسی و تا سهر پانی دههاته خواری، ههرکاتی کوکه بیگرتایه قهیاخه نیکهلهکهی دهبهکهی دهکردهوه، پووی وهردهگیّپرا، لیکاویّکی خوینامیّزی دهتفانه دهبهکهوه. ئهوسا نهفهسی تازه دهکردهوه، چاویلکه زهرهبینهکهی پیّك دهخستهوه و ههولّی دهدا پیّبکهنیّ.

ژوورهکهی تیخونوف، به تهنیشت ژوورهکهی چیخوفهوه بوو. شهویک له دیوارهکهوه گویی له کوکهیهکی زوّر توند دهبی که ناله نالیّکی له پهستا و بیّپرانهوهی به دوودا دیّ. تیخونوف، ههراسان و شپرزه، به پیّی خاوس و کراسی خهوهوه، به پهله رادهکات، دهرگا دهکاتهوه، لهبهر روّشنایی موّمیّک چیخوف دهبینی که له سهرلا، له سهر جیّگاکهی پالکهوتووه و سهری له تهختهکه هیناوهته خواریّ. دهههژی ئهمما ههژان، دهگهل ههر ههژانیکدا بلقی خویّن له دهمیهوه دهردههات و دهرژایه ئهو بهلاغهمدانه سهدهفه شینباوهوه که به دهستیهوه گرتبوو. تیخونوف گوتهنی "وهکو شووشهیه سهر بهرهوخوار بیگری و برژی بهو ئاوایه خویّنی له زار دهرژا" تیخونوف، به ناوی خوّیهوه گازی کرد. ههنگی چیخوف، سهری نایهوه سهر بالیفهکهی، به دهستهسریّک، ریش و سمیّله خویّناویهکهی سری، چاوی بهرهو دهنووسیّت: "ههنگیّ، له بهر تیشکی زهردی موّمهکه، بوّ یهکهمجار، چاوانیم پاشان لهو بارهیهوه دهنووسیّت: "ههنگیّ، له بهر تیشکی زهردی موّمهکه، بوّ یهکهمجار، چاوانیم بینی. چاویکه بینی. چاوهکانی درشت، بی جوله، نهرم عهینی چاوی مندالیّک." پیّدهچی

هەوەلْجار تیخونوفی نەناسیبیّتەوە. بەلّام دوای یەك دوو ساتیّك، وەخوّ دیّتەوە و له بن لیّوانهوه دەلیّت: "خەوم لیّحەرام كردیت... بمبوره گیانهكهم..." (بروانه: یاداشتهكانی تیخونوف.)

دوای چهند روزژیک چیخوف، کهمیک باش بوو و بو موسکو گهرایهوه. ههرکه گهییشتهوه مۆسكۆ، دىسان كەلكەلەي سەفەرى كەوتە سەر، ئەمجارەيان دەگەل ئۆلگادا، كە پىدەچوو چاك بووبيّتهوه. دايكي ستانسلافسكي، دەعوەتى كردن بۆ ھاوينەوارەكەي خۆيان لە ليوبيموڤكا، شاره دییه کی نزیکی مؤسکو بوو. قیلاکه ی که بو چیخوف و ئولگا دانرابوو، له ناوهندی گوندیکی جوانی پر دار و درهختی زهلام بوو. روباریک له چهند مهتری قیلاکهوه، به ناو مولَّكهكه دا دەروّىي، هەرچەندە خەلّك و ميوانى تريشى ليبوون، ئەگەر ئەم جووتە ھاوسىەرە بيان ويستبا تيكه للويان ببن، به للم چيخوف و ژنهكهى بهم گۆشهگيريه زور رازى و خوشحال بوون. چیخوف له نامهیه کیا (۱۹۰۲/۷/۱۸) بۆ ستانسلافسکی که لهو سهردهمه دا سهفه ری ههنده رانی كردبوو، لهو بارەيهوه دەلْيّت: "ههوا خۆشه، روبارەكه جوانه. ئيّمه عهينى كەشيشان ههر خەرىكى خواردن و خەوتنىن. لە كانگاى دلەوە سوياسىگوزار و منەتبارى تۆم. زۆر دەمىلىك هاوینه یشووی وا خوشم بهسهرنهبردووه. ههموو روزی دهچمه راوهماسی. روزی یینج چهلان دهچمه راوهماسی. دهسکهوتی راوهکهمان خراب نیه (دویّنی ماسی سوفمان خوارد). نازانم چۆنت بۆ باس بكەم كە دانيشتنى رەخى ئاوان چەند خۆشە. بە كورتيەكەي ھەموو شتيك بە دلى ئيْمهيه. هيچ گرفتيْكمان نيه تهنيا ئهمه نهبيّ كه من تهمهلّم و هيچ كاريّك ناكهم. هيْشتا دهستم به نووسینی شانونامه کهم نه کردووه. جاری ههر بیری لیده که مهوه. " ئهم سه فه ره هاوینه په یان تا ٤ ١٩٠٢/٨/١ خاياند. لهم روزهدا چيخوف برياري دا به تهنيا بو يالتا بگهريتهوه، چونكه ئولگا ناچاربوو، ديسان بۆ پرۆقە بگەرىتەوە بۆ مۆسكۆ. ئولگا لەوە پەست بوو كە چىخوف تەنانەت پیشنیازی نهکردبوو که تا قرم لهگهلیا بروات. ئولگا، گومانی ئهوهی ههبوو که ماریا داوای له چیخوف کردبیّت، که به تهنیا بو یالتا بگهریّتهوه. بوّیه نامهیهکی بوّ ماریا نووسی بوو و داوای روونكردنهومي ليكردبوو، نامهكهي دايه دمست چيخوف و داواي ليكرد، بهبي ئهومي بيكاتهوه بیگهیهنیّته دهست ماریا. گهنگهشهی نیّوان ژن و میّرد بهرهبهره بوو به قهرقهشه. ئانتون رهفزی كرد تاقه يهك رۆژى دىكە لەويندەر بمينيتەوە. بۆيە بە تورەيى ژنەكەي بەجيھيشت، لە دايكى، له خوشکه کهی و له خوی پهست و توورهبوو.

راگهیاند که به نیازه بهو زووانه سهفهری مؤسکو بکات. که ههفتهیه ک بوری و هیچ وه امیکی له ئۆلگاوە يى نەگەيى، دايە بارىكان، كەوتە يارانەوە: "نازەنىن عەزابى روحم مەدە، بە خۆرايى ئازارم مهده! با ئاگام له هاڵ و ههواڵت ههبيّ. ليّم زيزي، به راستي نازانم بوّ؟ ئاخر لهسهرچي؟ تيناگهم. لهبهر ئهوهي بهجيم هيشتي؟ خوّ له ههوهلي جهژني پاكهوه دهگهلتا بووم، بوّ تاقه ساتيكيش لينت دوور نهكهوتمهوه. ئيستاش بههؤى كار و خوين هه لهينانهوه نهبوايه بهجيم نەدەھيشتى." (بروانه نامەي ۲/٨/۲٤). ئەنجام ئۆلگا ھاتە قسان، بەلام لە جياتى ئەومى هيور ببيتهوه، به توندي كهوته گلهيي و گازانده كه ماري ههق نهبوو، نامهكهي ئهو (ئۆلگا) به ئانتون نیشان بدات و، دایك و خوشکهکهی، ئانتون، كاتی ئولگا نهخوش بووه، حهزیان نه کردووه ئانتون به دیاریه وه بی. جا ئیستا که ئانتون ئه وی خوشناوی، پیویست ناکات بچی بو مۆسكۆ بۆلاى. ئانتون، زۆرى ھەولدا ھيورى بكاتەوە، لە ۲/٨/۲۷ ، ٩٠٢ دا نامەيەكى بۆ نارد كە: "مهحاله، شتى وا مهحاله نازهنين، ئينسان نابيّ بيّ ئينساف بيّ. كه وترا هـهق ئاو رادهوهستيّ، يياو دەبى له حاناى هەقا ملكەچ بى، ملى له موو باريكتر بى. به تايبەتى كه تۆ لەو لايەنەوه كەسىكى مىھرەبانى، زۆر مىھرەبان، تىگەيشتوو ودلفراوان. بمبورە لەم سووكە گلەييە گيانەكەم، جاريْكي ديكه گلهييت ليْناكهم. به راستي من حهز لهم شتانه ناكهم." به خهمينييهوه له سهري دەروات: "ئەگەرچى نامەكانت ساردبوونەتەوە، بەلام من ھەمىشە خەيالم لاى تۆپە و بير لە تۆ دەكەمەوە، يەك مليار جار ماچت دەكەم، لە ئاميزت دەگرم. نازەنين، خۆشەويستەكەم، ھەر پينج رِوْرْ و نامهیه کم بو بنووسه. خو ههرچیه ک بی میردتم! وا زوو به جیم مههیله، هیشتا فریای ئهوه نه كه و تووين، و ه كو پيويست پيكه و ه برين. هيشتا منداليكت بن نه خستوومه ته و كاتي مندالنیکت بوو، ئهوسا به کهیفی دلّی خوّت بکه." (بروانه نامهی ۱۹۰۲/۸/۲۷). ئۆلگا ئەمجارەيان زۆر تورە بوو، بەوە ئانتونى تۆمەتباركرد كە راستگۆ نيە و ھىچ بەلايەوە گرينگ نيە که جاریکی دی دهگهل نهما (ئۆلگا) بژی یان نا، نامهیهکی توندی بو نووسی: "نهمه تهنیا یهك شت دەگەيەنى: ئەوە دەگەيەنى كە ئىلمە ماوەيەكى زۆر يىكەوە ژياوين. ئايا وەخىتى ئەوە نههاتووه لێکدی جيا ببينهوه؟ زوٚر باشه، با وابيّ. " دوای کهمێك دهگهرێتهوه سهر بابهتی کار و پیشهکهی که به بۆچوونی ئهو سهرچاوهی ئاشوب و ئاژاوهی نیوانیان بوو. باشه به چ ئەقلی دەستبەردارى شانۆ ببى، لە كاتىكا چىخوف بە دەگمەن يىويسىتى بەو دەبوو؟ بەمجۆرە كۆتايى به نامهکهی دیننی: "تو دهتوانی لهگهل منا بژی و هیچ قسهیهك ناکهیت. جار وا ههبووه ههستم كردووه بارم به سهرتهوه، پيويستت به بووني من نهبووه. پيموايه تۆ تهنيا وهكو قهپاتمهيهك منت دەوى، بەلام وەكو بوونەوەريكى بەشەرى، ھەستدەكەم تەنيا و بيگانە و لە تۆ دوورم." پەرەگرافەكانى دىكەى نامەكەى ئۆلگا ئەوەيان دەنواند كە زۆر بە باشى لە تەبع و تەبيعەتى

پهرهگرافهکانی دیکهی نامهکهی ئۆلگا ئهوهیان دهنواند که زوّر به باشی له تهبع و تهبیعهتی میّردهکهی ئاگاداربوو. بهوه توّمهتباری دهکرد، له پشت روالهتی ئارام و هیّمنی ئهوهوه، پیاویّك دهبینی که گویّ به چارهنووسی کهس نادات، خهمی کهسی نیه، ههرگیز لهو شویّنهی که تیایهتی، لهو ساتهی که تیایا دهژی رازی نیه. بهو نهفهسهوه ههلسوکهوت دهگهل ژنهکهیدا دهکات وهکو ئهوهی شتیّك بی بیّگیان، کهم و زوّر گویّ به ههسته دهروونیهکانی نهدات. کهمترین

غیره له و شیفته و دلبهندانهی نه کات که به دهوریا دین. به رده وام گله یی له زوری میوانه کانی ده کات و له ناخیشا خواخوایه تی تیکه لاویان بین.

باری ئهم سهرزهنشت و گلهییانهی ئولگا، له توانای ئانتون قورستربوو، بهو پهپی شپرزهیی وه فامی دایهوه: "باشه کی پنی گوتوویت که من ناگهریمهوه بو موسکو و، به یهکجاره کی وازم له موسکو هیناوه و پایزی ئهمسالیش بو ئهوینده ر ناپوم؟ باشه من به زمانیکی پوون و پهوان، به زمانیکی پووسی پوخته بوم نه نووسیویت که بیگومان له مانگی ئهیلولدا دهگهمه لات و تا کانوونی دووهم لهگه فتا دهمینمهوه؟ بوم نهنووسیت ها؟ بوختانی ئهوهم بود دهکهیت که دهگه فتا پاستگونه نهووه. تو ده دهگه فتا دهمینمهوه؟ بوم نهنووسیت ها؟ بوختانی ئهوهم بود دهکهیت که دهگه فتا جیابینهوه، وادیاره تو له من تیناگهیت... پیموایه ئیمه، من و تو، لهم مهسه لانه هیچ جیابینهوه، وادیاره تو له من تیناگهیت... پیموایه ئیمه، من و تو کردبیت و قاناعهتی پی کردبیت که باوه په قسهم و نه به کردارم نه کهیت و حالی حازر له ههموو شتیك به گومانیت. ئهگهر مهسه له که وه ها توه به منه، چونکه فایده ی نیه... گیانه کهم، ئاخر تو ژنی منی، کهی لهمه ده گهیت؟ تو نزیکترین کهسی له منه وه، تو ئازیزترین نادهم بتهینمه و دلبه ریده و تو شه و یستوویت، ئیستاش خوشم دهویی. کهچی تو خوت به کهسی منیت. له پاده به ده ده و شهیاته و دلبه ریکی بیگانه و تهنیا وهسف ده کهیت، به ژنیکی له من نامو... کهواته خوات قهپاتمه و دلبه ریکی بیگانه و تهنیا وهسف ده کهیت، به ژنیکی له من نامو... کهواته خوات له گهان، چونت پیخوشه وا بیربکهوه." (بروانه نامهی ۴۰/۲/۹ ۱۹).

ئۆلگا، كەمنىك وەخۆ ھاتەوە، لەو شەپ و قەرقەشەيەى نىنوانيان ژىنوان بووەوە، ھەردووكيان بيانووى خۆيان ھەبوو، ئىدى بەشەربوون و خۆى گوتەنى بەشەرىش شىرى خاوى خواردوە. بە ھەرحال سويندى بۆ خوارد كە ھىچ كەسىنىك درى ئەو ھانى نەداوە، بە كورتيەكەى دواى ئەو ماوە خۆشەى كە لىوبىموفكا پىكەوە پايان بواردبوو، ئىدى بەرگەى ئەم جوداييەى نەگرتووە. پاشان دان بەوەدا دەنىت كە جارجارىك تووشى پەشبىنى دەبىت: "كە بەشەرىكى بەدە! شەپاشق، جىنگن!... كە بىر لە تۆ دەكەمەوە ھەمىشە خۆم وا دىتە بەرچاو لە بەردەمتا بە چۆكا ھاتووم و داواى بوردنت لىدەكەم." جا بۆ ئەوەى بىسەلمىنى كە بە نيازى ئاشتەوايى گشتيە، بە مىردەكەى گوت بە تاسەوە چاوەپوانى گەپانەوەى ماريايە بۆ مۆسكۆ و ھەر لە ئىستاوە گولى لە رۇورەكەى داناوە.

له گهرمهی ئهم بگره و بهردهیهدا، چیخوف به تاسهوه له ئولگا دهپرسیّت ئایا دکتوّرهکهی ریّگهی داوه مندالّی ببیّت یان نا: "ئاهه! نازهنین، ئازیزهکهم، خهریکه درهنگ دهبیّ! تا مندالهکهمان دهبیّ به سال و نیویّک، من ردیّنم پاک سپی دهبیّت، قرّ به سهرمهوه نامیّنیّ، دان له دهمما نامیّنیّ." (بروانه نامهی ۱۹۰۲/۹/۱). ئولگا وهلّامی دهداتهوه که به قسهی پزیشک عهیبی نهماوه. لهسهری دهروات: "خوّشحالی؟ سالیّکی دی مندالیّکی قشتیلهی جوانت ییّدهبهخشم."

چیخوف، ویّرای ئهو شهره نامانهی ئهو دواییانهش، ییّی ناخوّش نهبوو هاوینهکه له یالّتا، دهگهل دایکی و خوشکهکهیا بهسهر بهری. ئهمان، واتا دایکی و خوشکهکهی، گلهیی ئهوهیان لێنهدهکرد که وهکو زگورتی دهژی، وازیان لێدێنا به کهیفی خوٚی نان بخوات، بهویهری میهر و سۆزەوە بە دەوريا دەھاتن. لە ۹/۱دا سوڤورين سەرى دا، بە دوو قۆڵى يادێكى زۆرى رابردوويان كردهوه. چيخوف ههرچهنده ئيرادي له سياسهتي (رِوْژگاري نوي) دهگرت، بهڵام چاكه و پياوهتي سـوڤورينى وەكـو بڵاوكـەرەوەى بەرھەمـەكانى، ھـەر لەبەرچـاوبوو. وەخـتىٰ سـوڤورين رۆيـى، چیخوف له پاشملهی نهگوت، به پیچهوانهوه له لای سهرنووسهری روزنامهیه کی لوکال به نیوی پریقوکین، زۆری داکوکی لیکرد: سوڤورین، سهرباری ههموو ههلهکانی، یهکهم کهس بوو که هەقدەسىي رۆژنامەڤانانى زياد كرد، ھەلومەرجى كارى بۆ باش كردن، كۆمەكى زۆر نووسىەرى دەسكورتى كردووه و بەشدارى لە بلاوكردنەوەى رۆشىنبىرى كردووه. ھەلبەتە داكۆكى كردنى چیخوف له بابایه کی کونه پهرستی وه کو سوڤورین، به و مانایه نهبوو که داکوکی له دهسه لاتی پۆژ بكات. به پيچهوانهوه له دەسەڵاتى وەخت بيزاربوو. كه له ۱۹۰۲/۹/۱۸ دا به مەرگى زۆلاى زانى، بۆ ئۆلگاى نووسىى: "ئەمرۆ غەمگىنم: زۆلا مردووه، شىتىكى چاوەروان نەكراو بوو، شتيّكي خراب بوو، به تايبهتي لهم كاتهدا! من وهكو نووسهر، قهت شيفتهي نهبووم، بهلّام وهكو ئينسان زۆرم خۆشدەويست، رينزى تايبەتيم بۆى ھەبوو، بە تايبەتى لەو سالانەى دواييدا كە دۆزى دريفوس هەرا و هەنگامەيەكى زۆرى نايەوه."

لهم سهر و بهندهدا، مهسهلهیهکی دیکهش ههبوو که بیری چیخوفی مژوول دهکرد: "مهسهلهی" گۆركى، دواى ئەوەى چەند مانگيك چاوەپوانى كرد كە فەرمانى دەركردنى گۆركى لە ئەنداميەتى ئەكادىميا بە فەرمى ھەلبوەشىيتەوە و دووبارە بە ئەندامى ئەكادىميا ھەلبزىردرىتەوە، سەيرى كرد، شتى وا له ئارادا نيه. بيرى كردهوه كاتى ئهوه هاتووه له ههنبهر بيّدادى حكومهت سهبارهت به ئەدەبيات، ھەلويست بنوينى. بۆ يەكەمجار ھەسىتى كرد لە رووى ئەخلاقيەوە، لە سەريتى خۆى لە سىياسەت ھەلقورتىنى. لە ٩٠٢/٨/٢٥ ئىستىقالە نامەكەي بۆ ئەلساندر فاسىيلوڤسكى، بەرپوەبەرى بەشى ئەدەبياتى ئەكادىميا نارد. چىخوف لە ئىستىقالە نامەكەيدا، ئامارەي بەو هەڤدژیه کردبوو که ئهکادیمیا تێی کهوتبوو، له لایهکهوه گۆرکی به ههڵبژاردنی ئازاد، به ئهندام وهرگرتبوو و له لایهکی دیکهوه به فهرمانیکی فهرمی له ئهندامیهتی خستبوو، گوتبووی چونکه ئەمىش ئەندامىكى ئەكادىمىايە، ماناى وايە شەرىكى ئەو فەرمان و بريارەيە (يانى ناكرى لە ههولهوه پیرفزبایی وهرگرتنی لیکردبیت و ئیستاش بریاری دهرکردنی بدات.) ئیدی بهوه كۆتايى بە ئيستىقالە نامەكەي ھێنابوو: "ناتوانم لە رووى ويژدانيەوە ئەم ھەڤدژيە قەبوول بكەم. دوای رامان و بیرکردنهوهیه کی زور، هیچ چاریکم نهما جگه لهوهی ئهم بریاره دژوار و ناخوشه بدهم، که بهریزهوه داواتان لیبکهم که له ئهندامیهتی ئهکادیمیا مهعافم بفهرموون. " روزی پیشتر، رەشنووسىي ئەم ئىستىقالە نامەيەي بۆ كورولينكو – كە ئەويش ئىستىقالە نامەي خۆي ئامادە كردبوو – ناردبوو بهم شهرحهوه: "ئهمه ئيستيقاله نامهكهمه. ماوهيهكي زوّر به نووسينييهوه بووم. دنیا زوّر گهرم بوو، نهمتوانی شتیکی لهوه باشتر بنووسم. خوّ رهنگه ئهگهر ویستباشم شتیکی باشتر بنووسم، ههر نهمتوانیبا."

ئیستیقاله نامهکه، له چهندین روّژنامهی نهیّنی و تهنانه که ههندهرانیش بلّاوبووهوه. گهلیّک له روّشنبیرانی رووس دهستخوّشی ئهم بریاره بویّرانهیان له چیخوف و کورولینکو کرد. چیخوف له ئهندامیه تی ئهکادیمیا نهما، بهلّام زوّر له جاران پتر نیّوبانگی دهرکرد.

جهماوهر و لایهنگرانی، چاوهروانی بهرههمی تازه و درهخشانیان لیدهکرد، زوری له دل گران بوو که نهیدهتوانی ئاواتهکهیان بیّنیّته دی. ههستی دهکرد بهرهو کوّتایی دهروات، ماندووبوو، بى توانا بوو، ھىچى لە ھەگبەدا نەبوو. ئۆلگا، لە مۆسكۆوە گوشارى لىدەكرد كە دەقى شانۆنامەكەي تەواو بكات. بە ھەمان داواو پيداگرى دايكانەوە ئەمەي دەكرد كە داواي ليدەكرد رۆن گەرچەكەكەى بخوات، يان سەرى بشوات. ئۆلگا بە رازى داھينانى نەدەزانى، پيى وابوو نووسهر ههر ئهوهندهی له سهره له یشت میزهوه دانیشیت، کاغهزیکی سیی بخاته بهردهمی خوّى، هەنگى وشە خوّبه خوّ لە نووكى قەلەمەكەپەوە دەروى و شكوٚفە دەكات. نەمىروفىچ -دانچنكۆ و ستانسلافسكيش به ههمان ئەقلىيەتى ئۆلگاوە چىخۆفيان بەگىر دىنا و يى داگرىيان ليّدهكرد. چيخوّفيش، بهوه باكانهي بوّ خوّ دهكرد كه: "بيّتاقهته، هيچ هاندهريّكي روحي نيه، متمانهی به هیزی داهینانی خوی نهماوه. لهبهر میوان نای پهرژی سهری خوی بخورینی ... جا بـــق ئـــهوهى دڵخوشـــى خـــقى بداتــهوه كــه هێشــتا لــه بهرههمهێنانــدا بهردهوامــه، ههســتا پێداچوونەوەيەكى بە مۆنۆلۆگێكى چەند لاپەرەيى خۆيدا، بە ناونيشانى "زيانى جگەرەكێشان" که له سالّی ۱۸۸۰ دا نووسی بووی، کردهوه. ئایا ئهمه سهرهتای ئیفلاسی کاری نووسینی ئهو بوو؟ به لای خۆیهوه، نهخیّر. سبهی، بهلّی سبهی ههمان بههره و توانای جارانی دهژیّتهوه. خەرىك بوو بەرەبەرە ژيانى رۆژانەى لەبەرچاو دەكەوت. ھەروەھا تەمەن و نەخۆشى لە خەلكيان دوور خستبووهوه. ههستى دەكىرد ييويسىتى بەوە نيبه دلىي بۆ كەس بكاتەوە، تەنانەت بۆ ئۆلگاش. به زۆرى خۆى له دۆستەكانى دوور دەگرت، ئيىدى ئەم دوورى و دووره يەريزييه بووبوو به دابران. چهند به روالهت رووخوش و خوش مهشرهب بوو، ژیراوژیر دوو ئهوهنده له بهرانبه ره کهی در دونگ بوو. له یه کیک له ده فته ری یا داشته کانیا نووسیویه تی و ده لیت: "وه کو چۆن لـه گۆرەكـهما بـه تـهنيا دەبم، لـه ژيانيشـيا بـهو ئاوايـه بـه تـهنيا دەژيـم." بـۆنين، كـه لـهو سەروبەندەدا زۆر چاكى دەناسى و تېكەلاوى بوو، لە بارەيەوە دەلىت: "هىچ كەسىك، تەنانەت ئەوانەش كە زۆر ليوەى نزيك بوون، بە تەواوەتى نەياندەزانى چى لە دل و دەروون و ناخيايەتى. هەمىشە بەسەر خۆيا زال بوو، تەنانەت لە خۆمانەترىن گفتوگۆماندا بە تەواوەتى نەدەكرايەوە، بهردهوام دهگهل ههموواندا ناسك و رووخوش بوو، خو دهگهل ههنديكدا زور ميهرهبان و به لوتف بوو. به لام ههمیشه مه سافه یه کی له به ینی خوّی و ههر یه کیّك له وانه دا ده هیّشته وه... توّ بلّیی له ژيانيا ئاشق بووبي، ئەشقىكى رۆمانسى، كويرانه؟ باوەر ناكەم. "بونين، يىلى سەير بوو، خه لكانيك ههبن، بتوانن باسى لوتف و ميهر و، خهم و خوليا و گهرم و گورى مروّڤانى چيخوّف بكەن، لەو بارەيەوە دەلْيْت: "وا لە بەر چاومە كاتى كە تەعلىقى لەمەپ ميھرى خۆى دەخوينىيتەوە

چۆن بیردهکاتهوه. هه لبهته زۆر لهوه بیزار بوو که بهرهو پوو ستایشی گهرم و گوپی مروقانی و خهمهکانیان بکردایه!" ههست و نهستی سارد و سپ و خهمساردانهی پزیشکیکی دیار نهخوش له هونهرهکهی چیخوفدا بهدی دهکریت. گورکی زور به باشی پهی بهمه بردبوو و له نامهیهکیا ۴ – ۴۰/ت۲/۹۸ بو چیخوف، دهربارهی "لالوقانیا" به باشی ئهو نیشانهیهی پیکاوه و دهلیّت: "تو به ساردیه کی ئیبلیسانه وه مامه له ده گهل خه لکیدا ده کهی، خهم سارد و بی موبالاتی وهکو به فر، وه کو بوران، وه کو عهزاب." سیرگینکوی دوستی دلسوزی مندالی و قوتابخانهی، وا باسی چیخوف کردووه، ههر چهنده دوستی زور بوون "به لام به خوی دوستی هیچ کهسیک نهبووه، یانی به حهیاتی له گهل هیچ کهسیکدا هینده تیکه لاو نهبووه که خوی له بیربکات."

بهمجوّره، له ههمان كاتا كه له ههنبهر خهلكيدا كراوه و رووخوش بوو، خيّرا به هاناى خه لکانی ئاتاج و لیقه و ماوه وه ده چوو، بو چاکه سهری ییوه نهبوو، له کاتیکا بی دریغ کومه کی نووسهرانی گهنج و ماموستایانی هه ژار و سیلدارانی دهستکورتی دهکرد، به لام له و کهسانه ش نهبوو، كويْرانه و بي چهند و چوون خهلكي خوش بويّ... بايهخداني به خهلكي له جوّره خوّ نوینییهك بهدهر نهبوو. كهسیکی سهرناس و دروست مهزهنده بوو، به چاو تروكانیك نهفسیهتی خەلكى ھەلدينا، بەلام ئەوە نەبوو بەردىكى لەسەر دابىنى و لە بنەبانى دل و دەروونى خۆيدا بینیّریت و ببریّتهوه، بهلکو له قارهمانی چیروّکهکانیا زندووی دهکردهوه. دوو چاوی تیـر و سەرىكى سارد و ئارامى ھەبوو، لە تۆ وايە لە تونگەيەكى بلوورا دەژى. تەنانەت ئەوانەي كە وایان دەزانی، دەماریان ناسیوه، درەنگ یان زوو بۆیان دەردەكەوت كە لەمپەریكی تەنك و تیوال، له نيوان ئهمان و ئهودا ههيه. له ژياني رۆژانهي خۆيدا، ههم له خۆشى گهوره و ههم له خهم و ئازارى گهوره خوّى دوور دهگرت. يانى ميانرهو بوو. تاقه خوليا و كهلكهلهى ئهو، هونهر، ئەدەبەكەي بوو. كە دەكەوتە نووسىن، ئىدى زەمەن لەلاي ئەو لە سورانەوە دەوەستا. كاتىكت دەزانى لە بۆشاييەوە، چەندىن لاپەرەى پىر لە نووسىن پەيدا دەبوو، كۆمەلنىك قارەمانى تازە و چيرۆكێكى نوێ دەھاتە ئاراوه. به راستى ئەم شتە لە يەرجوو دەچوو! بەڵام وێراى ئەو ھەموو شۆرەت و ناوبانگەش كە ھەى بوو، ھەرگيز خۆى بە شىتىكى گەورە و نائاسايى نەدەزانى. لە كاتيكا له ههر لاف و گهزافيكي خهلكي ديكه بينزار بوو، نهيدهتواني، له ههرهتي شورهت و له لوتكهی سهركهوتنی خویدا، سنووری توانا و بههرهی خوی فهراموش بكات و بهخوی بنازی. هه لبه ته میانره و یه له ته وازع و بی فیزی یان ملکه چیه وه نه بوو، به لکو له وه وه بوو که خاوهنی زهینیکی روشن و پهروهردهیهکی باش بوو. بهردهوام دهستی له چیروّك و شانونامهكانیا بوو، تەتەلە و بژارى دەكردن، شيوازى دەگۆرين، سيقالى دەكردن و دەيخەملاندن، بەلام ھەرگيز باوهری بهوهش نهبوو که ئهم بهرههمانه نهمر بن و له دوای خو بمیّنن. بونین، لهمبارهیهوه دەلْيْت: "ھەرچەندە چيخوف لە ئەدەبياتدا گەيى بووە پيگەيەكى بەرز، بەلام خۆي ھەسىتى بەمە نهده کرد." کوپرین ده لیّت: "کهس نهبوو، لهگه لیا دانیشیّت و ههستی به گهوره یی توانا و بههرهی ئهو و بچووکی خوّی له حانای ئهودا نهکات."

چیخوف که خهریکی پیداچونهوه و راستکردنهوه و ههلهبری بهرگی شهشهمی كۆبەرھەمەكـەى دەبيّـت، كـە قـەرار بـوو لـە سـالّى ١٩٠٢ دا چـاپ و بلّاوببيّتـەوە، گەييـە ئـەو ئەنجامەي، كە يرەنسىيپ و بنەماي بنەرەتى بەرھەمەكانى، لە سىەرەتاي نووسىينىيەوە و بە دریّژایی ژیانی له بواری نووسیندا، وهکو خوّی ماوهتهوه. ئهم پرهنسیپ و بنهمایانهی بریتی بوون له سادهیی، راستگویی، وهسفی ورد و جوان، بی لایهنی و دهس وهرنهدانی نووسه ر له دەقىي چىرۆكەكان، چونكە ئەگەر داشدارى لە قارەمانەكانى بكردايە، يان چارەسەرى بۆ ئەو كيشانه بدۆزيباوه كه له ناو چيرۆكەكەدا روو به روويان دەبووەوه، چيرۆكەكە له هونەريەت دهکهوت و هیچی بو خوینه ر نهده هیشته وه. خوینه ر دهبی به خوی و له ریگهی خویندنه وهی خۆيەوە و بەوپەرى ئازادى دەقىي چىرۆك ھەلسىەنگىنى و داوەرى بكات و بگاتە ئەنجامگىرى دلْخوازی خوّی. چیخوف تا زیاتر دهچووه تهمهنهوه، قهناعهتی زیاتری لا چیدهبوو که ئەدەبەكەشىي وەكو ژيانيەتى. نە رووداوى گەورەي تياپە، نە دەسىتەواژەو رسىتەي قەبە و بە ئاهەنگ و ئاواز، نە ھەلويسىتى پالەوانانەى تيايە، بەلكو مۆسىقايەكى تيايە ھيدى و ھيمن، راستگۆ، گەرم و گور، كاريگەر و ھەندى لايەنى تارىك و چەن يرسىيارىكى بى وەلام، سووكە بيهوودهيي بوونيژياني رۆژانه، كه شهيۆل به شهيۆل رامان دهمالي و له دوا چال و بۆشاپيمان نزیك و نزیكتر دهخاتهوه. هه لبهته شانونامه كانیشی، وه كو ستانسلافسكی ته سهوری ده كرد، بو گریاندنی جهماوهر نهبوو، به لکو زیاتر بو هاندانیان بوو که له وهزع و حالی بهشهری وردبینهوه لهو بارەيەوە بە تيخونوف دەڵێت: "ئەوەى من دەمويست ئەوەيە راستگۆيانە بە خەڵكى بڵێم: تەمەشاى خۆتان بكەن، بروانن چ ژيانيكى خراپتان ھەيە، گرينگ ئەوەيە خەلكى بەمە بزانن، كە به تهواوهتي ئهوهيان زانيّ، ههنگي بوّ خوّ ژيانيّكي باشتر دادههيّنن. من نايبينم، بهلّام دهزانم ههموو شتيك دهگۆريد. هيچ شتيك وهكو ژياني ئيستاي ئيمه ناميني." ههمان بيرۆكهي له دەفتەرى ياداشتەكانيا، بە شێوەيەكى كەمێك جياوازتر تۆمار كردووە: "ئينسان كە خۆى ناسى، خۆيمان يى ناساند، حەقىقەتى خۆيمان يى ناساند، ھەولدەدات باشتر ببى."

ههرچهنده، دل خوشی خوی به و جوره بیرکردنه وه به دهدایه وه، تاقه ئومیدی ئه و ئه وه بوو، به نام هه رچهنده، دل خوشی خوی به و جوره بیرکردنه وه به ناواته له پیکهی شوپشی سیاسیه وه بیته دی. قاره مانه کانی وه کو خه ونیکی د نخوشکه رباسی ئه م ئاواته ده که ن، وه کو خه ونیکی بپیک ناما قونیش. ئه وه تا سه رهه نگ قرشینین له (سی خوشک) دا ده نیت: "ژیان سه خته، له پوانگه ی زور به مانه وه وه ستاوه، هیچ ئومید یکی لیناکری، به نام ویپای ئه مه ش ده بی دان به وه دا بنه ین که پوژ به پوژ ئاسانتر و پوناک تر ده بی، به گویره ی قه رینه و نیشانه کانیش ئه و پوژه پوناکه دو ور نه به ."

جا به ئومیّدی ئه و پوژه، دهبوایه پرووسیا وهکو خوّی، به تزار و بیروّکراتیه و به پوّلیسی یه وه قهبوول بکریّت. چیخوف به قهناعه ته وه، له و باره یه وه دهلیّت: "له هیچ شویّنیّکی دنیادا، دهسه لّات، ئه م زهبر و زهنگه به کار ناهیّنیّ، که لای ئیّمه ی پرووس به کار دهبریّ، ویّپرای ئهوه ی کوّیلایه تی سووك و ریسوای کردووین، له ئازادی ده ترسین."

بیری لهوه دهکردهوه له شانونامهی ئایندهیدا که دهمی بوو پیّوه بوو بینووسیّت، ئه ملکه چی و بی ههلّویِستیه نیشتمانیه وهکو خهسلّهتیّکی دیاری پووسی بهرجهسته بکات. بهلّام ههستی دهکرد، تا له یالّتادا بی ههرگیز ناتوانی بینووسیّت: پیّویستی به موّسکوّ و به ئوّلگا، به پوناکی و چرای پرشنگداری شانوّ بوو، تا زهوقی ژیان و کاری لا دهمهزهرد بکهنهوه. دکتوّر ئالتسشولهر، که لهسهر داوای چیخوف چووبوو بوّ یالّتا تا معایهنهی بکات، پاش ئهوهی له 77/9/7 دا معایهنهی دهکات، دلّی نایهت سهفهرهکهی لی قهدهغه بکات. چیخوف پوّژی دوایی، یانی له 77/9/7 دا نامهیه و بو ئوّلگا دهنووسیّت که: "پیّی وایه حالّم تاپادهیه کی دوایی، یانی له 77/9/7 دا نامهیه و بو ئوّلگا دهنووسیّت که: "پیّی وایه حالّم تاپادهیه کی دوایی، باش بووه. نهخوشیهکهم له بههارهوه بهرهو باشی چووه، ئهو دهرمانهی بوّی داناوم، کاری خوّی کردووه. ئهوهنده باشم که پیّگهی داوم سهفهری موّسکوّ بکهم. بهلّام دهلیّت نابیّ ئیّستا سهفهر بکهم، دهبی تا ههوهلّی سههوّلبهندان چاوهپوان بکهم. ئیدی بهو زووانه یهکدی دهبینین گیانهکهم!" دوای دوو پوّژ، له 37/9/7 دا دا بوّی دهنووسیّت: "له نیّستاوه له بیرت بی سهگه چکوّلهکهم، که هاتمه موّسکوّ، شووشهیه عهتری (هوبنیان)، شووشههیکی گهوره دهکرین، یان جگولهکهم، که هاتمه موّسکوّ، شووشهی چکوّله دهکرین بو ئالتسشولهری دهنیّرین... له موّسکوّ هیچ شتیّك ناکهم جگه له خواردن و خواردنهوه و خهوتن و نهوازشی ژنهکهم و چوونه شانوّ و خهوتن له کاتی دهست به تالیدا. قهرارم داوه بیم به پیرهوی ئهپیکوّر."

ئۆلگا، به شهوق و زهوقی نۆبووکانهوه وهڵامی دایهوه: "ئانتوشا، کوڕه چکۆله ئازیزهکهم، کهواته بهم زووانه پێك دهگهینهوه؟ ئۆخهی! دووباره دهتوانین به خۆشی و ئومێدهوه بژین، شتهکان وهکو جاران تاریك و لێڵ نابن. ماچت دهکهم، خهنی لهو چاوانهی که تهمهشای تۆی پی دهکهم، له سهرایات ورد دهبمهوه، ئهی میرده جوانهکهم!"

بهمجۆره، چیخوف بۆ ئهوهی دایکی بهتهنیا له یالتا نهمیننیتهوه، ناردی بۆ لای میخائیلی برای له پترسبۆرگ. ماریاش لهگهل دایکیا چوو بۆ پایتهخت، چونکه دوای ئهو سووکه دهمبۆلهیهی هاوینیان حهزی نهدهکرد. بچیته مۆسکۆ و له ههمان شوقهدا دهگهل ئولگا و ئانتوندا بژی.

ئەنجام، چیخوف له ۲/۱ت ۱۹۰۲/۱ دا باروبنهی پێچایهوه. به پاڵتۆیهکی تهنکهوه به قیتار بهرهو مۆسکۆ وهڕێکهوت: قهرار بوو ئۆلگا، ئهگهر دنیا سارد بوو، پاڵتۆ فهروه ئهستوورهکهی لهگهل خودا بۆ بێنێ. گوتبووی دهواودهرمانی بۆ ئاماده کردووه: ڕۆن ماسی و کریوزوت. ههروهها قهولی دابوو بهو بۆنهیهوه یێکێ بیره و حهمامێکی گهرمی بۆ ئامادهبکات.

دیداری مۆسکۆ و ئۆلگا بۆ چیخوف خۆشیهکی دوو چهنانه بوو، دهمهزهرد کردنهوهی خۆشهویستی هاوبهش بوو. به تاسهوه کهوته گهشت و گهران، خوی به فروشگایاندا، به خوارنگه، به شانویاندا دهکرد. شالیاپین، دیاگیلیف، روسولیمو، بونیف، سوڤورین و گورکی، که پروٚڤهی یهکهمین شانونامهی ئهو: "قولایی = Lower Depths" لهسهر شانوی هونهر، دهکرا. دیکوراتی تازهی شانوی ناوبراوی به دل بوو، به تایبهتی که شانوکه و کابینهی خوگورینی ئوکتهرهکان و لوجهکان، زور ساده و هونهریانه ریکخرابون. چووه تهماشای پروقهی شانونامهیه کی تولستوی به ناونیشانی "هیّزی تاریکی" و نمایشی تازهی "لالوڤانیا" و "سی

خوشك"ى بينى. هەستى كرد نمايشى ئەمجارەيان زۆر بى عەيب بوو. بەلام ئەم زىجىرە ھەستە جۆراوجۆرە زوو ماندوويان كىرد. دووبارە كەوتە كۆكىن. دواى شەش ھەفتەيەك ناچار بوو بۆ يالتا بگەرىختەوە، بۆ باوەشى ھەتاو و تەنيايى و بىنزارى بگەرىختەوە. ھاتووچۆى نىنوان باكوور و باشوور، گەرميان و كويستان، جەنجالى و چەلەنگى شار و بىدەنگى و خەمىنى گوند، نىنوان باشوور، گەرميان و كويستان، خەنجالى و چەلەنگى شار و بىدەنگى و خەمىنى گوند، نىنوان رىيانى ژن و مىردايەتى و زگورتايەتى، كىشماكىشى نىنوان وەھمى ژيان و خۆ ئامادەكىدى بۆ ئولگا مىردن، ھەر ھەموو ئەمانە مىشكىان ماندوو دەكىرد. ھەركە گەيىشتەوە يالتا نامەيەكى بۆ ئولگا نووسى كە: "خەم مەخۆ گيانەكەم، كاربكە، بۆ خۆت بگەرى، ھەر كويت پىخۆش بوو بېز، بە نووسى كە: "خەم مەخۆ گيانەكەم، كاربكە، بۆ خۆت بگەرى، ھەر كويت يىخۆش بوو بېز، بە كەيفى دلى خۆت بنوو. پې بە دال خەزدەكەم باش بى، سەلامەت بى! لەم دوا دىدارەماندا، ھىندەى دى لە بەرچاوم شىرىن بووى، گەورەتر بوويت. لە جاران خۆشتىم دەويى. كە بەبى تۆ دەچمە جىگاوە و بەبى تۆ لە جىگا ھەلدەستىم زۆرم لە دال گرانە، بە پاسىتى خىراپ نازدارت كىردووم." (بروانە نامەي ، ۳/ت ۲/۲ ، ۹ ۱)

ههوای یالتا، هینده سارد بوو، چیخوف نهدهویرا له مال وهدهربکهوی. ههلبهته ئیشیکی ئهوتویشی له دهرهوه نهبوو، تا کهلکهلهی چوونه دهرهوه بکات. تهنانهت ئهوکاتهش که نیکولای دووهم هات بو شار تا بهردی بناغهی کلیسایه کی تازه دابنی، چیخوف به شداری ئه و پیوپرهسمه ی نهکرد. له سهره تای کانوونی دووه ما تووشی هه و و ئاوسانی سیپهلاك بوو، ئیدی داوای له دکتور ئالتسشولهر کرد به بیده نگی معاله چه و دهرمانی بکات. تاقه شتیك که به دریرژایی ئه و زستانه دوور و دریرژه دلخوشی کرد، خهبهری سهرکهوتنی شانونامه کهی (قولایی) گورکی بوو، که له سهرانسه ری مؤسکودا ده نگی دابووه و بووبوو به داستانی سهر زاران. همروه ها به مهواله شدنخوش بوو که (نهوره س)ه که له سهر شانوی ئهلکساندرنیسکی پیشکه ش کراوه و سهرکهوتنیکی گهوره ی بده ست هیناوه، یانی له ههمان شویندا سهرکهوتووانه پیشکه ش کرابوو، که شه ش سال لهوه پیش، دوو چاری شکستیکی نهنگین بووبوو. له گوتاری پیشکه ش شانوی تزاری، سهرکهوتن بوو نه گالته. ئه م سهرکهوتنه خوی له خویدا به لگهی ئهوه یه که شانوی تزاری، سهرکهوتن بوو به یهکیك له شانوی تزاری، سهرکهوتن بوو به یهکیك له شانون مه نووسه کلاسیکهکان و ئهوه تایهکیك له شانون دهوله تیهکان، به فهرمی دانی پیدا شانونامه نووسه کلاسیکهکان و ئهوه تایهکیك له شانون دهوله تیهکان، به فهرمی دانی پیدا دهنی."

سیّرگی دیاگیلیف، به پیّوه به ری "دنیای هونه ر"، که له ماوه یه کی که مدا له بواری هونه ره کانی سیه مادا، شوّره تیّکی زوّری په یداکرد، زوّری هه ول له گه ل چیخوفدا ده دا که به شداری له گوڤاره که یدا بکات و شتی بو بنووسیّت. ئه م دوو پیاوه له یه کیّك له تازه ترین دیداری خوّیانا له موسکوّ، گفتوگویه کی زوّریان ده رباره ی ئاین له پووسیا، کردبوو. کاتی دیاگیلیف، هه ولّی دا بوو به نامه و له میانه ی نامه وه دریّره به هه مان گفتوگو بدات، چیخوف به نامه یه کوّمه لیّن دا بوو به نامه و له میانه ی دابووه وه که: "با خه لکی هه رچیان ده وی بیلیّن، با ئه نجومه ن و کوّمه لیّن فه لسه ق - ئاینی جوّراو جوّر دامه زریّن. ئه مه ئه و پاستیه ناشاریّته وه که تویّری کوّمه لیّن فه لسه ق - ئاینی جوّراو جوّر دامه زریّن. ئه مه ئه و پاستیه ناشاریّته وه که تویّری کوّمه لیّن فه لسه ق - ناینی جوّراو جوّر دامه زریّن. نه مه ئه و پاستیه ناشاریّته وه که تویّری کوّمه لیّن فه لسه ق

رِوْشنبیرانی کوّمهڵگهی ئیّمه، له ئاین دوور کهوتووهتهوه و رِوْژ به رِوْژیش دوورتر دهکهویّتهوه. هه لبهته هه لسه نگاندنی لایه نین ئه رینی و نه رینی ئهم دیار دهیه ئیشی من نیه: به لام ئه وهنده ده لیّم و دهزانم ئه و بزاقه ناینییهی که تو باسی دهکهیت شتیّکه و شارستانیهت و فهرههنگی مۆدێرن شتێکی دیکهیه. ههوڵدان بۆ سهلماندنی ئهوهی که ئهمیان زادهی ئهویانه کارێکی نابهجيّيه. شارستانيهت و فهرههنگي مـوّديّرن، هـهول و سـهرهتايه بـوّ ئايندهيـهكي زوّر مـهزن، هەولْیکه رەنگه دەیان هەزار سال بخایەنی، مەبەست و ئامانجى ئەوەپە کە تیرەى بەشەر، لە ئايندەيەكى زۆر دوورا، حەقىقەتى خواى راستەقىنە بدۆزنەوە، يانى تەنيا بە خەيال و مەزەندان نەيناسن، يان لە كتيبەكانى دۆستويفسكيدا بۆى نەگەرينن... بەلكو بە ھەمان روونى دوو جاران دوو دەكاتە چوار، بيناسن." ئەم ئيماندۆزيە رووسىي شەقلە، بە شىيوەيەكى تير و تەسەلتر، لە دەفەترى ياداشتەكانى چيخوفدا باسكراوە: " له نيوان (خوا هەيە) و (خوا نيه)دا مەسافەيەكى يهجگار گهوره ههيه، كه زاناى راستگۆ و دلسۆز به زهحمهت دهيبري. خهلكى رووس يهكيك لهم دوو جەمسەرەي قەبوولە، گوي بەو مەسافەيەي نيوانيان نادات. بە گوتەيەكى دى يان ھىچ نازانيّ، يان زوّر كهم دەزانيّ. " چيخوف، تا يتر له مەرگ نزيك دەبووەوە، يتر گوٚماندار دەبوو. بۆپە زۆر بە وەعز و ئامۆژگارپە ئاينى و ئەخلاقپەكانى تۆلسىتۆي، كە گواپە دەپوپسىت لەو رِیْگایهوه، به شهر فیْری مروّقْدوّستی و بونیادنانی دنیا بکات. ئهم دهقانهی، که پیّغهمبهری پیر، خوای بۆ خوینهرهکانی پئ راقه و شروقه دهکرد، وا دههاتنه بهرچاو که سووکایهتین به نووسهری "جهنگ و ئاشتی" و "ئانا كارنينا" و دوور نهبوو به نیشانهی خهلهفانی سهرهتای ييرييان له قهلهم بدات.

لهم سهروبهندهدا، به خهمینیهوه ئهوهی له خویدا به دی دهکرد، که پورژ به پورژ دهداته کنی و له چالاکی خاو دهبیّتهوه. چونکه هیچ کاریّکی گهوره و جدی له دهست نهدههات، ههمیشه باسی پرووداوه بچووکهکانی ژیانی خوّی بو نوّلگا دهگیّپایهوه: دوگمهیهکی پانتوّکهی کهوتووه، نینوّکی دریّربوون. که سهری شتووه، سهرمای بووه، بوّری ناوهکهیان تهقیوه... ههمیشه ههمان سکالًا و ههمان ئومیّد و خوّزیاخوازی: "پیّموایه نهگهر بمتوانیبا، نیوشهو، تهنیا نیوشهو، سهر بهسهر شهمان ئومیّد و خوّزیاخوازی: "پیّموایه نهگهر بمتوانیبا، نیوشهو، تهنیا نیوشهو، سهر بهسهر شانی توّوه خهوتبام چاك دهبوومهوه و هیچ خهمیّکم له دلّا نهدهما. به ههرحال بی تو ناتوانم برثیم. ههولّبده، بو هاوین قیلایهك بهکریّ بگری، جیّیهك بی که بتوانم تیایا بحهویّمهوه و بنووسم." (بروانه نامهی ۲۰/۱/۱/۱۰). ههروهها له نامهیهکی دیکهدا پیّی دهلّی پوژی دی که بهدریّ تایی سال دهگهل ئهودا (ئولگا) برژی، لهوبارهیهوه دهلیّیت: "ههنگی کوریّکت دهبیّ، بهدریّ تایی سال دهگهل ئهودا (ئولگا) برژی، لهوبارهیهوه دهلیّت: "ههنگی کوریّکت دهبیّ، تاییهکانت دهشکینیّ، کلکی سهگهکهت پرادهکیشیّت و توش بهویه پی شادمانیهوه تهمشای دهکهیت." (بروانه نامهی ۱۲/ک ۲۰۱۱) نولگا، ههستی دهکرد، بهرپرسه لهم جوداییهیان. نانتونیش وهکو ههمیشه، بهویههی میهرهوه، ههولّی دهدا ئهم ههستی خوّ به گوناحبار زانینه، نانتونیش وهکو ههمیشه، بهویههی میهرهوه، ههولّی دهدا ئهم ههستی خوّ به گوناحبار زانینه، دهریت و له یالّتا و لهگهلّ مندا ناژیت، ههست به عهزابی ویژدان دهکهیت. دهتوانین چ بکهین دهریته دو کهیت. دهتوانین هر بکهین دهریشه بو میهره به دریّرایی زستان، له یالّتا، دهگهلّ

مندا ژیابای، ژیانت به فیرق دهچوو، ههنگی من ههستم به عهزابی ویژدان دهکرد. یانی هیچمان به هیچ نهدهکرد. ئهمه جگه لهوهی که دهمزانی کچیکی ئهکتهر دهخوازم، مهبهستم ئهوهیه: کاتی توّم خواست سوور دهمزانی توّ وهرزی زستانان له موّسکوّ بهسهر دهبهیت. ههلبهته به هیچ جوّری خوّم به مهغدوور یان خهلهتاو نازانم. به پیچهوانهوه ههست دهکهم ههموو شتهکان ئاسایین. کهواته لهوهی پتر به باسی عهزابی ویژدانت، ئازارم مهده. له مانگی سیّدا جاریّکی دی یهکتر دهبینینهوه و ئیدی ههست بهم تهنیاییهی ئیستامان ناکهین... دهستم به کارکردن کردووه ته وی ورد." (بروانه نامهی کردووه تهوه. په نامه فریانه کهوم ههموو پوژی نامه تا بو بنیّرم، بمبووره." (بروانه نامهی ۲/کرد).

هه لبهته که دهیگوت دووباره "دهستم به کار کردووه تهوه" کهمیّك موباله غهی تیابوو. چونکه چیرۆکی (بووکهخان) که ماوهیهك بوو دهستی دابویه، زور خاو دهرویی. دیاره ئهمه لهبهر ئهوه نهبوو که سهرچاوهی خهیالی وشکی کردبوو،بهلکو لهبهر ئهوهبوو که زور ماندوو بوو، هینده ماندوو بوو که نهیدهتوانی وشهکان له سهر کاغهز ریزبکات، بهوهش شهکهت دهبوو. له نامهیهکیا ٢٣/ك٢/٢ بو تولكا، له وبارهيه وه دهليّت: "دنيايه ك بابه و تيمهم له ميشك و خهيالدايه! بيّزوو به نووسينهوه دهكهم، بهلّام ههست دهكهم له شتيّكم كهمه: نازانم هي جهوهكهيه يان هي نەخۆشىيەكەمە." دواى چەند ھەفتەيەكى دى، ٩٠٣/٢/٥، راشكاوانەتر دەلْيْت: "رۆژى شەش حەوت ديريك دەنووسىم، ئەگەر بشىمكوژى ناتوانى لەوە زياتر بنووسىم. ڕۆژ بە ڕۆژ دلىم لە ئەدەبيات هەڭدەشيّويّ." ئەوسا لە ٦ ٩٠٣/٢/١٦ دا ئەم ئىيعترافە ترسناكە بۆ ئۆلگا دەكات: "ئاھـ نازەنىنم، با به راشکاوی پیّت بلیّم، ههموو خوزیایهکم هاتووهته سهر ئهوهی که چیتر نووسهر نهبم، واز له نووسهری بینم. " به نام ویرای ئهوهش به ههر گیانهسهرییهك بوو، ورده ورده لهسهر نووسینی "بووكهخان" بهردهوام بوو، ههر سهعاتهى چهند وشهيهكى ليدهنووسيى، ئهوهبوو له ۱۹۰۳/۲/۲۷ دا، دوای ییّنج مانگ له کاریّن پچرپچر، تهواوی کرد و دهستنووسهکهی نارد بوّ میرولیوبوفی سەرنووسەرى بلّاوكراوەى "گۆڤارى ھەمووان" كە، ژمارەپەكى دىكەشى لە دوا چيرۆكەكانى چيخوف بلّاوكردبووەوە. "ناديا"ى جەوانى قارەمانى ئەم چيرۆكە، لە خانەوادە دەوللەمەند و خۆشگوزەرانەكەي خۆي بە جۆرى ياخى دەبئىت كە مل بۆ شووكردنىكى قەراردارى نهدات، سهری خوّی ههلّدهگریّ و بوّ سان – پترسبوّرگ ههلّدیّ و دریّرّه به خویّندن دهدات و لهوى تووشى چارەنووسىكى پىر له فيداكارى و له خۆبردەيى دەبيت. لهم سهر و بهندهدا "ساشا"ش که خزمیکی دووری نادیایه و کهلکه لهی خهباتی دژ به گویرایه لی بورژووایی خستبووه سهری، سهفهر دهکات، به روباری قولگادا بو معالهجه به کومیس دهروات وبه نەخۆشىي سىيل دەمريّىت. دوا خەونـەكانى ناديـا، كۆتـايى شـانۆنامەي "سـيّ خوشـك" وەبـير دينيتهوه: "ئاه! با ئهم ژيانه تازهيه به زووترين كات بي، ئهو زهمانه بيت كه بنيادهم بتواني دلێرانه، ئازادانه چارهنووسی خوّی دیاریبکات، شاد و ئازاد بم."

ئایا دلّی چیخوف خهبهری دابوو که دهشیّت "بووکهخان" دوا چیروٚکی ئه و بی ؟ خو کوبهرههمهکانی یتر له دوو سهد و چیروکیان له خو گرتووه. ههندیکیان زور کورتن،

هەندىكىان درىنى هەندىكىان بە ئاشكرا شاد، ھەندىكىان خەمناك و دىلتەزىن. ئەمانە تىكى ا و پىكىەوە ئاوىنىنەى بالانماى ژىيانى ئەو سەردەمەى پرووسىيان، لە جووتىيارەوە تا پرەبەن، لە مامۆستاى زانكۆوە تا عەرەبانچى، لە خوىندكارەوە تا بازرگان... ھەموو تويىرە كۆمەلايەتىيەكان مامۆستاى زانكۆوە تا عەرەبانچى، لە خوىندكارەوە تا بازرگان... ھەموو تويىرە كۆمەلايەتىيەكان لەم كومىدىا بەشەرىيەى چىخوفدا ھەن. خوىندنەوەى چىرۆكەكانى چىخوف وەكو ئەوەيە دەگەل پىنىزىنىكى خوىنساردا بە ناو گىرەلوكەى پرووسىياى ئاخر و ئۆخرى سەدەى نۆزدە بكەويت، يارۆى پىنوينى خوىنسارد و ھۆشن ھەموو شتىكت – نىشان بدات و ھىچ شتىكت بۆ شەرح و يەكىنىتى ئورىنەنى دەكەيت. چىخوف، لە 1/3/9/8/1، لەوكاتەدا كە يەكەمىن يەكىتىيەكى سەيرى شىواز بەدى دەكەيت. چىخوف، لە 1/3/9/8/1، لەوكاتەدا كە يەكەمىن براى بە ھرەيە." و بە خۆيشى ھەرگىز ئەمەى فەرامۆش نەكرد. بۆيە ھەمان سادەيى، دىقەت و وردى، بى لايەنى نووسەر، خى ھەلىنەقورتانى لە ژيان وھەلويسىتى كاراكتەران، وەكو چۆن لە كۆنتىن چىرۆكىدا بەدى دەكرىت، لە تىنىزى چىرۆكىدا بەدى دەكرىت، لە تىكىرى چىرۆكەكانىا، بى سەرۆى وشكى كىردىيت.

چیخوف، که "بووکهخانی" تهواوکرد، ویستی ههموو بههره و توانایه کی وهقفی "باخی ئالوبالو" بکات. به لام رسته ی دیالوگهکانی بو لیک نه ده درا. کاتی ئولگا گلهیی ئه وه لیکرد که تهمه لی ده کات. په ست بوو، له 7.7/7/9 دا نامهیه کی بو نارد که: "گومان له تهمه لی من نیه! تو ئهمه بخه ئه ولاوه، خو ئاشکرایه که در منی خوم نیم. ئه گهر توانام هه بوایه نه ک یه شانونامه، به لیکو بیست و پینج شانونامه شم ده نووسی." دوای دوو روز (7.7/7/7) که بریک گه شبین تر بوو، له وباره یه وه ده نیت "ئه گهر شانونامه کمم، به و شیوه یه ده رنه چوو که خوم و ینام کردووه، گهردنت ئازابی بکیشه به دهم و که پووما. سهروو ده وری کومیدیم بو ستانسلافسکی و بو توش داناوه." دوای ماوه یه کیم (7.7/7/7) مرده ی به رنه که ی دا که: "باخی ئالوبالو، خه ریکه ده قد ده گریت. هه ولده دهم، به گویره ی توانا راماره کاراکته ره کان کهم بکه مه وه، که راماره که کاراکته ره کان که متر بی پوخته تر ده رده چی " نه و جاله (7.7/7/7) دا، له ناکاوا رایگه یاند که: "به نیازم شانونامه که له مؤسکو بنووسم، مه حاله لیره بنووسریت."

که ههوا تۆزى گهرم بوو، دكتور ئالتسشۆلەر، بايى ئەوە نەرم بوو كە رىكەى نەخۆشەكەى بدات، بە قەراخ بەنداوەكەدا يياسە بكات . بەلام چىخوف، ھەردوو سەگەكەى دەگەل خۆدا دەبرد،

بهدهم پیاسهی ناو باخهکهوه، سهیری درهختهکانی دهکرد، تهمهشای باخهوانهکهی دهکرد که چۆن بنەگوڭەكان يەرچ دەكات، دواي تۆزپك، بە ھانكەھانك خۆي دەگەياندە تەختپك لەسلەر تهختیّك بهرانبهر به دهریاكه دادهنیشت تا یشوویهك بدات. دهگهل سهرهتای بههارا، بونین، گۆركى و، كويرين هاتن بۆ قرم. ئەمانە زوو زوو ديدەنيان دەكرد، هەوليان دەدا بە قسەي خۆش، دڵخوٚشي بدەنەوە. چيخوف، به بيدەنگيەكى مەرگ ئاميزەوە گويى ليدەگرتن، دارعاساكەي لە بهینی ههردوو لاقیا، نیگای ئاوارهی دوور، رهنگی زهرد بوو. پیدهچوو، ژیان لای ئهو هیچ تامیکی نهمابی. جارجار قسهی سهیرسهیری له زار دهردهیهری. جاریک به بونین دهلیت: "حەزدەكەم، كەسىپك بم مال بە كۆل، گەرۆل، زيارەتى ئەم زيارەتگە و ئەو زيارەتگە بكەم، لە دێڔێڮؽ ناو دارستانێکی، دیار دەریاچەیەك بژیم، ئێوارانی هاوین، لەسەر تەختێك لـه بـەردەم دێرهکهدا دابنیشم..." دوای تۆزێـک ماندوويـهتی یێـوه دهرکـهوت، میوانـهکانی تێگهیشـتین کـه وه ختى ئەوە ھاتووە برۆن، تا ئەويش ئيسراحەت بكات. لە $\frac{19.7/2}{19.9}$ لە نامەيەكيا بۆ ئۆلگا دەڭيت: "سەرم دیشیت. دەكوكم. میوانان زور دادەنیشن. دوینی بەریزیکی ریشن چواردانه سهعات و نيو له نزيكي ميّزهكهمهوه دانيشتووه!" ههموو ئاواتيّكي چيخوف ئهوهبوو كه جاريّكي دى و له زووترين كاتدا هاوسه رهكهى بديني . ئيدى واى ليهاتبوو نه تهجه موولى يالتا و نه میوانان و نه دکتور ئالتسشولهری نه دهکرد، ئه نجام سهبری سوا و، له ۱۹۰۳/۶/۲۲ دا، بی يرسى هيچ كەسپك، وەكو سەربازيكى ھەڵاتوو، بە ھەڵاتن بۆ مۆسكۆ ھەڵھات.

پەراويىز:

^{* -} ئىرمىتاج: موزەخانەيەكى زۆر گەورەيە لە لىنىنگراد. گەنجىنەيەكى ھونەرى بى ھاوتايە، لە سالى ١٧٦٥دا بە فەرمانى يكاتريناى گەورە، دامەزراوە.

^{*} - ... ههموو ئه و مهسه لانه پێکه و ته: ماريا له ياداشته کانی خوّيدا ده ڵێت که لايکا و مێرده که ی ژن و مێردێکی به وه فا و دڵسوٚزی يه کدی بوون. دوای شوٚپشی ئوکتوبه رچوون بوٚ فه ره نسا. لايگا له ساڵی 197 دا له ياريس مرد.

^{* -} روکفلرانی رووسی ئیمه: واباوبوو که ساقا موروزوف کومهکی دارایی شورشگیرهکانی دهکرد تا له ریگهیهوه وا بنوینی کهسیکی لیبرال و پیشکهوتوو خوازه...

كه نووسيني ئهم شانۆنامەيەم بەلاوەقورس بوو!

دوای کهش و ههوای گهرمی یا آتا، سهرماو سو آلهی موسکو کردیه کاریک که چیخوف نه توانی بو ماوهی چهند روزیك له ژورهکهی خوی بیته دهرهوه. چیخوف، ئه و شوقه تازهیهی به دل بوو که ئولگا و ماریا له شه قامی پتروفکا به کرییان گرتبوو. به آلم عهیبی ئه وه بوو که له نه ومی سییه مدا بوو و ئاسانسوریشی نه بوو، به آلم کاتی خوی به نامهیه که لهمهیان ئاگادار کردبووهوه، هیچ ئیعترازیکی نه گرتبوو، به آلم ئیستا ئه مهی لی بوو بوو به کیشهیه کی گهوره، عه زابیک بوو له و گوره، به هانگه هانگ و د آله کوتی، تا ئه مه مه سافهیهی ده بری نیو دانه سه عاتی پیده چوو، ده بوایه ناو به ناویش له ریگادا بوه ستی و نه فه س تازه بکاته وه. جا چونکه نه یده توانی بچیته ده ری، وای به باش زانی له ما آله وه، پیشوازی دوست و ناشنا کانی بکات.

يهكيّك لهوانه بوّنيني دوّستي وهفاداري بوو، كه پاشان يادهوهرييهكاني خوّى لهو بارهيهوه دهگیریّتهوه: "بیّدهنگیهکهی ،کوّکهکهی، چاوه به قولّاچوو و خهوالّوهکانی سیمای خهمناکی و تهجرو ديداري ئەنديْشناكيم له بيره... بهو حالْهشهوه ههميشه يۆشتهو يهرداخ بوو.. دەستەكانى گەورەو وشك ديار بوون، كە دەستت ليدەدان ناسك بوون. وەكو زۆربەي ئەو خەلكانەي بەردەوام له فكران رادهچن، ئهو قسانهي خوى بير دهچوونهوه. كه توزي لهوهپيش چهند جاريك گوتبوونیهوه." ئیدی ههوالی هاتنهوهی چیخوف، خیرا له سهرانسهری شاردا بلّاوبووهوه. ئیدی میوان، به ئاشناو بیگانهوه سهری کرایهوه. چیخوف بهو زهبوونیهی خوشیهوه، هیشتا ههستی دەكرد له سەريىتى يېشوازى ھەر نووسەريكى گەنجى تازە زمانگرتوو يان يېرەنووسەريكى لە زمان كەوتوو، يان ھەر رۆژنامەنووسىيكى تامەزرۆي خەبەر بلاوكردنەوە، ھەر وەشانكاريكى عەودالى دەستنووسان، و ھەر خانمىكى چەنەبازى خۆ بە ئەدىب زان، بكات و بە ناچارى گويى لێبگرێـت. تۆلسـتۆى بەمەبەسـتى بەرزكردنــەوەى ورەى چـيخۆف، وێنەيــەكى خــۆى بــه يێشكهشيهكهوه بۆ دەنێرێت دەگەڵ ليستێكدا به ناوى ئهو چيرۆكانەي كەچيخۆف تا ئهو كاته بلّاوی کردبوونه وه و تۆلستۆی بهدلّی بوون و بهگهنی کردبوون، لیستهکه بریتی بوو له (۳۰) چيرۆكان، پازدەيانى بە چيرۆكى دەرەجە يەك و پازدەيانى بە دەرەجە دوو خانەبەندى كرد بوو.* پيرەمپْرد ھەر ھەموو ئەو چيرۆكانەي لە بەرگپْك كۆكردبوونەوەو ناو بە ناو دەپخوپندنەوەو دووباره دەيخويندنهوه. لاى لازارفسىكى گوتبووى: "چيخۆف، پۆشكىنى پەخشانه. چۆن شیعرهکانی پۆشکین دەنگدانەوەی سۆزی ئەون، چیرۆکەکانی چیخۆش بەو ئاوایە دەنگدانەوەی سۆزى خۆين. به راستى ھەندى لەم چيرۆكانە، زۆر نايابن، مايەى سەرسامى رەھان." لەم سەرو بهندهدا، ههم پسیوران و شارهزایان و ههم جهماوهری خهلکیش هاو رهئی بوون که چیخوف له بەرزترىن لوتكەي چىرۆكنووسىيدايە. باشەچىيخۆف كە لەدواي گۆگـۆل و دۆستوفسـكى و گونجاروف و تورگینیف و تولستوی یهوه هاتبوو، چ شتیکی تازهتر لهوانی لهگهل خودا هیّنابوو، وا بوو بوو بهداستانی سهر زاران و مایهی ستایشی هاوعهسرانی خوّی؟ ئهوهی راستی

بى له جەوھەرو كرۆكىدا، دوو پرەنسىپى تازەي ھێنابووە ئاراوە: راستگۆيى و ميانرەوى. گەورەداھێنەرانى پێش ئەو، ھەريەكەيان بە شێوەى تايبەتى خۆى سەرنجى وەرگرى دەھاروژاند. ئیدی به جۆره زیدهرۆپیهك، بهوهسفین لیریکی، به زمانی جادوویی سهرنجی خوینهریان بو خو رادهكيّشا. بهڵام چيخوّف يهكهم كهس بوو كه بهنهرمي و، لهبن ليّوانهوه قسمهي بوّ دهكرديت. به پیچه وانهی قه لهم و ئینشای ئارام و هاوئاهه نگ و سفت و زور هونه ری تورگینیفه وه، چیخوف پهنای دهبرده بهر شیوازی نهخت و پوخت، له کورتی دهی برییهوه، به لام ههر وشهیه کی بهمانایه کی پهنهان بارگاوی بوو. گهوره ئهدیبه کانی دیکهی رووس، سوزی خوینه رانیان دههاروژاند. بهشداری ههڵچوون و سوٚزو گودازی خویٚنهریان دهکرد، لهگهڵیا دهگریان و لهگهڵیا پيده که نين. به نام چيخوف ميانړه و بيلايهن، خوينه ر ړوو به ړووى ديارده و ړووداوه کان دەكاتەوە تا بەكەيفى خۆى ھەلويست وەربگريت. بەلام نايەت لە ھەموو بۆنەيەكدا ختوكەى سۆزى خوينەر بدات. تا بيخاتەييكەنين يان گريان. بەلكو دووراو دوور يەلەييتكەيەكى يەسەندو بهجیّی لیّدهدات، له ههژانیّکهوه بو ههژانیّکی دیکهی دهبات تا نامادهی بکات، به وردی ناخی كاراكتهرهكاني دهرك بكات و بيخوينيتهوه. هيچ شهرح و شروقهيهكي بهسهردا ناسهييني. ئيدي خوێنهر يان بينهر، بهره بهره بهبي ئهوهي بهخو بزاني، شان بهشاني چيخوف،بهشداري له ئەفراندنى بەرھەمەكەدا دەكات.بىرى چىخۆف لە سەرانسەرى چىرۆك و شانۆنامەكانيا پەراگەندەو پهخش و بلّاوه، ههرچهنده بیریّکی رهشبینانهیه، بهلّام ویّرای ئهوهش باوهری بهییشکهوتن، به توانای مروّة به هاتنی ژیانیکی باشتر ههبوو. کهسیکی مهتریالیست و بیباوه ر بوو، به لام له ناخى خۆيىدا، لەقولايى دەروونىيا جۆرەنىگەرانىيەكى سىۆفيانەى ھەبوو، ھەسىتى بەبوونى نهننییه ک دهکرد، که بهخوی دهیگوت، به ئاسانی پهی پینابات. ئهم بیرهزانستی و بهرههمهکانی دهبهخشی. به ههموو بیفیری و تهوازوعیکی خویهوه، دهیزانی شیوازیکی تازهی بيركردنهوهو نووسيني هيناوهته ناو ئهدهبياتي رووسيا. بهگۆركى دهگوت: "ئهو ريگايانهى من كردومنهتهوه تازهن و به تازهيي دهميّننهوه. ئهمه تاقه بايهخ و تايبهتمهندي منه."

هەندى لە برادەركانى، لەسەرووى ھەموويانەوە گۆپكى، بەپى داگريەوە ھانيان دەدا گفتوگۆ دەگەلا ماركسى وەشانكارى بەرھەمەكانيا بكات و بەگريبەستەكەياندا بچنەوە. چونكە ماركس، لە زەرڧ چەند ساليكدا، پتر لە دووسەد ھەزار پۆبلى لە پيگەى بلاوكردنەوەى بەرھەمەكانى ئەوەوە بەدەست ھينابوو. ئىستاش وەكو پاشكۆى گۆۋارەكەى (نىڤا) خەرىك بوو دووبارە بلاوى دەكردنەوە، بىئە وەى تاقە كوپىكىك بەچىيخۆف بىدات. ھەلبەت نەدەكرا گريبەستەكە ھەلبوەشىينرىتەوە، يانى ئەو ھەفتاو پىنىچ ھەزار پۆبلەى كە چىخۆف لە كاتى ئىمىزاى گريبەستەكەدا وەرى گرتبوو، بگيپردريتەوە بۆ ماركس. بەلام دەكرا بەلاى كەمەوە داواى ئەوە لە ماركس بكات كە پىنداچوونەوەيەك بە گريبەستەكەدا بكەن، و سىنيەكى دەسىكەوتى فرۆشى ماركس بكات كە پىنداچوونەوەيەك بە گريبەستەكەدا بكەن، و سىنيەكى دەسىكەوتى فرۆشى بەرھەمەكان يەجگار زۆر بوو. خۆ ئەگەر چىخۆف، بەرھەمەكان يەجگار زۆر بوو. خۆ ئەگەر چىخۆف،

دەستكورتى و نەدارىش دەبوو. چىخۆف ماوەيەكى زۆر ئەو پىشنىازەى رەفز كىرد، ئەنجام بە نەبەدلى چوو بۆ سان— پترسبۆرگ، تا ماركس بدىنى . چوونەكەى بىلەودە بوو، سەرى داى لە بەرد: ماركس رىڭ و راست ھەر سازانىكى لەو بارەيەوە رەفىز كىرد. چىخۆف بەخۆيشى لە مەسەلەى سەواو مامەلەدا زۆر دەست سىپى بوو. عەيىنى مىندال ، لە مەسەلەى پارەو ژمارەو ئەم شىتانە دەترسا. نەيىدەتوانى لە ھەنبەر خەنىمىكى سەرسەختى وەكو ماركس دا، بكەويتە چەلەحانى و گەنگەشەو مامەلەكىردن و دەنگ بەرزكردنەوەو كىشان بە مىزەكەيا. وەخىتى بۆ مۆسكۆ گەرايەوە، نامەيەكى لەو بارەيەوە(7/7/7/7) بۆ مارى خوشكى نووسى كە: "قسەم دەگەل ماركسدا كىرد، شتىكى ئەوتۆم لى دەسنەكەوت. كۆمەلىك كتىبى جىرەبەند كىراوى جوانى دەمىن ، نزىكى شەست و پىنىچ كىلىق دەبىت ، ھەروەھا پىنىچ ھەزار پۆبلىشى بىق دەواو دەرمانى دەخۆشيەكەم يىشنىياز كىرد كە ھەلىيەتە وەرم نەگرت."

بهدریّژایی زستانه که، خهیانی بهوهوه لیّدهدا که دهگهل ئۆلگادا سهفهری سویسرا و ئیتانیا بکهن، بهنام زاتی نهدهکرد بهبی شیرهتی دکتوّر، مل به سهفهریّکی وا دژوارهوه بنیّت. لیّبرا بچیّته لای دکتوّری زانا ئوستروموقْ. کهچهند سانیّك لهوهپیّش، له عیاده کهی خوّی، معاله جهو دهرمانی خویّن ههنهیّنانه کهی کردبوو. ئوستروموقْ، دوای ئهوهی معایه نهی دهکات، دهبینی وهزعی تهندروستی زوّر خراپه: سیپه لاکی پاستی زوّر خراپ بوو و سیپه لاکی چهپیشی ئاوسا بوو. بوّیه سهفهری ههندهران بهو حانهوه کاری کردهنی نهبوو، بگره ئوستروموق سهفهری تا یانتاشی پی سهفهری ههندهران به وحانه و کاری کردهنی نهبوو، بگره ئوستروموق سهفهری تا یانتاشی پی خوشکی لهگهل دایکیا له یانتا ئاکنجی بوو، دهنووسیّت که: "ماوه یه کی زوّر سهما عه کهی به کار برد، گویّی نا بهدنمه وه، معایه نه یه وردی ههموو ئازای کردم... پیّنج جوّره دهرمانی بوّ نووسیم. پیّی گوتم زستان له یانتا نهبم: پیّی وایه زستانی ئهویّندهر زوّر سارده و به که نایه تایه نایه داوای لیّکردم له قیّلایه کی نزیکی موسکوّ بهینمه وه." (بروانه نامه ی ۱۹۰۲/۱۹۰۲).

چیخۆف، ئهم ئامۆژگاری و فهرمانهی زۆر پیخفوش بوو. باسی نهخوشیهکهی و سهرنجه ترسناکهکانی دکتور ئوستروموقی ههر نهکرد: ئیدی زستانان له کهناره ناخوشهکانی قرم بهسهر نابات، به لکو له موسکو بهسهری دهبات، له ژنهکهی و کوپو مهجلیسی دوستانی ئهدهبییهوه نزیك دهبیّت. ئیدی پیویستی بهوه نهما به دزییهوه و به ههزار و یهك بیانووی دهستکردهوه ئهو کارهبکات، ئهوه دهستوورو داوای دکتور بوو. ئیدی نامهی بو ماریای خوشکی نووسی که گوروزوف و کوچوکوی بفروشیّت و له دهورو بهری موسکو شوقهیهك بکوییّت.

وهکو دکتوریّک سهری له پاوبوّچوونی ناکوّک و هه قدری دوّسته دکتوّرهکانی دهرنه دهکرد. نه یدهزانی باوه پ به ئالتسشوله بکات که ده یگوت که ش و هه وای قرم بو نه خوّشیه کهی ئه و زوّر باش و له باره یان باوه پ به ئوسترومو قبکات که ده یگوت هه وای قرم بو نه خوّشیه کهی ئه و زوّر خراپه از که ۱۹۶۳/۳/۶ دا نامه یه کی بو دکتوّر سریدینی براده ری نووسی که: "نازانم باوه پ به کیّیان بکه م، نه گه رئوسترومو قراست بیّ، نه دی بوّچی من چوار زستانم له یالتا به سه ربرد از هه روه ها

له۱۹۰۳/۷/۱ نامهیه کی بو لا قروق نووسی که: "هه رکه له موسکو جیگیر بیم و له وی رابیم، دکتوره کان جاریکی دی بو قرمم دهنیرنه وه یان هه واله ی قاهیره م ده که ن."

لهم سهروبهندهدا، مارى ياكونچيكوڤاى دەستەخوشىكى ئۆلگا، ئۆلگاو چيخۆڧى دەعوەت كرد، كەچەند ھەفتەيەك لە مۆلكەكەي ئەودا، نزيكى نارو- فومنسكويى دەوروبەرى مۆسكۆ بەسەر بەرن. چونكە وەرزى چالاكى شانۆيى تەواو بوو بوو، بەخۆشحاليەوە دەعوەتەكەيان قەبوول كرد. که گهیینه ئەوپنىدەر و سەپریان كرد خانەخوپيەكان، خانووپەكى تايبەتى و جياى بۆ تەرخان كردوون، خانوويهكى هينده گهوره كه جيني دهكهسى تيا دهبووهوه نهياندهزاني لهخوشيان چى بكەن، لەكەيفان لەپيسىتى خۆ نەدەھيورىن. چىخۆف لە٢٩٥/٥/٢٩دا نامەيەك بۆ مارى خوشكى دەنيْرينت و دەليّن: "ئيّره روباريكى ليّيه، دەشتىكى پان و بەرىنى بۆ پياسەو گەران ليّيه، كلّْيْسايەكى كۆنى ليّيە، ماسى زۆرە. نامەم بۆ بنيّرە، لە وەزعى دارە بەردارەكان، بنچەگولْەكان، ههموو دارو درهخته کانی دی ئاگادارم بکه. دار کالیپتوسه کان له چدان؟ ئه دی گوله زهمه قیه ژايۆنيەكان؟" بە ئوميدى ئەوەبوو بۆ يايز ڤيلايەك لەو ناوە بەكرى بگرن، ئۆلگا، ھەموو دەۋەرەكە گەرا، بەلام شوپنیکی لەبارى نەدۆزىيەوە. تاك و تەرا، خانووى باش لیرەو لەوی ھەبوون ،بەلام زۆر گران بوون، بەكريگرتنيان لەكيشى ئەواندا نەبوو. دوو رۆژيان لە فوسكريسنك، لە مالى ساڤاموروزوف (روكفلرى رووسى) به سهر برد. چيخۆف له ميانهى ئهم مانهوه كورتهدا به خاتوو موروزوفی گوتبوو: "ئهوهی تا ئیستا نووسیومه، پهیوهندی به رابردووهوه ههیه، له داهاتوودا چۆن دەنووسىم؟ ھيچ رۆشنبينييەكم لەو بارەيەوە نيە. ئەمەم زۆر لا ناخۆشە. ئازارم دەدات." كە گەرايەوەبۆ نارو -فومسكويى، ويستى بچيتەوە سەر (باخى ئالوبالو) كە سالىك بوو دەستى يێڮردبوو، بهڵام دەبوايه جارێ "بووكهخان" ياكنووس بكاتهوه. چونكه له دەقى چيرۆكەكە رازى نهبوو، چهندین پهرهگرافی له نوی نووسی بووهوه. ههرچهنده ئهمه ماندووی دهکرد، به لام حهزی نهدهکرد به نیوهچلّی بیداته چایکردن و وهشانکاران. ئهم کاری ییّداچوونهوهو یاکنووس کردنه، جۆرە ئارامى و ئاسوودەييەكى هزرى و مەعنەوى يندەبەخشى، جۆرە وەفاداريەك بوو بەرانبەر به شەرەفى يێشە. ياشان گەرايەوە سەر شانۆنامەكەى . ھەسىتى دەكرد زۆر خاو دەچێتەيێشىێ. چونکه ماوهیهکی زور بوو دهگهل کاراکتهرهکانیا ده ژیاو میشکی ییوهی میژوول بوو، ههموو تازهیی و رهونهق و ناسکیهکی خویان له دهست دابوو. روزیکی به باران وگره باو باهوزان، بایهکی توند له پهنجه رهی ژوورهکهیه وه کرابووه وه، خوی به ژووری را دهکات و چهندین پەرەي دەستنووسىي شانۆنامەكە دەبات و لە باخچەكەدا دەكەونەوە. بەلام باران تەرى كرد بوون، مەرەكەبەكەي بە جۆرى سرى بووەوە كە نەدەخوينرانەوە يەكيك لە ميوانەكانى بەوە دلخۆشى چیخوفی دابووهوه که گرینگ نیه، بیگومان شتهکانی بیرماوهو بیری دهکهونهوه. چیخوف بهدهم زەردەخەنەيەكەوە وەلامى دابووەوە كە: "باوەر بكە ھىچ شتىكم بىرنەماوە. دەبى سەرلە نوى ديمەنەكان بنووسىمەوە.''

ههرچهنده نارو -فومینسکویی، له مۆسکۆوه نزیك بوو، به لام ئهوهنده ئارام و کپ و بیدهنگ و خوش بوو له تو وایه لهویهری دنیایه. کهچی ههندی دهنگوی سیاسی، دهگهییه ئه و مهلبهندی

ئاشىتى و ئارامىيەش. چىيخۆف لەوى خەبەرى كوشىتارە نەخشە بۆكىشىراو وئاشىكرا و خولىناوىيەكەى (كىشىنىوف)ى بىست. بۆلۈقۈكان و چاپەمەنى قەرمى بىدەنگىان لەم مەسەلەيە كرد، بەلام قاو داكەوت كە ئەم قەتل و عامە كارى ئەو كۆنە پەرستانەبووە، كە ژىراوژىر پۆلىس پشتىوانىان لىكىردوون. چىخۆف، حەزى دەكىرد ئاگادارى زىاترى لەمەپ ئەم مەسەلەيە ھەبىت، داواى لەسوقورىن كىرد كە ئەو پۆرتنامەنەيىنى و ماركسىيانەى بىۆ بنىرىت كە دەربارەى ئەم پوروداوەيان نووسىي بوو. ھەرچەندە ئەم كارە لە مەترسىي بەدەر نەبوو، بەلام سوقورىنى، پارىزكارى بەناوبانگ، داواكەى چىخۆڧ جىبەجى كىرد. بەلام چىخۆڧ پاش ئەوەى گوتارەكانى كە ھەمووى درى حكومەت بوو، بە وردى و بە ئىنساڧەوەخويندەوە، پەسەندو بەگەنى نەكىردن و گوتى: "لە ئەنسايلكۆپىدىا وشك تىرن." تەنانەت بە نامەكراوەكەى گۆپكىش دەربارەى ئەو پورداوە پازى نەبوو، بە مجۆرە بۆ سوقورىنى وەسڧكردووە: "دلگىرە، وەكو ھەموو ئەو شتانەى دەيان نووسىيت، بەلام زياتر دروستكراوە تا نووسىين بىن: نە تازەييەكى تىيايە، نەمتمانەيەكى تولستۆيانەن زۆر دوورودىدۇه." (بروانەنامەى ۴۸/۳/۸/۲۹).

هه لبه ته چیخوف، له کانگای دلهوه خهفه تی بو قوربانیانی ئه و کوشتاره ده خوارد. کاتی نووسەرى بە نێوبانگى ئەڵمانى —جولەكە، شولوم ئەلىخوم، داواي لێكرد كە چيرۆك بنووسێت و دەگەل ئەو كۆمەللە چىرۆكەدا بلاوى بكاتەوە كە قەرار بوو لە وارشى بۆ پشتيوانى لىقەوماوانى جوله کهی ئه و کوشتاره بلاوبکریّته وه. چیخوّف وهلّامی دایه وه: "لهم نزیکانه دا هیچم نەنووسىيوە، يان زۆر كەمم نووسىيوە، بەلام دەتوانم بەلاينىكى مەرجدارت بدەمى: زۆر خۆشحال دەبم ئەو چيرۆكە بنووسم، ئەگەر نەخۆشى بوارم بدات. ئەو كۆچيرۆكەم كە تازەچاپ بووە، ھەر ههمووي لهخزمهتي تودايه، زور خوشحال دهبم ئهگهر بو زماني پيديش پاچڤه بكريت و له كتيبيّكدا، به قازانجي قوربانياني جولهكهي كيشينيوف چاپ و بلّاوبكريّتهوه." و بوّ ئهوهي بيسهلمينني كه تا چ رادهيهك بهخهمي ئهو رووداوهوه بووه، له يهراويْزي ههمان نامهدا دهلْيْت: "دوينني ١٩٠٣/٦/١٨ نامه کهي توم ييگهيي." (بروانه نامهي ١٩٠٣/٦/١٨) چيخوف ههر لهو رۆژانەدا. به يێشنيازەكەي گولتسيف قاييل بوو كه له"هزرى رووسىي"دا وەكو هەڵسەنگێنەرى دەستنووسان كار بكات. ئايا لەبەر ئەوەبەم كارەقاييل بوو، كە ئەگەر خۆيشى تواناي نووسىينى نەميننى، ھەر بەردەوام بى لە خزمەتى ئەدەبياتدا، با بەخويندنەوەو ھەلسىەنگاندى بەرھەمى خەلكانى دىكەش بى؟ ديارە وەختى كە ئەم كارەي قەبوول كردبوو، ئەوەي بىر چوو بوو كە نهخوشه و باری تهندروستی ریگهی هیچ جورهکاریکی زیادهی نادات و بهم کاره هینندهی دیکه بارى قورس دەبيت.

له کاتیکا ئۆلگا، هاونشینی میوانهکانی ماری یاکونچیکوقای زوّر لهگیان خوّش بوو پیّیان دهگهشایهوه. ئانتون بهناچاری تهحهموولی دهکرد، کوّرو مهجلیسی قسانی ئهوانی که بهحیساب کهسایهتی کوّمه لایهتی بوون. به جوّره چهنهبازییه کی بیّبایه خی ئهوتوّ دهزانی، که به لای ئهوهوه نهده گهییه ئاستی قسه دیّهاتیه کانی ماکسیم، که بابایه کی باخهوان بوو له مولّکه که دار ههرچهنده چیخوّف و ئوّلگا به و نیازه هاتبوون که دوو ههیقان له نارو —فوّمینسکوّیی بمیّننه وه، بهلّام دوو

ههفته پیش تهواوبوونی مهوعیدی ناقبری، گهرانهوه. دهبوایه بو موسیکو بگهرینهوه، به لام بینه وهی گوی به نامورگارییه کانی دکتور ئوسترومو فی بدات، به رهو یا لتا و مریکه و تن.

له ۱۹۰۳/۷/۹ دا گهیینه وه یا لتا. چیخوف لیّبرا بوو که له یالتا نهجولّی، تا شانونامهی (باخی ئالُو بالُو) تەواو نەكات. بۆ ئەوەى خۆى ناچار بكات بە شيوەيەكى باشتر كاربكات، ماوەيەكى دیاریکراوی بۆ خۆی دانا: دەبی (باخی ئالوبالو) بۆ سەرەتای تشرینی یەكەم، بۆ وەرزی تازەی شانۆ ئامادە بيّت. بەق وەزعە تەندروستيە نالەبارەۋە، دەبوايە رۆژ بە رۆژ ديّر بە ديّر خۆى هانبدات، ئهم بهرههمه تهواو بكات، كهواى ههست دهكرد، لهگينه ئهمه دوا بهرههمي بيّت. ئوميدهوار بوو جواني سروشت و خوشي ههواي يالتاو، ئاشتي خانهوادهيي، كه لهو دواييانهدا بهریا بوو، یارمهتی بدهن و زهوقی کارکردنی ههبیّت و بتوانی ٚزوو به زوو ئهم کاره تهواو بکات. ههر چهنده باخهکه پر بوو له گول، ههتاو به ئاسمانی ساف و شینهوه دهدرهوشایهوه، بهڵام ژیانی خانهوادهییان خوش نهبوو. ماریا بهدیتنی براکهی زوّر خوّشحالّ بوو، بهڵام بوونی ئوّلگای يێناخوش بوو. ئۆلگا وەكو جاران، خۆى كردبوو به سەر وەسێتى ژيانى مێردەكەى كە ملى بۆ ههموو داوایهکی ئۆلگا دهدا. ئۆلگا ئیرادی له جل و بهرگی میردهکهی دهگرت، چاودیری بەرنامەي خواردنى دەكرد، وادارى دەكرد ھەموو رۆژى لەحوزورى ئەودا حەمامى سارد بكات. پیّی وابوو حهمامی سارد بههیزی دهکات. ماری و دایکی، ئهم زهبت و رهبته میهرئامیزهی ئۆلگايان لەبەرگران بوو. پاشان ئۆلگا نامەيەك بۆ چيخۆف دەنيريت كە: "بۆچى كاتى كە من لهويّم، كيشهو دژواريان چيّدهبيّ؟ بۆچى عهزابى رۆحم دەدەيت و هيچ شتيّك ناكهيت؟... ههر كه سەفەر دەكەم، يان لە من جودادەبيتەوە، دەست بەخواردن دەكەيت، مارى دەتوانى ھەموو شتێکت بۆ بکات و بهگوێی دهکهیت."

ئۆلگا هەر بەوەوە نە دەوەستا كە ژيانى پۆژانەى ئانتۆن ئاپاستە بكات، بەڭكو بەدياريەوە دەوەستاو بەردەوام هانى دەدا كاربكات، بىرى دەخستەوە كە شانۆى ھونەر چاوەپوانى شانۆنامەكەى ئەوە تا لە پايزا پىشكەشى بكات. چىخۆف، وەكو مندالە مەكتەبليانى گوناهكار وترساو، بەلاينى دەدا كە لە كاتى دياريكراودا تەواوى بكات، بەلام ستانسلافسكى و نەمىروفيچ —دانچنكو، نىگەران بوون، بە نامە لە ئۆلگايان دەپرسىي كە: "ئايا مىردەكەى لە نووسىن بەردەوامە، دەچىنتەپىشى، ئومىدى ئەوەيان ھەبى كە بەلىنەكەى بېاتەسەر، چىيخۆف، بەردەوامە، دەچىنتەپىشى، ئومىدى ئەوەيان ھەبى كە بەلىنەكەى بېاتەسەر، چىيخۆف، پەردەوامە، دەچىنتەپىشى، ئۇرمىدى ئەمەرنامەكەم ئامادە نىيە، نۆر بەخاوى دەپوات، پەنگە ھۆيەكەى تەمەلى من، خۆشى ھەواو قورسى و دروارى بابەتەكە بىيت." (بپوانە نامەي پۆزشكاريانەي بى دەركەوت: ھۆي پاستەقىنەي ئەم دواكەوتنە نەخۆشيەكەى بوو، نەخۆشى پۆزشكاريانەي بى دەركەوت: ھۆي پاستەقىنەي ئەم دواكەوتنە نەخۆشيەكەى بوو، نەخۆشى ھىنزى داھىنانى سست كردبوو. ستافسلافسىكى چونكە دەيزانى سوور بوون و پىداگريەكەي ئابەجىنىدە، دەيويست پاكانە بى ئۆلگا بكات، نامەيەكى بى نووسى كە: "بمان بوورە، گومانى خراپمان لىمەكە. ئىدە خەمى ئانتون پاقلوفىچ و كەسوكارو ئازىزانى ئەومانە، ئىدە كە بىر لەشانىۋنامەكە دەكەينەوە، لەبەر ئەوەيە كە خەمى ئايندەي شانۆكەمانە. بە خۆت دەزانى شانۆكەمانە. بە خۆت دەزانى شانۆكەمانە.

ئیمه له ههر گۆشهنیگایهکهوه تهمهشای بکهیت، به شانزی چیخوف دادهنری. بهبی نهو حالمان پهشیو دهبیّت. " نولگا له سهرهتای مانگی ئابدا، وهلّامیّکی گهشبینانهی ئهم دوودلّی و نیگهرانیهی ستانسلافسکی دایهوه: "ئیستا ههموو روزیّ کار دهکات، ههرچهنده دویّنی و ئهمرو نهخوش بوو وهیچ نهنووسیوه... ئیستا میوانمان کهمن. ئهگهر نهخوشی بیهلیّت، کاری زیاتر دهکات. " ئولگا نامهکهی بری ،چوو بزانی میردهکهی چی دهکات، ئهوجا گهرایهوهو لهسهری رویی: "خهمتان نهبیّ، ئا ئیستا کهوته کارکردن. " (بروانه نامهی ۱۹۰۳/۸/۳).

چیخۆف، ههستی دهکرد نووسینی چیرۆك ئاسانتره تا شانۆنامه. دهیان جار سویندی خوارد بوو که واز له نووسینی شانوّنامه بینیّ. چونکه وهکو له نامهیهکیا ۱۸۸۹/۲۷/۱۰ بوّ بلشچیف، لهوبارهیهوه گوتویهتی: "شانونامه ماشقهیه کی فریبوکه، به ههراو ههنگامهیه، گوساخ و لاسار و تاقەتبەرە." كەچىي ويدراي ئەوەش، بەردەوام دەگەرايەوە سەرى، لە زەتىي لە قورسىي و دژواریهکهی دهبینی. ئاشق و شهیدای ئهو یهیوهندی و تهماسه راستهوخوّیه بوو که له نیّوان نووسىهرو جەماوەردا چىدەبوو. ئەمەى بەجۆرە كىشماكىشىدى نىپوان نووسىهرو تەمەشاقان دەبىنى. نووسەر كە دەچىتە كلىشەي كاراكتەرەكانىيەوەو تەمەشاقان كە تەمەشاي دىمەنەكان دهکات و گوی له دیالوگ و قسهی کاراکتهرهکان لهسهر تهختهی شانو دهگریّت، به و رادهیهی که خەمە تايبەتىيەكانى خۆى لەبىر بكات و تىكەل بە خەمەكانى ئەوان ببى. ھەلبەتە ھەولى زالبوون بهسهر ئهقلی خهلکیدا، و کونترولکردنی هولیکی پراو و پر له تهمهشاڤانان یهجگار به لهزهت تره، له و سووکه ناسکه نهشانهی که چیروٚکنووس، له تهنیایی ژووری کارکردنهکهیدا دهگریّت. ويّراي ئەوەش لە رِيْگەي ئۆلگاوە، ئاگادارى ھەموو جم و جولْ و چالاكيەكى ژيانى شانۆ بوو. بهدهم نووسيني! باخى ئالوبالووه، بيرى لهو ئەكتەرانە دەكىردەوه، كە لەسەر شانۆ ئەو ديالوّگانهيان دووباره دەكردەوە كه ئەو دەينووسين. ئۆلگا له ئاخروئوٚخرى ئابدا، خەبەرى بهنهمیروفیچ دانچنکو دا که تهندروستی میردهکهی باشتره و "بهجوش و خروشهوه" سهرقالی كاركردنه. چيخۆف بەخۆيشى لە٢/٩/٢٠ ١١١ دروستى ئەو ھەواللەي بۆ دوويات كردەوە: "ئەگەر بتوانم بهم نهفهسه بهردهوام بم، دلنيام بهم زووانه شانونامه کهم تهواو دهبيت. له يهردهي دووهمدا، زور کیشه، کیشهی گهورهم هاته ری، بهلام وابزانم تهواو، ههموو شتیک رهوتی خوی وهرگرتووه. ئهم شانوّنامهیهم ناودهنهم: :كومیدیا" (له نامهیهكهوه بوّ نهمیروفیچ...) قهرار وابوو ئۆلگا له٩١/٩/١٩دا بۆ مۆسكۆ بگەرێتەوە. چيخۆف به تەما بوو دەستنووسەكەى تەواو بكات و بى هيچ كەم و كوړييەك بە ئۆلگادا بينيريت. بەلام نەخۆشى دىسان بەرۆكى گرت، بە ناچارى دەسىتى لە نووسىين ھەڭگرت. ئەوەبوو لە٥٧/٩/١٥ دا نامەيەكى بۆ ژنەكەي ستانسىلافسىكى نارد كه سهربارى ئەوەى بەرەو باشى دەچيت، بەلام تووشى ژانەسەريكى ئەوتۆ بووە كە دەسىتى قەلەم ناگریّت: "بۆیە ئۆلگا، دەقى شانۆنامەكە لەگەل خۆیدا ناھینیّ. بۆیە خۆم ھەركە كەمیّك بوژامهوهو توانای کارکردنم پهیداکرد، تهواوی دهکهم و ههر چوار پهردهکهتان پیکهوه بو دەنيْرم." له سىەرى دەپوات و دەلْيْت: "ئەوەى من نووسىيومە، تراجيديا نيه بەلْكو كۆمىديايه، بگره له ههندي شوينا كۆميكه."

كه ئۆلگا سەفەرى كىرد، چىخۆف مالەكەى لەبەر چاو چۆل بوو، كە لە سەرەتاوە دەسىتى نه ده چووه کار. له ۲۰۳/۹/۲۰ ۱۱ نامه په کې بۆ ژنه که ی نووسی که: "له هه موو شتیک دوورم، ئەوەنىدە دوورم، خەرىكىه بەرە بەرە ورەم دەروخيىت وا ھەسىتدەكەم تەواو بووم، زەمانى نووسىەرايەتى من بەسەرچوو. چيتر نووسىەر نيم. ھەر رستەيەك كە دەنووسىم لەبەر چاوم بى بايه خه، تهواو بيهودهيه. " به لام بو روزى دوايى ههركه كهميك بوژايهوه، ويراى بيتاقهتى و ژانهسهرو دل هه نشیوان، گه رایه وه سه ر دهستنووسه که ی و تا درهنگانیکی شه و لهبه ر رووناکی مۆمان هەر خەرىكى نووسىن و رەشكردنەوەو پاكنووس بوو. ئىدى رۆژ بە رۆژ ژنەكەى لە رەوتى كارەكە ئاگادار دەكاتەوە لە٣/٩/٢١دا دەلْيْت: "پەردەي كۆتايى خۆش دەبى، ئەوەي راسىتى بى سەرانسەرى شانۇنامەكە، شادو دلْگير دەبىي نامە رۆژانەكانى چىخۆف بۆ ئۆلگا، ئەوەيان دەردەخست كه له دوو بەرەوە خەرىكى خەبتىن و شەر بوو: بەرەى نەخۆشى و بەرەى نووسىن. له ۱۹۰۳/۹/۲۰ دا دهلیّت: "یهردهی چوارهم به رمحهتی و ئاسانی دهروات. لهوه دهچیی دەرهینانهکهی ئاسان بیت. بۆیه هیشتا تهواوم نهکردووه چونکه نهخوش بووم" رۆژی ۱۹۰۳/۹/۲۱ ئهم بروسکهیه بـق ژنهکهی دهنیرینت: "هـهر چـوار پهردهکه تـهواو بـووه. حـازرو ئامادەيە، خەرىكى پاكنووسەكەيم. بەم زووانە بۆتى دەنيىرم. حالم باشتره. ماچت دەكەم. ئانتون" له٣/٩/٢٧م ١٩٠١ بۆي دەنووسىيت: "كاراكتەرى زندووم خولقاندوون. ئەمە راستە، بەلام نازانم شانۆنامەكە چ بايەخيكى ھەيە."

به دهم پاکنووسیکردنهوهی شانونامهکهوه بهره بهره ساردو ساردتر دهبووهوه، زور ههلهی سايكۆلۆژى بۆ دەردەكەوت، دىمەنى درێژ، گفتوگۆى زيادەو نابەجى و ناشيانەي كەشف دەكرد. بۆيه، له خۆى تووره بوو وليّبرا هەر هەموو ئەو كيّماسىي و كەموكوريانەي چاك بكاتەوەو ئەو پەرەگرافانە سەرلە نوى دارىدىدىدە . ئۆلگاش لە مۆسىكۆ دەتگوت لەسەر ئاو وئاگرە: كەي دەستنووسەكەي يىدەگات؟ ھەموو تىيەكە چاوەروانى گەيشتنى شانۆنامەكە بوون. چىخۆفىش، لهو يندهر، بيخهم و خهيال خهريكي ييداچوونهومي خوّي بوو... نهيدهويست كهمترين كهموكوري له دەقەكەدا بمينىنى.. ئەوەبوو لە٢/ت٧/٣٠١دا نامەيەكى پرپاكانەى بۆ ئۆلگا نارد كە: "بەردەوام نهخۆشم، دەكۆكم، پۆژانه دەنووسىم ،زۆرنا، گرنگ ئەوەيە دەنووسىم، كاتى كە دەقەكەم بۆ نارديت و خوێندتهوه ههنگي دهزاني كه ئهگهر له زروفێكي ديكهدا بام، ياني نهخوٚش نهبام، توٚزيٚ باشتر بام، دەمتوانى چ توحفەيەك دابهيننم، بەلام بەم شيوەيەي ئيستايەوە حەيابەرەيە. رۆژى دوو دير دەنووسىم و دەسىت ھەڭدەگرم." بۆ پۆژى دوايى ٣/ت١٩٠٣ تكاى ليدەكات كە زويىر نەبيت، دهلّينت: "گيانه كهم! سهبارهت به شانونامه كه بمبووره، باوه ربكه تهواوم كردووه، حالى حازر خهریکی پاکنووسیم. لهوهی خیراتر کارم پیناکریت. "دوای چوار روزان جاریکی دی بوی دەردەچىيى. قەبە دەبىي. ليى دەترسىم، ھىپچ زەوقىيكم لەسسەرى نىەماوە." "بروانىه نامىەى ٧/ت١/٩٠٢).

ئەنجام لـ۱۹۰۸/ت۱/ ۱۹۰۳ بانگى سـەركەوتنى داو بـۆ ئۆلگـاى نووسـى: "بـەو جـۆرە، ئەسـپه چكۆلەكەم، ئاڧەرين بـۆ سـەبرو عەزابى من و تـۆ. دەقەكە تـەواو بـوو، تـەواوى تـەواو بـوو، ئيدى ســبەى ئيــوارى يــان ئــەو پــەپى بــەيانى پۆژى ۱۶/ت۱ بــۆ مۆســكۆى دەنيــرم." و ئــەوجا بەخۆشـحاليەوە ئەم بەندەشى بـۆ نامەكـە زياد كرد: "نازەنينم! كـە نووسـينى ئـەم شانۆنامەيەم بەلاوە قورس بوو!"

دوای ئهوهی شانو نامهکهی خسته پوستهوه، ههستی به دلهراوکی و نیگهرانیهکی کوتوپر كرد. ئاخۆ شانۆى ھونەر، چى دەربارەى ئەم كۆمىديايە دەلىن، كە ئەو ھەموو ئەزيەتەى پىوە كيشاوه؟ ئايا نهچوو بووه ژير باريكى قورستر له تواناى خۆى؟ بهدهم گومانهوه ههستى بهجۆره پهشیمانیهك دهكرد كه شانونامهكهی نارد بوو، چوونكه پینی وابوو لهكیماسی و كهموكوری بهدهر نهبوو. پێنج ڕۆڗ بەسەر ناردنيا تێپهرى. پێى سەير بوو كە ھيچ خەبەرێك لە مۆسكۆوه نهبوو. راسته نامه له مۆسكۆوه بۆ يالتا دوو رۆژى پيدهچوو تا دەگەييه دەستى ئانتون، بەلام ويْراي ئەوەش بيْدەنگى نەمىروفىچ-دانچنكۆ خۆي لە خۆيدا نيشانەيەكى دلْخۆشكەر نەبوو. ئەنجام له۱۹/۲/۱۰/۱۹دا بروسكەيەكى سەدو ھەشتا وشەيى لە نەميروفيچەوە پێگەيى كە(باخى ئالوبالو) باشترین، جوانترین، رەسەنترین و شاعیرانەترین دەقى شانۆپى چیخۆفه. چیخۆف يهكسهر نامهيهكي بـۆ ئۆلگـا نـارد كـه بـه درێـژايي ئـهو پۆژه لـه نيگـهراني و دوودڵيـدا بـهدهم چاوەروانى ھەوالەوە نەخۆش بووە. دواى دوو رۆژان بروسىكەيەكى ستانسلافسىكى پىگەيى كە به تهواوهتی ئاسوودهو دلنیای کرد: "ئا ئیستا له خویندنهوهی دهقهکه بوومهوه. بهراستی کاری تيكردم. سنؤزو گودازيكي واي لاچيكردم، ناتوانم هيوربېمهوه. بهعهمراتم ههستم بهم جۆره نەشەيە نەكردووە . يێموايە ئەم دەقەت لە ھەر ھەموو دەقەجوانەكانى ترت باڵاترە. ييرۆزبايى گەرمم بۆ نووسەرى بليمەت. "رۆژى دوايى و، رۆژەكانى دواتريش پاش ئەوەى بەسەر پەرشىتى بەريۆەبەرانى شانۆى ھونەر، دەقەكە بۆ ھەموو ئەندامانى تىيەكە خوينرابووەوە، كۆمەلْيك بروسکهی تازهی پیرفزبایی و دهستخوشی بو هات: "تا بلیّی کاریگهر.. پر جوش و گهرم و گور.. سەركەوتنيكى بى وينه.. درەخشان.. لە يەكەم يەردەوە دلگير... بچووكترين شىتى تيا فهرامۆش نهكراوه... له دوا پهردهدا گرياين.. ژنهكهت لهوپهري خوّشحاليدايه، ههروهها ئيْمەش... تا ئيْستا هيچ دەقيْكى شانۆيى بەم گەرم و گوړيه رەهايه پيشوازى نەكراوه."

ههر کهسیّکی دی بوایه له جیاتی چیخوّف، زوّر دلّی بهم ههموو ستایش و پیاههلدانه خوّش دهبوو، بهلّام چیخوّف، ویّرای ئهمهش ههر نیگهران و دوو دل ّبوو. له۱۹۰۳/۱۰/۱۰ دا نامهیه کی بو ئوّلگا نارد که: "ئهمروّ بروسکهیه کی ستانسلافسکیم پیّگهیی، دهقه کهی به کاریّکی بلیمه تانه داناوم، مانای وایه زیاد له پیّویست ههلیکیّشاوه و ئهوهیش ده کاته بیّبهش کردنی له و نیمچه سهرکه و تنهی که لهگینه له زروفیّکی ئاساییدا بهدهستی بیّنیّ." ههروه ها له نهمیروفیچ — دانچینکوّش پهست و زویسر بوو، چونکه کورتهیه کی شانوّنامه کهی له پوّژنامهیه کیدا کردبووه وه به وه کورتهیهی بلّاو کردبووه وه دروه وه دورتهیهی بلّاو کردبووه دروست نهروه وی نهوی وی مهست ده کرد بهریّوه به رای شانوّی هونه دوای نهوه ی شانوّنامه کهیان به دروست نهروه وی وی ههست ده کرد بهریّوه به رایه تی شانوّی هونه دوای نهوه ی شانوّنامه کهیان به

به ههرحالٌ، تا رِوْژی دیاریکراو نزیکتر دهبووهوه، چیخوّف نیگهران ترو بهدگومان تر دهبوو. به هـۆي كۆكـەو نەخۆشـى و دل هەلشـيوانەوە، لـه يالتـادا گـيرى خـوارد بـوو بۆيـه نەيـدەتوانى به شداری راسته و خو له ئاماده سازی شانونامه که و نوانده که پدا بکات و ده ترسا موسکوییانی نیازیاك و له ههمان كاتدا گهوج، له دووری ئهو دهقهكهی بشیوینن. لهوه ناخوشتر ههیه، نووسەريك نەتوانى، بەشدارى لە ئامادەسازى نمايشى شانۆنامەيەكدا بكات، كە سەركەوتن و ژێرکهوتنی وهستابێته سهر ئهو نمایش و نواندنه؟ کاتی زانی کهسێك به نێوی کوروسوف به تەمايە(باخى ئالوبالو) پاچقەى فەرەنسى بكات، نامەيەكى بۆ ئۆلگا نارد كە: "نازەنىنەكەم، ئەسىيە چكۆلەكەم، ئاخر پاچۋەى دەقەكەم بۆ فەرەنسى، چ سوودىكى ھەيە؟ بە راسىتى ئەم كارە مايەي پێكەنينە! فەرەنسىييەكان نە لە يەزمولاي لوپاكين* و نە لە فرۆشتنى موڵكەكە تێناگەن، ههر بيزارييان بۆ دەميننيتەوه. پيويست بهو كاره ناكات گيانهكهم، هيچ سووديكى نييه." (بروانه نامهی ۱۹۰۳/۱۰/۲٤). له لایهکی دیکهشهوه ئۆلگا و ستانسلافسیکی، جاری به پارانهوهوهو جارى به هەرەشەوە نامە باران دەكىرد، ئىدى لەو نامانەدا بۆچوونى خۆى لەمەر دىكۆرو دەرهينانى شانۆنامەكەو لەمەر سايكۆلۆژياى ئەم يان ئەو ئەكتەر دەردەبىرى. ويراى ئەمەش دلنيا بوو، که لهغيابي خۆيدا هيچ کهسيك کهمترين حيساب بۆ ئهو ړينوينيانهي ئهو ناکات و هیچ به کلّاوی ناییّون. له۱۹۰۳/۱۱/۲۰۵ نامهیه کی بق نَوْلگا نارد که: "به به دحالّی بوون دهستمان يێڮردو به بهدحاڵي بوونيش كۆتايى يێدێنين. لهوه دەچيٚ ئهوە چارەنووسى شانۆنامەكەم بيّ.'' چاره هەر ئەوە بوو بەلەز خۆى بگەيەنيتە مۆسكۆ . بەلام تەندروسىتى زۆر خراپ تېكچوو بەرادەيەك وەزعى خراپ بوو، بە گيانەمەرگى جلەكانى بۆ لەبەر دەكرا. كە ناردى بە دواى دكتۆر ئالتسشولەردا بيّت معايەنەي بكات، ھەموق جۆرە سەفەريّكى ليّقەدەغەكرد. وەختايەك چيخۆف بۆی گێڕایهوه که پرۆفیسۆر ئوستروموف رێگهی داوهو ئامۆژگاری کردووه زستان له مۆسکۆ بەسەر بەرى، ئالتشولەر، زۆر تووړە بوو، گلەييەكى زۆرى لە ھاوړى بە ناوبانگەى خۆى، ئوستروموف كرد. چيخۆف له۱۹۰۳/۱۰/۲ نامهيهكى بۆ ئۆلگا نووسى كه "... ئالتسشولەر تكاى ليكردم نه بۆ مۆسكۆ برۆم و نه لەويندەر بژيم. گوتى دەبى ئوستروموڭ بەسەرخۆشى ئەو قسەيەي كردېيْت.''

چیخۆف، له ناخی خۆیدا، دەیزانی که هەق به ئالتسشولەرە. نەخۆشیەکە به رادەیەك لیّی پیس کرد بوو، نەیدەتوانی بۆ ساتیّکیش له بیری خوّی بەریّتەوە. به هانگەهانگ جلی لەبەر کرد،

بەرگەي قورسىي يالتۆكەي بەرى نەدەگرت. ھەركە چوار ييننج ھەنگاوان بە نيو باخچەكەدا سوراباوه، به ناچاری دهبوا بوهستی، ههناسهی سوار دهبوو، گویی دهکهوته وژهوژ. زورجار که لەيشت ميزيكەيەوە دادەنيشت و قەلەمى ھەلدەگرت دەست بە نووسىن بكات، كۆكە دەيگرت، ناچار دەبوو قەلەمەكەى دابنى و واز لە نووسىن بىنى. كە خواردنى لەسەر خوانەكە دىتبا دلى تيْكههلْدههات، به قيْزو بيْز ئهو حهبانهي دهخوارد كه دكتوْر بوّي دانابوو. دايكي و خوشكهكهي زۆر بەخەمىيەوە بوون. لە نزىكەوە تىماريان دەكىرد و چاودىرىيان دەكىرد، زۆريان لىدەكرد كە به گویی دکتور ئالتسشوله ر بکات و پهیرهوی ئامور گاریه کانی ئه و بکات و روزی هه شت هیلکه بخوات، به لام چیخوف ئهمهی پینهده کرا. به هیچ ترین شت قه لس و بیزار دهبوو. خوا ئهو خوایهیه تاقهتی نامه نووسینی بو ئولگاش نهمابوو. جگه له شانو، سهلامهتی و تهندروستی ئهو تاقه بابهتى نامهكانيان بوو. ئۆلگا وەكو ھەمىشە مىردەكەي ئاگادار دەكردەوە كە ئاگاى لە تەندروسىتى خۆى بيت. خواردن بخوات و به وردى خۆى بياريزيت. ئۆلگا ياك و خاويىنى بەدەنى له ميردهكهي دوويات دهكردهوه، ئهويش بهمه زور قهلس دهبوو. له نامهيهكيا بو ئولگا لهوهتاي ئالتسشولەر، لەوەتاي زانيويەتى ئەو (واتە ئۆلگا) وادارى دەكات كەحەمامى سارد بكات، ترسى نهماوه. ههروهها ييّي گوت (به ئۆلگا) لهوهتاي وازي لهو جۆرەحهمام كردنه هيّناوه، ههموو گیانی بووه به زیپکهو ورده کوانان. که ماریا له ناوه راستی مانگی تؤکتوبه ردا سهفه ری مۆسكۆى كرد، ئانتون هيندەى دى پەرىشان بوو. بۆ ئەوەى ئىسىراحەت بەمىشكى خۆى بدات، ئەو بەرھەمە دەستنووسانەى دەخويندەوە كە گۆۋارى (ھزرى رووسىي) بۆيان دەنارد تا ھەليان بسهنگینی، ناو به ناو قسهی دهگهل دکتور ئالتسشولهردا دهکردو ههولی دهدا، قهناعهتی ييبكات كه مۆلەتى سەفەرى بدات. بەلام ئالتسشولەر قاييل نەدەبوو. تەنانەت ئۆلگاش ھانى دهدا که سهفهر نهکات، چونکه کهش و ههوای مؤسکو زور خراپ بوو. تا زیاتر ئاموژگاریان دەكرد، زياتر ئەلھاى سەفەرى دەكرد. لە٢٣/ت٧٠١دا نامەيەكى بۆ نەمىروفىچ -دانچنكو نارد كه: "به تهنيا دەۋىم، ياريزى تهواو دەكەم، دەكۆكم، ھەنىدىجار ھەلْدەچم، بەخويندنەوەوە ماندووم، ئيدى ئەوە ژيانى منه." يادگاريەكانى مۆسىكۆ، شەيۆل شەيۆل لە يادگەيدا زندوو دەبوونەوەو بە سەريا زال دەبوون لـه٢/ت٢٠٣٠دا نامەيـەك بـۆ نـەميروفيچ —دانچـكو دەنيْريْت: "چەند حەز دەكەم ئيستا برۆم بۆ خوارنگەى ئيرميتاج و ماسىي ئازون بخۆم و بوتلى شەرابى ئيرميتاج * بخۆمەوە. جارێكيان بە تاقى تەنيا لەوێ بوتڵێ شاميانيام خواردەوە.بەڵام سەرخۆش نهبووم. پاشان كۆنياكم خواردەوەو ھەمىدىس سىەرخۆش نەبووم. دواى چەند رۆژيكى دى بايدايهوه سهر ئۆلگا، له٧/ت٢/٢٠١٤ نامهيهكي بۆ نارد كه: "مهيلي نووسينم نيه، ئارهزووي سەفەرى مۆسكۆ دەكەم. چاوەروانى قسەى تۆم.. بۆم بنووسىه نازەنىنم. بۆم بنووسىه تا سەفەر بكهم، ئيْره بهجيّ بيّلم... ههستدهكهم تهندروستيم باشه. ئهم سك يهشهو دلْشيّوانهم له كوّل ا بيّتهوه، عهيبم نيه. پيّويستم بهوهيه سيستهمي خواردنهكهم بگۆرم، تۆزى ئازادتر بژيم. پيّويستم به خواردنی ههموو شتیّکه! توّ دهلیّی چی؟" لهو کاتانهدا، دلّنیا بوو ههرکه پیّی بگاته سهر خاكى مۆسىكۆ، يەكسىەر دەبوژێتەوە. وەكو (سىي خوشىكانى) شانۆنامەكەي، ھەر بەم خەياڭە

دەژيا. ئەوانەى كە ئامۆژگاريان دەكرد، بە ئۆلگاشەوە، رقيان ھەلْدەستاند. بە ئامۆژگاريەكانيان قەلاس دەبوو. جا چونكە ئۆلگا، خۆى لەگىلى دەدا و نەيدەويست ئەو چرا كەسكەى بى ھەلْبكات كە بە ھيواى بوو، بەوە تۆمەتبارى كرد كە گوايە نايەويت (چيخۆف) لەگەلىا بى و لىي نزيك بى. بەلام زوو بايدايەوەو كەوتە پارانەوە : "ئەسپە چكۆلەكەم. بمبوورە كە ھەمىشە بەدخوويى خۆم دەردەبىرم... خىراكە، خىرا دەعوەتم بكە كە بىم بى مۆسكۆ.. وام لىنهاتووە بەبى شانۆو بى ئەدەبىات ناۋىم. بەخۆت دەزانى من كەسىكى ژندارم، حەز دەكەم لەگەل ژنى خۆمدا بم، بىدىنىم... ھىچ نانووسىم، تەنيا چاوەروانى ئەمرى تۆم كە جانتاكەم بېنچمەوەو بەرەو مۆسكۆ وەرىكەوم. بۆ مۆسكۆ! بى مۆسكۆ! ئەمە ھاوارى "سى خوشكان" نىيە، بەلكو ھاوارو داواى مىردىكە."

بهجۆرى كەلكەللەى سەڧەرى كەوتبووە سەر كە دواى دوو رۆژان بۆ ستانسلاڧسىكى نووسى:

"بە تاسەوە چاوەروانى ئەو رۆژو سەعاتەم كە ژنەكەم مۆلەتى بدات بىيى بۆ ئەوى. خەرىكە وردە
وردە گومانى ئەوەم لا پەيدا دەبىي نەبا ئۆينىكى لە ژىر سەرابى. ئىرە ئارامە، گەرمە، خۆشە،
بەلام كاتى پىاو بىر لە مۆسكۆ و حەمامىن ساندونۆڧسىكى دەكاتەوە، ھەموو ئەم جوانى و
خۆشىيانەى ئىرەى لە بەرچاو دەكەوى. كە لە ژوورى كارەكەم دادەنىشتىم. بە درىنژايى كاتەكە
چاوم لە سەر تەلەڧۆنەكەيە. چونكە بەتەلەڧۆن، ناوەرۆكى بروسكەكانى پىي رادەگەيەنن. ئىدى
دەقىقە بە دەقىقە چاوەروانى بۆ مۆسكۆ دەعوەت بكرىيى. " (بروانە نامەى ۱۲/ت۲/۲۰۸۱)
ئەنجام ئۆلگا، بە سەڧەرەكەى قايىل بوو. ئەوەبوو لە۲/ك۱/۳۰۹دا بەلەز، بىئەوەى پرس بەدكتۆر
ئالتسشولەر بكات، بەرەو مۆسكۆ كەوتەرى. گويى لە ئاقىبەتى ئەم رىسكەى خۆي نەبوو.
ئەيدەيوپست ئەگەر لەسەر حىسابى تەمەنى خۆيشى بووە، خۆى لەم دوا لەزەتە بى بەش بكات.

يەراويْز:

*- به گویرهی پای تولستوی، چیروکه دهرهجه یهکهکان بریتی بوون له: (مندالّان، کیژی کوّرس، دارمایهك، له مالّهوه، تازیهباری، ههلّاتوو، لهدادگادا، قانکا، خانمان، تاوانبار، تاریکی، خهوالّوو، هاوسهر، دلّبهر، کوپیژگان.)

دەرەجە دووەكانىش بريتى بوون لە: (سەرپێچى، خەمناكى، جادووگەر، قىرا، لەوڵاتى بێگاناندا، خانمى ئاشپەزباشى شوو دەكات، ئاھ! جەماوەر، دەمامك، دەرفەتى ژنێك، ئەعساب، ئاھەنگى زەماوەند، ئافەرىدەيەكى بى پشتيوان، ژانانى دێھاتى، ھەراوزەنا، پەژارە.)

*- ييديش: زمانيكى تيكه له ئالمانى و عيبرى، له نيو جولهكهكانى رووسياو ئالمان و پولاندا دا بهكار دهبرا.

*- يەرمولاى لوپاكين: يەكىكە لە شا قارەمانانى شانۆنامەكە، لە كۆيلە كۆنەكانەو مولكى ئاغاكەى جارانى خۆى دەكريت.

*- ئىرمىتاج: جگه له ناوى موزهخانه گەورەكەى پووسىيا، ناوى شەرابىكى زۆر خۆش و به ناوبانگى فەرەنسىشە.

ئيش شتربه = من دهمرم

كاتى دكتور ئالتسشولەر، بە سەفەرى كوتوپرى نەخۆشەكەى زانى ھاوارى كرد: خۆكوژىيە! به لام له راستیا دیمهنی مؤسکوی ژیر به فر چیخوفی بوژانده وه. زوری حه ز له وشکه سهرما، له ئايۆراو و قەرەبالغى خەلكانى سەر جادەكان، لە زەنگى كليساو دەنگدانەوەى ئەو زەنگانە لەو ههوا ساف و بهسته له کاویه دا، ده کردو، به و دیمه نانه گه شکه ی دهکرد. تاقه کیشه ی نهوه بوو که كاتى له پياسه دەگەرايەوە، چۆن بەو ھەموو قالدرمانەدا، بۆ نھۆمى سىييەم سەربكەوى. جا بۆ ئەوەي خۆي ماندوو نەكات ليْبرا، ھيچ دەعوەتيك قەبوول نەكات. بەلام ويْبراي ئەوەش، بۆ رۆژى دوایی، چوو بۆ ئەو ئاھەنگە ئۆپراييەی كە شانۆی بولشوی بە قازانجى (شالياپين)ى ھاوريى سازی کرد بوو. ههر وهها له ئاههنگی سهری سائی شانوی هونهریشدا، که بهخوشی ئهوهوه سازیان کردبوو به شداری کرد. ئه و شهوه زور دیمهنی کومیکی راسته خوو یه کسه ری له لایه ن ئەكتەرەكانەوە يېشكەش و نمايش كرا، كە يەكىك لە دىمەنە ھەرە سەرنج راكىش و كۆمىدىـەكان ديمهني شهريّكي تهن به تهن و دهستهو يهخه بوو له نيّوان شالياييني كهتهو زهلام بهجل و بەرگى ميريكى رۆژھەلاتيەوە دەگەل كەسيكى عەوامى ريوەللەي مردەللە بە ناوى سوليرجيتسكى که له یارانی شانوی ناوبراو بوو. که له کوتایی شهرهکهدا، ههردوو ههڤرِك ناشتبوونهوه، به دوو قۆلى گۆرانيەكى ئۆكرانيان گوت. پاشان بۆ شيو چوونە يانەى ھونەرمەندان، شيڤيان خوارد، بە كهمائى ئارەزوو خوارديانهوه، ئهوجا ههموو مينزو كورسىيەكان لابىران، ئەوجا تيكىراى ئامادەبووان، پیاوان به جلکی کلکداری پیاوانهی هاوشیوهو، ژنان بهشهوجامهی بریقهداری كورتهوه، دەستيان بەسەماو رەقسىن كرد. ئۆلگاش دواى تۆزنىك لەپر ھەستاو خۆى بە كۆرى سهماكاراندا كرد. چيخۆف و گۆركى له سوچيكا دانيشتبوون، هەوليان دەدا له جەرگەي ئەو بهزم و شادی و کهیفهدا، له گهرمهی ئهو ینکهنین و مؤسیقاو گؤرانی و ههراو ههنگامهیهدا، گفتوگۆيەكى دۆستانە بۆ خۆ ساز بكەن، جا بۆ ئەوەى ليكدى حالى بن و گويپيان لە يەكدى بى، ناچار بوون دەنگ هەلىين، زۆرى پىنەچوو كەوتنە كۆكە كىۆك، دواى تۆيك چىخۆف بەدەم بزهيهكي خهمينهوه گوتي: "رهنگه ئيستا جهماعهت بليّن: كۆمهلّىك كۆكهي گرينگ و باشيان تەحوپلى يەكدى دا. *" بەڵام چيخۆف زۆربەي شەوانى لە ماڵەوە ،لە شوقەكەي جادەي يترۆفكا، بەسەردەبرد. زۆربەي كات بونىنى لەلا بوو. چونكە ئۆلگا زۆرجار دەچوو بۆ شانۆ يان بۆ كۆنسێرت يان له رێوهرهسمى گشتى كارێن خێرخوازيدا بهشدارى دەكرد. هەندێجار نەميروفيج-دانچنکو به دوای ئۆلگادا دههات. ئهم پیاوه ههمیشه جلی جوانی لهبهردهکرد، خوّی له بوّنی جگەرەي بۆندارو عەترى بۆنخۆشدا ھەلدەكيشا، ئۆلگا بە جلى حەفلەوە، گەنج و شەنگۆل، خۆش بۆن و بەرامە، رووى دەكردە ميردەكەى: "بيتاقەت نەبى گيانەكەم. خۆ بيتاقەت نابى؟ دەزانم تۆ ههمیشه هاونشینی بوکویچونت پیخوشه. (چیخوف، له خوشهویستیدا ئهو ناوهی له بونین نابوو) به دوعا." ههنگی بۆنین دهستی ماچ دهکردو ئۆلگا وهدهردهکهوت و نهمیروفیچ —دانچنکو

به دوویا. که جووته هاوپی به تهنیا دهمانهوه، به کهمالی ئازادی دهکهوتنه قسه و باسان. چیخوف به هاونشینی بونین زوّر ئاسووده دهبوو، زوّر خوٚمانه پهفتاری دهگهلا دهکرد، تهنانهت هیچ لاری لهوهش نهبوو که لهسه داوای ئولگا، به بهرچاوی هاوپی گهنجه کهیه وه سهری بشوات. ئیدی به بهرچاوی ئهوهوه. به جلی ناو ماله وه دههات و ده چوو، قسه ی بو ده کرد، باسی خانه واده کهی، مندالیه تی خوی، بو چوونی ده ربارهی هونه و ئه و کتیبانه ی که تازه خویند بوونیهوه، بو دهکرد. له یاده وه ریهکانی خویدا ئهمه ی له و باره یه وه گیپاوه ته وه: "ئولگا لیوناردو قنا، زوّر جار نزیکی چواری به یانی بو مال ده گه پایه وه، ههندی جار دگه ییه به ره به یانیش، لیوناردو قنا، زوّر جار نزیکی چواری به یانی بو مال ده گه پایه وه، ههندی جار دگه ییه به ره به یانیش، هاتنه وه ی چی، بونی شه راب و عه تری سه عاته پییه که ده پویی و ده یگوت: "بوّچی تا ئیستا نه خه و تووی گیانه کم؟ نا خر بو تهندروستیت باش نیه. ناه! هیشتا لیّره ی بو کویچون؟ قه ت له توّ ته ندونابی." ههنگی به یه له هه لاده ستام و ده روّیشتم."

هەندىجارىش رىدەكەوت كە چىخۆف، رىسك بكات و، ئۆلگا دەستى بگرىت و لەمال بچىتە دەرىّ. زۆرى حەز دەكرد، دەگەلْ ئۆلگادا، لە جادەو بانان دەربكەويّت، شايى بەخۆى دەھات. داوای له ئۆلگا كرد كه يالتۆيەكى فەرو و كلاويكى ييسته سمۆرەی بۆ بداته دروون. ئيدى بەو جله تازانهوه، یوشته و یهرداخ به دووقوّلی، هیدی هیدی و به یاریزهوه به جادهکاندا پیاسهیان دەكردو زوو زوو بەدەم تەمەشاكردنى جامخانەي موغازەكانەوە دەوەستا، تا پشوويەك بدات. بۆ ئەوى زۆرترين كات له گەل ئۆلگادابى، لە زۆربەي پرۆقەكانى (باخى ئالوبالو)دا ئامادە دەبوو. به لام روز به روز زياتر بوى دەردەكهوت كه ستانسلافسىكى له دەرھينانهكەيدا. تەفسىرىكى دەقاودەق پيچەوانەى مەبەستى نووسەرى بۆ شانۆنامەى ناڤېرى كردووه. چيخۆف بە تەنيا لە ژووره ساردو تاریکه چکۆلهکهدا دادهنیشت، یاڵتۆ فهروهکهی لهبهر دهکردو تابنی چهناگهی دوگمهی دهدا. به زور بهری کوکهکهی دهگرت، به تورهیی زهربینهکهی دادهکهندو له چاوی دەكردەوە، زۆرى ييناخۆش بوو كه دەيبينى شانۆنامەكەى بەرە بەرە دەگۆريت بۆ شىتيكى ينچهوانهى ئهو شتهى كه ئهو مهبهستى بوو. ههوللى دهدا، له ينشا به ئارامى و ياشان به تورهیی، راوبوچوونی خوی بو ستانسلافسکی شروقه بکات و بهینیته رهدا که به قسهی ئهم بكات، به لام ستانسلافسكى ئاماده نهبوو گوينى ليبگريت. چونكه باوهرى وابوو كه نووسهر بوى نیه خوّی له کاری دەرهیّنان و دەرهیّنهر ههلّقورتیّنیّت. ئهوه بوو له ۲٦/ك۸۹۰۱۱ نامهیهکی بوّ خانمیکی ئەكتەرى دۆسىتى خۆى نووسى كە: "گولەكان تازە لە شىكۆفەدا بوون، كە نووسەرەكە لـهولاوه هـات و هـهموو شـتهكاني شـيّواند." ئۆلگـاش لهوبارەيـهوه دەليّـت: "نووسـهرو بەرىيوەبەرەكان، نەدەتوانن لە يەكدى حالى بن، نە رىك بكەون. " ھۆى سەرەكى ئەم ناكۆكىيەى نيّوان ستانسلافسكى و چيخوّف راڤهو شروٚڤهى بهرههمهكه بوو له رووى سايكوّلوّژييهوه. چیخوف پیی وابوو وچهندین جار دووبارهی کردبووهوه که ئهم بهرههمه نهك ههر كومیدیایه، بگره نیمچه کومیکیشه، به لام ستانسلافسکی به درامایه کی کومه لایه تی ده زانی که ههرهسی چینی چکۆلەی ئاغاواتی گوندی له هەنبەر چینی نۆکیسەو تازە دەولەمەندی عەوامی خەلکیدا، نیشان دهدا و وینه دهگریت. ستانسلافسکی به له هاتنی چیخوف، ههموو ئهکته رهکانی به وه

ته لقين دابوو كه به و ئاراسته يه دا تهمسيل بكه ن و ينيى ده گوتن: "مه سه له كه ئه وه نيه كه جهماوهرهکه بینینه ییکهنین، گرینگ ئهوهیه وایان لیبکهین بو ئهو دنیا ئهفسوناویهی ژیانه ئابروومەندانەپـ بگـرین، كـ لـ هەنبـەر زەرورەتـ ئابوریـ تازەكانـدا خـۆ نـاگرى و لـ ه هەرەسەينناندايە. چيخۆف، زۆرى هاوارى كرد، بەلام فايدەى نەبوو، ستانسلافسكى ملى بۆ نەدا و نهدا چیخوّف به یهکیّك له میوانهکانی دهلیّت: "نازانم مهسهلهکه چیه، یا دهقهکه باش نیه یان ئەكتەرەكان تنيى ناگەن... نوانىدن و نمايشىي (باخى ئالوبالو) بەم دەرھىنانەي ئىسىتايەوە، دروست نيهو ههر نايهته نواندنيش. " ئيدى بهچهند رۆژێك پێش نمايشى يهكهم، نامهيهكى (۱۳/۵۲/۲۷) بۆ خاتوو كاركيفيچى بەرپوەبەرى قوتابخانەى يالتا، كە دۆسىتى كۆنى بوو، نارد كه: "باوەر ناكەم سەركەوتنيكى ئەوتۆ بەدەس بيننى، شتەكە لە ئاستيكى نزمدايه." بەرە بەرە ستانسلافسكى بهخۆيشى ترسى ئەوەي لينيشت كه ييشوازيهكى ساردو سر له شانۆنامهكه بكريْت. جا بۆ ئەوەى رەونەقيْكى زياتر بەو كارە شانۆييە بدات ، كەميْك بازارەكەى بۆ گەرم بكات، لهير هات به سهرياو برياري دا، يهكهم رۆژى نمايشى دەقەكه بخاته (۱۷/ك۲/۲۷) كه گوایه ریکهوتی چل و چوارهمین سالیادی لهدایکبوونی چیخوف و بیست و یینجهمین سالیادی دەسىتىپكى ژيانى ئەدەبى ئەوى دەكىرد. * بۆپە ئەم كارەي كىرد، بە خەيالى خىزى ئەگەر جهماوهرى تهمه شاڤانان چهيله بو شانونامه كه يان ئهكتهره كانيش لينهدهن، ئهوا ئافهرين و دەست خۆشى لە نووسەرەكەي دەكەن.

(گۆركى و ئاندرييڤ)ش، برياريان دا ئەم يوبيل و بۆنەيە بقۆزنەوەو ماركس ھانبدەن بەو گرێبەسىتەدا بچێتەوە كە دەگەل چيخۆفدا بەسىتبووى. ھەسىتان نامەيەكيان بەم ناوەرۆكە بۆ مارکس نووسی که گوایه رووسیا بهم زووانه، به بۆنهی بیست و پینجهمین سالیادی یهکهم چالاكى ئەدەبى چىخۆفەوە ئاھەنگىك دەگىرىت. چىخۆفىش نەخۆشە، ويراى ئەو ھەموو خزمەتە هونهرییه بهرزهی به وڵاتهکهیی کردووه، لهوپهری دهسکورتیدا دهژی، بۆیه ئهرکی نیشتمانی و رۆشىنبىرى ماركس وا دەخوازىت، كە مەرجەكانى ئەو گرىبەسىتەي دەگەل مرۆۋىكى بلىمەتى خۆشباوەرى متمانه بەخلكدا مۆرى كردووه، ھەنديك باش بكات. ژمارەيەكى زۆر لە نووسەران، هونهرمهندان و، مامۆستايانى زانكۆ، نامەكەيان ئيمزا كرد. بەلام كاتى چيخۆف بە نامەكەي زانی، به هیچ کلوّجی رازی نهبوو، ئهو نامهیه بنیردریّت. ئهوه بوو به تیلیشوفی گوت: "من به حوسن و رهزای خوم ئهم گریبهستهم دهگهل مارکسدا ئیمزا کردووه. بویه نامهوی له قسهی خوم ژێوان بېمەوە. ئەگەر بەرھەمەكانى خۆم ھەرزان فرۆش كردبى، تەنيا خۆم بەرپرسىم. ھەڵەيەكى گهوجانهم کردووه، مارکس له گهوجینتی خه لکانی دی به رپرس نیه. جاریکی دی گهوجینتی وا ناكهم." هەروەها له نامەيەكا بۆ ياكوڤليڤ لەو بارەيەوە دەڵێت: "دەبوايە بەخۆم بەرھەمەكانم بلّاوبكهمهوه، بهلّام ئهوسا له كوئ بمزانيايه كه پينج سالّى دى ده ژيم؟ ئهوسا ههفتاو پينج ههزار رِوْبِلْم، بهلاوه هیننده زور بوو، له من وایه ههر تهواو نابی. به لام ئیستا، ئهگهر دهرامهتی شانۆنامەكانم نەبى، ھىچم نابيت."

به مەزەندە ھەسىتى كردبوو، كە ئەكتەرەكان، ژيراو ژير خۆ ئامادە دەكەن، كە دەگەل يەكەم نمایشی دەقی (باخی ئاڵوباڵودا) ئاھەنگی ساڵیادی له دایکبوونی نووسەرەكەيان بگێرن. جا چونکه لهم جوّره ئاههنگانه بيّزارو له ههر خوّ نواندنيّك دهترسا. شهوى ۱۸/۲۲/۲۰۴۱ له مالهوه مايەوەو نەچووە دەرى. بەو جۆرە بەبى ئامادەبوونى ئەو، پەردە لەسەر بەشى يەكەمى نمايشەكە لابرا، كه هەنبەتە برادەرانى شانۆي ھونەر زۆريان پيناخۆش بوو. بەنام ستانسلافسىكى و نهمیروفیچ — دانچنکو له کوتایی پهردهی دووهمدا، نووسراویکیان بو نارد که ههم ئهکتهرهکان و ههم تهمه شاقانان خوازيارى ئاماده بوونى ئهون. چيخۆف له كۆتايى پهردهى سێيهمدا دهگاته ئەوى و ھەردوو دەرھينەر، دەسىتى دەگرن و دەيبەنى سىەر تەختىەى شانۆكە كىە ھەموو ئەكتەرەكان و نويننەي كۆمەلە ئەدەبيە سەرەكيەكانى مۆسكۆ خەرىك بوون لە وى خر دەبوونەوە . له ریزی ییشهوه وهستانیان، ئهکتهرهکان و نوینهرانی دهزگا ئهدهبیهکانی موسکو لهیشتیهوه ريـز بـوون، جـهماوهرى تهمهشاڤان لـه نـاو هوٚڵهكـه و لهبهردهميـهوه كهوتنـه چـهيڵه ليّـدان و هوراكيشان. ئاهەنگەكە بە يىشكەشكردنى ديارى و سەوقاتيان، تاجە گولىنەو چەيكە گول لە ههموو لايهكهوه لهسهر تهختهى شانوْكهو له بهردهم ميوانى فهخرى حهيهساو، چيخوف كهلهكه بوو.. ئەوجا نۆرە ھاتە سەر وتارى ستايش و يياھەلدان، ئەو وتارانەى لە ھەموو بۆنەيەكدا پیشکەش دەكرین. ئیدى رۆژنامەوانان، ئەكتەران، سەرۆكى بنكە ئەدەبيەكان، يەك لە دواى يەك دههاتنه سهر شانوّو دهكهوتنه ستايش و پياههلْداني پياويّك كه له ههر جوّره ستايشيّك بيّزار بوو. چیخۆف لهویندهر وهستا بوو: رهنگ زهرد، بیتاقهت، خوی له جلهکانیا توند پیچابووهوه، چاوانی لهبهر تیشکی بلاچکتۆری پیشهوهی شانۆکه، لیکدا لیکدا دهتروکان، حایرو سهرسام نەيدەزانى چى لە دەسىتى بكات. بە تۆبزى كۆكەكمى كۆنترۆل دەكىرد. ئەرەندە بى وەزع بوو لە زگ بوو بكهويّت، يهكيّك له ناو هوّلهكهوه هاوارى كرد: "دانيشه!" بهلّام كورسى لهسهر شانوّكه نهبوو تا دانیشیّت. ئهمه جگه لهومی ههستی دهکرد، ئهدهب و ئهتهکیّت وای لیّدهخوازیّ به ییّوه بوهستيّ: ئەمە كەمترين كاريك بوو كە دەيتوانى بەرانبەر بەو ھەموو خەلْكە بىكات كە لەبەر خاترى ئەو و بەمەبەسىتى قەدرزانى ئەو لەوپندەر كۆبووبوونەوە. ويراى ئەمەش ھەمىشە گالتەى بهمهیلی وتارخوانی دوورو دریش و کوری خواردنهوهی پر دروی رووسهکان دههات و حهزی لهو جۆرە كۆرو مەجلىسانە نەبوو، مەگەر ھەر ئەوە نەبوو، كە كاتى خۆى نەچوو بوو بۆ يوبيلى گريگوروفيچ، ئەو گريگوروفيچەي تواناو بە ھرەي چيخۆفي كەشىف كىرد بوو؟ مەگەر ھەر ئەو جاریکیان به نهمیروفیچ-دانچنکوی نهگوتبوو، ترسی له مردن کهمتره تا له وتاریک که کهسیکی وهكو گولتسيڤ لهسهر گۆرەكەي بيخويننيتهوه؟ ئيستاش گولتسيڤي بهريوهبهري گوڤاري "هزري رووسى" لەوى بوو، خوتبەى دەدا، گوايە پيرۆزبايى لە چيخۆف دەكرد، بەجۆرى قسىەى دەكرد، لهتو وایه چیخوف به قوولی شهش پییان له ژیر خاکدایه. له نیوان ههر دوو وتارو کهرهتیك كۆمەلىك بروسكەي پيرۆزبايى كە لە سەرانسەرى رووسياوە دەھاتن، دەخوينرانەوە. چيخۆف، هیشتا بهپیوه وهستا بوو، به دهم گویگرتنهوه، زهق زهق دهیروانیه بوشایی و عهینهکه زەرەبىنەكەي پاك دەكردەوە. وەكو ئەوەي ئەم بەزم و ئاھەنگە ھىچ پەيوەندىييەكى بەوەوە نەبىّ.

خوا خوای بوو ساتی زووتر ئاهەنگەكە تەواو بیّت. ماری، به پیٚچەوانهی ئەوەوە كە بە بیّدەنگی له لۆجەكەی خۆیدا دانیشتبوو، خوا خوای بوو ئەم ئافەرین و ستایشه هەتا هەتایه بەردەوام بیّ. وای هەست دەكىرد، ئەم سەركەوتنه بیّ ویّنەیهی براكهی، قەرەبووی بیست دانه سالی خۆشەویستی و لەخۆ بردەیی بۆ دەكاتەوە. ئەو پەنجەی بە براكەیەوە كیٚشاویەتی بە خەسار نەچووە. ئۆلگا كە لە سەر شانۆكەو لەبەر تیشكی زۆر پوناكی بلاجكتۆر وەستا بوو، ماری كە لە تاریكی هۆلەكەدا دانیشتبوو، دوو ئافەرەتی كۆلەگەی ژیانی چیخۆف بوون. ئەنجام نۆرە هاتە سەر نەمیروفیچ —دانچنكۆ، به ناوی شانۆی هونەرەوە، پووی كردە چیخۆف و بەدەنگە خۆش و كاریگەرەكەی بەمجۆرە كۆتایی به ئاهەنگەكە هیٚنا: "پەنگە پیرۆزباییەكانی ئیٚمه ماندووی كردبیت. بەلام ئەوەی مایەی دلخۆشیه ئەمەیە: ئەوەی لیّرەدا دەیبینی تەنیا مشتیّكە لەخەرواری پیْزو خۆشەویستی پۆشنبیرانی پووس بۆ تۆ. شانۆكەی ئیٚمه بە پادەیەك قەرزارباری خەرواری ویپرو ویهادیاكی تۆیە كە ھەقی خۆتە بی چەندوچوون بلیّی: "ئەمە شانۆی منه."

هەڵبەت هەڵهەڵ الله ستایش وچەپله پیرانی خەڵکەکە زیاتر بو نووساورەکە بوو تا بو شانونامەکە. له شەوی یەکەمدا سەرکەوتنیکی ئەوتوی بەدەست نەھینا. پوژنامه و بلاوکراوەکان بیدەنگ بوون. پوژنامه پراستگەراکان گلهیی ئەوەیان له چیخۆف دەکرد که بابەتیکی کۆنی سواوی هەلبژاردووه، پوژنامه چەپگەراکان، ئیرادی ئەوەیان دەگرت که تراجیدیایهکی کۆنی کومهلایهتی پیککهنین ئامیزی نووسیوهو دەیهوی تەمەشاڤانانیش پیبکهنن. وا دیار بوو هیچ یەکیک له پوژنامه و بلاڤۆکەکان ئەو کۆمیدیایهیان له (باخی ئالو بالو)دا نەدەبینی که چیخۆف باسی دەکرد. دیاره چیخۆف ئەمەی له بەر گران بوو، بۆیه دوای چەند مانگیک، له نامهیهکا باسی دەکرد. دیاره چیخۆف ئەمەی له بەر گران بوو، بۆیه دوای چەند مانگیک، له نامهیهکا ئاگاداری پوژنامان، سوورن له سام ئەومی شانونامەکەم به دراما ناو بهشی ئاگاداری پوژنامان، سوورن له سام ئەومی شانونامەکەم به دراما ناو بهرن؟ ئەومی ستانسلافسکی و نەمیروفیچ — دانچنکۆ، لەم شانونامەیەدا دەی بینن، به هیچ جۆری ئەوە نیه که من نووسیومه، گرەو دەکەم شتاقیان، نه ئەمیان و نه ئەویان، شانونامەکەیان به تەواوی و به من نووسیومه، گرەو دەکەم شتاقیان، نه ئەمیان و نه ئەویان، شانونامەکەیان به تەواوی و به

ناكۆكى لايەنە تراجيديە كپ و بيدەنگەكەي بابەتەكەو لايەنە نيمچە كۆمىديەكەي ئەو ئەكتەرانە بوو که دهورهکهیان دهبینی. له (باخی ئالو بالودا)دا نهبوونی رووداو تهنشی درامی دروست دەكات، كە نەبوونى رووداو ليرەدا يانى لەم شانۆنامەيەدا، زۆر ديارترە وەك لە شانۆنامەكانى دیکهی. جا جهماوهری تهمهشاقان که گرفتاری جادووی گفتوگو و دیالوّگی خاوو هیّمایی رِوْژانەيە، نەك چاوەروان و تەسەورى ھىچ گۆرانىك ناكات. بەلكو لەوەش دەترسىيت، كە شىتىكى كوت و پر روو بدات و رەوتى ژيانى ئارامى گوند بشيوى. له دلى خۆيدا هيوا دەخوازيت كه (باخي ئالو بالو) هكه نهفرو شينت. ئهم خانوو وباخه مولكي بنهماله يهكي كونه، پره له يادگارو بيرهورييان. خاوهنى باخ و مولكهكه، وهكو گهليك له كاراكتهرهكانى چيخوف، خهلكانيكى خهیالپهروهرن و له ئاستانهی نابوودیدان و کار وابروات بهو زوانه باخ و مولکهکهیان لهدهست دهدهن و لیبوهٔ رانیهٔ سکایاو لیوندگاییهی برای لهم ماله گوندیهدا، به سوزهوه خهون به رابردووهوه دهبینن، بیر له ژوورهکانی مندالی خوّیان دهکهنهوه، یادی دار ئالّوبالّوهکان دهکهنهوه. ئهم خوشك و برایه دوو كهسى دهسهوهستان و نهزانن، هیچیان له دهست نایهت بو رزگاركردنى ئەم شوپنە كە زۆريان بەلاوە ئازيزە. ھىچ قەرارپكيان بۆ نادرى، ئىشى ئەمرۆ دەخەنە سبەى، خۆ به بهخت و شانس دمسييْرن كه لهم كيْشهيهيان رزگار بكات. ليوبوڤ رانيڤسكايا، تهنانهت ئهو زەحمەتەش بە خۆى نادات كە بچيتە ديدەنى پورە دەوللەمەندەكەيان كە لەگينى بتوانى كاريكى وهها بكات ئەو شوينه نەفرۇشرى و لەو كيشەيە پزگاريان بكات. گاييف پۇژ تا ئيوارى خەرىكى بليارده، سهرباري ئهمهش ليوبوة (ئانيا) ئاشق و دۆستێكى خوێندكارى ههيه كه زۆرى خۆش دەوى، ناوى تروفىموفەو لە پارىسە. گايىف زۆر بەجدى بىر لەوە دەكاتەوە كە لە بانكىكدا دابمهزريّ، بهڵام ئانياو تروفيموف، كه رهمزى گهنجان بوون، حهزيان دهكرد باخهكه نهمێنيّ. تروفيموف، به ئانيا دهڵێت: "سهرانسهري رووسيا باخي ئاڵوباڵوي ئێمهيه. وڵاتي ئێمه گهورهيه، پره له شویّنی جوان" بیّموبالاتی و خهمساردی گشتی له پهردهی سیّیهمی شانوّنامهکهدا، لهو ئاهەنگەدا دەردەكەوى كە بە بۆنەي خستنە مزايەدەي باخەكەوە دەگيردرى. بە رجەستە دەبيت .ههر ههمووان هه لده پهرن، ده خونه وه و واوبرکي ده کهن، تا فه زيحه تي فروشتني با خه که له بيري خۆ بەرنەوە. ئەمە وەكو ئەوە بوو مالەكە لە ژير دارا كوژرا بى و خاوەنەكانى لەسەر جەنازەكەى هه لْیهرن . کریاری مولِّك و مالّهکه، لوباکینی بازرگانه. پیاویّکه دلّرهق، سهرسهخت، زبر، کارزان، به نیازه ههموو دار ئالوبالوهکان ببریتهوه و مولکهکه بهش بهش بکات و ههر بهشهی بکات به قيلايهك و پاشان بيانفروشينت. روو له ميوانان و ئاماده بوان هاوار دهكات: "من مولكيكم كريوه که باب و باپیرم به کۆیلەیی له سەری ژیاون، بۆیان نەبووە بچنه موبەقەکەشیەوە." ھەرچەندە دەيويست جوانى تەبيعەت، شيعريەتى تەبيعەت، لەپيناوى پارەو دەسكەوتى رووتدا، ويران بكات، به لام گوناح و تاواني ئهو، به هيچ جوّريّ له گوناح و تاواني خاوهناني موّلكهكه، رانیفسکایا یان گاییف زیاتر نهبوو که به هوی فهراموشکاری و خهمساردی ئهوانهوه، روزی ئهو مولّکه جوانه بهم روّژه گهیی. لویاکین دهکاته رهمزو نمایندهی ئاینده، ئایندهی پر له کارو كۆشىش و ئەقلانىيەتى دوور لە ھەر سىۆزو گودازيك، بەلام خاوەنانى مولكەكە دەكەنە پەمىزو نمایندهی پروسیای کون، ئه و پروسیایهی که پوژی که پوژان پیاوی ئه فسرون ده کردو ئیستاویران و داروخاو سیحری به تال بوو بووهوه.

باخى ئالوبالو، كه له شانونامه كانى ديكهى چيخوف بچووكتره، سيحرو ئه فسوونه كهى له جوانی بەرجەستە كردنی تەنزئاميزی هاماجی مالباتی خاوەنانی مولكەكەدايه. تەماشاقان، كە گوێی له دیالوٚگ و گفتوگو سادهو روون و رهوانهکان دهبیّت، وا ههست دهکات که سالههایه ئهو مالّباته له نزیکهوه دهناسیّت و تاگای له ههموو شتیّکی رابردوویانهو حالّی حازر میوانه لهو بهههشته فیودالیهدا که به بهرچاوی خاوهنهکانیهوه ویّران دهبیّ. پهرجووی چیخوّف لهوهدایه که هونهريانه پيكهنين و خهم، خوشى و ناخوشى تيكهل كردووه. كاتى له كوتايى شانونامهكهدا فيرسى خزمهتكارى يير، خوّى به تهنيا دهبينيّتهوه، ئاغاكانى لهو ماله چوّل و هوّلهدا بهجيّيان هيشتووه و كاتى هاونهوا دهگهل دهنگى تهوراندا كه دارهكان دهبرنهوه، لهبن ليوانهوه خوى دەدوپننی، ئیدی تەماشاڤان نازانی کی مەحکوم بکات و بەزەیی بە کیدا بیتەوە. ھەرچەندە چیخۆف، گالته به قارهمانه لاوازو دوو دلهکانی خوّی دهکات، بهلّام به راستگوّیی و میهر و خۆشەورىستىيەكى زۆرەوە كەم و كورى وكيماسيە ئەخلاقيەكانيان وينه دەگريت. ئانيا، كاتى كە (باخي ئالو بالو) هكه بهجيدلي هاوار دهكات: "به دوعا ئهي مالهكه! به دوعا ژياني كوّن." تروفيموف بهخوشي و گەشبينى سەردەمى گەنجايەتىيەوە، دەنگى دەخاتە پال دەنگى ئەو ودهڵێِت: "مهرحهبا، ئهي ژياني تازه!" ئهمه بانگهوازي نهوهي نوێييه. بهڵام دوا قسه له دهقي شانۆپيەكەدا قسەي فيرسى ييرەميْرە كە ئاغاكانى فەرامۆشيان كردووە. لە بن ليوانەوە دەلْيْت: "رۆيى بەبا ژينم، وەكو ئەوەى ھەرگيز و ھەرگيز نە بووبى، رۆيى."

پیده چی چیخوفیش، پاش نمایش و پیشکه شکردنی (باخی ئالو بالو) هه مان هه ستی فیرسی هه بووبی خیستا هیچ کاریکی نه بوو خوی پیوه خه ریك بكات، پوژ به پوژ واقیعبین تر ده بوو. گهیی بووه قه ناعه ت که له ئیستا به دواوه هیچی دیکه ی بو نانووسریت. بو کات به سه ربردن، به مه لزه مه چاپکراوه کانی (باخی ئالوبالو)دا ده چووه وه. قه له م به ده ست ئه و ده ستنووسانه ی ده خوینده وه که گوقاری (هزری پوسی) بو ی ده نارد. هه روه ها پیشوازی میوانانی ده کرد، وه کو هه میشه گله یی له زوربه ی میوانان ده کرد. له نامه یه کیا (۲۰/۱۵۲/۲۰) بو دکتور سریدین له و باره یه وه ده لیت انیده شیتخانه یه، نامپه رژی سه ری خوم بخورینم. یه ک چرکه وه ختم بو خوم نیه، هه میشه مژوولی پیشوازی و به ریکردنی میوانم، به رده وام قسه یان بو ده که م، وام لیها تووه نیه، هه میشه مژوولی پیشوازی و به ریکردنی میوانم، به رده وام قسه یان بو ده که مانه دا که ئازادم ، بیر له وه بکه مه وه بگه ریمه وه بو ماله که یا نقا، بیریکی خور هه ، ییم خوشه ."

گفتوگۆی نێوان چیخۆف و میوانهکانی زیاتر دهربارهی شهڕی نێوان پووسیاو ژاپۆن بوو که تازه دهستی پێکرد بوو. چیخۆف به پارێزهوه له درۆو دهلهسانی ناو پۆژنامانی دهنۆپی، بهڵام وهکو نیشتمانپهروهرێک پهفتاری دهکردو سهرکهوتنی خێراو بنجبپی پووسیای به ئاوات دهخواست. تهنانهت باسی ئهوهشی دهکرد — ههڵبهته به جۆره دوودڵیهکهوه — وهکو پزیشکێکی خۆبهخش پهیوهندی بهریزهکانی سوپاشهوه بکات. وهختیٚ یهکێک له میوانهکانی پێشنیازی کرد

كه ئهو رووداوه، له شانونامه يه كدا به رجه سته بكات، وه لّامي دايه وه: "گوي بگره. ييويسته بيست دانه سال بهسه رئهم رووداوهدا تيبيه ريت. مه حاله لهمرودا هيچ قسه يه كي له بارهوه بكريّت. نووسهر دهبي له بارى دهروونيهوه ئارام و ئاسووده بيّت، دهنا ناتواني بيّلايهن بيّت." كاتيّ ليديا ئەڤيلوڤا، جارێكى دى لـە ژێــر داروپــەردووى فەرامۆشــى رابــردووەوە، سهرهه لده داته وه و به نامه یه ك داوای لیده كات چیر فكیكی بو بنیریت تا له و كتیبه دا بلاوی بكاتهوه كه به تهما بوو بو سوودو قازانجي برينداراني جهنگ چاپ و بلّاوي بكاتهوه. ههلّبهته چیخۆف بۆ ئەنجامدانی ئەم پرۆژەيە، ھانی نەداو پیشنیازی كرد كه باشترین پرۆژە، بۆ هاوسۆزى دەگەل برينداراندا ئەوەيە كە گولبژيريك لە باشترين چيرۆكين جيهانى ھەلبژيريت و لە كتيبيّكدا بلّاويان بكاتهوه. (بروانه نامهي ١٩٠٤/٢/٧ ههر له ههمان نامهدا پيّي راگهياند بوو كه به تهمایه بۆ یالتا بگهریتهوه. بهخویشی نهیدهزانی چ شتیك بهرهو قرمی رادهكیشا، ئهو قرمهی که حهزی لینهدهکرد، ناوی نابوو (سیبریای باشوور) زندانی ئاسمان شین. بی ئهو شوینه ههلی نەدەكرد. ييدەچوو، ئەو ھاتوچۆيەي بۆ ئەويىندەر، بيئەوەي بە خۆبزانى، لە بارى دەروونيەوە جۆرە خۆدزىنەوەيەك بووبى له مردن. نەخۆشيەكەي گەيى بووە رادەيەك كە گويى بە رينوينى و ئامۆژگاريەكانى ئالتسشولەرو ئوسىتروموف نەدەدا، بەلام ويىراى ئەوەش، بىرى كەوتەوە كە ئوستروموف گوتبووی هاوین له دهوروبهری مؤسكۆ بهسهر بهریّت. دهگهل ئۆلگادا چوو بوو تسارتسينق، تا تەمەشاي شوقەيەكى كرى بكات. ھەلبەتە سەفەر بە خزاكيكى سەر بەتال، لەم كهش و ههوا ههتاو و بهسته لهكه دا كاريكى ئاقلانه نهبوو. به لام چيخوف، به دهم تهمه شاى دەشىتى سەراپا سىپى، ھەلمىرىنى ھەواى پاك، گويگرتن لە دەنگى زەنگولانى خزاكەكەو جىرە جيرى بەسىەر بەفرو بەسىتەللەكەدا، لە زەتىكى زۆرى دەبىرد. ھەر ھەمان ئىنوارە كاتى بۆ مال گەرايەوە، نامەيەكى دىكەى لىديا ئەقىلوقاى پېگەيى. ھەلبەتە ھەولىدەدا پەيوەندى دەگەلدا تازە بكاتهوه. تاكتيكي خوّى گورى بوو، گلهيى له خوّى دەكرد كه كاتى خوّى ههله بووهو ئوميدهواره كه چيخوّف دەرفەتى بدات تا دلسوّزانه كارو هەلويستەكانى خوّى بوّ روون بكاتەوە: "بمبووره ئانتون باڤلوڤيچ هەرچەندە تۆ داواى شتى وات له من نەكردووه، بەڵام بۆ من فرسەتە :دەترسام بمرم و فريا نهكهوم يينت بليم ههميشه له كانگاى دلهوه ريزو حورمهتم بوت ههبووه. به باشترين و بەرزترىن يياوم زانيويت. چ قەيديە ئەگەر خۆم لە بەر چاوت سووك كردبيت! جگه لەوە ھىچ چاریکی دیکهم نهبوو. ئهوه ناخوشترین ئهزموونی ژیانی منه... ئیستا وهختی وتنی ئهوه هاتووه... من داوای ئهوهت لیناکهم بمبووریت، به لام تکادهکهم له ههستم تیبگهی." (بروانه نامهی ۲/۹ (۱۹۰۶)

هه لبه ته چیخوف، له م داوه به گومان بوو: به ته ما نه بوو، جاریکی دی خوّی بخاته داوی نامه و ن

هاتوومهتهوه... دهستم قه لهم ناگریّت. دهبی جانتاو که ل و پهله کانم کوّبکه مهوه. هیوای خیّرو خوّشیت بوّ ده خوازم. ئومیّدهوارم به خته وه ربیت، ژیان به و قورسیه مهگره، رهنگه ژیان زوّر له وه ئاسانتر بی که تو تیّی گهیشتوویت. ئایا ئهم ژیانهی که هیچی ده رباره نازانین، ئه و ههموو بیرکردنه وه یه دیّنی که ئیّمه ی رووس میّشکی خوّمان پیّوه مـژوول کردووه ؟کی چوزانیّ." (۱۹۰٤/۲/۱٤)

پۆژی دوایی ۱۹۰٤/۲/۱۰ ، چیخۆف دوعاخوازی له ئۆلگا کردو سواری قیتاری سیڤاستوبول بوو، تا لهویوه به کهشتی بروات بو یالتا. که گهییهوه مال، زوری پی سهیر بوو که بینی ئهلکساندهری برای و ژنهکهی و بچووکترین مندالیان به کارهکهریك و سهگیکهوه له شوقهیهکی دراوسیی خانووهکهی ئهودا، ههواریان خسستبوو. تومهز هاتبوون مانگیك له قرم بهسهر بهرن. چیخوف ههرچهند له سهرهتادا کهمیک ترسا بوو، بهلام زور زوو ترس و نیگهرانیهکهی پهوییهوه: ئهلکساندهر خواردنهوهی تهرك کردبوو، نهك ههر قسهی بی سهرو بهرو ورینه ئاسای نهدهکرد بهلکو قسهی زور ماقوول و دلگیریشی دهکرد. بهلام مخابن زوو گهرایهوه بو پایتهخت. چیخوف ئهمهی زور ییناخوش بوو.

هەركە چيخۆف بۆ يالتا گەراپەرە، دكتۆر ئالتسشولەر خيرا كەرتە سۆراخ و ھەواليرسينى زۆرى پى سەير بوو، كە بىنى نەخۆشەكەى زۆر باشەو بەوپەرى ورە بەرزى و بەدەم پىكەنىنەوە ئەو ديارى و سىەوقاتانەي نيشانى دكتۆرەكە دەدا كە بە بۆنەي يوبيلەكەيەوە وەرى گرتبوون. چیخۆف له نیّو دیاریهکانیا، زیاتر دلّی بهو قولّایی راوه ماسیه خوّش بوو، که قولاییّکی زوّر تازهو پیشکهوتوو بوو. به لام ئالتسشولهر، زیاتر ئهو مهرهکهبدانه زیوهی بهدل بوو که له سهدهی ههژدهیهمدا دروستکرا بوو. چیخۆف به گالتهو شۆخییهوه گوتی: "مادامیکی ئهوهنده چاوت لێيهتى وەسێت دەكەم، دواى مردنم بيدەن بە تۆ وەكو سىزايەك بۆ تۆ." بەڵام ھەمووى ھەفتەيەكى نەبرد، كە دىسان مجينزى تىكچووەوە. ليرەش وەكو ھەموو شوينىكى دىكە كەوتە گلەيى لە دەست ميوانان، زاتيشى نەدەكرد، دەرگايان لە روو دابخات. بەخۆى دەگوت بۆچى مۆسكۆى بهجيّهيّشت و هاتهوه بو ئيّره. له ١٩٠٤/٢/٢٣ دا نامهيهكي بوّ ئوّلگا نارد كه: "ئهگهر شوقهكهي مۆسكۆمان وەكو هيلانه كۆتر بەو بەرزىيەوە نەبوايە ئيستا حەزم دەكرد لەوى بم. " دواى چوار رۆژى دى دىسان بۆي دەنووسىيت: "ژيان ليرە، ناخۆشە، تاقەتبەرە. خەلەكەكەي دەورو بەرم، زۆر خەمساردو بيموبالاتن، گوي به هيچ نادەن، زەوقى هيچيان نيه، دەليى ئاو لايداون، به راستى پياو لێيان بێتاقهت دهبێ" بيرى لهوه دهكردهوه كه هاوين دهگهڵ ژنهكهيدا له دهوروبهرى مۆسىكۆ بەسەر بەرن: "هىچ پرۆژەيەكت بۆ ھاوين ھەيە؟ بە تەماى لە كوى بژيت؟ مشورى شوقهیهك بخق. رهنگه شتیكی باشت دهست بكهوی .. ئیستاش تامی سهفهرهکهی تسارتسینوم له ژير دانا ماوه، چهند خوّش بوو پيكهوه چووين بو ئهوي و گهراينهوه."

ئەو ھەوالانەى كە لە مۆسىكۆوە، سەبارەت بە سەركەوتنى كەم وينەى شانۆنامەى (باخى ئالوبالو) پيى دەگەيى دلى خۆش نەدەكرد؟ ھەرچەندە شانۆنامەى ناڤېرى لە شارۆچكەكانىش داو لە بەردەم تەمەشاڤانانى زۆردا نمايش دەكرا، فايدەى نەبوو ودلى خۆش نەدەكرد، قەناعەتى

وابوو، خراب نمایشی دهکهن. ههر دهرهیّنانهکهی شانوّی هونهری له بیر نهدهچووهوه که به قەناعەتى ئەو سىەرلەبەرى ھەڭە بوو. لىە ٤/٣/٢٩ ١٠١ نامەيەكى بۆ ئۆلگا نووسىي كە: "ئەو فهسلهی دهبوایه ئهویهری دوازده دهقیقهیهك بخایهنی، لای ئیوه چل دهقیقهی ییدهچیت. من ههر ئەوەندەم لەدەست دى كە بليم ستانسلافسكى دەقەكەي مردار كردمەوە. بەلام خوا راوەستاوى بكات، گەردنى ئازاد دەكەم" يوتىخى كارپوقى بەرپوەبەرى شانۆى سوڤورين، لە ياداشتەكانى خۆيا گێڕاويەتىيەوە كە چىخۆف پێى گوتووە: "ئايا ئەمە باخى ئاڵو باڵوەكەى منە؟ ئايا كاراكتەرەكانى من ئەمانەن؟ جگە لە دوو سىي دەوريان، ئەوانى دى ھيچيان فريان بە منەوە نيە. راسته من ژیان وهسف دهکهم، بیگومان ژیانیکی تاریك و بورژاویانهیه، بهلام ژیانیکی ههمیشه قينزهون و نالهزا نيه. ئيدى ئهوانه يان له قالبي نووسهريكي گرينوك و مهستم دهدهن، يان دەمخەنە كلْيشەى نووسەريكى تاقەتبەرەوە. من چەندىن كۆمەللە چىرۆكى شادم نووسىيوە، كەچى ره خنه گران، دهمامکی ژنیکی گرینوکیان له سهروچاو کردووم. ئیدی په جگار تووره بوو، هیچ متمانهو باوهریکی به شانوی هونهر نهما، تا ئهوه بوو له ۱۹۰۶/۶/۲۱، به بونهی یهکهم نمایشی شانۆنامەكەوە لـه سان —يترسبۆرگ، بروسكەيەكى لـه ستانسلافسىكى يـەوە يېگەيشت كـه: "شانونامه که ییشوازییه کی زور گهرمی له لایه ن جهماوه روه لیکرا، سه رکه و تنیکی یه جگار گەورەي بەدەست هێنا، بە هیچ جۆرێ دەگەڵ نمایش و نواندنەكەي مۆسكۆدا بە راورد نەدەكرا." نهميروفيچ - دانچنكۆش، به بروسكهيهك ههمان داوهرى ستانسلافسكى بۆ دووپات كردوه: "لەوەتاى من له بوارى شانۆدا كار دەكەم، بيرم نايەت، رۆژى له رۆژان جەماوەرى تەماشاقان بەم گەرم و گورى و ئەرينىيە، كاردانەوەى بەرانبەر بچووكترين موفارەقەى درامايەكى سايكۆلۆژى هەبووبىّ." ئەمە قەدەرى زۆربەي شانۆنامەكانى چىخۆف بوو: لە سەرەتاوە، بە شىيوەيەكى ساردو سىر ئەگەر نەلىين دىمنانە، پىشوازى دەكىران و پاشان لە ناكاوا، دەنگيان دەدايەوە. دەبوايە چيخۆف دەمێك بوايە بەم حاڵەتە راھاتبا، كەچى ھەموو جارىٚ تووشى جۆرە يەسىتى و نائوميديهك دەبوو، خەفەتى دەخوارد و كە ياشان ھيورش دەبووەوە، ماكى جۆرە يەستىيەكى لە دلًا ههر دهما. كهچى ئهوهتا له نامهيهكيا (١٩٠٤/٣/٣١) بِوْ نَوْلِكًا، ئاموْژگارى دهكات كه گويّ بهو هێرشه توندانه نهدات که له روٚژناماناو له روٚژگاری نوێدا دهکرێته سهریان و دهڵێت: "ههرچیهك بكهن، ناتوانن له يايهى ئيوه كهم بكهنهوه، چونكه ئيوه وهكو هونهرمهند توانيوتانه بوونى هونهریی خوّتان بسهلمیّنن و دهتوانن بهویهری دلّنیایی و ئاسبوودهیی برواننه ئیّستاو ئاینده." تا ئەم كاتە نە ئۆلگا بىرى لەوە كردبووەوە كە شانۆ تەرك بكات و خۆى بۆ خزمەتى مىردەكەى تەرخان بكات و، نه چيخۆفيش ويناى ئەوەى دەكرد، به دريزايى سال پيكەوە بزين. نه ئۆلگا بى شانۆ ھەڵى دەكردو نە چيخۆفيش بوونى بەردەوامى ئافرەتى لەگەل خۆيا، تەحەموول دەكرد. ويدراى ئەمەش زۆر تاسىمى ئۆلگاى دەكىرد، ھەموو رۆژى نامەى بۆ دەنووسى، خۆشەويسىتى خـۆى بـۆ دووپـات دەكـردەوەو لـه نامـەكانيا بـه "ئەسـپه چـكۆلەكەم" "نيـوە جوانەكـەى مـن" "ئەكتەرى گەورەو ئازىزم" و "سەگە چكۆلەكەم" ناوى دەبرد. لە نامەيەكيا (۱۹۰٤/٤/۱۰) پێى دەلْيْت: "به تاسەوە چاوەروانى دىدارى تۆم. خەنى لە خۆم. بەبى تۆ حالم بى حاله. ھەر رۆژى

تیده په پی سوپاسی خوا ده که می هیچ کیشه په بی هیچ که نکه نه په به ده وایم به ده مه ته مه شاکردنی کاغه زانه و هی به به ده مه پیاسه کردن له م سوو چه و می بی نه و سوو چ تیپه پی ." پوری دوایی بوی نووسی: "چاوه پوانی قسه و فه رمانی تو م سه باره ت به سه فه ره که می به قیلاکه ، سه باره ت به تیک پای ژیانم. حه زده که م نور حه زور حه نیم که مینکت لیبده م تا ده سه ناتی خومت به سه بردا بنوینم . چه ند حه زده که مه ده گه ن تو دا پیاسه په کی جاده کانی پتروفکا تفروسکایا بکه م." پاش ماوه په کی دی دی سان بنوی نووسی: "به بی ژنه که م زور بیتاقه تم. ناشویرم ماشقه په بی بی شماه و بی بی بی سیچ ده پر میت گیزه ر چیه گیزه ر گیزه ر گیزه ر گیزه ر اله و زیات هیچ ده پر سیت ژیان چیه گه مه وه کو نه وه پی بی برسیت گیزه ر چیه گیزه ر گیزه ر گیزه ر اله و زیات هیچ ته عمریفیکی تری نیه ." (بپوانه نامه ی ۲۰/٤/۱۹۰۶) هه نبه ته مه سوعبه ت و شوخیه ، به شینوه په کوان ده نواند و شیخوف ، هم ته نه سیو پاقه په کی ناینی یان فه لسه فی بو میتافیزیک، به هه نه و نادروست ده زانی و چیخوف ، هم ته نه سیو و نه گه که خوادی کیده و کی دنه وه ی که نه که و ادیاریکردنی به گویزه کی ناینم نا ته واوی ئیمه ، ده کاته بچووک کردنه وه ی که ده نه و ادیاریکردنی به گویزه که نینساندا ده مریت نه و شته یه که په په پوه ندی به پینج هه سته که مانه و هه یه به به نام هه موو نه و شتانه ی دی که ده که و نه و شتانه ی دی که ده که و نه به بوونی خویان ده ده ن ن و به به به وونی خویان ده ده ن."

ناو به ناو خولیاو ئارەزووى نووسىين بەرۆكى دەگىرت. بەلام چونكە لەوە بيتاقەتر بوو، پەيگىرى كارىكى برىك درىر خايەن بكات، زۆرى پىنەدەچوو، بيانوويەكى دەدۆزىيەوە، كە واز له کاره بینی: یهکیک له بیانووه حازر بهدهستانه، زوّری میوان بوو که بیزاریان دهکرد. جا ئيستا هەوالى شەرى رۆژهەلاتى دوورىشى ھاتبووە سەر. لە نامەيەكا بۆ ئۆلگا دەلىت: "ئىش دهکهم. به لام به دلم نیه. ههمیشه وا ههست دهکهم به بونهی ئهم شهرهوه، کهس به رههمه کانمان ناخوێنێتهوه." وهكو ههموو هاوڵاتياني خوٚي، روٚژانه پهيگيري ڕوٚژناماني دهكرد، زوٚرخهفهتي له شكستهكاني رووسيا دهخوارد. ههموو ئاواتيكي ئهوه بوو ئهم شهره به زووترين كات تهواو ببیّت و ههردوولایهنی شهرهکه یهیماننامهی ئاشتی موّر بکهن، نهگهر ئهم یهیمان نامهیه شانازییه کی گهوره ی بو رووسیاش تیانه بی. ههرچهند به راستی هیچی نه دهنووسی، به لام که قەلەمەكەي دادەنا بىرى لە يىرۆژەي شانۇنامانى تازە دەكىردەوە، بە خەيالى خۆي نەخشىەي دادهنا، هەركاتى حالى باش بېيت، بيان نووسيت. ئەوە بوو پيشنيازى بۆ ئەكتەريك كرد بە ناوى پاڤیل ئولینیڤ که شانوٚنامهیهکی سی پهردهیی بو بنووسیت که له ههندهران، بی ئهوهی به سانسۆرا تێبيەرێت، پێشكەش و نمايش بكرێت. تەنانەت بەڵێنى دايە كە لە ھەيڤى ئەيلولى ئايندهدا دەستنووسى ئەو شانۆنامەيەي تەحويل بدات. ھەروەھا دەگەل ستانسلافسىكيدا باسى درامایهکی تازه دهکات که: قارهمانهکهی زانایهك بیّ، كاتیّ که دلّی له ژنه خهمساردو بیّ ئەمەكەكەى دەشكىن، سەرى خۆى ھەلدەگرىت و بەرە باكوور دەروات ،لە دوا پەردەدا، زاناكە بە تاقى تەنيا، لەسەر يردى ئەو كەشتيەوە كە لەبەفرا چەقيوە، تاپۆى ژنەكەي بدينى كە لە تىشكى شەوى وەھمى جەمسەرى باكووردا مەلە بكات.

له نیـوهی نیسانهوه، کۆکهکهی دایـه زیادی، ئازاری گهدهو پیخۆڵه ههراسانی کـرد. لـه ۱۹۰۶/٤/۲۰ نامهیهکی بۆ سوبولفسکی نارد که: "پێموایه ههموو ئهمه خهتای کهش و ههوای ئهم دهقهرهیه، که ههم خۆشم دهوی و ههم لێی بێزارم، پێك وهکو چۆن پیاوێك ژنێکی جوانی دهمدهمی مجێزی ههم خۆش دهوی و ههم لێی بێزاره." ههر چهنده زور نهخوش بوو، بهڵام قهت له یهك شوێندا ئوٚقرهی نهدهگرت. بوٚیه بپیاری دا له ۱/۵/۱۰ دا بپوات، بپوات بو لای دکتوری ددان تا دانێکی بو پر بکاتهوه، بهڵام پرسی به دکتور ئالتسشولهر نهکرد. له گهرمهی ئهم ریسکه تازهیهدا نامهیهکی بو ئوٚلگا نووسی که "بهیانی زوو دهگهمه موٚسکو ،چونکه قیتاری خیٚرا دهستی بهکار کردووه... توڵهکهم، توڵه چیکوّلهکهم، که غهریبیت دهکهم." (بپوانه نامهی

چیخۆف، وهکو پێویست بهرگهی ئهم سهفهره ناگرێت. له پێگا وهزعی خراپ دهبی، که له ۲/٥/٥/١ دادهگاته مۆسکۆ، هێنده بێتاقهت بوو، به ئاستهم دهیتوانی پی بهر پی بنی. نۆلگا له بهرخاتری ئهو شوقهیهکی تازهی له شهقامی لیونتیفسکی بهکری گرتبوو که ئاسانسوٚری تیا بوو. به لام چیخوّف فریا نهکهوت تهمهشایهکی بکات و لهزهتی لی بدینی. یهکسهر له جێدا کهوت. ئولگا دکتور یولیوس تاوبی هێنایه سهری. ئهم دکتوٚره پیاوێکی ئه لمانی بوو، دکتوٚری خانهوادهیی مالی ئولگا بوو. دکتوٚر تاوب معایهنهی کردو دووپاتی کردهوه که سییهکانی ههویان کردووه تهوهو تووشی "ئهنفلونزای پیخوێه بووه." که ئهمه خوٚی له خوٚیدا ئهوهی دهسهلماند که سیلهکه دابهزیوه بو دهوروبهری سکی. چیخوٚف پوٚژ به پوٚژ ههناسهی تهنگتر دمبوو. لهرزی لیدههات، ئازاریٚکی تیژو توند دابوویه ههردوو باسك و لاقی، به درینژایی شهو دمبود ئهم ئازاره تیژه خهوی لینهدهکهوت، دهترسا بر برهی پشتیشی تووشی سیل بووبن. دکتوٚر تاوب، دهرزی مورفینی لیدا تا دلی به هیز ببینت، پاریزیکی قورسی بو دانا و دهستوری دا لهجیٚدا بمینی تهدا باشتر بوو خیّرا لهجیندا بمینی بودی باشتر بوو خیّرا بهجیندا بمینی بودی باشتر بود خوی پیشانی دکتوریکی پسپوری بواری سیل بدات. ههرکه سهفهری ئه لهامانیا بکات و لهوی خوّی پیشانی دکتوریّکی پسپوری بواری سیل بدات. ههرکه سهفهری به لمامانی به به الهران به داند. ههرکه کهمیّک وهخو هاتهوه و حالی باشتر بود خیّرا

توانای ئهوهی پهیدا کرد که دهستی قه نه بگرینت، نه ۱۹۰۶/۰/۲۲ دا نامهیه کی بو دکتور سریدین نووسی که: "ژنه کهم به دیار میرده نه خوشه کهیه وه، یه کپارچه زیره زیر. به عهمراتم پهستاری وام نه دیتووه. زور باش بوو، به پاستی باشم کرد ژنم هینا، وا نه بوایه ئیستا چیم بکردایه." ههروه ها نامهیه کی بو ماریا نارد که تازه گه پابووه وه بو یا نتا بو لای دایکی: "هیشتا نه جیدا که و تووم تا ئیستا جگه نه جلکی ما نه وه بو تاقه جاریکیش جلی دهره وهم نه به به دهردووه و نه و کاته م که تو نیره پویشتی. پیری دیسان کوت نه کردووه و نه چوومه ته دهره وه، هیشتا وه کو نه و کاته م که تو نیره پویشتی. پیری دیسان کوت و پر نه خوپا تووشی هه وی سییه کان بوومه وه. ئیستا باشم... هه ناسه توندیه که م باش بووه، که م تر ده پرخینم. هه ناسه سواریه که م تر بووه نه دکتوره که م پازیم." (بروانه نامه که که تر ۱۸۹۰۶/۰).

شهویک گلیاروفسکی شاعیر، که کاتی خوّی چیخوّف، یهکهم کهس بوو بوو، بو نووسین و شیعری هاندا بوو، دیّته دیدهنی چیخوّف. چیخوّف یهکسهر یهکیّک له فشقیاتهکانی سهردهمی گهنجیّتی خوّیانی بیردهکهویّتهوهو بهخوّشیهوه دهیگیّریّتهوه که چوّن گلیاروفسکی پوّژیك پیّی گوتبوو، تازه له ده قهری ستیّپ و له نیّو قوّزاقهکان گهراوه تهوه. چیخوّف کهمیّك له فکران پرادهچیّت و دهلیّت: "ناهه، ستیّپ! خهنی له خوّت! ئهوی سهرچاوهو ئیلهامبهخشی شیعره، همهموو شتیّك نقوومی ههتاوه. نهك وهکو لای ئیّمه!" ئهوجا چاوانی دهنووقیّنی، بهدهم بزهیهکی مندالانهوه، سهری دهخاته سهر سهرینهکهی. گلیاروفسکی دهلیّت: "پیّموایه خهون به ستیّپهوه دهبینیّ." له ئاخر و ئوّخری مانگدا، تایهکهی چیخوّف دابهزی. ئهوهندهی تین و گور وهبهر هاتهوه که بتوانی ههستی و لهجی بیّتهدهریّ. له ۲۹/۵/۱۹د۱، مرّدهی به ماری خوشکی دا: هاتهوه که بتوانی ههستی و لهجی بیّتهدهریّ. له بهر کرد... بو یهکهمجار چوومه دهرهوه تا به گالیسکه پیاسه بکهم." ئیدی هیچ تهگهرهیه که له بهر کرد... بو یهکهمجار چوومه دهرهوه تا به گالیسکه پیاسه بکهم." ئیدی هیچ تهگهرهیه که له پیگلیمی نووسهر نه مابوو، که بهگویّرهی

ئامۆژگاریهکهی دکتۆر تاوب سهفهری ئه لمانیا بکات. ئیدی چیخۆف بلیتی قیتاری بهرلینی بۆ خۆی و ئۆلگا بری و له ۱۹۰٤/٦/۳دا له مۆسکۆوه بهرهو بهرلین کهوتنهری.

کۆمهڵێڬ دۆست و برادەر هاتن بۆ دوعاخوازی. يەكێڬ لەوانە تيليشوڧ نووسەر بوو، كە بينى چيخۆف لە ماوەی چەند هەڧتەيەكدا بەو پادەيە پوكاوەتەوە، تووشى شۆك بوو. چيخۆف كە لە سەر قەنەڧەيەك دانيشتبوو، پشت و سەرى نابوون بە چەند باليفێكەوە، پەتۆيەكى دابوو بەسەر لاقەكانيا، بەجلى ماڵەوە پێشوازى كرد. چيخۆف ھەر نەمابوو، شان و شەپيلك داكەوتوو. لاوازو بێتاقەت، پەنگ و پوو زەردو چرچەڵە. دەستە لاوازەكانى كە لە دەست و بازووى ئێسكە پەيكەر دەچوون هێنا، بەدەم تەوقەكردنەوە دەگەڵ ميوانەكەيدا بە نيگاى خەمىنەوە گوتى: "سبەى دەرۆم بە دوعا. دەرۆم بۆ مردن."*

تیلیشوف، مات و بیدهنگ، باوه پی به چاوو گویی خوی نهدهکرد. پاشان به مجوّره نه و دیمه نه یا داشته کانی خوّیدا توّمار کردووه: "گومانم له وه نه بوو که نه مه دوا دیدارمان ده بیّت. زوّر ناشکرا بوو جاریّکی دی یه کدی نابینینه وه! ترسام له و کاته دا به دهنگی به برز قسان بکه م، یان به دهنگی پیلّاوه کانم نا په حه تی بکه م. جه وه که بیّده نگیه کی به سام و شکوّی به خواست. ده بوا به دلیّکی کراوه وه گوی بو نه و یه که دوو و شه یه بگرم، چونکه بو من و به لای منه وه، گومان له وه دا نه ما بوو که دوا قسه ن له پوح و ده روونی گه وره و پاکی چیخو فه و ده رده چوون."

چیخۆف که حهزی نهدهکرد باسی خوّی بکات، تکای له تیلیشوف کرد که سڵاوی بگهیهنیّته برادهرانی ئهنجومهنی ئهدهبی (ئهڵقهی چوارشهممه)و هیوای خوٚشی و سهرکهوتنیان بوّ بخوازیّ. له کاتهدا، تهمیّکی بزه ئامیّز نیشتبووه سهر نیگای که به ئاشکرا تهسلیم بوون به مهرگی دهنواند. له کاتیّکا که تیلیشوف بهتهما بوو بیّته دواوه، چیخوٚف دیسان بهگویّیدا چپاند: "به بونین بلّیّ، بهردهوام بیّ، بنووسیّت، بنووسیّت، دهبیّ به نووسهریّکی گهوره. بهلیّ، له زمانی منهوه ئهوه ی یی بلیّ له بیرت نه چیّت!"

ههرکه چیخوّف و ژنهکهی له ۱۹۰۶/۲/۰ کهیشتنه بهرلین، یهکسهر فهرقی کرد، دهتگوت ئهو چیخوّفه نیه که تیلیشوف بینی بووی. ههمیشه جیٚگوٚپکی کی پیّدهکهوت ،بوّیه ههرکه له ئوتیّل ساقوّی، باشترین ئوتیّلی بهرلین ههواری خست، ههستی به باشبوون کرد. ئیدی ئهم کابرا به تهبیعهت دیّهاتیه، به سهفهران له ههردوو پووی بهدهنی و دهروونیهوه، دهبوژایهوهو ئاسووده دهبوو، ههرکه گهییه ئهویّندهر، به نامهی گهشبینانه ماریای داگرتهوه، نامه له سهر نامهی بو دهزارد و دلنیای دهکرد که: ئیشتیای کراوهتهوه. سهعات به سهعات تهندروستی باشتر دهبیّ نازاری لاقی نهماوه، سکچوونی له کوّل بووهتهوه. پوژ تا ئیّواریّ به پیّیان به بهرلینا دهسوپیّتهوه، خوّی بهم دوکان و بهو موغازهدا دهکات، به گالیسکه به گولگهشتاندا دهسوپیّتهوه دهچیّته تیبرگارتن (باخی گیانلهبهران). ئهمه یهکهمجاری بوو که دهگهل ئولگادا سهفهری دهچیّته تیبرگارتن (باخی گیانلهبهران). ئهمه یهکهمجاری بوو که دهگهل ئولگادا سهفهری نوریکه له شاریّکی بیّگانهدا بوون، ههستی دهکرد له ههموو کاتیّ پتر له ئولگاوه نزیکه. هاوسهفهری ئولگای زوّر پیخوّش بوو، به دو قوّلی و به لهزهتهوه باسی بوّچوونی خوّیان

دەربارەي ئەو دنيا نوێيه دەكرد. چيخۆف به شۆخييەوە يێي دەگوت تا ئێستا رێكەوتى ژنێكى جوانی ئەلمانی نەكردووه، ھەر ھەموويان لە يۆشينی جل و بەرگدا بى زەوق و سەلىقەن. كەچى له نامهیه کیا بق ماری ده لیّت: "خه لکی لیّره خوش ده ژین، تیّرو پرن، ژیان گران نیه... ئهسپان خوّش ئالیکن... جاده و بان پاك و خاویّنه، نهزم و نیزام بهرقهراره." (بروانه نامهی ۱۹۰٤/٦/۸) به رادهیهك گهشبین و خوشحال بوو، تهنانهت لیّبرا ماوهیهك له كهناری دهریاچهكانی ئیتالّیا بەسىەر بەرىت و ياشان لە مانگى ئابدا، لە شارى ئەستەمولەوە بۆ يالتا بگەرىتەوە. بەلام پرۆفىسىۆر كارل ئىوالد، كە پسىپۆرىكى بە ناوبانگى نەخۆشى سىل بوو، دكتۆر تاوب، چىخۆڧ بۆلاى ئەو نارد بوو، بە پێچەوانەى چيخۆفەوە، دەربارەى ئايندەى چيخۆف نەك گەشبين نەبوو، به لکو نائومیدیش بوو. زور به وردی معایهنهی چیخوف دهکات و ههنگی، ههردوو باسکی، به نیشانهی ئهویهری نائومیدی و دهسهوهستانی بلاو دهکاتهوهو بی نهوهی تاقه وشهیهکی لهزار بيّته دەرىّ، دەروات. ديار بوو قەناعەتى وابوو تازە كار له كار ترازاوە و هيچ چارەسەريّك دادى نادات. پاشان دكتۆر ئالتسشولەر لەمبارەيەوە نووسىيويەتى: "ھەلبەتە ئيوالد، لەو بارەيەوە نهههقی کردووه. به لام دهشیّت به وه یاکانه بو هه لویّسته کهی ئه و بکریّت، که ییّی سهیر بووه چۆن دكتۆرنك رنگه به يياونكى ئەوەندە نەخۆش دەدات، رنگەي سەفەرنكى وا بگرنته بەر، بۆ كويْش؟" ئيللووسى، پەيامنيْرى (ھەوالْيْن رووسيا) كە لە بەرلين، چاوپيْكەوتنيْك دەگەلْ چيخۆف دەكات، نامەيەك بۆ سوبولفسكى بەرێوەبەرى دەنێرێت كە: "پێدەچێ چيخۆف دوا دوايى بێت. زۆر نەخۆش ديار بوو: زۆر لاواز بوو بوو، بەردەوام دەكۆكى، بە بچووكترين جولە دەكەوتە ھانكە هانك. تايەكى گەرمى ھەبوو."

ههر ههمان پۆژنامهنووس، چیخۆف و ئۆلگای تا ویستگهی پوتسدام به پی کرد بوو، ژن و میرد دوای ئه وهی سی پوژ له به رلین مابوونه وه، له ویوه سواری قیتار ده بن و به رهو باندن وایله رله جه نگه نی پره ش، ده پون. ئیللوسی له نامه که یدا ده نیت: "چیخوف زور به زه حمه تبه قالدرمه نزمه کانی ویستگه که دانیشت تا نه فه سیک تازه بکاته وه و ئه ویستگه که دانیشت تا نه فه سیک تازه بکاته وه و ئه وجا سه ربکه وی. من داوام لیکرد له قیتاره که دا دابنیشیت و له جینی خوی نه جوونی، به نام هه رکه قیتاره که وی چه نوی نه وی په نه وی ده وی به می ده ره ینا و تا قیتاره که شد له چاو و ن بوو هه ربه سه رخوا حافیزی لیده کرده."

بادن وایلهر، شارو چکهیه کی چکوله ی پر له کانیاوی مهعده نی بوو که و تبووه ره خی رو ژاوای جه نگه لی ره شه وه و هه ر چل کیلو مه تریک له بازله وه دوور بوو، شارو چکهیه که بوو پاک و خاوین، ئارام و بیده نگ، به دلی چیخوف بوو، ده یگوت، ده لینی له ئیجادی بو حه سانه وه ی نه خوشان دروستکراوه. ئولگا و چیخوف دوو روژی هه وه لیان له مالیکی شه وانه رو ژیدا به سه ربرد، پاشان خانوویه کی سه ربه خویان به کری گرت و گواستیانه وه: شوقه ی فردر یکی پی ده گوترا، خاوه نه که ی و که وره و خوشی هه بوو، هه موو را پاوه کانی چه و ری ژو سه لبه نده و بی بوو له گولی جوان، تابنی چیاکان ده پویی و نه مه دیمه نیکی هینده ی دی جوان و دلگیری پی به خشی بوو. چیخوف، به در پر ژاپی روژ له به یانیه و تا سه عات حه و تی ئیواری له و

ههوا ئازادهدا له سهر قهنهفهیهك یان دادهنیشت یان پال دهکهوت. چیخوف لهویوه نامه بو ماری خوشکی دهنووسیت که: "ههتاوی ئیره گهرمیکی ناخوش و گهزنده نیه، ختووکهی پیست دهدات. پزیشکی ناوچهکه، دکتور شوورهر، پیاویکی زوّر به توانایه، مهردانه به دهنگمانهوه هات. به گویرهی پینماییهکانی ئهو، نهخوش دهبی ئیسراحهتی تهواو بکات، له کهمالی ئیسراحهتدا بی خواردنی تایبهتی بخوات: کاکاو، برویشی جوی له کهرهیا خوسا، چای تووه فهرهنگی: "تا نهخوش باش بخهوی". ههرچهنده چیخوف گلهیی لهم پینماییانهی دکتور شوورهر ههبوو، بهام ههستی دهکرد سوودی لیدهبینی: باش دهنووست، ئازاری لاقی نهما بوو. بو ماریای نووسی که زوّر به خیرایی گورو تینی وهبهردیتهوه. هینده ورهی بهرز بوو، تهنانهت له بو ماریای نووسی که زوّر به خیرایی گورو تینی وهبهردیتهوه هاینده ورهی بهرز بوو، تهنانهت له له ماوهی ههفتهیه کی بو دایکی نووسی که: "بهره بهره حالم باشتر دهبیت، ئهگهر وا بروات له له ماوهی ههفتهیه کدا باشی باش ببمهوه" ئولگاش به پادهیه ئومیدی پهیدا کرد بوو که ناو به ناو هاوسه رهکهی بهجی بینی و بروات بو بازل بو معایه نهی ددانه کانی. ههروه ها چوو بو فریبورگ تا دهستی جلی فانیلای سیی بو میرده کهی بکریت.

به لام دوای هه فته یه که خوشی، دیسان چیخوف بیّتاقه ت بوو و، که لکه له جیّگورکیّی كەوتەسەر. ياش ئەوەى دنيايەك ستايشى خۆشگوزەرانى ئەلمانى لە بادن وايلەر كرد، ئيستا لەبەرچاوى كەوتبوو، گلەيى دەكرد كە خەرىكە لەوى خەفە دەبيت. بۆ مارياى نووسىى: "دەگەل ئهم ليي و بيدهنگييه ئالمانيهدا رانايهم. هيچ دهنگيك نه لهمالهوه و نه لهدهرهوه نايهت، جگه له دەنگى ناسازى ئەو ئوركسترا بى بە ھرەيە كە سەعات حەوتى بەيانى و لاى نيوەرۆ لە باخەكەدا بەرز دەبيّتەوە. ليّرە پياو ھەست بە زەرەيەك بەھرە ناكات.زەرەيەك زەوقى بەرز لە ھىچ شويّنى ّ نابینی. به نام نه زم و راستگوییه کی زوری تیایه. به هره و به هره مه ندی نه رووسیا زورتره. قسه مان لهسهر ئيتالياو فهرهنسا نيه" ئيستا خهريك بوو گوماني له زانست و زانياري دكتور شوورهريش دهکرد. له ۱۹۰٤/٦/۲۱دا نامهیهکی بو ماری نارد که: "دیّت، سهرم دهدات... به ۱۸ چارهسهرو دەرمانەكەي ھەمان چارەسەرو دەرمانە، كە لە مۆسكۆ بۆيان دەكردم. ھەمان كاكاوى نەحلەتى و ههمان برویشی جوّ." جا چونکه ژن و میّرد بوّیان نهبوو جاریّ بادن وایلهر بهجیّ بیّلن، بوّیه كەوتە كەلكەللەي ئەومى لە قىلاكەي فردرىك كە لە بەرچاوى كەوتبوو، بگوازنەوم بۆ ئوتىل سومهر، كه باشترين ئوتيلى ناوچهكه بوو. چيخۆف ليره، له بانيرهى ژوورهكهى خوى دا دادهنیشت و بهسه عات تهمه شای ئه و خه لکهی ده کرد که ده چوون بو نووسینگهی پۆستەخانەكەي ئەو بەريانەوە. يان نەخشەي سەفەرى دادەنا، بيرى لە رِيْگاو بانەكان دەكردەوە و سۆراخى كاتى دەرچوونى ھەموو جۆرە كەشتيەكى تريستا يان مارسيلياى بۆ ئۆديسا دەكرد. لـهو سـهروبهندهدا، شـهيوّله گهرمايـهك داى بهسـهر بادن وايلـهردا. چـيخوّف، كـه نيـوهى سييه لاكه كانى رزى بوون، خهريك بوو له و كهش و ههوا گهرم و شيداره دا بخنكي. له ۱۹۰۶/٦/۲۸ نامهیه کی بۆ روسولیمو نووسی که: "گهرمای ئیره له کیشدا نیه پیاو دهخاته هاوار." چیخوف ههستی به ماندوویهتیهکی زور دهکرد، به هوی گهرماکهوه بوو یان هی ئهوه بوو شوێنهکهی گۆری بوو؟ لهوساوه که گهیی بووه ئهڵمانیا، بۆ یهکهمجار، حهقیقهتی بی حالی خۆی به ماریای ئازیز پادهگهیهنی: "ههوای ئیره زوّر گهرمه، چونکه ههموو جلهکانم زستانهن، خهریکه دهخنکیم. خوا خوامه لیره ههنیم." (بپوانه نامهی ۱۹۰۶/۲/۲۸) چیخوف لهو نامهیهدا، که دوانامهی ئهو بوو، بو یهکهمجار دان به نائومیدیدا دهنیت: "من جوّره خواردنیک دهخوّم خوشه، بهلام زوّر نیه، پیم ناکهوی. کهرهی ئهم ولاتهم پیناخوری، بیگومان گهدهم نهخوشه، هیچ دهرمانیکی نیه جگه له پوژوو گرتن. یانی هیچ نهخوّم. ئیدی ههر ئهوهیه و تهواو! سهبارهت به تهنگه نهفهسیهکهم، چار تهنیا ئهوهیه له جیّی خوّم نهجولیّم." نامهکهی ئهم بو ماریا دهگهلا نامهیه کی ماریادا بو ئهم هاوکات کهوتن. ماریا بوّی نوسی بوو مادام وهزعی ئهو (ئانتون) باشه، لیپراوه دهگهلا ئیڤانی برایدا سهفهریّکی کورت بو قهفقازیا بکات، له نامهکهدا دهنیّت: "ئاگات له خوّ بی ئانتون گیان، ههولبده کهم بکوکی، زوّر بخوّی ، گور بده خوّت و بوّ مال وهرهوه."

چیخۆف له ۱۹۰٤/٦/۲۹دا تووشی قهیرانیکی تهندروستی کتویر بوو. دکتور شوورهر ناچار بوو ههم دهرزی مورفینی لیّبدات و ههم ئۆكسىجینی بداتیّ. كه نهبزی هاتهوه تایم و كهمیّك بوژایهوه، شهویکی ئارامی برده سهر. به لام بو روژی دوایی ههم وای لیهاتهوه، دوو یه یامنیری رووسىي كىه بەيەلىه بىق بادن وايلەر ھاتبوون، سەرو بروسىكە ھەوالى ناخۇشىيان دەربارەي تەندروسىتى چىخۆف، بۆ رۆژنامەكانيان لە رووسىيا نارد. بەلام چىخۆف، ئەم قەيرانەشى بە سەلامەتى برى، بە تەواوەتى وەخۆھاتەوە، داواى لەو بانقەى بەرلىن كرد كە معامەلەي دەگەلدا ههبوو، له ئيستا بهدواوه ههموو ئهو حهوالانهى بۆى دين، به ناوى ژنهكهيهوه ئاراسته بكهن. كاتىٰ ئۆلگا هۆى ئەمەى لىٰ پرسى، خۆى لە گێلى داو گوتى: "هيچ نيە، ھەروا، بۆ ئيحتيات..." چیخۆف، له ۱۹۰٤/۷/۱ ههستی دهکرد حالی باشتره، جووته پهیامنیرهکهش، ههوالی گەشبىنانە تريان نارد: ليدانى دلى زۆر باشە. رۆژەكە بەسەلامەتى تيپەرى. دەمەو ئيوارى چیخۆف زۆری له ئۆلگا كرد، كه سئ رۆژ بوو بهردهوام بهدیاریهوه بوو، بروات له باخچهی ئوتێلهكهدا پياسـهيهك بكـات. وهخـتيّ گهرايـهوه چـيخوّف لێـي پرسـي بوٚچـي ناچـێته خـواريّ نانهكهى بخوات، وهلامى دايهوه هيشتا زهنگى نان خواردن ليى نهداوه. ههلبهته ليى دابوو، بهلام ئەمان گوپیان لیّی نەبوو بوو. ئۆلگا لەسەر تەختیّکی باریکی نزیکی تەختە خەوەكەی میردەكەی پالْكەوت. چيخۆف بەگلەييەوە ليّى پرسى بۆچى خەمگينەو بۆ ئەوەى دلْخۆشى بداتەوە، بە دەنگیکی کز کەوتە گیرانەوەی چیرۆکیکی زارەکی بۆی. چیرۆکەکە له شارۆچکەیەکی مۆدیرنی چەشمەسىارى مەعدەنىدا رووى دەدا، مشتەرىيەكانى بريتى بوون لە "بانقدارانى دەولەمەندى پرخۆرو خۆشخۆر" و "گەشتيارانى گۆنائالنن ئينگليزو ئەمريكى" ئەمانە ھەموو رۆژى دەچوونە گەران و وەرزش، ئىشىتياى خواردنيان دەكرايەوە، ئيدوارى بە كۆمەل، بە خەيالى خواردنى بەلەزەتەوە دەگەرانەوە بۆ ئوتىل. ئىوارەيەك گەرانەوە، سەيريان كرد ئاشىيەز باشىيەكە رۆييوەو هیچ خواردنیّك که گۆریّ نیه. کاتیّ چیخوّف گهییه ئهم خالّهی چیروّکهکه، به زمانیّکی تهوسامیّن كەوتە وەسىفى رەفتارو ھەلويسىتى ھەر يەكىك لەو خواردە برسىيانە بەرانبەر بەو كارەساتە. كە چيرۆكەكە گەيپە ئێرە، ئۆلگا بە ھەموو دڵتەنگيەكى خۆيەوە، نەپتوانى پێنەكەنێت.

ههرچهنده دنیا زور گهرم بوو، به نام زوری پینه چوو که چیخوف خهوی لیکهوت. خیرا خیرا ههناسهی دهدا، به نام دهموچاوی ئاسووده بوو. دوای چهند سه عاتیک ، له سه عات دوازده و نیودا له پر هه ستاو داوای دکتوری کرد. ئه مه یه که مجاری بوو له ژیانیا ئه مجوره داوایه له ژنه کهی بکات. ئولگا له پر له مئوتینه ئه نمانیه گهورهیه دا، که پر بوو له خه نمی نه ناس و دیار بوو هه موو خهوتوون، هه ستی به ته نیاییه کی دژوار کرد. دوای شیرزهییه کی کهم، بیری کهوته وه که دوو خویندکاری پوو له ژووره کهی ته نیشتی ئه وانن، به هه شتاو پایکردو بیداری کردنه وه. یه کینکیان به له نه نه وره ده دور می دکتور شووره رگاز بکات. ئولگا پاشان له مبارهیه وه، له یاداشتیکا ده نیستاش گویم له ده نگی پیه کانیه تی که چون به و شه وه کرو کپ و خه فه ناکه ی مانگی تهمووز، به سه رسه نبه نده که دا ده رویی."

چیخۆف، به دەم تاوه، وپینهی دەكرد، به چاوانی ئەبلەقەوە جاری باسی دەریاوانیکی نەناسی دەكرد، جاری پرسیاری ژاپۆنیانی دەكرد. بهلام كاتی ئۆلگا خەریك بوو جەوەنەيەك بەفری وردكراوی دەنایه سەر سینگی، یەكسەر وەخۆھاتەوە، بەدەم بزەیەكی خەمگینهوه گوتی: "بەفر مەنىه سەر دلیکی بەتال." پەنجەرەكان لەسەر گازی پشت بوون، ئەوجاش وەكو پیویست ھەناسەی بۆ نەدەدرا. كەوتبووە ھانكە ھانك، لاجانگەكانی نیشتبوونه سەر ئارەقە. دكتۆر شوورەر سەعات دووی دوای نیوەشەو گەییه سەری. چیخۆف، ھەركە چاوی پیی كەوت راست بووەو، پشتی دا به بالیفهكانەوه، بەجۆرە ئەدەبیکەو، بەزمانە ئەلمانیه شكاوەكەی خۆی گوتی: "ئیش شتربه"* دكتۆر شوورەر یەكسەر دەرزییەکی كافوری لیدا. كە بینی دلی چیخۆف ھیچ كاردانەوەیەكی نیشان نەدا، خەریك بوو بنیریت خیرا ئیستیوانەیەك ئۆکسجین بینن. بەلام چیخۆف كە ھۆشی لەخۆ بوو، بەدەنگیکی پچر پچر: "فایدەی چیه؟ پیش ئەوەی بگەنە ئەوی، من دەمرم." ھەنگی دكتۆر شوورەر ئەمری كرد شووشەیەك شامیانیای بۆ بینن.

که شامپانیاکهیان هینا، چیخوف پیکیکی وهرگرت، پوویکرده ئۆلگا و بهدهم بزهیهکی کالهوه گوتی: "له میرژه شامپانیام نهخواردووه." به کاوهخو پیکهکهی خواردهوه، پهرداخهکهی لای دهستهچهپهوه دانا، کهوته سهر لا. دوای چهند ساتیک له ههناسهدان کهوت. ئیدی به ههمان سادهیی ههمیشهیی خوی، له ژیانهوه بهرهو مردن، په پی بووهوه. له ۱۹۰٤/۷/۲ به و ئاوایه مرد. سهعاتی قهد دیوارهکه سینی بهرهبهیانی نیشان دهدا. پهپوولهیهکی بال پهش له پهنجهره کراوهکهوه خوی به ژوورا کرد بوو، شیتانه خوی به گلوپه پوناکهکهدا دهکیشا، دوای توزیک بیدهنگیهکی بهسام له جهنازهکه ئالاً. دکتور شوورهر دوای سهرخوشی و دهربرینی هاوخهمی بیدهنگی پویی. لهپپ شلپهیهکی خوش هاته گوی: تهپهدوری سهری شووشه شامپانیاکه دهرپهپی، خوی پویی. لهپپ شلپهیهکی خوش هاته گوی: تهپهدوری سهری شووشه شامپانیاکه دهرپهپی، شامپانیاکه، بهدهم کهفچه پینهوه به قهدو بالای شووشهکهدا هاته خواری. پهپوولهکه، پیگای خوی دوزییهوه و به پهنجهرهکهوه خوی به ناو جهرگهی شهوه گهرمهکهدا کردو لهچاو ون بوو. دیسان کپی و بیدهنگی بالی بهسهر ژوورهکهدا کیشا. کاتی پوژههلات، تهیروتو کهوتنه جریوه جریوه جریو، گهلای دارودرهختان کهوتنه خش، ئولگا هیشتا به خهمناکی بهدیار جهنازهی میرده کهیهوه دانیشتبوو نیگای لهسهرو چاوی نهدهگواستهوه. دهموچاوی ئارام، بهبزه، دهتگوت میرده کهیهوه دانیشتبوو نیگای لهسهرو چاوی نهدهگواستهوه. دهموچاوی ئارام، بهبزه، دهتگوت

ئاگای له ههموو شتهکانه. ئۆلگا، پاشان، ئهو ساتانه به پهیقان دهسپیریت و دهلیّت: "هیچ دهنگیکی بهشهری له ئارادا نهبوو. ژیان جولهی پۆژانی لیّوه نهدههات. ئهوهی ههبوو تهنیا جوانی، ئارامی و شکو و جهلالی مهرگ بوو."

ئیدی ئۆلگا، رێوشوێنی پێویستی گرتهبهر بۆ گواستنهوهی تهرمی مێردهکهی بۆ مۆسکۆ، که قهرار بوو له ۱۹۰٤/۷/۹دا لهوێندهر بهخاك بسپێردرێت. كۆمهڵێك دۆست و برادهر، له رۆژی دیارکراوا، له وێستگهی نیکولا خربوونهوه تا چاوهروانی گهیشتنی ئهو قیتاره بکهن که تهرمهکهی چیخۆف پێبوو. کاتی که دیتیان تهرمی چیخۆف، نووسهره "ههره خۆشهویستهکهی مۆسکۆ" له فارگونێکی کهسکی پیس نراوهو لهسهر دهرگاکهی بهخهتی درشت نووسراوه: "بۆگواستنهوهی سهدهفان"

گۆپكى، خواى نەمابوو، پەلەپيتكەت ليدابا شەقى دەبىرد. نامەيەكى بۆ ژنەكەى نووسى: "خەريكە دلام شەق دەبات. حەزدەكەم پې بەدەم ھاوار بكەم، بگريم لەخۆم بدەم! خۆ بۆ ئەو ھىچ فەرقىك ناكات، ئەگەر جەنازەكەيان لە سەبەتەيەكى جلى چلكنىشدا بهيناباوە، ھەر عەينى شت بوو. بەلام بۆ ئىمە بۆ كۆمەلگەى پووسى، عەيبەيەكى گەورەيە. ھەرما بە فارگۆنى "گويزانەومى سەدەفان" بهىنىرىتەوە! ئەومى لە دلى گۆپكى دەرنەدەچوو ئەوە بوو كە پووسىيا بەو بىموبالاتى و خەمسارديە پەفتارى دەگەل بكات. كە پاشان ئەم فارگۆنە سەوزەى بەو پەپى پىسوايى و شەرمەزارى لە قەللەم داوەو بەومى شوبھاندووە بودەلەيەك بەديار كوشتەى دىرمنە بىي گيانەكەيەوە لە قاقاى پىكەنىن بدات و پۆزى سەركەوتنى بەسەردا لىنبدات. باشە ئەم گالتەجاپيە ئەققەش، ھەر شىتىك نەبوو لە بابەتى شىنوازى گالتەچاپانەى چىخۆف كە لە زۆر چىيۆك و شانۆنامانىدا دەربارەى بېھودەيى و يۆچى ژيان، بەرجەستەى كرد بوو؟

جۆقەيلەكى مۆسىيقاى سىوپايى، لەسلەر شۆسىتەى ويستگاكە وەسىتا بوو و كەوتە ليدانى ئاوازيكى ماتەمبارى، بەرە بەرە ماتەمگيران ريزيان بەست، ھەنديك لەو دۆست و برادەرانەى ھاتبوونە پيشوازى جەنازەكەى چيخۆف، بەگەل كاروانى ماتەمگيرەكان كەوتن. ئەوەى راسىتى بى گەليك لە ئامادەبووان سەريان سوورما بووو نەياندەزانى بۆچى چيخۆف بەم شكۆو ريورەسمە سوپاييە بەخاك دەسپيردرى. لە دلى خۆياندا ستايشى دەولەتيان دەكرد، كە ئەم ريورو بايەخەى بەم رووداوە داوە. لە ريكادا زانيان كە دواى جەنازەى جەنەراليك كەوتوون بە نيوى كيلەر كە لە مەنشوريا* كوژرابوو وبەريكەوت جەنازەكەى ھاوكات دەگەل جەنازەى نووسەرە دلبەندەكەى واندا گەيى بووەوە ئەوى.

به پیکه رانی جهنازه که ی چیخوف که هه رسه د که سیک ده بوون و نابوون، له ویستگه که ده رچوون، مفه وه زیکی قه له وی که ته به سواری نه سپیکی سپی به هه یبه ت پیشیان که و تبوو. چهند خویند کاریک تابوو ته که یان نابووه سه رشان و هیواش هیواش ده روی شتن. نولگاش له دوای نه وانه وه ریسی ده کرد، دنیا گه رم بوو، ته پوتوز به ده مه نگاونانی خه لکه که وه به رز ده بووه وه و دوو تازه زاوا "به پیلاوی تازه ی بریقه دار و بوینباخی دره خشانه وه له پیش گورکییه وه رییان ده کرد. به ده م ریگاوه باسی زیره کی سه که کان

ئیستا جهماوهریکی زوّر دوای جهنازهکه کهوتبوو. که کاروانهکه گهییه بهر دهرگای دیّری نوڤودیڤیچی، لهبهر ئاپوّرای خهنکهکه پیّ بهر پیّدار نهدهکهوت. ههنگرانی تابووتهکه و بنهمانه کهی چیخوّف و کهسوکارو دوّسته نزیکهکانی دهبوایه به پانهپهستوّ پیّگای خوّبکهنهوهو بنهمانه کهی چیخوّف و کهسوکارو دوّسته نزیکهکانی دهبوایه به پانهپهستوّ پیّگای خوّبکهنهوهو بگهنه دیار گوّرهکه. ئاپوّراکه، بهدهم بوّنه بوّن و جنیّودان و داخ و کهسارانهوه، له دوای ئهوانهوه هپوژمیان هیّناو بهدهم شکانی خاچان، پوخانی پهرژینان و پیشیّلکردنی گونانهوه، وه ژوور کهوتن و به نیّو گوّرستانه کهدا بناوبوونهوه. شالیایین، بهچاوانی تهژی پوندك و دنی بهکوّنهوه به گوّرکی گوت: "ئهمه ئهو جهماوهرهیه که ئهو له پیّناویا دهژیاو، کاری بو دهکرد و پیّی نیشان دهدا!" له تهنیشتی گوّرهکهی بابیهوه، گوّریان بو چیخوّف ههنگهند بوو. هیچ وتاریّك نمخویّندرایهوه. کاتی که جهنازه کهیان به تابووته کهوه، له گوّرنا، ئاپوّراکه که ئارام بوو بووهوه دهستیان بهخویّندنی سروودی مردووان: "یادی بهخیّری ههتا ههتایه بمیّنیّ" کرد. ئهوجا ئولگا وخانهوادهو دوّستانی نزیکی ئانتون، بهریّز به بهر گوّرهکراوه کهدا تیّپهرین و سهروچنگ گلّیان فریّ دایه سهر تابووته دریّژهکه، که بهحال دهنگی نیشتنهوهی گلهکهی عهکس دهکردهوه، ئهوجا فریّ دایه سهر تابووته دریّژهکه، که بهحال دهنگی نیشتنهوهی گلهکهی عهکس دهکردهوه، ئهوجا گونّهدا ون بوو، تهنیا سیّ ژنی داخدار، خهمین و خهمبار، نهیاندهتوانی چاو لهو خهرمانه گونّه گونّه به گلنّ پرکرایهوه که چیخوّف له ژیّریا راکیشا بوو: دایکی و، خوشکهکهی و، ژنهکهی*.

بۆ سبەينى پۆوەرەسىمى ئاينى لە گۆرستانەكەدا بەرپا كرا. كە تىشكى زەردەپەرى ئۆوارى لە گەلالى دار زەيزەفۆنى دىيار گۆرەكەى دەدا، وەكو زىپ زەرد دەچونەوە. جۆقەى كلىسا سروودىكى ناسكى خەمىنى دەخويند. چەند دۆست و ئاشنايەك دەگەل خانەوادەكەى چىخۆف

دا هاتبوونه سهر قهبران. دوای تهوابوونی ریورهسمه که کوپرین، کرنووشی بو دایکی چیخوف برد، بینه وهی تاقه وشهیه کی له زار بینه دهر دهستی ماچ کرد. دایکی چیخوف گوتی: "بروانه چ به لایه کمان به سهرهات! نانتونشا رویی!"

ئەمە تاقە وتار بوو كە لەسەر گۆرەكە خويندرايەوە. چيخۆف ئەوەندە لە فيشال و فيشالبازى بيزار بوو، بيگومان ئەم تەقدىرە بيدەنگەى لە دل گران نە دەبوو.

پەراويۆز:

- *-كۆمەلنىك كۆكەي گرىنگ... لەجياتى كۆمەلنىك قسەي گرىنگيان بۆ يەكدى كرد.
- *- (بیست و پینجهمین سالیادی...) بهگوتهی چیخوف ئهم سالیاده دروست نیه، چونکه یهکهم بهرههمی لهسالی ۱۸۸۰دا بلاوکردووهتهوه،
- * چیخۆف، وشهیهکی لهوه کاڵوکرچتری له "دهڕوٚم بوٚ مردن" بهکار برد بوو، تیلیشوف نهیویستووه له یاداشتهکانیا بهکاری بهریّت.
  - * ئىش شتربە: دەمرم.
- *مەنشوريا: ناوچەيەكە لە باكوورى رۆژئاواى چىن كە لە باكورو رۆژئاواوە ھاوسىنوورە دەگەل*خاكى رووسىيادا.
- *- (تەنيا سىي ژن..) دايكى چيخۆف، پازدە سال دواى چيخۆف مرد. مارى خوشكى، دواى شۆرشى ئۆكتۆر، بوو به بەريوەبەرى مۆزەخانەى چيخۆف لە مالەكەى خۆيا، لە يالتا. لە سالى ١٩٥٧دا لە تەمەنى نەوەدوچوار ساليدا مرد. بەلام ئۆلگا كنيپەرى ژنى سەركەوتووانە دريردى بەكارى شانۆييى خۆى دا و لە سالى ١٩٥٩دا لە تەمەنى ھەشتاونۇ ساليدا كۆچى دوايى كرد.

تیبینی: له پوژی پینج شهمه 1/0/1/1 له شاری سلیمانی و گهرهکی پرتگاری، له پاچقهی ئهم بهرههمه بوومهوه که لهم دوو دهقهی خوارهوه، به شیوهیه کی بهراوردکاریانه وهرم گیراوه، جا ئهگهر ئهمه بووبیته هوی ئهوهی ههندی دهستهواژه پسته پهرهگراقی دهقه کوردیه که له پوالهت و شیوه دا تهواو دهگه ل سهرچاوهی یه کهمدا تیکنه کاتهوه، ئهوا لهگه ل سهرچاوهی دووهمدا تیکده کاتهوه و دیاره پیچهوانه ش پیچهوانه یه هه بهدلنیاییه وه پاچقه کوردییه که ئهگهر لهو دو پاچقه یه باشتر نهبی ، ئهوا هیچی له وان کهمتر نییه و بی چهندو چوون پووی مهجلیسی ئهده بیاتی ههیه..

سەرچاوە:

I - تشیخوف/ هنری ترویا من الاکادیمیه الفرنسیه/ ترجمه: خلیل الخوری، مراجحه الدکتور علی جواد الطاهر/ سلسله المائه کتاب الطبعة الاولی – بغداد – ۱۹۸۷ (پر بهدل سوپاسی برای ئازیز ماموّستا سابیر شاکیر (مهلوول) ی روّشنبیرو وهرگیّری دلسوّز دهکهم، که ئهم سهرچاوهیهی بوّ دابین کردم

۲-چیخۆف/هانری تروایا/ ترجمه علی بهبهانی/ چاپ چهارم ۱۳۸۹ تهران: ناهید: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.

فەرھەنگۆك

ئا

ئەداو ئەتوار: رەوشت و ئاكار

ئارايشتكار: ئارايشتگەر، مكياجكار

ئەوك : قورگ، گەروو، بەرمل

ئاسيو: ئازار، بهلا ، زيان، زهرهر

ئاشخانه : مووبهق، چێشتخانه

ئەنگۆ: ئيوە، ھەوە، ھون

ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا

ئێڙي : دهڵێي

ئەفسووناوى: سيحراوى، جادوويى

ئيكلام : كړنۆش، سەرچەماندن بۆ رێزگرتن

ئاميز: باوەش، ھەميز

ئەزبەنى : گەورەم، قوبان

ئاران: گەرمەسىير، گەرميان، زستانەوار

ئۆين: پيلان، دەسىسە، فيلل و مەكر

ئۆينباز: بەمەكرو فىللباز، پىلانگىپ

ئێشك: پاس، كێشك

ئاكنجى: نيشتهجي

ئالووده:گيرۆده، خووييڭگرتوو

ئاوەز: ھۆش، فام، ئەقل

ئاشپەز: شيوكەر، چێشت لێنەر، چێشتچى

ئەنگىزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە

ئەستەم: زەحمەت، ئاسىي ، دژوار

ئەسەح: ئەكىد، خويا، مەعلووم

ئىرەيى: حەسىوودى

ئەستىل: ھەوز

ئيستەرەم: دەمەوى

ئەستەر: بەر، بەرى كەواو...

ئاپۆرا: حەشامات، قەرەبالغى، حەشىمەت

ئاشووب: پەشيوى و ئاۋاوە

ئەوزار: ئامراز، ئامير، وەسىيلە

ئاغەن: جينى داكردنى مەرو بزن لە دەمى سەرمادا

ئەسىكەمىل: كورسىي

ئاوەز: ئەقل

ئاخيْز: نيوه هەستان

ئەوقات: پاريۆرەر

ئۆل: ئاين

ئارىشە: كۆشە، گرفت

ئاودركه: ئاودر، ئەو شوينەى ئاو دايدريبى

ئالچاخ و دەنى: سووك و بى ئابروو، خويرى

ئاوردوو: سوتەمەنى،شەواتەك ،ئيزنگ وقەلأشكەرى

ئەرخايەن: دلنيا، خاترجەم

ئۆفىس: نووسىنگە، ژوورى كار

ئاخاوتن:قسەكردن، يەيڤين

ئيش: كار

ئاوەژوو: بەرەواژ، سەروخوار، پێچەوانە

ئيزنگ: دارى سووتاندن

ئاشچى: چێشت لێنەر، ئاشيەز

ئاويزه: چلچرا، پليلهو سلسلهى خشلى ژنان

ئاوارته: ريزپهړ، جياكراوه، دوورخراوه، پهړينراو

ئەمەك: وەفا، ئەمەگ، ئمەكناسى

ئيفترا: بوختان

ئەزبەركردن: لەبەركردن

ئەشقى: شەقاوە، بەرەلا، ياخى، ملهور

ئەرباب: خۆش مەشرەف، رووخۆش، خۆش مامەللە

ئاچەر: ھاچەر، كليل

ئالدۆزى: رۆكىشى زىرو زيوو، سورمە رىر، سورمە چن

ئۆردووبەز: جێگەى دابەزىن و ئىسراحەتى لەشكر

ئەلھا: ئارەزوو، كەلكەلە.

ئەسيەك: نەخۆشىيەكى مۆشكە، ماخوليا و جۆرە شۆتىيەكە.

ب:

باوهژن: زړدايك، هوى دايك، باجى

باب: باوك

بالأنما: بالأنوين، ئاوينهى بالأروان

بەلەز: خيرا، بەپەلە، گورج

بايس : هۆ، باعيس ، سەبەب

بلوور: شووشه

بێنهوا: ههڙار، بێچاره، داماو

به تۆبزى: به زۆر، به خورتى

به روحم: به بهزهیی ، دلوّڤان

برنجه: جوّره کانزایهکه، زهردی سهماوهر(قصدیر)

بەلەنگاز: بيچارە،نەدار، بەسەزمان

بەرۆك: ياخە، يەخە

بهكاوهخۆ: به هێواشى

بەرسىڭ: وەلأم

بهرك: گيرفان، باخهل

باليفوّكه: سەرىنى بچووك، گوشه

بورى: تێپەرى

بیلبتون: به تهواوهتی

بهو ئاوايه: بهو جۆره، بهو شێوهيه

باريە: لۆسە

بەستىن: رۆخ، كەنار، گوئ چەم، دەم چەم، رەخ

بيشه: دارستان، لير

بەركۆشە: بەرھەلبينە

بن پياله: ژير پياله

بۆرەقنە: ئامال بۆر، مەيلەو بۆر، بۆرباو

بوير: ئازا، دلير

بيوهى: بي زيان، سەلامەت

بار : بيچووه مهلى بههاره

بێزوو: بێزگ، مهگيراني

بێزگەوان: بێزووكەر

بەلأنس: ھاوسىەنگى

بارتەقا: باتەقا، ھەنبەر، بەرانبەر

باجەوان: باجگر

به سوی: به ژان، به ئازار

بهردهبار: پیاوی زاناو به تهگبیر

بيّدادى: نەھەقى

بەيتال: پزيشكى ئاژەلأن

بويەر: رووداو

باژیروّك: شاروّچکه

باشار: دەربردن، خۆراگرتن

بەرايى: پێشايى، بەراھى

بهلهد: شارهزا، رينزان، رينوين

بهفره ژیلکه: بهفری زور دهنك ورد

بەلەك: يووز

به خورتی :به تۆپزی

باليف: سەرين، پشتى

بەگەنكردن: يەسندكردن

باندۆر: كارىگەريى

بایس: هۆ،باعیس، سۆنگه

بەرخودان: مقاوەمەت

بارخانه: کهلوپهلی بازرگانی، باری لهسهر یهك هه لچنراو

بەرجەوەن: دىمەن

بۆدر: بۆنى توندى ماسى و تەگه

بوودر: رههوٚڵ، دادراوی زهوی، کهند

بۆدراو: برژاو، خاوەبرژ

بەڭخ: بەڭغ، كەروو

باسریشك: بهفرو باران ییکهوه

بوخچه: پارچهیه کی چوارگوشهیه بو کهل و پهل تینان

بهدخوا: دلييس، له چاكه بهدوور

بهعزكردن: تۆران. زيزبوون، قسه دابران

بن عام: خزمی دوور

بەگەن: يەسىند

باپەر:نەخۆشى لە سەرماوە، سەرمابوون

بۆز: ردینی ماش و برنج، شینی ئامال سپی

بیژی : زۆل ،حهرامزاده، شهیتان و وریا

بەتل: بەشىك

بورى: تێپهڕى

بادیههوا: به خۆړایی، بهفیز و دمعیه

بزه: زهردهخهنه

به خوّی نهوهستا: خوّی پی زهوت نهکرا

به خورتی: به زور، به توپزی

بنيچە: رەچەلەك

بهور: درندهیهکی به سامه

بالوكه: شتيّكه وهك زييكه و، زييكهش نييه

بي زات: بي زاخ، ترسنوك

به غار: به راکردن

بریّك: كەمیّك ،تۆزیّك، ھەندیّك

بهد را: بیرخراپ، نیاز خراپ

بژوین: زهوی پر گیا و لهوه ی، بژوون، زهمهند

باخفم: قسىهبكهم.

پ:

پێشخزمهت: نۆكەرى بەردەستان

پارك: باخ

يسمام: كوره مام، ئامورا

یواز: سنگیکه له درزی داری قهنشاوی دهنین تا نهیهتهوه یهك

پۆر: بالندەيەكى خۆش گۆشتە، لە مريشك گەورەترە پێشكار: خزمهتكار يەيڭ : وشە، وتە ، قسە پهز: مهر، میگهله مهر و بزن پەرى: فريشتە ياژ: بەش پرتهو: تیشك ، روناكی پێػڤه: پێػهوه، به ههڤرا پر: زۆر، تەژى پۆستىن: فەروە، كەولى تىسكن يەژمردە: چەرمسى، ژاكاو پایدۆس: دەست له كار هەڵگرتن يۆلكە: گاگۆز يەسيو: يەسىڤ، ھەلامەت پیتاك: باربوو، كۆكردنهوهى دارايى پيّل: شەپۆل يەسىلان: قيامەت، ئەو دنيا پاتاوه: پيلاو، كاله. پاتۆق: شوينى كۆبوونەوە يۆر: قژ پیشداوهری: حوکمی پیشوهخته پانکردنهوه: ماستاوساردکردنهوه، رووپامایی پەشم: قسىەى قۆرو بى مانا پزیشکیار: یاریدهدهری پزیشك يەتۆ: بەتانى يەركەم:فيّ، خوودار، يەتاو ھەلأمەت يێكەوم، ئەنفلۆنزا ييشهات: قەومان، بەسەرھات پشتیر: گەور، تەويلە پەتەرى: پەتيارە، شىنتۆكە پركيشى: پيداگرى، سووربوون، جورئەتكردن ياكەن: كەوش كەن، جيْگەي ييْلاْو داكەندن پەيف: وشە پسۆك: قرچۆك، بەنيك زوو بيسيت.

پاخوا:بهشى رۆژه سواغيك قور، كلوشى بهر يى بو گيره

پوشیار: گیای وشك

ت:

تەمەشاقان: بينەر، سەيركەر

تەماشاخانە: شانق، ئمايشسەرا

تەژى: پر، ليپاو ليپ، سەر ريْژ

تا: لا، لايهن

تێشت: نانی بهیانی، قاوهڵتی، بهرقلیان، تاشتی

تالووكه: مەترسىي، خەتەر

تەبارە: دەغلى گەيشتووى نەدوراو، قايمە دەغل

تەرەو ئاقۇلا: گەورەو ئاشىرىن

تاین: یارق، فلأن، ناڤبرى

تاژی: سهگی راو، تانجی

تەشقەلە: گەر، بيانووپيكرتن

تەيرو تو: بالندەو مەلان

تەوازۆ: تەوازى، عوزرخوايى، داواى بوردن

تخوب: سنوور، كەوشەن، تخووم

تەويلا: ناوچەوان، ھەنيە، ئەنى، تويلا،جەمين

تۆرىنۆك:توورەو دلناسك

تەختەبەن: تەختە خەو

تەقوو: بەلكوو ،ھاتوو

تاقەتكردن: شاردنەوە، داكردن

تۆلاز: ميباز، چاو لەوەرين

تيلمه: تيلماسك

تيلاگ: لاسەر

تاوهگاز: تاوانگاز، به ههتاو سووتاو، تاوهسووت

تەلفىزى: تەلفىسى، تەوس، گالتەو گەپ

تەرىدە : رێگر ، چەتە

توولهك: وهريني مووى لهش

تۆسىن: سەركىش، ئا رام

تەقگەر: نەسىرەوت، بزووتنەوە

تەمراندن: كوژاندنەوە

تارى: تاريك

تۆماكۆ: تووتن

تەشبرىق : ھەورە ترىشقە، بروسكە

تووك: نزاى خراپ ، دوعاى شهر

تاخ: گەرەك

تاس: سەر رووتاوە، دەغسەر

تەرز: جۆر، نەوع

تەوسىخەن: ژارخەن، پێكەنين بە تەوسىەوە، پێكەنينى تەوسامێز

تاراوگه: مەنفا

تيز: تەوس، توانج، گاڵته پێڮردن

تامپۆن: دەعم، پيكدادان

تازەمۆد: نۆباو

تەشقى ئاسىمان: بلندايى ئاسىمان

تەرە: تاراو، لە لانە تۆراو، ئاوارە

تەرزەكوت: تەرزەشكين، درەخت يان زەرعاتيك تەرزە ليى دابيت.

تليانه: قەرتالە، سەبەتە، سەبەتەي ميوەچنى

تەنى: ھىس، رەشايى نىشتووى دووكەل

تۆغيان: ھەرەمە، ھەرەت

تابان: درهوشاوه، به درهوشین

تەشيى: باديە، كاسەي دارين

ج:

جهگهن: گیایه که لاسکی سی سووچه له زه لکاودا ده روی

جنگن: شهرانی، در، نهگونجاو

جەلۆ: ھەرزە پياو، سەرسەرى

جندهخانه: سۆزانى خانه، قەحيەخانە

جەرباندن: تاقى كردنەوە، تەجرەبە كردن

جوړنه: حهوزوٚکهی گهرماو

جما: جولاً، بزوا

جڤاكى: كۆمەلأيەتى

جوابی کرد: دهری کرد، ئیزنی دا

جمكانه: دووانه، جمك، لفانه

جەندەك: تەرم

جيازى: كەلوپەلى بووك بۆ مالى زاوا.

جنزهده: كهسيك جنوكه دهستيان ليوهشاندبيت

جوونى: تاقميك، دەستەيەك، كۆمەليك

جەوەندە:مەتارە، كوندەى بچووك بۆ ئاو تيدا ھەلگرتن، ديمكه

جوابه جهنگی: به دهمدا هاتنهوه.

جەنگە: گەرمە، ھەرەمە، ھەرەت

:E

چەلەنگ: چوست و چالاك، گورج و گۆل، شۆخ و شەنگ

چینی: جۆرى سوالەتى ھەرەباشە، وەكو كاشى

چتۆ: چۆن، چلۆن، كوو

چرین: وتن (بۆ گۆرانى و قام)

چێڵ: مانگا

چەنگ: ئاميريكى موسيقايە، ھارپ

چەكمە: جەزمە، پووت

چەمەنزار: مێرگ، مێرغوزار، سەوزەزار

چما: بۆچى، ئەرا، لەبەرچى

چقل: دړك، دړو، دړى

چەرچى: فرۆشيارى گەرىدە، دەستفرۆش

چوغورد: چوغور، چغر، چړ

چمك: سووچ، گۆشە

چوارنكال: هەرچوارلا

چێبوو: دروست بوو

چەمووش: سلل، رەوەك، لەقە ھاويىۋ گازگر

چەرموو: سپى

چەرچى: دێوەرە،فرۆشيارى گەرۆك، دەستفرۆش

چاوساغ: دەسكێش، جاسووس، سيخوپ

چەلىپا: خاچ، سەلىب

چاوگ: دەستە چىلە

چوون: وهك،

چپهدوو: دووان به چپه

چەقەن: زەوى تمتم، رەقەن.

:ح

حايرمان: سهرسام بوون

حەسار: حەوش

حەنەك: جەفەنگ،قسەي گاڵتەو گەپ

حەشەرى: بەر بەتاو، ژنى بە ئالۆش

حەژمەت: مەينەت، خەفەت، كەسەر، داخ، خەم

حهجامات: خويّن بهردان

حەوجە: پێويست

حيّل: گەورە، زۆر گەورە

<u>خ:</u>

خەنى لە خۆتان: خۆشى لە خۆتان

خشكۆك: دەلال، جوانكيله، جوان، قەشەنگ

خەنەقاندن: خنكاندن ، لە سىدارەدان

خوبزه: خولام، نۆكەر، خزمەتكار، خزمەتچى

خورجین: ههگبهی له بهن، جانتای له بهن، خورج

خا: خات، خاتوون، خانم، یا

خاپاندن: فريودان، تەفرەدان، خەلەتاندن

خايينۆك: فريبۆك، فيْلْباز

خانهدان: نهجیمزاده، ئهسلزاده

خودان: خينو، خاوهن، ساحيب

خولك: خولق

خۆرتى: بە تۆبزى، بە زۆرى

خشت: ريك، بي كهم و زياد

خاكى: بي ههوا، بي فيز

خەرگە: پەرۆى كۆن و پىس

خوابهختهكى: خۆو بهخت، به ههڵكهوت

خەبتىن: خەبات كردن

خشكۆك: جوان، خشيك

خویا: ئاشكرا، دیار ، روون

خۆرانگاز: تاوه سووت، سووتاو لەبەر خۆر

خەفيە :جاسووس، خەوەرچين، ھەوالدز

خۆلەكەوە: خۆلەميش

خەمرە: كويەى زۆر گەورە

خەنۆل: خەندەران، دەم بە پىكەنىن، رووخۇش

خزاگ:عەرەبانەيەك كە بەسەر بەفرا رايدەكيشن

خۆشكينى: بى فيزى، خۆ بە زل نەزان

خوو: في ، پهرکهم

خۆيبوون: سەربەخۆيى

خر: ههموو، گشت، تیکرا

خاترجهم: دلنيا، ئەرخايەن

خوارنگه: خواردنگه، چێشتخانه

خاكريز: قولكهيهك كه خاك و خولى تى فرى دهدرى

خانهزا: نۆكەرىك كه له مالى ئاغاكەي له دايك دەبى

خاترخوازی: خاترخازی، دوعاخوازی، خواحافیزی

خاراو: پاهاتوو له کار، قالبووی کاران

د:

داماو: بينهوا، بهلهنگاز، بيچاره

دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوين، جى

ديركهوتن: دواكهوتن

دلپاقر: دلپاك، بى فرو فيل، بى گزى

دەربار: ديوهخان و بارهگاى پاشا

دەھرى: زۆر تورە

داگەران: ھاتنە خوارەوە

دلنهواز: دلگیر، مایهی دلخوشی

دلوْقان: به بهزمیی، دلنهرم، میرهبان

ديدهوانى: ئيشكگرتن (به تايبهتى ئيشكى سهر قهلات و بورجان)

داييره: دايه گهوره، نهنك

دەلىقە: دەرفەت ، ھەل

درهخت: دار

دەربارىيان: دەست وپيوەندانى ديوەخان و بارەگاى پاشايەتى

دروو: درك، چقل، درى

دلْرەش: بى بەزەيى، ستەمكار، دلْرەق، ركوونى

دامه: مۆر

دنگ: دینگ، ئامرازی چه لتووك كوتان

دەلەكدان: يالنان

دردونگ: دوودل، به گومان

دوونيەتى: خويْريەتى، بچووكى

دەلەچە: مەرايى كەر، ماستاوچى

دۆنكى: داردەستى حەسحەسى ناو بازار

ديرۆكنووس: مێژوو نووس

دەرەقى: ھەلەھات، رايدەكرد

دەرۆزە: گەدايى، سوال

داشۆ: كاكە، براگەورە

دەھرى: زۆر تورە

دەخەبتن : خەبات دەكەن

دوٚغرى: راست ، دروست

داغان: رووخان، ويرانكردن

دەغوول: دەسىي،خاپينۆك، فيْلْباز، گزيكار

دوئيّل: مبارهزه

دۆتمام: كيژهمام، ئامۆزا (بۆكچ)

دەسەنە: بەخشىن،

دور: ناوهند، ناوهراست، چەق

دێر، درهنگ، جێگهی رهبهنانی فهڵه

دەست قلْپ: مال بەفىيۆدەر

دۆتمىر: كىرەمىر، شازادەخانم

دەقەتاند:بەسەردەبرد

دلاوا: بهخشنده، دل تير، به دهست و دلً

دادڤانى: دادوانى، قەزايى

دەمە قالە:دەمبۆلە، دەمقرە، دەمەقالى

دێر: جێگهی رهبهنی خاچ پهرست

دمۆر: دومۆر، شووم، نەحس

دهماوهر: قسه زان، وته پاراو، چهقاوهسوو

دەقەتى:دەبورى

ده حکه: مشت و مر، گهنگه شهی توند

دایهن: ئهو ژنهی شیر دهدات به مندالی خهلکی، ژنی بهخیوکهری مندالی خهلکی

دەخەلەساين: رزگار دەبووين

دەساويز: بيانوو، پەلپ

دەلەمە: دۆلەمە، شتىك بە تەواوەتى نەمەيى بىت

دزيو: ناحهز، ناشيرين

دەسەجەمى: بە كۆمەل

داشدار: لایهنگر و پاریزهر، پاسهوانی قهلا

دوم: كلك

دين: شيّت

دهلال:جوان و رهزا سووك

دەخمە: گۆړ، قولكەى ژير زەمين

دەسىومشتاق: دەسىومۆچ

ڕ:

رەقسىن: سەما، ھەلپەرين

رنەك: قەشەو

ردين: ريش

روندك: فرميسك، رونتك، ئەسر، ئەسرين

رۆحانى: پياوى ئاينى

راز: نهێنی

رەژوو: زوخال ، خەلوز

ړك : كووړ، ړژد

رابوون: هەسىتان

رۆخانە: روبار، چۆم، چێم، پوو

رند: جوان، خوشیك، خوشكۆك

رمووده: ئالووده، هۆگر

رادەست: خۆ بە دەستەوەدان

رەند: ميرخاس، مەرد، يياوانه

رەقىب: نەيار، خەنيم

ريسك: مغامهره

ريوه له: بچكۆلەي لاواز، بى نموود

رۆنىشت: دانىشت

رووپامایی: مەرایی، دەلەچەیی، بن ریشەیی

رامووسان: ماچ

رەھەنە: رەھەندە، عەودال ، ئاوارە، چۆلگەر

رەبەن: سەلت، زوگورت، راھب

رەبەنىتە: راھبە، ژنە فەللەي تەركە دنيا، رەبەنى ژن

راوگه: جيكهى راو وشكار

ريشخهن: گالته پيكردن

رەعيەت: رايەت، مسكين

رەزا سووك: ئيسك سووك، رەزا شيرين، دەلال.

راجفرين: لەرزين، راچلەكين

رهدا: رازی بوون، قاییل بوون

رەخ: رۆخ، قەراخ، لا، كەنار

رازگر: مهحرهمی راز، نهیننی پاریز

رۆزا: جۆرە گوڵێۣڮه، گوڵؠ پيرۆز

روودار: بي شهرم، رووقايم، بي چاو وروو

راقه: واتا شيكردنهوه، تهفسير

رایه: حهدد، شیاوی

رەتبلاو: ھزرو بير بلاو، يەرىتھواس

رِهقالٌ: رهقهڵه، داڵگوٚشت، لهرو لاواز، لهجهر

ز:

زپكيژ: كچى ميرد بۆ باوەژن، يان كچى ژن بۆ باوەپياپە

زيده: زياده

زەلام: گەورە، ناقۇلأو تەۋە

زار: دهم، دهو

زوړييهت: وهچهو نهوهو نهتيره

زيد: زاگه

زاگه: زید، شوینی له دایکبوون، مهفتهن

زوخال: رەژوو، خەلووز

زگرەش: ركوونى، بوغزن، كينه له دل

زەوجىن: زەماوەند

زڤرينەوە: گەرانەوە

زهیسان: زهیستان، ژنی تازه زاو

زهیهوان: زیوان، نیگابانی گور و گورستان

زرانى: ئەژنۆ

زارۆك : بچيكان ، مندالأن

زەردەكەن: بزە، زەردەخەنە

زەروو: زالو

زیانوّک: به زیان، زهرهردهر، زیاندهر

زهحف: زور، فره، مشه

زۆڵ: بیژ، حەرامزادە، زۆرزان

زەرگال: پيلاوى له موو چندراو، بەلەك پيچ، گۆرەوى تا ئەژنۆ

زيبا: جوان، خشيك، رند، خشكوك

زراقة: باريك، شووش.

ژێوان: پەشىمان

ژارخەن: پێڮەنىنى ژەھراوى ، پێڮەنىنى تەوسامێز

ژارۆ: داماو، فەقىر، بەسەزمان

ژنهوتن: بیستن، ژنهفتن

س:

سەرزەنشت: سەركۆنە، لۆمە

سهڵت: ڕهبهن، بي ژن و مندال، عازهب

سەندەل: قايقاپ، تەقتەقىلە

سپله: پینهزان، بی نهمهك، بی وهفا، نمهك حهرام

سۆز: پەيمان، بەلين

ستران: گۆرانى، قام، لاوك، لاوژه

ستيران: ئەستيرە، ئەستيران

سپيده: بهرهبهيان

سەوزەزار: مێرگ، مێرگوزار، چەمەنزار

سەمت: لا، ئالى، رەخ

سەربوردە: بەسەرھات، سەرگوزەشتە، سەربهورد

سەرگوروشتە: سەربوردە،

سخيف: جنيو

سهختگیر:توند و بهزهبت و رهبت

سيوات: خوينهواري

سائەقل: شيتۆكە

سەربۆز: سەر ماش و برنج

سياناو: قوراو

سيّوى: ههتيوو، مندالي بيّ داك و باب

سيكتر: دەركردن، تړۆكردن

سونگى: قەمە

سەھەندە: بزۆز، نەسرەوت، زرينگ، ئاژاوەچى

سيّبهندى: بيّ شهرم و حهيا،

سابرين: نيرى، تەگە

سەرۆ: ئىلھام، سىرووش

سازڤان: مۆزىكوان

سەرناڭ: ناونيشان

ستان: شار، یاریزگا

ستاندار: پارێزگار،متەسەريف

ساردخانه: مهيتخانه

سۆل:پێلاٚوى سووكەڵەى بى ٚپانىيە ،نەعل

سەردولكە: گۆرانى ھەڭگوتن بە مردوودا

ساقالۆك: مندالى تازەزاوى جوانكيلە

سەلبەند: رێگەى بە بەرد فەرشكراو

سيسهم: تهخته خهو، تهخته بهن

سوى: ئازار، ژان

سيخار: زوقم

ساقەتە: لاسكى گيا

سەرگەۋار:سەرۆكى خيزان، گەورەى خيزان

سۆر: سوور، رەنگى سوور

سەوقاتى: ديارى

سالول: ژووری ئینفیرادی زیندان

سايمهل: جۆرى نەخۆشى ئاژەل و مالاته

سوتلى: قەپاتمە، ژنى بى مارەيى بۆ رابواردن

سەربھوورد: سەربردە، بەسەرھات

سيپال : جلك، بهرگ و كول و پهل، كۆنه پهرۆ

سۆزانى: جندە، قەحپە

سيقال نهگر: مشت و مال نهگر

سوخەت: سيفەت

سلۆك: سىرك، رەوەك، سىل، بەياريز

سفته: چهك، كومپياله، پسوولهى حهواله

ساپیته: ساپیتك، میچ

سۆزە: گۆرانى خەمبار، سۆز، گۆرانى بە دەنگى نزم

سرووش: سەرۆ، ئىلھام، وەحى

سەرەوگرد: سەروەسىيت

سندم: ييوهندى ئاسن.

ش:

شرنده: ژنی دهمدرێژی شهرانی بێحهیا

شرپوش: شروّله، بيّ بهرگ و بار

شەيپور: بۆقى، كەرەنا

شام: شيو، شيڤ، خواردنى ئيواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زوو بشكى

شتاقیان، هیچیان، کهسیان

شنگ: هێز، تاقهت، توانا

شەقاو: ھەنگاو

شلینگ: یارهیهکه

شاپ: شەق

شهكهت: ماندوو، هيلاك

شووره: ديوار

شەربار: پرشەر، شەرانى

شەنگول: بە دەماخ، كەيف خۆش

شەبەيخوون: پەلامارو ھێرشى شەوانە

شەلاق: شەلاخ، قامچى

شهم: موّم، شهمالك

شەمدان: مۆمدان، شەمان، جێگەى مۆم

شۆۋار:زمان شړ، نێوان تێکدەر، جاسووس

شوو: ميرد ، هاوسهرى ژن

شەكەت: ماندوو. ھيلاك

شاشك: ميزهر، پيچى ميزهر، شاشيك

شیرهت: راویش، ئامورژگاری

شيرەتكار: راويْژكار

شادەتنامە: كارنامەي خويندن

شۆخى: سوعبەت، گاڵتە

شيق: شيو، شام، نانى شيوان، نانى ئيواره

شيّلهو بيّله: فيّل و تهلّهكه

شەواك: گەمژە، گێلۆكە، دەبەنگ، سائەقل

شيّلو: ليّل

شلك: ناسك و تورت، سست و خاو

شهجهره: سهجهره، لیستی ناوی باب و باپیران

شەلاق: شەلاخ، قامچى ، جەلدە

شەوبىدى: شەونشىنى، شەوكۆرو مەجلىسى دۆست و برادەران، شەقرونك

شەقل: مۆرك

شەڤرونك: شەونشىنى، شەوكۆر، مەجلىس و ئاھەنگى شەوانە

شەراشو: شەرانى، جنگن، جينگن

شەپلە: نەخۆشى ئىفلىجى

شكستۆك: نزيكه شكان، شكستەنى، شتى ناسكى نزيكه شكان.

شههلهوهند: سوارچاك، لاوى شوخ و شهنگ.

شاختیز:بارووتدانی راوچی، شاخ

شوورەنگێو:شير وەشێنى كارامە

ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست

عەيار: زيتەل، زۆرزان

عهبهنووس: داریکی رهش و رهق و بهنرخه

عەيان: ديار، ئاشكرا، لەبەرچاو

عەگىد: ئازا، پالەوان، جامير

عال: ناياب

غ:

غار: ئەشكەوت

غورابى خەو: شيرنه خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەربېيە، بېگانە، نامۆ، ئاوەكى

ف:

فەرمايشت: فەرموودە، قسە

فهرخه: بيچوه مهل و جانهوهران

فشقيات: حەنەك، گالتەوگەپ، ئاخافتنى بى تام

فراڤين: نيوهروٚژه، خواردني نيّوهروٚ

فەرسىەخ: فەرسىەق

فرناخ: لووت بهرز، به دهعیه، روحزل، به فیز و ئیفاده

فاما: فاميده، تێڲهييشتوو، زيرهك

قالا: بهتال، خالى، پووك، ئاواله، كراوه

فەرەنگى: ئەوروپايى

فهسات: گاینی ژنی بیّگانه به زور

چيان: خۆشەويستى، ئەقين، ئەوين، دلدارى

فەرتووس: زورهان، پیرى پەككەوتە

فەزىحەت: نەنگ، رىسوايى، مايەي رىسوايى

فيزمالك: خوّ دزينهوه

فيودال مولّكدار، دەرەبەگ

فەلە: ديان، مەسىحى

ق:

قاليچه: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرال: ياشا

قەرالنشىن: پاشانشىن، ئىمپراتۆريەت

قورباقه: بوق

قاوه لتى: تاشتى، بەرقليان، نانى بەيانى، تيشت، قاوەتوون

قووچانى: ھەڵھات

قشتیله: بچووکی جوانکیله

قالور: قاوغ

قاپ: قاچ

قاوغ: قەييلك، قايۆرە

قوشقى: تووره، وهرهز، سلل ، رهوهك

قەرقەشە: تەشقەله، شەرو ناخۆشى

قۆيى: زەلكاوى قامىشەلأن

قەلەمرەو: سنوور و كەوشەنى ژير دەسەلاتى كەسيك يان دەولەتيك

قوو: بالندهیه که له قاز سیی ترو زلتره

قەلأيى:كانزايەكى سىيى نەرمە مسى يى سىيى دەكەنەوە

قرّاوله: تاق تاقكهره

قاوش: هۆل، شوينى نووسىتنى بە كۆمەل

قەساس: سزا، تۆلە

قەرەبەخت: بەخت رەش، بەدبەخت، نەگبەت

قامك: يەنجە، ئەنگوست، يل، كلك

قامبيّر: گۆرانى بيّرْ

قەساو: قەساب

قەلەزراو: ترسىنۆك

قەتاندن: بەسەربردن

قاقر:زهوی رووتهن که گیای لی نهروی

قومات:بابۆلەي ساوا تىلوم پىچان

قاشوانی: گۆبازی، قاشوان

قەپاتمە: سۆيتەلى، ژنى بى مارەيى بۆ رابواردن

قەموور: كوور، يشت كۆم، قەمبوور

قەستە سەر: دوژمنى زۆر سەرسەخت، خەتەر

قەبە: گەورە

قۆشەن: لەشكر

قرير: بريار، قەرار

قەوماو: بويەر، روواو

قاوەتوون: تاشت، تيشت، قاوەلتى، نانى بەيانى

قيرات: گەرماپيو

قرِيْژه بهرد: خهنه تيلكه،ورده شينايي پيكهوه نووساوي سهر بهردان

قاپووت: پاڵتۆ، ساقۆ، بالأپۆش

قەوالە: سەنەد، بەلگەنامە

قەوغا: زۆر قەرەبالغ و ئاوەدان

قريّته: قريّده، قلأدهي ملى سهگ، ئهلّقهي ملى تاژي

قۆشمە: حەنەكچى، گاڵتەچى

قورنه: گۆشه، سووچ، قوژبن، سیله

قەيچى: مقەست

قاودان: دەركرن، جواوكردن.

قەبرغە: برك، قەبرخە، خاليگە

قووچاندن: راكردن، هەلأتن. رەڤين.

قاقەز قوشى : كۆلارە.

قازان: مەنجەنى گەورە.

قار: رق، غەزەب، تۆران

قەرەولا: پاسەوان، ئىشكگر، ياساول

قەتران: دەرمانیکی رەشە لە كولاندنى دارى سنۆبەر دەگیریت

ك:

كوت ومت: مقاودهق

كوانگه: كوانوو، ئاگردان

كارمامز: بهچكه ئاسك

كودەله: بيچووە بەراز

كوخته: كۆخ، خانووى چكۆلەو خراپ

كولْكه: موو، توك

كولۆ: كولله

كهچرهوى: له رئ لادان، تهحريفيهت

كەوەيى: شينكى، شينباو، خۆلەميشى

كيّوه: بوّ كويّ

كەپەك: سۆس

كۆمەك: يارمەتى، ھاريكارى

كلوّر: ناوبهتال

كوريژگه: كوړى بچووك

كەپوو: لووت، دفن

كەونارا: زۆركۆن، شوينەوار

كەسىك: سىەور

كۆمىدى: يېكەنىناوى

كامكردن: نهوس تكان

كەزى: پرچ، زلف

كلاوخود: كلاوى ئاسنينى شەرقان

كەرب: رق و كينه

كان: مەعدەن

كيوستان: كۆسار، كۆجار

كۆلۆنى: موهاجيرنشين، نشيمەن، موستەعمەرە

كەمدوو: كەم قسىه

كۆسار: كۆجار، كيوستان

كەوى: ماڭى، دەستەمۆ

كەڤر: بەرد

كەقرۆك: بەردەلأن

كەندەكار: كەسپىك كە لە دار نەخش دەكەنى

كيشكچى: ياسەوان، نيگابان

كۆ: سڵ، سڵكردنەوە

كەپوو: لووت، دفن

كارگە: وەرشە

كەرپووچ: خشتى سوورەوەكراو

كوند: بوهكويره، كونده پهپوو، بايهقوش

كەودەن: گەوج

كاژستان: بيشهى داركاژان

کریّت: ناشیرین، کاری خراپ

كەتوارى: رياليستى، واقيعى

كەوشەن : مەرز، سنوور ، ئاقار، تخووب

كنوكۆ : چوونه بنج و بناوان ، تۆژىنەوه

كسىۆك: سىەگ

كەستەك:سندە گل، كلو قورى وشكەوە بوو

كۆشيار: چالاك، پركۆشش

كينهكيش: رك ههڵگر، ركوني

كەت: تەختەخەو

كەرەمكە: بفەرموو

كەوە رۆژ: رۆژى بى ھەتاو، سىپىيە رۆژ

كۆما: كۆمەلْيك

كەترەخانە: خانەي پيران

كهشم و نهشم: جوانى و نازو عيشوه

كۆرفام: گێل، گەمژه، دەبەنگ، گەلحۆ، گەلۆر

كەپەنك: فەرەنجى، قاپووتى لباد

كلكه سووته: روويامايي، كلكه لهقي، ريايي و زمانلووسي

كۆجار: كيوسات، كۆسار

كارەكەر: قەرەواش، خزمەتچى ميوينه، جيرى

كەلگىت: كەركىت، ھەپك ، شانەي پۆ كوتانى تەون.

كەنىزەك: كارەكەر، كەنىز، قەرەواش.

كەويْلْ: كۆخ، كۆختە،خانووى چكۆلەي يەكچاوە. ئەشكەوت.

كوچەمال: كەناس

كەلەموسىت: قامكى گەورە،كەلە ئەنگوسىت، ئەنگوسىتە گەورە.

كەلەباب: كەلەشير، دىكل

كەمەند:پەت، كندر، حەبل

كتك: يشيله

گ:

گۆساخ: چاوقايم، رووقايم

گەدا: يارسەك، سوالكەر، دەرۆزەكەر

گورزه: باقهی گهوره

گەرەكمە: دەمەق، دەخوازم

گەمە: يارى، وازى، كايە

گەنج: زيرو زيو، مالى دنيا

گەردنبەند: ملوانكە

گازکردن: بانگکردن

گۆرىن: يارۆ، ناقبرى

گوند: ديّ، ئاوايي

گومناو: ناوبزر، نەناسراو

گۆزىنگ : قولەپى

گەلۆز: ناولينگ

گول: گهر و گول

گاگۆز: يۆڵكە

گارد: پاسەوانى تايبەت

گۆنگ: ئالۆز

گەنگەشە: موناقەشە

گووراو: مەخلووق

گووفهك: زبلدان، سهرانگويلك

گازی: بانگکردن

گړۆز: وړكن

گڵكۆ: گۆړ، ئارامگە

گميز: پيشاو

گێچەڵ: گەر، تەشقەڵە

گەمشەك: گەمۋە، گەوشەگ، گەمشق، شەواك، گيل، ديوانه

گالدان: هاندان بو کاری خراپ

گۆلمەز: زەنا زەنا، ھەراو زەنا، دەنگەدەنگ

گەوشەك: بروانە گەمشەك

گەمشىق: گێل، دێوانه، كەمفام، كاڵفام

گەور: پشتىر، ئاغەل، تەويلە

گۆڵ: سەگى نير.

ل:

له كەيفان: لە خۆشيان

له بيلادهوه: له ئيجادهوه، له بنهرهتهوه

ليرەوار: دارستان، جەنگەل، بيشەلأن

لايرەسەن: فزول، فزولى

لۆسە: بارى

لهزگ بوو: خهریك بوو، وهخت بوو، نزیك بوو

ليّ: بهلاّم

ليِّبرا: برياري دا

لۆسە: باريە

لاق: قاچ، لنگ

لەزكرن: خيراكردن، پەلەكردن

لايده: بيّگانه

له ههنبهر: بهرانبهر

لى : بەلام

لەيستۆك: بووكەشووشە، بووكەلە

لهگهز : مهتهل ، مهتهلوك

لەش بەبار: نەخۆش

لەگىن:رەنگە، لەوەيە

لهوتاوه: پیس بووه

لهز: خيْرا ،يهله

لەبر: يەكسەرى، بەقۆنتەرات

لاشەر: بيوەى، سەلامەت، دوورە شەر

لاكەوە: لاچۆ، برۆ كەنار

له نك: له كن، له جهم، له دهف، لهلا

لهگام: چەورە، زگ لەوەرين

ليْرْكه: ليْرْايى، نشيْو

لێبۆك: لەودە، حەنەكچى، فێڵباز، موھەرىج

لج: ليوى خوارهوه

لوشكه: لوشك، جووته

لاتریسکه: لادان له ریّگه

لات: نهدارو فهقير، بينهوا، يهريشانحال

لەلە: نۆكەرى زارۆك بەخيوكەر

لاقه: يارانهوه

له عهلهیی: له دژ

له يهكبينه: بهردهوام، پهيتاپهيتا، له پهستاو بي برانهوه

لەزىكە: يەلە بكە، خىراكە، بلەزە

لوقمان: دكتۆر، حەكيم

لەغەم: نەفەق، رێگەى ژێر عاردى

م:

موغازه: فروشگه، دوكان

ميريڤان: دلوٚڤان، ميهرهبان

مشوور: تەگبىر، بەخەم كردن

مژوول: سەرقال، سەرگەرم

ملّ وموش: ملّومق، گهران و بونكردنى زهمين بق پهيداكردنى خواردن

مۆل: زۆر، فرە، زەحف

مژمژه: مەساسە

ميرغهزهب: جهلاد

مەزرا: كێڵگە

مقاش: ماشه

مهگیرانی: بیزوو

مەرزو بۆ: ولأت، نیشتمان

مقەوا: كارتۆن

مەنھۆل: زيْراب

مەزل: قۆناغ، جيى مەبەست

ميرەبان: دلۆڤان، ميهرەبان

مالّبات: خانهواده ، بنهمالّه

مدارا :سەبرو حەوسەڭ ، دڵراگرتنى دۆست و ئەحباب

مووبهق: ئاشخانه

موغهیری: موغاری، بوغاری، کوانووی نیّو دیوار

منجر :نەژنەو ،سوور لەسەر شتيك

مسكيّن: رەعييەت، بەرحوكمى ئاغا

مەعلان : پسپۆپ ، ليزان

مخابن: به داخهوه

مراك : كەوچك ، كەچك

مينا، ميناك: وهك، وهكو

مهخفهر: پۆليسخانه، قەرەولخانه

مادونى: مۆلەت، ئيجازە

مەرگى مفاجا: سەكتەي دل

مهحزهر: نووسينگهى مارهو تهلأقان

مەژى: ميشك

مامۆژن: ئامۆژن، ژن مام

مافور: قالي

مەتەريز: مەتەريس، سەنگەر

مامیّر: رەبەنىتەي بەتەمەن

ماسير: رەبەنىتەي گەنج

متوو: هۆگر

مرداو: قۆپى

ماليجه: چارەسەر، عيلاج، معالەجە

مهدام: خا، خاتوون، خانم، خات، يا

مجيّز: ميزاج، مهجاز

مەحتەل: ماتەل، ديْركەوتن

ماخۆليا: ئەسپەك، نەخۆشيەكى مێشكە، گێژوحۆل

مەكتەبلى: قوتابى

مەخسەرە: گەپجار

مۆرە: خیسه، روانین به چاوی زەق و تورەیی

مهچير: داوهبهن، دهزوو، تال

مێردەك: بۆرە پياو

ميْژەلۆك: لقى براوەي رەز

مهعاف: بهخشراو، رهوا

موزیر: زیانۆك، زەرەردەر

ميانسال: ناڤسال

مۆزە مۆز: دەورو خولدان به مەبەست و تەمايەك

مۆرانە: جانەوەرى دارخۆر

مەردمازار: ئەزيەتدانى خەلكى

مشه: زۆر، فره

ماميّز:مامزه.

مامز: ئاسك، كهژاڵ

مههوهش: وهك مانگ، مانگ ئاسا.

ن:

نەزاكەت: ئەدەب، سەلارى

نیگابان: پاسهوان

نەيجەزار: قامىشەلأن

نسيبهت: بهلاً، موسيبهت

نەترە: ورە

ناچيز: هيچ، زۆر كەم

نەۋاد: رەگەز، رەچەلەك، ئەسل

ناحەز: ناشيرين

نێچيرڤان: ڕاوچى

نشیمهن: بارهگا ، شوینی دانیشتن

نهزاكهت : لوتف و ئهدهب

نك : كن ،لا، جهم ، دهف

ناڤبرى: ناوبراو

نەژنەو :نەبىست، منجر

نمهد : لباد، نيوداشت: نه كون و نهتازه

نها: ئيستا، ههنووكه، نهوو

ناڤسال : ميانسال

نووکه : ههنووکه ، نهو، نها، ئیستا

نهخاسما: به تايبهتي

نەسىرانى: فەلە، مەسىحى، ديان

ناباب: ناباو، دژهباو، ناپهسند له رووی کومهلایهتییهوه

نۆبەرە: يەكەم مندال، يەكەم بەر

نەپەرژان: دەست نەگەيىشتن، فريا نەكەوتن، پيرانەگەيىشتن

نيرهوهز: نيرينه، نير رهگهز

نەپرىنگانەوە: سىل نەكردنەوە، كۆنەكردنەوە، سىل نەكردن

نيونهخت: يهك دهم، يهك سات

نێش: چزوو

نەساغ: نخۆش

نمهك ناسى: ئەمەگدارى، وەفادارى

و:

وهميننى:بمينيتهوه

وهکرد: کردهوه

وهشيرت: شاردهوه

وينا: تەسەور

وار: هەوار، شوين، مەلبەن

واز: كراوه، پێچهوانهى داخراو

ويدهدهم: دهدهمي

وهقف كردن: تهرخان كردن

وهردهوهدان : له جاري پتر كيلان

وهرديان: زيندانهوان

وهشانخانه: بلأوهخانه، دارالنشر

وهشانكار: بلأوكهرهوه، ناشر

وراوه: ورينه

ودم:مومبارهکی، پیرزی

وشكهبار:ميوهى وشكهوهكراو

وهكوژاندن: تهمراندن، كوژاندنهوه

ويمده: بمدهيه

واز: ئیشتیاو ئارەزووى خواردن

وهزهن: ئازار

وشترالوك:حوشتر خۆرە، عاگول

وازوازی: دهمدهمی مجیّز

ويّل: ماريفهت

وانيك: يارق، هين

وله: نەمەييوى تەواو

وشت: وشهی دنهدانی سهگ

: 4

هانکه هانك: ههناسه برکی

ههژگ: لکهداری وشکهوه بوو، چروچیلکهی ئاوردوو

هەروگىڭ: ھەرەشەو گورەشە

هه لدير: جيكه ي زور به رزو قيت له شاخ و كيودا

هەزاربە ھەزار: شاخى زۆر بەرزو عاسى

هەڭزنان: ھەڭگەران بۆ سەرەوە

هایم: سهرگهردان، ویّل

ھەنبەر: بەرانبەر

ھەترەش: زەندەق، زراو

هەنووكە: ئيستا، نها، نهوو

ھۆشن: بەھۆش

هەتەر: مەوداى حوكمى چاو

هۆقى: كيوى، وەحشى

هۆدە: ژوور، ئۆتاغ، ديوو

هزرو هزرین: بیرو بیرکردنهوه

ھەيڤ : مانگ

هەيۋەشەو: مانگە شەو

ھەدا: سەبر، حەوسەلە

هەراوزەنا: ھەراو ھەنگامە

هەرەمە: تێكەل و پێكەل، گەنم ودانەوێڵەى تێكەڵكراو، ھەرەت، جەنگە، تاف

هايق: مام

هەلەشە :لەسەر، بى ئەقل

ھەرەت : تاف

ههتوان: مهرههم، مهلّحهم

ههڤرك : ملهكهر، ململاني، ركبهركي

هەروو: ھەرە، برۆ

ھەنگىٰ : ھەينىٰ ، ئەوسا

هەشتاو : پەلە ، لەز، خيرا

هاوكوف: دوو كەسى لە يەك ئاستى كۆمەلأيەتى

هاودهستى:هاوبهش له كهين و بهينان

هەيۋۆك: ھەيۋك، مانگيلە، مانگى يەك شەوە

هێورين: حهوانهوه

هاماج: ئۆتمۆسىفىر

هه لأويردن: جياكرنهوه

هاته وهشاندن ، بلأوكرايهوه

هزرقان: بيرمهند، زانا

هەنيە: تەويل، ناوچەوان

هەلاكەت: گيانەللا، ئاويلكە، ئاوزينگ، حالى مردن

هەلارپان: راكشان

هاژۆتن: ليْخورين

هيّم: بناخه، بناغه

هاوسونح: هاوسال، هاوتهمهن، هاوزا

هاو وازی: هاوگهمه، هاوکایه، هاوبازی

هەوسار: رِيْشمە، دەستە جلّەو

هاوقهتار: هاوكارو پيشه، هاوري، دوست

ههميّز: ئاميّز، باوهش

هزرین: بیرکردنهوه

هەلەت: زەردو ماھى زۆر سەخت.

هەراشتر: گەورەتر، پێگەييوتر

هەرە: مشار.

ھۆشى: گوڵەوەچنى.

ى:

يال: تووكى سەر ملى شيرو يەكسم

يەكھاوى: يەكجۆر، يەكدەست، بيكقۇران

يارق : فلأن

ياتاخ : پيخهف ، نوين

يهخته: خهسينراو، گون دهرهينراو

يونيفۆرم: جلكى فەرمى يەكچەشن

ياوهگۆيى: وړاوه، وړينه

یا: خا، خات، خاتوون، خانم، وشهی ریزه بو ژنی گهوره.

يەغدان: يەخدان، سەنوقىدارينى گەورە.

حهمه كهريم عارف

- * كەركووكىيە و لە سالى ١٩٥١دا لەدايك بووه.
- له سالمی ۱۹۷۰ کۆلیژی ئهدهبیاتی بهغدای تهواو کردووه.
- یه که م به رهه می شیعریکه به ناوی (هه لبه ستیکی هه تیو که و توو) که له ژماره (۱۷۰) روّژنامه ی هاوکاری له ۱۹۷۳/٦/۸ بلاویووه ته وه.
  - له سالمی ۱۹۷۵ هوه به بهردهوامی نووسین و بهرههمی ئهدهبی بلاو دهکاتهوه.
- سەرنووسەر يان بەرپوەبەرى نووسىن يان سىكرتىرى نووسىن يان ئەندامى دەستەى نووسەرانى ئەم
   گۆڤار و بلاوكراوانە بووە: گۆڤارى گزنگى نووسەرانى كەركووك، نووسەرى كوردستان، كەلتوور،نووسەرى
   كورد، گولانى عەرەبى، ئالاى ئازادى تا ژمارە ۲۲۲، گۆڤارى نەوشەفەق.

* جگه له ناوی خوّی، به تایبهتی له گوّقاری گزنگی نووسهرانی کهرکووك،نووسهری کوردستان، کهلتوور، روّژنامهی ئالای ئازادی تا ژ: ۲۲۲ بهناوی گوّقهند، زنار، سیپان، پاکزاد، محهمهدی حاجی، سیروان عهلی، دیدار ههمهوهندی، هیّژا، ح. ع ،هامون زیّباری، با زهوان عهبدولکهریم بهرههمی بلاو کردووهتهوه.

*له سالّی ۱۹۷۶ – ۱۹۷۰ پیشمه رگهی شوّرشی کوردستان بووه، له هه شتاکاندا بو ماوهی نوّ سال، بیّ وابه ستهگی حیزبی پیشمه رگه بووه و وه کو به شدارییه کی مهیدانی و ویژدانی له خهباتی ره وای نه ته وه ی کوردا شانازی پیّوه ده کات و منه ت به سه رکه سدا ناکات، چونکه باوه پی وایه که روّله ی میلله تی مه زلّوم مه حکومه به پیشمه رگایه تی.

- له ههشتاکانهوه تا ۲۰۱۰/۸/۲۰راستهوخو سهرپهرشتی و سهروکایهتی لقی کهرکووکی یهکیتیی نووسهرانی کوردی کردووه.
- زۆر بەرھەم و كتێبى چاپ و بلاو كردووەتەوە، لى زۆربەى ھەرە زۆريان، بە تايبەتى ئەوانەى لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھێندە كەم بلاوبوونەتەوە،لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوەندەيە كە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندێك لە وانە:
  - ۱۹۷۹ تیرۆژ، كۆ چیرۆك، چاپى یەكەم ۱۹۷۹
  - ۲- کۆچى سوور، رۆمان، چايى يەكەم، ۱۹۸۸، چايى سێيەم ۲۰۰۷
    - ٣- بەيداخ، چيرۆك، چاپى يەكەم ١٩٨٨
    - ٤- داوهتی کۆچەرىيان، كۆچىرۆك ،چاپى دووهم ٢٠٠٥
  - ٥- له خۆ بېگانه بوون، كۆمەله چيرۆك،چاپى يەكەم (١٩٩٩) دەزگاى گولان
    - ٦- كوچ سرخ، كۆ چيرۆك، به فارسى، وەرگيران چاپى يەكەم ١٩٨٧ شاخ
  - ٧- نينا، رؤمان، سابت رەحمان، چاپى يەكەم،شاخ،١٩٨٥ چاپى سێيەم ٢٠٠٥
- ٨- نامۆ، رۆمان، ئەلبىر كامۆ، چايى يەكەم، شاخ١٩٨٧چايى چوارەم ٢٠٠٩ وەشانخانەي سايە،سليمانى
  - ۹- رێبهر، روٚمان، مههدی حسین، چاپی یهکهم (شاخ) ۱۹۸۳، چاپی دووهم، ۲۰۰۷
  - ١٠-شكست، رۆمان، ئەلكساندەر فەدايەف، چاپى شاخ (راە كارگر)، چاپى دووەم، ٢٠٠٩ خانەى وەرگيران.
    - ١١- هاوماله کان، رؤمان، ئەحمەد مەحمود، چاپى دووەم ٢٠٠٠ دەزگاى گولان
      - ١٢ بيناسنامه کان، رؤمان، عهزيز نهسين، چايي سييهم ٢٠٠٦
      - ١٣ قورباني، رؤمان، هيرب ميدق، چايي يهكهم ٢٠٠٤ دهزگاي شهفهق
      - ١٤- دووره ولات، رؤمان ع. ڤاسموف، چايي يهكهم٢٠٠٠ دهزگاي گولان
  - ١٥- ئازادى يا مەرگ، رۆمان، كازانتزاكيس، چايى يەكەم ٢٠٠٣ كتيْبخانەي سۆران، چايى دووەم: ٢٠٠٨

```
١٦- چيرۆكەكانى سەمەدى بيهرەنگى، چاپى دووەم، ٢٠٠٤ كتێبخانەى سۆران ھەولێر
                                  ١٧- ئامانجى ئەدەبيات. م. گۆركى، چاپى شاخ ١٩٨٥
                   ۱۸ – ئەو رۆژەي كە ونبووم (كۆمەلە چيرۆكى بيانى) چايى يەكەم،٢٠٠٦
            ۱۹ جي پي (کوهه له چيروکي فارسي) چاپي يهکهم ۲۰۰۱،نووسهراني کهرکوك
                         ٢٠ - زنده خهون، كۆمهڵه چيرۆك، چيخۆف،چ١،دهزگاى موكريانى
          ٢١ - چيرۆكستان ،كۆمەللىك دەق ورەخنەي جيهانى چ١ ،٢٠٠٥،نووسەرانى كەركوك
                                                   ۲۲-دیدارو دهقو رمخنه،چ۲۰۰۵
                                                   ۲۳-دیداری چیرۆکڤانی، چ۱،۲۰۰۵
                         ۲۶-ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ ،چ۸۰۲۰۱نووسەرانى كەركوك
                                                      ٢٥ - ميوان، چيرۆك،ئەلبير كامۆ
                       ٢٦- مەسەلەي كورد لە عيراقدا،عەزيز شەرىف،چايى دووەم ٢٠٠٥
                    ۲۷ – میزژووی رهگ و رهچه له کی کورد، ئیحسان نوری یاشا، چ ۱،۱۹۹۸۱
      ۲۸ - کورد گهلی له خشتهبراوی غهدر لیّکراو، د. کوینتهر دیشنهر، چایی سیّیهم ۲۰۰۶
٢٩- له مههابادي خويّناوييهوه بوّ كهناريّن ئاراس، نهجهف قولي پسييان، چايي يهكهم ٢٠٠٦
                 ۳۰ کورد له سهدهی نۆزده وبیستهمدا،کریس کۆچرا،چایی شهشهم ۲۰۱۱
                              ۳۱ –کورد له ئینسکلۆپیدیای ئیسلامدا،چایی یهکهم ۱۹۹۸
                                        )دەزگاي موكريانى
                                                             ۳۲– چینی کۆن، چ۱(
                                           ٣٢- دليريي خۆراگرتن، ئەشرەفى دەھقانى
                 ٣٤- خەباتى چەكدارى ھەم تاكتىكە ھەم ستراتىن، مەسعودى ئەحمەد زادە
                                        ٣٥- ڤنسنت ڤان گوگ، شانوٚنامه، باول ئايز لهر
                         ٣٦- به دوعا شاعيرهكان، شانوّنامه، جهليل قهيسى (گزنگ ژ:١٢)
                                   ٣٧ - جوله كه كهى مالتا، شانونامه، كريستوفهر مالروّ.
                                             ٣٨ - داديهروهران، شانونامه، ئهلبير كامو
                                          ٣٩ – بهد حالَّى بوون، شانوّنامه، ئهلبير كاموّ.
                     • ٤ - چاو به چاو، شانونامه، گهوههر مراد (غولام حسهینی ساعیدی)
 ٤١- ريچاردي سێيهم، شانوٚنامه، شهكسيير.چاپي يهكهم ٢٠٠٩، بڵاوهخانهي سايه، سلێماني
                             ٤٢ - گەمەى ياشا و وەزير، شانۆنامە، عەبدوللائەلبوسىيرى..
                                          ٤٣ - منداله دارينه، چيروکي دريَّرْ بو مندالآن.
                             ٤٤ - فاشيزم چييه؟ كۆمەله چيرۆك بۆ مندالان، يەلماز گوناى
                            ٤٥ – شوانه بچكۆلەكە، چيرۆكێكى درێڗى چينى يه بۆ مندالأن
```

٤٦ - زارو كستان (چوار شانونامه بو منالان)

٤٧ - چەند چيرۆكێك له ئەفسانەي يونانى كۆنەوە (٢٣ئەفسانە)

^{8/ -} له گەنجىنەي حىكايەتى توركمانىيەوە. (ئەفسانەي ئەسپى ئاشق)چاپى يەكەم ٢٠٠٨

٤٩ - ئەفسانەين گريكى و رۆمانى، چايى يەكەم (٢٠٠٤) كتيبخانەي سۆران، ھەولير

٥٠ - ئىليادە، ھۆمىرۇس، چ١،دەزگاى سەردەم ٢٠٠٩

٥١- گۆۋەند و زنار (فەرھەنگى فارسى – كوردى) حەمە كەرىم عارف، چ١(٢٠٠٦-٢٠٠٨)دەزگاى موكريانى ٥٢-چۆنيەتى فيربوونى زمانى فارسى، چ١، ٢٠٠١ ٥٣ - چرنیشفسکی، فهیلهسوف و زانای گهورهی میللهتی روس ٥٤ چايكۆ فسكى، ژيان و بەرھەمى. ٥٥ - ئيدگار ئالين يۆ، ژيان و بەرھەمى. ٥٦ - جاك لهندهن، ژيان و بهرههمي ٥٧ - گوگول، نووسەرى رياليست ۸۰ - یه لماز گونای، ژیان و به رههمی ٥٩ - سادقى هيدايهت، ژيان و بهرههمى ٠٦٠ خافروغ له شيعر دهدوي، ژيان و بهرههمي ٦١- راگەياندن لە يەراويزى دەسەلاتدا (بە شەرىكى) جايى يەكەم (٢٠٠١) دەزگاي گولان ٦٢-راگهیاندن له نیّوان حهقیقهت بیّری و عهوام خهلّهتیّنی دا، حهمه کهریم عارف،چ(١)،٢٠٠٥ ٦٢- مێژووى ئەدەبياتى جيهان (له كۆنەوە تا سەدەكانى ناڤين).چاپى يەكەم٨٠٠٠ ٦٤- مێژووي ئەدەبياتى جيهان (له سەردەمى رينيسانسەوە تا ئێستا). چاپى يەكەم٨٠٠٠ ٥٥- مينرووى ئەدەبياتى جيهان (ئەدەبياتى ئينگليىزى زمان- ئەمريكاو ئينگليسىتان لە سەرەتاوە تا ئيستا). چاپى پەكەم7٠٠٨ ٦٦- رياليزمودژه رياليزم له ئهدهبياتدا،سيروس يرهام،چ١٠٢٠٠٤،دهزگاي سييريز ٦٧ – قوتابخانه ئەدەبىيەكان،رەزا سەيد حسەينى، چ٦٠٠١،١دەزگاى موكريانى ۸۸ - میرژووی ئەدەبیاتی روسی، سەعیدی نەفیسی ٦٩ - لێكدانهوهيهك لهمهر ناموٚ ، لويس ريى ،چ٢، ٢٠٠٦ ٠٧- هونهروژياني كۆمهلأيهتى، بليخانۆف، چ١(٢٠٠٥)دەزگاي موكرياني ٧١- گوزارشتى مۆسىيقا،د. فوئاد زكريا، چ١،يانەي قەڵەم ٢٠٠٦ ٧٢ - ريبازه هونهرييهكاني جيهان ٧٣- يێکهاتهی بهدهنی و چارهنووسی ئافرهت،(چ١) ٢٠٠٦ ۷٤ - شیعر کوژی..حهمه کهریم عارف، چ۱/ ۲۰۱۰/کۆمهڵهی روناکبیری و کۆمهڵیهتی کهرکوك، ژماره(۷۰) ٧٥ - دەربارەي رۆمانو چيرۆك، حەمەكەريم عارف،چ١، ٢٠٠٨ ٧٦- مەرگى نووسىەرو چەند باسىپكى دىكەي ئەدبى-رۆشىنبىرى،حەمەكەرىم عارف،چ١، ٢٠٠٥نووسىەرانى ۷۷- ناودارانی ئەدەب، ھەمە كەرىم عارف، (چ۱) دەزگاى موكريانى،۲۰۰۹ ٧٨ - يەيڤستانى من، حەمە كەرىم عارف،چايى يەكەم() ٧٩ – يەڵكە رەنگينە، حەمە كەريم عارف،چ١، ٢٠٠٤ ٨٠ خيانهتي حهلال، حهمه كهريم عارف

۸۳-ریوایهت، رۆمان، بزورگی عهلهوی

۸۲-ئەبوزەر، د.عەلى شەرىعەتى

٨١-بووكى هەزار زاوا،(جانتا) كۆچيرۆك، بزورگى عەلەوى

```
٨٤-وقفات في رحاب اليقافه الكورديه، حهمه كهريم عارف
                                 ٥٨-هه ژاران، رۆمان، دوستوفسكى
٨٦-دەيقد كۆيەرفىلد، (رۆمانى كورتكراوه بۆ نەوجەوانان) چارلس دىكنز
                                  ۸۷–ئۆدىسە، داستان، ھۆميرۇس
        ٨٨-ڤل الصوت و قصص اخرى، تقديم و ترجمه جلال زنگابادى
                             ۸۹ - شازاده و گهدا، رؤمان، مارك توين
                                 ۹۰-توحفهنمای ئهدهبیاتی جیهانی
                            ۹۱ – سفرهی فهقیران حهمه کهریم عارف
                             ٩٢-بالنده کهی من روضان، فریبا وفی
                                          ٩٣ - نامه کاني تولستوي
                           ٩٤ جهميله، رؤمان جهنگيز ئايتماتۆف
                          ٩٥ - حهفتا چيروکي چيني بو منالاني کورد
                ٩٦- الرحيل الدامى....تقديم وترجمه: جلال زنگابادى
                          ٩٧ - كۆلوانە سوور... كۆچيرۆك بۆ مندالأن
         ۹۸ - ئەو يياوەى كە سێبەرى خۆى فرۆشت ..رۆمان..شاميسۆ
                                ٩٩ – دكتۆر...شانۆنامە...برانسيلاۋ
                     ۱۰۰ – با خەييام باش بناسين /جەلال زەنگابادى
                          ۱۰۱ - دۆزەخى پىرۆز، رۆمان ،برھان شاوى
       ۱۰۲ – من و نهنكم و ئيلاريون و ئيليكوّ / روّمان / نودار دومبادزه
                 ۱۰۳ – يادگارييهكانى خانهى مردووان/ دۆستويفسكى
                                      ۱۰۶-مێژووي روٚماني توركي
              ه ۱۰ – ديوار...کۆچيرۆك.....كۆمەڵێك نووسەر
           ١٠١ كۆكۆرۆ.....رومان.....ناتسومى سوسكى
     ١٠٧ – كانييه قارهمان....كۆچيرۆك بۆ ميرمندالأن /حهمهكهريم عارف
 ۱۰۸ – ئەوديوى مەرگ.....مەمەكەرىم عارف/چ۱۲۰۰ موكريانى
  ١٠٩- قاوشى ژماره شهش/ چيخۆف/ يێشهكى و پاچڤهى: حهمهكهريم
                                                          عارف
                      ١١٠ - گەمۋە، رۆمان، دوو بەرگ، دۆستۆيفسكى
                               ۱۱۱ - دەربارەي ھۆزان و ھۆزانقانى...
                                 ۱۱۲ - سالنمای ژیان و بهرههمی...
                                 ١١٣ – تاراس بۆلبا/ رۆمان/ گۆگۆل
                                  ۱۱٤ له زمانی چیروٚکنووسانهوه
                       ١١٥- جيهاني ڇيروّك (كوّمهڵێك دەق ورەخنه)
                         ١١٦ – رۆبينسۇن كرۆزۆ/ رۆمان/ دانيل ديفۆ
```

۱۱۷ – هەزار پیشه......مهمهکەریم عارف

۱۱۸- چیخۆف...هنری ترۆیا ۱۱۹- دەربارەی نامۆكەی كامۆ

۱۲۰– دەربار*ەي* ئۆدىسەكە*ي* ھۆمەر

* له راپهرینهوه تا نهوو چالاکانه بهشداری بزاقی ئهدهبی و روشنبیریی کوردی دهکات وبهرههمی ههمه جوّر (نووسین و ئاماده کردن و وهرگیّران) بلاودهکاتهوه..

* ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى ئامادەن بۆ چاپ و چاپكردنەوە و ھەر كەس و گروپ و لايەن و دەزگايەك تەماحى بلاو كردنەومى ھەبن، دەبى پرس بە نووسەر بكات...